

h

AD REVEREND. IN CHRISTO PATREM. D. GVILLERMVM BRICONNE
TVM EPISCOPVM LODOVENSEM IACOBI FABRI STAP. IN POLIT. ET
ECON. ARISTO. RECOGNITIONEM.

PREFATIO.

N his Politicorum & Economicorum libris quos vna cum cōmentariis accuratissime recognitos. tōmini tuo sacratissime Presul impresentiarū nuncupo. visus est michi Aristoteles alicui viro comparandus: quem de in altissima specula collocatum. vnde vno consuetum vniuersi cetus non facile lustrari possent. fecisset sue admirande circa homines dispēsai contemplatorem. Quia quidem primum conspiceret populos natura ignos. minime ociosos. dei prouidentiam suis in laboribus equanimites pettantes eius ingentia beneficia meditantes gratias agentes fugiter & solum eius bonis tem admirantes: quibus deus regem lege prestantissimum omnium. ceu in examine sedum apum. ad sue clementie similitudinem dispensaret. Secundo populos primis quide dissillimos fortune ludibrio cuncta committentes prouidentiam despicientes nullis vnq gratiam actionibus totius bonitatis. atorem prosequentes: quibus deus pro mentis illorum stoliditate dispensaret tyrannum. Tercio populos virtutum affectatores que optima mortaliū sunt bona: quibus pro bone mentis desiderio optimos viros perficeret diuinitas. Quarto populos diuisarū honorumque cupidinos quos sinceret deus tanq rerum vmbis inherentes veris quidem neglectis bonis ab iis qui diuinitis & generis nobilitate tument duram experiri gubernationis sortem. Quinto populos quasi omnes inter se fratres essent inuicem in rerum mediocritate charitatem diligētes: quibus deus concederet vicariam administrationis (seruata quā diligunt: mediocritatis lege facultatem. Sexto & vitimo loco populos qui que modocumque ferat mentis impetus & vt quisque velint uere gestientes: quos pro ineruditionis sensus frequēter morbis cedibus seditionibusque castigatos. permitteret deus populariter multuari. His sex viuendi formis: regia tyrānica optimate paucorum potentia republica populari licentia vt in totius mundi spectaculo constitutus cunctos hominum cetus viuere vidit Aristoteles ac his in libris scripto digessit tres impares probans: improbus autem tre pares. & hec vniuersa ferme horum librorum est materia. Neque crediderim legislatorem rerumque publicarum institutorem satis idoneum vnq haberi: qui neutem diuinā non indigne humanarū diuinorum iustar pro virili nō effinxerit. Quod de Mose (vt gentiū Moysi Rhadamanthum Eacum Lycurgium Xamolxin Numā pompiliū taceam) manifestum est: argumentum: qui non alio q ex diuino consortio gentis Hebreæ constituit rem publicam quod & in sacro carmine testatur Orpheus. In Economicis autem tam sancte consocietatem paternam & herilem instituit: vt qui legū (etsi nunq adiecissent an ro reifamiliaris teneantur amore. Et vt finem faciam: his rerum publicarum & reil libri eiusmodi sunt qui dum leguntur oblectent & legentibus eniditionem afferantem non modicam. In quorum recognitione quārum laboris assumpserim quot mārū penitus aut leuissimus visus est. Et haud dubito te pro nobilitate tui animi hoc opus pruratum suscepturumque benigne: presertim vbi illud vel ex ipso de republicis titulo intellexeris non modo priuato cuique sed & ciuitatibus cūctisq cōmunitatibus profuturū. M.DV.

CONTENTORVM IN PRIMO POLITICORVM INDEX.

De ciuitate/gubernatore/partibus/domo/pago.	ff. I
De ciuitate/ano ciui & animal/partibus ciuitas prior.	ff. II
De ciuitate/ano domino/lenio/aquilione/imperandi modis.	ff. III
De ciuitate/lenio/potenti/puber/andi imperio/dominatio/gubernatio.	ff. IIII
De ciuitate/lenio/aq. /Potenti/lenio/vi /ciuitas.	ff. V
De ciuitate/lenio/aq. /Potenti/lenio/vi /ciuitas.	ff. VI
De ciuitate/lenio/aq. /Potenti/lenio/vi /ciuitas.	ff. VII
De ciuitate/lenio/aq. /Potenti/lenio/vi /ciuitas.	ff. VIII

CONTENTORVM IN SECUNDO POLITICORVM INDEX

De ciuitate/lenio/aq. /Potenti/lenio/vi /ciuitas.	ff. I
De ciuitate/lenio/aq. /Potenti/lenio/vi /ciuitas.	ff. II
De ciuitate/lenio/aq. /Potenti/lenio/vi /ciuitas.	ff. III
De ciuitate/lenio/aq. /Potenti/lenio/vi /ciuitas.	ff. IV
De ciuitate/lenio/aq. /Potenti/lenio/vi /ciuitas.	ff. V
De ciuitate/lenio/aq. /Potenti/lenio/vi /ciuitas.	ff. VI
De ciuitate/lenio/aq. /Potenti/lenio/vi /ciuitas.	ff. VII
De ciuitate/lenio/aq. /Potenti/lenio/vi /ciuitas.	ff. VIII
De ciuitate/lenio/aq. /Potenti/lenio/vi /ciuitas.	ff. IX
De ciuitate/lenio/aq. /Potenti/lenio/vi /ciuitas.	ff. X

CONTENTORVM IN TERTIO POLITICORVM INDEX.

De ciuitate/ciuitate donatis/magistratibus/de iuste & iniuste ciuibus.	ff. I
De ciuitate/magnitudine/mutatione & pacto.	ff. II
De ciuitate/abfolute viri boni & boni ciuis/etis qui preest & etis qui subest/& de opificibus.	ff. III
De ciuitate/gubernandi/species/resfamiliars/imperis/re publica recta & lapsa.	ff. IIII
De ciuitate/diuisione & diffinitionibus rerum publicarum/& transgressionum earum.	ff. V
De ciuitate/pauorum & popularium/ciuitatis fine virtute & vicio.	ff. VI
De ciuitate/domus/ciuitatis/& repetendis rationibus.	ff. VII
De ciuitate/fine Politice/precellencia/nobilibus/opulenti/iusticia/virtute bellica/legislatore.	ff. VIII
De ciuitate/vno ceteris virtute precellenti/ostracismo/optima republica.	ff. IX
De ciuitate/republica/regi & regum speciebus.	ff. X
De ciuitate/speciebus regum/imperatore/optimo viro/optimali legibus/vno/multis/potentia circa regem.	ff. XI
De ciuitate/potentia regia/multis/vno/multitudine apta regno & alijs rebus publicis.	ff. XII

CONTENTORVM IN QVARTO POLITICORVM INDEX.

De ciuitate/optima republica & pertinentibus ad legislatorem.	ff. I
De ciuitate/speciebus rerum publicarum/transgressionibus/censu/potentia/de exquirendis a ciuili viro.	ff. II
De ciuitate/diuerfitate partium ciuitatis/de priua & propria de rebus publicis sententia.	ff. III
De ciuitate/populari gubernatione/partibus ciuitatis/speciebus plebis & speciebus nobilium & speciebus popularis gbernationis.	ff. IIII
De ciuitate/speciebus pauorum potentie & permixtis gubernationibus.	ff. V
De ciuitate/speciebus popularis & pauorum potentie & causis earum.	ff. VI
De ciuitate/diuisione Platonis & speciebus optimatum.	ff. VII
De ciuitate/censu/potentia/de legibus bonis/inibus optimatis/popularis & pauorum potentie.	ff. VIII
De ciuitate/commixtione & modis commixtionis reipublice.	ff. IX
De ciuitate/tyrannide & modis tyrannidis.	ff. X
De ciuitate/optima republica/partibus ciuitatis/mediocritate/excessu atq; defectu.	ff. XI
De ciuitate/multitudine popularitati apta & de fallaci & fucaria diuina bonitate.	ff. XII
De ciuitate/Vasis legibus pauorum potentie & popularium de continendis in modis bonitatis.	ff. XIII
De ciuitate/partibus reipublice/consilijs/magistratibus/iudicijs/de consulendi potestate & moris eius.	ff. XIV
De ciuitate/magistratibus necessarijs/popularibus & magistratuum institutionibus.	ff. XV
De ciuitate/iudicijs iudiciorum speciebus & de modis iudiciorum.	ff. XVI

CONTENTORVM IN QVINTO POLITICORVM INDEX

De musica deſceptatorio modo.

De musica ex tenentia quid diſcendum/ & quid non/ & quo pacto ea utendum.

De harmonijs/ rhythmis/ melodis/ moribus/ & alijs abſtractius/ & quo quibus etatis.

INDICIS OCTO POLITICO

RVM ARISTOTELIS

FINIS.

CONTENTORVM IN PRIMO ECONOMICORVM INDEX

De differentia & conuenientia Politice & Economicę/ & ordine earum.

De pambus domus/ & vnde ſumenda poſſeſſio.

De viri & mulieris oeconomica ſocietas.

De viri ad vxorem.

Leges domini ad ſeuos.

Leges oeconomę.

CONTENTORVM IN SECVNDO ECONOMICORVM INDEX.

Folio.

Leges probe mulieris.

Leges viri ad vxorem.

Quarundam harum legum teſtimonia ex Homero.

Quedam communes vini & vxoris leges.

Folio.

Folio.

INDICIS DVORVM ECONOMICORVM

RVM ARISTOTELIS.

FINIS.

INDEX PROPRIORVM NOMINVM ET LOCORVM POLITICORVM EX ARISTOTELE.

Abydas.	lxviii.	Antropophagi	xlviii.	Aſia	lxvii.	Beſus	fo. lli.
Acnes	fo. xxxv.	Appertus ronalis	v.	Aſtiaga	lxviii.	Berofur.	lii.
Aches	lxi.	Arpollodorus.	v.	Attalus	xi.	Byſantium	xlviii.
Acbeſ	fo. c.	Arpollonia.	xlvi.	Attalus	lxviii.	Cutera.	
Adamas	lxviii.	Arpollonia	lxviii.	Atarnes	xxi.	Gambryca	lxviii.
Agamemnon	xl.	Arpolloniaſate	lxi.	Athene	xxii.	Chalcus	lxvii.
Agathyrſi	xliii.	Arpollonius	vi.	Athene	xxiii.	Canerina	xxvii.
Ageſtilaus	xxvii.	Apbytal	lxvii.	Athene	xlviii.	Canor	xxix.
Aſienuſ poeta	xl	Aprice	xlii.	Hibene	lix.	Canor	lxi.
Aſiubades	xxvii.	Arcades	xlii.	Athene	lxi.	Carthago	lxvii.
Amatis	xi.	Argi	lxi.	Athene	lxi.	Carthaginenſes	xxxi.
Amalia	xli.	Argos	lxviii.	Athene	lxvii.	Carthaginenſes	xxxi.
Ambratiote	lxi.	Argul	xxv.	Athene	lxvii.	Carthaginenſes	l.
Ambratia	lxvii.	Argul	lxi.	Athene	lxvii.	Carthaginenſes	lxv.
Ambratia	lxviii.	Argul	lxvii.	Athene	lxvii.	Carthaginenſes	lxvii.
Amadotus	lxviii.	Archus	lxviii.	Athenienſes	xxix.	Carthaginenſes	lxviii.
Amphipolite	lxi.	Archelaus	xi.	Athenienſes	xi.	Carthaginenſes	lxviii.
Amphipolite	lxviii.	Archelaus	lxviii.	Athenienſes	lxvii.	Carthaginenſes	lxviii.
Amphion	lii.	Architas.	cl.	Athenienſes	lxvii.	Carthaginenſes	lxviii.
Amynas	lxviii.	Archilochus	lxvii.	Athenienſes	lxvii.	Carthaginenſes	lxviii.
Andri	xxv.	Arifbarſane	lxviii.	Athenienſes	lxvii.	Carthaginenſes	lxviii.
Andria	xxvii.	Anopagus	lxvii.	Auſenit	lxvii.	Carthaginenſes	lxviii.
Androdama	xliii.	Anopagus	lxvii.	Antephradates	lxvii.	Carthaginenſes	lxviii.
Anni gignendi	xv.	Anillophanes.	xv.	B littera		Carthaginenſes	lxviii.
Anni nubendi.	xv.	Anilloſiton	lxviii.	Babylon	xxxii.	Chalcidenſes	lxviii.
Ammon.	lxv.	Arabicus	lxviii.	Babylon	xxxii.	Chalcidenſes	lxviii.
Anaxilaus	lxvii.	Artapanes	lxviii.	Babylon	xxxii.	Chalcidenſes	lxviii.
Antimenides	xl.	Arceon	xvi.	Barbari	lxvii.	Chalcidenſes	lxviii.
Anticleon	lxvii.	Aſia	xl.	Barbari	lxvii.	Chalcidenſes	lxviii.
Antiſthenes	xl.	Aſia	lxviii.	Barbari	lxvii.	Chalcidenſes	lxviii.

Chares	x	Demosthenes.	xxvii.	Euthykrates	lxii.	Homenus	xxcxi
Chares	lxiii.	Derdas	lxviii.	Euxinus pontus	lxi	Homenus.	xl.
Charillus	xxvii.	Diagoras.	lxiii.	G littera.		Homenus	xlvi.
Charilaus	lxix.	Diocles	xlii.	Garamantes.	xlifi.	Homenus	xcix.
Chis	xl.	Dion.	lxviii.	Gela.	lxvi.	Hofpes.	xx.
Chios.	folio.lxi.	Dionysius	x.	Gelon	fo. lxi	I littera.	
Chius.	x.	Dionysius	xlifi.	Gelon.	lxviii.	Iambi	xcvii.
Chius.	xlvi.	Dionysius	lxii.	Gelon.	fo. lxi.	Iapiges	lx.
Chytus	lxi	Dionysius	lxiii.	Gelon	lxvii.	Iapigia	lx.
Cinadon.	lxviii.	Dionysius	lxv.	Gnidus.	lxvi.	Iason	xi
Cnitas	lii.	Dionysius	lxviii.	Gignendi anni	xcv.	Idanthyrus	xi.
Cnitas	liii.	Dionysius	lxix.	Glauco.	xlifi.	Ionium	lxccc.
Cnits	fo. xxxi	Dionysius	lxx.	Glauco	xlvi.	Ionium.	xlvi.
Cithara	ci	Dithyrambus.	clifi.	Gordius	lxvi.	Ionia	lxviii.
Cutharedis	ci	Diophantus	xxii.	Gorgias	fo.xii.	Iphiadus	lxviii.
Ciazomeni	lxi.	Dorica harmōia.	xxxii.	Gorgias.	xlifi.	Ither	lxvii.
Cleander	lxvii.	Dorica melodia.	cl.	Gorgias.	xxxi.	Italia	lxccc.
Cleomenes	xxvii.	Domus quid	fo.ii	Grecia	o.liifi.	Italus	lxccc.
Cleopatra	lxviii.	Doratuna	xlvi.	Grecia.	lx.	I littera	
Cleontinus	lxviii.	Doxandrus.	lxii.	Greci	fo. xxi.	Lacedemonii	xvi.
Clisthenes	xxxi	Dracon.	xlifi.	Greci.	xl	Lacedemonii	xvii.
Clisthenes	lxvii.	E littera.		Greci	li	Lacedemonii	xxviii.
Clisthenes	lxvii.	Egina	xlvi.	Greci	lv.	Lacedemonii.	xxv.
Codrus.	lxviii.	Egina.	lxvii.	Gymnasia atheniensiu.		Lacedemonii.	xxxi.
Colophon	xlvi.	Egyptus	lxxxix.	xviii. Gynastica.	xcviii	Lacedemonii	xli.
Colophon	lx	Egyptus	lxxxix.	H littera.		Lacedemonii	l.
Comedie	xcvii.	Egyptus	lxxxix.	Harmodius	lxvii.	Lacedemonii	lix.
Corinthus.	lxvii.	Eubia	lxviii.	Hebdoma	lx.	Lacedemonii	lx
Corinthus.	lxvii.	Elis	fo. lxvii.	Helena.	vi.	Lacedemonii	lxvii.
Corinthus	lxvii.	Empedocles	xxxi.	Hellancrates	lxvii.	Lacedemonii	lxvii.
Corinthii	xxxvi	Epidamnii.	xxxi.	Heptogona.	cl.	Lacedemonii	lxv.
Corys.	fo.lxvii.	Epidamnii.	lxvii.	Heracia	lxvii.	Lacedemonii	lxvii.
Cous.	lxvii.	Epimenides	lii.	Heracia	lxvii.	Lacedemonii.	lxv.
Cratcus	lxvii.	Ephori	xxv.	Heracides	lxvii.	Lacedemonii	xcvii.
Creta.	lxxxix.	Eniochi	c.	Heracleodorus	lx	Lacedemonii	lxccc.
Creta	lxxxix.	Enotria	lxxxix.	Hercules	xl.	Lacedemonia.	lxxxix.
Creta	xvii.	Enotri	lxxxix.	Herodotus.	xli.	Lacones	fo.c.
Cretenfes.	xvii.	Eracleote	lxxxix.	Herodotus.	xlifi.	Lameriofinus.	lxxxix.
Cretenfes	xxv.	Eretia	lxvii.	Hesiodus	xli.	Larissa	lxvii.
Cume	xlifi.	Ereticenfes.	xlvi.	Hesiodus.	lii.	Leontini	lxvii.
Cume	fo.lxvii.	Erythrenfes	lxvii.	Hestiea	fo. lxvii.	Leontini.	lxvii.
Cypselus	lxvii.	Esymneta.	xli.	Hieron	lxvii.	Leofii	fo.x.
Cypselus	lxvi.	Ethiopia	xlvi.	Hieron.	lxx.	Leusdenfes.	fo.x.
Cypselus	lxvi.	Eugoras	xxvii.	Hieron.	lxvi.	Leucas	xxi.
Cyrene	lxvii.	Eubola	xxi	Hiberi	lxxxix.	Liberi ingenii	lxxxix.
Cyns	lxvii.	Eubolus.	fo. xxi.	Hipparchus	lxvii.	Libia superior	xv.
Cyrus	lxxxix.	Encion	lxvii.	Hippodamus.	xlifi.	Licurgus	xlifi.
D littera.		Euripides.	xxxix.	Hippodamii	xx.	Licurgus	xlifi.
Daphneus	lxvii.	Euripides	lxvii.	Hippodamii	xx.	Licurgus	xlifi.
Darius	xlifi.	Euripides	lxvii.	Hippodamii	xx.	Licurgus	xlifi.
Decamnichus	lxvii.	Euriphon.	xxxi.	Hippodamii	xx.	Licurgus	xlifi.
Delphi	lxvii.	Europa	lii.	Hippodamii	xx.	Licurgus	xlifi.
Demades	fo.xxx.	Europa	fo.lxxxix.	Hippodamii	xx.	Licurgus	xlifi.
Demosthenes.	xxxi.	Europa	lxxxix.	Hippodamii	xx.	Licurgus	xlifi.

Licophon	xxxvi	Museus	cl.	Phalaras	xxi	Scythē	lxxxij
Lydia mixta	ciij.	Musica	xcviij.	pharfallica eqna.	xv.	Scythe	lxxxij.
Lydi	xlvij.	Myron.	lxxij	phrsalum	lclxij	Senuog natura	v.
Lysander	xxvii	N littera.		phiditia	xxv.	Sefostis.	lxxxix.
Lyfander	clx.	Naxus	lxvij	Thiditia	xxvij	Seurhe.	lxxvij.
M littera.		Neodes	vii.	phidon.	ix.	Sicilia.	xxvij.
Macedones.	lxvij.	Nicolaite	xlij.	phidon.	xlij.	Sicilia.	lxvij.
Machine contruare.		Nillas	xxvij.	philippus	lxvij	Sicyonis	lxxd
Massagete.	xlij.	Notis	lxi	philoius	xlij	Sicyonis	lxxd
Magistratus	lvij.	Nubendi anni	xcv	philoxenus	xlvij	Sirra	lxxvij.
abumetes	xx	Nunius ferreus.	xxvij	phisc	xcv	Smerdes.	lxxvij.
Magnesi.	lv.	O littera.		phocenses	lxx	Socrates	ii.
Magnesi	xlvij	Onomacritus	xlij.	phocyllides	li.	Socrates	iiij.
Malenses	lv	Onomachus	lxij.	phoxus	lxij	Socrates	xij.
Mantina.	lxij.	Onophiti	lxij.	phrygia harmoja.	xxx	Socrates	xij.
Mantina	lxxvij	Olinpus	cl.	Phrygia melodia.	cl.	Socrates	x.
Massalienses	lxij.	Olimpus.	lxx.	Phrynichus.	lxij	Socrates	xlij.
Massilia.	lxxvij.	Olimpia.	c.	Pisistratide.	lxvij	Socrates	xv
Medi	xl.	Oici	lxxxix.	Pisistratide	lxx	Socrates	xlij.
Medi	lxij.	Opheus	iiij	Pisistratide.	lxx	Socrates	xlvij.
Medi.	cl.	Orthagoras.	lxxij.	Pisistratide	lxxij.	Solon.	vij.
Medi	lcl.	Ostracismus	xl	Pisistratus	lxxvij.	Solon.	xxl.
Medici	xcv.	Oxius	lxxxvij.	Pisistratus	lxxij.	Solon	xxx.
Mediterranei	c.	P littera.		Pittacus	xlij.	Solon	lxxxvij.
Megades	lxvij.	Paches	lxij.	Pitacus.	xxx.	Solon	liij.
Megare	lxij.	Pagus	ii.	Plato.	iiij.	Spartiate	xxv.
Menexenus	liij.	Pagus	liij.	Plato.	liij.	Spartate.	lxij.
Nulienum costas.	xlij.	Panetius	lxxvij.	Plato.	xlij.	Stentor.	lxxxvij.
Megarenus	xxxvij	Panetius	lxxij	Plato.	xlij.	Strabo.	xlij.
Megarenenses	lxxxvij	Paron	lxxvij.	Plato.	xvi.	Sybaris	lxij.
Megarenenses	lxij.	Parthenie	lxij.	Polocrates.	lxx.	Sybarite	lxij
Megarenenses.	lxij.	paufanias	lix.	Polignotus	cl.	Sypontius	xlij.
Menander	xij	paufanias	lxv	Pontus.	lxxij.	Syracufis	lxvij.
Memphis	lxxxvij.	paufanias	xclij.	Protagoras.	liij	Syracufis	lxx.
Mercurius	liij.	paufon.	cl.	Pfammeticus.	lxxij.	Syracufani	lxij
Menon	xlij.	peftades.	cl.	Pyramides egypti.	lxx	Syracufani	lxij.
Mefenis	xxv	pediac	lxij	Pyreum	lxij	Syracufani	lxxvij.
Neffenia	lxij.	peloponnesus	xxvij	R littera.		Syracufani	lxx.
Midas	vij.	peloponnesus	xxij.	Regium.	lxxij.	Syracufe	lxxij.
Miletus.	x.	Penthalide	lxxvij.	Reipublica quid	xxxij	Syracufe	lxij.
Miletus	lxij.	Penthilus	lxxvij	Rhodus	xxvij.	Syracufe	lxxvij.
Minerus	cl.	perifander	xl.	Rhodus	lxij.	Syrtis	lxxxix.
Minos	xlij.	perifander	lxij	Rhodi	lxij	T littera.	
Minos.	lxxxix.	perifander	xvij.	Ritus gentiu ridiculi.		Tarentum	xlvij.
Mithridates.	lxxvij.	perifander	lxx.	Roma	lxxxvij.	Tarentum	lxij.
Mitilene	lxij.	Pericles	xxvij.	S littera.		Tarentinus.	lxxvij.
Mitilene.	lxvij.	Perfarum rex	xl.	Salamin	lxij.	Telecleus	xlij.
Mitilenei	xl.	Perfe	lxxij.	Samii	xl.	Tenedus	xlvij.
Mitilenei	lxij.	Perfe.	lxx.	Samii.	lxij.	Thales	x.
Mnafea	lxij.	Perfe	lxxxij.	Samus	lxij.	Thales	xlij.
Mnefon.	lxij.	Perfe	cl.	Sarunus	iiij	Theban	xxv
Molossi	lxxvij.	Perrebi	xxv.	Sardanapalus	lxxvij.	Thebani	lxxxij.
Molossi.	lxix.	Phalaris	lxxvij.	Scyllati.	lxxxix	Theban	lxij.
Monogenes	xvj.	Phaleas.	xlij.	Scyllax.	xcij.	Theban.	lxxvij.

Thebe	bdiij.	Tibie.	fo.	cii	¶ Index ppter op. no.	Dionysius	cix.
Theagenes	bdiij.	Timophanes	bxiij.		minu & locoꝝ po	Dion	fo. cix.
Thelemachus.	xvi.	Tirteus.	bxiij.		liticoꝝ ex ari	Helena	cxi.
Thermacides	bxiij.	Trezenit	bxi.		store	Hesiodus.	cvi.
Theodorus	xviiij.	Trigona	cii.		finis	Homerus.	cxi.
Theopompus	xc.	Triopium	xxviiij.			Libycus.	cix.
Thora.	xviiij.	Tyrannus	lxi.		Index prioru no	Nausica	cxi.
Thesall.	fo. xxv.	Tyrenia.	lxxxix.		minu economicoꝝ	Orpheus	cxi.
Thibron.	xciiij.	V littera			ex aristotele.	Penelope.	cxi.
Thracas	bxxdij.	Vibius.	fo. xvi		Admetus	Penelope	
Trasibulus.	fo. xl.	Virgilius de equis	xi		Alceste.	Perfa.	cxi.
Thrasibulus	bxiij.	Vitruvius.	xc.		Agamemno	Pindarus.	cxi.
Thrasibulus	bxiij.	Vlixes	xcix.		Atlas folio	Praxinus.	cxi.
Thrasymachus.	bxxxiij.	Vinitas claustris.	xliij.		Calyso.	Vlixes.	cxi.
Thrasippus	fcil.	Vulcanus.	folio. lxiij.		Carthaginenses.		
Thuria.	fo. bxi.	z littera.			Circe	fo. cxiij.	
Thuri.	bxi.	zaleucus.	xiij.		Chryseis.	cxi.	
Tibia	fo. cxi.	zandei.	bxi.		Clitemnestra.	cxi.	

INDEX HEGATONOMIE SOCRATICE.

De legiflatore	cxiij.	De regione.	cxi.
De nuptiis.	cxiij.	De vita & necessitatib.	cxi.
De educatione.	cxiij.	De militia	cxi.
De disciplina	cxiij.	De re sacra.	cxi.
De moribus.	cxiij.	De magistratu.	cxi.
De amicis.	cxiij.	De legiflatore.	cxiij.

¶ Hic index socratie Hegatonomie appositus est ut illa ordinata est. ceterum autem consimiles sunt materias continent sed inordinate relictæ sunt. quemadmodum a Platone sunt discussæ. quare qui voluerit potest & indices ordinare. Nunc autem addimus Leonarchus.

PROLOGVS LEONARDI ARETINI IN LIBROS POLITICORVM ARISTOTELIS DE GRECO IN LATINVM TRADVCTIOS.

Inter morales discipline precepta quibus humana instituitur vita & docetur: eminentissimum quodammodo locum obtinent: que de ciuitatibus earumq; gubernatione cōseruationeq; traduntur. Quippe disciplina huiusmodi omnis: felicitatem hominibus efficere fludet. Felicitatē vero si vni acquirere preclarum est: quanto magnificentius erit vniuersę ciuitatis beatitudinem adipisci: bonum enim: quāto latius patet: tanto diuinius est existimandū. Cumq; homo imbecillum sit animal: & quam per seipsum non habet sufficientiā perfectioneq; ex ciuili societate reportet: nulla profecto conuenientior disciplina homini esse potest: q̄ quid sit ciuitas: & quid respublica intelligere: & per que conseruetur intereatq; ciuilis societas nō ignorare. Mihi quidē: qui hec ignorat: seipsum pariter ignorare videtur: ac sapientissimi dei preceptum despiciere. Itaq; & plato decem illis preclaris libris qui sunt ab eo de republica scripti: i hac parte ostendenda docēdāq; plurimum nixus est: & Marcus Cicero noster: sex in clytis libris (quos de republica scripsit) hanc ipsam est materiam prosecutus: & Aristoteles in hoc volumine: quod nūc in latinum conuertimus: hec ipsa complexus est: tāto quidem nitore & copia & ornatur: vt vere mereatur flumen aureum vocitari. Materia igitur huius operis talis est. Cōuertendi autē interpretandiq; mihi causa fuit eadem illa: que iam decē & octo annis ad conuersionē ethi corum induxit. Nam cum viderem hos Aristotelis libros: qui apud grecos elegantissimo stilo scripti sunt: vicio mali interpretis ad ridiculam quandam ineptitudinem esse redactos: ac preterea in rebus ipsi errata permulta: ac maximi pōderis: laborem suscepti noue translationis: quo nostris hominibus in hac parte prodessem. Quid enim opera mea vtilius: quid laude dignius efficere possim: q̄ ciuib; meis primū: deinde ceteris qui latina vti tur lingua: ignaris grecarum litterarum facultatem prebere: vt non per enigmata & deliramenta interpretationum: ineptiarum ac falsarum: sed de facie ad faciem possint Aristotele intueri: & vt ille in greco scripsit: sic i latino perlegeretur? Excitauit me quoq; utilitas maxima: quam ex interpretatione Ethicorum prouenisse conspexeram. Homines enim ingenuē eruditi quos primo veteris interpretationis ineptitudo ac barbaries a legendo repellēbat: ita postmodum eos libros complexi sunt: vt in maximam lucem illarum rerum cognitio sit perducta. Quod idem fore spero in his de quibus nunc agimus politicorum libris. Atq; eo magis: quo hec materia ciuilis: & verba ad exprimēdum alia: q̄ in suis disputationibus scholastici vtantur: & maiorem quedam efflagitāt dicendi ornatum. Que duo interpretēs ille nedum consequi: sed ne suspicari quidem potuit. Aristoteles certe tanta facundia: tanta varietate & copia: tanta historiarum: exemplorumq; cumulatione hos libros repperit vt oratorio pene stilo scripti videantur. Sic enim argumentationes totas interdum explicat: vt cuncta dicendi ornāmēta in eis studiose cōiuncta liceat intueri. nec est in hoc libris questio vlla paulo vberior: que tractata ab illo sit absq; rhetorico pigmento atq; colore. Quorum & sinon expressionem: attamen adumbrationem quandam: diligens lector in hac translatione nostra deprehēdet. Fuit enim Aristoteles studiosissimus eloquentię: q̄ artes rhetorice eius: pluribus voluminibus explicare declarant. Que sit igitur horū librorum materia: & qua de causa laborem hunc suscepimus: & quales libri ipsi in greco sint hec prefatos esse sufficiat. Hortamur autem omnes vehementer: ad huius operis diligentissimam electionem: vt pote doctrinam vberissimam: ac rerum prope innumerabilium cognitionem: & quidem necessariam ad vitam suscepturos.

PRIMVS POLITICORVM ARISTOTELIS EX TRADVCTIONE
LEONARDI RECOGNITIONE ET ELVCIDATORE: IACOBO FA
BRO STAPVLENSI.

CAPVT. I.

De ciuitate gubernatione partibus domo pago

QUONIAM videmus omnem ciuitatem esse societatem quandā & om-
nem societatem boni alicuius gratia cōstitutam nam eius gratia quod bo-
num videtur omnia omnes agunt patet q̄ bonum aliquid omnes conie-
stant maxime vero principalissimum omnium que est principalissima &
ceteras omnes complectitur. est autem hec illa que ciuitas appellatur & ci-
uilis societas. ¶ Quidāq; vero putant gubernatoris ciuitatis & regis pau-
citate sed non specie illorum singulos putat differre veluti si paucorum quidam dominiū
si vero plurium patrē familias si enī plurium gubernatorem ciuitatis vel regē quasi
nihil differat magna domus & parua ciuitas gubernatorq; ciuitatis & rex quidōquidem
ipse presidet rex quando vero secundum rationem talis scientie in parte presidet & in par-
te subest gubernator ciuitatis. Sed hec vera non sunt quod manifestum erit secundū hanc
doctrinam considerantibus. ¶ Vt enim in aliis compositum vsq; ad in composita diuidere
necessarium est (he namq; sunt minime totius particule) ita ciuitatem ex quibus componi-
tur considerantes intuebimur que illarum magis & quid ille differat inter se & si quid ar-
tificii singule illarum admittunt. Si quis igitur ab initio rerum originem respiciat vt in
aliis sic & in istis optime discemet. ¶ Primum igitur necesse est combinare illos qui non
possunt esse nisi simul. ceu mare & feminā generationis causa. & hoc non ex electione
sed velut in ceteris animalibus & plantis naturale est desiderium quale ipsum est tale al-
terum relinquendi. Imperans vero natura & parens propter conseruationem nam quod po-
test mēte prospicere natura imperat & dominatur. quod autem potest corpore hoc facere
paret natura & seruit quapropter domino & seruo idem confert. ¶ Natura igitur distincta
sunt femina & seruus. Nihil enim natura facit tale quale statuarii delphicum gladium ob
inopiam sed vnum ad vnum sic enim optime instrumenta proficiunt si eorum singula
non multis sed vni deseruiant. verum apud barbaros femina & seruus eodem gradu habē-
tur. Causa vero huius est quoniam quod natura dominetur non habent sed sit eorum so-
cietas ex seruo & serua. Quamobrem aiunt poete: grecos barbari dominari oportere q̄
idem sit natura barbarus & seruus. ¶ Ex his duabus igitur societatibus domus prima re-
steq; Hesiodus inquit domum i primis mulieremq; & bouem aratorem. bos enim pro ser-
uo pauperibus est. Quotidiana igitur societas secundum naturam constituta domus est.
¶ Sed que ex pluribus domibus constituitur societas prima vtilitatis gratia non quotidiana
ne pagus est. Maxime vero secundum naturam videtur pagus: propagatio quedam esse do-
mus eorum quos dicimus coaluisse & natos esse natorum. Quapropter primo sub regi-
bus ciuitates erant nunc vero etiam gentes nam ex iis que suberant regno processerunt
omnis enim domus regitur a seniore quare & pagi inde propagati propter consanguinita-
tem. Et hoc est quod inquit Homerus iura dent singuli natis & vxoribus. sparsim namq;
etiam sic antiquitus habitabant. Et deos ob hoc ipsum putant cuncti regem habere quo-
niam & ipsi partim nunc partim antiquitus sub regibus debebant quemadmodum vero
deorum formas sibiipsis attribuunt homines: sic etiam & vitas.

PRIMI CAP. PRIMI POLITICORVM COMMENTARIVS.

a 4

Colligit syllogismo: oēs ciuitates boni alicuius gratia esse constitutas: hoc pacto. oīs societas boni alicuius gratia constituta cernitur: nam oēs qui societatū sedes ineunt: eius gratia cuncta agunt quod bonū videat: ut vtilis videlicet: et iocundus: aut honesti gratia: atqui oīs ciuitas societas. oēs igitur ciuitates boni alicuius gratia constitutae sunt: arbitratur: omnes ipso suo in vnum cōuentu se bonū aliquid cōsecuturas. vt sub rege ab externis defensione: securā inter se vitam: tranquillamque pacem. sub optimatibus: vite honestam conuersationem: iocundamque consuetudinem: temperatamque vicia virtutum possessionē. sub censu potentibus: diuitias ad huiusmodi vite honorifice vitam bellicamque virtutē. sub populo: libertatem: & viuere vt quisque velit: & quāto minus lapia fuerit: respiciat: tanto maius bonum arbitrat atque coniectat: se ex sua in vnum concordī cōiunctione ad eamque vitam. non modo ciuitatis bonū simpliciter adipisci cōiectat: sed maxime societatum: principatū summum bonū. nā ex dialecticōe regula sit societas omnis: bonū aliquid cōiectat: melior societas maius bonū coniectabit: & optima optimo. ciuitas autem societatū optima est. vtpote quae ceteras p partes claudat. & maxime oīm que perfectissima optimeque legibus instituta est. sunt enim in eas societaes: & ad vtilitatem: & ad iocunditatem: & ad honestam degendā vitam. merito igitur ciuitas inter societaes & optimo: & principalissimum bonū coniectat. ¶ Socrates in libro de regno facile consensit hospiti Eleate: quē Melissum fuisse putant: patre familias gubernatorem ciuitatis: regem: & domini eūdem esse: tamen si multitudine & paucitate distent. quod Aristoteles hic refutat. verum contendit ratione specieque differre. quod ex processu libri: dilucidius apparebit. Et nos hic res subiectas non respicimus (nam specie sunt eadē. homines enim sunt) sed administrationū gubernationūque species. alia pfectio species est gubernandi economi: alia perfecti ciuitatis: & alia regis. & alia sunt officia economi ad domesticam familiam: alia pfecti ciuitatis ad ciues: & alia regis officia ad subditos emoderandos atque gubernandos: immo economi patrisque familias: alia seruorum gubernatorum ratio: alia liberorum: alia vxoris. quare specie non sunt eadem dominus: pater maritus: tamen vnus idemque sit homo fedus plici gubernandi: remque familiarem administrandi specie seindit: & rursus de hac re numero 27. ¶ In alijs doctrinis si considerabimus: videbimus omnes a doctrine minimis inchoare. grammatica siquidem inchoat a litteris: quibus nichil minus simplicitusque habet. Logica a nomie & verbo: que sunt rationis quae contempletur partes. Geometria a puncto. Arithmetica a monade. Musica a diessia potō mē comate: & tono: hoc est semitono minore maiore: eorumque differentia: atque tono: que pfectio & disciplinis illis ceterorum sunt minima. quid mirum igitur: si cum disciplina societatum ciuitatumque querimus: seruatō eo: qui in ceteris obseruatur: ordine minime earum partes peruestigetur. ¶ Pantes minime societatum: singulique qui multitudine coaceruant. Et prime ciuitatis particule minime: vir & femina. ab ea enim cetera proueniunt. nam tolle virum & feminam: neque serui erūt: vili neque domini neque liberi: quare neque societas domini & seruorum: patris & liberorum neque ceteratū valla. prima igitur omnium est. Et hec societas esse non potest: nisi simul cohabitantesque esse enim generationis gratia. & hec maris & femine coniunctio: non modo electione: sed & natura prouenit. quādoque dem in hominibus: perinde ac in ceteris animantibus que orbata non sunt: similiter & in plantis: naturale est desiderium tale alterum relinquendi: qualis homo ipse est: quod hac societate: per generationis vicem assequitur. deinde natura dominus: & seruus: propter vtriusque salutem societatis necessarius dūe iungendi sunt. nam qui valet mente prospicere que agenda sunt: queue omittenda ad vtriusque salutem: natura preest: atque dominus est. qui autem id mente perspicere non valet: sed corporeis viribus: que bene perspecta sunt: exequi potis est: ista natura subest: ista natura seruus. quare domino & seruo idem executio scilicet eorum que prouida mente perspecta sunt: prodest: perinde ac in prima omnium societate: proles vtriusque: & maris & femine: bonum est. nam illic executio. quod hic proles generatio. ¶ Ex dictis paulo ante: colligit feminam & seruum: siuapte natura distincta esse instrumenta: nam illa generationis: hic vero executionis eorum que prouidu mētis oculo fuerint prope & instrumentū est. & natura nichil tale operatur: quale ferri: erūtque futores ob inopiā gladum delphicum faciunt: sed natura vnum instrumentū facit: ad opus vnum. vt oculos ad videndum: aures ad audiendum: gustum ad discretionem saporum: linguā ad loquendum: & huiusmodi cetera. nec id quidem in iuria. nam sic instrumenta proficiunt optime: quando singula nō multis: sed vni deferuisti operi. quare merito carpit barbaros: quod feminis ad duos generationis scilicet vsū: & seruitutem vtrius. sed hoc illis euenire dicit: quod barbari illi natura sint serui. Idcirco ex seruo & serua: fit huiusmodi societas. Grecos effert: quod plurimum mente valeant. & Idcirco sunt natura domini. & hanc ob causam Homerum & poetas dicere consentaneum esse: vt greci barbaris dominarentur. tanq̃ idem sit natura barbarus atque seruus. ¶ Diffinit prima domum: que maxime simpla est: eam esse vite communionem: que ea

Socrates.
Melissus.

Barbari.

Quid domus.

duabus que dicte sunt societatibus viri scilicet & vxoris domini atq; serui coalescit: & scite Hesiodus suo poemate dixit imprimis domus est viri coniunctus bos & arator. quia bos pro seruo pauperibus habetur. diffinit & aliter domum esse naturam constitutionem in vnamquamq; diem societatem. & eos qui tali societate iunguntur: Charondas compenarios: Epimenides vero cretenses contubernales q; eo dem vtantur diuersorio nuncupat. ¶ Diffinit pagum: primam esse ex pluribus domibus societatem vt litas gratia non quotidiane. item pagus secundum naturam maxime videtur esse deriuatio domus a domo eorum quos collectaneos & natos natorum quidam nuncupant. Ex his inferri primas olim ciuitates regibus gubernatas: nunc vero etiam gentes regibus gubernari. nec ab re quidē. nā ab ijs processerunt qui regio suberant imperio. omnis enim domus a seniore tunc rege moderat. quare & pagus etiam inde propagari: propter generis affinitatem atq; id est quod ait Homerus. Ius quisq; ministrat pro genitis ac coniugibus. sparsim enim etiam olim hoc pactū habitabit. & hinc ob eam arbitrantur omnes deos ipsos rege gubernari. qm̄ & ipsi partem nunc partem antiquis sub regibus debebant. atqui quē admodum formas dij similes se gerere putant homines: ita quoq; & eorum degere vitas.

ANNOTATIONES AD CAP. PRIMVM PRIMI POLITICORVM.

Argumentum primi politicorum Aristotelis. In hoc primo differuntur hec partes ciuitatis / domus / pagus / ciuitas. Partes rei domesticæ quatuor: cōiugalis / domini / paternæ / acquisitiua. coniugalis: viri & vxorem continet. dominica: domini & seruū paternæ: patrem & liberos. Acquisitiua: quatuor hominū vitas. tres simplices pastoris ex mansuetis animalibus / agriculturæ ex frugibus / predatoriæ ex venatione & piscatura / & quartā ex duabus pluribusue cōpositam. Pars cōiugalis & paternæ natura est dominica: quæ dicitur secundum naturā vt cū est domus natura / & natura seruus. quedam preter naturā: vt cū domus solum lege dñs est / & seruus lege seruus. Itē acquisitiua quedā natura: vt que ex animalib; pastus / agricultura & preda auium / ferarūq; & piscium prouenit. altera preter naturā: vt nummularia. que quatuor species habet: mercaturam / tene rationem / mercenariā / & ceduā / & fossiliā. & semper quod secundum naturā cū expetendum & presterendum: quod autem preter naturā illaudabile fugiendum: aut postponendum. Ex ijs cognoscere licebit que domus secundum naturā sint aut magis sint & que non sint aut minus sint: & ita quoq; de ciuitatibus. nomine domini domini & heram / seruū seruū & ancillam / patris virtutem / parentem patrem videlicet atq; matrem / intelligimus. de domo & simplicibus partibus eius a numero 3 ad 7. de pago 7. de ciuitate ab 8. ad 13. de combinatis cōpositisq; partibus domus 11. de parte domus dominica natura / de domino & seruo natura a 14 ad 22. de domino lege & seruo lege a 22 ad 29. de acquisitiua secundum naturā a 29. ad 34. de acquisitiua contra & preter naturam a 34. ad 42. de vtraq; acquisitiua quadam adinuicem collatione a 43. ad 52. de cōiugali & paternā / vbi & quedam de seruo & virtutibus singulorum a 53. ad finem vsq; primi. & ex his ratio distinctionum capitum quam ad finem dilucere potest. littera enim Aristotelis continua est absq; capitum distinctione. attamen ad commentarium littere subiungendam & ad iuuandum eorum qui dicere volunt intelligentiam: michi condicere visa est. & hec pro argumento primis. ¶ Greci πολιται: & nostri ciuitatem & rempublicam dicunt. vnde libri πολιτικὸν id est: fere greca voce: politicorum: latine dici possunt libri ciuiliū & libri reipublicarum / seu de rebus ciuilibus & de rebus publicis quemadmodū dicimus Platonis / Xenophontis / Ciceronis libros de re publica. Et plurius politicorum id est: de rebus publicis nuncupatur. q; non vna sit reipublica sed multe eius species / regia / optimatum / censu potentum: insuper secundo loco paucorum potentiam / & popularem gubernationem: quarum quilibet multas habet species / reipublicas appellat. vt quanto huius operis libro cognoscetur. de quibus omnibus differunt abunde: nec de vna tantum vt apud Xenophontem de Lacedæmonica / Platonem de Socratica.

¶ Societas plurium consequendi boni alicuius / maliue deuitandi gratia consensio. qui enim societatem ineunt: aut vile aut quod oblectet / aut honestum sit mutuo consentiendi iuuamine affectu inuicem: aut eorum opposita fugere / in commodum / molestum iturpe. ¶ Quid ciuitas ex numero 8. huius primi & ex 3. terij cognoscetur. ¶ Hoc non electione. Non negare intendi viri & mulieris mutuum societatem / consentionem mutui / mutuique ad protem suscipiendam iuuamē: interdu cōsilio & electione non iniri: sed etiam vult id naturale esse: vt in ceteris animalibus cernere licet q; a penissimis: quibus electio / consiliūq; deest. ¶ Quale statuarii delphicum gladiū. sic grece οὐραχάλα κεντρὸν τῆς ἀρχαίας Δελφῶν πύλης quod sonat quale erarij ferarū fabri gladiū delphicum ob pauperem huiusmodi enim gladiū (quem delphicum appellabant) ob pauperem vitā

Hesiodus.

Quid pagus.

Aristoteles.

Vite. Hom.

Vite. Xenophon.

Aristoteles.

Plato.
Xenophon
Cicero.Xenophon.
Plato.

Respublica Lacedæmonia a Xenophonte tractata

Menexenus
Aspasia.
Charondas.

Suda.
Epimenides.
Plato.
Solon.
Plutarchus.
Berolus.

Belus.
Ninus.
Semiramis.
Romulus
Numa.
Tullus.

Quid ciuitas.

Homerus.

tium: ad varios vsus habile conlaffe uerifimile est. ¶ Quamobrem aiunt poete grecos. Naturale est vnũqueq; suos cõmendare. & cõmendat Aristoteles grecos eo potissimum tẽpore: quo rerum summa potiebant: & toti ferme imperitabãt orbi. de cõmedatione grecos: irez: numero 23 septimi. quã si aplius nolle desideras: lege Menexenũ Platonis: ubi & orationẽ Aspasiẽ mulieris de laude grecorũ. ¶ Charõdas Cariniẽsis: legulãtor ciuibz suis. de quo nũero 30 secũdi: eos q̃ quotidiane couiuebãt: μισοκτινους vocabat: quos cõpenuarios: (cũ aptius nõ succurrebat uerbũ) interpretatissimus q̃ eã de penũ habeat. μισος eni simul significat & αγκη (Suda teste) ἀρτοφεινῆς. repositoriũ panis: pro quo penũ diximus: & inde cõpenuarios uocabulũ effinximus. ¶ Epimenides Creteĩs: quẽ Plato i tertio sub regibz fuerint: itez: 53 quartũ. qd̃ ex historijs facile dinoscit. Berolus eni Chaldeus author est: ita tim post diluuiũ & recentẽ orbis cladẽ feminas cõtinuo geminos fetus marẽ & feminã parere solitas: inopã generis nũ suppleuissẽ: & statim hoies in multitudinẽ excreuissẽ. & hinc diuulsis p loca tumãt & affinitatibus: reges illis moderãdis deputatos fuisse. & ferme q̃ primas vrbes cõdebãt: reges erant. ut patet Beli Babylonis cõditor: Babylonijs assyrijsq; regnauit post quẽ: Belus. post belũ: Ninus. post ninũ: Semiramis. ut Romulus i Rome cõditor: regnauit Romanis post quẽ: Numa. post Numã: Tullus. & ita cõsequẽs: quousq; tarquini tyrannide deficiẽtes: regnũ trãsiit i optimates: quos consules appellarũt. Sic & Medi & Perse i Egiptijs: Meceni i Argijs: Bañtriani & Ameri quondã suis sub regibz uixere. ¶ Nũc uero etiã gẽtes. Inter ciuitatẽ & gentẽ id interest: q̃ ciuitatẽ locus vnus: & vrbs vna gẽtẽ uero regio vna tota cõinet: ut ex numero 4 secundi & 16 septimi cognosci potest.

¶ Quid ciuitas. homo ciuile animal: partibz ciuitas prior. Caput. II.

Ve autem ex pluribz pagis cõfiscitur societas: ciuitas est: que quidẽ (ut ita dixerim) totius sufficiẽtie vitã habet: cõstituta quidẽ gratia viuẽdi: existẽs autẽ bñ viuẽdi gratia. ¶ Quapropter ois ciuitas natura est. siquidẽ & pime societas. nã hoc illarũ finis est. natura uero finis est. quale enim vnũ quodq; generatione perfectã: hãc vnũsciusq; naturã esse dicimus. cecũ hominũ: equũ. domũ. Insupẽ cuius gratia & finis: optimũ sufficiẽtia uero finis: & optimũ. Ex his igitur patet ciuitatẽ esse ex his q̃ natura sũt. & q̃ hõ natura ciuile est animal. & ita cõsequẽs: quousq; tarquini tyrannide deficiẽtes: regnũ trãsiit i optimates: quos consules appellarũt. Sic & Medi & Perse i Egiptijs: Meceni i Argijs: Bañtriani & Ameri quondã suis sub regibz uixere. ¶ Nũc uero etiã gẽtes. Inter ciuitatẽ & gentẽ id interest: q̃ ciuitatẽ locus vnus: & vrbs vna gẽtẽ uero regio vna tota cõinet: ut ex numero 4 secundi & 16 septimi cognosci potest.

¶ Quid ciuitas. homo ciuile animal: partibz ciuitas prior. Caput. II.

Ve autem ex pluribz pagis cõfiscitur societas: ciuitas est: que quidẽ (ut ita dixerim) totius sufficiẽtie vitã habet: cõstituta quidẽ gratia viuẽdi: existẽs autẽ bñ viuẽdi gratia. ¶ Quapropter ois ciuitas natura est. siquidẽ & pime societas. nã hoc illarũ finis est. natura uero finis est. quale enim vnũ quodq; generatione perfectã: hãc vnũsciusq; naturã esse dicimus. cecũ hominũ: equũ. domũ. Insupẽ cuius gratia & finis: optimũ sufficiẽtia uero finis: & optimũ. Ex his igitur patet ciuitatẽ esse ex his q̃ natura sũt. & q̃ hõ natura ciuile est animal. & ita cõsequẽs: quousq; tarquini tyrannide deficiẽtes: regnũ trãsiit i optimates: quos consules appellarũt. Sic & Medi & Perse i Egiptijs: Meceni i Argijs: Bañtriani & Ameri quondã suis sub regibz uixere. ¶ Nũc uero etiã gẽtes. Inter ciuitatẽ & gentẽ id interest: q̃ ciuitatẽ locus vnus: & vrbs vna gẽtẽ uero regio vna tota cõinet: ut ex numero 4 secundi & 16 septimi cognosci potest.

¶ SECYNDI CAP. COMMENTARIVS.

- 8 D Inſinit ciuitatē: ex pluribus pagis perfectā eſſe cōiōnem totius iā ſufficiētie (vt ita dicat)
terminū hūmānē: quē quidē ſit viuēdi gſa facta aut exiſtēs: bñ viuēdi. ¶ Ex diffiniōe
& ſupius mōſtratus inſerit ciuitatē natura eſſe: qd oſtendit. Primo priſocietates domus
9 atq; pagus natura ſūt: igit & ciuitas: quē ex illis coaleſcit. Secūdo qā ciuitas ſinis eſt pri
marū ſocietatū: quē ſm naturā eſſe mōſtrate ſunt. igit & ciuitas ſm naturā eſt. & non mō ſm naturā:
ſed & natura. quāle em̄ quodq; vbi gñatio eius abſoluta eſt: hanc naturā cuiuſq; dicimus eſſe: ſeu ho
minis: reſq; domus ſue naturā. preterea ciuitatē eſſe illarū ſocietatū ſinē: hinc conſtat eſſe manifeſtum.
quia id cuius gſa & ſinis: optimū eſt: ſufficiētia vero ſinis & optimū. quā ipſa ciuitas in ſe cōtinere de
ſinita eſt. merito igitur illarū ſocietatū ſinis eſt. ex his igitur perſpicuū euā: ciuitatē in ordine eorum
eſſe locandā: quē natura exiſtū: & hoīem eſſe ſuapte natura ciuile aīal. qui vero abſq; ciuitate eſt: p
pter naturę ſue mores non ppter formā: aut nequā eſt: aut potior q̄ homo. vt is qui ab Homero cō
uicio laceſſitur q̄ ſit abſq; ciuitate: abſq; iure: abſq; iare. nā ſimul qui talis eſt ob naturę mores: belli in
10 ferendi cupidus eſt. vt q̄ nullo coerceat iugo: haud aliter q̄ volatilia. ¶ Oſtendit hoīem aīal eſſe ſocia
le magis q̄ apes: et quodcūq; aliud aīal qd gregatim turntatimq; ſocialit̄ viuūt. nam vt dicere ſolemus)
natura nihil temere: nichil fruſtra facit. atqui oīm animantū ſolus hō ſermone predictus eſt: vt oſtēdamus vilitatē & ia
turaliū. quare & iuſtum et iniuſtū. id enim preter cetera aīalia hoīb; peculiare eſt: vt boni et mali iu
ſti atq; iniuſti & aliorum hūmōi ſenſum habeāt ſoli. et in horū cōiocatione domū efficiant atq; ciuitatē.
nimirū igitur iſi homo vt q̄ cetera animātia moleſtū atq; iucundū in ſocietate cōmunicat: & inſup bo
num & malū iuſtū & iniuſtū cōmunicādo diſcernit: magis ſit ſociale: & ad cōmunionē natum aīal q̄
11 vel apes: vel cetera quę ſiſque ſocialiter degūt aīalia. ¶ Hoc in loco molitur oſtēdere ciuitatē natu
ra priorē eſſe domo: domuſq; paribus. nā totum ſue integritatis paribus natura prius eſſe neceſſe: & ſi p
empto em̄ toto: intereūt & hūmōi partes. vt hoīe pempto: non erit pes neq; manus: niſi homonyme p
inde ac ſi quipiſa lapideā manū: manum dicat: euoce nūcupat: nam corrupta erit hūmōi. oīſes enī ſi
hūmōi partes diſſimiliūt opē & poteſtate. Vt oculus: quo videmus: cuiq; inſit vidēdi facultas. manus:
qua palparamus: et cui palpanādi poteſtas ad eſt. quare quę amplius tales nō ſunt: non eſt dicendū eaſ
dem eſſe ſed ptes quocūq; ſimili quādā rōne: et ciuitatē natura priorē iſis paribus eſſe: ac noſtrū quo
liber. nam ſi ſufficiētia caret & operis & poteſtatis quicq; ſeparatus: pinde ſeſe habet ac alię partes ad
totum. cōſtat igitur ciuitatē quoquo pacto natura priorē & domo: domuſq; paribus. Et ſi q̄ talis ſit: vt
ad nihil qd ad ſocietatis cōmunionē attinet aptus ſit: aut talis vt nullius indigeat ppter ſufficiētiā:
nulla pars eſt ciuitatis. quare aut beſtia: aut deus eſt. natura igit cuiq; ad hūmōi ſocietate iditus eſt ap
petitus. et reuera qui prius ciuitatem inſtituit: maximorū bonorū: exitiū occaſio. nam quēadmodū
legis & diſcipline inſtitutiōe pfectus: omniū animalū optimū eſt homo: ita a lege & iure ſeparatus
peſſimū omniū ſeuiffimū enim iniuſticia tenens arma. homo autem arma tenet: per inſiras et prudē
tie & virtutis habilitates: quibus ad contraria vel maxime vti valet. quare aīalium ſceleſtiſſimū & ſe
uiſſimū eſt ſine virtute: & ad venera: cibationēq; deterrimū. iuſticia autē quipiſa eſt ad ciuilem plu
12 nens ſocietate. nam ius: ciuilis ſocietatis eſt ordinatio. eſt autē ius iuſti iudiciū.

ANNOTATIONES AD CAP. SECVNDVM.

- 9 **N**atura: homonymū eſt: nunc principiū rerum naturalū vt apud Phyſicos: nūc pſectiōē
cōmunionē: & finem: vt hic indicās. ¶ Hoīem eſſe ſuapte natura ciuile aīal: quādā hoīs
deſcriptio eſt: huius diſcipline accommodata nullū em̄ aīal: ad ſilem vitā degendā: preter ho
minē: natum eſt. tamen ſi alia ſint ad gregariā ſocialeſq; vitam nata: vt apes: formice: grues: cornicu
10 le: columbe: & id genus cōpluſcula. ¶ Sermonē vero ſolus homo. Vinculum ſocietatis humane: ſer
monē vult eſſe Cicero: qui docendo: diſcendo: cōmunicādo: diſceptando: iudicādo: conciliat: inter ſe
hoīes: cōiungitq; naturali quādā ſocietate. neq; vlla re lōgius nos abeſſe a natura ferarū: quippe q̄ rō
nis & orōis ſint expertes. vt ſi Socrates dicere ſolebat: animalia nos viribus vincūt. nos autē ratiōe
11 ſermoneq; ſuperamus. ¶ Qui primus autē inſtituit. Qui cetus hominū ad ciuilem vitā primi coegerūt:
maximorū bonorū cauſam fuiſſe: qui amplius noſſe deſiderat: legat Protagorā Platonis ad quod ſer
mo maxime pōt. hac laude celebrant Saturnus: Orpheus: Amphibolus: Mercurius: q̄ vt canit Ouidius.
Feros cultus hominum recentum:
Voce formauit catus et decore:
More paleſtre. Et de Saturno canit Ouidius.
Is genus indocile & Diſperſum montibus altis

Quid ciuitas?

Ex nſeris.
4 6 7Tentif
6 4

Cicero,

Socrates.

Protagoras,
Plato.
Saturnus.
Orpheus.
Amphion.
Mercurius.

Oratius.
Ovidius.

Composuit legesq; dedit latumq; vocari
Maluit his quoniam latius sit tutus in oris.

De Orpheo aut & Amphione item Oratius sed carmina nota sunt. Homo vero arma tenet per insi-
tam prudentiam ac virtutē. his habilitatibus nature nos posse vti adiutores eque & ad vitia & sine du-
ce mēte rationeq; obesse posse plurimū. monstrat Aristoteles capite vltio texti est. corū. ¶ Ad libid-
nem cibationēq; deterrimū. Nisi rōne & legibus vult hoies seuisissimi fiunt: & ad ifandas venere &
cibationes deterrimi. Et scribit Berosus si modo Berosi sunt: que circūferunt scripta cum Megasthe-
ne Myrtilo & alijs nōnullis vetustioribus. olim a deo cataclysmū in vltionē inducū ob infandos ve-
nerosq; cōgressus ob ferales cibationes q̄ adeo (horrendū dictū) sede erant vt vteros manū immā-
nes illi & sen illius tēpestatis hoies relearent: quo infantes ad scelestas epulas extraherēt. et ex latra
& conitorio malorum demonū venificiū omne & magicū omne maleficiū cōtraxerant que nefan-
da (vt patet) vltices aque diluuij in uerfa funditus extinxerunt.

¶ De re familiari domino seruo acquisitione imperandi modis.

CAP. III.

¶ Voniā declarati est quibus ex ptebus constituta sit ciuitas. necessariū vti
detur primū de re domestica dicere. oīs enim ciuitas ex domibus constat.

¶ Rei domēsticę rursum ptes sunt: ex qbus domus est cōstituta. domus autē
pfitur ex seruis & liberis. cū vero prima queq; sint in minutissimis p-
tenda. prime vero ac minutissime partes domus existāt dñs & seruus. ma-
ritus & vxor. pater & filij: detribus vtiq; his partibus cōsiderandū fuerit.
quid vnaqueq; & qualem esse oporteat. hoc est de dñca. de cōiugali (nā & ipsa p-
prio noīe non noīatur) de paternā re familiari. sint autem he tres: quas diximus. Est insup quedā pars
que videtur quibusdā esse res familiaris: quibusdā vero maxima eius pars. loquor autem de
illa parte que versatur circa accipiendū: que & ipsa quemadmodū se habeat. cōsiderandū
erit. At primū de seruo et dño dicamus: vt ea que necessaria sunt intueamur. et si qd de his
melius cōprehendere possimus: q̄ ea que nunc existimātur. ¶ Q ubusdā porro videtur scē-
tia quedā esse dñā: oē adēq; esse disciplina domestica. & dñatio. & gubernatio ciuitatis. & re-
gia. vt in principio diximus. Alijs autē preter naturā videtur esse dñatio. quoniam natura nō
hīl differat sed legē dñtaxat inducū sit. vt alij liberi sint alij serui. quā opter neq; iustum
violēt cni. ¶ Cum igitur possessio sit pars domus: certe & illa p quā acquirimus. pars erit
domesticę discipline. nam sine necessarijs impossibile est et viuere & bene viuere. Vt ve-
ro in artibus definitis necessariū est subesse p-ria instrumenta. si opus modo cōfici
debeat: sic etiam in re familiari. ¶ Instrumentorū vero quedā inanima sunt: quedā aiata. veluti gu-
bernatori naui. que quidē inanimis est: quā vero prorā regit aiatus. nam ministri in arti-
bus locū instrumenti obtinet sic & possessio instrumentū est ad vitam. res autē possessa: mul-
titudine instrumentorū. & seruus possessum quiddā aiatum: et tanq̄ instrumentū ante instru-
menta omīs minister. Si possent enim instrumenta ad iussu vel nutum domini sui opus
conficere. quemadmodū Dedali aut Vulcani tripodes (quos inquit poeta fronte sua diui-
num prodidisse in certamen) sic & pectines texerent & plestra citharam pulsarent: neq; archi-
tecti sane ministri. neq; domini indigerent seruis. ¶ Que igitur instrumenta dicuntur: fa-
ctiua sunt. quod vero possidemus: actiuum est. a pectine quidē aliquid fit preter illius vsum.
a veste vero atq; lectica: vsum solum. Preterea cum specie differant facere & agere. & indi-
geat vtrumq; instrumentis: necessariū est & illa eandē habere differētiam. vita certe actio
est. nō factio. ¶ Quapropter seruus minister est ad actionem. ¶ Id autem quod posside-
dicatur quemadmodū & pars ad totum. pars vero alterius non solum est pars: sed etiam omī-
no alterius. similiter autem & quod possidet. ¶ Quapropter seruus est dominus so-
lum: sed illius non est. seruus autem non solum domini seruus: sed omīno illius. ¶ Que igitur

Numero
2

Dedalus
Vulcanus
Homerus.

Prima ratio.

¶ tur sit natura seruī. et que potestas: ex his patet. qui cñ suspicius nō est secūdm naturam
sed alterius: hō hic natura est seruus. alterius aut hō est quicūq; possidet. hō existens. possi-
des autē instrumentū actiuū. & sepabile. ¶ Vtrū vero sit aliquis naturalis an nō. et vtrū me-
lius ac iustius sit alius sentire an nō. sed oīs seruitus sit pter naturā: post hec cōsiderandū
est. nec sane difficile est rōne pspicere: & ex iis que sūt cognoscere. ¶ Impare cñ & pare-
re: non solū necessarios sunt. verū etiā vtiliū. ac statim ex gñatione quedā distincta sunt.
alia quidē ad impandū: alia vero ad parēdū. & species multe et imperatūq; & parentūq; ex

stant. & semper melius imperiū: meliorum parentiū est. ceu hominū q̄ bestie. nam quod a melioribus perficitur: melius est opus. ubi vero aliud imperat. aliud patet: est aliquid horum opus. ¶ Nam quęcūq; ex pluribus constant. & fiunt vnum quippiam cōmune. siue ex cōiunctis siue ex separatis in omnibus apparet et quod imperat & quod patet. & hoc ex tota natura inest animatis. Nam & in iis que expertia sunt vite: est quoddā imperiū instar harmonie. sed hec forsā aliena sunt ab ista cōsideratione. ¶ Animal vero constat primū ex animā & corpore. quorū altera imperat secundū naturam: alterum patet. oportet autem cōsiderare quod natura non in corruptis. sed in iis que magis se habent secundū naturam. Quocirca eum hominē qui & animā & corpore optime dispositus sit: inspicendū est. in quo certe id manifestū est. nam prauorū quidem aut prave dispositōrū: sepe inuenietur corpus imperare anime. ex eo quia peruerse & preter naturam se habent. Est igitur ut dicimus primū in animali proficere imperiū dominici & ciuile. nam anima quidē in corpus dominiciū habet imperiū. mens vero in appetitū ciuile & regiū. in quibus clarum est secundū naturā & vtilitatem imperari ab animā corpori: et ab ea parte que habet rationem et partē que subiacet perturbationi. equalitatem vero ac vicissitudinē omnibus nocere. Rursus in hominē & in animalibus aliis: eodem modo. mansueta quidem meliora natura sunt q̄ fera. his autem vniuersis melius est. ut hominī pareāt. nam salutem ita recipiunt. preterea autē masculus & femina: alter melior secundū naturam altera deterior. & hic imperans. illa vero parens. eodemq; modo necesse est in cunctis hominibus esse. ¶ Quicūq; igitur tantū distant quantū anima a corpore. & homo a bestia: per hunc modū se habet. ¶ Quocirca est opus in corporis vsu. & hoc est in eis potissimū: hi sunt natura serui. ¶ Quibus melius est ut imperet hoc imperio: quemadmodū in premis siis. est enim natura seruus: qui potest alterius esse. quapropter & alterius est. ¶ Et qui tantū particeps est rationis: ut sentiat quidem. at non habeat. nam cetera quidē animalia rationē non sentiunt: sed passionibus insensuūt. & vsus variat partē: necessarii enim corpore auxiliū fit ab vtriusq; a seruus videlicet & manufactus aialibus. ¶ Vult autem natura. & differentiā facit corpora liberorum & seruorum: alia quidem robusta ad necessarios vsus: alia vero recta & inutilia ad tales operationes. verum vtilia ad ciuilem vitam. hec autem diuisa est in bellis oportunitates & pacis. Accidit vero sepe & contra: hos quidem corpora habere liberorū. illos vero animas. Nam id quidē patet q̄ si tantum precellant corpore solum. quātum deorū imagines: reliqui omnes digni apparent illis seruire. Id si verum est in corporibus: multo iustius in anima idem putare. sed non ut corporis: ita & anime pulchritudinē discernere facile est. Quia igitur sint secundū naturam alii liberi. alii serui: manifestum. quibus & seruire potest. ac iustum est.

Secunda rō.

Declaratio secundū rationis in cōiunctis & in se iunctis.

Appetitum rationalem.

Cōditiones seruorū natura.

TERTIū CAP. COMMENTARIVS.

12 E re domestica esse dicendū: quantū scilicet huic discipline sat erit. fueritq; accōmodatum exactius autem & specialius in economicis. ¶ Res familiares. quattuor partes ponit. dominicā que dominū & seruū cōplectitur. nuptialē. que virum & vxorem paternā. que patrē & liberos. & quartā que in acquisitione pro re familiari cōseruanda versatur & quā vocant nōnulli pecuniarī. ¶ Denarat ea que alij suo tempore de dñō serui: & alijs ad ministratiōibus sentiebant. ¶ Ostendit preterea acquirēdi disciplinā: partem esse domesticę discipline. ¶ Diducit instrumēta generali nūcupatione vtendo instrumenti. & inducit Homeri fabulam de dedali & vulcani tripodibus. ¶ Specialius vtiturque vtendo nomine instrumenti: ea dicit appellanda proprie instrumēta que ad effectiōnem possidēt: & ex quibus quippiā aliud preter vsum exigitur. ut ex pectine. tela. ex subula: calceus. ex acu vestis: aut in terula: & huiusmodi. cetera autem que possident ad vsum dūtaxat ad actionem magis pertinent. & non simplt appellari solent instrumenta: sed instrumenta ad agēdum. ut diuine: ad liberalitatis opus. vestis: ad modestie. lectus & mensa: ad temperariē. & reliqua id genus. qui si ea que longe infra seruū dignitatē: qui & animatus & rationalis est substituit: ad agēdū possidemus: seruū ministrū facere debemus ad actionē. tamen si seruus etiam aliquādo faciat: & in opificio versetur. finis tamen semper actio esse debet. & cum quodq; iure a fine denominet: minister igitur potius possideatur seruus: actionis q̄ effectiōnis grā. & instrumēta effectiua & actiua: specie differūt: ut facere & agere. ¶ Adijce

1
2
3
4
5

Quid natura
seruus.

cit insuper q̄ seruus domini est seruus: & res possessioq̄ dominat: contra dominus solū seruū est do-
minus non autem res possessioq̄ seruū. possidet enim dominus seruū: non contra seruus dominū. &
ita de cetera possessione ad possidentē. et perinde ista dicitur vt pars ad totū. pars enī non solum to-
tus est pars: sed etiam res ipsius totius. at contra totū solum partis est totum sed non est aliqua ipsius
partis possessio. possidet enī & oculū & manū pprie dicās: estq̄ oculū & manū res aliqua mea.
at neq̄ oculū neq̄ manū me possidet neq̄ sum res aliqua ipsius aut oculi aut manus. & totum vti
parte: vt dñs seruū. nō autem pars toto. ¶ Ex illis colligit diffinitionē seruī natura: q̄ sit is homo cui
secūdm naturā facultas deest vt sit sui secl orūno alterius est. alterius autem is homo dicitur: quicq̄
possidet cū sit homo. & reuera instrumentū actiuū & separabile possidet. quare nimirū si seruus
homo alterius est: si possidet: estq̄ alterius possessio. ¶ Diluit primū hanc questionē: vtrū quispiā
natura sit seruus an nō: vtrū melius ac iustius sit alicui seruire an secus: vultq̄ natura quēpiam seruū
esse: & melius ac iustius esse alicui seruire. primo quia imperare & parere: non solum necessaria sunt
sed etiā vtilia: tamen nō ad eā necessitas. & alia quidem statim ab ipso exortu distincta sunt ad im-
perandū: vt rationis capacia: alia ad parēdum: vt rōnis expertia. & imperantiū & parentiū multi sunt
modi: in quibus semper videmus q̄ meliorum parentium melius est & imperiū. ceu parentis homi-
nis imperiū melius est q̄ bestie. nec ab re quidē. nam id opus quod a melioribus absoluit: melius est.
vbi vero vnum est imperans & aliud parens: illorum aliquod opus est. quid igitur mirum si secūdm
naturam ac iustum est: hominē rationum expertibus animatibus imperare: etiam vbi imperiū meli-
us est & meliora ex imperio complētur opera: secūdm naturam hoibz imperare: & aliq̄ esse na-
tura seruū: meliusq̄ illi ac iustius parere. imperare enim natura domini est: & parere seruī. ¶ Secū-
do quia quicq̄ ex pluribus coalescunt euaditq̄: quippiam vnum cōmune siue ex consuetis: vt ex
anima & corpore constat animal euaditq̄: vnum cōmune: corporis & anime participatiōe: siue ex fe-
lunctis vt ex mare & femina vna societas: in his omnibus liquido constat: & quod natura imperat &
quod parat. in ips enim que anima donata sunt: etiam est animā natura imperare: corpus parere. in
expertibus autem vite: imperiū instat harmoniē cetinur. vt ignis in omnibus elemētis ex quibus sen-
sibilibz constat mundus. in harmonia: natura tenet imperiū: terraverō omnibus subest vt parens. sed
hec forsitan aliena sunt a presenti cōsideratione. sunt enim naturalia magis. cum igit ex pluribus ho-
minibus constetur aliquid vnum: ceu vna societas: vna domus: vnaq̄ ciuitas: cur inficiendum erit ali-
quos a natura institutos vt dominētur: alios autem vt parent: quod in reliqua natura: & in vnoquo-
q̄ homine cernere promptum est. mox hanc secūda rationem & in consuetis & in seiunctis decla-
rat: & littera ferre tota perua est. ¶ Cōditiones seruorum natura atq̄ dominorū exquiri: ex quibz
natura dominus ad seruū natura se se habere debet: vt anima ad corpus: & homo ad bestiam.
¶ Secūda: Seruus natura talis est vt corpore operari possit: & in corporis vfu precipuū eius opus ex
stat: neq̄ prestantius habeat vllū. ¶ Tertia: Tales sunt serui natura: vt melius illis sit imperiū subire
dominici ac herile. vt & prius dictum est de animalibus mansuetis. quod liquido constat ex serui na-
tura prius allegate diffinitionis particula: q̄ sit cui solum facultas ad est vt sit alterius. iure igitur alte-
rius: & natura domini est. ¶ Quarta talis esse debet: vt solum id rationis habeat: qua iussa capestat
sentiatq̄ que mandantur: mandandi autem & precōcipiendi rationem non habeat. & in hoc parti-
per ab alijs animalibus differt: q̄ rationem etiam non habeant qua iussa sentiant: sed affectibus volu-
ptate scilicet aut metu obsequia prestant & vñs etiam seruorum & brutorū: aliquantisper euariat. cō-
ueniunt tamē q̄ ab vtriq̄ & seruus & mansuetis animalibus vt equis: bobus: & similibz eorū que
necessaria sunt: corporis adminiculo subsidium prestat. ¶ Quinta: Seruorum corpora: robusta ef-
se debent ad necessarios vsus: dominorū vero elegantia & recta & inualida ad huiusce operationes:
verum ad ciuilem vitam acōmodata. ad belli pacisq̄ oportunitates: in que ciuilis vita est diuisa. quā
differeñtiam cum in corporibus natura faciat: indicio prodit: se velle aliquos natura diuinos esse: & a
liquis natura seruos. Verum sepe numero accidit & contra: aliquos quidem habere corpora libero-
rum: et alios liberorum animas. Et q̄ qui tantum animi claritudine alios precellūt: bono iure alio-
rum domini censendi sint: indicio patet. nam si qui tantum sola corporis elegantia atq̄ maiestate ce-
teros precellant: quantum precellunt deorum imagines: reliqui omnes existimabunt: id dignum ef-
se vt illis seruiant. quod si id verum in corporibus: multo iustius est id putare: vbi est tanta animorū
precellentia. & q̄ homines id sepe non existimant: ideo acciditq̄ non vt corp̄ oris ita animi pulchri-
tudinem facile discernunt. constat igitur esse & natura liberos: et natura seruos. quibus etiam seruus
& melius ac iustius est.

I CANNOTATIONES AD TERTIVM CAPVT.

- 16 Ripodes vulcani: leges apud homerū. & de dedaleis organis. puerbale est: ea esse avro-
mata per se vltroq; ministrata ob artificij prestantiam. Et similem fabulam Apollonius
fuit. cum esset enim apud Hiarcham & alios gymnosophistas cōtigisse inquit pithij tri-
podes quatuor sponte sua se mouētes: in mediū processisse Homeris per similes. pincer-
nas insuper aureos quattuor: qui pocula ministrarent. terram vero sponte sua discubentibus gramina
substrauisse. nā tripodes quidē duo vina fundebāt: reliqui vero duo aquā gelidā alteri & alter calidā.
ex qbus erei pincerne: vinū cōtuitis aquāq; ministrabāt. sed sinamus has iugas valere: quas & Euse-
bius coarguit vt impeditissimas. ¶ Que igitur instrumēta. Ex hoc intelligis quis per acquisitionem
possidemus seruos: opes & reliqua vite instrumēta: nō tñ acquisitio est possessiōis grā: sed faciēdi aut
agēdi grā ex ijs q possidemus sunt enim ea vniuersa instrumēta aut effectiōnū aut actiōnū. quare qui
acquirere student vt possideant: ceu auari facere solent: fines rerum ignorant: & ociosa sinunt instrumē-
ta: nobis ad agendū sunt indulta: & ad virtutes p̄ciosissimas huius huius opes: nobis cōparādas. &
ad acquisitionis partē possessio p̄tinet. siquidem q possidētur acquisitio p̄cedit: & eadem vīus actiōq;
19 sequit. ¶ Seruus instrumētū actiū separātū. securis: forceps: dolabra & id genus instrumēta: separa-
ta sunt ad faciendū. seruus autē cū rationē habeat: vt audire possit vt appetitus mentē: instrumētū
est separātū etiā ad agendū. facere enim ad mechanicas artes: agere aut ad prudentiā & virtutes mo-
rales p̄tinet. separātū dico. nā sunt & inseparata instrumēta actiua. vt oculi ad pudicitia: aures ad pru-
dentiam & disciplinā lingua ad comitatē: veritatē fidemq; & affabilitatem: gustus & tactus ad tempe-
rantiam: manus ad liberalitatem sunt instrumēta. ¶ Imperare etiā & parere nō solum necessariorum.
Ea rebus necessaria intelliguntur: sine quibus res ipse esse nequeat. vt tactus animali necessarius est.
sunt & vtilia q necessaria non sunt. vt domiciliorum lingua: lapides: intrita: lectures: perpēdula: terebel-
la: & reliqua artificibus instrumēta. vtilitatem tñ illis afferunt. ¶ Mens vero in appetitū: ciuile & regii.
20 Quod mens in appetitū ciuile & regium tenet imperiū: de appetitū rationali id intellige. nā quan-
doq; volūtas rationalis: appetitus: intellectui atq; mētī imperat. vt in ijs que fidel sunt: & quē mentis
capitū transcendunt. & quandoq; mens voluntati: vt in ijs q intra lucis sue terminos consistunt: & q
certa demonstrationis lege dēprehendit. vicissim autem imperat & parere ciuile est imperium. at in
rebus que capacitatis sue modum non excedunt: imperat voluntati aut esse fugienda quia mala: aut
prosequenda quia bona: tenetq; mens vna totius anime monarchiam: quod est regii. verum appe-
titus sensuales: nunq; rē imperat mentis: sed semper contra. quare mens in sensualem appetitū: ciuile
le non tenet imperium. quin potius dominicū: in ferilibus & rebelles rationi gerentibus affectus.
regium vero & paternum: in bene natis: & qui indolem sortiti sunt ingenuam. economicum fere in vit
tute consummatis. vbi nulla rationis & sensus est seditio: nulla discordia. sed caro sic spiritali obedit: vt
proba coniunx: proba marito: ad bonam & sanctam operationis prolem generandam. ea autem est:
que ex virtute nascitur: & quam diuina mandant p̄cepta. sed horum: moralis philosophie diligētior
conationis cura demandanda est.

¶ De duplici seruo. potentia gubernādi / impio dñatione gubernatione. Ca. IIII.

- 21 Quod autem & contra dicentes quodāmodo recte dicunt: non difficile fue-
rit intueri. Duplīciter enim dicitur seruīre & seruius. est enim aliquis secū-
dum legem seruus & seruīens. nam lex consensio quedam est: per quā be-
lo capta illorum fieri dicuntur: qui ceperunt. Hoc autem vis multū eorum
qui circa leges versantur: accusant: tanq; oratorem: qui iniqua decreuerit.
22 Quasi sit graue: si eius qui vim afferre potest: & potentia precellit: seruus
fiat & subditus is qui vim patitur. & quicquid hoc modo videtur: quibuscūq; illo: etiam cap-
tenti. ¶ Causa vero ambiguitatis & variationis sermonū huiusmodi est: quia quodāmo-
do virtus freta potentia: vim potest maxime afferre: & semper id quod superat est in excel-
lentiā alius boni. ex quo fit: vt vis non absq; virtute esse videatur: sed de iusto solum es-
se ambiguitatem: propter hoc sane q alius quidē beneuolentiā videtur esse iustum: aliis
23 hoc ipsum videtur iustum: potētiorem dominari. ¶ Quoniam discordātibz inuicem
huiusmodi sermonibus: alteri nec validum quicquam: nec persuasiuū continent. q non
oportet meliorem secundum virtutem p̄cesse ac dom̄nari. Omnino vsurpantes quidam
24 (vt arbitrantur) aliquod iustum: (nam lex iustum quid est) seruīutem que ex bello pro-
uenit: iustam posuere: atq; simul non iustam esse aiunt. nam fieri potest: vt belli p̄ncip-

Hiarcha.
Apollonius

Theodectus.
Helena.

Syracul.

plum nequaquam sit iustum. Et indignum seruire: nemo diceret esse seruum. alioqui cōtinget eos qui nobilissimū videntur: seruos esse. atque ex senis: si contingat eos capi atque venditari. Itaque istos non volumus seruos dicere: sed barbaros. Atqui cum ista dicunt: nichil querūt aliud quam natura seruos. ut ab initio diximus. necesse est enim dicere aliquos esse. & hos quidem vbiq; seruos esse. alios vero nūquam. Eodemque modo de nobilitate. ipsos enim nō solum apud seipsos nobiles. sed vbiq; existimant: barbaros vero domi solum nobiles. quasi existat alia simpliciter nobilitas: alia non simpliciter. ut Theodecti Helena inquit: ex diis ab vtraque stirpe progeneratam. quisque appellabit seruam. Sed cum hos aiunt nullo alioque virtute & vicio de finium seruū & liberum. mobilesq; & ignobiles. putant enim ut ex hominibus hominem. ex bestijs bestiam: sic ex bonis bonum gigni. sed natura quidē hoc vult: attamen plerumque nō potest. ¶ Quod igitur hec dubitatio habet rationē quandā. & quod sunt alij natura seruū. alij liberi: manifestum est. & quod in quibusdam determinatū est esse tale aliquid. quibus ob id ipsum prodest & iustum est alium seruire alium esse liberum. & conuenit alium imperare alij parere re eo imperio quod iustum est. quare & dominari. ¶ Quod autem male: vtriusque inutiliter fit. Nam idē prodest toti & parti: & anime et corpori. at seruus pars quedā est domini. quasi animata quedā corporis: sed preparata pars. quapropter aliquid est quod simul proficit & miscita est seruo & domino inuicem secundum naturam ita dispositis. illis vero qui sectandū legem & per violētiam: cōtrarium. ¶ Pater autem ex his quod non idem est domatio & gubernatio reipublice. nec omnes adinuicem principatus: ut quidam aiunt. nam aliud liberorū secundum naturam aliud seruorum est. Et in re familiarī imperiū est vniuersus. nam ab vno regitur omnis domus. in republica autem liberorū & equalium est gubernatio. ¶ Dominus ergo non dicitur secundum scientiam: sed quia est talis. eodemque modo & seruus & liber. Scientia vero est liberalis & seruilis. seruilis quidē: qualem syraculus quispiā docebat. nam ibi quidā mercede pueros docebat seruilia ministeria. fuerunt sane etiam complurium eorum que talia sunt: disciplina. cū coquinaria. & alij huius generis famulatus. sunt enim opera alijs quedam honestiora. alia vero necessaria magis. et vti est in puerbis. seruus pre seruo: & dominus pre domino. hec igitur omnes scientie. seruiles sunt. Domini autem scientia est: per quam vtitur seruus. nam dñs est: non in possidendo seruos. sed in vtendo seruū. Continet autē hec scientia: non magnū aliquid. neque gloriosum. que enim seruū scire facere oportet: illū oportet scire iubere. Quapropter quibusdamque est facultas a laboribus cessandi vicarius quidē hunc honorē suscipit. ipsi vero aut reipublice administrande. aut studiis philosophiē incedunt. Acquirendi vero disciplina. alia est ab vtraque istarū: cū bellica quedam iusta. aut venatica. De seruo igitur & dño: in hunc modum determinatū sit.

¶ QVARTI CAPITIS COMMENTARIVS.

Illic rationem eorum: qui prius numero 14. cōtendebant esse preter naturā. et non esse iustum. ut aliquis sit seruus. nam dupliciter et seruus & seruire dicitur: natura scilicet atque lege. de seruo autem natura melius est ac iustius: ut seruiat illi qui est natura dñs. de seruo vero lege: quandoque preter naturā & iniustum est: ut seruiat et legem illam qua cauē. iquecumque bello capta. illorū fieri qui ceperūt multi eorū. qui in legibus versant. scribant hoc iustum simile esse rhetori. qui sua det iniqua. tanquam graue fuisse si is qui vim patitur seruus & subditus illi fiat: qui vim maxime afferre valet. viribusque spoliare. et quibusdam hoc modo videt: quibusdā autē alio etiam sapienter. qui censent: iustum natura esse. potentiorē per vim auferre ea: que debiliorū sunt. et potentiorē dñari debilioribus. ¶ Dicit causā huius cōtrouersie sermonū esseque quodammodo virtus cui oia suppetūt. magnā vim afferre possit. quod semper id quod superat in excellentia sit alicuius boni. quare non videt abque virtute vis esse. sed de iusto solum vident habere ambiguitatē. nā qui contra sentit: benignitatis iustum esse putant. alij vero hoc ipsum esse iustum: potentiorē dñari. ¶ Adducit pterea. cū discordant inter se huius sermones. alteros neque quicquam validū neque persuasivū continere. quia nō oportet qui virtute melior sit poteritque. ut putat. superior. pesse ac dominari. sed quidā vtiq; iustum aliquid ut optinant. nā lex iusti quippiā. omnino seruutē que ex bello est. iustum posuere. sed et simul nō esse iusta fateri cogunt. Primo quia fieri potest. ut bellum nequaquam sit iustum. quare neque iustum erit illi seruire: qui iniuste euaserit superior. Sed nemo dixerit esse esse seruū: qui ut seruiat indignus est. alioqui cōtingit eos qui nobilissimi sunt: esse seruos. et mancipijs annumerari. ut si capiant. capti: vendant. at vero ppter hanc rationē nolunt eos qui nobilissimi sunt si capiuntur. numeroque seruos aggregentur. appellare seruos. sed tunc appellare barbaros. Verū qui ita

Pindarus.
Callicles.
Thursymachus.

dilectum: nichil querunt aliud q̄ (vt ab initio diximus) esse quodā natura seruos. necesse enim est dicere aliquos esse natura seruos: & hos quodē vbiq; esse seruos alios vero nūq̄ esse seruos: vt quos posuimus natura dños. Et eodē modo de nobilitate sentiēdum: nā hos nō solū apud seip̄os nobiles sed vbiq; apud quoscūq; nobiles existimant: alios autē vt barbaros: solū domi dici nobiles. quasi que dā absolute sit nobilitas: quedā nō omnino & absolute. quemadmodū apud Theodēdū Hele na inquit. vtrāq; diuina ex stirpe progenitā: dignū putabit quisq; appellare seruū: Sed cum Theo dedus similesq; ita aiunt: nullo alio q̄ virtute & vicio diffiniunt libērū & seruū: nobilesq; & ignobiles: putant enī quodēmodū ex hominibus hoīem: & ex bestiis bestia: sic ex probis p̄bum generari. verū natura quidē id efficere affectat: attamen plerūq; qđ intendit minime assequitur. ¶ Facit pene epilogum eorū qđ dicit. ¶ Infert: male imperare iniuste esse & dño & seruo. similiter quoq; male seruire: vtrūq; iniustiter fieri in analogia totius & partis seu anime & corporis. nā si totum aut anima male corpori imperat id toti malum est: & si corpus male pareat: id quoq; toti malum est. nam quod prodest toti: & parti. & ex opposito: quod non prodest parti neq; toti seruus autē vt pars quedā corporis domini est: si sed separata: dñs autē vt totum: & vt anima. quare quippiā est: vt bene imperare & bene parere: quod vtrūq; pariter. pdest. sit etiā. vt natura dño atq; seruo amicitia sit. vt amicitia toti adest & parti: anime & corpori. dominis autē lege & violentia & cōsimili modo seruus: opposita fiunt: neq; illis inuicē amicitia vlla est. ¶ Ostēdē ita dominationem & gubernationē cuius tatis nō esse idē: nec omnes inter se principatus eosdē esse. nam gubernatio ciuitatis: est principatus respectu eorum: qui secundū naturā liberi sunt. dominatio vero: principatus est natura seruus. & omnis domus ab vno regitur in qua & vxor & nati & seruī cōtinētur. in se autē publica: solum liberorum & equalium est principatus. quare nō oēs inter se magistratus idē sunt. ¶ Vbi p̄terea id minimum seruū & liberum nō dici secundū scientiā: sed quia natura tales sunt. atq; scire sine liberis: sine etiā & scire seruorum. seruili quidē est: quale quidā syrcusis accepta mercede docebat. ceu coquimaria est. & inter huiusmodi seruilia opera: que dā sunt honoratiora: que cū vero magis necessaria. sic & seruorum: quidā alijs honoratiora: & vt prouerbū habet seruus per serui: & herus p̄ heroi. domini autem scientia ea est. per quam vtiuntur seruis: nō erit dominus in possidendo sed vtendo seruus: dominus dicitur non magnum aliquid: neq; gloriosum continens: nā que seruū scire facere oportet: dominum oportet scire iubere. que cura quādoq; alteri qui vices hac in parte suppleat: imā datur: cum dominis faculas vacandi ab huiusmodi laboribus suppetat. & tunc ipsi publice ad ministrande: aut philosophie studijs operam dant. Et acquirendi disciplina: seu nullo bello sue uenatione fiat. ab vtrāq; harum disciplinarum & seruili & domiūce altera est, sed de domino & de seruo. hoc pacto discūsum sit.

ANNOTATIONES AD QVARTVM CAP.

¶ Habebatur in littera tanq̄ oratorem qui cōtra leges decreuerit. græce autem habet παλαμα ταν ητοις νομοις ααντες η πατρα γραφοιται παρανομον vbi παρανομον dictio vna iniquorum signi ficat. at vero si due essent dictiones: nō p̄prie significaret contra leges. eo q̄. para cum p̄io cōtra sumitur: accusatiuum nō genitiuum affectat. sic igitur dicendum fuisse παρανομος. ¶ Quibusdā illo enā sapienti vt pindaro: Callicli in gorgia. Thrasymachio in primo de republica Platonis. celsabant enim iustum natura esse: potentiorē per vim autē ēa que sunt impotentiorum: & potentiorē dominā ijs qui reperiuntur inuolūiores. & de huiusmodi potētia dominandi adhuc in le primo numeris 31 & 69. ¶ Sic ex bonis bonum generari. hanc sententiā habet qui dicit. Qui viuet in folijs venit ab radicibus humore. Et patrum in notis abest cū semine mores.

¶ Vbi non ita semper esse: exēpla apud Valenū & historicos pene omnes: succurrūt innumera. Baptista. Epaminudas procerē libens non dat operam malos & dissimiles p̄ceres. Exclamabat Cesar Secunda sita. vtrū de buisſe esse celebs & sine ple perire. filiū neptā & Agrippā nepotē: auctore Suetonio: nō Valenū. aliter appellare solebat q̄ trisvomicas: & trā Carcinomata sua. Pelopides p̄p̄obus filiis dedecori ē. Epaminudas. Neocli. Themistoclis iuēta. Fabius gurgis: Sergius Albidus Romanus: Vitellius qđ nisi dedecus Cesar. & infamie notā bonis etiā parētib; relinquerēt: & p̄blema est apud philosophos: ex viri sapientē & Pelopidas. eruditū generū: vt plurimū filios ignauos: tardos: & hebetes. Vbi itaq; est naturalis bonos ex bonis Neocles. & Temistocles. & ex bonis boni fieri plerūq; sūt ipedimēto. ¶ Quid refert inter dños & liberos? Fabius Sergius exēpla nō sūt sed id sane differūt: qđ dñi solū dicunt ad seruos: & tamen si oēs qui natura dñi sūt. nō dicant dñi: sed ad natura seruos inter se oēs liberi dicunt. serui autē inter se: consensu. Vitellus.

Otaliter autem de vniuersa possessione & de acquisitione intuebitur se
 cundum antecedentem modum: quandoquidem & seruus possessionis erat
 pars. Primum igitur dubitare possit vtrūque aliquis vtrū illa disciplina que
 ad acquirendum spectat eadem sit facultati rei familiaris vel pars aliqua
 eius vel ministra. & si ministra: vtrū quēadmodum pectinaria textorie aut
 quēadmodum eraria statuarie. nō enim eodē modo subministrat: sed altera
 quidē organa p̄bet altera materiā. dico autē materiā eū id quod subiacet ex quo aliquid
 perficitur opus: eū textori lana / statuario es. ¶ Quod quidē igitur nō sit eadē rei familiaris
 disciplina illi que pertinet ad acquirendū manifestū est. Nā huius quidē parere est: illius
 vero vtrūque enī vtriusque que sunt in domo: nisi rei familiaris disciplina. ¶ Sed vtrū sit
 etius pars vel alia species: dubitationē habet. Nā si est diligētis patrifamilias videte quo
 modo pecunie & possessio assint: possessio autem & pecunie multas complectitur partes
 itaq; primū dubitatio est vtrū agricultura pars aliqua sit illius acquirēdi discipline: an aliud
 quoddā genus? & omnino circa alimentū cura & acquisitio. At quā species alimentandū
 multe sunt: quāpropter & vite plures sunt animalū & hominū nō enim fieri potest: vt
 viuatur sine alimento quare diuersitates alimētorum: diuersitas fecerunt animalū vitas
 nam ferarum quidem alie gregales sunt: alie foliue. vt hoc vel illo modo: illis cōducit
 ad victum: quoniam alie viuus animalibus: alie fructibus: alie cunctis pascuntur: quare ad
 facultatem victus atq; delectum: ipsarum vitas naturā distinxit. Cum vero non idē cuiq;
 dulce sit secundū naturam: sed aliis alia: & illarum que animalia: & illarum que fructus
 comedit: vite inter se differunt. Hoc idem est in hominibus: multe enī differunt eorum
 vite: nā qui pigerrimi sunt pastorale vitā sequitur: quoniam a māisuetis aialibus sine labo
 re educatio ipsi puenit ociosis: cūq; sit necesse mutare locū aialibus: & ipsi coquunt vna
 sequi: quasi agriculturā quandā viuā colentes. Alii vero ex preda viuūt. & preda quidem
 alia aliis eū alii venantes: alii piscātes. vt q; peludes & stagna & flumina & mare accoliūt.
 alii ab auibus & feris. Sed maxima pars hominū a terra viuūt & fructibus nō siluestribus.
 Vite igitur ferme tot sunt: quot secundum propriam & innatam habentur operationem.
 Non per cōmnotationem & cōmmercia sibi preparat alimētum pastoralis / agricultura /
 predatoria / piscatoria / venatoria. Sunt & qui ista miscētes locūde viuūt: sup̄ plentes defi
 ciētē vitam qua deficiens est: vt sufficientia adsit: eū quidam pastoralem simul & pre
 datoriam: alii vero agriculturam & venationem. Eodē modo & circa alias / vt indigētia
 compellit: in hunc modū degunt. ¶ Talis igitur acquisitio ab ipsa natura videtur omni
 bus data: vt statim post generatū: sic etiam ad perfectiōem deductis. nam ab ipso gene
 rationis initio quedā animalium cōexprimunt tantū alimentū: vt sufficiat donec possint
 sibi ipsi acquirere: quod generatū est. vt quēcūq; ex putredine vel ex ouis gignuntur.
 Que vero parumt videntur: alimētum habent in seipsis: ad naturam educationē vsq; ad
 tēpus quoddā: quā lactis naturam dicimus. Quare similiter est de perfectis: quā existit
 mandū: plantarū animalū esse gratia: & cetera animalia hominū causa. mansueti quidē
 dem ppter vtilitatē & cibum: fera vero (et si non omnia ad plurima illorum) propter cibū
 & alia adiumenta vt & vestis & cetera instrumenta ex illis fiunt: si igitur natura nichil neq;
 imperfectū faciat: neq; frustra: manifestū est illa oia hominū grā facillē naturā. Quapropter
 & bellica scdm naturā quodamō acquisitiua erit. Nā & venatoria pars illius est q; vtrū opor
 tet cōtra bestias: & cōtra eos hoies qui ad parēdū nati sūt: nec voluit parere: qm natura id
 bellū: iustū existat: vna igitur acquirēdi species sū naturā pars est rei familiaris: quā oportet
 subesse sibi: aut illā parare: q; ea subsunt quorū est cōparatio rerū in vita necessariorū & vtilitū
 ad societatē ciuitatis & domus. ¶ Et videt quidē vere diuitie ex his cōstare. Nā sufficien
 tia huiusmodi acquisitionis ad vitā bonā: nō infinita est: eū Solō poetico more dicebat: diuitia
 ius hōi finis nō ponit vllus. At certe ponit. vt in aliis artibus nullū enī instrumentū cu
 iusq; artis: infinitū est: neq; magnitudine: neq; multitudine: diuitie autē sint multitudo
 instrumentorū rei familiaris & rei publice. Quia igitur sit aliqua acquisitio secundū naturā
 patrifamilias & gubernatoribus rei publice ppter: & quā oim: manifestum est.

¶ QVINTI CAP. COMMENTARIUS.

D Roponit se determinatur: prout de vniuersa possessione. & de acquirēdi disciplina
 scdm antedictū modū: dubitando. scilicet dubitationis veritatem discūdo. de vniuersa
 dicit possessione. nā de parte iam dictū est. quidōquidē seruus possessionis p̄s quēdā
 sit. Et p̄mō dubitationē p̄ponit: an acquirēdi disciplina eadē sit discipline rei familia-
 ris: an pars eius aliquis: an ministris. Si ministris an rei familiaris: instrumenta p̄beat: vt
 p̄ceditaria textione. an materialiter et statuarie. dico autem materialiter id quod subiaceret: ex quo
 30 aliquid p̄ficitur opus. vt lana: textori: & es: statuario. ¶ Primā dubitationis partem terminat: disciplinam acquirēdi
 omnino eandē rei familiaris disciplinam & acquirēdi disciplinā. nā discipline acquirēdi est parare:
 rei vero familiaris: partis iā atq; paratis vti. quē nā enim ipsa vntur quē in domo sunt: nisi domestica:
 31 rei q; familiaris disciplina. ¶ Secundā similiter dubitationis partem terminat: disciplinam acquirēdi
 di que est secundum naturā: partē esse discipline rei familiaris. & illa est quē versat circa alimentū
 & alias corporis necessitates. vitasq; hominū inter se: & aliorum animalū ab homine: alimentorum
 diuersitate perquirat. sic enim eas: ad alimentorū facultates & delectum: natura distinxisse videtur.
 Et vite hominū sunt pastoralis. eorū: scilicet quia mansuetis animalibus vitam querunt. & hi pere-
 grini esse solent: & pallantes homines. agricultura. eorū: qui ex frugibus & fructibus viuūt. tertia est p̄-
 datoria: quē diducitur in venatoriam & piscatoriā. & nascuntur aliquid qui insitum habēt: mites ar-
 mentorū: greges pascendi appetitum: alij fruges stirpesq; & arbuta colēdi. alij ex p̄da viuēdi. hi qui
 dera ex filijs & subibus: illi vero ex stagnis maris: & fluminibus partim pastoriciā pecuariāq; vi-
 tam amāt. secundi agricultoriā. & tertij p̄datoriā. & tot reuera sunt hominū vite: ad quos hoies
 prompti natura gignunt. & he vite simplices sunt: & absq; cōmutatione ac cōmercio sunt. sed sunt
 qui has vitas mīcet ac cōponunt: pur vite eorū poscit indigentia. vt quidā piscus: & p̄da viuūt.
 32 quidā agricultura & venatione. ¶ Vt facilius pateat eam acquirēdi disciplinam quē est ex pastura:
 agriculturā: & p̄da: partē esse discipline familiaris: ostēdit h̄mōi acquisitionem esse secundū natu-
 ram. & naturam fecisse fruges: fructus: & animantes: tum cicures: tum feras: hominū gratia. & homi-
 num quosdam vt hebetioris crassiorisq; sensus & intelligentie: liberorum: mentisq; acuminē vigentiū gra-
 tia. Ex quo infert bellicam acquisitionem: quodam modo esse secundū naturā. vt est ea qua vntur
 contra feras: & eos homines: qui nati sunt ad parendum: & parere recusant. q̄ id bellum: natura sit
 iustum. ¶ Ostendit veras diuicias: ex ijs acquisitionibus constare: quē sunt secundum naturam. &
 33 diuitiarum terminum esse statum: contra Solonis sententiam.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. QVINTVM.

Q Vt suapte natura insitam habet operationem. Qui enī ad aliquid aut artis aut di-
 34 scipline opus vtm insitū habuerūt: illos viuēdi modos excoluerunt. Id tamē scire
 est opere precij: quā dā vitas scdm naturā esse: quā dā secundū artes: tertia ve-
 ro fm disciplinas. Scdm naturā tres sunt: pecuniaria: agriculturā: p̄datoriā q̄ hoc
 numero tanguntur. & de qbus p̄cipue loquit Aristoteles. Secundū artes vite: sūt
 opificū. vt fabrorū: lignariorū: architectorū: edificatorū: celatorū. fabrorum era-
 riorū: vt flatorū: fusorum: statuariorū: plastrum: figulorū: lanariorū: vt textorū: vestiariorū: coriariorum
 futorū: calceolariorū: & innumerorū pene talium. secundū disciplinas: grāmatici: rationales: rhetores
 naturales: mathematici: geometre: arithmetici: musici: astronomi: metaphysici: theologi. & maxime
 omnium illi qui ad aliquid artis aut discipline opus: vtm insitam habuerūt: primas artes: primasq;
 disciplinas inuenerūt. ex quibus posterius multas vitas: multosq; viuēdi modos: alios quidē ab ijs qui
 secundū naturam sunt: sibi formauerūt. qui secundū naturam sunt: omnī primi extiterunt. quibus
 diuina subscrībūt: subministratq; puidētia. qui secundū artes humane cure: humaneq; magis subta-
 eent prouidentie: & in illis fortuna plurimum loci habet. in ijs autem viuendi modis qui secundum
 disciplinas: mens diuinarum emula & virtus fortuna superior gubernacula tenere debent. & vite se-
 cundum doctrinas: vitimo loco sunt repte. quē vero secundū artes. secundo loco: & maxime ee quē
 ad perfectionem eorum quē secundum naturam: sunt accommodatē.

Aristoteles.

¶ De nūmularia acquisitione. q̄ preter naturā q̄ differat a cura rei familiaris. Caput. VI.
 34 St aliud genus acquirēdi. quod maxime vocant & merito vocari debet pe-
 cuniarum: ob id q̄ nullus finis videtur esse diuitiarum ac acquisitionis.
 E quod esse vnus & idem cum illa specie de qua supra diximus pleriq; tradi-
 derunt: propter viciniam. sed neq; est idem: neq; ab illa valde remotus:
 b ij

est enim illorum altera secundum naturam: alterum vero non secundum naturam: sed magis secundum peritiam & artem. de quo dicere sic exordiamur. Cuiusque enim (que possidetur) rei duplex est usus. uterque vero rei secundum se (sed non similiter secundum se: verum alter prius alter non proprius rei. ceu calcei quidem est calceatio & venditio. uterque enim usus calcei est. nā qui calceum indigeni vendit pro pecunia vel cibo: vitur calceus qua calceus est: sed non secundum proprium usum. non enim commutationis gratia est calceus. eodē modo se habet in aliis rebus: quas possidemus. est enim permutatio in omnibus: cepta quidem ab initio ex eo quod est secundum naturam: quod alii plura quod opus sit: alii pauciora habeant homines. Ex quo manifestum est: nummulariam non esse secundum naturam eius: que pertinet ad acquiritendum. quo ad enim ipsi sufficeret: necessarium erat permutationem fecisse. ¶ In prima igitur societate id est in domo: manifestum est nichil opus esse illius. sed iam in maiori existente societate. Alii enim illorum communiter habebant omnia: alii separatim multa rursus & alia: quoniam secundum indigentiam necesse erat permutationem facere. quemadmodum adhuc faciunt barbarorum nationes multe: alia pro alio dantes recipientesque. ut illa enim pro vitibus tradunt: ultra enim nichil. ceu vinum pro tritico: & ceteris talibus. ¶ Huiusmodi ergo permutatio neque preter naturam est: neque nummularie species vlla est: cum sit in supremum quidē indigentie secundum naturam. Ex hac tamen illa non ab re processit. nam cum a remotioribus quieret auxilium: inique oratio illa quibus indigebant: & exportando illa quibus abundabat: necessario nummi introductus est usus. non enim facile deferri possunt singula corti: que sunt secundum naturam necessaria. Quare ad permutationem faciendam tale aliquod corpus fuerit inter se dare & accipere: quod utrumque quicquid existens haberet vtilis commutandi facilem ad vitā. ceu ferrum: & argentum: & si quid aliud tale. primo simpliciter diffinitū quantitate & pondere: postmodum vero etiam signo impressum: quo a mensura liberi essent. nā signum positū est: ad quantitatem demonstrandam. Reperto igitur numero: ex necessaria permutatione: alia species acquirendi emei sit: nummularia: primo forsan simpliciter postea per experientiam artificiosior unde & quomodo permutatio plurimum faciat lucrum. ¶ Quapropter nummularia maxime circa questum numerum versari videtur: & illius esse opus posse discernere: unde proveniat multitudo pecuniarum: diuitiarum enim & pecunia rum effectiva est. nā & diuitias plerumque ponunt esse multitudinem numerum: ex eo videlicet quod circa illam intendunt pecuniaria nummulariaque. ¶ Contra vero internum fuisse quiddam videntur nummus & lex omnino & ne quisque secundum naturam. Quoniam mutatis istis qui vitur: nullius precii aut utilitatis est ad aliquod necessarium. & locuples nimis: penuriam patitur necessarii alimentis: atqui absurdum est tales esse diuitias affirmare: quia rum abundas quis fame perire possit. ut de Mida illo in fabulis traditur: cui propter insatiabilitatem desiderii: quicquid apponebatur: ferebat aurum. ¶ Quāobrem querit diuitias alias: & alia acquirere rationem. Et recte quidem est enim alia acquirere ratio: & diuitie secundum naturam. & hoc quidem rei familiaris disciplina: illa vero nummularia pecuniarum effectiva: non omnino sed per ipsarum pecuniarum commutationem. Et videtur circa nummum ista versari. nā nummus primū est & vltimū in commutatione. ¶ Et infinite sunt huius diuitie: que ab hac ratione rei augere proficiuntur. Ut enim medicina sanitatis in infinitū est: & vnaqueque ars finis in infinitum: nam quā maxime volunt illum efficere. eorum vero que sunt ad finem: non in infinitum. finis enim extremū omnibus: sic & huius rationis augende rei: non est finis terminus. finis autē tales diuitie: & pecuniarii acquisitio. sed rei familiaris: non augende rei: est finis. non enim hoc est rei familiaris opus. Quapropter in hac videt necessarium: ut sit finis omnium diuitiarum. Sed contra video fieri. oēs enim in infinitum augere: qui studet congregare numerum. Causa vero huius est illarum perpetuitas. variatur enim usus eiusdem rei: cum sit utriusque acquisitionis. si finis enim usus acquisitio: sed non secundum idē. ac huius quidē alius finis: illius vero amplificatio. ¶ Quare videtur quicquid hoc esse rei familiaris opus: & perscrutant exlimates oportere aut cōseruare aut augere numerorum substantiam in infinitum. Causa vero est huius dispositionis: studium viuendi: sed non bene viuendi. Cum ergo cupiditas in infinitum extendatur illa quoque que efficiunt infinita cupiunt. Sed qui bene viuere student: ad fructum corporis querunt

Barbad.

Midas.

diuitias. unde cum hoc quoque in acquisitione consistere videatur: omnis eorum cura circa
acquirendum est. Et altera augendi species hinc processit cum enim fructio modum exce-
dat. illam querunt que huius excessum adimplere possit. Et si per hanc acquirendi specie
nequeant parare: per aliam causam efficere conantur. vti quique fructi potentia non secun-
dum naturam fortitudinis enim non est pecuniam parare. sed fiduciam animi: neque rei mi-
litaris aut medicine. sed illius quidem victoriam huius vero sanitate. ad illi cunctas ad pe-
cuniam couertunt: quasi hic sit finis. ad finem vero cuncta oportet tendere. ¶ De illa igitur
acquirendi specie que necessaria non est. & quenam ea sit & propter quam causam ipsius usus
nobis acquisimus: diximus. & de illa que necessaria est: altera ab illa. & disciplina rei fami-
liaris. secundum naturam: circa alimentum nec infinita sicut illa. sed finem habens.

¶ SEXTI CAP. COMMENTARIUS.

- 34 O Stendit: genus acquirendi pecuniarium non esse idem cum specie acquirendi paulo ante deter-
minata. quod hec secundum naturam sit. illud vero non secundum naturam sed secundum petitiu &
artem potius. quia non ex proprio usu rei. procedit: sed ex permutatione. quod non est proprius usus.
duplex enim cuiusque rei est usus. unus proprius. & secundum rei naturam. finemque proprium: ut calcei calcatio.
ferre sectio & similia. alius vero non proprius. & secundum rei naturam. ut calcei & ferre permutatio. vendi-
tioque. ¶ Declarat autem eas qui in prima societate ac in domo sunt: hac acquirendi specie loci non ha-
bere. non enim inter se commutant vir & vxor. idem & seruus. & pater atque mater cum liberis ad pecunia-
riam acquisitionem. sed locum habet in maiori societate: ut pago. castello. ciuitate. gente. ubi quidam in com-
munitate viuunt oia tenent: alia separati multa. & insuper aliqua quoque pro nature indigentia necesse
est permutationem facere. ut adhuc faciunt multe barbarorum nationes: alia pro alijs dantes recipientesque.
nam vtilia ipsi qui accipiunt pro ipsis que sibi vtilia sunt tradunt: neque quicquam vitra. ut vinum pro tritico & ceteris
talibus. ¶ Id ostendit ubi vtilia per vtilibus ad necessitatem commutantur. huiusmodi permutationem non esse spe-
ciem pecuniarie. sed pecuniarium ab ea conceptum. percusso. ob signatoque numero emeruisse. quod pecuniarie non
sit species: hoc ideo est. quod secundum naturam cum sit in supplementum indigentie naturalis & necessaria per
mutationem. pecuniarium autem neque secundum naturam neque necessaria. & quo pacto pecuniarium. quod & nummulari-
am etiam appellat. ex hac emerferit. primum rudis. deinde experientia atrox. sorsio. dilucide aperit.
¶ Contra eos qui cogentes: cumulandumque nummis tanquam veris diuitijs studet. ostendit numerum mul-
titudinem non esse veras diuitias. primo quia quippe fuisse videtur numerus. & lex que estimat omnia. & ne-
quaquam secundum naturam. quia mutato proposito eorum qui vtriusque nullius precij aut vtilitatis est. ad aliqd
eorum que necessaria sunt. quo pacto igitur asseremus eius coacervatam multitudinem. qui ad nichil proficit
veras esse diuitias. Secundo. fieri potest ut locuples & nummis abundans. penuria patiat necessarios ali-
menti. sed absurdum est tales veras esse diuitias asserere quas. quis abundans fame perire possit.
38 ut de Mida in fabulis positum est. ¶ Infert hanc ob causam eos qui vere sapienter alias querere ne diuitias. &
alia acquirendi rationem esse scilicet que est secundum naturam. nec ab re quidem id fuerit: nam hec veras continet
diuitias. & est rei familiaris disciplina. pecunaria vero circa nummi feturam insenta est. non quod per
se possit gignere multiplicareque nummum. sed per commutationem. & vndique oculum defigit in num-
mo. nam nummus primum est & vltimum in commutatione. ¶ Aperit in quo economice reique fami-
liaris ratio ab hac pecunaria augende rei cura differat. quod diuitie que a pecunaria perficiuntur. in
innummum contendunt terminum nullum ostendentes ut cetera artes in suo fine finem non inueniunt. quod quod ma-
xime illum efficere velint. sed ea que sunt ad finem terminum habent. nam finis omnium terminus &
extremum. sic pecuniarie non est sui finis terminus. finis autem huiusmodi diuitie & pecuniarum
acquisitio. Sed rei familiaris in non augenda re finis terminusque est. non enim rem semper augere fami-
liaris opus atque officium est. quare in re domestica videtur necessarium: ut omnium diuitiarum sit ter-
minus. Verum ex ipsis que fiunt: videmus contrarium euenire. nam omnes in infinitum diuitias augent. non
morum lucro inuigilantes. & causa huius erroris est rei familiaris acquirendi rationis. & pecunarie
vicinitas. nam variat usus eiusdem rei: sit usus eiusdem in vtraque acquirendi ratione. domestica vide-
licet ac nummularia. ad ipsum enim usum attinet acquisitio. sed non secundum eundem finem. nam rei
domestice finis est non rei augmentatio. pecunarie vero finis augmentatio rei. ¶ Ostendit insuper ob
vicinitatem harum duarum acquirendi facultatum: quibusdam videri opus rei familiaris esse diuitias. ac
cumulationem. quare opes cogere perseuerat. arbitantes oportere aut conseruare aut augere num-
mos in infinitum. & causa cur ita cogantur: est studium viuendi. ut non bene viuendi. cum ergo hec iratio-
nabilis cupiditas. & ingens habendi sitis in infinitum se extendat. & illi quoque ea que diuitias efficiunt
infinita percipiunt. sed qui bene viuere studet. ad tranquillitatem corporis usum querit diuitias. quare cum

ijs qui habedi cupiditate cecati sunt bene vivere in acquisitione collocati esse videat: omnis eorum conatus circa acquisitionem consumit. & hinc altera acquisitionis species: pecuniaria scilicet & non naturalis: possit. cum enim fructuosis & frugalis vite modum excedant illam acquirendi speciem querit que homini excessum adimplere queat. & si per pecuniariam rerum commutationem id parare nequeat: vnaquaque potentia & arte vivit finem naturalem ad cumulandas opes. nam fortune divinis non est pecunia variosa: sed animi fiducia: neque rei militaris pecunia: sed victoriam: neque medicinarum: sed sanitatem. veritatem illi cunctas has facultates ad pecuniam conveniunt: tanquam pecunia sit ipse finis. ad finem vero cuncta committere oportet. ¶ Brevis capitis facit epigram.

ANNOTATIONES AD CAP. SEXTVM.

E cunctis peritiam & artem secundum experientiam & artem. est enim peritiam qui rerum habet experientiam & greci περὶ πειρίας καὶ τέχνης dicunt nos peritiam & peritum/experientiam & expertum. ¶ Quomodo adhuc faciunt barbarorum nationes multe. hanc consuetudinem adhuc esse apud Seres populos & Garamantas nonnulli scribunt. verum non est nobis cognita regio: ubi rem pro re non commutent: ut triticum pro vino & talia pro talibus: aut oino aut partim suscipiendo nummum & partim mercem pro merce. ¶ Hec pecuniaria species: nummularia merito nuncupatur: quod postductum nummum emendat: quod circa quendam cumulationem: nummorum maxime versari videat. imo in hac pecuniaria specie ex numero 18 nummus primus est: ut videtur. ¶ Phidias Corinthius legislator Corinthiorum primus fecit nummum pectus ac signasse & pondera & mensuras ad commutationem equitate excogitasse. ¶ Fabius Mide regis phrygie: qui thronum aureum in quo ius dicere solebat: ut scribit Herodotus: delphico Apollini pro munere obtulit: narrat Ovidius. qui cum Silentii nutritor: Bachi festiue hospitio suscepisset: et restituisset Bacho.

Phidon.
Mida.
Herodotus.
Ovidius.

Metamor.
phoieos. II

Huic deus optanti gratum se inuoluit fecit
Muneris arbitrium: gaudens altore recepto.
Ille male vitus donis: ait effice quidquid:
Corporis contigero: suum venter in aurum.
¶ Annuit optantis: nocturnaque munera soluit.

¶ Ad frustionem corporis querunt latini frui id volunt fere significare: quod ex frugibus voluptatem capere. & paulo latius frui: cum ex re qua vitium/voluptate afficimur. & hinc fructio in visu rerum oblectatio. Non igitur qui pecuniarie rebus congerendis nummis student: acquisitis frui: quidquid illis minime vitantur.

De acquisitione necessaria: medicina: nummularia & speciebus eius. Cap. VII.

E x quo patet id quod ab initio dubitabatur: utrum gubernatoris domus et cunctis sit acquirere an non: sed oporteat prius subesse. sicut enim homines non facit res publica: sed factos a natura suscipiens. utitur illis: sic & alimentum oportet naturam prebere aut a terra aut a mari: aut alio quopiam. sed quemadmodum hec administranda sunt ad gubernatorem pertinet domus. Neque enim textoris est lanas facere. sed factis uti & discernere qualis sit bona & apta: et mala & inepta. ¶ Eni vero dubitari utique aliquid: cur ea diligentia que ad acquirendum pertinet pars ei familiaris sit: medicina vero non sit eius pars. Atque sanam esse familiam oportet: quemadmodum & vestum habere: aut aliud quicquid necessarium. ¶ Sed cum sit ut patrisfamilias & gubernatoris de sanitate puidere: sit etiam ut non: sed medicus: itaque etiam de pecuniis est ut patrisfamilias: est etiam ut non: sed ut lucri insensibilis. ¶ Maxime vero ut prius dictum est: natura oportet hec existere: nature enim opus est alimentum generare: prebere: nam cuique ex eo que generatur alimentum relinquitur: quare secundum naturam est comparandi facultas omnibus: ex fructibus & animalibus. ¶ Cum vero & hec sit duplex ut diximus: & altera nummularia altera vero disciplina rei militaris: et hec quidem necessaria & laudabilis: illa vero translatia & merito improbanda: quia non secundum naturam: sed ab hominibus acquirunt: rationabiliter habetur odio ipsa nummularia: quoniam a nummo ipsa facit acquisitionem: & non ad quod indutus est: commutationis enim causa nummus inductus fuit: finis autem scipsum malus facit. unde & nomen venit: quoniam illa que parum similia gignentibus sunt: in fenore autem nummus nummum parit: quare maxime preter naturam est hic acquirendi modus. ¶ Quoniam vero illa que ad cognitionem pertinebant: determinauimus sufficienter: illa que ad usum pertinent discutere

Questio.

Dilutio.

da sunt. Cuncta enim hec: considerationē habent liberalem / experientiā vero necessariā.

48 ¶ Sunt autem circa acquirendū partes vtilēs / rerum ipsarum que acquirēde sunt peritiā habere que optime sint / & vbi & quomodo. ceu quales equi coparandi sint. quales boues aut pecudes eodem modo & in ceteris animalibus. oportet enim peritum esse: que istorum potissima & vbi & qualia. nam alia alibi potiora gignūtur. deinde agriculture. eiusq; specierum. vt nudi soli & consiti: & apium & aliorum aliam. tum naturalium. tum volatiliū. ex quibus sit vtilitas prouentura. maxime igitur proprie acquisitionis iste sit ptes:

49 & prime. ¶ Eius vero que per translationē dicitur: potissima pars est mercatura. & huius partes tres: nauigatio. deuctio. negociatio. differunt autē hec inter se: cum alia secūda sint. alia fructuosa. Secunda pars est generatio. Tertia mercenaria. & huiusmodi. alia viliū artium: alia sine arte solo corpore ministrante est. Et quarta acquirēdi species media inter hanc & primā. habet enim partē eius que est secundū naturā: & partē eius que per translationem dicitur. & est in iis organismis que a terra. & ab iis que terre sunt. nō a fructibus. sed vtilibus. ceu silua cedua: & omni metallica. hec rursus multas complectitur partes. nam multe sūt ex terra. metallorū species. ¶ De singulis horum in gēie distū est nō: in specie vero de his dicere vtile quidē foret ad opera cōficienda: sed graue nimis in his edocēdis persistere. Sunt enī operationes ille artificiosissime: in quibus minimum est fortune. ille sordidissime: in quibus maxime inquinat corpus. ille seruilissime: in quibus corporis est vtilis plurimum. ille vero ignobilissime: in quibus minimum requiritur virtutis.

50 ¶ Cum vero sit a quibusdam de his scriptum. vt a Charete pario. & Apollodoro lemno de cultu agrorum tam nudorum q̄ cōsitorum. & similiter ab aliis de aliis: ea quidē (cui cura est) precepta cōsideret. Etiam quedā a frugī patribus familias dicta. colligere oportet. per que consecuti sint diuitias: quī acquirere studuerunt. Quale est illud Thalesis milsiū (id enim consideratio quedā est: ad acquirendum) sed illi quidem attributum propter sapientiam. contingereq; potest. cum sit vniuersale. cum enī obiceretur illi philosophie studium ppter inopiā. quasi inutile & infructuosum: prosperis illi sum ferunt per astrologiā diuinarum vbertatem futuram. Cumq; coegisset pauxillū pecuniarū. hyeme adhuc vigente. emptionē olei fecisse in Mileto. & in Chio pro paruo admodū precio: vtpote nemine plus offerre. arasq; dedisse. Cum (itaq; postea tempus venisset: multis subito querenti bus vēdidisse oleum. quanti ipse voluit. ac magnā vim pecuniarum inde superlucraturum: ostēdisse amicis. per facile esse philosophis ditari. si vellent. sed hoc nō est illis cure. Thales igitur. in hunc modū dicitur. scientiam suā ostēdisse. Est autē quē admodum discimus) vniuersalis hic querēdi modus: si quis possit sibi solī venditionē comparare. quapropter ciuitates quedam hunc faciunt questū. cum indigēt pecuniis. venditionem enī sibi solis referant. In Sicilia quidā cum apud eum pecunia reposita esset: quicquid erat ferri. ex ferrariis emsit. postea vero mercatoribus illuc accēditibus vēdebat solus: non magnū excessum precii faciēs. sed tamen ita vt pro quinquaginta talentis. cētum cōficeret. hoc itaq; sentiens Dionysius. pecunias quidē illi fuisse efferre: sed amplius syracusis morari vetuit. vt quī questus reperisset ipsius rebus inuitiles. Ille vidit aliquid tale: quale Thales

Chares.
Apollodorus

Thales.

Miletus.
Chaus.

52 viderat. atq; hoc idem. vterq; enim sibi solī venditionem comparauit. ¶ Vtile etiā est videre hec in republica. nō ciuitates pecuniis indigent. & hōi questibus: quē admodū domus. sed & magis. quā obrem in republica. quidam huius soli parti intendunt.

Dionysius

¶ SEPTIMI CAP. COMMENTARIVS.

42 ¶ Etiam partem dubitationis ad numerū 29 morte. diluit. necessariā videlicet acquirēdi facultatē ministrare gubernatori domus. similis & gubernatori ciuitatis. materiamq; subesse oportere. ceu lanam textorie. nam vt homines nō facit respublica. sed factos a natura suscipiens illis vitur. sic rei familiaris oportet naturā alimētū prebere. aut a terra. aut a mari. aut ab aliquo alio. quod vt materia subit atq; subiaceat. sed quo pacto hec administrāda sit. administrationis domus. reipus familiaris disciplinam pertinet. nā & textoria. lanas non facit sed eius est factis vti. & discernere qualis sit bona & apta. & qualis sit mala atq; inepta. ¶ Alteram fugilias dubitationē. cur necessaria acquirēdi facultas. pars est domesticę discipline reipus familiaris. medicina vero eius non sit pars. & pia

ne videtur oportere: medicinā partem illius esse. nam sanam oportet esse familiā: vt & vltimū habe
reatur aliud quicq̃ eorum que sunt necessaria. equo igitur iure medicina pars erit domesticæ: pinde
atq; necessarii acquiescendū disciplina. ¶ Diluit q̃ quodāmodo ad economi spectat de sanita
re: puidere: vt patrisfamilias: et gubernatoris domus. et quodā modo non spectat: vt scilicet ante me
dendi callentē: sed ad medicū. quare etiam economi est de pecunijs curam habere: est etiā vt non.
nam eius est curare vt patrisfamilias: non autē eius est auri illiusq; inferuiri. ¶ Cu
ius pecunie economus curā habere debeat: ostendit. illius pfectio quā oportet natura subesse
nūmū. nam nature opus ex officio est alimentū ei quod ex ea gignitur prebere. cuius enim ex eo ex
quo ortū ducit alimentū. puidetur. Et infert acquirēdi facultatē: ex fructibus & animalibus: cuius ex
sua natura. ¶ Acquirēdi facultatē pecuniā: nūmulariūq; accusat: damnat: execrat: necessariā
autē que est rei domesticæ disciplina cōmēdat: & laudibus effert. hanc quidē laudat q̃ necessaria:
q̃ teuera rei familiaris disciplina atq; ideo iure laudabilis: q̃ secundū naturā & non ex hominib; sed
ex ijs que natura ad eos vltus subministrat: acqrat: illam vero culpā: & odio predicat: dignam: q̃
necessaria: q̃ nō reuera domestica disciplina: sed mālā: & adulterina: & ideo improbāda & illau
dabilis: q̃ nō secundū naturā & ex ijs que natura parat acquirat: sed ex hominib; & leclro grāe eā
merito oderint: q̃ a nūmo acquisitionē facit: eius vltus pueritens. nam naturalis cōmutatiōis hōi in
ductus fuit nūmus: non autē ad fenus: & nummōs: quādiā feturam. fenus enī seipsum maius facit
seç; multiplicat. vnde & fenoris non enim venit: quia fetus similes gignētibus fuit in fenore autē nū
mus nūmū parit. quare maxime preter naturā est hic acquirēdi modus: vt & pter naturā: & mō
stro simile videt: vt nūmus nummū pariat. ¶ Ostendit postea q̃ de acquirēdi disciplina: que dome
stica sit & que non monstratū est sufficere: ea que vltus: vtq; rei familiaris afferunt discutiē
da esse. nam hec vniuersa considerationē cōtinent homine libero dignā: & experitiām necessa
riā. ¶ Enumerat ea que rei familiari vtilia sunt: & quorum oportet bonum economum experien
tiam habere. ea enim sunt equi/boues/pecudes/apes: & cetera id genus animalia: seu terrestria/seu
natalia/sive volatilia: ex quibus rei familiari sit vtilitas prouentura. deinde agriculturā: & agricul
re species: vt nudi soli & constiti. nam economi cōmōde partes sunt: vtilēq; officium: earum rerum
que acquirēdi sunt: experientiā habere que optime sunt: & vbi/et quo modo. ceu quales cōparā
di equi optimi/quales optimi boues/aut pecudes:& ita in ceteris animalibus atq; rebus: que acq
rēde sunt: & vbi/ & quo modo. nam alia alibi potiora gignūt. & que dicte sunt: propriissime acqui
sitionis atq; naturalis partes sunt: primeq; & precipue. ¶ Enumerat idēdem modos & species ac
quisitionis: nō proprie non secundū naturam sed translationē: quam pecuniā ac nūmulariam
nominauimus. prima & precipua eius species est mercatura. cuius tres partes sunt nauigatio/one
raria: vechio/ & itataria negociatio: que inter se differunt: q̃ he secutores sint illa vero & si minus se
cura copiosiore tamē lucellū fructum reddere solet. Secunda species est generatio. Tertia merce
naria. & huius quedam species est villium seruiliūq; artū. alia vero: sine arte solo corpore ministrā
te lucrum comparat. Quarta species est in ijs omnibus que a terra sunt: & que a terra gignuntur/in
fructifera quidem vtilia tamē vt silua cedua: & omnis metallica: & metallica rursus multa iam com
plectitur membra. nā multe sunt e terra metallorum species. ¶ Se excusat de speciationi harum rerū
determinatione. de vnoquoq; autem hōi generaliter dictum nunc est: particulariter autem de his
accurate dicere: vtile quidē ad conficienda operale onerosum nimis in his edocendis: nobis ope
ram cōsumere. sunt artium optifcorūq; operationes ille artificiosissime: in quibus minimū est for
tune. ille fordissimissime: in quibus maxime inquinantur corpora. ille seruilissime: in quibus est corpor
is plurimum vltus. ille vero ignobilissime: in quibus minimum requiritur virtutis. ¶ Tametsi specia
lia de ijs que ad necessariā rei familiaris acquisitionem spectant: & tūo minus de ijs que spectāt
ad transitiā & non necessariā hic minime sint determinanda: citat tamen Charetrem parisiū
& Apollodorum lemnium qui de cultu agrorum tam nudorum q̃ consistorum scripserunt. vt i/ qui
bus cura fuerit: eorum precepta legant. & admonet ea que a frugi patribusfamilias dicta sunt: per q̃
consecuti sunt diuitias: qui acquirere studeant/esse colligenda quale est id quod de Thalete mule
sio recentius. cuius narrationem: dilucide littera continet. & quale fecit quidam Syracusis: qui cum
vili pteco esset: ferum omne a ferrarijs emit: & rursum mercatoribus vendēs lucrum multiplicauit.
quem Dionysius syracusanus expulit. vt pote qui questum faceret: suis molitionibus non conueniē
tem. ¶ Adiciat. sibi solvendi rationem referuare: vtile magis: magisq; licere ciuitati: q̃ cuiq; privato. nā
ciuitates: pecunijs indigent: & huiusmodi questu: & magis quidem q̃ domus: & hac quoq; de cau
sa: quidem solent in republica illi soli parti: rerum videlicet aliquarū: sibi quidem solis referuare)
venditioni inuigilare.

ANNOTATIONES AD CAP. SEPTIMUM.

- 42 **S**icut homines non facit reipublica. Quid reipublica sit numero 25 tentij cognoscetur &
 28. est enim ordinatio ciuitatis et cum circa alios tum maxime circa eum magistratū qui
 in ciuitate summus est sic etiam res familiaris ordinatio domus est circa seruos & libe-
 56 ros & maxime circa patres matresq; familias. ¶ Fenus autem & seipm maius facit. vnde & nomen
 venit Fenus grece *φένος* *αὐτοῦ τῆς βίης* quod parere significat. vnde & apud latinos etiam fenus/
 non inmerito notatur quasi fetus. est enim nūmi fetus & in fenore & vsura: nūmus nummū parit qd
 47 contra naturā est. vnde feneratorum (qui & daniste et vsurarij) nomen sibi repererūt. ¶ Ceu quales
 equi comparādi sint quales boues aut pecudes, de equis: Virgilij georgicon.
 Continuo pecoris generosi pullus in aruis
 Altius ingreditur et molli crura reponit.
 Primus exire viam & fluuios tranare minaces
 Audet & ignoto sese committere ponto.
 Nec varios horret strepitus illi ardua ceruix
 Argutumq; caput breuis alius obesaq; terga
 Luxuriatq; theoris animosum pectus honesti
 Spadices glauciq; color deterrimus albis
 Et giluo tum si qua fornum procul arua dedere
 Stare loco nescit micat auribus & remittit artus
 Colledumq; premens voluit sub nanibus ignem.
 Densa iuba & dextro iactata recumbit in armo.
 At duplex agitur per lumbos spina: cauatq;
 Tellurem solido grauitur sonat vngula cornu.
 Forma bouis cui surpe caput: cui plurima ceruix
 Et crurum tenuis a mento palearia pendet.
 Tum longo nullus lateri modus omnia magna
 Pes etiam & camuris hirtē sub cornibus aures
 At neq; displiceat maculis insignis et albo
 At iuga detredans interdumq; aspera cornu
 Et facies tauro propior: queq; ardua tota
 Et gradiens ima verrit vestigia cauda.
 Continuoq; greges villis lege mollibus albos.
 Illustrum autem quis aries sit candidus ipse
 Nigra subest vdo tantum cui lingua palato
 Reijce ne maculis infuscet vellera pullis.
 Et qui amplius precepta pecuarie vite agriculture & predatorie agnoscere volunt elegant Catonem
 Columellam Palladium Xenophontem. ¶ Nudum solum quod sine arboribus & stirpibus & fru-
 ctibus est. Constitū vero quod fruticeta arbuscula arbore sue continet. ¶ De apibus ex quarto geor-
 gicorum Virgilij Plinio & superioribus authoribus agnosces abunde. ¶ Vbi vero potiora nascantur
 a negociatoribus secundum regiones est discendū nam vt insignis canit Poeta.
 Hic segetes illic veniunt felicitis vire
 Arborei fetus alibi atq; inuassa virescunt
 Gramina.
 India mittit ebur molles sua tura sabei.
 At Calybes nudi ferrum virosq; pontus
 Castorea eliadum palmas epiros equarum.
 Continuo has leges eternaq; federa certis
 49 Imposuit natura locis. ¶ Feneratorio fenus vsura. ¶ In quibus minimū est fortune. Antium quedam
 50 corpus vt cordonica lanifica olearia: doliaria: cuparia: vinaria & similes & earū plerq; sordide
 corpusq; artificum inquinātes plerq; fortunas locorū sequentes. alie vero ad mentem vt artes pin-
 gendi & statuarie & plasticę que symmetrias & pportiones suas seruant. quibus & scribēdi artes
 adiungimus: que sic disciplinis vt vomeres trule: dentalia: aratra: subseruiūt agricolis. & summatim q̄
 plus intelligentie & mentis requirunt minus fortune habere intelligitur (externa enim fortunas nō
 cupamus) & he artificiosissime anm maximeq; & precipue dicitur nec ab re quidē cum mens plu

Virgilius de
equis.

De bobus.

De bobus.

De ouibus & capris.

De ouibus et
capris.Cato.
Columella
Palladius.
Xenophon.

Virgilius.

Chares.
Apollodorus.
M. Leato. Virgi-
lius. Salserna.

- eius opus est illius qui simpliciter precipit ac presidet: ratio autē precipit atq; presidet ali
orū vero vnusquisq; quantum sibi competit. Quare patet virtutem morale esse omnī su
7 pradiator. ¶ Nec eadem temperantia mulieris & viri neq; fortitudo neq; iusticia: vt So
crates putabat. sed hec quidē iubens confutro: illa vero obediēs. eodem modo & in aliis. Socrates.
Patet autē id magis particulariter consideratibus. nam qui vniuersaliter dicunt q; ani
mā bene se habere virtus est. aut recte agere aut aliquid tale: seiplos decipiunt. multo enī
melius dicunt. qui enumerāt virtutes: quemadmodū Gorgias. q; qui ita diffiniunt. quā
propter oportet sicut poeta de muliere dixit. ita cēseri in omnibus: mulieri decus afferit ta
curnitas. sed nō idem viro. cum vero puer sit imperfectus: patet q; virtus huius non ipsi
seruum ad necessaria esse vtilem. Quapropter patet ipsum virtute indigere parua & tā
58 tā vt neq; ppter intemperantiā neq; propter timiditatem in operibus deficiat. ¶ Dubitabit
vero aliquis: si verum est quod nunc diximus. vtrum artifices oporteat habere virtutem
59 Nam sepe propter intemperantiā deficiunt in operibus. ¶ An hoc longe differt: nā seruus
quidē ad heret nobis cōmuniōne vite: ille autem remotior est. & tantū sibi competit vir
tutis. quātū seruutis. viliū enim artifex determinatā habet quidam seruitutē. Et seruus
61 est secundū naturam: sed nemo sutor neq; alius opifex. ¶ Patet ergo q; huiusmodi quidē
virtutis causam esse oporteat dominū seruo: nō eum qui doctrinam habet in operibus do
minici. quapropter non bene dicunt: qui seruos spoliāt ratioe. dicentes precepto vti dū
62 taxat. admonēdū sunt enim magis seruū q; puerū. Et de his in hunc modum determinatū
est. ¶ De viri autem & mulieris filiorūq; & patris virtute & cōuersatione adimicē. quid
recte vel contra & quomodo oportet hoc quidē facere. ab illo autem abstinere: in iis qui
de re publica necesse est itueri. Nam cum omnis domus sit ciuitatis pars. illa autem pars
domus. partis autem virtus ad totum respicere debeat: necessariū est respiciēs ad repū
blicā filios vxoresq; instruere. si quid refert ad rectā institutionē reipublice pueros & mu
lieres esse bene institutas. inuenero referat necessariū est. nam mulieres media pars sumū
63 berorū. ex pueris autem sumum qui reipublicā gubernant. ¶ At vero cum de his deter
minatū sit. de reliquis autem in aliis sit dicendum. omīssis iis que nunc agitant. tanq; si
nem habētibz: alio assumpto pncipio differamus. & primū cōsideremus que tradita sūt
de optimo ciuitatis statu.

¶ OCTAVI CAPITIS COMMENTARIVS.

- 63 **T** Res esse rei domesticæ partes dñm et seruū/mariū & vxorem/patrem & liberos/hoc
est dominici cōiugalem & paternū: ex capite tertio & nūero 11 cognitum est. & de dñō
et seruo & adiecta quarta rei familiaris parte acquisitione scilicet necessaria: & de trans
latiā que illi assimilatura tertio capite hactenus est discussum. hic autem de re dome
stica coniugali & paternā exequitur: ostendens eandem vxori & filijs preeffe non tanq; seruis. sed
64 tanq; vtriq; liberis attamē. nō eodem iperij modo: sed vxori ciuilius similitudine quadā. & filijs re
gie. q; autem vtrū vxori preeff: non id iniuria fuerit. nam masculus q; femina natura preeffior est. ind
si interdū alter pter naturā contingit. merito igitur vir vxori preeff. at quia inter partes domus
nulle magis q; vir & vxor equalitati ppinquant: huiusmodi principatus ciuili similior esse videtur.
differt tamen quia in ciuilibz principatibus sepe nūero cōmutatur is qui preeff: et is qui subest.
ita vt vicissim vterq; principatū gerat & vicissim subficiatur. nā equales natura esse volūne quicū
q; differre. id autem inter virū & vxorem nō fit. nam vir semper pñidet. & semper natura differt. na
turaq; pñatior est. quod etiam hoc cognoscitur indicio quia in ciuilibz cū vicissim alter pñet & al
ter subest: differentiā etiam vicissim habet & habitu & sermonibus et honoribus vt & Amasis de
pelui dixit. at masculus ad femīnā semper & habitu & sermōe et honore simili mō natura se habet. Amasis.
semper igitur illi preeffe debet. ¶ Q; autem filijs preeff: quid mirā nam antiquis & perfectius iu
niore & imperfecto pñatius igitur pater filijs preeff. ¶ Sed q; impio regio pater. Primo. quia qd ge
nuit: quodq; per amicitia & eadem preeff: id ipsum est idē quod quedā species imperij regij. quare
Homerus. pbe de loue canit hominū pater atq; de ore sic appellans omniū regem. atq; pater fil
liberis imperat. regiū igitur est quoquoq; huiusmodi imperiū. ¶ Secundo quia natura regē ex
cellere oportet: genere autem esse ebdem. quod quidē accidit seniori ad iuniorem & parenti ad li
94 beros. preeff igitur imperio quoquoq; modo regio. ¶ Ex his inferit discipline domesticæ esse ipsam ma

gis intentā esse circa homines q̄ circa inanimatos: possessiones: & magis circa virtutes hoīm q̄ circa virtutes possessionū: quas diuitias appellamus. & itē: magis circa eorū mores: qui liberi sunt q̄ qui domi seruient vitam degunt. quare si que possidemus curamus vt q̄ optima sint: itā magis id curare debemus: vt familiam habeamus q̄ optima. & si nobis cure est vt bonos habeamus seruos: multo magis cordi esse debet. sic et vxorem & liberos virtutibus excolere: vt eos efficacius q̄ probillimos. ¶ Huius gratia q̄ in calce precedētis capitis dictum est discipline domesticę esse circa hominū virtutes qui domi sunt: ipsam magis intentā esse oportere q̄ circa virtutes possessionū: dicitur. 55
nes mouet. Primo. Vtū preter corporis obsequia: serui sit virtus quedā alla pretiosior: vt temperantia: fortitudo: iusticia: aut quis alius huiusmodi studiosiorū habitu: an prius nullas et vitas: ex parte: id ambiguitatē affert. nam si sit aliqua: excellentiores erant serui q̄ domini. sin nulla: absurdum id quoq; videbitur: cū serui hoīes sint: et rationis cōpotes. ¶ Secūdo. Vtrum mulieris & pueri sint virtutes. & oporteat mulierē temperantē esse: fortemq; ac iustam. et vtrum intemperantia & temperantia circa puerū locum habeāt: an non. ¶ Tertio. Vtrum eius qui natura imperat: & illius qui natura subest: eadem sit virtus: an alia. ¶ Quarto. Si oportet vtroq; & impantem et parentē virtutis esse particeps: cur hūc quidem oportet penitus parere: illum vero impare? Non enī possunt eorū virtutes secundū magis & minus differre: nam impare & parere specie differunt: nō secundū magis & minus. sin autē alterum oportet habere virtutē: alterum vero non: admirabile id quidē fuerit. nam si imperans tēperatus non erit: & iustus quomē probe impabit: sin vero is cui imperabit: quomodo ne parebit: intemperatus enim & timidus nichil faciet vt oportet. ¶ Hic diluit prepositas quēstiones. et dñi & serui: & mulieris et pueri esse oportere virtutes: sed differentes. quia dñi sunt virtutes: ipsos perfecte cōstante atq; deliberatē: serui virtutes sunt: non ipso sed dño deliberante. nam seruo ad ea que agit deliberandū non adest facultas. et mulieris sunt ex deliberatione: quidē: sed abrogatā per seq; inualida: pueri vero ex deliberatione: sed imperfecta. sitq; istorū omniū sunt moris virtutes: quantū cuiq; competit. Et harum exempla in animi parte rationali ad sensuale repetit. ¶ Id ostēdit: tamet si dñs tempatus sit & fortis et iustus: & seruis idēdē: etiam & mulierē tēperatā: fortisq; et iusta et ita de poteris has tamē temperantias fortitudines & iusticias non esse eadē: ceu sentiebat Socrates. sed viri virtutes principes sunt: mulieris autē subministrę. serui non ad se virtus est: sed ad dominū. simili quoq; pactō pueri (cū imperfecti sit): non ipsi ad se sed ad ducem virtus est: referenda. et seruos parua virtute indiget: vt pote qui ad necessaria vitia sit: & tantū vt neq; propter intemperantiā: neq; propter timiditatē in operibus que illi iniūgūtur: deficiat atq; oberret. ¶ Quēstionē de artificibus mouet. An si verum est oportere seruos virtutē habere: oportet et artifices virtutem habere. & videtur. nam & artifices serui esse videmur. et propter intemperantiā vt et illi: p̄pe in suis operibus deficere oberrare. ¶ Diluit. longe ad rem familiarem referre an seruos an artifices virtutis sit preditus. Primo. Quia seruos adhereret iugiter cōmunione vite: artifex autē non. sed a cōmunione necessitudine est remotior. Secundo. Quia tantū artifici competit virtutis: quantū serui virtutis. non enim omnino seruos vitia sordidulq; artifex autem non. nemo enī: aut sutor: aut alius cuius artifex natura. ¶ Quia serui virtus non ipsi ad se est: sed ad dominū: in se iūctō eius: (modi virtutis causam esse oportere dñm seruo: non autem alium quēlibet: qui doctrinā habet: et dominos perueniēti. quare non probe dicunt qui seruos ratione priuū: et dicentes precepto vt dūtaxat. nā ad monēdi sunt serui: & magis quidē q̄ pueri. ¶ Cur autem ad Politicorū libros: (id de republica) oporteat intueri de viri & mulieris filiorūq; & patris virtutē: et mutua inter se cōuersatione: quid bene: quid perperā: quomodo oporteat vnum facere: & ab altero abstinere: causam subdit. quia cū oris domus ciuitatis sit pars: vir autem & mulier: pater & liberi partes domus: partes igitur erunt ciuitatis. et cum patris virtus ad totum respicere debeat: necessariū profecto est ad rem publicā respicientē: filios: vxorēq; instituire: si quid referat momentūq; habet ad rectam reipublicę institutionem: pueros & mulieres esse bene institutas. atq; referat necessariū est. nam mulieres: dimidia pars sunt eorum qui liberam vitam degunt. ex pueris autem economi sunt: et qui rempublicā tandem sint gubernaturi. quare ad Politicorū libros: hec expediat consideratio. ¶ De propensionē predictōrū determinatione se excusat: & ad reliqua in sequētibus libris determinanda transiit et primū ad ea que trāgēta sunt a Platone & Socrate de re publica.

CANNOTATIONES AD CAP. OCTAVVM.

53 **W**T Amasis inquit de pedum lotore sic habet Aristotelis littera. *ἡ δὲ περὶ τοῦ πεδου λωτῆος ἱστορία* podanisteros interpretatus est Leonardus pedulotore. ego dixissem peluius aut pelluuius. *ποδωνιτης* enim peluis est & vas in quo pedes lauantur: qd latine pelluuii dicuntur sicut maluiui peluis in qua lauant manus. Et ex Herodoto cognoscitur hystoria. Amasin inquit qui Aprie extincto regnauit inter initia Egyptij contempere nec vilius sane momēti duxere. vt qui plebeus fuisset nec insigni familia ortus. Sed hos Amasis solertia non asperitate pduxit. erat enim illi peluis aurea in qua tam ipse q̄ oēs continue semp pedes abluebat. hanc ille confregit: ex ea q̄ demonis statu fecit: & in apostissimo vrbis loco statuit. Egyptij simul chrum ad euntes summoque sunt venerati. Id Amasis fieri & popularibus edocuit: cōuocatis Egyptijs aperit ex illa pelui in quam prius Egyptij euomere meire: et in qua pedes ablueret consueuit. sent factum esse simulachrum qd tunc tanto pe venerarent. itaq; se aiebat pinde atq; peluim esse factum. qui si añ hac fuisset plebeus in plentariū tamen rex esset. & iccirco iubere: vt sibi honor habere atq; reuerētia. & hunc in modū ad se traxit Egyptios: vt equū cēserent illi esse seruendū. hec Herodotus. ex quo intelligit: quidnā hic velit Aristoteles. ¶ Nec eadē modestia mulieris & viri. de fortitudine: tēperātia iusticia: & prudētia: differit Socrates in quarto de republica. quas totius ciuitatis dicit easdē esse: neq; eas distinguit viri & mulieris. sicut neq; in q̄nto distinguit disciplinas viroꝝ et mulierū: sed easdē esse vult. inq̄r em eadē sint discipline in musica gymnastica: & artibus bellicis viroꝝ & mulierū: tam in custodiendis q̄ auxiliariis & opificibus. ¶ Qui enumerat virtutes quēdam dum Gorgias. dyalogus est apud Platōē qui inscribit Menon vbi Socrates disputat de virtute cōtra Menonē auditorē Gorgie. qui vbi quid virtus sit postulat assignare: virtutes multas enūerat ex sentētia Gorgie. dic o Menon inquit Socrates: per deos obsecro quid esse virtutē existimes? dic in q̄ nec inuideas: vt fortunati cuiusdē mēdaci j redarguar siquidē tu et Gorgias id cognoscere videamini: cum tñ ego nemini vnq̄ hoc scēti occurrisse p̄dixerim cui Menon. At o Socrates nequāq̄ difficile est id dicere. & primo quidē si libet que viri sit virtus. hec plane est ad ciuiliū rerū administrationē sufficētem esse: hisq; tractandis amicos iuuare inimicos ledere: necnō diligēter cauere ne quid ipse tale aliqñ patiatur. Qd si vterius que sit mulieris virtus nosse regis: neq; id arduum erit. est em mulieris virtus: domū recte gubernare: idū custodit domestica viroꝝ obediētia. alia quoq; viri tū est pueri femineq; & masculi: & viri iam etate maturi. necnō liberi si velis & alia serui atq; alie p multe virtutes existūt. quare aut nobis deest: quid de virtutis diffinitōe dicamus. hec Menon. vbi virtutes enūerat viri mulieris: pueri femine masculi aduli: liberi serui. quas Socrates easdem putat: vt eadē sanitate et robur viri & mulieris: liberi et serui femine & masculi. Et cūrsus. Menō iusticiā virtutē esse fateat: non tantū verētiam & alias virtutes fortitudinē: temperantiā: sapiētiā: magnificentiā. et cum querit quid virtus sit virtutes enūerat & nō quid sed quot virtutes potius respondet. vñ a Socrate redarguit vt hec oia etiam facile intueri licet dyalogon pcurtētibz. ¶ Sicut poeta de muliere dixit. Menādri Atheniēsis Diopitis & Egeistratē filij dignis Comedijs scriptoris hec fēci sentētia: *ἡ δὲ παρὰ τὸν νότον ἀνὰ τὸν βορρην* q̄ p̄tū: quā & hic Aristoteles affert. Verū cum Aristoteles authores citabit: aliene cure diligētiēq; sepius relinquemus: vt ex authoribus qui velint requirant: nam nostrū institutū est: que Aristoteles ex re & sentētia dicit aperire: non autē omnū aliorū quoꝝ meminit aut dicta aut gesta enotare. Id enim nīmīū et supra vires fuerit: et a cōmentatori officio non minus alienum.

amagis egy
ptior: rex.
Leonardus.
Herodotus
Apries.

Socrates.

Gorgias.
Plato.
Socrates
Menon.

Menander.
Diopithes
Egeistrata.

PRIMI POLITICORVM ARISTOTELIS. FINIS.
SECVNDVS POLITICORVM ARISTOTELIS.
De optima republica Socratis: differēte multitudine: equalitate: sufficiētia. Cap.

7 **Q**Voniam propoluitus cōsiderationem facere de ciuili societate: que sit optima omnū is qui possunt viuere maxime ad vōtum: oportet quoq; alias considerare res publicas: quibus vtiuntur ciuitates alique earum: que bene legibus institute videntur. et si alique sint alie ab aliq̄bus scripte: que bene se habere videātur: vt recta institutio vtilitatis appareat. ¶ Nec putetur esse ad osentationē & superfluitatē: querere quippiā aliud preter illas. verum quia ille nō bene se habent: ideo hunc disciplinē laborem a nobis esse suceptum. ¶ Incipiendū est autem ab eo quod est secundū naturā: cuius cōsiderationis principij. Nec essartū est quidē aut oia esse cōmunia inter ciues omēs. aut nulla: aut quedā & quedā nō. Impero nulla esse cōmunia: impossibile constāt esse. cū ciuitas sit cōmuniō quedā.

Socrates p̄t
ma respubli
ca.

Plato.
Socrates.

Vnitas ciuita-
tisocratica
reprobatur.

Arcades.
Ethica.

Primi
8

Ac primo necesse est locū esse cōmūē. nam locus equalitas est vnus ciuitatis. ciues au-
tem foci vnus ciuitatis. Sed vtrum melius fuerit in bene instituēda republica quēcūq;
recipere cōmunionē possunt. ea omnia esse cōmūia: an quedam cōmūia esse. quedam
nō esse. melius. nam fieri posset. vt filii & vxores et res que possidētur: cōmūnes essent
ciuibus adiucere quēdam modū in Platonis republica. Ibi enim Socrates inquit. oportere
cōmūnes esse filios & mulieres. et facultates. id vero vtrum prestat ita fieri vt nūc fit. an
secundū legem illam in republica scriptam. ¶ Continet porro & alias difficultates mul-
tas: istarū mulierū omnibus cōmūio. ¶ Et id propter quod censuit hanc legem esse ferē-
dam: nō videtur cōsequi ex rationibus. ¶ Preterea ad finem quem inquit oportere ciuita-
ti existere. vt nunc quidem dictum est. impossibīle. Quomodo autem distinguere opor-
tet: nichil ab eo determinatū est. dico autem. vt q̄ vna videlicet sit ciuitas tota: tāq̄ id sit
maxime optimū. suscipit enim hanc suppositionē Socrates. ¶ Atqui cōstat. q̄ ea si proce-
dat atq; vna fiat magis: ciuitas non erit. est enim ciuitas multitudo quedam secundū na-
turā: que dum sit vna magis. domus erit ex ciuitate. & homo ex domo. vnam enim ma-
gis domū censemus esse q̄ ciuitatem & hominē vnum q̄ domum. Quare etiam si quis
psā posset hoc facere: tamen non esset faciendū. quia perimit ciuitatē. ¶ Nec solum ex
multitudine hominū constat ciuitas: verū etiam ex eorum multitudine. qui specie disfe-
runt. non sit enim ciuitas ex similibus. aliud enim ad bellum confederatio: q̄ ciuitas: illa
enim quāritatē prodest. & si eadem sit specie. cum auxiliū gratia a suapte natura fieri nata
sit huiusce confederatio: ceu si pondus amplius trahat. Differt autem & eo modo ciuitas
a gente quādo per pagos diuisa non sit multitudo: sed quemadmodū Arcades. ¶ Ex quib-
us autem vnum fieri oportet. specie differunt. quapropter equale repēsū ciuitatem cō-
seruat: vt in Ethicis dictum est prius: quoniam inter liberos & equales necessariū est hoc ef-
fe. nam omnes simul magistratū gerere impossibīle est: sed aut per annum aut per aliam
prescriptionē & tempus. atq; isto modo fit: vt omnes gerant magistratū. ceu si mutaretur
sutores et fabri. nec semper iidem fabri & sutores essent. cum vero melius esset ita se ha-
bere ea que sunt circa societatem ciuilem: manifestum est melius esse si iidem semp ma-
gistratū gererent. modo id fieri posset. Sed in quibus nequit hoc fieri. propterea q̄ om-
nes natura sunt equales: simul est etiā iustū. siue bonum. siue prauū est gerere magistra-
tū. vt omnes huiusmodi numeris participes fiant. & in eo imitetur vicissim equales. ce-
dendo iuicē alios aliis. vtpote qui ex principio sint equales. nam alii regunt. alii regum
tur in parte: tanq̄ si ipsi alii fiant. eodē modo illorum qui regunt: alii alios gerunt magistra-
tus. Patet igitur ex his q̄ nō recipitur sic aptam esse vnam ciuitatē. ceu dicunt quidam. &
quod maximū esse bonum ciuitatibus dicebatur: id interim sit ciuitates. atqui singulorū
bonum singula conseruat. ¶ Patet etiam alio modo. q̄ querere nimirum vnā ciuitatē:
non est melius. Domus enim magis sufficiens est: q̄ vnus homo. ciuitas autem q̄ domus.
et vult ea quidem iam esse ciuitas: cum habet sufficiētiam multorum societas. Si igitur
magis expetendū est quod magis sufficiētiam habet: certem ius vnum eo quod est ma-
gis. expenbilis est.

¶ PRIMI CAP. SECVNDI POLITICORVM COMMENTARIVS.

Vm in fine pcedentis libri dixerit se velle illa discutere que de optima republica
tradita sunt. id faciendū insup oportere etiam alias respublicas considerare: &
si que scripe sunt ab aliquibus. vt quid rectū. quidq; vile sit appareat. ¶ Se modes-
te excusant. & candidū lectorē oratū facit: ne puet id opus ab eo aut supflue. aut
arroganter esse susceptū: cū tot de rebus publicis ante eū scriperint. verū quia res
ille publice. que ex aliorū scriptis nobis relictæ sunt: nō recte se hñt. iccirco nobis
hūc denuo exarāde ciuilis discipline laborē suscepit. ¶ Proloquū ponit sub dis-
iūctione tricolū: oportere in ciuitate oia ciuibus obus esse cōmūia. aut nullā aut quedā cōmūia
esse. quedā etiā nō. secundū mēbrū nulla oibus ciuibus esse cōmūia tollit. Primo. q̄ ciuitas cōmū-
nitas quedā sit. Sedo q̄ locus cōmūis sit oibus ciuibus. nam locus: vnus ciuitatis est equalitas. ac
eque ab omnibus participat. ciues autē vnus ciuitatis focij. An primū mēbrū. omnia ciuibus om-
nibus esse cōmūia tollendū sit: respublica Socratis scripta a Platone facit ambiguitatē. verū primū

II

membrū tollit: ostendēs rationes Socratis quibus censuit hanc legē esse scirendā et filios et mulieres & facultates ciuibz omnibus debere esse cōmunes funles esse & inanes. Primo q̄ hec mulierū cōmuniō q̄q; oibz cōmunes existant multas alias molestias ac difficultates cōtinerē q̄ nunc sint/ vbi p̄prie sunt & non cōmunes. Secūdo. quia rōnes Socratis inuaidē sunt & non colligit id quod vult. Tercio. quia ad finem quē dixit oportere inesse ciuitati vt scilicet maxie vna sit hanc mulierū cōmuniōne/ ceu nunc dictū est/ efficere impossibile est. Et de vnitae ciuitatis nō sufficientiā dīstinctionē ac elucidationē Socrates adduxit/ sed oīa obscuritāte nube contexta reliquit/ hac suppositiōne non suff. ciētē/ ceu dictū est/ enucleat vtens q̄ tota ciuitas sit vna tanq̄ id sit omnīū optimū. relinquit. Igitur tertū proloquij mēbrū: quedā scilicet ciuibz omnibus esse cōmunia/ quedā vero non. ¶ Offendit suppositiōne Socratis ciuitatē scilicet vnam esse/ ciuitati esse optimū/ inuaidā esse. Primo q̄ vnitae semp magis pcedēre/ atq; cōtinuo vna facta magis/ deperit ipa ciuitas. nā ciuitas cū cōtinuo magis magisq; sit vna tandē fiet domus/ et domus si ad vnitatē cōtinue magis accedat/ tandē euadet vnus homo. id autē est impossibile. quare si quispiā efficere posset/ vt ciuitas esset maxime vna/ in vnūq; cōstituta oīa/ tamen id minime illi faciendū esset quādoquidē perimeret ciuitatem. ¶ Secūdo quia non modo ex coacervatione hominū constat ciuitas/ sed ex multitudine eorū qui specie differunt/ vt eorū qui feris/ qui natīs/ qui vxoribus/ qui ciuitatē reig; publice presunt/ & qui illis subsunt. qui specie differre/ & in primo & in quarto primum libri capite possetū est. nō est ciuitas ex similibus. quare tāta vnitas in ciuitate/ quam vult Socrates/ minime est requirēda. Neg; simile est de ciuitate et de cōfederatis ad bellum. nā huiusmodi Archades gens est/ nō ciuitas. quare ciuitatē prodest/ etiā si eadē specie sit/ cum suapte natura sit auxiliij gratia. quātitate quidē pdest/ ceu quātitate maius pondus valentius est ad trahendū/ neq; simile etiā de ciuitate vt de gente. nā quādo per pagos diuisa non est multitudō/ sed quemadmodū Archades gens est/ nō ciuitas. quare ciuitatē magis vnam gentē/ minus vno bello cōfederatis esse oportet. ¶ Tercio. quod ciuitatē cōseruat/ non est illa maxīma vnitas/ cū ea ex quibus oportet ciuitatē vnam effici specie differēti/ sed equalitas vicissitudinis magistratū gerendi atq; parēdi vt in institutiōnē moralīū libris primū dictum est. nā inter liberos & equales/ necesse est huiusmodi vicissitudinē esse. vicissitudinē dico. quādoq; dem magistratū simul oēs gerere impossibile est/ sed vicissim vnus post alīū/ aut per alīū/ aut per aliam temporis p̄nitionē. siq; hoc pacto/ vt omnes gerant magistratū quādo modū si mutentur/ sutores & fabri/ nec semp iidem fabri essent/ nec sutores/ sed vicissim nunc hic nunc illi. Cū vero melius esset ita se habere ea que sunt circa ciuitatē/ vt se res habet circa sutores atq; fabros/ lucidū esse potest/ melius fore si iidem semp magistratū gererēt/ modo id possibile esset/ perīde ac melius est semp per eosdē sutores fabrosq; esse atq; vbi id fieri nequit/ etiā ob causam q̄a natura sūt equales/ simul etiā iustum est/ ceu bonū siue malum sit magistratū gerere/ vt omnes huiusmodi muneris euadāt partīcipes/ & in eo subeūdō imitentur vicissim/ equales equalibus cedēdo/ vt qui ex principio sint equales. nam hac vicissitudine seruati/ hi regunt/ hiq; regūt vicissim ac si alij fiant. & eodē modo eorū qui regunt/ alij alios vicissim subeūt magistratū. ex ijs igitur cōstat non fore aptū sic vnam esse ciuitatem/ ceu Socrates & Glauco cōsentiant. q̄q; maximū bonum autem ciuitatibus/ id interīnere ciuitates. verūtamen cuiusq; bonū/ quodq; cōseruat/ non igitur ea vnitas ciuitatis bonū/ sed ea que per vices repēditur equalitas. ¶ Quarto querere nimīū vnire ciuitatē non esse melius/ hac ratione perpallā efficitur. nam domus magis sufficiens est q̄ vnus homo/ & ciuitas magis sufficiens q̄ domus. nam ex dīfinitione tunc dicitur ciuitas/ cū iam pluri societas sufficientiā est assecuta. si ergo magis ex petendū qd magis sufficientiam nactum est/ p̄fecto minus vnū/ eo qd magis vnum est expetibilius est. nō est igitur ipsa maxīma vnitas maxīma ciuitatis bonum.

Socrates.
Glauco.

ANNOTATIONES AD CAP. PRIMVM SECVNDI POLITICORVM.

Rugmentū secundū politicorū Aristotelis. In hoc secundo discutit hęc. Prima et optima respublica Socratis. Scda respublica Socratis respublica Phalee. respublica Hippodami. respublica Licurgi. respublica Minois. cōparatio. respublica Solonis/ & qui de rebus publicis sēpserūt. Prima respublica Socratis nullo. Scda Magnesia. Phalee/ Carthaginiensiu. Hippodami/ Milesiu. Licurgi/ Lacedemoniorū. Minois/ Cretensiu. Solonis/ Atheniensiu. de prima respublica Socratis vnitas ciuitatis. Socratica cōitas mulierū et natorū. cōmunitas rerū. Prima respublica Socratis differit a 1 ad 8. Scda ab 8 ad 12. Phalee que Carthaginiensiu a 12 ad 15. Hippodami q̄ Milesio a 15 ad 20. Licurgi & Lacedemoniorū a 20 ad 22. Minois & Cretensiu a 22 ad 25. Cōparatio car-

Aristoteles.
Socrates.
Plato.
Phidon.
Phaleas.
Hippodam⁹.
Lycurgus.
Minois.
Solon.
Draco.

Zaleucus.
Charondas.
Onomacritus.
Thales.
Philolaus
Diocles.
Pitracus.
Androdarnas
Telecleus
Herodotus.
Mella.
Strabo.
Anses
Agathyrri.
Massagete.
Garamates.
Antropophagi.
Nicholaus.
antiochenus.
Nicolaitae.

Socrates
Reipublice

thaginis/Laconice & Cretensis a 15 ad 17. Solonis & Atheniensium qui de rebus publicis scripserunt a 17 ad finem usque. et ex his ordo capituli huius secutus est. ¶ Et si aliqui sint alii. qui de rebus publicis aut tractauerunt aut scripserunt. hos meminit Aristoteles q. subiungitur Socrates. Plato. Phidon. Corinthus. Phaleas. Hippodamus. Licurgus. Minos. Solon. Draco. Zaleucus. Charondas. Onomacritus. Thales. Philolaus. Diocles. Pitracus. Androdarnas. Telecleus. et nisi suppositum putaremus. possemus et nostros. & exterorum plures alios recensere. ¶ Socrates inquit. Lex socratis in quinto de republica est. ut mulieres nati & facultates sint communes. Nulli nisi barbari. mulieres legunt habuisse communes. ut de Ausibus circa Tritonide palude Agathyrri & Massagetis qui colonibus & in apto vitum mulieribus refert Herodotus. & Mella de Garamanibus. & si qui tales in Africa monstrata. qui non ut homines sed pecudum more conuersent. oblitus etiam pene erat citare Strabonem qui in quarto Antropophagos carne humana vescetes. hanc consuetudinem habere scribit. & in apparet alienis vxoribus mulierum in quibus quoque atque fororibus. sed quia gignitur ex parentum carnibus obsonia pare. & hos exemplis fundam legem de coniunctione matrum & foror. et esu humanarum carum nulli Chrysippus. Et ut veritatem de lege Socratis dicamus. simile mulierum natorum & facultatum coniunctionem inducere volebat. et fonte eodem ipsum quo & tribus apostolorum Nicolaus Antiochenus. qui non ut modo de facultatibus sed & mulierum et natorum esset communitas. suum primum. que & iuuenis & formosa erat. in commune produxit mulierem. unde facta orta est Nicolaitarum que instar Socratice reipublice. propositum habet nulli. sed communia omnia mulieres natos. facultates ab aptis donata & diuino ore detestata. in Apocalypsi enim angelus Ephesi commendat deus. quod communiter Nicolaitarum oderit. sed hoc habes. inquit. quia odisti facta Nicolaitarum. que & ego odi. & angelus Pergami increpat. habeo inquit. iudex. sum te pauca. quia habes illic tenentes doctrinam Balaam. qui docebat Balach mittere scandalum contra filios israel. edere & fornicari ita habes et tu tenentes doctrinam Nicolaitarum. quod igitur a deo reprobatum intelligimus. nemo defendere audeat. nemo. probare. hec enim doctrina Balaam est. hec Nicolaitarum. sed et intelligamus eam etiam a philosophis fuisse irrisam & reprobam. ¶ Quomodo autem distinguere oportet. Socrates ciuitatem vnam esse. maximam ciuitatis bonum esse volebat. at quo vnam. minime distinguerebat. sic enim Socrates in quinto de republica. Habemus ne vili ciuitatis principis malum. quod eam diuidit. et ex vna plures facit. vel melius quicquid eorum ipsam vnit. quodque et vna efficit. Non habemus. Nonne voluptatis dolorisque communio vnit. quoniam ciues omnes. ex earumdem rerum accessu vel decessu pariter gaudent & dolent. Maxime. Horum vero diuersitas eam dissoluit. quoniam esse ciuitatis & eorum qui in ciuitate sunt casibus alii vehementer dolent. alii gessunt. Quid nisi. Ex hoc autem tale quid peruenit. quoniam non simul in ciuitate hec verba vulgant. meum scilicet & non meum. ac de alieno eodem modo Valde. In quacunque igitur ciuitate complurimi ad idem secundum eadem hec dicunt meum. & non meum. ea optime gubernant. Prius. Et quicquid proxime ut vnus hoc esse etiam sit. et reliqua que lego ambulatoribus circūdūcitur. et sequentia. que aristoteles refutat. licet ex illo quinto conueni. inter locutor hic Glaucō intelligat. Sed capita ferme. et rerum summam de republica Platonis (quam primam rem publicam Socrates aristoteles appellat. collegimus in primo hecatonomiarum. quas post Politicorum. et economicorum. libros subiecit. ut non sit tantus labor huius discipline studiosis. euoluere platonem. ¶ Sed quemadmodum Archades. Vitam pastorem olim vivebant Archades mores in agris separati. sepe loca demutantes et pallantes homines. de quibus pythia ad Lacedaemonios. Multi apud Archadum vespentes glorie viri sunt. Qui te respiciant.

Archades.
Pythia.

Idanthyrus.
Herodotus.

Et ex oratione Idanthyrus apud Scythas neque oppida sunt. neque culti agri. auctor Herodotus. ¶ Quapropter quale reipublice ciuitatem cōseruat. ut in Ethicis dictum est. Ex tertio capite quinti Ethicorum cognoscitur. commune iustum per quod Socrates continet. equale esse deo communi distributum. equale secundum dignitatem & Geometricam medietatem. commutatum autem quo omnium commutatum et opificum societates continentur. cōseruantur. ex quarto eiusdem quinti secundum numerum & Arithmeticam medietatem esse equale. Et capite primo non. equale reipublice aut secundum dignitatem aut numerum. amicitias ciuilemque societates saluare.

¶ De republica Socratis improbatio. Cap.

Cōitas mulierum reprobat.
Socrates.

Nimium nec si optimum sit vnam quāmaxime esse ciuitatem. non tamen id demonstrari videtur ex sermone. si omnes simul dicant meum & non meum. demonstri Socrates putat esse signum ciuitatis perfecte vnitae. At enim verbum omnes duplex est. Si igitur tanquam singuli forsitan esset magis. quod efficere vult Socrates. singuli enim eundem filium suum esse dicent. & mulierem eandem. & de

substantia & facultatibus quibusvis eodem modo. nunc autem non ita dicunt qui cōmunibus vītur mulieribus & filiis: sed omnes quidem at nō vt singuli ī forū. eodem modo de difficultatibus omnes quidē: sed non vt singuli eorum. ¶ Q uod igitur aberratio quedā sit in verbo omnes manifestū est. nam & vocabulū omnes et vtrāq; & īparia et paria dicunt ppter duplicitatē & in sermonibus posita litigiosos faciunt syllogismos. quare hoc ipsum omnes dicere vno quidem modo bonū est: sed nequāq; possibile: alio autem modo nichil contentaneū. Habet pterea quod dicit: nocumētum aliud. quod enim multorū cōmune est: in eo minūma adhibetur diligeētia. nam de propriis maxime curant homines. de cōmunibus autem minūsa. q̄ de eo q̄tum singulis competit tanq̄ enī in alio curante: ab aliis negligitur. quē admodū in seruilibus minūsteris. famulantes multi iterum deterius inseruisit q̄ pauci. ¶ E sunt etiam vnicuiq; ciuium mille filii: & ipsi non vt singulorū: sed vt ciuium. quibus similiter est filius. quare omnes similiter negliget. ¶ Pterea hoc modo singuli ciuium meus est dicit de eo qui bene agit aut male: quod citius contigerint numero) dicent hoc modo videlicet meus est aut illius de singulis ex mille: vel quotquot ciuitas nacta sit: et hoc dabstantes. nam incertū est cui cōtingerit genuisse filium. & saluum esse gentiū. Atqui vtrum prestat sic dicere meū ita vocēs vniū quemq; duorū milium: & decem milium: an magis vt nunc in ciuitatibus meū vocat: hic quidē filium suum. ille fratrem suum. ille nepotē: aut per aliam quandā cōmūtionē ex cōsanguinitate vel familiaritate & affinitate illius primū. vel iniorū & pterea alium sodalem. alterum contribulē: prestat enī esse propriū nepotem: q̄ illo modo filium. ¶ Q uāmo nec vitari quidem potest: quin suspicentur a quibusdā fratres & filii: & patres & matres. nam per similitudinē natorū ad parentes: necessariū est vt fidem de se inuicē recipiant. qd̄ tradunt quidā qui terre ambitus de scribūt. esse enī asunt nōnullis superioris Libye populis mulieres cōmunes: filios tñ partiri sū similitudines. Sunt enī ferminē quedā etiā aliorū aialium eueque & boues: quarū ea natura est: vt simillimos genitoribus edāt fetus. vt equa illa apud Pharsalicā nūcupata iusta. ¶ Pterea hmoi molestias nō facile erit vitari ab iis qui eā statuit cōmunitate: puta plagas & neces partium voluntarias ptem inuolutarias. et rixas & lurgia. que nefas est comittere aduersus parētes & propinquos: magis q̄ aduersus extraneos. Sed frequentius illa euenire necesse est: vbi ignorat q̄ vbi sciunt. & ea si cōtingant a sciētibus expiationes debito mō fieri possunt: ab ignorantibus vero ne vna quidē fieri potest. ¶ Illud etiam absurdū: q̄ qui filios cōmunes fecerūt: coire solū amātes vetuerūt. amare vero nō vetant: nec alios vsus quos esse patri ad filios & fratri ad fratrem: omnī difformissimū est: cū & amare solū aliquid absurdū sit. & non aliā ob causam coitionē illorū vetuisse. nisi quia nimia voluptas sit inde puentura: sed qd̄ pater sit aut filius. aut fratres ob eā rem nihil putare referre. ¶ V idetur autē magis pdesse vt agricolis cōmunes sint mulieres & filii: q̄ custodibus. minūsa enī erit amicitia si cōmunes sint nati & mulieres. eniuero tales sint qbus impatur: oportet: quo ipsi pareāt impio. nec res nouas in ciuitate moliant. ¶ Penitus autē contrariū eueniat necessariū est ob hmoi legem q̄ ea sint quorū causa optimas leges esse oportet: & q̄ id cuius gratia Socrates censet ita instituendū de natis & mulieribus. amicitia eteni puta mus: maximū esse bonum ciuitatibus. nā sic minime seditioibus agitabūtur. ¶ Sed vna esse ciuitatē laudat maxime Socrates: qd̄ & videt. & ipse ait esse amicitie opus vt in amatoris sermōibus scimus dicentē Aristophanē: propter eximīā amantū cupiditatē: appli cari simul. & ex duobus fieri vniū. hic ergo necessariū est ambo corruptos esse: vel vniū. At in ciuitatibus necesse est amicitia infirmā fluxā: fieri propter hmoi cōitatē: & minūsa dicere meū aut filiū. patrem: aut patrē filium. ¶ Vt enī parū dulcis multa in aqua diffusum. insensibilē facit mixtura: sic accidit eam adinuicē familiaritatē: que ab hmoi nō minūsa puenit curare minūsa: esse necessariū in tali republica: vel patrē vt filii inter: est. vel filiū vt inter: patris. vel fratres inuicem. ¶ Duo enī sunt que faciunt homines curam habere & amare: propriū scilicet & affectio. quorū neutriū sit necesse est in huiusmo di re publica. ¶ Insuper translatio illa natorum ex agricolis & artificibus in ciuitates: & ex his in filios: magnam continet difficultatem quemadmodū tandem fiet. & eo

Libya superior.

Pharsalica equa.

Socrates.

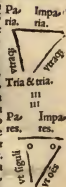
Socrates. Aristophanes

Imprudencia Aristophanes

ta. at vero tales/minuq; conspīrantes amicitia sint ij quibus imperatur oportet: quatinus ipsi pareat imperio: neq; noua in ciuitate machinētur. cuiusmodi sunt agricole. ¶ Decimo. Quia ob huiusmodi di Socraticā legem: necessariū est contrariū eorū euenire: quoniam recte late leges cause esse debent & contrariū illius cuius gratia censet Socrates: ita de natis ac mulieribus esse institūdum. nā amicitiam existimamus ciuitatibus maximū esse bonum quam vt visum est: aut tollit aut imminuit/ ob hūmōi cōsunionis inductionem Socrates. ¶ Undecimo. Ceterum ciuitatem vnam esse maxime laudat Socrates: quod id inquam/vnum esse/ & videtur & aliter ipse esse amicitie opus. quēdam dum in amatorijs sermonibus Aristophanes ait ppter scilicet nimiam amantium cupiditatem cōglutinati/ & ex duobus effici vnum. sed id pfecto ridiculum. quo pacto enim coalescunt. & ex duobus firmum: nisi aut ambo aut alter eorum corruptatur/ vtrūq; ob huiusmodi cōmunitatem necesse est in ciuitatibus amicitiam imbecillā debilemque fieri/ & minime patrē dicere meum filiū/ & filiū itē minime dicere meū patrem. ¶ Duodecimo. Sed esto seniores/filios iuniores appellat: & contra iuniores vocent seniores patres. id perparum valuerit. nā vt parum dulcoris multa aqua dilutum itē peraturam insensibilem facit: sic accidit in ea familiaritate/ que ab huiusmodi nūcupationibus puenit/ & minime curare filium eū quem vocat patrem vt deceret patrē curari/ & contra qui vocatur filius minime curat vt deceret filiū. ¶ Tercio decimo. Duo sunt que homines inducunt & ad curādū & ad amandū: ppter scilicet affectū. atq; in hūmōi Socratica republica: neutrum astit necesse est. cura igitur perpaucal/ atq; perpauci amicitia. ¶ Quartodecimo. Translatio natoꝝ/ ex agricolis & artificibus ad custodes & contra ex custodibus ad agricolos: ne nati parentes/ & parentes natos agnoscat: nō recte se habet. at difficultatem cōtinet inmodicā: quopacto id fieri tandē queat. nam & dātes & trāsferentes cognoscant oportet: quibus dent/ & etiam quos dēt. valeant igit tandē agnoscere patrēs natos/ natiq; patrēs. ¶ Quintodecimo. Et esto per huiusmodi translationē neq; parentes neq; nati agnoscant: tanto magis tamen superius allata grauamina contingunt: rixē inquam & plage & cedēs & illicite/ maxime consanguineis/ ad amationes. nā qui alijs ciuibz deduntur: nō amplius custodes/ fratres/ & filios/ & patres & matres appellant: neq; rursus qui ex ijs qui custodisse transferuntur in alios ciues: quo minus caueāt quippiam huiusmodi flagitiorum perpetrare: ob cōgnationis reuerentiam. Sed de cōmunitate natoꝝum ac mulierum dictum sit hactenus.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. SECVNDVM.

Nam & vocabulum omnes & vtraq; & paria & imparia dicunt. Quomodo paria & imparia dicunt/ hoc pacto. tria & tria fit totam collectionem respiciē: vtraq; paria. sin collectiois singula. vtraq; imparia. textur paralogismus q; imparia sunt paria hoc pacto. tria & tria vtraq; paria. & tria & tria vtraq; imparia imparia igitur paria & ita quattuor ternarijs monstratis: omnes dicis pares collectim & vt oēs: & oēs dicis impares singulatim & vt singuli. & simili pacto paralogismum facis: q; imparia sunt paria. ¶ Nam incertum est cui contrigit genuisse filium. in re illa publica Socratis incertum esset: tū q; mulieres cōmunes: quas sine delectu ciues congregeretur tum q; statim natis pueris extra vrbe deferunt ad ouile: vt ne vni quidē matres agnoscerē possint. ¶ Quinimo nec vitari/ sextam rationem adducit Aristoteles. quā: vt dictum est/ iubet Socrates natos pueros/ statim ad gregem deferendos: ne a parentibus agnoscantur. Verum ob similitudinē natoꝝum ad parēs: id ali quando deprehendatur necesse est. Quod ex historijs facile est deprehendere. & Plinio auctore: quēdam similes auo pepererunt/ quēdam geminos alterum sibi/ alterū patri similem/ quēdam semper sibi similes/ quēdam semper similes patri. vt etiam Homerus dicit Penelope similem patri peperisse Telemachum. sunt & quēdam que neutri similem pariunt. nā Arcton plebeus Antiocho regi Syriē similis. magno Pompeio Vibius Plebeius/ & Publicius seruitute liberatus similes. Monogenes coquus: patrem referebat Pompei. & Proconesia/ auctore Solino/ ex duplici adulterio duos edidit/ vtrumq; suo patri similem. & innumera talia. Et equa pharalica: feras equis qui insibant similes: semper reddebat. Causam dicerēt philosophi forsā hora concepti/ similitudinis inuentum equoꝝum in parte imaginatiua impressionem: & ita de liberis cum parentibus referunt. sed an ita an secus sit nichil ad presens refert. ¶ At in superiore Lybia. Lybia eadem est que africa. & dicit in Lybia superiore. ppter Ausēs vicinos Nomadibus/ & Agathyrsos: de quibus in annotatione superiore numero/ dictum est. ¶ A scientibus explari debito modo possunt. certi modo expiendi apud gentiles olim erant: quicquid verbera/ plagas/ aut necem parentibus aut propinquis intulerat: quequidem purgationes & expiationes pro ritu eorum a sacerdotibus fiebat fallaces quidem. at nunc per exomologesin id est confessionem: & penitentiam vere sunt sceleris expiationes & emundationes anime. ¶ Vt in amatorijs sermonibus scimus dicentem Aristophan-

Terna nif.
m m
m m
Homerus.
Penelope.
Telemachus
Arcton.
Antiochus.
Pompeius.
Vibius.
Publicius.
Monogenes.
Proconesia.
Solinus.

Plato.
Aristophanes
Ouidius.

nen. Amatoris sermonibus: id est in simposio siue conuiuij Platonis. vbi Aristophanes inducitur narrare impudentissimam (vt ita dicam) fabulam: & merum deliramentum de sectione hominū ab Ioue facta: vt ex vnoquoque duo fierent. & de infano amore committendi: vt rursus duo in vno confluere. cui de Salmace & hermaphrodito fabulatur: cū dicit Ouidius. Corpora linguarum faciesq; inducitur illis: Vna. & reliqua. sed asserre fabulam vt Aristophani enarrata tribuitur: neq; consilium meum est: ne q; vt quis vnq; ad tam nefaria legenda cōtaminet oculos: consulerim. Inest enim talia mentem: nisi protinus oblata: tanq; presentanea venena refugiantur.

¶ De communitate facultatum. & nonnullis incommodis reipublice socratice sequentibus. CAP. III.

Communitas
reip. Socratice
reprobatur.

Hic consequens est de rebus que possidentur considerare: quomodo sit constituendum illis: qui in optima reipublica versari debeant. vtrum cōmunes esse debeāt: an non cōmunes. Hoc seorsum scrutandū est: (nec simul cum illis que de natis & mulieribus lege statum) di co autē circa res vtrum (& si sint nati mulieresq; separatim: quēadmodum nunc sunt omnibus) prestet tamē res esse cōmunes & vsus. puta vtrū prestet fundos esse seorsum: fructus vero in cōmune cōferre: quod apud quasdam sit gentes. vel contra: solum quidē cōmune esse & cōmuniter coli: fructus autē partiri in proprios vsus: quod etiā facere dicuntur quidam barbarorum. vel etiā fundos & fructus esse cōmunes. ¶ Si ergo alii essent agricolae: alius esset modus & facilior. sed cum ipsi sibi laborēt: ea que ad possessiones attinent: plures prebebit difficultates. nā si in fructu & laborādo non sint pares: necesse est inculpationes existant contra fruētes quidem & consumentes multa: parum vero laborantes ab his qui minus consumunt & multum laborant. ¶ Omnino autem cōmunitas & cōmunitas rerum humanarū omnium: difficilis est: & maxime in talibus. Probant autem eorum qui vna peregrinantur societates: quorū pleriq; fere inter se dissident: de paruis viliusq; rebus offensi. Nos quoq; etiā minimis illis plurimum aduersamur: quibus maxime vtitur ad circularē famulatum. communes igitur habere res: has & alias huiusmodi cōtinet difficultates. ¶ Eo autem modo quo nūc fit: si id super moribus & moderatione legū rectorum honestetur: non parum distabit: habebit enim vtriusq; commoda. dico autem vtriusq; videlicet eius q; cōmunes sunt res: & eius q; proprię. oportet enim omnino vt res sint proprię: sed quodammodo cōmunes. cure enim diuerse inculpationes adinuicem non parient. immo pferent: vt pote ad propriū vnoquoq; sedulo incumbente. at vero ob virtutē erunt ad vsū (vt est in prouerbio) amicorum communia. ¶ Est autem etiam nunc quibusdam in ciuitatibus in hūc modū subscriptum: me putetur simposiō. & precipue illis que bene gubernant: aliqua sunt & alia que esse possūt: propria enim vnusquisq; possidens: partim vtilia facit amicis: partim vtilia cōmunibus: vt in Lacedemone seruus vtuntur viciisim tanq; vt ita dicam propriis: & preterea equis & canibus si forte i vitiis in agris per regionem quis indiguerit: patet igitur esse melius: vt proprię sint res: sed vsu facere illas cōmunes. quēadmodum autem hoc fiat legislatoris erit prouisio. ¶ Est sane inenarrabile: q̄tum inter sit ad voluptatē considerare aliquid esse propriū sui: non enim frustra quisq; ad seipsum amicitia habet. est vero id naturale. Sed cum amator sui reprehēditur iuste: non id reprehēditur quia se amat: sed quia imago q̄ oportet se amat: quēadmodum & amator pecuniarum. nam amat omnes: vt ita dixerim: ita sua. at tamen & largiri & opē ferre amicis aut hospitibus aut sodalibus dulcissimum est: quod sit si proprię sint facultates. hoc autē non contingit illis: qui nimis vnam efficiunt ciuitatē. Et pter hec duarum virtutum opera mani fesse tollunt tēperantē erga mulieres: alienas ab ea enim que aliena est: honestatis opus est se ob tēperantiam abstinere & liberalitatis circa res possessas: neq; enim discerni poterit liberalis: neq; liberalē operationē faciet vllam. nam i vsu earum rerum: quas ipsi possidemus liberalitatis est opus. ergo elusimodi legis positio facit habet apparetem atq; humana videri possit. auditor enim libet recipit: putans fore mirabile quādam amicitiam omnibus erga oēs: p̄sertim cum quis incommoda accusat rerum publicarum: nunc proueniet a: ex eo quia non sint communes omnium facultates: cū litigia ex contractibus: falsorum testium iudicationes:

Lacedemonij

diuturnas adulationes. quorum nichil sit propter proprietatem: sed propter improbitatem. cum etiam res in comuni habentes recte utentes communione: multum magis inter se dissidere videamus. quod eos qui separatim possident. sed videmus paucos qui in comuni res habent: dissidentes esse aduersus multos congerentes proprias facultates. ¶ Insuper equum erat referre: non solum quantis malis priuabuntur si communitatem rerum habebunt. sed etiam quanta bonis. videtur autem omnino impossibile esse illa vita. Causam vero Socrati huius erroris putandum est: suppositione non rectam fuisse. oportet enim quodammodo vna esse ciuitate & domum: sed non penitus: est enim quo si preceat: non erit ciuitas. est etiam quo erit quidam prope: ut non sit ciuitas: deterior ciuitas. veluti si quis concennum faciat vnionem. & verum pedem vnium: sed oportet esse sit multitudinem ut prius diximus) per disciplinam communem & vnam efficere. & cum qui disciplinam sit habiturus putant per illam studiosam facere ciuitatem: absurdum est per talia quae instituenda putant: ac non per mores & per philosophiam & per leges. veluti ea que circa possessiones sunt in Lacedemone & comestationes in Cre-

Lacedemoni.

Creta.

ta quarum legislator communione induxit. ¶ Neque id sane ignorandum est: quia oportet ad multum tempus ac multos annos inspicere in quibus haudquaquam lateat si hec recte se habuerint. ferme enim omnia fruenda sunt quidem: sed alia non inducra: alia ab expertis reposita. maxime autem id apparet: si quis per opera inspiciat rempublicam sic institutam. non aliter enim poterit fecisse ciuitatem: nisi separat illa atque distinguat partem in comestationes. partem in partes tribuum. partem in tribus. Quare nihil aliud continget lege prouidum esse: nisi ut custodes agrum non colant: quod & nunc Lacedemoni facere tentant. ¶ Modus vero totius reipublice. quis futurus sit in communicatione degentibus: neque Socrates ipse inquit: neque dictum facile est. & licet ferme multitudo ciuitatis. diuersorum ciuium est multitudo: de illis nichil determinatum est. an & agricolis communes esse facultates oportet: an proprias singulorum. propterea vtrum mulieres & pueros proprios: an communes. si enim eodem modo communia sunt omnia omnibus: quid different illi ab illis custodibus: vel quid plus erit istis qui sustinent eorum imperium: vel quam ob eam imperium sustineant: nisi forte machinetur aliquid tale quale Cretenses. illi enim cetera omnia seruus permittentes. solum illis gymnasia vetuerunt: & armorum possessionem. Quod si eo modo quo in aliis ciuitatibus apud illos talia erunt: quis modus erit communicationis: necesse enim erit duas ciuitates in vna esse ciuitate: & eas inter se contrarias. facit enim alios quidem custodes quasi in munitione: alios autem agricolas & artifices. & alios ciues. Litigia vero & iudicia: & quicunque alia mala ciuitatibus prouenire inquit: omnia proueniret & istis. quamquam dicat Socrates fore ut non multum legibus indigeat: propter disciplinam: veluti circa res urbanas: & circa forum: & alia huiusmodi legibus tribuens solum disciplinam custodibus. Insuper dominos facit suarum rerum: agricolas & tollere permittit. at multo magis verisimile est eos fore difficiles & fastu plenos: quod eos quos apud quosdam vocant Ilotias & pene stias & dulas. ¶ Enimvero siue necessaria sint hec si militer: siue non. nichil nunc quidem determinatum est. neque de consequentibus que sit eorum ciuium administratio: & disciplina: & que leges. Est autem neque facile reperire: neque parum referens: quales hos esse oportet ad conseruandam custodiam communione. At vero si mulieres facit communes. facultates vero proprias: quis curam habebit rei domesticae: ut habent agriculture viri: quod istas etiam sint communes facultates: & agriculturalium mulieres. ¶ Absurdum etiam ex beatis facere similitudinem: quod conueniat eadem efficere mulieres: que viri: ad quas nequaquam cura rei domesticae pertinet. Periculosa est insuper magistratum constructio: quam facit Socrates. facit enim ut semper sint iidem. ad hoc seditionis est causa etiam apud illos: qui nullam possident dignitatem. quid ergo apud bellicosos & animosos viros: Quod autem necessarium sit ipsum eisdem semper magistratus facere: patet. non enim aliorum modo: & modo aliorum miscetur animis diuinum illud aurum: sed semper eisdem. inquit autem quibusdam statim a gentitura aurum misceri: quibusdam argentum: vero & ferrum illis: qui & artifices futuri sunt: & agricole. ¶ Preterea custodibus felicitatem auferes: totam inquit ciuitatem facere beatam oportere legislatorem. at impossibile est totam beatam esse. nisi aut plurime: aut omnes partes: aut quodam habeant felicitatem. non enim eorundem

Lacedemonij

Cretenses.

Socrates.

Socrates.

est felicitas: quorum & integrum. nam ipsum contingit toti existere. & si nulli partium: at felicitatem impossibile est. q. si custodes non erunt felices: qui tandem alii? no enim ar-
tifices quidē neq; multitudo sordidorum. Illa igitur respublica de qua Socrates locutus
est. has continet difficultates. & alias his non minores.

TERTII CAP. COMMENTARIUS.

VT COMMUNITATEM NATURAM ac mulierum refutauit superiore capite Aristoteles: eque &
hic facultatum rerumq; cōmunitatem. primam quēstionē huiusmodi proponens. vtrū
si nati & mulieres separatim sint: quemadmodum nunc sunt passim: prestet tamen atq;
melius sit rerum esse cōmunitatem: & cōmunes rerum vīus. id est vitum prestet fundos
pprios esse: & fructus in cōmune ferendos: an cōtra fundos cōmunes esse cōmunitatēq; coli: & fru-
ctus partiti in vīus pprios: an vīosq; & fundos & fructus esse cōmunes. ¶ Ostendit nō cōducere
vīlo dictorum modorum res: facultatum possessionumque esse cōmunionem. Primo. Q. uia rerum
cōmunitas: facilius esset si alij essent agricolę & nō de cōmunitate. verū cum nunc ipsi sibi laborē-
tes ipsi se cōdes erunt: plurimas afferent difficultates. nā si ipsi & vīdē & laborādo non fuerint pa-
resistantq; percipiant: quantū laborauerint: incusationes & querelę orientur ab ijs qui minus consu-
ment & multū laborant: cōtra eos qui multis vtuntur cōsumētiq; multa parum vero laborant. ¶ Se-
cundo. Q. uia omnino cōiūctus & rerum quarūcūq; humanarum cōmunitas: difficilis est vel maxi-
me talibus: quorum nōnulli multū laborant: alij autem aut parum aut nichil. qd manifeste declarant
eorum societates: qui vna peregrinant: quosq; pleriq; inter se dissident: de cak eolis: minutisq; rebus
offensi. & nos etiā ministris illis plurimū succensere solemus: quibus maxime ad ancillarem famula-
tum vtimur. tanto magis igitur illi ad rerum omnium cōmunionē dissident: quosq; alij multū labo-
rabūt: & alij nō. cōmunes igitur habere res. has cōtinet difficultates. ¶ Tertio. Q. uia facultatibus
eo se modo habētibus quo nunc si insuper moribus & recta legum moderatione ornētur: nō pa-
rum id ab illa facultatum cōmunitate differet. nam hoc vtriusq; & q. res sint cōmunes: & q. pro-
prie: cōmoda retinebit. expedit namq; omnino vt res sint proprie: sed quodāmodo cōmunes. nā cū
res erunt pprie: cure diuerse incusationes & querelę inuicē non parēt: quinimo p̄scent: vīpore
vīo quoq; ad pprium sedulo incumbēte: sed cum accesserit huiusmodi morum & rectarum legū
institutio: tunc oh virtutē erunt omnia ad vīum: vt est in adagio: amicorū cōmunitas. ¶ Quarto. Ne
id puerit impossibile: est etiā nūc in quibusdam ciuitatibus hoc modo subfiguratum. & p̄cipue in
ijs que bene gubernantur: aliqua q. diximus insunt: & aliqua tñesse possunt. nam in huiusmodi ciui-
tatibus: ppria vīusq; quisq; possidens: quedam facit vīsa amicis: quibusdam vero vtuntur cōmuni-
bus. ceu in Lacedemone: seruis vtuntur vicissim: ac si essent: vt ita dicā: cuiusq; pprij. & p̄terea egu-
e esse. sed amicitia & charitate illarum vīus cōmunes facere. verū quopāto id fiat: legislatoris prou-
dere pprium opus: atq; officium est. ¶ Q. uero. Dīctū sane haud facile fuerit: quantū inter sit ad vo-
luptatem cōsiderare quippā esse pprium sui. neq; enim frustra: quisq; ad seipsum amicitiam gerit
(est vero iū naturale: quare & ad sua. Sed dices cur igitur amator sui reprehēditur: p̄p̄ta est respō-
sio: que adhibeat. nā cū amator sui iuste reprehēdit nō id reprehēdit q. se amat: sed q. magis q. opor-
tet se amat: quē admodū & amator pecuniarū. nā omnes: vt ita dicā: talia amant. ¶ Sexto. Enim-
vero elargiri & opem ferre amicis: aut hospitibus: aut sodalibus: id eleētabilissimū est. id autem fit:
si pprie facultates assint. non autem contingat illis qui facultatū omnium cōmunionem inducunt:
& qui nimis vīam ciuitatem efficiunt: nō expedit igitur facultates atq; res ee que possidentur: om-
nibus esse cōmunes. ¶ Septimo. Preter hec que dicta sunt: qui mulierum & facultatum cōmunionem
inducere moluntur: diuā virtutum opera manifeste tollere videntur: temperantie videlicet
& liberalitatis: temperantię quidem erga mulieres alienas. nam ab ea que ppria non est: honesta-
tis opus est: sese ob temperantiā cōtinere. liberalitatis vero circa facultates: resq; possessiones. qui enim
fiat vt liberalis appareat: liberalemue operationem faciat vīlam: nam in vīus earum rerum quas ipsi
possident: liberalitatis opus situm est. huiusmodi ergo legis positio facietus est: appetens: & q.
possit humana videri: audiens autem sp̄taneus alacrisq; suscipit: ratus fore admirabilē quādam
amicitiam omnū ad oēsitum maxime cū quis incōmodat accuāt res publicas: nūc ea pueniē-
tia de causaq; non cōmunes sint omnium facultates. ceu litium contestationes super contractibus
ex falsis rebus iudicia: assentationes erga diuites: & id genus talia. Verum agnoscī opere precium
est: nichil horum p̄pter proprietatem euenire: sed p̄pter improbitatem. cum etiā ij qui res in cō

muni habent: quique rerum cōmuniōne vtuntur: multo magis inter se diffidere videamus: quos qui separari possident. verum etiam eos qui in paucis numero sunt: res in cōmuni habētes: discēpantes aduersus multos: proprias congerentes facultates. ¶ Octauo. Equum p̄terea erat referre nō solum quantis malis priuabunt: si cōmunitatem res habebunt: verietiam quantis priuabunt bonis. videtur certe omnino impossibilis illa vita: & causam huius erroris suppositionem non rectam putandum est Socrati fuisse. nam oportet quodāmodo vnam esse ciuitatem: & domum vnam: sed non penitus & maxime vnam: vt putabat Socrates. nam est quo si pcedat: nō erit amplius: (ceu dictum est): ciuitas est etiam quo si pcedat: erit propemodum: vt non sit ciuitas: iam deterior ciuitas. velut si quis faciat concentū vniorum: & carmen pedem vnum. sed oportet cum sit multitudo: p mores: & rectarum legum institutionem (vt dictum iam est): cōmunem & vnam efficere. eum porro qui moderande ciuitatis disciplinā sit accepturus: & arbitratem per eam ciuitatem fore studiosam: absurdum est per talia quedam qualia sunt ea que circa possessiones sunt in Lacedemone: & cōmessationes in Creta: quas legislator cōmuniōne induxit: arbitrat ciuitatem dirigendam: ac nō potius per mores: per philosophiam: & per leges. ¶ Nouo. Quia id minime latere debet: ad rectā gubernande ciuitatis disciplinam: oportere inspicere ad longinquum tempus & plurimos ānos: in quibus nequāq̄ lateat recte ne se habuerint an secus. nā ferme omnia sunt adiuncta: sed quodam non in ducta: alia vero a peritis refutata. quam quidē rem Socratem minime fecisse cōstat. quod vel maxime apparet: si quis per opera huiusmodi constitutam rem publicam inspiciat. non enim poterit Socrates ciuitatem cōstituere: nisi separet illa atq; distinguat: hec in cōmessationes: ista in fratreles: illa vero in tribus. quare si inspicitur: continget nihil aliud Socratica lege. p̄sum esse: nisi vt custodes agrum non colant. quod & nunc facere tentant Lacedemonij. ¶ Decimo. Quia quis modus futurus sit totius ciuitatis: illis quidem in omnium rerum cōmuniōne degētibz: neq; Socrates dixit: neq; dictū facile est. & omisit q̄ plurima. nam tametsi ciuitas ferme multitudo diuersorum ciuium sit: multitudo de illis ab eo nichil discussum est. vtrum scilicet agricolis communes esse oportet facultates: an cuiq; eorum. proprias: vtrum etiā agricolarum mulieres & pueros communes esse oportet: an proprias: nam si eodem modo cōmunia erunt omnia agricolis omnibus: quid differrent hi ab illis custodibus: vel quid amplius erit ijs qui eorum tenent imperium: vel quam ob causam eorum imperium tenebunt: nisi forsitan aliquid tale machinentur: quale Cretenſes. illi namq; cetera omnia seruis permittēbant: sola vero gymnasia illis vetabant: armorumq; possessionem. q̄ si eo modo quo & in alijs ciuitatibus similia erunt & in Socratis republica: quis modus erit cōmunitatis: quoniam modo erit cōmunitas: nam necesse iam est: duas esse ciuitates in vna ciuitate: & eas inter sese esse contrarias. nam facit alios custodes quāsi in munitione: alios autem agricolas: artifices: & reliquos ciues. & reuera lites: incusationes: iudicia: & queq; alia mala alijs ciuitatibus puenire dicit Socrates: omnia & istis euenient: tametsi dicat Socrates fore vt non multum legibus indigent propter disciplinam. legibus dico: circa res vrbanas & circa forum & alia hōmī tribuens solum custodibus disciplinam. preterea dominos facit rerum suarum agricolas: & tollere p̄mittit. aut multo verisimilius est eos fore insolentes & elatos: magis q̄ serui quidā apud nōnullos: quos appellat ὁ δόστωρ πτωχὸς καὶ δουλὸς ita a versone: paupertate: & seruīute dictos. ¶ Undecimo. quia nichil nunc determinatum cōperit a Socrate: an que paulo ante dicta sunt: custodibus & ceteris ciuibz vt agricolis & artificibus: necessaria similiter sint an secus. neq; que consequenter eos: ciuibz esset administratio. que disciplina: & que leges. neq; sane facile cōperit est: neq; parui momenti res pondus habens: quales agricolis: artifices: reliquosq; ciues esse oportet: vt cultum cōseruet cōmunitas. At dicit forsitan quispiam: agricolarum mulieres facit Socrates communes: facultates vero proprias. sed tunc quis curam geret rei domesticę: vt curam gerunt agriculturę viri? Et illud idem accidit etiam: si agricolarum communes sint & facultates & mulieres. ¶ Duodecimo. Quia etiam absurdum est Socratem ex bestijs sumere similitudinem: q̄ eadem efficere conueniat mulieres que & viros decet. quādoquidem ad bestias nequāq̄ rei domesticę cura atinet. ¶ Tertiodecimo. Quia insuper periculosa est magistratuum constitutio: quā Socrates facit. nam facit vt semper sint iidem qui magistratum gerant: verum id seditionis est causa: etiam apud illos qui nulla dignitate nullaq; prediū sunt excellentia. quid igitur erit apud bellicosos & animosos viros? At vero q̄ necessarium sit Socratem semper eisdem facere in magistratus administrant: periculum est. nam non modo horum & modo aliorum miscetur animia diuinum illud aurum: sed semper eisdē. ingratum autem quibusdam statim ab ipso ortus exordio: aurum misceri: quibusdam argentum: es vero & seruum ijs qui & artifices futuri sunt & agricole. ¶ Quartodecimo. Quia cum a custodibus felicitatē

auterat utpote a quibus aufert cōiuges p̄prias, p̄priosq; liberos & facultatum proprietatem: quæ virtutum sunt organa: nichilofecius dicit oportere legislatorem facere totam ciuitatem beatam atque impossibile est totam ciuitatem beatam esse ac felicem: nisi aut omnes: aut plurime aut aliquæ eius partes habeant felicitatem. non enim eorūdem est felicitas: quorum & integrum eamq; subiecta rationem. nam fieri potest vt integrum toti conueniat. cum tamē nulli cōueniat partium. quod ita de felicitate non est. at vero si custodes felices non erunt: quānam tandem aliq̄ non enim artifices: & viliū reliqua multitudo. pars igit nulla beata. quare neq; tota beata. hec itaq; respublica de q̄ Socrates locutus est: has continet difficultates & alias his etiam non inferiores.

¶ ANNOTATIONES AD DAP. TERTIVM.

O Portet enim omnino vt res sint p̄prie. Q̄ expediat omnino res esse p̄prias: sic anti- que leges quæ a deo Moysi mandate sunt continent. mandauit enim omnia per sortes esse distribuenda vt libri sacri declarant. ¶ Sed cum amator sui reprehenditur iuste. de amatore sui Cap. octauo noni Ethicorum dictum est abōde: & quis amator sui iu-

re carpendus & vituperationi subiaceat obnoxius: & quis non. ¶ Partim in partes tribuum: partim in tribus. vbi ponitur hic partes tribuū: erat prius genera: obsecutus sane in re verbum. vetum Aristoteles habet φασί τινος de qua dictione greci corripit φασί τινος τὰ τριτὴν μερὶ τῆς πόλεως. id est. est autem phratia proprie tertia pars tribus. ad quam exprimentur: non facile locum habet vocabulum latinum: partes tribuum apposuimus. ¶ Nisi vt custodes agrum non colant. Custodes appellabat Socrates: qui in re militari exercitati urbem & regionem incolētes: & arma tenentes vt bis & regionis: depurati essent custodiē. ¶ Solum illis gymnasia vetuerunt. Gymnasium exercitationis locus: & in disciplinis & in militariibus exercitijs. quomodo dicere solent tria Athenis fuisse gymnasia: Achademiam: Lycion. Cynofarges. ¶ Ilotas: penesias: dulas: Lacedæmonij eos quos regiones oppida ciuitates bello superabāt aut in deditiōnem accipiebāt: habebant p̄seruis. & huiusmodi feruorum genus. i. δαττοὶ καὶ δαττοῖσι appellabant. id est ilotes & lotias. Et similimodo suos aut superatos aut deditios. Thesallij υἱοὶ καὶ Cretenses suos δαυλῶσι appellabāt. vt & de ijs adhuc in principio capitis septimi huius cognoscitur. Plutarchus in vita Lycurgi ilotes nominat: & alij historici vt res eorum edigit: horum faciunt mentionem. ¶ Absurdum est etiam ex be- stijs facere similitudinem. In quinto de republica: de quo supra sepe Socrates Glauconem interro- gat. Vtrum inter canes gregis: custodes feminas ipsas censemus vna eademq; custodire debere: q̄ & mares & vna venari: ac cetera omnia communiter facere: an feminas quidem litus quasi dome- sticas assuetare: tanq̄ ad fœrentia opera impotentes p̄pter ipsum catulorum partum & nutrimentū masculos autem laborem subire omnemq; armēti curam gerere: Communiter his omnia tribuimus. Fieri ne potest vt animali aliquo ad eadem vtatis nisi eadem ratione nutriuētis eruditiq;: Nullo modo. Si ergo feminis ad eadem vtetur ac viris: in eisdem erudire decet. Certe. Musica autem & gymnastica viros in superioribus eruditissimos. Sane. Mulieribus igitur artes he similes: & res belli- ce tribuēde sunt ad eademq; vti his decet. hec michi Socrates & pleriq; alijs in locis: hanc ex be- stijs & p̄sertim canibus inducit similitudinem. ¶ Diuinum illud aurum. In tertio de republica So- crates de magistratibus differit & de illo diuino: at fabuloso auro: circa finem inquit. est is vtiq; oēs in ciuitate tanq̄ fratres. sed cum deus vos formaret: quicūq; vestrum ad imperandum idonei nati sunt aurum in eorum generatione ipsis admiscuit. p̄pter quod honoratissimi sunt. illis autem qui ad auxiliandum: argentum indidit. ferrum deniq; atq; es agricolis: & alijs opificibus. ¶ Nou enim eorūdem est felicitas: quorum est integrum. Non est felicitas eandem subiecta rationem: quā & in- tegrum. nam integrum soli toti conueniat: nulli autem partū. totum enim duntaxat integrum & nul- la partium integrum. at totam ciuitatem felicem esse: & nullam partium esse felicem: impossibile est. & quod antiqua trāslatio & ea quæ est leonardi: vbi integrum posuimus: par habeant hoc fecit vo- cabulū ἀπὸ τῆς quod græcè habetur: dupliciter: quod nunc par nunc integrum significat: integrum autem & intelligentie & analogie quadrat par vero orationem reddat haud intelligibilem.

Socrates.

Tria Atheniē- sium gymnasia.

Plutarchus. Lycurgus. Socrates. Glauco.

Leonardus

Socratis scda respublica.

Socrates.

¶ De republica Platonis: quæ & Socratis secunda respublica dicitur.

¶ Erant autem similiter circa leges quoq; se habet postea scriptas. quapropter & de illa hic respublica p̄te: cogitare parū melius erit. ¶ Et enim in republica de pau- cis admodum determinauit Socrates: vt de mulierum & natorum communita- te: & de rebus possessis: & de institutione respublice. Diuisit enim partes duas multitudinem habitantium: in agricolas & propulsatores belli. tertiam ex ijs fecit: quæ cō-

sultant & deliberant: & in quibus summa reipublice consistit au'horitas. agricolae vero & artifices vtrū nullius magistratus an alicuius participes sint. & vtrū arma possidere debeant. & vna pugnare an secus: de his nichil determinauit Socrates. sed mulieres vna censet pugnare debere. ac disciplinā habere eandē quā custodes. cetera vero extranei pegit
 10 sermonibus: & disciplinam custodum qualē esse illam oportet. ¶ Legum autē maximā quidē pars leges existunt. pauca vero de republica dixit quam cū pergit cōmuniōre facere ciuitatibus: paulatim circūagit in aliam rēpublicā. ¶ Præter communitatē enim mulierū & rerū possessariū: cetera eadē vtrūq; attribuit rebus publicis. nam & disciplinā eadē & q̄ obstant in viuere ab operibus necessariis. Et de comestationibus eodē modo. Præterq̄ q̄ in illa existimat mulierū quoq; comestationes esse debere. atq; eadē mille habēt
 tiū arma: hāc vero quinq; nullū. supflūū ergo quiddā & facere captiosum. & nouū & exploratoriū oēs Socratis habēt sermones. sed cum tā recte forsitan difficile: qm̄ & de multitudine illa de qua nūc dicebat. latere id minime decet. quia babilonia aut quadā alia in
 finita regione indigebat tā multitudine. ex qua ocioforti quinq; milia cū mulierū ac ministrantium multiplici turba alantur. suppositiones quidē ad optionē faciēde: non tamen impossibiles. ¶ Dicitur autē debere legistatōe ad duo respicere in ferēda legē: ad regionē & hoies: addēdum est etiā & ad vicinā loca. si oportet ciuilitate viuere ciuitatē. non solū
 enī necessariū est ipsam talibus vti ad bellū armis. quæ vtilia sint in sua regione: verū etiā quæ in aliena. q̄ si quis hmōi nō recipit vitā. neq; priuatā neq; publicā ciuitatis: nichilominus tamē oportet terribilis esse hostibus. nō venietibus modo in regionē. verū
 etiā abeuntibus. ¶ De modo quoq; rerū possidēdarum vidēdum est. ne forsan melius sit aliter diffinire & clarius. Tātas iquit possidere oportet: vt modice viuatur. peride ac si qs
 dicat vt bñ viuatur. verum hoc est nimis generale. & est modice viuere erūnose tamē. at melius est dicere modice & liberaliter. separatim enī vtrūq; alterum luxuriæ accommodabitur alterum difficultati. cū soli hmōi habitus virtutes sint circa vsū facultatū nāriū. vt
 patrimonio māfueat illi fortiter vti non dicimur at modice & liberaliter dicimur. q̄ ob
 re necessariū est circa illud istas versari virtutes. ¶ Absurdum quoq; est cū facultates ade
 quauerit. de ciuū multitudine nichil disponere. sed indefinitā relinquere filiorum. pcreationē. quasi sufficientes equatam propter sterilitates quotquot nasci cōringat. quod videt
 nunc quoq; euenire in ciuitatibus. sed opus est aliā certitudinē tūc hoc habeat circa ciuitates q̄ nunc. nā nūc quidē nemo dubitat: ex eo q̄ diuise sunt facultates in quātacūq; multitudine: tunc vero cū sint indiuise: necessariū erit adiuges nichil habere. siue pauciores
 sint multitudine siue plures. Magis autē existimauerit quis oportere determinatū esse modū pcreandorū filiorum q̄ facultatū: vt nūero quodā & nō plures q̄ determinatū sit. pcreatur. & numerus diffiniēdius est. respectu habito ad fortunas si cōiingat decedere aliquos
 natorum: & ad defectū procreandi ceterorum. ¶ Prætermittere aut id vt in plerisq; ciuitatibus: necesse est egestatis causa sit ciuibus. egestas vero seditiones & maleficia parit. itaq;
 10 Phidon corinthius vnus ex vetustissimis legūlatoribus familias cōsueit equales pmanere debere. & ciuū multitudine. quis forte distributiones prius habuissent oēs inequales secundum magnitudinē. at in his legibus cōtrarium est. Vtrū de his quēadmodū statuē
 dum putemus melius se habere: postea erit dicendū. ¶ Omīssa sunt etiam in his legibus ea que ad magistratus pertinet: quēadmodum differant pæfides a subiectis. Inquit enim oportere quēadmodum ex alio. lane filium ducitur q̄ limi. sic & eos qui pæfunt. se habere debere ad eos qui subsunt. ¶ Cum vero totā substantiā augei dixerit vsq; ad quincuplū: quare hoc vtrūq; nō erit in regione vsq; ad aliquid. ¶ Vidēdū est etiā ne edificiorū diuissio nō proficit ad rē familiarem. duas enim cuiq; domos attribuit separatim diuidens. at
 difficile est duas habitare domos. ¶ Tota vero constitutio apparet esse neq; popularis statutus. neq; paucorum potētia: sed horum media quā vocant rēpublicam. est enim ex iis qui
 11 enī in Lacedæmoniorum rēpublicam quis magis probabit vel aliam quandam. magis optimatium. sunt qui dicant optimam rēpublicam ex omni genere gubernationū
 d f

Babilonia.

modice
modeste.

Phidon.

admixtam esse debere: atq; ob id Lacedemoniorum laudant rempublicam, constare quidem illam ex paucorum potentia, ite ex vno principe popularisq; statu affirmat: dicentes regnum vnius esse gubernatione, senatu vero paucorum potentiam, ephoros aut statum popularē, quonia ephori ipsi e populo sumuntur. alii ephoriam quide tyrandē putat: sed populariter regi per comessationes, & aliū quotidianum victum. Sed i his legibus dictū est optimam rempublicam ex populari statu cōstare debere ac tyrandide: quas aut non ponat quis omnino inter species reumpublicarum, aut determinas omnium esse fateatur, melius ergo dicunt: qui plures commiscunt: nam que ex pluribus constat respublica: melior est. ¶ Deinde nichil videtur habere ex vnius gubernatione, sed ex paucorum potentia ac populari statu, verum ad paucorum potetiam inclinare magis, quod patet ex magistratuum creatione, nam q; ex electis sortitio fiat: cōmune est vtriq; sed q; necesse sit maiores concior em habere, & magnifastius creare, vel aliud quippiam huiusmodi publicorum negotiorum facere, alios vero preteriri: id paucorum potetie est. Insuper conari vt plures ex diuitibus addignitates sumantur, & ad maximas quidem ex maximo censu paucorum potetie est, & consiliorum electio, deliguntur enim cuncti ex necessitate sed ex primo censu, postea totide ex secundo, postea ex tertio, verū non omnibus necesse erat iis qui ex tertio vel quarto, ex quarto autē & quartis solis necesse est primis & secundis, postea ex his equalē a singulis cēsis numerum esse monstrandū inquit, erūt itaq; plures & potentiores qui ex maximo censu sumuntur, quare necesse non est, quod igitur ex populari statu ævniū principatu non cōstabit huiusmodi respublica ex his patet: atq; ex iis que postea dicturi sumus cum de ea specie reipublice tractabimus. ¶ Habet etiā circa magistratuum creationē q; ex electis deligi possint: quippiam periculosum, nā si aliqui conspirare velint etiam mediocri numero: semper secundum horū voluntatem fiet electio. In legibus igitur res illa publica ita se habet.

¶ QVARTI CAP. COMMENTARIVS.

Idem q; monstrat rempublicam Socratis, que decem libris apud Platonem, qui de re publica inscribuntur, comprehenditur, infirmam esse & invalidam, & plurima continere incommoda: subinde monstrare intēdit, eā insufficientem: quam Plato in quinto de legibus scripsit, que non minus intelligitur fuisse de mente Socratis, verum que improbabata est prima & optima a Platone censetur & Socrate: de qua vero futurus paulo post sermo est, secunda respublica appellatur. Adiecit igitur cōsimilia fere circa leges, quas postea Plato scripsit: contineri, quare cōmodius videtur hic pariter illius reipublice considerari, nisi insistere. ¶ Narrat Socratem de paucis admodum determinasse: vt de mulierum & natorū comitatibus, ciuū facultatibus, & institutione sue reipublice, instituit enim eā multitudinē habitantiū, in duas partes secūdo in agricolas scilicet, & ppulatores, tertiam ex ppulatonibus cōstat que consuleret & deliberet, & in qua summa sit reipublice auctoritas atq; ciuitatis dominium, at vero vtrū agricolę & artifices nullius magistratus, an alicuius participes sint, & an arma possidere debeant, an secus nihil determinauit Socrates, sed id censuit: mulieres vna cum custodibus debere pugnare, & disciplinam eandem quam & custodes habere debere, cetera satis extraneis, parumq; accommodatis, oppleuit sermonibus, & que nā esse debeat custodiū disciplina. ¶ Narrat insuper de ea republica quam Plato scripsit in legibus, eamq; in pleriq; deficere coarguit. ¶ Primo, Quia librorum legum maxima pars leges exstunt, & pauca de republica illic dissentiunt, sed cum vult rempublicam cōmunio rem q; deceat ciuitates facere: in quādam nouā alienam circūagat rempublicā. ¶ Secūdo, Quia cetera eadē vtriq; reipublice insunt, preter cōmunitatē mulierum & facultatū, que in prima & in secūda aliter disponuntur, nam vtriq; disciplina eadem est q; ciues custodēq; vrbis a necessarijs operibus, seu opificijs & agricultura abstineant, & de comessationibus eodem modo, verumtamē in prima respublica existimat mulierē cōiuiua esse debere, & rempublicam eandem, qui arma tenet: nihil possidere in secūda vero: ponit quinq; milia eorū, qui arma possideant: superfluum igitur quiddam versutum nouum, & exploratorium habent omnes Socratis sermones, atq; q; recte cuncta se habeant, id forsan difficile, quia minime latere decet pro dicta multitudine, opus esse aut babyonia aut alia quadam intermedia regione, qua tanta multitudo nutriatur: quinq; milium inquam octofozum, cum mulierum ac famulantium alia longe ingentiore caterua, suppositiones enim & si ad vo-

rum sunt faciente non tamen faciente impossibiles. Tercio. Quia dicit legislatorem in lege ferenda ad duo respicienda regionem videlicet & homines: verum ad cédum enam est & ad vicina loca: si debeat ciuitas vitam degere ciuilem. nam non solum necessarium est ipsam talibus ad bellum viri armos: presidij: que sua in regione sunt vtilia verum etiam & que in aliena: Ex quibus nulla ciuitas viti viuere: aut ppria possidendo aut rerum cōmunionē tenēdo: nichilominus oportet se terribiles pbe- re hostibus: nō solum in regione veniēibus: verū etiam & abeūntibus. ¶ Quarto. Quia non sans aperte circa possessiones est definitiō. nā inquit tantas esse oportere: vt modice viuatur: pinde ac si quis dicat vt bñ viuatur. id enim nimis gñaliter dictū est. nā modice tēperateq; viuere est: erūnote tamē. verum satius est vt dicatur: modice & liberaliter simul nam si separatim dicas vt viuatur liberaliter. id luxu accommodabit. si vt modice: & id quoq; penurie calamitoseq; vite. Ceterū cū soli habitus huius virtutes sint circa vltim nostras: facultatū: nā patrimonio māiute aut sortiter vt nō dicimur: at modice liberaliterq; dicimur: iocirco necessariū est circa patrimoniū nostratūq; facultatūq; vltim has virtutes versari: expedireq; tātas opes possidere vt & tēperate & liberaliter viuatur. ¶ Quinto. Quia absurdū est cū in secūda republica Socrates ciuitatis facultates adequet: de ciuili multitudine nō disponere: sed indefinitā relinquere filio: pcreationē: quā sufficere equatā ppter sterilitates quotquot nati cōgērit: quia id videat nunc in ciuitatibus cōtingere. vix oportet tunc & nūc aliā circa ciuitates habere certitudinē. nā nūc nulla suboritur ambiguitas. quia nō equant: sed partim facultates in quantacūq; multitudine. tūc vero cū facultates equatē sunt & indiuise: necesse est eos q adūgē tur nichil habere siue pauci siue nūero multi sint. vix opetepreciū magis quispiā dixerit: oportere determinatum esse modū pcreandorū filio: q facultatū: vt numero quodā & nō plures q definitū sit. pcreantur. & numerum illū definire: ratione habita ad fortunā: ad decedēdū: si quos natorū decedere cōtingat: & ad alios sterilitates. id sane pternutere: vt in plerisq; ciuitatibus. vt egestatis ciuibz causa sit necesse est. egestas vero seditiones: flagitiaq; parit. quare Phidon chorinthius vnus ex vetustissimis legislatoribus: familias ēquales puānere cēuit: & equalē ciuili multitudinem tamen: forte definitas facultates: prius inequales multitudinē: optinuisent oēs. at in ijs quas Plato scripsit legibus: cōtrarium reperitur. vix de his quē admodū statuēdū melius esse arbitramur: posterior habēdus est sermo. ¶ Sexto. Quia in illis legibus: omnia sunt nōdūla: q ad magistratus ptenent: insufficere discussa. ceu quemadmodum differat pides a subiectis. inquit enim oportere quē admodum ex alio loco silū ducit q lini: sic eos qui psumunt se habere debere ad subiectos. ¶ Septimo. Quia cū totam substantiam augere posse dixerit vix: ad quincuplū: cur etiam & in terra vix: ad aliquid nō admittet. ¶ Octauo. Quia partitio edificiorū non satis accōmoda rei familiari videt ad cuiusq; duas domos separatas attribuit. atqui difficile est duas habitare domos. ¶ Nono. Quia neq; tota esse videt popularis gubernatio: neq; tota paucorū potētia: sed horū media nō nihil vtriusq; participans. quare si vt cōmunissimā ceterarū ciuitatū suam Socrates constituere inuēdit rēpublicam recte fortissā dixerit: sin vt optimā: ceu volebat: post primā id non recte. ¶ Decimo. Quia forsitan quispiā magis Lacedemoniorum rēpublicā laudauerit: aut aliā quālibet q magis sit optimā. enimvero sunt qui dicant optimā rēpublicā ex omni gubernationū genere interpetari esse oportere. atq; eam ob cām Lacedemoniorum laudat rēpublicā: eamq; huiusmodi esse: & constare ex paucorū potētia ex principatu vnus: atq; ex populari statu illā astruit. inquentes in rēpublica Lacedemoniorū regnum vnus esse gubernationē: senatum vero paucorū potētiā: & ephorū statum esse populārē. qm ephori defumantur e populo alij ephororū potētiā tyrannidē esse putant: sed ob cōmēlationes & aliū quotidianum victū: populariter regi. atq; in ijs quas Plato scripsit legibus: dictum est optimam rēpublicā ex populari statu constare debere atq; tyrannidē. que omniū aut non sunt reponēde inter rerū publicarum species: aut omniū deterime sunt censende. rationabilis igitur loquuntur: qui plures rēpublicas intēperant ac miscēnt: vt in Lacedemonica. nā que ex pluribus constat rebz publicis: melior rēpublica est ea quē ex tyrannide & statu populari. ¶ Vndecimo. Quia secunda res illa publica: nichil habere videtur ex vnus gubernatione: sed ex paucorum potētia ac populari statu. sed magis ad paucorum potētiā deuēget: quam post illā primam arbitratū optimam. male igitur etiam asserat optimā rēpublicā: ex tyrannide constare atq; populari statu. q; vero ex paucorum potētia & ex populari statu cōstet: sed magis inclinetur deuēgat ad paucorum potētiā: exploratum esse potest ex magistratuum creatione. nam q ex delectis fortitio fiat: vtriq; & paucorum & populi potētie commune est. vix q necesse sit ditiores contione habere: & magistratus creare aut quippiam aliud huiusmodi publicorum nepociorum facere: & alios omitti: paucorum potētiā est. & tentare vt plures ex diuitibus magistratus gerant

& maximos ex maximo censu: paucorum etiam potentie est. & cōsiliū electio. eliguntur enī necessaria ex omni censu: sed primum ex primo censu postea totidem ex secundo: deinde ex tertio. verū non omnibus necessarios esse dicit. tertios aut quartos. sed ex quarto censu quique quarto loco necessarios esse primis & secundis eorumque electioni subinde ex ijs equalem a singulis cēsisbus numerum monstrandū esse dicit. quare si ex primo censu primos eligunt quique ex tertio & quarto etiam eos ex primo censu eligant: plures erunt & potentiores qui ex maximo cēsu deliguntur. quapropter id minime necessarium ita fieri manifestum igitur ex his est: ex populari statu & vnius principatu non constare huiusmodi republicam: atque amplius ex ijs que postea dictum sumus: cum de ea specie reipublice tractabimus: dilucebit: sed magis constare ex populari & paucorum potētia ad paucorum potentiam se magis inclinantem. ¶ Duodecimo. Quia circa magistratum creationem: quod videlicet ex ijs qui electi sunt eligi possint: cōtinet periculosam. nā si aliqui cōspirare velint: & in paucos numero. sedm eosque voluntate absoluerit electio. sic igitur in legibus illis: reipublica se habet.

ANNOTATIONES AD CAP. QVARTVM.

Enne autem similiter circa leges. In quinto de legibus rempublicam Socraticam: quem paulo ante ab Aristotele reprobam audiuimus: approbat Plato. Certe inquit in hoc precipue virtutis erit terminus: igitur nullus ponit rector poterit: si alicubi aut sit istud: aut vique sit: vt cōmunes mulieres sint: cōmunes & liberi: communis quoque: omnis pecunia: omnisque studio quod proprium dicitur: vndeque e vita remotum sit. vique adeo vt ea etiam que sunt singulis propria: vt oculi aures: manus: cōmunia fiant. vt cōmūnem inuisum cernere audire & agere videantur: laudentque: & vituperent eadem similiter omnes eisdemque: rebus gaudentes: eisdemque dolentes ac denique pro viribus sub ijs legibus viuant. que vnam quāmaximam ciuitatem efficiūt. talem vitique ciuitatem siue dii alicubi siue deorum filij vno plures habent: ita viuentes eamque seruantes omni certe gaudio refertū viuūt. hęc prima ciuitas. & hęc & nā bella de hac prima & optima: vt autumat Socratica reipublica scripsit Plato: vt Mahumetes illic videatur sui fingendi paradyssi de sumptisse materiam: illamque Arabibus tradidisse & agarenis. pinde hęc illi quod christiani libentius auduit. Neque hic gētes forsitan libenter adiiissent Platonem. vt qui ne lunon quidem loui propriam relinquebat. ¶ Cetera vero extraneis peregit sermonibus. Cum in quinto de reipublica dixisset: eadem scire debere disciplinas in musica: Gymnastica & ceteris ambus tam viris quam mulieribus: & nudas cum vetustas tum iuuenes viris concurrere: & in palestram descendere: in bello communicare: communes omnes communes itidem habere debere edes: de pueris coronatione oculis de honoribus vita sumptibus decernēdis: quo pacto in Gręcos & Barbaros arma exercenda: subinde sue reipublice gubernatores philosophos esse vult. qui ex cōtemplatione ideę: eua dāt consumant. & extraneis de idea omnia inplet sermonibus: vt licet facile intueri: quantum percurrentibus librum. quin & in sexto eadem continuat: & in reliquis quāplurima miscet extranea. ¶ Omnes Socratis habet sermones. Refertur publici cuius leges ponuntur in libris de legibus Platonis: reipublica Socratis secūda dicitur. Fereho ipse Atheniensis: qui nunc cum Clinia Cretensi nunc vero cum Megillo Lacedemonio disserit: interpretatur Aristoteles Socratem alij vero interpretari solent Platonē. verum id mihi latere nō videtur Aristotelem: quēnā Plato Hospitē illic intelligeret Atheniensē. consensiebat tamen Plato in vtraque reipublica Socrati & vtrique scripsit. quare & promiscue reipublice Socratis: & reipublice Platonis atque leges dici solent. immo & id Aristoteles facit: nunc appellans Socratis vt hic: alias vero Platonis vt capite vltimo huius: circa finem libri. ¶ Octofoorum quingque milia. In quinto de legibus numerum diffinit 50400: & que non approbat Aristoteles: plerique. In quinto habentur. In sexto de magistratibus. In septimo de procreatione & educatione puerorum. In alijs de exercitationibus: tu dicis: penis: & huiusmodi: & cui cure id fuerit: recurat ad illos libros legendos si modo non erunt satis Heccatonomie quas ad eos: qui hos libros legent: laboribus leuandos in fine operis: vt dictum iam est: adieciimus. adducere enim vbiq; in annotationibus Platonē: fastidiosum mihi visum est: & non solum mihi quidem colligenti: sed & lectoribus ipsis ita futurum. ¶ Necessarium est adiuges. Adiuges adiecti illi qui supercrefunt atque adduntur multitudini: que pro facultatibus sufficere actas est: quos παρὰ νύκτα Aristoteles appellat. ¶ Sūn vt optimam post primam rempublicam. Primā rempublicam in qua rerum omnium vxorū liberorum facultatum esset cōmunitas: volebat & Socrates & Plato esse optimam. secundo autem loco: eam quā scripsit Plato in legibus: vt in prima annotatione huius capitis dictum est. ¶ Sunt autem: qui dicūt optimā rempublicam ex omni genere gubernationum admixtā esse. Polybius vbi Rempublicā romanorum descripsit quam suo reipote omnium rerum publicarum pulcherrimam esse dicebat: & optimam: hoc ideo assererebat quod ex omni ga

Aristoteles
Plato.

Mahumetes

Plato.
Socrates.
Hospes
Clinias.
Megillus.
Aristoteles.

Socrates.
Plato.

Polybius.

8

9

10

11

Locri.

Leucas.

Phaleas.

Phaleas.

Eubolus.
Autophrada-
tes.
Atames.

prías facultates alienare leges vetât. vt est apud Locros lege cautum: ne quis patrimoniu alienare possit: nisi euidentē calamitatem ostenderit superuēnisse. preterea vt antiquē he reditates conferuntur. Q uod sublatum apud Leucada valde populare eorum ciuitatē effecit. non enim amplius euenit: ex taxatione cēsus ad magistratum assumi. ¶ Sed possi-
bile est equalitatem quidē facultatum cōstitui: verum illas aut ita amplas esse vt delitiri liceat: aut ita exiguas vt tenuiter victum agant. patet igit q nō sufficiat facultates equa-
tas fuisse a legislatore: sed mediū coniectandū esse. ¶ Præterea si quis mediocres statuatur omnibus facultates: nulla utilitas est: magis enim cupiditates adequatē sunt q substantiæ. hoc autē fieri non potest: nisi sufficiēt disciplina ciuitatibus adhibita sit p leges. ¶ Sed
forsan responderet Phaleas hoc ipsum se dicere. Cēset enim horū duorū equalitatem ciui-
tatibus inesse debere: rectū possessorū scilicet & discipline. Sed quæ tādē hec disciplina sit.
exprimēdum fuit. & vnā eandē esse nichil prodest. nam fieri potest vt sit vna: eadēq di-
sciplina. verum eiuscemodi per quam cupidī fīāt pecuniarum: aut honoris: aut vitiorū q.
¶ Insuper seditiones oriunt: non solū propt facultatū: verū etiā ob honorū inæqualitates
& id diuersum i vtroq. nā multitudo quidē grauiter fert possessionum inæqualitatem: p-
stantes autē viri inæqualitatē honorū. vnde illud ortum est: honorī incūbit tam inanis q
bonus. ¶ Nō solum vero homines ppter necessaria insuriant: quorū remediū putāt ade-
quationē facultatum: ne spoliēt alios propt frigus aut propt famē: verum etiam vt gau-
deant: neq: cōcupiscant: nā si maiore habet necessarium cupiditatem: ob huiusmodi cu-
piditatis incedam insurias inferunt. Non ergo ob hanc solum: verum etiā si cōcupiscat
vt sine molestia voluptate fruuntur. Q uod igitur horum trium remedium est: his quidē
exiguum patrimoniu & opificum illis autē tēperantia: tertiu vero si qui velit per se de-
lectari: non alunde q a philosophia querant remediū. nam cetera quidē hominibus sunt
necessaria. ¶ Cum insurias inferat plurimum propt superflua: non propt necessaria: puta
tyrannidē inuadunt: non vt frigus repellant (quapropt honor maximus habetur non ei-
qui fure occiderit: sed ei qui tyrannū phaleas itaq paruis duntaxat insuriis hac sua reipu-
blice cōstitutione occurrat. ¶ Præterea multa stansie pergit: per que ad seipsos recte in-
stituti erunt: sed oportebat quoq ad finitimos ac peregrinos omnes: vt puta necesse est
cōstitutū esse rempublicam ad bellum robur: de quo ille nichil dixit. ¶ Eodem modo
de facultatibus. tantas enim esse oportet: vt non solum ad ciuium vsum: verū etiam ad pe-
ricula externa sufficiant: quare nec ita magnas esse decet: vt finitimi potētiore concupi-
scant: quibus resisti non possit. nec rursus ita paruas: vt cum paribus & similibus bellum
nequeant sustinere. ille vero nichil determinauit. Oportet autē neq id latere: quantas fa-
cultates habere conducatur forte recta determinatio fuerit: tantas esse debere vt lucrum su-
peritis bello ob excessum afferre non possint: sed ita sint: quasi ipsi plus habere debeant.
quale Eubolus cōsiderare iussit Autophradatem cū Atamea obsidere vellet. vt cogitaret
qto tēpore circa expugnationē eius loci detineretur: ac existimaret illius tēporis factu-
ram. velle enim pro minori pfecto ita tunc Atamea relinquere: que cū dixisset: Autopro-
datē in suam sententiā traxit: & obsidionē pretermittere fecit. ¶ Habet igitur utilitatem
exequatio facultatum: inter ciues: ne inde seditiones oriātur: verum (vt ita dixerim) nō
admodū magnā. nam & prestiores conqueri possunt: quasi ipsi plus habere debeant. ex
quo fit: vt ipsi sepe insurgant ac seditiones concitēt. ¶ Præterea improbitas hoīm insati-
abilis est. & primo quidē sufficere dicunt pauca: vt duo era minuta solum. mox vero vbi
illa sunt consecuti: plura appetunt semper quousq in infinitum pcedant. infinita est enī
cupiditatis natura: ad cuius expletionem plurimi vniūt. horum igitur principium est ma-
gis q tales facultates equare: vt bonū quidē & equū suapte natura virū plusq sibi compe-
tat habere non querant. improbi autem: & si querant habere non possint: hoc autem fit:
si pauciores sint: nec iniuriā patiānt. ¶ Nec vero in hac ipsa exequatione facultatum:
recte est ab eo dispositum. nam fundos & agros exequat solum. sed sunt seruorum quoq
armentorumq: & pecuniarum diuitie: & apparatus ingens earum rerum: quā supellecti-
lem vocatur: an igitur omnīū horum exequatio querenda est: vel moderatio quedā
mediocritas: an cuncta omittenda? ¶ Videtur etiam ex ipsarum legum positione: ciuita-

tem exiguum constituere. siquidem artifices omnes publici erunt nec multitudinē augent ciuitatis. sed certe publicos esse eos qui publica faciunt opera oportet: quē admodū Epidamni & quemadmodū Diophantus quandoq; Athenis constituit. De Phalee igitur republica scire ex iis deprehēdi potest: si quid ab eo bene sit dictum/aut non bene.

Epidamn.
Diophantus.
Athene.

CECVINTI CAP. COMMENTARIVS.

- Seendit alias esse respublicas tum illiteratorum tum in sapientie studio versatorum atq; etiam qui ciuilliter vixerunt: et vniuersitas quidē ijs que constitute sunt & fm quas nōc degunt viciniore q̄ due ille sint de quibus supior habitus est sermo. nam nullus aliorum/nec de filiorū cōmunitate/neq; de cōmunitate mulierū: talem aliquā introduxit nouitatē: neq; etiam de feminariū cōmestatiōibus: sed ab ijs que magis necessaria sunt inchoant.
- ¶ Transiit ad illa salias respublicas enucleandas: et primū ad Carthaginēsem/quam posuit Phaleas narrans quo pacto quibuldā videretur maximū esse: vt de facultatibus/ ijsq; que possident rebus/ recte statuatur: nam hinc vniuersas seditiones (nisi recte puilum sit) oriri arbitrat̄. eam quoq; ob causam Phaleas Carthaginēsis ante omnia de hac re disposuit. Inquit enim facultates ciuū/ nequas esse debere. hoc autem pacis factū esse: si statim ab ipso ciuitatis exordio/ & q̄ primū conditur pro uideat̄. simulatq; cōdita erit difficultus quidē/ attamē tempestiue futuri diuites. dotes dēnt neq; accipiant. pauperes autē contra accipiant quidē/ & non tradāt dotes. at Plato in legibus quas scripsit vīq; ad aliquid censui diuites accipere dotes sed nullis licere supra quintuplū minimi census/ eam nōq; facultatū que minime essent possidere/ ceu prius dictum est.
- ¶ Ostendit it Phalee ordinationē circa facultatū equationē non fuisse sufficientē. Primo. nam vt plurime minime latere decet legilla tores/ qd adhuc pfecto latet/ eos qui facultatibus nōdum imponū/ debere etiā in eorum numero imponere modū. nam si nūerus filiorū facultatū quantitatē excedat/ necessariū erit abrogare legē/ irritamq; facere. & sine illa abrogatione lex erit improba: vt pote que ex diuitibus paupes efficiat. vix enim fiet: ne tales nouitatū sint actores/ seditionisue fiant. Et qua de causa vtilitatē aliquam in ciuita tis administratiōe habet facultatū ad equatō/ veterū etiam nōnulli cognouisse vident̄ vt Solon/ q̄ ea de re legem sanxit. Et apud alios etiā lege cauetur: vt non quantū quisq; velit/ sed quantū lex p mittit/ agri possideat. Idēdem & proprias facultates venditioni exponere/ leges vetant: vt est apud Locros lege cautū/ ne quis vendamissi ingentē aduersē fortune calamitatē accidisse monstrauerit. preterea & lege cautū est: vt antique hereditates cōseruent̄. quod sablatū apud Leucadas valde po pularē reddidit eorū ciuitatem. nā non amplius euenit Leuca dijs: a determinatis censibus/ ut magi stratus subuehi.
- ¶ Secūdo. Quia possibile est/ facultatū equalitatē constitui: verum eas esse ita am plas/ vt deliciarī & ad luxum viuere liceat/ aut ita tenues & modicas/ vt inopia & pauperie/ vita la boreat. perpicuū igitur est/ non sufficere facultates a legislatore equatas esse: verū medium cōiecta re oportet.
- ¶ Tertio. Quia tamen si legislator mediocres ciuibz oibz statuat facultates: neq; hoc quidē vtile satis sit. nā magis cupiditates q̄ substantiē/ facultatesq; equāde. quod sine fieri nunq; pos sumissī sufficiēt ciuitatibus disciplina sit per leges adhibita. debet igit legislator/ huiusmodi legum disciplina prius atq; accuratius ciues imbuerē/ q̄ facinorae atq; opes equare.
- ¶ Quarto. Et sic dicat Phaleas hoc ipse se dicere/ arbitrarī enim horū duorum facultatū videlicet & discipline equali tatē ciuitatibus inesse oportere. verū id non fat est: sed que tandē hec esset disciplina dicēdum fuit. At dicē Phaleas: clusū vnam & eādē scientiā esse oportere. Verū id dicere nichil iuuat. nam fie ri potest. vt omnī ciuium/ vna eademq; sit disciplina/ sed que sit eiusmodi/ per quā cupidi fiant pe cuniarū/ aut honoris/ aut vtrorūq;.
- ¶ Quinto. Quia seditiones oriūtur insuper non solū ppter facul tatū/ verum etiā & ppter honorū inequalitates/ cōtrario autem modo circa vtrāq;.
- ¶ Sexto. Quia nō solum hōes propter necessarias que a faculta tibus pueniūt iniuriarū/ quorūquidē malorū remediū esse putant facultatū ad equatō/ ne alios spoliēt propter frigus aut famē: verum etiā vt gaudeant neq; cōcupiscentia molestant̄/ iniuria la cessunt. nā si maiore torquent necessariorū cupiditate/ propter illius medētā iniurias irrogant. & cer te nō propter hanc solū/ sed et si non necessariorū molesta est cōcupiscentia/ etiam cōtumeliant̄/ vt si ne molestia & voluptate fruānt̄. debuit igitur Phaleas/ non modo de facultatū ad equatōe/ sed con cupiscentiā remedijs puidisse. Sed queres qd igitur horū trium cōcupiscentiū videlicet necessa ria/ cōcupiscentiū non necessaria/ & volentiū sine molestia voluptate frui remediū est/ Primis fa

notatiōibus quarti capitis / quarti ethicorum: vbi de modestia tractatur.

¶ De Hippodami & Mileſionum republica. Cap.

VI.

15 **H**ippodamus autem Euriphōtis / Mileſius: qui & ciuitatū diuisiones inuenit
& Pireum incidit: cum eſſet quoq; in cetera vita moroſior propter glorie cu-
piditatem: viſq; adeo vt quibuſdam videret vite eſſe ſuperflue: capillos pro-
lixitate & ornatu ſumptuoſo: preterea veſtitu frugali quidem / ſed admo-
dum calido nō in hyeme ſolum: verū etiam in eſtate. ſtudioſus autem de omni ſeda eſ-
ſe volens: primus omnium qui non in republica verſati eſſent / aggreſſus eſt aliquid dicere
16 de optimo ciuitatis ſtatu. ¶ Conſtituit autem ciuitatē multitudine quidem decem miſſiū
viroꝝ: in tres diuſam partes. faciebat enim vnā partē artifices / alteram agricolas /
tertiani propulſatores belli atq; arma tenentes. ¶ Diuſit quoq; regionem in tres partes:
vt eſſet pars vna ſacra: alia publica: tertia priuata. Vnde cultus fieret diis: ſacra: vnde ve-
ro belli propulſatores alerentur: publica: que autem agricolarum foret: priuata. ¶ Legum
quoq; tres eſſe ſpecies ſolum putabat: de quibus vero iudicia fierent: totidem eſſe mune-
ro: iniuriarum: dampni: cedem. ¶ Lege quoq; ſtatuēbat vnum iudiciū ariū forum: principa-
le: ad quod omnia que male iudicata viderentur reuocarent. Idq; conſtituebat ex ſenibus
quibuſdam deſectis. ¶ Sententias vero in iudiciis non calculis ferendas eſſe cenſebat: ſed
vnumquēq; iudicem tabellam afferre: in qua ſcriberet (ſi condēnaret ſimpliciter) ſentē-
tiam: ſin abſolueret: ſimpliciter: vacuam: ſin partim comēnaret: partim abſolueret: idip-
ſum deſigneret: nam vt nunc quidem fit: non recte prouiſum a lege exiſtimabat: quia co-
gantur homines peſerare: aut hoc aut illud iudicantes. ¶ Ferebat quoq; legem: de iis qui
vtilē quidpiam ciuitati reperiſſent: vt honoribus afficerētur. ¶ Filios autem eorum qui
pro patria bellando occubiſſent: ex publico alendos eſſe: quaſi id nodum apud alios fuiſ-
ſet lege prouiſum: nam eſt Athenis ea lex nunc: & in aliis quibuſdam ciuitatibus. ¶ Ma-
giſtratu vero omnium electioſis populo attribuit. Populum autē faciebat illa tria genera
ciuium. qui vero deſecti eſſent: eos reiſpublice curam habere debere: et peregrinorū & pu-
pillorū. Plurima igitur ac maxime digna memoratu in Hippodami conſtitutione: ſta-
17 ſunt. ¶ Sed primo dubitabit aliquis de partitione ciuium. Nam & artifices: & agricole:
& qui arma tenent: omnes in reiſpublice cōmuniōe verſantur. verū agricolę quidem ar-
ma non habent: artifices autem neq; arma neq; agros: quare quodam modo eorū ſerui ſi-
unt qui habent arma. Participes igitur eſſe omnium honorū impoſſibile eſt: quandoquidē
neceſſarium ſit ex iis qui habent arma conſtitui belli duces: & cuſtodes ciuium: & prin-
cipaliſſimos: (vt ita dixerim) magiſtratus: q; ſi participes nō ſunt reiſpublice: quomodo bo-
no animo eſſe poterūt in republica? ¶ Enimvero potētiores oportet eſſe illos qui arma te-
nent: ambabus partibus: id autem non facile eſt: niſi multitudine exuperent: q; ſi hoc erit:
quid opus eſt alios participes eſſe reiſpublice: & ſuffragia magiſtratu habere? ¶ Preterea:
agricole quid vtilitatis afferunt ciuitati? artifices autem: eſſe neceſſariū eſt: nam om-
nis ciuitas artificibus indiget: & poſſunt proficere ex artibus: quemadmodū in aliis ciui-
tatibus: ſed agricole ſi huiusmodi arma: viſū parant: merito eſſent pars aliqua ciuitatis. at ſi
lic priuatum habent agros: priuati magis colunt. ¶ Preterea: publicos agros ex quibus ppul-
ſatores belli victum habere oportet: ſi ipſi iidem colant: non eſſet ab agricola aliud pro-
pulſator belli: quod legiſlator eſſe vult. ſin aliſi quidem ab agricolis & ppulſatoribus: quar-
tum erit membrū ciuitatis nullius particeps: ſed alienum a republica. Q; ſi quis dicat: eorū
dem agricolas: & proprios colere & publicos agros: tunc fructuum multitudo non ſuffi-
ceret: ex quibus ſinguli vniſis domibus habeant miniſtrare. deinde quōbrem non ſtatim
ex eiſdem agris pro ſua forte ſibi alimenta ſumant: & propulſatoribus exhibeant. hec ſa-
ne omnia magnam cōtinent turbationem. ¶ Nec de iudicio quoq; recte ſe habet lex: que
iudicare dignum ducit ſeparatim līre ſimpliciter ſcripta: ita vt ex iudice fiat arbitꝛer. hoc
enim in arbitꝛio iure: & pluribus recipitur (nam cōferunt inter ſe de ſententia ferenda)
ſed in iudiciis non recipitur: ſmo legum latores pleriq; contra ſtatuūt: ne iudices inter ſe
colloquātur. ¶ Deinde quomodo non erit litigioſa ſententia: cum iudex debere quidem
arbitꝛabitur: non tantū autem quantum petitor: nam ſi petitor viginti minas poſulabit: iū

Hippodami &
Mileſioꝝ: reſ-
publica.
Euryphon.

Athenę.

Reprobatio.

dicum autem vnus decem minas iudicet aut hic quidem plus alius quinque alius quattuor & hoc modo videlicet partiatur & alii in totum condonent alii in nichil: quis erit modus sententiarum concordandarum. ¶ Preterea nemo peierare cogit simpliciter condentem vel absolventem siquidem simpliciter accusatio scripta est iuste non enim cum absoluit nichil debere iudicat sed viginti minas non debere. At ille iam peierat qui cum putet viginti minas non debere tamen condonat. ¶ De eo autem quod inuenientibus aliquid commodi ciuitati honores aliqui tribuendi sint non est tutum lege canere sed bono vultu talia audienda sunt solum. continet enim calumnias & motus forsan reipublice. ¶ Et incidit in aliam questionem & considerationem aliam nam dubitant nonnulli vtrum danosum sit vel utile ciuitatibus leges patrias mutare si sit alia melior quapropter non est facile dicto statim assentiri siquidem non conducit mutare fieri autem potest ut inducat aut aliquam legem aut reipublice dissolutio tanquam commune bonum. ¶ Sed cum in hanc mentionem incidimus etiam pauca de eo perstringenda sunt melius habet enim ut diximus dubitationem & melius videri potest ut mutationem recipiant nam in aliis quidem sententis hoc prodest. ceu si medicina ab institutis patriis mutetur & gymnastica & alie artes atque facultates. quarum cum vna sit ponenda ciuili disciplina patet in ea quorundem eadem ratione esse tenendam. ¶ Probari autem hoc dicit aliquis & in ipsis rebus antiquae leges nimirum rudiores erant & barbare armati siquidem ferro incedebant greci & uxores emebant iniucem. & quotcumque vetusta iura alibi extant penitus rudia sunt. ceu apud Cumas de eade lege est si accusator multos testes inducat ex agnatis propriis reum esse cedat contra quem probatur. ¶ Quod uerum omnino non partium sed bonum omnes. Puta uidetur esse piscofos filios homines siue ex terra geniti fuerint siue ex corruptione aliqua seruari similiter fuisse ignaros & imprudentes ceu de terra natis dicitur quare absurdum fuerit in eorum opinionibus persistere velle. ¶ Preterea neque leges scripte meliores sunt si sint immutabiles. ut enim circa artes alias sic etiam circa ciuilem institutionem impossibile est singula exacte scriptis comprehendere nam necesse est ut generaliter scribantur at actiones circa singula existunt ex his ergo videtur & quasdam leges & quoadque esse mutandas. ¶ Alio autem modo considerandus: cauendum videtur esse maxime nam cum id fuerit utilitatis quidem accessio parua sit assuescere vero facile leges mutare improbandum. ¶ Constat vero errata quedam esse toleranda & legum latorum & magistratuum non enim tantum proderit qui corrigere perget quantum nocebit assuefactio superioribus non parendi. ¶ Mendax & de artibus exemplum neque enim simile est mutare artem atque legem nam lex nullam vim habet ad suadendum nisi ex more mos autem non fit nisi temporis longitudine quare facile mutare leges ex presentibus in alias nouas infirmam facere est vim legis. ¶ Preterea si mutande sunt leges vtrum omnes & in omni reipublica an non & vtrum a quocumque an a quibusdam. ¶ In his enim magna est differentia quapropter nunc quidem omittamus considerationem hanc nam aliorum est temporum.

Greci.
Cume.

¶ SEXTI CAP. COMMENTARIUS.

Instituta Hip-
podami.

Vitam & qualis Hippodamus qui de optima reipublica scripsit fuerit narrat. su-
it enim Milesius Euriphontis filius laudis & glorie appetitor & in ocio vitam egrotam
fori strepitu & negotio semotus. ¶ Paucis & strictim reipublice Hippodami
constitutionem instituta noue comprehendit. Primum Hippodamus ciuitatem decem
milia viros continere voluit: quos in tres partes diuisit artifices agricolas & popu-
latores belli qui arma tenerent. ¶ Secundum. Regionem diuisit in tres partes sa-
cram publicam priuamque sacram vocabat unde cultus diis fieret publicam: unde belli populosiores
alere. priuamque esset agricolarum. ¶ Tertiū Hippodamus tres duntaxat legum species esse cen-
suit de iniuria videlicet de damno & de cede. totidem esse de quibus iudicia fierent. ¶ Quartū.
Lege sancit vnum iudicium fori precipuum ad quod si quid male iudicatum videretur prouocaretur
idque voluit esse ex scribis quibusdam electis. ¶ Quintū. Sententias in iudicio non calculis esse ferendas
voluit sed quoscumque iudicum tabellam afferre in qua scriberet sententiam si simpliciter condonaret si absol-
ueret simpliciter afferret vacuum si vero partim condonaret & partim absolueret id ipsum defini-
ret nam ut nunc fit non recte putabat lege cautum fuisse quod cogitauerunt homines peierare aut simpliciter

1

2

3

4

5

15

1

15

condēnantes/aut absolūtes simpliciter. ¶ Sextum. Legem tulit/ut ij qui quippiā ciuitati vtile com-
perisset/honoribus afficerent. ¶ Septimū. Aliam tulit legem/filios eorum qui pro patria in bello oc-
cubissent/ere publico esse alendos. sed id ante apud alios lege erat pulsū: nam ea lex: Athenis/
et pleriq; alijs ciuitatibus adhuc perdurat. ¶ Octauum. Omnīs magistratū electiones populo at-
tribuit/populū autem vocat/quem tria genera ciuium/artificū scilicet/agricolā & propulatoz; cō-
stituint. ¶ Nonum. Eos qui in magistratū delecti essent: voluit curam reipublice habere debere/
& peregrinos atq; pupillos. hic sunt que maxime memoratu/ scituq; digna sunt: in cōstitutione
reipublice Hippodami. ¶ Ostendit cōstitutionē reipublice Hippodami: non satis rōnabiliter sta-
bilizat. Primo. Quia quis iure dubitauerit: de partitione ciuium/ quam facit Hippodamus in artifi-
ces/agricolas/ & tenentes annua/ quos omnes muniū reipublice participes esse vult. sed agricole ar-
ma nō habent: artifices vero neq; arma neq; agros. quare & agricole et artifices: quodā modo ser-
ui sient eorum qui arma tenēt: qui igitur fieri possit: ut omniū honorum participes sint/ id profecto
impossibile. & maxime quidem: cū necessarii sit ex ijs qui arma tenent/ constitui belli duces/ & cu-
stodes ciuiū/ & maxime precipuos/ ut ira dixerim/ magistratus. q; si participes nō sint omniū reipu-
blice munerū: quomodo bono animo esse poterūt in re publica? ¶ Secundo. Quia in ea re publica
potēiores esse oportet/ reliquis duabus partibus eos qui arma tenēt/ cum magistratū summa pe-
nes eos esset/ & reprimendāz seditionū & aliarum iniuriarū potestas. atqui id nō facile est: nisi mul-
ti existant. q; si multi duntaxat sufficiunt. quid opus iam alios munerū reipublice esse participes/
& suffragia magistratū habere? ¶ Tercio. Quid preterea agricole/ sue ciuitati vtilitatis afferunt/
artifices autem necessarii illi sunt. nam omnis ciuitas: artibus indiget. & potest sua ciuitas sensim
ex artibus p̄ficere/ ceu in alijs ciuitatibus fieri videmus. at non sic est de agricolis. nam illic agri-
cole priuapri habent agros/ priuatimq; colūt. verū si agricole viciū pararent habētibus armame-
nto pars aliqua ciuitatis statuerent. ¶ Quarto. Quia publicis insuper agris erit opus: ex quibus pro-
pulatores ipos/ armaq; tenētēs viciū habere oporteat. quos si ipsi idem colant: non erit propul-
sator belli & agricola aliū. quod legislator esse vult. sin alij ab agricolis & a propulatozibus publicos
agros illos colāt: quanti inducetur ciuitati nēbrum/ nullius participes/ sua sua re publica alienum.
At vero si dicat eisdem agricolis/ proprios & publicos colere agros: tunc fructū multitudi nō suf-
ficiat/ ex quibus singuli binis domibus habeant subministrare. preterea cuius gratia/ propu-
latoris belli ministrabūt ex terra/ & ijs que sue sunt sortis/ & non potius sibi ipsi alimenta sumere/ hec sane
omnia magnā cōtinent difficultatem. ¶ Quinto. Quia lex ab eo de iudicio lata/ non recte se habe-
re videt. que dignum existimat separatim iudicare huc simpliciter scripta. & iudicem fieri arbitriū. id
enim in arbitrio iudicio sit/ & pluribus cōmittitur/ nam plures illi inter se conferunt de sentētia feren-
da/ sed in publicis iudicijs id non admittit. immo legislatores pleriq; contra statuūt ne iudices inter
se colloq̄antur. ¶ Sexto. Quia hec circa iudicia ordinatio/ sententiā facit cōuersam/ & nulla fulram
cōcordia. verbi causa si iudices arbitrabūt non tantū eum debere/ quantū exigit petitor. nā si pe-
titor viginti minas exigit/ & iudicem vnus decem minas iudicet. & alius quinq; & alius quattuor/
& hoc pacto particulatim/ et alij in totum cōdemnent/ alij nichilum. quis erit iādem sententiāz
cōciliandū modus? ¶ Septimo. Quia id preterea nō recte se habet q; censet nunc peierare iudi-
ces aut cōdēnantes simpliciter/ aut simpliciter absolūtes: nam nemo peierare cōgit/ simpliciter aut
condēnare/ aut absolūte/ si accusatio simpliciter iuste scripta est. ut verbi causa q; debeat vigin-
ti minas. quod si non: neq; peierat. nam cum absoluit/ nequiq; nichil debere iudicari/ sed vigin-
ti minas nō debere. verum ille iam peierat/ qui cum putet viginti minas non deberi/ tamen condē-
nat. ¶ Octauo. Quia nō est tutum eam legem ponere/ quam posuit Hippodamus: de ijs qui quippiā
vile inueniūt ciuitati/ ut honore aliquo afficiant/ sed huiusmodi legibus/ oculis dōtaxat est an-
nuendū. nam ira facere cōtinet calumnias/ & mutationē forsitan reipublice. ¶ Nono. Quia ex illa
lege q; ciuitati quippiā vile reperientes honore afficiūt/ alia grauis eripit dubitatio. vtrum vide-
licet dānosum ne sit an vtile ciuitatibus leges patrias mutare/ si alia quepiam melior cōperiat/ atq;
vtillior. quare haud quāq; facile est illico dicte legi assensum p̄bere/ si non cōducit patrias leges mu-
tare. nam fieri potest: ut inducatur aliquarū legum/ aut reipublice dissolutio/ tanq; cōmune bonum:

¶ Cum ratione illius legis Hippodami de rerum inuentionibus/ idcirco Aristoteles in illam questio-
nem: an obis an prois ciuitatibus leges patrias mutare/ si meliores inueniūt/ dicitur exactus illi
ad vtramq; partē et primū melius/ cōducibilisq; esse: ut mutationē recipiant. Primo. Quia in alijs
scientijs/ prodest melioribus inuētis/ priora tollere. ut medicinis/ gymnasticis/ & alias facultatibus or-
natis/ ab institutis patrijs demutari/ melioribus inuētis. cum igitur huiusmodi facultatū disciplina ci-

uis vna sit: constat inuenta meliore ratione: utque eodem esse mutandā. ¶ Secundo. Quia id ex
 perientia preteritarū rerum monstrat. nam antiquę leges nimis rudes erant. ut grecos incedere ar-
 matos: & vxores emere iniuicē. & quotquot vetusta iura alicubi reperitū rudia sunt omnino: vt ea
 lex que apud Cumas de cede si accusator plures testes iducat ex agnatis proprijs reum esse: & eis
 is qui accusatur. et iā leges illę & instituta mutata sunt. iuar igitur parias leges mutare: si meliores
 inueniatur. ¶ Tercio. Quia omnes oīno querūt non patrū: sed bonum. & putandū est p̄scos illos
 homines siue ex terra geniti fuerint siue ex corruptione aliqua saluati: simili modo rudes fuisse & li
 prudentes: seu de temperis dicitur. quare absurdum fuisset in eorum opinibz persistisse. & nūc
 quoq; absurdū vbi meliora reperta eūt in rudioribus: deteriorationibzq; persistere velle. ¶ Quarto.
 Quia non iccirco leges scriptę meliores erunt si sint immutabiles. nam vt in alijs artibus: sic & in ciui
 li institutiōe impossibile est cūcta exacte scriptis comprehendere. quādoquidē necesse est: vt gene
 rali cōprehensione scribatur. at actiones circa singula versantur. Ex his igitur videri potest: quādā
 patrias leges: etiam quādoq; esse mutandas. ¶ Differit ad partem alterā. cauēdum esse vel maxime
 patrias leges mutare. Primo. Quia cū fier huiusmodi mutatio: parua fieri solet vtilitatis accessio. &
 etiam assuescere facile leges mutare: improbū esse videtur. ¶ Secundo. Quia manifestū est: errata
 quedam & legumlatorū & magistratū esse toleranda. nam qui corrigere perget: non tantū prode
 rit: quantū ciuitati obert superioribus non parendi assuetudo. quare etiā patrię leges tolerāde erunt
 non corrigēde: aut mutandę. ¶ Tercio. Quia capiosum & fallax est: de aribus supra adductū exē
 plum. nū simile nō est artem mutare: & mutare legē. quia lex nullā vim habet: quo stabilis sit & fir
 sa sufficiēter: nisi ex cōsuetudine. cōsuetudo vero nō nisi longo tēporis paratur intervallo. quare: qui
 prompti sunt mutare leges ex p̄sentibus in alias nouas. infirmā vim legis faciunt. ¶ Quarto. Quia si
 mutandę sunt leges: vtrum omes: & in omni republica an non: & vtrum a quocūq; an a quibūdā
 hec difficultatē ingerunt. satius igitur videtur: ipsas non esse mutandas. ¶ Se excusat de vteriori
 questōnis determinatiōe. quia in his reuera ad partē vtramq; adductis rationibus: magna contro
 uersa est. quare satius videtur: hanc impresentiarū nullam facere cōsideratiōē. nam in aliud tem
 pus: eius discussio est referenda.

ANNOTATIONES AD CAP. SEXTVM.

Moses:

Ouidius.

Vtandū est p̄scos illos homines: siue ex terra geniti fuerint. de prima hominū gene. 18
 ratione scriptorū antiquissimus Moses formauit iquit dominus deus hominū de limo
 terre: & inspirauit in faciem eius spiraculū vite. & hec hystoria sacra & vera est. ex qua
 videtur mutatus rerū genefim Ouidius. postq; inquit)
 Cesserunt nitidus habitande piscibus vnde

Terra ferās cepit: volucres agitatilis aer.
 Sanctius his animal: mentisq; capacius alte
 Deerat adhuc: & quod dominari in cetera posset
 Natus homo est. siue hunc diuino semine fecit
 Ille opifex rerum mundi melioris origo.
 Siue recens tellus: seductaq; nuper ab alto
 Ethere: cognati retinebat femina celi
 Quam satius lapeto mixtam fluuialibus vndis:
 Finxit in effigiem moderantum cuncta deorum.
 Sic modo que fuerat rudis & sine imagine tellus:
 Induit ignotas hominum conuersa figuras.

De Lacedemoniorū republica.

Cap. VII.

Lycungi & La
 cedemoniorū
 republica.

Thessali.
 Lacedemonij.
 Cretenses.

E Lacedemoniorū autem republica. & Cretensiu. fere autem & de aliorū 20
 rebz publicis: duo sunt cōsideranda. vnu si quid recte an nō recte ad opti
 mam cōstitutionem lege sit ordinatum. alterū si quid ad suppositionē &
 modum subdōtrarie ipsius sup̄ osire reipublice. Q; igitur necessariū est in
 bene cōstituenda republica: necessariorū adesse facultatem: omnes faten
 tur. sed quemadmodū id futurum sit: non facile est comprehendere. nam &
 p̄sensit Thessalorū frequenter insurrexerūt. similiter autem & Ilotes Lacedemoniorū.
 nam in casibus eorum aduersis: nunq̄ insidiari desisterunt. Verum apud Cretenses nihil
 adhuc tale accidit. Causa forsan est. quia vicine ciuitates: quibz inuicem bellum gerant: tra
 men aduersus nullam rebello coadiuuant. quoniam id non cōducit: quando & ipsas possēt

siones habent domibus eorum finitimas. at Lacedemoniorum finitimi omnes / inimici erant: Argiui / Meleni / & Arcades. nam & Thessali ab initio rebellauerunt: dum cum finitimis Acheis / & cum Perrebis & Magnesiis gererent bellum. ¶ Videtur autem et finitimi aliud: attamen hoc ipsum esse cura perdifficile: quemadmodum cum eis sit conuersandum. nam si remissis erga illos te geras: insolecant illi quidem / ac se pares dominantibus existimant. sin aspere tractentur: infidantur: atque odio habent: patet igitur: non reperire optimam modum eos quibus ista contingunt: erga subiectos. ¶ Preterea remissio in mulieres: & ad propositum reipublice nocet & ad concordiam ciuitatis. Vt enim domus patres sunt viri & vxor. ita propemodum & ciuitatem bifariam diuidi censendum est in virorum multitudinem ac mulierum. quocirca in quacunque republica male prouisum est circa mulieres: in ea putandum est modicam ciuitatis lege esse male ordinatam. quod ibi continetur: volens enim legislator totam ciuitatem esse duram ac laborum patientem: in viris quidem id fecisse constat: in mulieribus autem omisisse. Vult enim molliter: ac in omni lentitia dissolue. Quare necessarium in tali republica diuitias haberi in precio: multo magis quam si a mulieribus abstinerent. quod accidit plerisque militaribus: bellicolis: generatimque: preter Celtas / & si qui alii costum masculorum palam receperunt. Videtur autem qui primus fabulatus est non irrationabiliter videretur mariti coniunxisse. nam omnes huiusmodi homines prouidentur ad eam que masculorum aut ad eam que mulierum conuersatione. Quapropter apud Lacedemonios hoc fuit. Mulieres in eorum principatu a mulieribus adnumerabatur. Breuius quid refert utrum mulieres ipse gubernent: an eos qui gubernant: a mulieribus gubernari. Idem enim accidit. Cumque audacia ac nullum obsequium vtilis sit: nisi forte ad bellum: maxime nocue etiam ad hoc ipsum. Laconum mulieres erant. patet hoc in Thebanorum aduentu. non enim magis utiles presterunt se: quam aliarum ciuitatum mulieres: & turbam inferebant magis quam hostes. Ab initio igitur rationabiliter contigisse Lacedemoniis videtur in mulieres indulgentiam: nam propter militiam multum temporis de mo abierant: aduersus Argiuos: deinde aduersus Arcadas & Melenios bellum inferentes: exercites enim seipsos legumatori prestabant assuefactos propter militare vitam. multas enim continet virtutis partes. Mulieres autem fertur Lycargus deducere conatus ad leges: at ubi repugnabant: abstinuisse tandem. Cause igitur factorum he sunt. quare manifestum est & huius peccati. Sed nos non id consideremus cui venia danda sit: vel non danda: sed rectum ne sit: an non rectum. que autem circa mulieres non bene se habent: videtur (vt diximus ante) non solum indecentiam quandam facere in republica: sed impellere quoque ad cupiditatem pecunie. ¶ Post certe illa que nunc dicta sunt: inequalitatem rerum possetiam quod habeas: ordinatum non esse honestum: & recte id quidem. sed donare ac testamēto relinquere concessit: atque idem accidat necesse est per hunc modum & illum. nam sunt mulierum fere ex quinque partibus totius regionis due: multis hereditibus instituta. Ego traditionem dotum magnam: atque melius erat aut nullam: aut parum: aut mediocrem esse constitutam. nunc autem licet donare ex testamento cuiusque liberis: etiam si nullo instituto herede decesserit: ipse cuiusque voluerit: dat. Ex quo factum est: vt regio sufficiens mille & quingentes equites alere: peditum autem triginta milia: ne mille quidem totos habeat. probantur autem opera ipsa: prae apud illos in hac parte fuisse prouisum. nam ne vna plaga suscepta: ciuitas ea corrumpatur: ob hominum paucitatem. ¶ Aliud etiam per tempora primum regum: nouos homines permultos ciuitate donatos: ob numerum celsum (qui bello diminuti multo tempore fuerant) adaugendum. & alium fuisse quandoque spartatis decerni multa. attamen siue sint ista vera: siue non sint: melius est per adaequationem possessionum implere hominibus ciuitatem. ¶ Contraria etiam quodam modo est huius prouisionis: illa circa proles procreationem. ¶ Volens enim legislator quod plurimos fore spartiatas: induxit cines ad multitudinem procreandam. Est enim illis lex: qui tres genuerit filios: cum etiam inuicem a custodi a. qui vero quatuor

Lacedemonij
Argiui.
Melenij.
Arcades
Thessali.
Achei.
Perrebi.
Magnesij.

Celte.

Thebani.

Argiui.
Archades.
Melenij.
Lycargus.

Spartiate id
est Lacedemo
nij.

Ephori qui &
tribuni plebis.

Andrii.

tuor:immunē esse ab omnibus. atqui patet: q̄ si multi gignant in regione sic distributā-
necessariū multos fieri paupes. ¶ Eniuero & que circa ephoros constituta sunt: rauē se ha-
bent. Hic enim magistratus maximū apud illos rerum potestātē habet. sumitur autem
ad eum ex plebe omnes. quare sepe contingit homines valde pauperes in hac potestate cō-
stitui: qui propter egestatem venales fiunt. ostenderūt & sepe prius. & nunc in andria. cor-
rupti enim pecunia quidam: quātum in se fuit totam rempublicā euertunt. & p̄ter eius
magistratua nimiam potestātē ac tyrannidē parem: etiā reges ipsos populares fieri com-
pulerūt. vt in hac quoq; parte respublica lederetur. nam popularis status: ex optimate resul-
tauit. Continet tamen rempublicā magistratua ipse. acquiescit enim plebs ex eo. quā ma-
ximū magistratus capax est. quare siue per legislatorem. siue per fortunā hoc euenit: con-
ducibiliter se rebus habet. Oportet enim rempublicā que duratura sit: velle: vt omnes ciui-
tatis partes cōsistent atq; in statu suo permaneant. reges ergo propter honorē suum ita se ha-
bebant. prestātes autem viri propter senatū. nam ea dignitas virtutis est premīū. plebs au-
tem propter ephoriam. nam constituitur ex omnibus. Sed oportebat hunc magistratū sumi
quidem ex omnibus: non tamen per hunc modum. per quem nunc fit. est enim nimium
puerile. preterea & iudicandi de rebus magnis potestatem habent homines vtique. itaq;
melius esset non secūdum propriam mentem eos iudicare: sed secūdum litteras & leges.
¶ Est etiā ephorum viuendi modus: nequāq; conuenienti proposito ciuitatis. nā epho-
ri quidem mollior viuunt: in ceteris autem tanta asperitas est vite. vt nequeant homines
illam perferre. sed clam transgredientes legem corporis voluptatibus fruuntur. ¶ Senato-
ri quoq; potestas non recte apud illos constituta est. nam si sint viri equi & boni ac suffi-
cienter ad virtutem eruditī: diceret forsitan aliquis ciuitati cōducere. attamen q̄ per omnē vi-
tam magnā de rebus discendi potestātē habeant: periculosum est. est enim vt corpo-
ris: sic etiā mentis senectus. per hunc autem modum eruditia: vt & legislator ipse diffi-
dat tanq̄ non bonis viris. nequāq; tutum. ¶ Videtur autem is qui in hac potestate consili-
tū sunt: dona largiendi gratificandiq; ex cōmuni bus permultā facultatem habere. qua
propter melius erat eoa non esse absq; vlla correctione. nunc autem sunt. ¶ Videtur au-
tem ephorum magistratus omnes alios magistratus corrigere. hoc autem ephorie in-
mum certe pmissum est munus. & non per hunc modum dicimus correctiōes effici oport-
tere. ¶ Insuper creatio ipsa seuatorum quam per suffragia faciunt: periculis est. ac ipsum
petere magistratum qui eligendus sit: non recte se habet. oportet enim & volentem & nō
volentem ad magistratū assumere: si dignus sit eo magistratu. nunc autem idem facere
in hoc videtur legislator: quod & in alia republica. ambiciosos enim faciens ciues. illis vtī
tur ad senatoriū delectum. nemo enim magistratū petit: nisi honoris sit affectator. attamē
pleraq; eorumq; que homines iniuste faciunt: per ambitionē & auariciam cōmittunt.
¶ De regia vero potestate vtrum melius sit eam in ciuitatibus existere: nec ne: alia fuerit
disputatio. Verū tamen melius non vt nunc quidem (sed pro vita ciuisq; regis iudicare.
¶ Quod autem ne ipse legislator credat posse se facere bonos & honestos: manifestum est.
diffidit enim: quasi non sint ad sufficiētiam boni viri. Itaq; legatos simul mittebant in
micos ac salutem ciuitatis esse putabant. seditiones regum. ¶ Non bene etiā circa co-
messationes. que illi phiditia nominant: lege constitutum est ab initio. Oportebat enim
magia ex publico esse coniectum: quemadmodū in Greta. sed apud Lacedemonios vniū-
quisq; conferre habet: & si sint quidam longe pauperissimi. qui huiusmodi sumptum ne-
queant sufficere: ex quo fit vt legislatori contra eueniat q̄ ipse voluerit. voluit enim ciui-
tatem facere popularem per comessationes: fit autem minime popularis ex tali legis pro-
uisione. nam non facile est pauperibus: comessationum esse participes. more enim patrio
sic apud eos definitur: vt qui comessationum participes esse nequeat: is ad respublice gub-
ernationem non admittatur. ¶ Legem vero que est circa prefectos classia: & alii qui-
dam improbarunt. & recte quidem improbarunt. est enim seditionis causa: nam cum re-
ges sint belli duces: prefectura illa perpetua. fere alterum est regnum. ¶ Est similis pacto
suppositionem legislatoris: quis reprehendere possit. quod & Plato in suis legibus repre-

Phiditia.

Cretenses.
Lacedemonij

Plato.

hendi. ad partem enim virtutis: tota ordinatio illarum legum contendit: scilicet bellicæ. hæc autem vtilis ad victoriam obtinendam. Itaque saluabatur bellum gerentes: peribant vero ubi rerum potiebantur. quoniam nec ocium agere: nec quicquam aliud exercere sciebant: prestantibus autem rem militarem. Illud quoque erratum non sane minus. nam putabant bona illa que ad bellum pertinere: ex virtute magis quam ex vicio fieri. & in hoc quidem recte. sed quæ hoc priora quam virtutem ipsam putant: in hoc non recte. Male enim circa pecunias publicas apud spartiatas constitutum est. quia nec in publico habent quicquam: & magna bella gerere coacti: pecunias egre cõferunt. nam quia spartiatarum est plurimum agri: non senuatur inuicem quam quis conferre possit & euenit legislatori. contra quam cõmodum est. nam publicæ inopiæ: priuati amicitia induxit. De Lacedæmoniorum igitur republica: intantum dictum sit. nam hæc sunt: que maxime quis reprehendat.

SEPTIMI CAP. COMMENTARIUS.

O

Stendit in præcedenti capite Milesiorum rempublicam ab Hippodamo non inreprehenfibilibus fuisse ordinatam: illud idem ostendit de republica Lacedæmoniorum: præporiens in republica Lacedæmoniorum & Cretensium: & reliquis: fere duo esse perquirenda. primum si quid recte an non recte in illis sit ordinatum. secundum si quid subaduersa ad propositam intentionem & modum reipublice: quam ipsi inuident. Primo igitur apud Lacedæmonem non scite ordinatum esse videtur: vicinis urbibus: ubi cõpugnarent aut rebellarent suis magistratibus: deditios accipere in seruitutem & clientelam quos illas vocabant. nam certum est omnium consensu oportere in bene constituta republica necessarios adesse facultatem. sed quo pacto id tandem faciendum sit: haudquam cognitu facile. non enim eiusmodi extraneorum in clientelam susceptio: eorum est: que reipublice necessaria sunt. nam & penes thessalorum: frequenter insurrexerunt: & simili modo illos Lacedæmoniorum: in casibus eorum aduersis insidiari perstant. Verum apud Cretenses nichil adhuc tale accidit. causa forsitan est: opposita ordinatio. nam tamen vicine urbes inter se bella gerunt: abstinent tamen: ut cum nulla earum aduersus aliquam cõpugnent: nec admittant in clientelam. quoniam contra eos pugnare non cõducit: quibus possessiones et agros habent finitimos. at contra Lacedæmonis euenit: nam omnes finitimi Arguii: Mefenij: Atacades: Lacedæmonis fuerunt inimici: postquam ipsi a Thessalibus: eorumque principibus defecerunt: dum cum finitimis Achæis: perrebis & Magnesijs gerent bellum: quos Lacedæmonij contra eos bello iuuerunt. ¶ Secundo. ¶ Qui admittunt in suam clientelam huiusmodi: inter se dissident: aut suis magistratibus rebelles: et si nichil aliud: attamen id difficilem curam afferit: quoniam pacto cum eis cõuerlatum sit. nam si remisse erga illos te geras: infoliscunt: & seipsos dominantibus. pares existimant. sin asperè tractentur: infidiatur & odiunt. patet igitur eos qui hæc erga clientelam: suosque subditos patiuntur: non reperisse optimum reipublice modum. ¶ Tertio. Quia in republica Lacedæmoniorum: remissio in mulieres & ad propositum reipublice nocet: & ad ciuitatis decorum atque cõdecentiam. nam ut domus partes sunt vir & vxor: ita statim censendum est ciuitatem diuidi in virorum multitudinem ac mulierum. quare in quacunque republica male circa mulieres prouisum est: in ea putandum est: ciuitatis mediocritatē legibus male esse dispensatam. quod in illa republica factitatum cõpenit. volens enim legislator totam ciuitatem duram & labori patientem efficere: in viris quidem id efficere cõstitit: in mulieribus autem omisisse. nam mollior viuunt: & in omnē licentiam atque vite luxum dissolute. quare necessarium est in tali republica diuitias haberi in precio: multo etiam magis quam si mulieribus non essent obnoxij: et mulieribus quidem deditos esse atque obnoxios: omnibus fenne militibus: bellicosisque generatibus: accidit: præterquam celus. & si qui alij masculorum infandam venerem palam receperint. videtur qui primus fabulatus est: non irrationabiliter venerem mari cõiunxisse. nam omnes huiusmodi homines proni sunt ad venerem illiusque dediti. quare & apud Lacedæmonios idem fuit: multaque in eorum principatu a mulieribus ministratur. eniuero quid referat viri mulieres ipse gubernat: an eos qui gubernantia mulieribus gubernant: idem profecto accidit. Et cum temeritas ad nichil nisi forte ad bellum vtilis sit: maxime etiam nocive ad hoc ipsum fuerunt lacedæmonice mulieres. quod patet fecerunt in Thebanorum agrefu. nam non magis viles se prestitere: quam aliarum ciuitatum mulieres: et tumultum turbationē inferabant: magisque hostes. Et ab initio forte non irrationabiliter contigisse videtur Lacedæmoniorum mulieribus: huiusmodi vite licentia. nam longo temporis intervallo domo viri abfuerant: nunc aduersus argiuos: subinde aduersus arcadas & Mefenios bellum inferentes. ex ercetes enim seipso: legatos latori se prestant: assuefactos propter militiam. vita namque: militaris: mul-

tas cōtinet virtutis partes. Et fertur Lycurgus conatus deducere mulieres ad suas leges: verū vbi re-
 luctabanti abstinuisse eisdem. cause igitur cur in luxum moliciemq; & huiusmodi vite licentiā incl-
 derunt Laconice mulieres: he sunt. quare: vt manifestum est: vt peccati eorum. Sed nos non id con-
 sideremus cui venia danda aut non dāda: sed rectum ne sit an nō rectum. que vero circa mulieres
 non recte se habent: videtur: ceu dictum est prius: non solum indecentiū quandā indecorq; & in-
 cōcinnitatē facere in republica. sed ad cupiditatē quoq; impellere pecunie. ¶ Quarto. Quia quis-
 plam iure carpere possit inequalitatē possessionum. nam hinc effectum est: vt eorum aliqui magnā
 nimis facultatū opulentiā haberēt: alij vero penitus exiguam. quare ad paucos eorum deuenerūt
 agri. et hoc certe accidit illis ea de causa: quia male lege pulsū fuerat. quoniam legislator legem tu-
 lit: emere ab altero aut vendere quod habeas nō esse licitū: & id quidem recte: sed donare ac testa-
 mento relinquere cōcessit. Verum idem accidat necesse est. per hunc donandi testandiq; modū: ac
 per emptiōē venditionemq; propriariū facultatum. nam mulieres ferme due sunt partes e quinq;
 partibus totius regionis: quarum multe confluxite sunt heredes. ¶ Quinto. Respublica Lacedemo-
 niorū: ob dotes argui reprehendiq; potest. nam magnarū dotum annuit traditionem. atqui metū
 erat: aut parum: aut multum: aut mediocrē esse institutam. nūc etiam licet donare ex testamēto cui-
 cūq; libuerit: & quis nullo instituto herede decesserit ipse qui e vita migrat: cuiq; voluerit dat. ex
 quo factum est vt regio sufficiens mille et quingentos equites alere: pedatū autem tria milia: ne mil-
 le quidē totos habeat. probauit autem rerum eūctus: prae apud illos hac in parte fuisse prouisum:
 nam ne vnā quidem plagam sustinere potuit ciuitas: sed dissipata est ob hominū paucitatem. At iunt
 etiam per rēpora priorū regum nouos homines p multos ciuitate donatos: ob numerū ciuium ad
 augendū: propter eos q; plurimo tēpore durante bello: diminiutū fuerant: seruicq; fuisse quādoq;
 Lacedemoniorū decem milia. attamen siue hoc vera sint: siue non: melius est per equationē facul-
 tatum implere hominibus ciuitatē. ¶ Sexto. Quia circa liberorū procreationē non recte videtur le-
 ge prouisum. nam facultatū equationi aduersatur. volens enim legislator q; plurimos fore Lacede-
 monios: induxit ciues ad pcreande multitudinis studium. nam illis lex est: qui tres genuerit filios:
 eum immunē esse a ciuitatis custodia. qui quattuor immunē esse ab omnibus. atqui perspicuū est si
 q; plurimi gignātur in regione sic distributa: necessariū fore multos fieri pauperes. ¶ Septimo. Quia
 circa ephororū presidiumq; magistratū in republica Lacedemoniorū non recte prouisum est: nam
 si magistratus maximarū apud illos rerum potestatē habet: et e populo omnes assumitū ephori.
 quare sepe numero cōtingit homines valde pauperes in hac potestate constitui. qui propter ege-
 statem: venales sunt. ostenderūt id sepe prius: & nunc in andrijs. corrupti est quidam pecunia: quā-
 tum in se fuit: totam rempublicā Lacedemonio: euenerunt. et ppter nimiam huius magistratus po-
 testatē: ac tyrannidi parem: reges ipsi se cogebant: in fauore populū tractare ita vt in hoc lederetur res
 publica. nam ex optimorū gubernatione: popularis status inductus est. At dices: continet hic ma-
 gistratus rempublicā. nam populus reipublice acquiescit: quia maximū magistratus est capax. qua-
 re siue legislatoris prudentia siue fortuna id acciderit: cōducibiliter sese rebus habet. nam oportet
 rempublicā que duratura sit. velle vt omnes ciuitatis partes cōsent: suosq; in statu pmaneat. ergo
 propter honorē ita se habebunt: probitate autem perdiri viri: propter senatum: nam ea dignitas vir-
 tutis est premium: populus autem propter ephoriam. nam cōstituitur ex omnibus. Ad id responde-
 mus: oportere quidem hunc magistratū sumi ex omnibus: non tamen per hunc modū: per quem
 nunc fit: est enim nimis puerile. preterea iudicandi de rebus magis habent homines qualescūq; po-
 testatem. verum satis esset: non secundū ppriam mentem sed secundū literas & leges iudicare.
 ¶ Octauo. Quia Ephoro: viuendi forma: subaduersatur proposito ciuitatis. nam Ephori laxare
 missq; viuentes: etatē transgūt: in ceteris autē tanta est vite asperitas: vt nequeā homines illam p-
 ferre sed clam legē transgredientes: corporis genio voluptatibusq; indulget. ¶ Nono. Neq; apud La-
 cedemonios: senatorū potestas recte est instituta. nam si sint viri equi & boni: ac sufficiēt ad vir-
 tutē eruditi: annuat forsan aliqui ciuitati cōducere. attamen q; per omnē vitā magnis de rebus hac
 decernēdi potestatē habeant: periculosum est: est enim vt corporis: sic etiā prudentie senectus. hoc
 modo autem instituti: vt & legislatores ipse diffidere possit: tanq; non bonis viris: nequaqtutum illi
 videri debuit per totā vitam illis annuere magistratus administrationē. ¶ Decimo. Quia hoc pot-
 stas facultatē permixta habet dona elargiendi: gratificandiq; ex cōmuni bonis. Ideo satis vi-
 detur: vt correctioni reddēdeq; rationi subiecta esset: neq; essent ipsi magistratū hunc gerentes: si-
 ne correctione. nunc autem iunt. ¶ Vndecimo. Quia magistratus Ephororū: videtur omnes alios
 magistratus corrigere. & i hoc certe nimis ephorie pūm possum est munus: neq; hoc modū dicimus

correctiones fieri oportere repetūdas esse ratios. ¶ Duodecimo. Quia creatio ipsa senatorū quā per suffragia faciunt: admodū leuis est quāq; magistratū petat qui eligendus sit non recte se habet. nā oportet & uolentem & non uolentem modo eo magistratu idoneus sit. ad magistratū assumere. nunc autē legislator hoc statuendūdem facere uidet quod & in alia republica. ambrosios enim honorisq; cupidos ciues reddens: eis uirtutis ac salutaris uia dedit. nam nemo magistratū petiuit nisi sit honon affectator. sed certe q̄ plurima eorū que homines iniuste ppetrāt: per ambitionē & auariciā cōmittunt. ¶ Tertio decimo. Quia non recte circa regiam potestatem diffinitum esse uidet. iudicant enim solū per tempus. at salus non ut nunc quidē: per totam ciuiumq; regis uitam iudicare. uerum de regia potestate: conducibilis sit ne in ciuitatibus existeret: an secus alia sit discēptatio.

¶ Quarto decimo. Quia ex ordinatione legislatoris consiliare nō credidisse se posse facere honestos: probosq; ciues. nam diffidit quasi non sint ad sufficientiā boni uiri. quocirca censuit ut cum res efflagitaret: legatos sibi vna mitteret inimicos ac salutē ciuitatis esse putaret: seditiones regum.

¶ Quinto decimo. Neq; comestationes: que Phidria nūcupant: recte sunt ab initio lege ordinate. nam magis oportebat huiusmodi conuentū ex publico esse: quemadmodū in Creta. Verum apud Lacedemonios vnusquisq; conferre habet: tamētsi quidam sunt longe pauperrimi: et qui huiusmodi sumptū nequeant pferre. quare euenit contrariū legislatori: atq; ipse uolebat. uolebat enim per huiusmodi comestationes: ciuitatē efficere populārē. at ex tali legis. puisione: minime euadit popularis. nam nō facile est paupibus comestationū esse participes. quandoquidē more patrio sic apud eos diffinitur: ut qui comestationū participes esse nequeat: is ad reipublice administrationē non admittatur. ¶ Sexto decimo. Quia eam legem que est circa pfectos classis: & aliorum nōnulli iam improbauerūt. nec ab re quidem. est enim seditionis causa. nam cum reges belli sint duces: prefectura illa ppetuat: ferit alterum est regnū. ¶ Septimo decimo. Simili modo quis reprehēdere queat legislatoris suppositionē atq; propositum: quod & Plato in legibus facit. nam ad partem uirtutis: tota Lacedemoniorū legum ordinatio cōtendit: ad bellicam uidelicet. hec autem ad comparandā uictoriā dūtaxat: uirtus est. quare saluabant Lacedemonij beligerantes: at ubi rerum enāt potiti: peribāt. quo nūc nec otium agere: neq; quicq; aliud prestabilis q̄ rem militārē exercere sciebant. ¶ Duodeuicesimo. Quia id erratum non sane minus est: q̄ arbitrentur ea bona que ad bellum ptenent: ex uirtute magis q̄ ex uicio fieri. & esto in hoc arbitrentur recte: sed q̄ hec ipsa uirtute potiora sint: in hoc nō recte putant. ¶ Undeuicesimo. Male etiam apud Lacedemonios circa pecunias dispēsatum est. quia neq; in publico habent quicq;: & ubi magna bella gerere coguntur: egre pecunias erogant. nā quia Lacedemonios: est plunimum terre: non explorat inuicem: quantum quis contribuere possit & accidit legislatori contrariū eius: quod reipublice cōducit. nam publice inopiā priuati auariciā induxit. Et hoc de republica Lacedemonios: que quis maxime reprehēdere queat.

ANNOTATIONES AD CAP. PRIMVM.

De Lacedemoniorū autem republica. Lacedemonios: respública tribuitur Lycurgo. Vetus ita tamen illam scribi. nam fertur vna legum Lycurgi: quas rhetras appellat: hec fuisse: legibus scriptis nō utendum. suspiciātur enim id tulisse Lycurgum: ut omnia futura instituta: sua esse uiderentur: sicq; leges sue nunq̄ interire. quas si scripto reliquisset facile fuisset interuocare: que postea ad formationē reipublice adiecta essent: non fuisset Lycurgus. ¶ Viuit enim mollier ac in omnē licentiā dissolute. de licentia mulierum Lacedemoniarū: ex ijs que Xenophon scribit de republica Lacedemoniorū: cognoscere licet. scribit enim Lycurgum noluisse mulieres Lacedemonicas educari ut ceteras: non domi clausas effemem lanificia tractare: & reliqua aliarū in alijs ciuitatibus mulierū opere: sed huiusmodi: uoluit eas que serue essent agere. mulieres autem ipsas in certamen descendere: cōcurrere uiris: & uidas exercere palestras. neq; cōgressionem earum multis inhiuit ubi cōcupite forent: dūmodo id clanculū & in occulto patraret: et multa longe stultiora. & cum Plutarchus ad maiorē Lycurgi commendationem de molitudine Lacedemoniarū taxare: uoluit. Aristotelem quasi non recte ita accusasset: statim ferme quasi sui obitus inducit quēdam interrogantem quādam Lacedaenā: cur mulieres Lacedemonie sole: uiris suis dominarentur? respondisse autē quia sole uiros pareret. quo subitō: eam & penulantiā: & licentiā cōfirmat. ¶ Preter Celtas: Celtas gallos iterpretantur. et cōsimile de gallis Clemens in recognitionibus petri habet. & gallia celas contineri diffinit: limitibus suis Rhodano Garona & Secana fluminibus: longissime nunc ab hoc infando uitio abhorres. qd si uisū forte cōtingit: qd prauū cognoscit: statim tā sceleratū: tā imane facinus uicisci-

Xenophon.
Lycurgus.

Plutarchus.
Lycurgus.
Aristoteles.

Galli celici
Aristoteles.

Lycurgus.
Agi.
Cleomenes.
Lyfander.
Agesilaus.
Aristides.
Alcibiades.
Cimon.
Demosthenes.
Euagoras.
Pericles.
Nittas.
Phocion.
Solon.
Pelopida.
Epaminondas.
Hannibal.
Eristeus.
Agi.
Archeſtratus.
Charillus.
Lycurgus.

tur: vindecibus ſlāmis. q̄ ſi aliquando infecta hoc ſiorem dicio notatū: ſic forte dū liceret: et infer
no loui: poſtq̄ Chriſtum agnouit miſericordiā cōſecuta: tantū Facinus & quicquid tale eēt vel ma
xime exhorruit: nomē etiam tam infame non ferens. Chriſtus igitur: cui gratie debetur: omnem gē
tem a tam infāda peſte liberet. Paſceſerūt hoc in Thebanorū aduentu. Quia hi poſticatorū libri re
bus geſtis que ex hiſtoriis cognoscūtur ſciant: & ſi ex vnaq̄ quippiam quīs exigui in mediū infer
retur: maior moles ſuccreſceret q̄ ipſum ſit Politicorū opus: ſiccirco nō eſt cōſilium cum de Theba
niſi: Athenieſibus: Lacedemoniſis & huiuſmodi inumeris res geſtas paucis ad ſum ppoſitum tan
git Ariſtoteles: et quod ſane ad politicam intelligentiā ſufficit: & ſatis eſſe duxit: hiſtorias illas addu
cere: quod enī ſuperaddere ad curioſitatē magis: et ſuperflui q̄ intelligentie neceſſariū. verum qui
forte erunt curioſiores: cum Lacedemoniorū res memorādas citat: legant Plutarchi Lycurgū: Agi
dem: Cleomenē: Lyfandrum: Agesilaum: cum Athenienſiū: Ariſtidem: Alcibiadem: Cimonem: De
moſthenem: Euagorū: periclem: Nittam: Phocionem: Solonem: cum Thebanorū: Pelopidem: et
Epaminondam: cum Carthaginenſiū Hannibalem: & ita cum reliquorū: alios ſecundū regiones & lo
ca. ¶ Etiam reges ipſos fieri populares cōpulerunt: duo apud Lacedemonios erant reges: et illi in
bellica expeditione omnē habebant authoritatē: itaq̄ Lacedemoniorū rex: impator belli: quod ex
numero 91 quinti: amplius intelliges. ¶ Alium etiam per tēpora primorū regum: primi reges Lacede
moniorū: Euristheus: Archeſtratus fuiſſe legunt. hi enim tēpora Charilli ſive Leoboti & Lycu
rgi preceſſerūt. ¶ Eſt enim vt corporis ſic etiam mentis ſeneſcus. Non hic ſeneſcat ſecundū ſub
ſtantia intellige (mens enim eſſentia: ſubſtantiaq̄ immortalis) ſed ſecundū prudentie habitū: nam
ſenium: rerum memoriā delet: obliuiosq̄ reddit: & ad agenda cōſideranda reddit impotes. bene
igitur ea ex parte: mentis quedā & perſpicitiē ſeneſca intelligitur. Et grece hi παλιαντας κηρυτται
vbi dianoceas non proprie mētem: ſed ſententiā & cogitationē ſignificat. loco culus pro ſubiecta ma
ter in littere elucidatione poſuimus prudentiā: nam ſunt qui ex hoc loco conſeūt: ad impiorum ſe
ctam traducere Ariſtotele: quaſi hominū mentes & animas ſenſerit eū corpore interituras. verū ta
lium et conſuetudinē & cōtentionē: ſalubre eſt cognoscere: ſemp eſſe deuitandas. ¶ Circa comēſſa
tiones que Philitia: phiditia quaſi Phiditia ab amicitia volunt greci huiuſmodi conſultiu eſſe dicta.
¶ Non facile eſt pauperibus auctore plutarcho quiſq̄ παλιαντας id eſt modicos: quinq̄: inferebat.
¶ Male circa pecunias publicas. In vita Lycurgi continetur: quo pacto vulgares artes & pecunia
rum ſtudium tanq̄ non neceſſariū prohibuerit: q̄ ſeruili eſſet opificum & parantū pecunias oc
cupatio: verum & nūmum ferreum ſtatuit pene inutilem: magno quidem pondere: & minimo va
lore. vbi enim primi: inquit Plutarchus: nūmum omnē aureum & argenteū inuim reddidiſſet: ſer
reo ſolo vtendū imperauit: fecitq̄ vt ex vaſto pondere & magnitudine valeret parum: ita vt nū
mus decem minarū inſtar: magno domi penū indigeret: inuentiq̄: ad vehendum.

Numerus fer
reus.

¶ De republica Cretenſium. Cap.

VIII.

Minos & cre
tenſiū republi
ca.
Lycurgus.
Charillus.

Lyſii qui &
cretenſes.
Minos.

Peloponeſus
que eſt iſula pe
lopi.
Triopium.
Rhodus.
Sicilia.
Camerina.
Phiditia.
Andria.

Retenſium vero republi: ca: huius finitima eſt. Habet autem pauca nō dete
rius quidem: ſed plurima minus nitide. eniuero videtur & ſerf Lacedemo
niori republi: ca: in plurimis imitata Cretenſem. vetuſta autem pieraq̄: ru
diora ſunt nouis. ¶ Erunt enim Lycurgum poſt dimiſſam Charilli regis tu
relam: cum longo tempore peregrinare in Creta: tunc plurimū temporis
 fuiſſe diuerſari propter cognationem: erant enim Lyſii Lacedemoniorū
 coloni: ſuſceperāt autem ita qui in eam coloniā venerant inſtituta legum: que tunc in an
 tiſquis habitatoribus obtinuerāt: quapropter & nunc accole eodem modo illis legibus vtū
 tur: quomodo eas Minos conſtituit primus. Videtur autem hec iſula ad principatū gre
 cie nata: ac preclare ſita. cuncto namq̄: inuicta mari. cum ſere greci omnes: circum mare
 ſint poſiti. abeſt enim: hinc modicū a Peloponeſo: illinc vero ab Asia: a loco qui circa tri
 opium & Rhodū: quare imperiū maris obtinuit Minos: ac inſularū alias ſubegit: alias ve
 ro dudum incultas habitari fecit: tādē ſiciliā aggreſſus: & Caraminam deſunſus eſt.
 ¶ Habet autem cōuenientiā Cretica iſtitutio cum laconicā: nam agriculturā exerceat apud
 hos quidē ſlotes: apud illos vero perieci id eſt accole. Et comēſſationes ſunt apud vtroſq̄.
 ¶ & antiquitus nuncupabant Lacedemoniſi hec non Phiditia: ſed Andria: quemadmodum
 Cretenſes: ex quo palam eſt: inde proueniſſe. Inſuper autem & reipublice inſtitutio. Epho
 ri namq̄: eandē vim habent: quam in Creta ſi qui coſmi appellant: niſi q̄ Ephori nūcro

quidq; sunt:cosimi autē decem.Senatores autem:pares sunt senatoribus:quos vocat Cre-
tes cōsiliūm.Regia autem potestas fuit primo apud Cretas:postea illam sustulerūt:impe-
rio in bello ad cosmos translato. Concio autē omnibus cōmunis est:sed aliam nullū ha-
bet autoritatē:q̄ ea cōprobandi quæ a senatoribus & cosimis fuerint aī decreta.¶ Quæ
igitur de comessationibus cōstituta sūt:melius se apud Cretas q̄ apud Lacedemonios ha-
bet.nam apud Lacedemonios vnusquisq; certum quid in singula capita taxatum soluit:
quod nisi faciat a republica lex repellit:vt prius diximus.at in creta cōmunis est.ex cun-
ctis enim quī oriuntur fructibus & armētis:ex publicis & iis alationibus quas ferūt acco-
le:diuisio fit.vt pars vna ad duorū cultū & ad publica onera:pars ad comessationes depute-
tur.atq; ita fit.vt ex publico educētur oēs:& mulieres & pueri:atq; viri:ad tēperantiā aīst
cibi:quasi vtilis sit.multa legislator philosophatus est.& de mulierū diuortis:de carū cō-
gressione ad viros:ne superflui pariant multitudinē etiam pospexit.qđ vtrū prauē an nō
prauē cōstitutū sit aliud erit cōsiderādi tēpus.sed q̄ circa comessationes melius posuī sit
apud Cretas q̄ apud Lacedemonios:manifestū est.¶ Accirca cosmos deterius q̄ circa epho-
ros quod enim mali habet ephorum magistratus:īd est & in illis.Sunt enim enī quīuis
sed quod in his prodest reipublice:illuc non est.nā hic quia ex omnibus assumptio est:par-
ticeps populus amplissimū magistratus:vult manere republicā:illuc autem nō ex omni-
bus sumitur cosmi:sed ex quibusdam familiis:& senatores ex iis:quī iam cosmi fuerūt.
¶ De quibus idē dici potest:quod de iis quī apud Lacedemonios sūt.nā esse liberum nū-
gistratum atq; perpetuum maius est munus q̄ dignitas eorum mercat.& non secundum
legē scriptam iudicare:sed secūdu quod sibi videtur:periculosum est.¶ Quiescere autem
plebē non participantē:nullum signū est bene cōstitute ciuitatis.¶ Nec quicq; susceptio-
nis fit cosimis:quemadmodum Ephoris habeant:per insulam longe contententibus.
Medicina vero quam huic delictio adhibent:ridicula est:nec ciuili:sed potentatus. se-
penuero enī aut college illorū:aut priuati homines insurgentes p̄ seditionem cosmos
expellunt.¶ Licet autem cosmis se ipsos magistratu abdicare:enīnuero hæc omnia præ-
statat lege fieri:q̄ pro hoīū voluntate:nō enim secuta est regula.¶ Omnis vero deteri-
um:potētium a cōsmatu depositio:quam sepe cōcitant.cū nō sentētias dare volūt:qua
etiā ratione manifestū est:habere illā institutionē aliquid reipublice:sed non esse republi-
cam:at potētati magis:cōsueuerūt aīst cōcitata plebe & amicis:ad vnus arbitrium rem
cōficere:seditionesq; & prelia inter se miscere.at vero id quid differt ab eo:quod tādē
ea ciuitas non sit:dissoluta ciuili societate.¶ Est autē periculosus hic reipublice status:
si qui velint:possintq; inuadere.sed vt supra diximus:seruiatur prop̄ locū:procl enim ad
venas expulsi:quapropt accole manent cretē sibus:verum Ilotes per sepe a Lacedemoniis
defecere:non enim erat in creta extemorum vllus principatus:sed nuprime bellum pere-
grinum:inrupit in illam insulam:quod patefecit imbecillitatem legū suarum.De hac igi-
tur republica:hec dixisse sufficiat.

¶ OCTAVI CAP. COMMENTARIUS.

- ¹ Hic de re publica Cretensium Narrat Cretensem reipublicam habere pauca non deterio-
ra quidem:sed plurima minus delucide q̄ Lacedemonica.nā videtur & ita inuulgat fa-
ma:reipublicam Lacedemoniorum in plurimis imitari esse eam: quæ est Cretensium.
modo pleraq; vetustiora iudiora sūt:& minus elaborate tradita nouis.& quod Lycurgus leges quas
imitaretur:quoquo pacto a Cretensibus accepit.dilucida est & aperta in litera narratio.¶ Conue-
nientia Laconice reipublice & Cretensis:q̄q; Cretensis antiquior sit:vt pote ad cuius imitationem
Lycurgus Lacedemonicā formauerit.litera apertam continet narrationem.¶ Melius ordinatum
fuisse circa comessationes in republica Cretensium q̄ Lacedemoniorum:q̄ illic publicarum opum
pars ad comessationes deputaretur:hic vero non ex cōmunibus sed p̄p̄iis cōuiant.¶ Apud cre-
tenses deterius esse lege prouisum circa cosmos & consiliumq̄ apud Lacedemonios circa Epho-
ros & senatum.primo q̄ apud Lacedemonios Ephori ex omni populo eligantur:quod continet
saluatq; reipublicam:illuc vero ex certis familiis:& q̄ ex illis quī fuerunt cosmi:eligitur consilium.sic
autem:apud Lacedemonios non fit.¶ Secundo. Quia ea q̄ de ephoris adducta sunt in superior
capite incōmoda:de cosmis afferri possunt.nā liberum correctioni repetendiq; rationibus nō sub-
iacent:& perpetuum esse magistratum:maius est munus q̄ cōsmorum meretur dignitas.& secū-
e iij.

dum arbitrium iudicare: & non secundū legē scriptam: vt cosmi faciunt: nequaquē est tutum. & si populus quiescit neque insurgens seditiones mouet: quis huius dignitatis minime sit participus: id nullū est signum bñ inuitute ciuitatis. ¶ Tertio. Quia a cosmis: reipublica nullam sumit utilitatem: vt ab ephoris. nā cosmi per insulam longe a contēdētibz diuagant. Et medicina quā hūc delecto adhibet: ridicula est: & paucorū potētie. quia uidelicet: nisi per insulam diuagētur: (scpenumero cōgriscipantur aliqui: aut quidā conspirantes: seditiones excitant: ac expellūt cosmos. ¶ Quarto. Quia licet cosmis seipos magistratu abdicare. verū hęc omnia lege sicut pręstabat. q̄ pro hominū voluntate. nō enim secuta est regula: hominū voluntas. ¶ Quinto. Quia omnium deterima turbatio ipsorum potentum a cosmatu dignitate depositio: quę sepe cōciatur: quoties sententias ferre nolunt. vñ manifestum esse potest: Cretesium institutionem habere aliquid reipublice: sed non esse reipublicam: sed paucorum potentiam magis atq; dynastiam. consueuerunt autē: cum quis a cosmatu deponitur: cōciata plebe & amicis: ad vnius arbitriū: seu monarchię rē cōficere: se ditione: & plia inter se miscere. at vero quid hoc tandem differt ab eo: vt ea ciuitas nō sit dissoluta ciuili societate atq; concordia? ¶ Sexto. Quia hic status reipublice periculosus est: si qui velit possint: intrudere sed: vt superius dictum est: cōseruatur propter loci aptitudinem: optinūq; suum. aduenas enim procul excludit. quapropter accole immanē: neq; vñ deficiunt a cretensibus. verum ilotes: persepe a Lacedemonijs defecere. neq; enim Cretes extens principare soli erant: vt Lacedemonij ilotes. Sed nuperrime bellum peregrinum: quod in Cretam irrupit: patefecit imbecillitatem legū suarum: sed de republica Crete nisi hęc dixisse sufficiat.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. OCTAVVM.

Eruat enim Lycurgum. Sic Herodotus de Lycurgo. ferunt Lacedemonij Lycurgum cū esset tutor & patruus Leobon Spartiatarum regis: Creta hęc attulisse. si quidem compri-²¹ mum tutor factas esse: omnia iura immutauit. deditq; operam ne quis ea periret. deinde quę ad bellum pertinerent: iosturandū: conuentus: & omessiones: super hęc instituit tribunos plebis: ephoros: ac senatores. ¶ Nūcupabit Lacedemonij hęc non pluidina: sed Andria. cō-²² uulsa sua Cretenses non αὐτὸς φησὶ ἀλλὰ μὴ τὸν ἀνδρα. id est: a viris nuncupabant: q̄ soli viri illis interessent conensationibus. ¶ Quam in creta ij qui cosmi appellantur. Cosmus id est ornamētum: magistratus quidam apud Cretas ex plebe creatus qui ephorie Lacedemonice: & tribunicie potestati Romane respondebat.

¶ De superiorum rerum publicarum cōparatione.

Cap. VIII.

Comparatio
tres reipubli-
ces: Cretensis
Lacedemoni-
ca & Cartha-
ginensis.

Idenit autem Carthaginensium reipublica bene constituta: multaq; habere pter-²⁵ alias: quedam vero: maxime similia Lacedemonijs. tres eni iste reipublice quo-
dāmodo inter se p̄xime sunt: multumq; distant ab alijs. cretica dico: & laconica
& earum tertia carthaginēsiū. multaq; apud illos prouisa sunt recte. Signum
autē reipublice bñ inuitute est: q̄ populus manet in institutione reipublice: neq; seditio-
nem vllā (quod dictū dignū sit) vñq; fecit: neq; tyrannum. Continet similia autē Lacede-
moniorū reipublice. cōmessiones quidem sodalitorum. phiditis. centum autē & quat-
tuor virorum potestas: ephoris. preterq; q̄ non deterior: nam illi ex quibusq; sunt: hanc
autem potestatem fuscipiunt optimates. Reges vero & senatus: cōueniūt Lacedemonio-
rum regibus & senibus. melius autem: greges nō secundum genus: neq; id temere: sed
siquid pręstantis est eorum qui eliguntur: q̄ quod affinitas afferat: aut etas: nam qui ma-
gnam habent potestatem: si ipsi nullius precij sint: multum nocent: nocuerūtq; sam La-
cedemoniorum ciuitati. ¶ Prima igitur corū que reprehendi solent: propt̄ transgressio-²⁶
& reipublice: quedam ad popularem statum magis declinant: quedam ad paucorum po-
tētē: sam: nam referendū quidē ad populum aut non referēdi aliqua: reges vna cum senatu
domini sunt: si omnes concordent: si non cōcordent: dominus ipsorum populus est. que
cumq; aut retulerint magistratus nō approbandi modo sentētiās: quę magistratibus vise
sint: potestas permissa est populo: verum etiam pro arbitrio constituendi prouidentibz:
& cuius cōtradice re latius eorum licet: quod non est in alijs rebus publicis: quinqueui-
rum vero qui multarū ac magnarum rerum potestatem habet ab illis eligi: & centumui-
raturum hos eligere qui est maximus magistratus: & hos pluri tēpore q̄ alios im̄perium re-
tinere: nam & persumpti magistratu: imperant: & designati ad magistratum: ad paucorū

potentiam spectat. esse autem sine mercede & sine electione que sorte fit. optimatum est ponendum. & si quid aliud tale: & iudicia omnia a cunctis magistratibus iudicari. & non ab aliis aliis. ut apud Lacedemonios. ¶ Transgreditur autem maxime ab optimatibus ad paucorum potentiam institutio Carthaginensium. secundum quandam intelligentiam: ea ratione quam etiam multi comprobant. non solum enim optimos. verum etiam ditissimos censent i magistratibus esse ponendos: quasi impossibile sit. quod egenus existat. eum bene magistratum gerere. & quietem agere. si igitur sumere diuitie paucorum potentie est. per virtutem autem optimatum ista quidem fuerit species tertia. per quam constituta est apud Carthaginenses respublica. creat enim magistratus ad hec duo respicientes: & praesertim maximos: ut reges & duces bellorum. ¶ Putandum est autem huiusmodi excessum ab optimatibus: esse errorem legis conditoris. nam ab initio puidisse. valde necessarium fuit: ut optimi valerent quiete agere: nec quicquam indecorum facere. non solum in magistratu. sed nec etiam in vita priuata. Quia si inspicere oportet ad opes gratia quietis: prauium est maximos magistratus esse venales regnum & belli ducatum. hec enim lex. preciosas magis facit diuitias quam virtute ac ciuitatem totam ad studium pecuniarum conuerterit. nam quicquid apud ciuitatis principes habet in pretio: necessarium est & aliorum ciuium opinionem subsequi. ubi autem non maxime honoratur virtus: ibi non est possibile firmum optimorum esse in republica statum. assuescere vero ad lucra ratio nabile est vendendo: quando per largitionem adipiscuntur dignitates. absurdum est enim si pauper quidem aliquis. verum bone mentis lucrari velit: improbius autem non velit. cum sumptus fecerit. quo circa oportet eos qui possunt optime gerere magistratum: at magistratum assumeret. satius quorum fuisset. si author legis opulentiam praestitit bonorum virorum puidisset: ac eorum qui in magistratu forent. quieti pspexisset. ¶ Prauium etiam videri potest. plures magistratus ab uno homine geri: quod in honore est apud Carthaginenses. vnicui enim ab uno optime perficitur opus: hoc autem ut fieret. puidendum fuisse a legislatore. atque subendum non eundem tribuere esse atque futorem. quare ubi non parua est ciuitas: magis diuite est ut plures sint participes magistratum: magisque popolare. communis enim ut dicimus: & melius singula conficiuntur. atque celerius. patet autem hoc in bellicis rebus & nauticis. in his enim ab omnibus per omnes (ut ita dixerim) transit imperare & parere. Sed cum ad paucorum potentiam vergat respublica: optime illud affugit. ut semper aliqua plebs pars dicitur ad oppida mittentes. per hoc enim arbitratum. ac efficiunt. statum ciuitatis permanere. sed hoc est fortune opus. oportebat vero non per fortunam sine seditionibus esse: sed per legislatorem id fieri. nunc autem si aduersa fortuna quiescam incidit. & plebs a gubernatione secedat: nullum est remedium legis ad quietem adhibendum. Lacedemoniorum igitur & Cretenisium. & Carthaginensium respublice. que merito insigniores habentur: in hunc modum se habent.

¶ NONI CAP. COMMENTARIUS.

E respublica Carthaginensium. aperta littera continet narrationem. ¶ Tamen si respublica Carthaginensium. quodam melius constituta contineat quam Lacedemonica: non tamen optima respublica est. optimeque instituta. Primo. Quia plurima communia sunt. ipsique de republica Lacedemoniorum adducta sunt: que ratione consimili reprehendi queunt. ¶ Secundo. Quia quedam suppositionum inentionis & propositio legislatoris subaduersantur. nam quantum ad intentionem optimarum attinet. & respublice. que dam ad popolare statum magis declinat. & quedam ad paucorum potentiam. nam reges eo senatu nonnulla ad populam referendi aut non referendi dominum sunt si omnes concordent. si non e concordent dominus ipsorum populus est. quocumque autem magistratus ipsi retulerint. non solum non approbati sententias que magistratibus vult fuerint. populo permittit esse potestas. verum etiam per arbitrio constituendi prouidendi: & cuius eorum ipsi que a magistratibus relata fuerint contrariare licet. quod quidem nimis popolare est. & quod in ceteris rebus publicis non est. at quinqueviratum qui multa non ac magnam potestatem habet. ab illis eligi. ab his autem quinque viris centuriarum qui maximus magistratus est. in quo qui magistratu fungitur pluri tempore authoritate retinent (nam & pfuncti magistratu imperant. & designati ad magistratum) ad paucorum attinet potentiam. at esse sine mercede. & sine ea que sorte fit electione. & si quid aliud tale: & iudicia omnia a cunctis magistratus iudicari. & non alia ab aliis ut apud Lacedemonios. optimatum esse ponendum est. ¶ Tercio. Quia maxime

respublica Carthagenensium intelligentia quādā vt etiam multi cōprobant:trāsgreditur ab optima te ad paucorum potentiā nā non solū optimos: verū etiam diutissimos censent in magistratibus esse ponendos: quasi sit impossibile: eum qui inopia laboret & bene magistratū gerere: & cōtentum abstinēti: ab aliorum bonis viuere. quare si sumere ad magistratū diuites paucorum potentie est: & per virtutē optimatum: ista species: per quā respublica apud Carthagenēses cōstituta est: terris sit: neq; optimorū status neq; paucorū: sed ex vtriq; nō nichil participans. nam creant magistratus ad hec duo: virtutē inquit & diuitias: respiciētes: & presertim maximos: vt reges & imperatores: ducesq; bellorum. ¶ Quarto. Quia videtur hic error & ab optimorum statu lapsus: ex culpa legislatoris cōgisse. nā a principio prouidisse valde necessariū fuit: vt optimi sic nulla pauperie premerētur: quā valerēt quietē agere: nec quicq; indecorū admittere: non modo in magistratu: verū etiam ne in vita quidē priuata: atq; si inspicere oportet ad opes: vt quis in magistratu quiescat: remq; non cōcupiscat: neq; querat alienā: prauū est maximos magistratus: regnū & imperiū diuitijs emereri: atq; esse venales: nā hec lex magis preciosas facit diuitias q̄ virtutem: ac ciuitatem totā ad studium pecuniarum cōuertit. nam quidquid apud principes ciuitatis habetur in pretio: necessariū est & apud reliquos ciues idēdē haberi in precio. vbi autē non maxime honorat virtus: ibi haud quāq; possibile est firmū optimorum in republica esse statum. assuefacere vero ad lucra vendēdō: rationē consentaneum est eos: qui per elargitiōē adipiscūt dignitates. nam absurdum fuerit: si pauper quidem aliquis: verum bone mentis lucrari velit: improbius autē non vulturū sumptus fecerit: quare oportet eos qui possunt optime gerere magistratū: seu pauperes: seu diuites: ad magistratū assumere. & satis quoq; si legislator: prestantie bonorū vitorum opulentiam quidisset: ac eorū (qui in magistratu forent collocandi) quieti consulisset. ¶ Quinto. Quia prauum etiam videri potest: plures magistratus ab vno eodēq; homine geri: quod in honore est apud Carthagenēses. nā vnici ab vno optime perficitur opus: hoc autē ne fieret: puidendum fuisse: quidēdum etiam esse cibiceniā: atq; iutorē. quare vbi non parua est ciuitas: sed immodica atq; ingens: cuiusmodi est Carthago: cū illius est vt plures sint magistratuum participes. magis: populo accommodatum. nam communis: ceu diximus: meliusq; atq; celerius: singula cōficiuntur. Id enī ita esse: in bellicis: nauticisq; rebus liqud constat. in his enim vtrq; per omnes transit: vt ita dicatur: imperare & parere. Sed forsitan dicet aliquis: cū eorum respublica: ad paucorum potiū deuerget: summopere deuitat: ne semper aliqua pars populi dīderet: ad oppida mittētes. per hoc enim efficere arbitrant: ac certe efficiunt: paucorū ciuitatis statum pmanere. verum illi dicemus: q̄ permanente esse fortune opus: atq; oportebat nō per fortunā sine seditionibus esse: sed p legislatorem id fieri. nunc autē si aduersa que dam incidat fortuna: & populus gubernatoribus: alijs ad alias vires: & oppida missis: deficiat: seditioneq; infurget: nullum est remediū legis ad quietem: sedēdamq; huiusmodi defectionem adhibuit. hęc de Lacedemoniorū: Cretenisium: & Carthagenensium republica.

¶ NOTATIONES AD CAP. NONVM.

Ed quārum ad intentionem optimatum attinet & reipublice. Optimatū status & respublica status est optimorum vbi qui presunt: virtute presunt. & qui parēt: virtute parent. & qui presunt studiosi: sine boni. Res autē publica ea est: quā vocat censu potestatis. & est laudabilis & mediocriū respublica. sed de optimatē & republica in q̄nto huius. ¶ Quinque uiratus vero. Quinque uiratus magistratus: qui a quinque uiris geritur. & cense uiratus: qui a cētum uiris. & si magistratus & qui ab alio vitorum numero denominatur vt dec uiratus: qui Rome summus fuit exactis regibus: solēt in paucorum potiū inueniri. & nichil prohiberet & in optimatē republica: dīmodo sola prudentia & virtute: omnia peragerentur moderamina.

Solonis & Atheniensium respublica. & qui scripterūt.

Lycurgus.

Atheniensis.

Et de republica Solonis & institutoribus rerum publicarum. Cap. X. Orum autem qui de republica aliquid tradiderunt: quidā nunq̄ versari sunt in gubernatione ciuitatis: ne vlla quidem: sed in priuata vita ociosi vixerunt. de quibus si quid dignū relatu fuit: de omnibus fere supra diximus. quidā autem legulatores fuerūt: gubernaueruntq; hī quidē in proprijs ciuitatibus. Alii vero in alienis. & hoc nūm quidam solimodo legū actores fuisse: quidā etiam in reipublice constituende: velut Lycurgus & Solō. hi enim leges & respublicas cōdiderē. Lycurgus quidē Lacedemoniis (vt dictum est) Solon autem Atheniensibus. ¶ Existimāt autem quidā: Solonem legislatorem fuisse preclarum. nam & paucorum potentiam sustulisse: quae nimis intempērans erat: & plebem a seruitute liberasse: ac statum popularem in patriā constituisse: optimeq;

republicam temperasse. nā esse consilium Ariopagi: paucorum gubernationis est. delectus vero magistratuum: optimatum. iudicia vero populare. Sed videtur Solon illa duo: cū essent prius: nō sustulisse: consiliū Ariopagi: & magistratuum delectus: ac populare statum cōstituisse. ex omnibus iudicia efficiens. Quapropter quidā illi succēssent: q̄ alterum disoluērit. cum auctoritatem omnē ad iudiciū traduxerit. quod per fortitionem est. nā cū hoc inualuit: tanq̄ tyranno gratificantes populo: in eum (qui nunc est) popularem statum: & publicam redegerunt. & consiliū Ariopagi Ephialtes inhibuit: & Pericles iudiciis vero salaria Pericles indixit. ac per hunc modum vnusquisq; eorum qui apud plebem posse voluerunt: populi vim augere perscuerarunt: donec in istam que nunc est populaliciētiā peruenit. ¶ Apparet autem hoc non tam Solonis voluntate q̄ casu euēnisse. nauas illis enī potentie aduersus Medos: cum populi causa fuisset: maiora de se sapere cepit: & accepit patronos seditiosos: contra bonos & honestos ciues: qui rempublicam gubernabant. cum videatur quidem Solō eam (que maxime necessaria fuit) potestatem populo tradidisse: vt magistratus crearet: & malefacta corrigeret. nisi enī populus hāc habeat potestatem: seruus erit & inimicus. At magistratus omnes cōstituit ex nobilibus & locupletibus ex censu quingentorum modiorū: & iugerū: & tertio finex qui equestris nominatur: qd̄ autem quartū est: seruale: & ex opificibus sordidis: quibus nullum magistratus assequendū fuit. ¶ Fuerunt autē legū positores Zaleucus apud Locros occidentales: & Charondas Cataniensis ciuibz suis: ceterisq; ciuitatibus Chalcidicis: que sunt circa Italiam & Siciliam. Tentant vero quidam inducere quasi Onomacritus fuerit primus legum ferēdarum peritus: hunc vero exercitatu i Greta: cū esset Locrus. p̄fectum autem Thaletem: per artem diuinationis eius familiarem fuisse. Thales autē a uditorem fuisse Lycurgum & Zaleucum. Zaleucū autem Charondam: sed qui ista dicunt: tempora nō sup̄putant. Fuit etiam Philolaus corinthius legilator Thebanis. erat autem Philolaus ex familia bacchiadum: amicus vero Dioclis: qui in olympis uicit. sed vbi ille ciuitatem deseruit: commotus ob amorē matris Alciones: Thebas migravit: atq; ibi ambo defuncti sūt. mōstranturq; etiam nunc illorum sepulchra: que ab inuicem facile spectant. sed hoc quidē a regione Corinthiorum conspici potest: illud vero minime potest cōspici. fabulant enī ista esse cōstituta: vt ex Dioclis quidem sepulchro non sit p̄spectus in Corinthium agrum ob animi infensionem. ex Philolai autem sit p̄spectus. habitauerunt igit ob huiusmodi causam apud Thebanos. Legesq; illis philolaus descripsit & de aliis quibusdā: & de sobole porēda: quas illi leges proletarias appellāt. Et hoc est precipue ab illo. p̄missum: vt numerus hereditatū conseruet. Charode autē nichil est p̄priū: nisi maliste falsorum testium. Primus enī de his legem posuit. diligentia autem & claritate etiā elegatior q̄ illi qui nūc sunt legum cōditors. Philolai p̄priū est patrimoniorū disparitas. Platonis autem mulierum: & natorum: & patrimoniorum cōmunitas & comestationes: feminarum. & preterea lex circa cōrietatem vt qui p̄sides sunt cōsueuorum: sobris sint: & in rebus bellicis exercitatio: & per quā ambidextri fiant p̄ exercitium: cum oporteat nō alterā manū vtilem alteram inutilem habere. Draconis quoq; leges sunt: sed iā cōstituta republiā leges tulit. p̄priū autem draconis est nichil quod sit memoria dignum: nisi rigiditas: ob magnitudinem penarum. fuit quoq; Pittacus legum conditor: sed non in republiā versatus. Lex est p̄p̄ta illius: ebrios (si quem pulsauerint) maiori pena dānari: q̄ si sobrii fecissent. q̄ enī plures delinquit ebrii q̄ sobrii: non ad id respexit: quod magis esse debeat ebriis venia: sed ad utilitatem. Fuit etiam Androdamas reginus legum conditor chalcidensis: qui sunt in thracia: de homicidio: & de hereditatibus. nichil tamen huius p̄p̄riū referre quis potest. De iis ergo rebus publicis: que principales sunt: & de iis que sunt ab aliquibus scriptas in hunc modum considerari fuisse sufficiat.

Ephialtes,
Pericles,
Solon.

Zaleucus;
Charondas,
Cataniensis,
Chalcidici,
Onomacritus
Thales.
Lycurgus,
Zaleucus,
Charondas,
Philolaus,
Diocles.

Charondas,
Philolaus,
Plao.

Dracon.

Pittacus.

Androdamas
Chalcidensis.

¶ DECIMI CAP. COMMENTARIVS.

27 Ranfit ad temp̄ publicam Solonis: que est Atheniensium: conditionem eorum: vitamq; qui circa institutionem rerum publicarum duplicem fuisse narrans: hanc priuatam & in ocio degenitiam: vt Socratis: Hippodami & similibus illorum: vero vitam publicam & in negotio rerumq; publicarum administratione viuētiū: vt Lycurgū & Solo-

nis & similia littera aperta est & conspicua. ¶ Non approbat eos qui aiunt Solonē fuisse pau- 15
corum potentiam que erat in Ariopago & magistratum creationem; que electionem optimos &
secundum virtutem fiebat. Nam inolefcētia populi victoria eorum causa contra Medos parit; il-
lam infregit: & Ariopagum Ephialtes inhibuit & Pericles populi auctoritatem atq; potestatem ad-
auxit: quousq; peruenisset Atheniensium res publica in eam vite licentiam que Socratis Platonisq;
& Aristotelis tēpestate crassata seiret. littera clara est. ¶ Que causa fuerit vt res publica Adhien- 29
sium ad popularem statum ex optimorum gubernatione demigraverit: & quedā que Solon ordi-
navit. vt q; populus magistratus eligeret: & errata corrigeret. q; maxime necessaria est populo pos-
testas: alioqui servus habetur & inimicus. Constituit omnes magistratus ex nobilibus & locuplet-
ibus. ex primo censu quingentorum medimnorum: ex secundo totidem iugerum: ex tertio qui iam
finis esset eorum qui equum alere sufficerent: qui equestris census nuncupatus est. a quarto autem
censu qui erat opifcium: servillum atq; sordidorum: nullum ordinavit magistratum esse sumendum
neq; illis magistratus assequēdi ius vllum erat. narratio in littera est manifesta. ¶ Tertio in transitu
citāt eos qui res publicam curam gerentes: ciuitatibus leges posuerunt: & si quid eorum est pro-
prium. posuerunt quidem leges /Zaleucus Locris occidentalibus. Charondas Catinensis: ciuib;
suis & ciuitatibus nonnullis que ad Carthagenenses spectant: Sicilię & Italię adiacētib;. Philolaus
Thebanis. Plato Magnēsibus. Pittacus Prieneis. Androdarnas Thracibus. Philolaus
pprie sunt leges proletarie: & vt numerus hereditatum saluetur. Charonde multe falsos
testium. Platonis mulierum /natorum & facultatum cōmunitas & coruptiones femininarum. Dra-
conis rigiditas ob magnitudinem penarum. Pittaci ebriosos (si quem pulsauerint) maiori pena ple-
dendos: q; si sobrii pulsassent. Androdarnas: nichil afferunt proprium. Hęc paucis pēficta sunt:
quia littera clara satis: aliena luce non videtur indiga.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. DECIMVM

Hippodamus
Milesius.
Lycurgus.
Solon.
Leonardus.
Melciades.
Callimachus.
Herodotus.

Vidā nūq; versati sunt in gubernatione ciuitatis: vt Hippodamus Milesius. & Ly 27
corgus & Solon rempublicam administrarunt: & legumatores pariter extiterunt
¶ Lycurgus quidem Lacedemoniis. illud gręce non habetur: sed loco eius id dī
taxat. & de ea que Lacedemoniorum est dictum est. Verum id intelligentie nichil
preiudicat. dissima igitur littera est: vt traduxit Leonardus. ¶ Nauale enim poten- 29
tie aduersus Medos. de victoria ista Athenēsiū Medos bello commisso in Ma-
tatione ducibus Atheniensium Melciade & Callimacho: legatur textus Herodoti vbi cōflictus illa
ingens narratur: deuictis barbaris Medis atq; Persis oppetit tamen in bello Callimachus. ¶ Ex
censu quingentorum modorum. Illic est quingentorum medimnorum. verum pro medimnis: lasi-
ni (vt dictum est) modios ponūt. magistratus a tribus cētib; omnes sumi voluisse aiunt Solonem.
primus census erat quingentorum medimnorum: secundus eorum qui equos alere possent ad eque-
strem militiam. tertij qui tricentorum medimnorum censum attingerent. Ceteri vero infra hos cen-
sus: seruales & mercenarij: quibus nullum inire magistratum fas erat: sed concionis & nonnullorum
aliorum publicorum solum erant participes. ¶ Platonis autem mulierum & natorum. Quas respu- 30
blicas precedētib; cap. Socratis appellauerat: hic easdem Platonis appellat. nec ab re quidem.
nam Plato & libros de republica & de legibus scripsit: motus dictis Socratis: qui eam sententiā de-
fendebat. ipse vero Plato vt & iam dictum est: eadem cum Socrate sentiebat. ¶ Proprium autem
Draconis est nichil. Draconis leges abrogauit Solon. quibus vna fere omnibus mors: pena defini-
ta erat. damnati oculo: capite mulctētur. olera aut fructus furati: vt homicide mortis supplicium pē-
dant: quare Demades dicere solebat: Draconem non aramento: sed sanguine leges suas exarsisse.
sed hęc frequenter sunt audita: & qui plura desiderat legat Plutarchum.

Plato.
Socrates.
Plato.
Draco.
Solon.
Demades.

¶ SECYNDI POLITICORVM
ARISTOTELIS
FINIS.

TERTIVS POLITICORVM ARISTOTELIS.

De ciuitate ciue ciuitate donatis magistratibus de iuste & iniuste ciuitas. Cap. I.

Ciuitas.

Quid respubli-
ca.

in blu

Huius blu
13Lacedemonij
Canthaginiens

Quid ciuis

Quid ciuitas.

Gorgias.

VI de republica considerat. que sit vnaqueque & qualis: fere prima illi consi-
deratio occurrit videre: quid sit ciuitas. nā ea nōnūq̃ in cōtrouersia venit:
cū aliū dicat a ciuitate factū: aliū nō a ciuitate. sed a potētibus quibuscūq̃ vel
a tyranno. ciuisū autem vni ac legū positoris: totum negociū versari vide-
mus circa ciuitatē. Est autē respública eorū qui in ciuitate degunt. Institutio
quedam. Cum vero sit ciuitas cōpositum quiddam. quē admodū alia to-
ta ex pluribus partibus cōsistentia: manifestū est primo de ciue esse perquirendū. nā ciuitas
est ciuisū multitudo quedā. quare & quē oporteat ciue vocari. & quid sit ciuis. est cōsideran-
dū. nam de ciue sepe cōtendit: nec eundē omnes fatent̃ semper esse ciue. & qui in populari
statu ciuis est: persepe in paucorū gubernatione non erit ciuis. Eos igit̃ qui alio quodam
mō hanc appellationē sortiunt̃. cū eos qui ciuitate donati sint: omittamus. Nec habitatio
ciue facit nam isto modo aduene & serui ciues essent. cū habitatione cōmunicēt. Nec rur-
sus hoc pacto qui fori ac iudiciū sus habēt. nā hoc exiit etiam illis: qui simul cōtrahunt. cū
per cōtractum forum sortiant̃. quamq̃ multis in locis peregrini ne id quidē perficere habeant:
sed necesse est vt paritōri accipiāt. ex quo fit vt imperfecte quodammodo sine fori iudicio
rumq̃ participes: sed vt pueri nondū ob etatem. inscripti. & senes a muneribus publicis va-
cantes non multū simpliciē ciues dicendi: sed cum adiecto illos quidē imperfectos. hos au-
tem transactos. aut quippiam aliud adiungentes. at nos querimus eum. qui simpliciē ciuis
dicat: nec habear aliquam adiunctionem que restringat & corrigat. quoniam etiam de insa-
nibus & exulibus eodē modo. vt supra dubitari. & responderi potest. Ciuis simpliciē nul-
la alia re definit̃ magis. q̃ participatione potestatis publicē iudicādi atq̃ gerendi magistra-
tus. magistratū autē aliū sit determinari secundū tēpus. ita vt nō liceat interdum nisi semel
eundē habere. aut p̃ alia temporis spaciū. alii sūt indeterminati: cū illius qui iudicāt: & q̃
cōcōnas. q̃q̃ foras foret dicere aliquid: tales nō esse in magistratu cōstitutos. Atqui ridiculū
fuerit: eos qui maxime principis in magistratum dicere non habere. Sed nichil refert. nam
de nomine est questio. est enim absq̃ nomine publicā potestas. iudicantis decernentisq̃ in
cōcione: & nondū inditum quopacto oporteat vt rumq̃ nomini: sed sit definitionis gratia
indeterminatus magistratus. Ponimus autē eos esse ciues: qui huius potestatis vni cū aliis
participes sunt. maxime igitur proprie ciuis super omnes qui ciues dicunt̃ fero talis est.

Nec latere nos debet: q̃ in rebus quarum subiecta differunt specie: & aliud eorum est pri-
mū aliud secundum aliud consequēs: aut omnino nichil est qua talia sunt. iis commune:
aut vix. respūlicas autē videmus specie differre abinuicē: & alias esse posteriores alias vero
esse priores. Que enī aberrauerūt ac prolapsę sunt: necesse est vt posteriores sint integris
incorruptis. quomodo autem dicamus eas labi: postea patebit. quare etiā quoq̃ esse aliū atq̃
aliū necesse est secūdū differentia rerum publicarum. Itaq̃ ille de quo diximus: in popula-
ri quidem statu maxime est ciuis. in aliis vero speciebus esse quidē potest: non tamē necesse
est. in quibuscūq̃ enim neq̃ populus est neq̃ concioni vltus: sed conuocationes habent & in-
dicia ad partē. vt apud Lacedemonios: de cōtractibus cognoscūt cū q̃thori nūciant̃ alit
alia. de cede autē senatus: & foras alius magistratus de aliis ius dicit. eodēq̃ mō apud Cartha-
ginenses: de omnibus quidē causis magistratus quidā cognoscūt. Sed recipit correctionē diffi-
nitiō ciuis. q̃ in aliis rebus publicis nō est indeterminatus magistratus ille q̃ in cōcōe decer-
nit & iudicat: sed s̃m magistratū determinatus. horū enī aut omnibus aut quibuscūq̃ cōcessum
est & deliberare aut iudicare vel de omnibus: aut de quibusdam. Quis igitur sit ciuis: ex his
patet. cui enim habitas est participandi potestatis publicę deliberatiue: aut iudicarię ciuem
sā esse dicimus. ciuis ciuitatis: ciuitatē vero talū multitudine que ip̃a se sufficiens sūt s̃m
placiter dixerim. ad viuēdū. Cōsueuerūt autem dicere cū esse ciuem: qui ex ambobus ciui-
bus ortus sit: & non ex altero solū cū ex patre aut matre. Alii vero magis vltra requirunt
cui auios & proauos & tritauios vel plures. His itaq̃ diffinitis ciuilit̃er & iucante: dubitant
quidam quomodo tertius ille aut quartus erit ciuis. Gorgias quidem Leontinus partim dicit

bīrana fortasse partim ludens inquit: quemadmodū mortaria sunt illa que a factoribus mortariarum sūt: sic Larissēos esse qui ab artificibus eorum fiunt esse nāq; aliquos Larissēorū factores. est aut simplex. si enī participarent administratione reipublice: secundū determinationē iam dictā essent utiq; ciues. etenim neq; possibile est congruere diffinitionē illam primis cōditoribus aut habitatoribus: ut ex patre matreq; ciuibz sint exorti. ¶ Sed forsā māgis de eo dubitari potest: cū facta mutatione recipiunt quipriā ad communione reipublice, quēadmodum Athenis fecit Clisthenes post tyrannorū electionē cōplices enī in tribus descriptis peregrinos. & seruos: & inquilinos: de quibus dubitari potest nō quis ciuis: sed utrū iuste ne an iniuste. Arqui & de eo insup quis dubitabit: an si nō iuste ciuis: nūquid ciuis nō sit quasi idē valent iniustus & falsus. ¶ Sed cū videamus quosdā iniuste se i magistratibus gerere quos nū magistratus esse dicimus: sed nequāq; iuste: ciuis aut quodāmodo magistratus diffinitus sū: (nā qui princeps est talis magistratus: est ciuis ut diximus) patet q; hos quoq; ciuis esse dicendū est. Iuste autē an iniuste: p̄tinet ad primā illā questione: in qua queris: nūquid a ciuitate factū sit: an nō a ciuitate: seu cū ex potentia paucorū: vel ex tyrānidē: ad populārē statū sit mutatio: tūc enī neq; pactā pecuniā soluerē quidā volu: tū: quasi nō ciuitas cā iuscipiat sed tyrānis: nec alia hmoi permulta: quasi reipublice quedā: vi atq; vīctoria cōstent: non publica vtilitate. Si igit per hunc modū quedā in populārē statu gerunt: similiter dicenda sunt esse illius reipublice acta: & paucorum potētie & tyrannidis.

PRIMI CAP. TERTII POLITICORVM COMMENTARIJS.

Quid reipublice.

Quid ciuitas.

D Rimum proponit de ciuitate querendum esse: ei: qui recte rempublicam statuere voluerit: quid sit. nam frequēter controuersum est: sit ne quippiam factum a ciuitate: an secus: sit utiq; rem publicamq; si eorum qui in ciuitate degūt institutio quedam: recta videlicet: aut qui si non recta: non tam reipublica: sed reipublice labes: corruptela prolapsa: q; esset. que diffinitio profecto. nūq; cognoscantur nisi cognoscatur quid sit ciuitas. ¶ Diffinit ciuitatem. multitudinem quandam esse ciuium ad bene videlicet probeq; de quēdā vitam sufficē: eam ut ex cake capitā monstrat. que diffinitio minime cognoscatur: nisi primum cognoscamus quid sit ciuis: tū q; ciuitas totum sit: ciuis pars totū aut non nisi cognitis partibus: haud quāq; sufficienter agnoscī potest. ut q; in ciuitatis diffinitione collocat & obscuritatem habet. nam de ciue sepe contendit: nec eundē omnes fatent: semper esse ciuē. nam si populārē statū in paucorum potentiam: nequāq; omnis is ciuis erit in paucorū illa potentia: qui ciuis erat in populārē statu. ¶ Reijcit a nūcupatione ciuis suspiciter: ciuitate donatos: inquilinos: eos insuper qui solū ius sortiti: aut cōte habēt: siue prole casum dicere possint siue cogant patronū. aut qui dicat au defendat accipere pueros senes nota quadā insignis infamie notatos: & exules. nam aut hi ciues absolute non dicuntur: aut cū adiectione. ut urbe donati ciues imperfecti ciues: emeriti ciues: infamis ciuis: aut exul ciuis. ¶ Diffinit simpliciter absolutāq; nūcupatione ciuem. eū esse qui publice potestatis deliberandi: consul tandū iudicandiq; atq; magistratus subeundi particeps sit. Et partē magistratus in determinatos & in indeterminatos. Potestātē autē deliberandi cōsultandi & in contione iudicandi: indeterminatū appellat magistratū: alios aut qui extra contionem gerunt determinatos. patet igit hūc esse ciuem simpliciter qui indeterminati & determinati magistratus ciuitatis sit particeps. sed hanc diffinitionem: paulo post emēdat. quia nō in omni reipublica inuenitur hic indeterminatus magistratus qui est i tota ciuium cōmunionē potestas conuocandi deliberandi videlicet atq; iudicandi: sed maxime in populārē. ¶ Ostendit ciuē a ciue specie differre: quēadmodū & subiecte reipublice: quarū ciues existūt specie differūt. & non modo ciuē non vniuoce dici sed & analogice. quēadmodū reipublica primo dicit de recta reipublica: potterius autē & secūdo de reipublica laprā qbus nihil cōmune vniuoce aut vix reperias. & quia nō in omni reipublica est cōtio: & indeterminatus cōtionandi magistratus: ut apud Lacedemonios & Carthaginēses magistratus oēs definiti determinatq; sunt: ideo diffinitionē Ciuis secundū intelligentiā superiōrē emēdat factq; communē ad omnē reipublice sp̄iem: & analogice ad reipublicarū prolapsiones. videlicet ciuē alicuius reipublice esse: ei: participandi publici magistratus illius reipublice: facultas adest siue deliberatorius sit is magistratus: siue iudicatorius. Diffinitionē etiā ciuitatis amplius declarat q; expreflerat prius: ciuitatē scilicet eā ciuū multitudinē esse: q; p se sufficiat (ut simpliciter dicatur): ad viuendum. Hec preceidentū summa. ¶ Duas diffinitiones ciuis confutat. Primam: ciuem esse: qui utroq; parente ciue natus sit. secundam: qui utroq; parente ciue natus a uos pro uos ab uos utraque pluresq; habuerit ciues. nam de tempore aut quarto requirit: quia ratione ciuis sit: & raudē aut danur non sic esse ciuis aut in infinitū fiet euasio. Ex prima diffinitio primis con-

Quid ciuis.

que capta cum esset ab hostibus. ferunt partē aliquam eius ciuitatis. tertia die nondum aliquid sensisse. similiter & quęcūq; alia magis habent circūscriptiōē gentis. q̄ ciuitatis. sed huius questionis alio loco vtilis erit consideratio. nam de magnitudine ciuitatis. & quanta esse vtile sit. & vtrū vna vel plures. latere non debet ciuellem. ¶ At habitantū in eodem loco: vtrum quoad sit idem genus habitantium: eandē esse ciuitatem dicendū est: quia semper alij intereant alij oriant. vt & flumina solemus eadem dicere & fontes eosdem: quia semper vnda noua superueniat ac defluat. An homines dicendū est eosdē esse ppter hanc causā: sed ciuitatem aliam: nā si ciuitas est societas quedā (est aut societas ciuium) variata reipublice gubernade forma: & alia specie effecta: necessarium vtiq; videat: ciuitatem quoq; nō eandē permanere. vt & choriū alium esse dicimus: dum tragicus est q̄ dum comicus: etsi iudē sint homines. eodēq; item modo: omnem aliam societatem. & cōpositionem aliā: si species cōpositionis alia fiat. cū harmoniā earūdē vocū aliā eē dicimus: & mō doricā mō phrygiā vocitamus. ¶ Id si ita est: patet q̄ maxime dicendum est: eandem ciuitatem ad reipublicam respicientes. Nomine autem vocari alio: aut eodem licet: eisdem habitantibus q̄ iam vel alia pensus hominibus. ¶ Vtrum autem iustum sit pactum dissoluere aut non dissoluere mutata reipublice gubernade specie: alia est disputatio.

Harmonia
Dona &
Phrygia.

¶ SECUNDI CAP. COMMENTARIUS.

Questionem diluit. Vtrum si ciuium multitudo alio migret: & alium incolat locū: & cōtra: alij locū eorum subterre: eadē erit ciuitas q̄ migravit alio: an eadē que successit abeuntū loco: sed hec dubitatio leuis est: dissoluta: facili. cū ciuitas multipliciter dicatur: nūc de loco. nūc de ciuiū multitudine. qui nāq; migrarūt: ciuitas eadē sunt hominibus: sed nō loco eadē qui succedūt: loco ciuitas eadē: sed nō ciuibus que prius eadē. ¶ Secundā mouet questionē. eorū hominū qui eundē incolunt locū: ad quam vtiq; magnitudinē dicendū est vnā esse ciuitatē. hanc hoc in loco non diluit: sed relinquit ad sepe mō diuendam: vbi de magnitudine ciuitatis: quantaq; magnitudinē esse expediat: differit. ¶ Tertia est. quoad vtiq; hominū eundē locum habitantiū ciuitatem eandem putare oportet: an quoad genus questio durat. Quis semper alij intereant & alij. oriantur: cū solemus semper eadem flumina dicere: & fontes eosdem: quis vnda effluat cōtinuo & noua succedat: an ppter hanc ipsam causam dicendi sunt homines idem: sed dicuntur ciuitas diuersa: quia forma videlicet reipublice gubernade sit inmutata: nā cū ciuitas sit quedā societas: est autē citiū societas: variata reipublice gubernade forma: & facta specie altera: necessariū videtī queat: nō eandem permanere. vt choriū aliū dicimus dū tragicus est: & dū comicus: tamen si idem sint hoies. eodemq; nō modo cōmunem aliā societate: & cōpositionem aliā esse dicimus: si species cōpositionis alia fiat. vt harmoniam earūdē mō phogorum aliam esse dicimus: & modo doricā: modo phrygiā vocitamus. ¶ Diluit questionē. ita esse censendū: ciuitatē vnā dici: aut alterā: quēadmodū chorū eundem aut diuersum: & harmoniam eādem: diuersamue harmoniam. quare perspicuum est: ciuitatē dici eandē cū ad reipublicā respiciamus: cumq; est continuo eandem gubernandi reipublice forma atq; species. & licet ciuitatem ipsam: nunc eandem: nunc alterā nomine nūcupare: siue eisdem: siue prorsus alijs incolētibz ipsam hominibus. ¶ Quarta questio. an iustum sit pactum dissoluere mutata reipublice specie: an potius non dissoluere sit iustum. hanc non diluit: q̄ alteri loco eius discussio sit accommodata.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. SECVNDVM.

Vt chorum alium. Cū in scena tragedie & comedie representabant: pars vna choro deputabatur, dum interualla fierent: & mutatis prioribus personis: noue introducebantur. chorū autem concentu & ritmo mat erie cōuenientibus: inter dū saltu & tripudiorū interitū demulcendū pplm peragebatur. Et diffiniunt chorū: conuentum & quasi choronam: eosq; qui ad ludos cōueniunt: & proprie esse conuentū saltantiū: atq; canentium: deductum a chora id est gaudio. & in tragedijs & comedijs agentes chorū: aut choreas ducebant: aut cōstabat: rei subiecte chorū accommodātes. & actoris partes vt inquit Oratius: chorū officijq; vtile defendat. at quoties in comedia tragedia aut satyra simul agūt: vt loquūtur cantillant: aut choros dicunt: persone ille chorū dicit. si in duas ptes diuise hec agunt. hemichoria singuli aut per se agentes. mimi. sed de choris satis. ¶ Tropus Donus: Phrygius: modus sunt musici. Phrygius quidē violentus & animū distrahens: Donus autē pacatus & moderatus. vt ex octauo huius numero 19 agnosce. cantu Phrygio Timotheus musicus: ita exasperasse fertur Alexandrum. vt ex epulis ad arma continuo proficere: ac mutato Phrygio modo in remissum: ad cōuitas pacatum reduxit. & quāq; eadē voces fonet: & eadem chorde in vniq; modis tangantur: non tamen eadem est melodia. verum hec: potius a musicis sunt dicenda.

Tymotheus.
Alexander.

¶ Vtrum autem iustum sit. Huius questionis dilutio: potius ad leges pertinet. & tanta est diuersitas legum: quanta & rerum publicarum: similiter quoque & pactiorum. leges tamen regie optimarum: & reipublice bone & iuste: & pacta talia: at leges tyrannice paucorum potentum: & populares: neque simplices: bene neque iuste: & plerumque: pacta talia.

¶ De virtute absolute viri boni & boni ciuis: eius qui preest & eius qui subest: & de officiis. Cap. III.

14 **M** Is vero (que nunc dicta sunt) consequens est videre: vtrum eadem sit vir-
 15 tus boni viri & boni ciuis: an non eadem. ¶ Vtrum si hoc est perquirendū prius de virtute ciuis: sub cōpendio dicere oportet. Vt igitur naua vnus aliquis est eorū qui sunt in cōmuni societate: ita & ciuem dicimus. Naua rē vero quāq; dissimiles sint secundū potentiā: nā alter est remex: alter gubernator: alter prōrād rigens: alter alterā hmoi appellationē habens: patet quod expressissima vnus cuiusq; nūcupatio: p̄pria erit illius virtutis. Similit̄ autē & cōmunis quedā conuenit omnibus: salus enī & cōseruatio nauigantiū: cōmune est omnium opus. hoc enī vnusquisq; eorū intēdit. sic igit̄ & ciuibz licet dissimiles sint: opus est cōseruatio cōmunis societatis. societas vero: est reipublica. quāpropt̄ necesse est virtutē esse ciuis ad reipublicam. ¶ Siquidem igit̄ plures sunt rerum publicarū species: patet nō esse recipiendam: vt studiosi ciuis vna sit virtus p̄fecta. at viri boni p̄fecta est virtus: quā igit̄ fieri possit: vt ciuis studiosus non possideat virtutem illam: per quā dicitur vir bonus: manifestū est. ¶ Quieriam & alio modo inquirentibus deuenire licet ad eādem rationem circa optima reipublicam. nam impossibile est ex oibz studiosis esse ciuitatem: & oportet singulos opus suū bene cōficere. hoc autē a virtute. cū vero sit impossibile similes esse ciues omnes: nequāq; vna fuerit virtus ciuis & viri boni. nā virtutem studiosi ciuis: oibz adesse oportet. sic enī optima necesse est esse ciuitatē. at viri boni virtutē impossibile est oibz inesse nisi necessarium sit in studiosa ciuitate: ciues oēs esse viros bonos. ¶ Preterea cum ex dissimilibz cōstet ciuitas: vt animal continuo ex anima & corpore: anima vero ipse ex ratione & appetitu & domus ex viro & vxore: & acquisitio ex dño & seruo: eodem modo ciuitas ex his oibz: ac preterea ex aliis dissimilibz cōstet speciebus: necesse est nō vnā esse ciuiū omnīū virtutem. quemadmodū neq; chorū agentium. Supremū & adiutoris. quā igit̄ nō eadē simplicit̄: ex his patet. ¶ Sed an erit alicuius eadem virtus ciuis studiosi: & viri boni? ¶ Di-
 16 cimus vtrūq; studiosum in magistratu bonum esse atq; prudentē. ciuilem autē hominem ne-
 17 cessarium est esse prudentē. & statim aliam esse disciplinā magistratum gerentis: aut quā dī: vt pater in regū filiis: qui ad equestre bellicāq; disciplinā in adolescentia erudiunt. vt Eu-
 18 rypides inquit: nō michi speciosa: sed ea quorum ciuitatis indiget: tamq; sic magistratu fun-
 19 gentis disciplina quedam. si autem est eadem virtus presidentis boni: ac viri boni: ciuis autē est: & qui subest: non eadem virtus simplicit̄ fuerit ciuis: & viri boni: sed tamen cuiusdam ciuis. nō enim eadem virtus est ciuis qui preest: & ciuis qui subest. & ob hoc forsā Iason in-
 20 quit grauius ferre si non regnaret: quia nesciret priuatus esse. ¶ Sed nichilominus laudan-
 21 dum est posse imperare & parere: ac preclari ciuis virtus est posse preesse subesse laudabiliter si ergo virtutem boni viri posuimus p̄sidentem: ciuis autem vtrāq; non vtriq; facit ambe
 22 similiter laudē dignē. ¶ Cum ergo aliquando videatur vtrāq; sed non eadem: cum qui im-
 23 perat: & eū qui parat addiscere debere: ciuē aut vtrāq; scire & participare vtrōiq; hic itaq; re facere cōsideret. ¶ Est enī p̄sidentia dominatiua. hac vero in iis que necessaria vocant̄: scilicet
 24 aliterū posse exhibere seruilia ministeria. seruorū autē species plures esse dicimus. nā sūt & mi-
 25 nisteria plura. quorū partē vnā obtinēt manuales. hi sunt (vt nō mē significat) qui ex ma-
 26 nibz viuūt: in quibus sunt mechanici & officines. Quāpropt̄ apud quosdā antiquitus hmoi artifices excludebantur a reipublice: honoribus: autēq; populis extremus fieret. hac igitur
 27 officia hominum qui subsunt sic. neq; rectore discere oportet: neq; eū qui in reipublica ver-
 28 saf: neq; bonū ciuē: nisi fortasse quādoq; sui ipsius gratia ad seipsū. nō enī amplius cōtin-
 29 geret esse alterum dñm: alterum seruū. sed est presidentia quedam: per quā p̄est similibz genere: & liberis hominibus. & hanc dicimus ciuilem presidentiam: quā cum qui p̄est didi-
 30 cisse parendo oportet. cū p̄fectum equitum esse: cum ipse prius sub alio fuerit. & exercitum

Eurypides:

Iason.

ducere: cum ipse prius in exercitu per inferiores militie gradus ductus sit. in insidiisq; deli-
tuerit. Gobrem recte dicif neminem bene imperare posse. qui nō ipse prius sub imperio fue-
rit. ¶ Sed horum diuerfa est virtus. & oportet bonum ciuem scire. ac posse preesse. & sub-
esse. & hec est virtus ciuis. scire recte se habere in vtracq; parte. & boni igit viri in vtracq; qū
alia species est ciuis modestie ac iusticie que preest. nā eius qui subest ac liber est: nō vna p-
fectio fuerit virtus atq; boni viri. vt iura iusticia: alias species habet cū pest-alias cū subest.
¶ Quēadmodum viri & mulieris: alia temperātia. & fortitudo. nā videref vtiq; timidus
esse vir: si ita fortis esset. vt femina fortis. & mulier inhonesta videref: si sic honesta foret
vt vir honestus. administratio quoq; domus: alia mulieris. alia viri. nā viri opus est acqui-
rere: mulieris autem seruire. ¶ Prudētia vero ppria virtus est eius qui preest sola. nā cetera
quidem virtutes vident cōmunes. tā eorum qui psumt. q̄ eorum qui subsunt. at prudētia nō
est virtus eius qui subsit: sed opinio vera. qui enim subest. vt is est qui fistula facit: qui vero
preest. vt is qui vti fistula. vtrum igit eadem sit virtus viri boni & ciuis studiosi an alia: &
quomodo eadē & quō alia: ex his patet. ¶ Restat adhuc vna dubitatio circa ciuē: vtrū reuera
ciuis sit is. cui solum participio est publici magistratus. an opifices etiā ac mercenarii sint
ciues nuncupandi: nā si punamus hos quoq; esse ciues qui magistratuū sint expertes: neq; q̄
possibile est vnusquisq; ciuis tale esse virtutē. si vero nullus horū est ciuis: i qua parte sunt
hīdī hoies reponendi: neq; enim in eorū ministrorū loco. qui nobiscum habitāt: neq; rur-
sus peregrini. ¶ An secundū hāc rationem nichil dicemus euenire absurdū: neq; enī seruū
supradictorum quicq; neq; liberti. Illud aut verū. q̄ non oēs illi dicendi sunt ciues: siue qui-
bus ciuitas esse nō potest. cū neq; pueri ita ciues sunt: vt viri. sed hī quidē simpliciter. Alii ve-
ro ex suppositione. ciues enī sunt: sed imperfecti. Vt vltis autē reporibus apud quosdā: opifi-
ces erāt senti. aut peregrini. quapropt etiam nunc pleriq; tales sunt. optima quidem ciuitas
nunq; opificem facit ciuē. q̄ si is ciuis. ciuis autē virtus est quā diximus: dicendum est eam
nō esse cuiusq; ciuis. neq; liberi modo. sed eorum qui a ministris necessarij sunt alieni.
necessaria vero qui vni ministrat. seruus est: qui autē publice viles & sordidi. ¶ Patebit autē
& hīc paulo adhuc cōsiderāribus. quēadmodum in his res se habeat. hoc enim quod dixi-
mus. illud ostendit. cū enī plures sint reipublicarū species: plures q̄ species ciuū sit necesse
est. ac maxime eorū ciuū qui subsunt. itaq; in quadam republica opifices & sordidi ciues
erunt. in quibusdam vero impossibile est. vt ciues sint. puta in optimatum gubernatione: si
qua illa est. in qua secundū virtutem dant honores. & secundum dignitatem. non enī vlti-
tutem exercere potest: qui vilius officiis occupatus est. in paucorum quoq; gubernatione
tenues homines ad rempublicā non recipiunt: ex magno enim censu ad honores reipubli-
ce perueniūt: artifices tamē ad hāc speciem reipublice puenire possunt. & si sordidi sunt: qm̄
pleriq; artificū diuītijs abundāt apud Thebanos autem lex fuit. vt nemo habilis esset ad ho-
nores reipublice suscipiēdos: nisi p decem annos a mercatura destinisset. in multis autē re-
bus publicis: atterant etia lege. ad ciuitatem peregrini. est etiā lex in quibusdam populari-
bus ciuitatibus: vt satis sit ex matre ciue esse genitum. & spuris quidē recipiunt hoc pa-
stro. multi attamen refert propt defectum legitimorum ciuū: tales faciunt ciues. paucita-
tē enī hoim iudicāt: his vtunt legibus. q̄ si abundant in multitudine: paulatim excludunt.
primolibertini generis homines. deinde eos qui ex matre solūmodo. ciues sunt. in fine au-
tem nō nisi ex vtroq; parente natos ciues: p ciuibz habēt. Q̄ igit plures sint species ciuis
ex his patet. & quod maxime dicif ciuis ille: qui habilis sit ad honores suscipiēdos. vt Ho-
merus inquit. sed vbi id occultum est. ex deceptione habitatorū: tanq̄ in honoratum quen-
dam repticiū repellunt. vt inquilinus enim est & aduena: qui honores capere non potest.
¶ Vtrum igit alia an eadem virtus sit. per quam est vir bonus & ciuis studiosus: patet ex
supradictis. q̄ alius ciuitatis idem aliusq; vero alius: & ille nō omnis: sed qui preest rei-
publice: & dominus est: aut solus aut cū alijs. communium curam gerens.

¶ TERTII CAP. COMMENTARIVS.

Rima questio. An eadem sit virtus: qua quis absolute dicitur vir bonus & bonus ciuis: an alie-
ra? ¶ Diluit nō esse eandē. Primo. Quia bonus ciuis dicitur: vt bonus nauta. atqui eadem vir-
tus non est: qua quis simpliciter bonus est: & bonus nauta. neq; igitur eadem qua quis sim-
24

Thebani.

Homerus.

pliciter bonus & bonus ciuis. bonus autem natura dicitur: qui bene officii suum pagat: vt qui bene re-
 mos impellit si remex: qui bene clauum moderat si gubernator: qui prouidit dignis si. prauis totius pro-
 functionis sue modo nauigantii multitudinis: conseruationem efficiens. salus enim et conseruatio: comu-
 ne est omnium nauataru opus. sic bonus ciuis: qui probe: feliciterque suum peragit officii: pro modo fun-
 ctionis sue: ad totius comunitatis totiusque reipublice status conseruationem: vt qui publica decreta: sen-
 tentias: & facta ciuitatis fideliter exarat si scriba: qui bene ac fideliter publicu erarium curat: sic questor.
 qui pro dignitate quietos tranquille moderat: fontes vniuerseditionis sedat si gubernator. et ita quisque
 secundum id officium: quod in re publica sortitus est moderand: pro modo suo quantum in se est: totius
 reipublice salutem efficiens. est enim reipublice salus: totiusque multitudinis conseruatio: omnium ciuium
 opus. quare boni ciuis: virtutem dici necesse est respectu habito ad reipublicam: non absolute ad ip-
 sum. ¶ Secundo. Quia reipublicarum multe sunt species. manifestum igitur est boni ciuis non esse
 virtutem vnam perfectam: a qua bonus ciuis dicitur. at boni viri a qua absolute bonus dicitur: perfecta est
 virtus. perspicuum igitur est: fieri posse bonum ciuem eam virtutem non possiderem: qua vir bonus dicitur.
 ¶ Tercio. Quia optimam reipublicam impossibile est esse ex oibus absolute: simpliciterque bonis viris.
 attamen in optima re publica: necesse est ciues omnes opus suu bene pagare. & opus bene peragere
 ab aliqua virtute. simpliciter oportet. at vero non a qua vir absolute bonus dicitur: alioqui absolute boni es-
 sent omnes atque similes. hoc autem cum sit impossibile: manifestum est non omnino eandem esse virtutem
 boni ciuis atque boni viri. quoad quidem in optima ciuitatis gubernatione: virtutem boni ciuis omnibus ad-
 esse ciuibus oportet. absolute boni viri virtutem: oibus adesse impossibile est: nisi necessarii sit in opti-
 ma ciuitate omnes ciues esse absolute bonos viros. ¶ Quarto. Quia cum ex dissimilibus consistat ciui-
 tas: ceu animal ex anima & corpore: anima ex ipsa concupiscente particula & animosa: et domus ex vi-
 ro & vxore: et acquisitio ex domini seruici: acquisitione: simili quoque pacto cum ciuitas (inquam) ex
 his omnibus: ac preterea ex his dissimilibus: specieque dissidentibus consistit: necesse est non eandem om-
 nium ciuium esse virtutem. vt neque eadem est virtus eius qui assidet adiutor. Patet igitur ex his: non sim-
 pliciter atque omnino eandem esse virtutem: qua quis bonus ciuis: bonusque vir esse dicitur. ¶ Secunda que-
 stio. cum non omnino & cuiuslibet boni ciuis: & boni viri oporteat virtutem esse eandem: an saltem ali-
 cuius boni ciuis: virtutem oporteat esse eandem: ac boni viri? ¶ Diluit nos id asserere posse in opti-
 ma reipublice statu: bonum in magistratu ciuem: eandem absolute virtutem bonum esse et prudem. in
 tali enim re publica: eum virtutem qui ciuilem suscipit administrationem: prudem esse oportet. et si pru-
 dens: moru probitate praeclatus est. quare & absolute vir bonus. non tamen dicere velim: omnium ci-
 uium eandem esse virtutem: a qua scilicet & bonus ciuis & vir bonus dicitur. quia sunt nonnulli: statim
 aliam esse disciplinam eius qui preest. vt in educatione filiorum regum: licet inuerti. qui ab ineunte eta-
 te in bellica equestrisque disciplina instituitur. vt Euripedes inducit loquentem: non michi sunt vasa:
 sed ea quoru ciuitati opus est. tanquam sit disciplina quedam eius qui preest: magistratuique fungitur. si igitur
 eadem est virtus eius qui bene preest ac boni viri: & nichilo secius ciuis est is qui subest: non ean-
 dem preest: virtus omnino fuerit boni ciuis et boni viri. tametsi cuiusdam ciuis eadem erit virtus boni
 ciuis & boni viri. nam non eadem virtus est eius ciuis qui preest: et eius qui subest. & ob hoc forsitan
 saltem inquit: grauius ferre si non regnaret: quia nesciret priuatus degere. ¶ Quamquam eius qui pre-
 est & eius qui subest altera sit virtus: nichilominus laudabile est posse preesse & subesse. et preclari co-
 summati: ciuis virtus est: & posse bene preesse & bene subesse posse: sed non vtroque equa laude di-
 gne. Nam eius qui preest: virtutem qua quis simpliciter vir bonus dicitur: posuimus. eius autem qui
 subest: id non oportet: dignior igitur presidetis virtus. ¶ Sed questio subortitur cum interdum videamus
 eundem virum vero ea que pertinent ad presidendum: sed que non sunt eadem: preclarum autem ciuem vtraque
 scire oportet & que pertinent ad parandum & que ad presidendum: vtrumque esse participem: quoniam
 igitur sunt ea que oportet ciuem parando discere? hinc enim quispiam id considerandum esse ducit.
 ¶ Dilutio. non oportet eum qui preest discere ea que necessaria sunt. nam presidetia dominatoria
 est: qua in his que necessaria vocantur: vt ab omnia parare: pinere: coquere: vestes parare: calceos suere:
 et id genus: nequaquam necessarii est eum qui preest scire facere: sed viri potius. alterum autem (scire in-
 quid) facere: mancipiorum est. dico alterum: vt posse seruilia ministeria exhibere. & seruorum multe sunt spe-
 cies: quandoquidem & huiusmodi ministeria copiosa sunt. quoru partem vnam obtinent manuales: qui
 opere manuali viuunt: ceu nomen indicat: inter quos annumerantur sordidi opifices. in his igitur non ean-
 dem discunt: & qui preest: et qui subsunt. quare apud quosdam antiquitus huiusmodi opifices a reipub-
 lica excluderentur honoribus tanquam fieret extrema popularis gubernatio. hec igitur officia hominum
 qui sic subsunt: neque presidem discere oportet: neque eum qui in re publica versatur: neque boni ciuem: mi-

fi fortasse utilitatis sibi ad seipsum priuatiq; causa, alloqui non amplius coningeret alteri esse do-
minu & alterum seruum. Ceterum est presidētia quedā: qua quis preest similibus genere libenq; ho-
minibus. & hanc ciuilem presidētiā magistratūq; dicimus: quem eum qui preest didicisse patendo
oportet. ceu perfectū equitū esse: cum prius sub alio fuerit. & exercitū ducere: cum ipse prius in exer-
citu per inferiores militie gradus ductus fuerit: in insidijq; delituerit. quapropter recte dici videt: ne
minē bene imperare possit qui non prius sub imperio fuerit. hec igitur & similia sunt: que eum qui p-
est & qui subest eadem dicere oportet. ¶ Ostendit quod frequēter ante sumptū est: alteram esse vir-
tutē eius qui preest & eius qui parat: quāq; oportet preclarū cōsummatūq; ciuem vtrāq; virtutē esse
prēditū & scire recte se habere siue p-ndendū sit siue parēdum. quare & bouum virū idēdēcm vtrāq;
esse prēditū. sed alteram esse: patet. ¶ Primo. Quia altera species est moderatiōis ac iusticie que pri-
cipatur. nam eius qui subest tamen si liber sit: et bonus: manifestum est quoniam nō eadem esse virtutē. vt alia
iusticia species alias habent: secundū quas quis aut preest aut patet. non igitur eadem esse virtutē: eius
qui preest & eius qui subest. ¶ Secūdo. Quia principatū virtus ad virtutē parentis: ita sese habere vi-
detur: quemadmodū vin virtus ad mulieris virtutē. atqui viri & mulieris reuera alia est virtus. vt alia
tēperantia: et fortitudo alia. nam videt vir timidus: si ita fortis esset vt femina fortis. & mulier intem-
perata: si sic tēperata: vt vir temperatus. Administratio quoq; domus: alia mulieris: alia viri. nam viri of-
ficiū est acquirere mulieris vero parta cōseruare. Alia igitur virtus presidētis: & parentis. ¶ Terrio.
Quia prudētia: ppria virtus sola est eius qui preest. nam ceteras virtutes cōmunes esse oportet: tam
eorum qui p-ntur q̄ qui subnt: prudētia autem non est eius qui subest: sed opinio vera. est enī qui
subest vt fistule factor qui vero preest: vt qui fistula vitur. ex his itaq; manifestū est: an eadem sit vir-
tus viri boni & boni ciuis: an alia: & quomodo eadem et quomodo alia. ¶ Surgit dubitatio ex eo qd
dictum est ciuis virtutē esse & preesse & parere posse bene: et vt oportet: an igitur reuera solum sit sit
ciuis qui publici magistratus est particeps: an etiam opifices sint ciues nūcupadi: cum ipsi magistra-
tum sint expertes: si ciues appellabimus. nequaquā fieri potest: vt ciuisq; ciuis sit virtus: qua possit &
bene preesse & subesse probe. si non sunt ciues: in qua parte eos locabimus: neq; enim in nū-ero ser-
uorū qui nobiscum habitant: neq; peregrinorū locare possumus. ¶ Diluit. Primo. in optima ciuitate
optimaq; republica: opifices ciues non essent: tamen neq; serui sint: neq; peregrini: neq; ex seruis facti
liberi. Quis olim apud quodā tales fuerint: sintq; & nunc tales q̄plurimi. et hoc distat a seruis: qd ser-
uorū quisq; vni necessarii: ipsi vero opifices viles quidē & sordidi necessarii cōmunitati ministrant.
et salum insuper est omnes illos dicendos esse ciues: sine quibus ciuitas esse nō potest. Secūdo. vt
reipublice multe sunt: sic multiplices sunt ciues. in optimatū & censu potentiū republica: opifices mini-
me sunt ciues. sed in paucorū nichil prohibet opifices ad ciuium munus admitti. nam sunt pleriq; ag-
rifici: qui pecunijs abundāt & maxime omnium incole popularis gubernationis: opifices omnium mu-
nerū magistratūq; capaces: ciues existunt. reliquorū: aperta continet littera nomenclatō. ¶ Aliquo-
supradictorū: sub breuitate comprehensus epilogus.

ANNOTATIONES AD CAP. TERTIVM.

Equidem igitur plures sunt reipublice species species rerum publicarū & rectarum et prola-
p-ari: ex cōsui Ethicorū cap. 10 patuerunt. & adhuc generaliter patebunt numeris 29 &
30 huius. specialiores autē modi ac species: in quanto huius. in regia gubernatiōe & opti-
mate: vir absolute bonus: et bonus ciuis reperiā: & vltimo loco in censu potestate. at in ty-
rānide: paucorū potentis & populari statu: hec non satis se cōparitūtur. nam et si inter eos sint absol-
te viri boni: neq; tyrānidē velint: aut magistratū a tyranni gerere arbitriū: neq; reipublicā paucipo-
tentū mori: aut populariter gubernare. ¶ At viri boni perfecta est virtus. Virtus boni viri: virtus mo-
ralis: virtus boni ciuis: virtus secundū speciem reipublice vt moralis virtus: in optimatē. in censu po-
testate: me diocritas: & militans strenuitas. in populari: equitas secundū numerū: et arithmetici me-
dium. ¶ Agentiū supremi & adiutoris. summus agentiū chorū & vt Aristoteles inquit. ne p- q-
tan xpo vt autē sit qui opus ipsum dirigit: alij autem assunt vt socij & adiutores ad chorū ipsum quis-
q; pro suo officio peragēdum. ¶ Sed horum diuersa est virtus. Sunt ciues qui bene norūt subesse: sed
adhuc bene preesse nesciunt: & illi nōdum preclari & cōsummati sunt ciues. sed qui vtrūq; munus
preclare obire: is tam cōsumatus & preclarus ciuis. at contra nō videtur: vt qui apti sunt vt bene pre-
sint: idem bene parere nesciunt. quis enim vnq; euasit ad docendum preclarus. qui idem non recte
didicerit. ¶ Quomodo modū vin & mulieris. Ille qui in ciuitate p-est: vt vir est: & multitudine que in ci-
uitate parat: vt femina. quare illius virtus: viri virtuti: huius vero: mulieris virtuti non absone cōparat
¶ Prudentia vero propria virtus eius qui preest: sola. cum prudentie tria sunt officia: bene consulare/

Aristoteles.

Iudicare: & precipere: ea qua bene consultatur eubuliz: & bona cōsultatio dicif. quia bene iudicatur: sagacitas. qua vero recte precipit: prudentie nomen sibi retinet. & de hac preceptiua prudētia: id Aristoteles: q̃ ea sola propria sit eius qui preest: intelligitur. & de ea cap. 10. sexti ethicorum. ¶ Primo liber tñi generis homines. liber: simpliciter qui nunq̃ seruus fuit. liberus qui cū fuerit seruus: liber factus est. libertini qui iusta seruitute manu missi sunt: et hec apud iureconsultos frequentia.

¶ De republica/ gubernandi speciebus reifamiliaris/ imperis/ republica recta & lapsa.

Cap.

III.

H

Is itaq; determinatis vidēdum est postea vtrum vna sit reipublica/ an plures/ et si plures: que & quot & quenam differentie earum sint. Est autem reipubli- ca ordinatio ciuitatis: & circa magistratus alios/ & maxime circa id quod su- mam in ciuitate habeat authoritatē/ et sit principalissimū omnīū. nam princi- palissimū: vbiq; gubernat ciuitatem. quod autem gubernat: reipublica est. di-

Quid respu- blica.

Primi

12

10

Quinti ethico- rum cap. 5

- co autē ceu in populari quidem statu/ populus est dominus: in paucorū vero potentia pauci. dicimus autem et reipublicas alias esse ab istis: de quibus quoq; aliis/ eodē modo dicemus.
- 16 ¶ Supponēdum est prius: ciuis gratia ciuitas sit constituta/ et quot sint gubernandi species circa hoiem/ & circa societate vite in supioribus libris vbi de gubernatioe rei domesticē/ ac de dño & de seruo determinauimus. dictum est natura esse hominē/ ciuile animal ac so- ciale. Ex quo fit: vt etiam si nichil indigēat mutuo auxilio/ nichilominus affectent vite so- cietate. quinetiā et cōmunis vtilitas coniungit eos: in quātum confert singulis partem be- ne viuendi. maxime igitur hic est finis: & publice omnibus & priuatim. Congregātur etiā ipsius vite gratia. forsan enim inest sibi aliqua particula honesti/ & continet ciuilem socie- tatem/ etiam viuendi gratia solum: si non molestie in vita nimis exuperent. patet autem q̃ tolerant homines multa aspera/ propter viuendi cupiditatē: vt existente in eo quadam pro- speritate & naturali dulcedine. ¶ Atq; & modos imperij facile est diuidere: cum sepe sit de his a nobis in externis sermonibus determinatū. domitio enim licet vtilis reuera existat natura seruo & natura domino: nichilominus iper at pro domini vtilitate/ pro vtilitate au- tem serui cōtingenter. neq; enim fieri potest: vt seruo deficiente/ senes dominatio. filio- rum vero imperiū & vxoris/ et domus totius/ quā vocamus rei familiaris gubernationē: aut gratia est eorum qui gubernant/ aut gratia alicuius quod sit vtriusq; cōmune. gratia eo- rum qui gubernantur. vt videmus & alias artes/ ceu medicinā & gymnasticā/ illorū qui- bus imperatur/ vtilitatem querere: cōtingenter tamen & eorū qui precipiūt/ esse potest. ni- hil quippe vetat magistrū ipsum gymnasiū/ esse vnum eorum qui exercētur. quemadmo- dum gubernator/ semper est vnus ex iis qui sunt in nauī. magister igitur gymnasiū/ & gu- bernator: cōsiderat semper eorum vtilitatē/ quos gubernant. sed quādoq; eorum vnus ipse
- 28 per accidens suscipit vtilitatem/ hic quidem nauta/ ille autem vnus eorum qui gymnasio exercētur. ¶ Quapropter ciuilia quoq; imperia/ cum sint secundū equalitatē ciuium con- stituta/ & secundū paritatē: vicissim quoddā illius bonum/ quemadmodū si- be prius cum preeset/ considerauit istius vtilitatem. nunc autem rōne cōmodorū/ ex respu- blicē gubernatione procurentiū/ volunt continē in magistratu esse: velut si continge- ret magistratū gerentes/ semper sanos esse/ vbi aduersa valetudine laborarent. nam forsan sic ipsos magistratus amplecterent. Constat igitur q̃ quecumq; reipublice ad cōmune vti- litatem intēdunt: illas rectas esse secundū simpliciter iustum/ quecūq; vero ad pyriam eo- rum qui presunt vtilitatem solum/ aberrare omnes: atq; esse rectorū renum/ publicarū trans- gressiōes & labeis. gubernant enim quasi a dominis: at ciuitas/ liberorū est societas.

¶ QVARTI CAP. COMMENTARIVS.

25

26

Insunt reipublice ordinationē esse ciuitatis/ cum circa alios magistratus: tō ma- xime circa eum qui omnīū est summus/ summeq; precipuus. ¶ In tertio capite pri- mi libri/ huius politice institutionis/ circa hominē/ & vite reiq; familiaris societatem/ quatuor gubernandi species tetigit. prima respicit vtrum & vxorē: que economica coningaliq; dicitur. secūda domini & serui: que herilis/ tertia patrē & filios: & hec paterna nūcupatur. quarta respicit possessiones/ facultatūq; conseruationē & accre- menta: que acquisitiua appellari solet: & in secundo capite/ eiusdem primū dixit ciuitatē bene viuendi

gratia cōstitutam esse beneq; vivere ciuitatis esse finem / & hoīem suapte natura ciuile animal effe: & pleraq; que ex illo loco patrem retinent intelligentiū. ¶ De modis imperij in re familiari hic intelli- 27
git: qui sunt imperij economicū viri scilicet ad vxorem / dominicū: primo vtilitatē domini ad seruū / & imperij paternū patris videlicet ad liberos imperium. dominicū: primo vtilitatē domini res-
piciū: secūdo autem loco bonū & vtilitatem seruī. economicū: bonū vtriusq; nam generatiōis proli-
q; gratia est: que ex equo est vtriusq; bonum. paternū vero imperiū: bonum eorū qui gubernant / pre-
cipue respicit: vt medicina & gymnastica eorū bonū quibus medetur / & qui exercēt. secūdo au-
tem loco & quasi ex accidēt: bonum eorū qui iperant: ceu medicina & gymnastica medentis & ma-
gistrī ludi bonū. ¶ Ex his in superiorū analogia colligit ciuilia publicāq; imperia: ad bonū totius cō- 28
munitatis esse debere: & non primū inuēdere vtilitatem eorū qui magistratū imperijq; tenent. nā hu-
iusmodi impia sunt inter hoīes liberos & equales: et eorūdem magistratū atq; imperiorū capaces: q̄
quia simul nequebūt: ea subēit vicissim. ex quibus statim colligit: que sint respublice recte atq; simpli-
citer iuste: & que lapsę & iniuste. nam respublice recte iusteq; simplices he sunt: que cōmunē vtilita-
tem totiusq; societatis bonū intēdunt. respublice lapsę & aberrantes: q̄ ad ppriam eorū qui presunt
vtilitatem solum respiciunt. et he rectarum rerū publicarū transgressionēs: & labe dūcūt: in huius
subditū gubernant: vt seruī natura a dominis. Atamen ciuitas liberorū est societas.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. QVARTVM.

N superioris sermonibus. in primo libro numero 10 & 12. ¶ Atqul modos imperij. oīes. 92
uo Ethicorū: vt in annotatiōibus dictum iam est: cap. 10 posuit species reipublice: & labe 27
earum: ex quibus imperandi modos facile est intelligere.

¶ De diuisione & diffinitioibus rerū publicarū / & transgressionū earum. Cap. V.

Is determinatis cōsequens est respublicas cōsiderare: quot nūero sunt & que:
& primo quidē eas que sunt recte. nam labe earum ex illarum determinatiōe 29
patescūt. Cum vero gubernatio ciuitatis & regimē id significet: regimē au-
tem est potestas ciuitatis: necesse est potestate huiusmodi ciuitatis: aut penes
vnum esse: aut penes paucos: aut penes multos. quando igitur vnus vel pauci

vel multi cōmunem vtilitatē in gubernatiōe sequūtur: has esse reipublicarū species ne-
cesse est. quādo autem ad propriā vtilitatem vel vnus vel paucorū / vel multitudinis guber-
natur: transgressionēs sunt & labe. Aut enim dicendū est non esse ciues qui potestate par-
ticipāt: aut par est ad vtilitatem cōmunitatis picipare. Vocare autē cōsuetudinem: cum vnus
ad vtilitatem cōmunē respiciens gubernat: regiam potestatem. cum vero pauci gubernāt plu-
res tamen vno optimatū gubernatiōe: vel ex eo quia optimi presunt: vel ex eo quia op-
timū ciuitati & in his qui ea cōmunicāt: p̄sunt. cum autem multitudo gubernat ad cōmunē
vtilitatē: vocatur cōmunis nomine omnium rerū publicarū: respublica. accidit autem tōta
biliter vnum enim excellere secūdum virtutem aut paucos datur: vt vero multitudo excel-
lat ad omnē virtutem difficile est: sed maxime ad bellicam excellit. hec enim in multitudine
fit: quare in hac reipublice specie principalissimū quod propugnauit est. atq; ea re partici-
pant: qui arma possident. ¶ Labūt vero et transgrediunt huiusmodi species. ex regia quidē 30
gubernatiōe: in tyrānidem. ex optimatibus vero: in paucorū potentia. ex republica autē: in
popularem statum. Tyrānidem enim esse dicimus: dominatū vnus ad propriū cōmodum in-
tendētis. paucorū autem potentia: cum ad opulentorū cōmodum gubernatur. Popularem autē
statum: cum ad cōmodum egenorū. harum enim nullā ad cōmunem vtilitatem respicit.

¶ Oportet autem paulo vberius explicare: que sit vnaqueq; istarū. habent enim dubitatio-
nes quasdā. philosophantis enim circa singulorū diffinitionem: & non solum ad agēdum re- 31
spicientis: propriū est nichil negligere. neq; p̄mittere: sed demonstrare in singulis veritatē.
Tyrānidem esse dicimus vnus dominationē ciuili societati p̄sidentis. Paucorū autem po-
tentia: quando respublicā tenent opulenti & diuites. Popularem vero gubernatiōe: cum te-
nues homines & non possidentes diuitias: gubernāt. ¶ Prima igitur dubitatio circa diffini- 32
tionē est. nam si plures sint opulenti & diuites ac respublicā teneant. et popularis guberna-
tio sit cum multitudo regit: eodemq; modo sibi contingat inopes esse pauciores q̄ opu-
lenti: sed potentiores ac respublicā teneant: & vbi pauci respublicam optinent: paucorū po-
tentia: si pauciores: nō recte vide: enī iste diffinitio gubernatiōis esse posite. ¶ Enī inue- 33
ro. si quis adiūgens opulentiē quidē paucitatem inopie vero multitudinē sic appellet reipubli-

Respublica re-
cta. Respubli-
ca lapsa.

Quid respu-
blica regia.
Quid opima-
ria. Quid cōmu-
niter.

Quid tyrāni-
Quid paucorū
potentia.
Quid popula-
ris statum.

ce species vt dicat paucorū potentia esse in qua gubernationē reipublice habent opulenti numero pauci popularē vero in qua inopes reipublicā tenent multi existentes: aliā habet gubernationē. quas enim modo dicemus eas reipublicas: eam videlicet in qua plures opulenti & eam in qua pauciores inopes gubernant in vtraque rerum publicarū. Si quidem nulle sunt alie reipublice preter supradictas: ¶ Videtur igitur ratio ista ostendere: q̄ paucos esse vel multos qui gubernāt cōtingens est aliud paucorū potentie alterū populari. propterea q̄ vbiq; accidit: si pauci sint opulenti multi vero inopes. Ex quo fit vt huiusmodi cause nō faciant differentiā: sed in eo differant copularis gubernatio & paucorū potentia abinuicē: q̄ alibi opulenti alibi inopes reipublicā obtinēt. Necessariusq; est vbiq; opes ac diuitias presunt siue hi pauciores sint siue plures: hanc esse speciem illā que vocatur paucorū potentia vbiq; inopes: hanc esse popularē gubernationē. sed accidit (vt diximus) hos quēdā paucos esse alios vero multos. opibus enim ac diuitiis pauci abundant libertatis tamen omnes participes sunt: propter quas causas cōtendunt vtriq; de reipublica.

¶ QVINTI CAP. COMMENTARIVS.

- 29 **C**onducit reipublicā rectam in regiam optimatū & in eam que sibi peculiariter respublice nomen vindicat: quam alij censu potestate appellāt. regia penes vnū est: qui paterna pietate atq; affectu omnium directione suscipit. optimatū reipublica paucos respicit virtute & probitatis integritate perfectos. quē autē peculiariter reipublica & censu potestas dicitur: multos qui & belli et pacis tēpore totius cōmunis bonū procurant. Dissimile reipublicā regiam: eam esse in qua vnus excellenti virtute preeminens ad cōmunē omnium vtilitatē gubernat. Et optimatū in qua pauci optimi & ad optimū ciuibus sunt. Censu vero potētum reipublicā in qua multi ad cōmunē omnium vtilitatē ciuitatis gubernationem administrat: et hec reipublica nominari solet: cōmune rerum publicarū nomen sibi vendicet. et hec maxime consistit in ijs qui bellica virtute prepollent: qui arma tenent & hostes pulsant. Nam fieri potest: vt vnus virtute excellat vt in regia. aut pauci: vt in optimatū reipublica vt vero multi excellent ad virtutē: haud quāquam facillimū ad bellicam. ¶ Prolapsiones itabestrāgressionesq; et corruptelas rerum publicarū enumerat & diffinit: tyrannidē paucorū potentia et popularē gubernationē. Tyrannis regno contrariat. & est diuitius vnus ad propriū cōmodum cuncta molientis. Paucorū potentia optimatū gubernationi aduersat. & est cum pauci opulenti ad suū cōmodum res ciuitatis administrant. Censu vero potestati popularis status cōtrarius est. & est cum ad egenorū cōmodum res gubernant. & nulla harum ad cōmunē omnium vtilitatem atq; bonum respicit. ¶ Resumit trium trāgressio in qua pauci opulenti & diuites reipublicā tenent: causam adducit. nam si plures sint opulenti & diuites in reipublica q̄ inopes: reipublicā teneant vt olim Colophonij & insuper popularis gubernatio vocet cum multitudo & pars maior gubernat illa pfecto esse popularis gubernatio. Diffinitio igitur illa non recte de paucorū potentia fuerit assignata. Preterea si paucorū potentia est vbi pauci potentiores reipublicā tenent: & euentu aliquo alicubi cōtingat inopes pauciores esse q̄ opulentos & diuites: sed potentiores ad reipublicā tenendā vt in Apollonia & Thera & in Ethiopia vt magni & pulchri pauci ex numero 10 quarti huius: tunc illa exit paucorū potentia attamen opulenti & diuites reipublicā non gubernāt. diffinitio igitur paucorū potentie non recte allata est. non recte etiā popularis gubernatio diffinita in qua tenues hoies & diuitias non habētes gubernant. ¶ Malam diuisionē refutat. Sed esto quis dicat particulas multi & pauci adiungendas esse: vt paucorū potentia sit in qua opulenti ac diuites numero pauci reipublicā gubernant & popularis status: vbi inopes numero multi res cōmunitatis administrant. verum alia insurgit dubitatio. quas enim tunc dicemus eas reipublicas: quas quarū vna plures opulenti & in altera pauciores inopes gubernant: si nulle sunt reipublice preter eas que dicte sunt? ¶ Diluit. Annuens particulas multi & pauci: non esse de illarum diffinitionū integritate: neq; differat paucorū potentia & popularis gubernatio per hoc q̄ hic multi illic pauci gubernentur per hoc q̄ inopes illic vero opulenti & respectu habito ad diuitias presunt & reipublicā teneant. Veritatem sepe numero accidit in his gubernationibus vt pauci sint opulenti & multi inopes: ideo particula ille pauci & multi cum apponitur non intelligitur vt necessarii: sed que id explicat quod frequenter accidit. accidere tamen & alio modo etiam potest: vt & dubitationis preter debattatio.

ANNOTATIONES AD CAP. QVINTVM.

Polybius.

h

Is determinatis. Species quas hic enumerat simplices sunt. volunt autem eas in ciuitatib^{us} componi: vt in Laconica & Romana republica secundū Polybiū. nam qui aspiciat ad impatores bellie regia videt. quia ad senatū optimatū. qui illic ad ephoros: hic autem ad tribunitios: cōsupotentū. Verum Laconicā non recte illa continere: & in multis aberrare & labi: mōstrauit Aristoteles cap. septimo precedētis. de Romana autē republica qualis ipsa fuerit non est inspicuā: tiazū differendū. Verum si in aliqua ciuitate: aut due aut tres harum specierū iungātur: res ea publica cōposita nichil verat dici. si tamen vna alijs pficiatur: in ea: summa reipublice locetur: ab ea vt a domīnate republica denominat. ¶ Paucorū autē potentia: quādo tempore publici tenet opulētū & diuities. Cum & in paucorū potentia & populari gubernatiōe. audis rempublicū nominari: intellige trāslaticie & iproprie dici: fm materiā subiectā: pro republica aberrante: & lapsa: qđ passim fit: & hic & in sequētib^{us} libris: more aliorū: qui & has labes: reipublicas appellare cōsueuerunt. Verū ex ijs que hic dicitur: tur: cognoscimus nō esse absolute reipublicas: sed trāsgressiones reipublicarū: atq: labes.

De iusto paucorū & populariū ciuitatis fine / virtute & vicio. Cap.

VI.

Evmendū est prius: quos reminos esse dicunt paucorū potentie & popularis gubernatiōis: & quid sit iustum in vtrāq. Omnes enim attingūt iustum quoddā: sed vtrq: ad aliquid pcedentes. & aiunt non omne iustū proprie: puta videtur equalitas iustum quiddā esse: & est enim: sed non omnibus: at equalibus: & inegalitas iustū videt esse: et est quidē: sed non omnibus: at inequalibus. alii vero hoc auferūt: scilicet quibus: & male iudicant. causa vero est: quia de ipsis iudiciū fit. qui vero de ppris iudicant: vt plurimū nō recti sunt iudices. itaq: cum iustū sit aliquibus: & diuisum sit eo modo in rebus & personis: vt & prius diximus in ethicis: equalitate rei cōstitur: sed de personis cōtendunt maxime propter id quod dictū est modo: quia de seipsis nō recte iudicant. ¶ Deinde quia vsq: ad aliquid vtriq: eorū iustum quiddā dicentes: putant se dicere simpliciter iustum. illi enim si in aliquo sint superiores: seu opibus & diuitiis: alios oīo putant esse impares. hi vero si in aliquo sint pares: puta in libertate: omnino putāt esse pares. ¶ Ceterū quod est pīcipalissimū: nō dicunt. si enim possessionū gratia societare inuisent: vnaq: cōuenissent: autem caperet ciuitatis: quātū possessionis. quare ratio illa valeret que est paucorū potentia: aiunt em̄ nō esse iustum vt qui vnum cōsulit: tū recipiat de centū minis: quātū is qui con tulit oē reliquū: neq: de iis que ab initio: neq: de iis que postea supuenient. ¶ Siquidē non viuēdi solū gratia: sed magis bene viuēdi: nam sic seruorū & aliorum animalū ciuitas esse posset. nunc autē non est: ex eo quia felicitatis non sunt capacia: neq: vite secundū electionē. neq: societatis gratia bellice: ne a quoq: iniuriā afficiātur: neq: propter cōmercia: ac mutuā vtilitatem. nam sic Hetrusci & Carthaginēses & omnes si quibus est cōuersiō in uicem: tanq: ciues essent vnius ciuitatis. sunt nempe illis federa circa res iportandū & pacta: ne iniuriā afficiātur. & scriptura circa mutuā bellandi societate. sed neq: magistratus cōmunē: his deputati sunt omnibus: vti alijs apud alios: neq: quales esse oportet: alteri alteros curant: neq: vt nemo eorum iniustus sit: qui sub federe comprehendunt: neq: vt prauitate mul tam habeāt: sed solum vt non iniucē iniuriā se afficiant. ¶ At enim de virtute ad vicio publici ce cogitat: quicūq: curā habent bonis legibus instituere ciuitatē. ex quo manifestū etiā est: de virtute curam esse habendā ei que reuera ciuitas sit nomināda: non oratiōis gratia. nam fit cōmunio societatis aliorū ad bellum: loco solū differens ab illis focis longe existētibus. & lex pacti: vt ait Lycophron sophista: fidelissorū iniucē iustorū: sed non talis vt bonos & iustos ciues cōtineat. Et q: ita se habet: pater. nam si quis cōiungat loca in vnum: vt Megarensiū & Corinthiorū ciuitates: sese iniucē cōtingant membris: nichilominus vna nō erit ciuitas: nec si simul cōiugia in eant. qđ hoc vnum sit de iis cōmunionibus: que proprie sunt ciuitatū. Eodemq: modo si qui habet separatū quiddē: nō tamen ita longe vt nequeant si mul cōmunicare: legesq: habeant: iniuriā sibi iniucē in cōmentis phibentes. seu si vnus faber: alter agricola: alter futor. alter aliquis hmoi esset: essentq: hi decem millia nūero: nec alia eis esset cōmunio nisi talium rerū puta cōtractus: & ad bella cōfederatiōes: nec sic quiddē ciuitas adhuc esset. propter quā tandem vtrq: causam: non enim quia nō propinqua sit cōmunicatio. nam si in vnum cōuenirent ita cōmunicātes: vnusquisq: tamen vtatur ppris domo vt ciuitate: ac sibi ipsi vt cōfederatū auxiliū ferant cōtra iniuriātes solū: ne sic quā

Quinti cap.

3

Hetrusci.
Carthaginēses

Lycophron.
Megarenies.
Corinthij.

dem ciuitas esse videretur recte consideratibus. siquidem eodem modo cōuersarentur simul consuetudinē & separatim. Ex quo patet igitur q̄ ciuitas non est cōmunicatio loci. & non iniurandi subiectus. & cōmerciū gratia: sed ista quidem vt assint. necessarii est: siquidem futurū sit ciuitas. nec tamen ista adfuit omnia: ciuitas adhuc erit. At bene viuendi societas & domibus & generibus vite perfecte gratia & per se sufficiens. hoc tamen nō erit nisi vno eodemq; loco habitatibus. & coniugia simul inelutibus. propter quod p̄p̄nuitates in ciuitatibus extrinsecus. & sodalicia & sacra. & cōuersationes ad simul cōmunicandum. idq; est amicitie opus. nam simul viuendi electio: amicitia est. finis est igitur ciuitatis bene viuere: illa vero gratia finis. ciuitas autem est generum pagorūq; societas vite perfecte ac per se sufficiens. hoc est vt diximus bene beateq; viuere. bene igitur agendi gratia p̄onēdum est esse ciuilem societate: non autem gratia simul viuendi. quā p̄pter quicūq; plus conferūt ad huiusmodi societate: his plus iuris competit in ciuitate. q̄ ii qui libertate ac etiam genere pares sunt vel maiores. sed ciuili virtute sunt impares. & q̄ ii qui diuitiis superant: sed virtute superant. quod igitur omnes qui de re publica cōtendūt partem aliquā iustū dicunt: manifestum est ex supradictis.

SEXTI CAP. COMMENTARIVS.

35

Neq; in paucorū gubernatiōe neq; in populari iustū simplicitate esse: sed solum fm quid. Pri-
mo. Quia id primū requirendū est: quos terminos iustū dicāt: in paucorū potentia & populari gubernatiōe: & quid paucorū & quid populare cōferant esse iustum. vtriq; certe & paucipotes & populares vq; ad aliquid: certoq; terminos attingūt iustum: tamen non proprie totum ac omne iustū attingūt. vt verbi causa: his equalitas iustū quiddā esse videtur. & est p̄fecto: sed non omnibus. illis vero: inequalitas iustū videtur esse. & est etiā: sed nō omnibus: at in equalibus. hi vero: populares in quā cum dicunt rerū equalitatem iustum esse: auferūt quibus sit iustū quasi nichil inter se: & ipsa sola rerum equalitas vt ipsum iustū sit: sufficiat. at ipsi male iudicāt. & causa in p̄p̄to est: quia ipsi de se & re propria iudiciū ferunt qui vero de p̄p̄is iudicant: vt plurimū p̄p̄ia iudicant. quare cū iustū aliquibus sit iustū cum rebus tū personis: eodē modo similis ratio nū cōparatione in vtriq; diuisum vt & prius in Ethicis dictū est: ipsi errant: qui equalitatem rei cōstitit esse iustū. sed maxime de p̄sonis cōtendūt: atq; vt iustū sit non oportere esse equalitatem p̄sonarū: p̄pter id quod paulo ante dictū est. ¶ Secūdo. Quia vtriq; eorū & paucipotes & populares: vq; ad ali quid iustū quoddā atq; secundū quid dicētes putant se dicere simplicitate iustū. pauci enī potentes si in aliquo sunt superiores: ceu in opibus & diuitijs: in oib; se putāt esse superiores: & alios omnino esse in-
equales. Cōtra vero populares: si in aliquo sint equales: vt in libertate omnino putant atq; in omnibus par esse ipsos esse equales. quod p̄fecto minime oportet. nō igitur ipsos: iustū simplicitate est iustū. sed se cundū quid iustum. ¶ Tercio. Quia in vtraq; harū transgressionis: omni tamen finē adducere ḡra cuius esse debet ciuitas: & qd est principalissimū: quod sane nō est possessionū adeptio. nā si possessionū gratia: societas ei iustū esset: vnaq; cōfesset: tantū quisq; particeps esset ciuitatis: quum & possessionis. quare & ratio illa paucorū potentia valida esset: quia aut nō esse iustū: vt qui vnū ad rem publicā cōtulit: eque de centū minis participet: vt qui totū reliquū impēderit: neq; de ijs que a principio pueniunt: neq; q̄ subinde sequent. ¶ Quarto. Quia nō viuēdi solū: sed magis bene viuēdi gratia est ciuitas. Nā si solū gratia viuēdi esset: sic seruorū & brutorū ciuitas esse posset. atq; nūc nō est. quia felicitatis sunt inimici: & huius vite que est fm electionē. neq; societatis bellicę gratia est ciuitas: ne a quoq; iniuria laceffant: neq; p̄pter cōmentia ac mutua vite cōmoda. nā hic Tyrthem & Carthaginienses: & i omēs quibus mutua est cōmentia: tanq; ciues essent vnus ciuitatis. sunt enī illis federa circa res importandas: ac pacta: ne iniuria se mutuo afficiant: & scripture circa mutua belli societatis. sed quomō ciuitas esset: cum his oib; minime sint cōes constituti magistratus: sed alij apud alios: neq; alijs de alijs cure est: quales ipsos esse oportet. neq; vt nemo eorum iniustus sit: qui sub federe cōprehendūt. neq; vt prauiatē nullam habeant: sed id dūtaxat vt non se mutuo iniuria afficiant. i. Hunc autē finem qui est bene viuere non attendūt: neq; paucipotes: neq; populares. quod quidem est optimū. qui sit igitur: vt in illis sit simplicitate iustū. ¶ Quinto. Quia de virtute ac vitio totus societatis cogitant: quicūq; curam adhibent bonis legibus instituire ciuitatem. ex quo etiam perspicuū est: horum curam habendam esse ei ciuitati que reuera ciuitas sit nomināda: non gratia sermonis solum: sed opationū magis. nam hoc pacto lege & sermone cōmunio: fit societas aliorū: loco differens solum ab illis socijs: longe quidem degēibus. & lex pactio est: vt inquit Lycophron: si deus illorū intuitum iustiorū: sed nō talia vt

bonos & iustos ciues efficiat. & latius declarat Aristoteles huiusmodi confederatorū societate etiam si loca iungantur non efficere ciuitate. quod ppositū finis ciuitatis qui est bene viuere ad totius cōmunis vite sufficiētia illis desit. hanc autem solum esse finem. Et inferet cetera non sufficere ad ciuitatem / & finē non esse sed ipsius finis gratia. quare qui plura cōferunt in ciuitate / ad hunc finem / ad bene inq̃ & beate viuendum / in illa ciuitate plus merito habere debent q̃ opulenti & diuites / aut populares / qui equa cum eo sint libertate. Ex quo patet id iustum nō simpliciter esse quod pauci potentes dicunt: neq̃ simpliciter iustum quod dicunt inopes / plebei atq̃ populares. ex quo etiam dilucidum est: quam particulā iusti contineant / qui de iusto rerum publicarū cōtendunt. que intercepta est littera: satis clara esse visa est.

ANNOTATIONES AD CAP. SEXTVM.

Taq̃ cum iustū sit aliquibus. de iusto quod ad distributionē accommodatum est / quodq̃ in aliquibus consistat: cum muneribus tum personis / & quod in geometrica medietate suam seruat equalitatem: vt dictum est abunde cap. tertio quinti ethiconum.

De dominio ciuitatis & repetendis rationibus. Cap.

VII.

Est autem dubitatio: quid oporteat dominās esse in ciuitate. nūquid populū / an eos 36 qui diuitias habent / an bonos & equos / an vnum qui sit optimus omnīū / an tyrannū / verum hec omnia vidētur habere difficultatem. ¶ Quid enim si inopes 37 quā plures sint / partiatur ea que sunt opulenti or̃: hoc non iniustum est / vnde debetur enim mediū iudiciū: id ei qui dominas iuste fieri. iniuria igitur summa: que tandem dicenda est / ¶ Rursusq̃ omnibus acceptis: si plures ea sibi tribuant que sunt paucorū / constat q̃ ciuitatem corrumpunt. atq̃ virtus nunq̃ corrumpit id quod eam habet: neq̃ iustum ciuitatis corruptiū est: ex quo patet legem istam non posse iustam esse. ¶ Preterea illa quoq̃ que facta 38 fuerint a tyranno: necessariū esset iusta esse omnia. vīm enim affert propter potentia: quem admodū multitudo diuitibus. ¶ Sed an paucos & opulētos iustum est dominari: an ergo si 39 & illi agant hec / & rapinas exerceant: auferantq̃ multitudinis bona / hoc est iustum / & cetera ergo hec igitur omnia constat esse praua & non iusta. ¶ Verum bonos & equos dominari oportet: autoritatēq̃ habere omniū. ergo alii omnes cum magistratus nō capiant: in honori manebūt / nam honores quidē: magistratus / honoresq̃ appellamus. quos si boni semper habent: necessariū est alios excludi ab honoribus reipublice. ¶ Sed vnū qui sit optimus: 40 dominari melius. verū id adhuc nimis ad paucorū potentia pertinet. nā plures erunt ab honoribus exclusi. ¶ Sed forsitan dicet aliquis legem dominari debere: nō autem hominē. An 41 quē cadunt animi prurbiōes. Si igitur sit lex quidem: sed vel ad paucorū potentia / vel ad populare fauorem declinās / quid tandem refert ab his de quibus dubitatum est / reuertent enim simili pacto eademque supradicta sunt. de his igitur sit alius quidā sermo. ¶ Quod 42 autem magis penes multos debeat esse dominandi potestas / q̃ penes paucos licet optimos: videtur solui posse. & quandā habere dubietatē / immo forte & veritatē. nam si plures sint / quorū vnusquisq̃ non sit vir studiosus: tamen fieri potest / vt in vnum cōueniant: omnes meliores sint q̃ illi. non vt singuli sed vt omnes. quemadmodū cetera in qua plures cōferunt: q̃ ea que ex vnus erogatione fit. nam cum plures sint: vnusquisq̃ partem habet virtutis ac prudentie / ac sunt in vnum collecti quasi homo vnus: qui multos pedes habeat / multasq̃ manus / multosq̃ sensus. & eodē modo circa mores & intelligentia. quapropter melius iudicant multi & in musica & in poetarū operibus. alii enim partē aliam / cuncti cunctas discerunt. Sed in hoc differūt studiosi viri ab vnoquoq̃ aliorū ex multitudine: quemadmodū decoros a non decoris aiunt: & picta artificiose a veris: eo q̃ seorsum distincta in vnum colligantur. cum separatiorū pulchritudo se habeat: huius quidem oculo picto oculis / alterius vero quodam alio alia particula. ¶ Si igitur de omni populo omniq̃ multitudinē recipi hanc 44 esse differentia multitudinis ad paucos studiosos: incertū est. immo mediū iudiciū certum: q̃ de quibuscūq̃ est impossibile. nam eadem ratio de bestis cōgneret. ecquid differunt quidā (vt ita dixerim) a bestijs / sed de aliqua multitudine nichil vetat qd dictum est esse verū. ¶ Quapropter dubitationē illam priorē: per ista absoluerē quis potest: ac similiter aliam 45 subsequenter. quorū oportet de dominandi potestate habere liberos hoies: ac multitudinē ciuiū: quales sunt quicūq̃ neq̃ opes habent neq̃ virtutis ex estimationē vllam. ¶ Etenim permittēte istis magnos magistratus: nequaquē est tutum. nam propter iniusticiam & imprudentia:

- in quibusdam iniuriarētur. in quibusdā autem errarent. excludere vero illos penitus ab honoribus periculosum esset. cum enim multitudo inopum est in ciuitate. eademq; ab honoribus exclusa. necesse est eam ciuitatem plenā esse hostium reipublice. restat igitur. vt ad cōsulendū & decernendū isti recipiantur. Quapropter & Solon. & alii quidam eorum qui leges condidere. huiusmodi homines: ad repetendas gestorum rationes. & ad suffragia electionesq; magistratū admittunt. solis autem vt magistratus committatur. nequaquā permittunt. dum enim cum aliis vna decernūt. atq; consulant: capiunt omnes simul sufficiētem sensum: & permixti mellioribus. profunt reipublice. quemadmodū non purum alimētum vna cum puro torum facit vitulus. q̄ paucum. separatim vero vniūquisq; imperfectus est ad iudicandū. ¶ Sed habet dubitationem huiusmodi ordinario reipublice. Primum quia vī deatur eius hominis scire iudicare quis medelam recte attulit: qui ipse sciat etiam mederi. ac sanitatem ei qui febre laborat asserere. cum morbus affuerit. hic autem est medicus. eos demq; modo de aliis facultatibus & artibus. vt enim medicū. rationes sue medele apud alios medicos reddere oportet: ita & alios apud similes. medicus autem est ille qui agit. & ille qui prescribit. & tertio loco ille qui exptus est circa artem. sunt enim quidam tales in cunctis (vt ita dixerim) artibus. tribuimus enim iudicium. non minus expertis q̄ sciētibus. ¶ Deinde & circa electionem eodem se videtur habere modo. nam recte eligere sciētis est opus: ceu geometram geometricorū. & gubernatōrē in gubernanda nane peritorū. et si enim in quibusdam operibus & artibus cōcurrunt alii quidam ignorantes. non tamen melius iudicant. q̄ scientes. Itaq; secundū hanc rationem. auctoritas dominādī multitudinē danda nō esset: neq; in electionibus magistratuum. neq; in rationibus administratorū reposcendis.
- 4-8 ¶ At forsitan non hec omnia bene dicuntur. etiam propter superiorē sermonem: si sit multitudo non nimis seruilis. erit enim vnusquisq; deterior iudex. q̄ ii qui sciunt: veritatem simul omnes vel melius iudicabunt vel non deterius. & de quibusdā quidem: non solum is qui fecerit melius iudicat. q̄ quicūq; qui opera cognoscunt. etiam non habēs artem. puta domū nō solum is intelligit & iudicat qui fecit. sed melius is qui vititur. vititur autem paterfamilias. & de remone melius gubernator q̄ faber. & de equis cōuiua q̄ cocus: hoc igitur dubiū fortasse per hunc modum videatur sufficenter solui. ¶ Est & alia dubitatio cum hac annexa. quia incōueniens videtur. vt deteriores qui sunt. maioribus habeant domū nandā potestātē. q̄ probi. rationes vero administratori a magistratibus reposcere. & magistratus ipsos deligere. maximū est. que duo in quibusdā ciuitatibus quidem participes sunt & delibentur. cōtio enim talium omnisi domina est. atq; cōtionis quidem participes sunt & delibentur. & iudicant exigui census homines. & cuiuscūq; etatis. questurū vero & militum prefecturā & maximos magistratus suscipiūt ex magno censu. ¶ Questio ista potest eodem modo solui. nam forsitan id se recte habet. neq; enim iudex neq; consulor. neq; is qui in cōtione existit dominat: sed iudiciū & consiliū. & propulsus. dictorū vero vnusquisq; particula est istorum. dico autem particulā esse consultorē & cōtionatorē & iudicem. quare iuste dominatorū est multitudo. ex multis enim populus constat. & consiliū & iudiciū: maiorq; census vniuersorū q̄ singulorū per se. & q̄ illorum pauciorū qui magnos suscipiūt magistratus. Hec igitur in hunc modum determinata sint. ¶ Prima vero dicta questio: manifestum facit nichil adeo. vt leges recte possitas debere dominari. illum autē qui reipublice preest. siue vnus hic sit. siue plures: in sibi potestātē habere debere. de quibus leges exaccipere non possunt. ex eo quia non facile sit generali sermone singulos casus comprehendere. ¶ Quas tamen leges recte possitas dicamus. nōdum apparet: sed adhuc superest anterior dubitatio. enimvero tales esse leges. quales sunt reipublice necessariū est: prauas vel studiosas. iustas vel iniustas. & hoc vnum manifestū esse oportere: ad speciem reipublice leges esse accommodatas. quod si ita sit: patet q̄ leges illas que ad rectas gubernatiōes dāte sunt: necesse est esse iustas. illas vero que ad earum labes esse non iustas.

SEPTIMI CAP. COMMENTARIVS.

- 36 **Q**uestio mouet quid oporteat dominari. summāq; tenere auctoritatem in ciuitate: an
37 inopum multitudinē: an opulentos: an equos & bonos: an regem: an tyrānū. ¶ Disputat: inopū multitudinē non oportere dominari. Idem facit: non oportere dominari tyrānū.

¶ Disputat etiam non oportere dominari paucos & opulentos. ¶ Nec oportere reipublice summā esse penes equos & bonos. ¶ Hic insuper disputat neq; regem vnūq; qui omnī optimus sit totius ciuitatis summā potestatem tenere. ¶ Demū disputat neq; legem dominari oportere. & quāq; rationes aliquae de aliquibus colligere videātur nichil adhuc huc attulerit. sed tantū differendū modo cum ista proponit vultq; aliam de his certiorē expectandā esse dīscussionē neq; difficile est litteram mēse assequi. ¶ Summū dominū penes multos esse debere potius q̄ penes paucos optimos dicit id ipse solum habere tamen aliquā dubitationē & forte propemodū veritatē. et dīsputat melius penes multos esse argumētū ex Socrate sumens quod clarū est in littera & ex similitudine differentia viros studiosiorū ab alijsq; differant vt decori a non decoris & vt artificiose picta a veris. q̄ in huiusmodi affabre pictis que diu persum in varijs formis reperitū cuncta simul vna colligit imago. cum separatōrū hoc quidem quid pulchrius habeat pictū vt pulchriorē oculum oculo picto & aliud partem aliam parte picta pulchriorē atq; meliorem. ¶ Socratis ex similitudine differentia paucorum studiosiorū si ad omnē populū omnēq; multitudinē intelligatur refutat. quia quēdā tales multitudines sunt: quae pparum a bestijs differunt: particulariter tamen & de aliqua multitudine nichil vetat similitudinem veram esse. ¶ Per ea que subinde sequent vult dīlū posse dubitationē superiorē an videlicet penes multos magis q̄ penes paucos licet studiosos dominādī potestas esse debeat. & sequentē dubitationē in quibus videlicet dominādī facultatem gubernatōis authoritatē tenendū oporteat habere liberos homines & qui alicuius peni probitatij habeant & multitudinē etiam cuiusmodi sunt qui neq; opes habent neq; virtutes aliquam existimationē. ¶ Per hec dīlū possunt liberos homines & fortunā & virtutis opinione preclū: precipuos gerere oportere magistratus reliquam vero multitudinē ad consulendū & discernendū admittere ad suffragia electionēq; magistratū & repetitū das eorum que in magistratu gesta sunt rationes. ceu Solon instituit & aliorum nōnulli. nam cum alijs vna cōsulant ac dīcuntur eliciuntq; omnes simul sufficiētē sensum & permixti meliores reipublice profunt. ceu nō purum alimentū vna cum puro totum facit vtilius q̄ paucum purū. sic seorsum: quicq; insufficiens est ad iudicandū. & multitudinē magnos p̄cipuosq; magistratus cōmittere nequāq; est tutum. nā propter iniusticiā & inficiam quibusdā iniuriatū: & in quibusdā errant. et penitus excludere periculōsum esset. nā multitudine inopū in ciuitate ab omnī magistratus honore exclusa: ciuitatē illam referat esse hostium reipublice necesse est. quare reliquū est vt est dictum magistratus dispensare. ¶ Dubitationē adducit: que p̄tinus emergit ob idipsum quod dictū est multitudinē oportere esse participē repositandā rationū eorū que in magistratu gesta sunt: suffragiorūq; pariter & electionū. & primo de repetēdis ratiōibus. quia eius hominis esse videt scire iudicare quis recte medelam attulit: qui idem sciat etiā mederi ac sanitarē afferre ei qui febre laborat: cū febris autem est medicus. & eodē mō in alijs facultatibus & artibus. nam vt medicū rationes sue medele apud alios medicos reddere oportet: ita & alios artifices apud alios similes medicū autem dicimus: & eum qui medicinas cōficiet eum qui precipit & tertio loco eū qui circa medendū facultatē est expertus. nam sunt quidā tales in cunctis (vt ita dixerim) artibus. tribuimus enī iudiciū expertis nō minus q̄ sciētibz. si igitur multitudinē eorum que in magistratu gesta sunt rationes sunt reddēde: oportet & eam scire magistratū gerere: aut similes gubernandi atq; ipsi magistratibus habere: circaue illam esse sufficienter instructā: vt similes suas rōnes apud similes reddant. quod nequāq; verū est. igitur non recte se habere videtur. multitudinē repositandā rationū debere esse participem. ¶ Secundo par esse non videtur multitudinē suffragiorū electionūq; magistratū esse participē. nam recte eligere scientes est opus: ceu geometrā eligere geometricorū est. & gubernatōe eorū qui in gubernatōe nauis fuere. etenim in quibusdā operibus & artibus cōcurrunt alijs qui dem ignorantes: non tamen melius iudicant q̄ scientes. quare sū hanc rationē nequāq; authoritas preualē: multitudinē credēda est in electiōibus magistratū ineq; vt vīsum est. in exigēdis repositēdisq; ratiōibus rerum administratū. ¶ Dīlūt in quibus superiorē rationē non omnino forsan veritatē cōtinere: dīmodo non nimis ebes sit nimisq; rudis atq; senilis. nam esto sic vnusquisq; deterior iudex q̄ ij qui sunt: verū tamen simul oēs vel melius iudicabū: vel nō deterius. Et de quibusdā cernere licet. non solum eū qui fecerit iudicare melius q̄ alij quicūq; opera cognoscētes: tamen si attem nō habent. ceu domū nō solum is cognoscit & iudicat melius qui fecit: sed is potius qui ea vītur. vītur enī domo paterfamilias & temone gubernator quē a fabro suscipit & obsonio vītur conuiua non cocus. per hunc modum: fortasse videatur dubitatio sufficienter dilata. ¶ Tangit continuo: que dubitatio inde emergit. quia incōueniens videtur: vt qui in ciuitate deteriores sunt maiorem circa magistratus habeant dominādī potestātē q̄ probiores. atq; rōnes administratū rerū a magistratibus repetere: & magistratus ipsos deligere: maximū est. que duo nōnullis in ciuitatibus populo ceu dictum est tribuuntur. nam ad cōtionem vocata multi.

do omniū talium domina est. at vero cōtionis participes sunt/ & delibant/ & iudicāt exigui/ sensus homines/ tenuisq; fortune/ & cūctusq; cōditionis ac etatis: quēsurā vero & militum p̄fecturā a magno censu suscipiunt. ¶ Diluit neq; iudicem neq; cōsultorem debere dominari sed iudiciū/ cōsiliū/ & populū/ quorū quisq; et iudex/ & cōsultor/ & cōcionator particula est. quare quisq; domina maiorum dicit multitudine/ vtpote que ex iudicio/ cōsilio/ ac populo consistet: & que maximū contineat censum. siquidem maior census vniuersos/ q̄ per se singulorum. ¶ Primā inquit dubitationē/ que numero 36 mota fuit/ quidnam in ciuitate summā tenere oporteat/ auctoritatē summēq; dominari: post se terminari/ respondendo leges recte positas debere dominari. vbi vero ob vniuersale minime sufficeret exprimitur/ equos & bonos viros debere dominari. ¶ Hic adiicit questionem illam non ad huc sufficienter esse dilutam. quia nondum constat: que leges recte possint iungi. id tamē ratū esse debere: quales fuerint reipublice tales leges esse oportere. vt si studiosi/ si iuste/ studiosi & iustas. si prauis/ si iniuste/ prauas quoq; & iniustas. quo fit/ vt si iuste leges sunt rectis rebus publicis accommodatē/ iustas esse/ que ad eam labes/ transgressionēq; accommodantur.

CANNOTATIONES AD CAP. SEPTIMUM.

36 Vid oportet dominis esse in ciuitate. dominans. precipuū & summā reipublice auctoritatem tenens. neq; hic dominans intelligatur: vt id imperium quod est dominus in seruis nominat. ciuitas enim liberorū non seruorum est: & liberi ciues. ¶ Videtur enim mediū iustitias. Vbi hic mediū iustitias: greca littera habet *μῆδία* & vitia particula est iuratis: & hec per louem illa per filium louis significare videtur. & numero 4 + 4 simili iurandi particula vsus est Aristoteles. sic enim Socrates & Plato
4.1 sepe/ & alij gentiles iurare solebant. sed hec a sancta religione sint aliena. ¶ Sed forsitan dicit aliquis sic grece *ἀλλ' οὐδὲ φροντισὶς αὐτῶν ἐν ὑπὸν ἄλλος ἀνθρώπων ἰσχύει* *ἀλλὰ μὴ νόμον φανταζομένηται* *οὐ μὲν βέλτιστα πᾶσι περὶ τῆς ψυχῆς*. quod sonare videtur. sed forsitan dicit quispiam: ipsum sane dominans omnino hominē esse/ verum non malam legem habētem/ perturbatiōes scilicet/ que solent animo accidere. & malam legem videtur hic appellare huiusmodi animi perturbatiōes/ & disputare videtur: eo si homo perturbations non habeat/ non tamen iccirco oportere ipsum secundum legem dominari/ quod uis id absq; perturbatione vlla fieret. nam nichil prohibet huiusmodi legem/ aut paucorum esse/ aut popularem.

¶ De fine politice/ precellentia/ nobilibus/ opulentis/ iusticia/ virtute bellica/ legissatore. Cap. VIII.

33 Vm vero in cunctis scientiis & artibus finis sit bonum: maximū autem & maxime in principalissima omnium. est autem hec ciuilis potestas. est autem eius bonum iustum. id autem: cōmunis vtilitas. ¶ Videtur autem omnibus equum quiddā esse iustum/ & vsq; ad aliquid cōsentiriū philosophis/ rationibus: de quibus determinatū est in moralibus. quid enim & quibus iustum & oportere paribus par existere/ quorū etiam paritas & quorū imparitas sit: oportet non latere (habet enim id dubitationē) & philosophiam ciuilem. ¶ Forſan enim dicit aliquis secundum omnis boni preeminentiā oportere impariter magistratus tribuere/ si etiā in ceteris aliis nichil differant/ sed pares sunt/ differētibz enī aliud esse iustum. & quod sit secundū dignitatē. ¶ Atqui si hoc verum sit: erit & secundū colorem & secundū magnitudinē/ & secundū vnumquodq; bonorū plus tribuendū de ciuili iusto/ illis qui superexcellunt. an id quidē aperte falsum est/ patet/ profecto in aliis scientiis & artibus. paribus enī fistulatoribus: quā ad artem danda non est prerogatiua fistularū/ illi qui sit nobilior (nichil enim melius caneret/ sed oportet itis qui in opere ipso superexcellunt/ tribuere prerogatiua fistularū. quod si nondum patet quod diximus: etiam magis deducētibz erit manifestum. nam si erit aliquis excellens in fistulatoria arte/ inferior tamen multo nobilitate generis/ vel formā/ & si maius quodlibet illorū est bonum q̄ fistulatoria/ dico autem nobilitatem & formā/ & secundū proportionem plus supercedant fistulatoriā q̄ ille in fistulatoria: tamen illi dande sunt meliores fistule. oportet enim ad opus ipsum prerogatiua conferre. distinarum vero & nobilitatis respectus: nichil conferre. ¶ Preterea secundum istam rationē: omne bonū ad omne bonū esset vtiq; cōparabile. nam si magis aliqua magnitudo: & certe omnino magnitudo cōparabilis esset & ad diuitias & ad libertatē. itaq; si magis hic excellens

Ingenui libert.

ret magnitudine. q̄ ille virtute: & magis sup̄emineret omnino magnitudo virtuti: essent omnia comparabilia. q̄to enim magnitudo huius illum suparet: t̄to constat fore parem. cum vero hoc sit impossibile: patet q̄ in rebus ciuilibus / non fm̄ omnē imparitatē de magistratibus recte contēdunt. si enim sint hi quidem tardi illi autem veloces: nichil ob hoc oportet alios plus alios minus habere. sed in agonicijs certaminibus: horum excellentia honorē capit. ¶ At ex quibus constat ciuitas: in his necesse est cōtentionē cadere. quapropter ratio nobilitati sibi arrogat honorē nobiles & ingenui & opulenti: oportet enim ingenuos esse / & censum habere ad onera p̄ferenda. non enim ciuitas esse potest ex paup̄ibus omnibus: quemadmodū nec ex seruīs. atq̄ si hec requiritur. patet q̄ & iusticia & virtus bellica requir̄. sine his enim stare ciuitas non potest. Hoc tamen interest: vt supradictū est. ¶ Cum vero non omniū parium par habere debeant: qui in vno aliquo sint pares / nec impar̄ impares se cundū vnum: necessariū est omnes h̄mōi rerū publicā carū transgressionē esse / & labe dictum vero est prius: quia inter se quodāmodo omnes iuste cōtendunt / simpliciter autē nō omnes iuste. opulenti quidēq̄ plus regionis possident. regio autē cōmune quiddā. preterea in cōmmercij magis credi se is vt plurimū. liberi autem & nobiles quasi prope inter se. ciues enim generosiores potius q̄ ingenerosi. nobilitas autē apud omnes in honore habet. insup̄ quia consentaneū est ex melioribus ortos esse meliores. est enī generis virtus nobilitas. Similiter quoq̄ dicemus virtutē merito cōtentionē inducere. sociabilē enim virtutē dicimus esse iusticiā: cui ceteræ omnes virtutes necessario cōsequunt̄. Atq̄ & plures ad pauciores. nam & potiores & ditiores et meliores sunt: vt susceptis pluribus ad pauciores. ¶ An ergo si omnes isti essent in vna ciuitate: ceu boni. diuites / & nobiles: etiāq̄ alia multitudo quodam ciuili: vt in dubium veniret quibus gubernatio reipublice foret tribuēda / an multum esset dubiū. ¶ In vnaquaq̄ igitur reipublica earū quas diximus: indubitātū est iudiciū: qui nā debeant gubernare. principatibus enim inter se differūt: ceu alia per diuites / alia per studiosos viros principatus esse / & aliarū vnaqueq̄ eodem modo. Sed tamen considerādū est: quādo circa idem tēpus ista existunt / quomō sit determinādum. nempe si virtute p̄diti sint in ciuitate ad modū numero pauci: quomodo est agendū / an cōsiderare oportet si pauci ad opus gubernādū reipublicā sufficiant / an tor esse oporteat multitudinē: vt ex illis ciuitas cōstet. est autem dubitatio quedā in cunctis: qui de honoribus in reipublica cōtendūt. nam qui vel propter diuitias / similiter quoq̄ & qui p̄pter genus gubernationē sibi tribuēdam putant: nichil iuste dicere videant̄. sequeret enim vt si quis omnīū ditissimus esset: is vnus eodem iure gubernare alios omnes dēberet. eodem modo qui nobilitate antecelleret eorum gubernator esset: qui cum ipsi sint ingenui de honore cōtendunt. Hoc idē forsitan continget in optimatū gubernatione circa virtutem. si quis enī vnus vir probitate aficellat alijs: qui in eadem reipublica studiosi veisunt: hunc dominari oportebit secundū illud suum. ergo si & multitudo dominari oportet: ex eo quia potentior est q̄ pauci: etiam si vnus vel plures vno pauciores tamen q̄ multitudo potentiores sint alijs: hos oportet gubernare potius q̄ multitudinē. ¶ Hec itaq̄ omnia vident̄ ostēdere q̄ harum determinationū nulla est recta: secundū quam censent ipsi gubernationē sibi esse tribuēda / ceteros vero omnes sub eorum gubernatione esse debere. nam profecto & ad eos qui per virtutem sibi arrogant gubernādū auctoritatē. similiter autem & ad eos qui per diuitias: respondere possit multitudo iustum sermonē. nichil enim vetat multitudinē: quandoq̄ meliorem esse q̄ pauci ac ditiorē: non secūdum singulos / sed secūdum vniuersos. ¶ Ex quo ad eam questionē quam querūt ac pponunt quidā: contingit modo sequenti responderi. dubitāt enim nonnulli: vtrum legislatori volenti quidem rectissimas condere leges: sanciente ne leges sint ad meliorū an ad pluriū vtilitatem: quādo contigerit quod modo dictū est. ¶ Rectum quidē accipiendū est eque. eque vero rectū ad totius ciuitatis vtilitatem / & ad cōmune ciuium. ciuis autē cōmuniter quidē: qui particeps est imperādī & parendī: licet alius secundū vnamquāq̄ speciem rerū publicarū. secundū autem optimā speciem: qui potest & eligit parere & impare: ad vitam secundū virtutem degendam.

57

58

59

60

61

OCTAVI CAP. COMMENTARIUS.

- 53 Sequitur politice discipline ac ciuiliū finem / qui est cōmune bonū / quodq; vniuerse cōmu-
 34 O nitari conducit / ac ciuile iustū / finium ceterarū facultatum esse prestantissimū. ¶ Ad me-
 moriam reuocanda esse: que in quinto ethicorum de iusto & equo & in quibus cōsistant
 discussa sunt / & quid iustū / & quo pacto equis equalis dispertienda sunt. & minime late-
 55 dum esse: qui equales quique ineq̄ales sint. nā hec ad ciuilem philosophiā momentū habet / difficulta-
 temq; afferunt. ¶ Improbatur ablutiditate: eorum qui arbitrantur secundū precellentem et̄i in ceteris
 sint equales: oportere ineq̄aliter magistratus dispartiri vt pro dignitate dispenſent. Primo quia si id
 verū esset. eis qui colore precellunt: aut magnitudine: aut aliquo alio cuiusq; bonoy / plus tribuēdum
 esset administrationis ciuiliū. qđ facietenus & in aperto statim se p̄dit esse falsum. vt licet in ceteris ar-
 tibus intuen. nā paribus in arte tibicinibus: danda non est prerogatiua fistularum: illi qui sit nobilior
 (nichilo melius enim ille caneret / sed ipsi qui in opere ipso superexcellit tribuere prerogatiua fistulae
 oportet. & id latius explicat: atq; explicatio dilucida est: ac aperta. ¶ Secundo quia sua ratione: omne
 bonū omni bono cōparabile esset. nā si magis aliqua magnitudo ad diuitias & libertatē facit: magni-
 tudo certe cōparationē omnino & magis & minus & equaliter suscipiet: & ad diuitias & ad libertatē.
 quare si hic magis excelleret magnitudine q̄ ille virtute: magnitudo illi: virtute preſtator esset: & om-
 nino & plus & minus & equaliter essent cōparabilia. quanto enim magnitudo huius / illius virtutē su-
 peraret: aut adiecto tanto virtuti: aut a magnitudine sublato tanto: oportere magnitudinē virtuti esse
 equalē. quod cū sit impossibile: perspicuū est in administrationibus ciuilibus: non secundū omnē pre-
 56 stantie ineq̄alitem: magistratus esse dispartiedos recte cōtendere. Nam si hi incesse sunt tardi: illi ve-
 loces: nichilo magis oportet veloces magistratus plus habere: tardos vero minus. sed in cursu: conten-
 57 dentium certaminibus: hos excellētia capit honorē. ¶ Ostendit opus esse ciuitati nobilibus / liberis
 hominibus atq; opulentis: & multo magis iustitia & virtute bellica. illis vt sit ciuitas: his vero vt bñ sit.
 & ad vtiq; optimam disciplinam & virtutē: iustissime omnium honores sibi vēdicare. ¶ Insuper vult
 omnes huiōi gubernationes / vbi aut qui in aliquo sunt precellentes: contendunt omnī ineq̄alitatē
 & plus habere debere vt in paucorum potētia: aut vbi qui in aliquo sunt equales / vult omnī equa-
 liter esse participes vt in populari gubernatione: labes esse: & transgressionē rerū publicarū. vt contē-
 dent optulenti q; plus possessionis de cōmunibus rebus: q; plus autoritatis habeāt in commerciis:
 iccirco se plus reliquorū bonorū habere debere. & contendunt liberi cōtra nobiles ac generosos: equa
 se participare debere: q; parū dissent libertas & nobilitas: q; ciues sint: ciues autē generosi potius q̄
 non generosi. contra nobiles volūt: q; nobilitas apud oēs in honore habeatur: q; virtute q; vpo-
 te qui ex melioribus ori sint. nobilitas enī: generis virtus est. sic & virtute predi: merito contēdunt.
 nā iustitia virtus est: ad continendā ciuilem societatem: cui cetera famulantur virtutes. plures iē aduer-
 sus paucos contendunt: q; potēiores: ditiores: & meliores: quasi plura suscipere debeāt q̄ pauciores.
 58 ¶ Querit an si omnes hi: boni / diuites / nobiles: & alia queuis multitudo ciuū: in eadem ciuitate esset
 59 cui nā eorum gubernatio tradenda foret? ¶ Responſio in determinatis rebus publicis vt in ijs q̄ dicte
 sunt: exploratum haberi quā debet gubernare. vt i regno: rex. in optimatū ſtatu: optimi / virtute q;
 insignes viri: in censu: potentū republika: honorifici quidā & potētes: pro virili ad totius cōmunitatis
 bonū anhelantes sed vbi in eodē loco ista eodē tēpore cōcurrunt: nondū exploratū: qui iure sibi ven-
 dicet / gubernandi potiores partes. nam si boni ac studiosi sibi vendicant: videndum ne sint admodū
 numero pauci: vt ad gubernandē reipublice pondus nō sufficiant: an tot multitudo vt ex illorū gu-
 bernatione stare possit ciuitas. quod nō est facile. & quid prohibet vniuer sam multitudinē meliorem
 esse possit: si propter diuitias aut propter genus id sibi arrogat: nichil iuste dicere videntur. nā parti-
 re si quis esset ditissimus omnīū: aut omnes nobilitate precellēs: omnes alios gubernare deberet. sic &
 in optimatū gubernatione: si quis ceterorū esset optimus. sic multitudo quā potentior. eadē quoq; ra-
 tione paci: si essent potēiores. si opulenti primas sibi moderandē ciuitatis partes deſſendunt: iustum
 his sermonem: vt & illis qui per virtutē idē sibi arrogant: respondere possit multitudo: nichil sane veta-
 re multitudinem interdū & meliorem esse q̄ pauci ac ditiores: nō secundū singulos sed secundū vni-
 60 uersos. ¶ Aliam quēſitiōē diuitiū qua querere solent: virū legislator qui cordi est rectissimas condere
 61 leges: respicere debeat ad meliorem aut ad plurimam vilitatem qm̄ id quod dictum est accidit. ¶ Di-
 lunt. illas inq̄uēt leges rectas esse: vbi eque ad totius ciuitatis vilitatem: & oīm cōmune ciuium bonū
 respiciunt: cuius autē cōmuni apprehensione: est qui particeps est imperandi & parendi: tamen si alius
 & alius sit secundū vnamquamq; reipublice speciem. secundū autem optimam speciem: ciuis est:
 qui potest atq; vult & parere & imperare ad degendā secundum virtutem vitam.

ANNOTATIONES AD CAP. OCTAVVM.

A T qui si hoc verum. In Ethiopia magistratus ab elegātia corporis defumebantur. vt a co 55
lore & magnitudine. vt ex quarti huius numero 10 habetur.

¶ Ce vno ceteris vtrute precellenti ostracismo optima repub. ca.

Cap. IX.

Q V od si vnus sit vsq; adeo superexcellēs virtute vel plures q̄ vnus nec tamē
tot numero vt implere ciuitatem possint vt neq; comparanda sit aliorū oīm
virtus neq; facultas regēdi rempublicam ad hanc plurimū. si sint plures vel
vnus tārum si vnus nō amplius hī ponendi sunt ciuitatis pars. fieret enim
illis iniuria: si aliis paribus pares cēterentur: cū sint vsq; adeo superiores se-
cundū virtutē: atq; ciuilem potentia furandū est enim talem virū tanq; deū

hoibus esse. ¶ Ex quo manifestū est: positionē legū necessariā eē circa equales gñe & potē
tia sed de illis qui tales sunt nō est lex ipsi enī lex sunt. ctenī ridiculus esset: q̄ legi illos sub-

Antisthenes.

Ostracismus

Hercules.

Periander.

Thrasibulus.

Ostracismus.

Athenienses

Samij.

Chij.

Lesbij.

Perseum rex.

Medi.

Babyloniū qui

& alij.

tibus lepusculis ac cēsentibus equū omnes habere debere. Ideoq; a ciuitatibus que popula-
ris regunt ostracismus repertus est prope ciuismodi causam. he siquidem ciuitates equalita-
tē maxime oīm complectunt. quare qui superexcellere videt vel propter diuitias vel propter
amicos vel propter aliquam aliā ciuilem potentia extra ciuitatem relegat: atq; trāster
tur ad tēpus aliquod determinatū. Tradunt etiam fabule ob hūmō causam. Herculem ab ar-
gonautis fuisse relictum. nō enim vna cū aliis nauem regere illum voluisse: vt nūsimū su-
perexcellētē inter nauigantes. Quapropter qui vituperant tyrannidē & consilium Periā-
dri Thrasibulo datum non simpliciter existimādū sunt recte increpare. Erunt enim Periādrū
nichil respondisse ei qui consiliū petenti causa ad ipsum nussus fuerat: sed super eminentes ciues
spicas demerendo segetem adequasse. cuius quidem facti cām cum non intelligeret nū-
cius ac factum ab eo narraret: intellexisse Thrasibulum q̄ oportebat supereminentes ciues
auferte. hoc autem nec solum prodest tyrannis nec solī faciunt tyranni: sed & i paucorum
potentia & in populari statu similiter se habet. Ostracismus enim eandem quodāmodo vi
habet. tollendo eos qui supereminēt & in exiliū pellendo. Hoc idē & in ciuitatibus & in
gentibus faciunt it: qui dominantur potentia. vclut Athenienses circa Samios: & Chios &
Lesbios. q̄primū enim imperiū firmiter habuerunt: eos in multis pessundantū contra fede-
ris equitē. Perseum autē rex Medos & Assyrios & alios qui magnū aliquid de seipsis sapie-
bant ob imperium prius habitum sepe contriuit. ¶ Questio autē pposita: circa omnes est

reūpublicanum species vniuersaliter: & que etiā sunt recte. nam ille que transgrediunt ad
propria respicientes vtilitatem: hoc agunt. quoniam & ille que ad cōmune respiciunt bo-
num: eodem modo se habent. patet hoc quoq; in aliis artibus & scientiis. neq; enī pistor ex-
cedentem mensurā pedem anī mal habere pateret: quis pulcherrimus ille pes esset. neq; na-
uium artifex proram aut aliam partē nauis. neq; certe magister chorū: eum qui pulchriorem
ac meliōrē toto choro vocem enūtit: sine in choro esse. itaq; ob hoc quidē nichil prohibet
eos: qui domini sunt cōspirare ciuitatibus: si cum eorum p̄prios p̄ncipatus ciuitatibus vti-
lis sit hoc agunt. ¶ Quare secundū eas quas consitemur superexcellētias: quandā habet

ciuilem iusticiā: ratio illa que circa ostracismum est. melius tamen fuisset sic ab initio per
legis conditorem fuisse prouisum. vt respublica non indigeret tali medicīna. secūdo autem
loco: si quid tale accidat: conandum est: talī aliquo remedio corrigere. quod tamē factum nō
est in ciuitatibus. non enim respexerunt ad cōmodum proprie repub. licę: sed per seditionē
vsi sunt per ostracismum ciuim impulsione. in his igitur speciebus gubernandis: que lapsę
sunt: quod ad priuatum cōmodum pertinet: ac iustum est: patet. forsan autem non simpliciter
iustum. & hoc est manifestum. ¶ Sed in optima republica magnam habet dubitationē: si nō
per excellentiam aliorū bonorū: seu virium & diuitiarum & amicitiarum sed si quis excel-

lat virtute: quid de eo sit faciendum: non enim dicēdum est. vt ita talis vir sit de ciuitate pel-
lendus transferendusq; atq; nec gubernationi aliorum talis vir erit subiciendus. perinde
enim est ac si cum Iuppiter gubernaret: magistratus cum eo partirent. restat ergo videt: na-
turam huius talem esse: vt omnes sponte sua parere illi debeant. quare huiusmodi quidem
homines reges perpetuos esse in ciuitatibus.

62

63

64

65

66

¶ NONI CAP. COMMENTARIUS.

- 62 Dedit insuper si sit vnus adeo virtute superexcellens/aut vno plures/non sufficien-
tes tamen complere ciuitatem ita excellentes/vt neq; aliorum omnium virtus/aut
63 gubernande republice facultas ac peritia conferenda sit ad eam quæ est plurium
aut vnus tantum/non amplius illos ponendos esse ciuitatis partē.nam illis fieret in-
iuria:si equales ceteris censerentur/cum sint vsq; adeo virtute & gubernandi facul-
tate superiores.fed qui ita virtute excellit vt deus quidē habendus est. ¶ Ex quo
infert legum positionem illis esse necessariam/qui genere sunt equales/& gubernā-
di potentia: sed ijs qui ita excellenti/heroicaq; virtute pollent vt dictum est/non ponitur lex. ipsi enim
lex sunt. Quæ subinde narrat: clara sunt fere vniuersa exceptis ijs que in annotationibus red dunt illu-
64 stiora. ¶ Quod modo dictum est/eos qui tam insigni virtute/aut gubernandi excellentia precellunt
non esse in ciuitatis partem vllam: intelligendum esse dicit vniuersim in rerū publicarum speciebus/&
quæ recte sunt/& que transgressæ. nam reipublice que transgrediuntur illos in sua publica esse nō si-
nunt/ad propriam respicientes vtilitatem. quinimo & recte/quæ communē respiciunt vtilitatē: illos rei
publice sue partem non admittūt. & nimirum id quidem. nam idem perspicuum est in ceteris artibus
ac scientijs. vt pictor: haud quaquā patere animalis pedē habere cōsuetudinem excedētē. tamen si
pulcherrimus pes ille esset. neq; nauifactor: proram/aut aliam naui partem incommensurata. neq;
chori magister: eum qui pulchrior ac vniuerso choro prestantiorem vocē emittit/ sine in choro esse.
quare hanc ob causam: nichil prohibet eos qui soli magistratus administrant/ concordare cum ciuita-
tibus/ si non sinunt ita precellentes inter eos manere cum propriis ipsorū gubernantium principibus
65 ciuitatibus vtilis sit. ¶ Non probat ostracismum. infert tamen ex eis quæ dicta sunt: orationem illam
quæ relegatio/ ostracismusq; fieri debeat circa tam confessas superexcellencias: quoddam iustum habere
ciuitate: tamen id iustum nō simpliciter est probandum. sed satis fuisse sic ab initio fuisse. p̄sum
vt tali medicina: reipublica non indigeret. secundo autem loco: si tale aliquid/ ostracismusq; contingat
conandum esse lege aliqua corrigere. quod adhuc factum non est in ciuitatibus. Nam qui ostracismo
sunt vñ non reppererunt ad commodum proprie reipublice: sed per factionem/ vsi sunt/ per ostracis-
mum/ ciuium pulsiōne. in ijs igitur rebus publicis que lapsi sunt/ q; ostracismus priuati cōferat & lu-
66 stum sit: dilucidum est: at forsitan non simpliciter iustum. sed id etiam dilucidum. ¶ Ostendit cum mi-
nime ostracismus probandus sit/ quid in optima republica de eo qui sic virtute excellat/ agendum sit.
illi sane omnes sua sponte patere debebūt: & habere huiusmodi hoies i ciuitatibus perpetuos reges.
¶ ANNOTATIONES AD CAP. NONVM.

- 63 Deoq; a ciuitatibus que populariter regunt/ ostracismus repertus est. Ostracismus
relegatio exilij in decenniū. & nomen accepit ab ostracis id est testis & calculus: qui
viritim dabantur in consilio/ in quibus quisq; litteris designabat eū ciuem/ quē aut
damnaret aut absolueret. coniectis itaq; in deputatum locum calculis/ magistratus
cui ex officio incumbat/ omnes recensebat. qui nisi 6000 numerum excederent
nichil confectum erat. sin vero eum excederent numerum/ calculos condēnantū
et absoluentium se iungebat: & eam quem pluribus sententijs dānatam cognosce-
ret decem ānos extorrem fore declarabat. Ostracismo: Aristoteles iustus ab Athe-
nienſibus exilio multatus est/ in qua condēnatione nōnulli penitus agrestes & litterarum ignari: Ari-
stidi tanq; vni ad quem nichil tale pertineret/ ostracum suum porrexerunt/ vt in Aristide scriberetur. Aristides.
hic vero cum multitudinis aduersus se concitate studiū admiraretur: interrogauit eos non quid aut eo
quem in exilium mittere statuisſent mali quicq; perpeſſi essent/ cui responderunt/ nichil sibi mali factū
nec ab se virū cognitum: sed moleste ferre/ q; omnibus in locis ipsum appellare iustum audirent. Ari-
stides autem nichil locutus: vt petebat inscriptum illis ostracum reddidit. & ex vrbē secedēs/ manibus
in celū leuatis precatus est: vt Athenienſibus quecūq; vellent/ bene/ fauste/ feliciter/ euenirent hec ex
65 Plutarchi Aristide leges. & ostracismū damnat Aristoteles: vt nūero 65 intelligit. ¶ Quandē habet
ciuiſ iusticiā. non verā sed apparentē. non simpliciter: sed secundū quid: vt paucorum potētie/ aut po-
pularē. liccirco non probat ostracismū: sed statim subiunxit: melius/ vñſe alio modo legē puidiſſe.

¶ De republica regia/ & regum speciebus. Cap.

X.

 Oran vero post hec/ cōgruam fuerit considerare de regia gubernatione. diximus
enim hanc esse vnam ex rectis speciebus rerū publicarum. considerandum est au-
tem: vtrum conducat ciuitati & regioni quā recte gubernari oporteat/ regem ha-
bere an non/ sed alia quedam species gubernādī magis conducat/ an quibuscūdam

De regia pote-
state.

Prima regni species. Lacedemonij
 eorum-an differentias habeat plures. facile est profecto id intueri. q̃ plura genera sunt. neq̃ regum omnium modus vnus potestatis est. in Lacedemoniorum enim republica: videt regi-
 a potestas esse maxime secundum leges. neq̃ enim potestatem habet omnium: sed cum egredis extra regionem imperij habet eorum que pertiuent ad bellum. preterea sacrificia deorumq̃ cerimonie ei commissæ sunt. hec igitur regia potestas est: quasi autoritatē bellī perpetuam habere. vite enim necisq̃ aliusq̃ potestatem non habet potestatem. Itaq̃ (inquit) quem ego parci: vt dum ad bella egredis lege id potest. quod etiam apud antiquos fuisse videt. Quod ostendit Homerus. nam Agamemnon in cōcionibus maledicta & iurgis vexabatur: sed cum a concione digressus in prelio erat occidendi habebat potestatem. Itaq̃ (inquit) quem ego proci a pugna fugientem conspexero. non sibi sat erit fugere canes & aues. nam penes me occidendi potestas. vna ergo species regni: est autoritas bellī perpetua. & quandoq̃ per genus: quandoq̃ per electionem huiusmodi regnum obtinet. ¶ Est & alia insuper monarchie species: qualia sunt apud quosdam barbaros regna. vim habentia proximā tyrannidi. licet sint legitima & secundum morem patrie. ob id enim: quia magis apte natura sunt ad senē dum nationes barbarorum q̃ grecorum. & eorum qui incolunt Asiam q̃ eorum qui Europā perferunt sub herili principatu seruire iugum equo animo. & ob hoc tyrannica sunt huiusmodi regna. sed habet securitatem: quia more & legibus consistunt. & ea de causa cōstitū habent regiam non tyrannicā. reges enim a ciuibz armis custodiunt: tyranni vero ab extraneis mercede conductis. & reges secundum leges & volentibus: tyranni vero inuictis dominantur. itaq̃ alteri a ciuibz custodiuntur: alteri contra ciues custodiantur. sunt igitur he de quibus dictū est: dicit species monarchie. ¶ Tertia vero species est: vt æquitus in Grecia fuisse: quos vocabant elymnetas. est autem hec vt simpliciter dicamus: electiua tyrannia differens a barbarica. non eo q̃ non secundum legem sed eo q̃ non secundum legē patriā. potestas autem huiusmodi: aut viuente eo durabat: aut tempore quodam definito: rebusue gestis finiebat. qualem elegerunt quandoq̃ Mitylenæi Pittacum aduersus exules suos: quibus preceant Antimenides. & Alcæus poete. offendit hoc Alcæus in quodam loco snorum carminum. increpat enim q̃ patrie maleficum Pittacum: ciuitati intemperate & aduersa laboranti fortuna precescent. tyrannū simul collaudantes. Huiusmodi igit species: quia tyrannice sunt: dominationem habent: quia vero electiue sunt & volentū regie. ¶ Quarta species regni est: quales erant heroicis tēporibus. sponte ance & secundum morem patrium & legem. propter beneficia enim a primis collata in populos: vel per artes: vel per bellum: vel propter congregationem in vnum. vel propter acquisitionem regionis: delatum fuit eis a regnū de populorum voluntate & successoribus patrie. Hi & imperium habebant bellī: & rei diuine cultum exercebant: nisi talia eisent sacrificia: que sacerdotum requirerent. & preterea de controuersis iudicabant. & hoc faciebant alii quidē iure iurando prestito: alii vero sine iure iurando. erat autem illis iusiurandum per sceptri eleuationem. ¶ Alii antiqua temporibus ciuitatem & que publica erant: & externa continuo gubernabant. postea vero (partim ipis regibus dimittentibus: partim multitudine detractante) illud solum in quibusdam ciuitatibus relictū est regibus: vt cerimoniarum erga deos haberet facultatem: vbi & dignū cēsent dicit regnum: si etiam solum in externis assit duccendi bellī facultas.

¶ DECIMI CAP. COMMENTARIUS.

¶ Ite ratione illorum qui mira virtute ceteris placent: quos perpetuos esse reges oportere dixit: de regia republica differit. imprimis id sciscitans: an ciuitati & regioni q̃ recte gubernari debeat: expediat rege gubernari: an alia gubernandi species: an quibusdam condici quibusdam vero non ¶ Id determinare persequitur. ponendo quattuor regum modos: ac regni species. prima est eorum qui nō omnium sed authoritatem bellī perpetuam habent: quibus & sacrificia & cerimonie rerum sacrarum commissæ sunt. Secunda est eorum regum: qui scdm leges & patrium morem volentibus quidem & equo animo seruire iugū ferentibus: dominorū nū pre sunt ac imperant. Tertia species eorum: qui vrgentibus rebus eliguntur: quorum potestate aut p vici durante: aut certo quodam tempore dum res ad finem perducat: sint: dominorum more exercet imperium. Quarta species est heroicorum vinorū: quibus ob ingentia beneficia: & longe precellentē virtutem sponte traditur regnum: quibus & belli potestas & controuersiarum cognitio: & rei diuine cura (excepto sacerdotio) committi solent. & hec regni species: prius temporibus viguit: nunc ferme ab-

foleta. Quinta. cum vnus omnium habet potestatem / & in ciuitate & in ijs que publica sunt / & in ijs q̄ foris geruntur. sed hæc potestas multis in locis est restricta: littera ex se facile dinoscitur.

ANNOTATIONES AD CAP. DECIMUM.

DE regia hic peragitur gubernatione. de regno autem scripserunt Plato Theophrastus Anaximenes Xenocrates Dion. de tyrannide vero Xenophon. & Onofander de imperio. verum quia res publica gallos regia est / & vnam herolica illa quarta species / aut q̄ illi q̄ proxime accederet: equum duxi / vt paulo lōgior de regia institutione protraham sermonem: nam si illa prorsus silentio pertransiret: essent forte qui me citra res publicas elucidandas occupatū / iuste increparent: vt qui eam sub qua semper educatus sum / & enutritus negligere. illis igitur vt paream. octoginta precepta que ex Xenocrate collegi in medium afferam que cum reges nostri neutiq̄ ignorantes / obseruant: sicut amplitudine regni / virore copia / vrbium excellentia / & præpta ac alacri subdito: obedientia: ita ceteris principibus ac regibus beate vite exemplo / latissime persurgent. cū igitur reges nostri / ceu dictum est / ex nobili educatione & autis moribus / satis in his obseruandis persuasi iam sint: cuiusq̄ generosi principis / aut cuius adhuc ad regni gubernationē iuuenilis formandus est animus: erit intelligere hæc precepta ad ipsum summopere pertinere sed ne forte longior sermonis mora fastidio detineat lectores primū id est o p̄ceptum. ¶ Regis officū esse curare vt aut regionem / aut ciuitatē inclinatam aduersis casibus erigat / aut retineat secundis affluentiæ: aut amplā ex parua efficiat. ¶ Quocūq̄ indies agenda acciderint: ad hoc continuo oia referenda censeat. ¶ Segnis non sit sed in agendis cōsultandusq̄ prudentia & vigilantia ceteris præstet. ¶ Ingenij vires haud minus intēdere debet: q̄ cōuenit athletis cōtinuo certamine corpus exercere. cū nulla theatri premia: cum illis cōferēda sint: que a regibus elaborant. ¶ Nichil laboris / cure / studij pretermittendū: vt quanto opibus ac potentia: tanto dignitate atq̄ virtute ceteros antecellat. ¶ His maxime studiis mentem appellat: que sibi & ornamento & vni futura sint. nam mi nime putandum est: curam ac diligentia: ad res alias valere plurimū: nichil vero ad bonos mores adīpiscandūq̄ prudentia: prodesse. neq̄ enim fors hoīn adeo infelix: vt cum aggresses feras arte ac studio mansuefas nobisq̄ plurimū accommodas reddamus: id ipsum in nobis desperemus p̄ficere posse: ad virtutem / mutuatūq̄ societate natis. ¶ Forum qui prudētia ac fide præstiterint: sententiā plurimū faciāt. ¶ Cōplures viros doctissimos rerū peritos / præterea cū poetas: itū hos quos vulgo philosophos vocant: quorū hi discipulū ipsum illi auditorē habeant: sibi vendicat. ¶ Inferiorum iudicem / superiorum vero se exhibeat emulū: ac concertatōrē. ¶ Iniquū ducat deteriores melioribus / imperiores sapientioribus imperare. nā quo ceterorū imperitiā vehementius contēpserit: eo ingenij suū ad bonas artes: atq̄ doctrinam / ardētius excitabit. ¶ Suam ciuitatē aut gentē: & amore & pietate cōplectat: & humanū cūctis sese beniuolūq̄ præstet. nam nemo rei cuiusq̄ recte quis imperabit: qui eorū nō afficiat voluptate: quibus est studiū operamq̄ p̄staturus. ¶ Popularem turbam colat. nam & paucorum potētia: & ceteræ ciuitatum forme: tunc diutissime perdurant: cum popularē multitudinem: benigne atq̄ humane coluerunt. ¶ Beniuolentiam populū sibi cōsitet: neq̄ iniurias illis inferri patiens: neq̄ illas aspematus. ¶ Optimos ex omnibus: atq̄ sanctissimos gerendis magistratibus præficiat. ne vulgus: popularisq̄ turba p̄ter fas: iurāq̄ publica male vexet. nā pulcherrima: validissimaq̄ sunt bene institutæ cōmodissimæ: & si quid in legibus ipsis parū vtile videbit: continuo emendat: aut omnino amoueat. ¶ Si p̄ se id consequi non possit: eas que in alijs ciuitatibus recte institutæ erunt imitet. ¶ Leges ciuibz ponat: que iuste: & ite se cōsentaneæ sint. & bonis ciuitatū moribus accommodatæ. ¶ Has imprimis leges exquirat: que nō modo nullas discordias nutrant: verum etiā lites omnes ac controuersias / si q̄ euenerint / funditus tollant. ¶ Artes & officia inducant que vtilia sint: vana autē & inutilia viciū impōsitis penitis vt hec fugiēdo: ad illa se conuertant libētius. ¶ Cum inter ciues iudicaturus est: non amicitia aliaue re vlla plus apud eū: q̄ ius aut equitas valeat. ¶ Res similes: dissimilibz iudicijs non iudicat. nā sicuti bonas leges decet immobiles esse: ita regē in iure dicundo constāte omnibusq̄ equabilem. ¶ Ciuitatem suam ceu paternam domū gubernet. vt in apparatu splendor emineat: & in sumptibus diligentia. ¶ Magnificētiā non in ijs sumptibus declarat: que statim nullo ex se dimisso fructu euanescent. ¶ Maxime in amicis beneficio cōparandis: magnificentiā vtaf. nam eius generis sumptus sunt: vtiq̄ data vident perpetuo maneat: & cum data fuerint: p̄ciosiora posteris relinquant. ¶ In re diuina: maiorum suorū ritus religionemq̄ imitet. ¶ Hoc prius intelligat victimarū factorūq̄ omnū illud esse optimū efficacissimūq̄: si se sanctissimum iustissimūq̄ præstet. ¶ Eos magistratū quibus plus dignitatis inerit & honoris: ius tribuat necessarijs. quibus autem ciuitatis gentisq̄ sa-

Xenocrates.
Præcepta.
80

- 18 lus inuitur: fide atq; beniuolentia sibi coniunctis. ¶ Tutissimam sui corporis custodiam a bitet: vbi non in muro sed amicorum virtute non armatis sed ciuim beniuolentia: nō satelliubus sed proprio ingenio propriāq; virtute fuerit circūscriptus. nam hec sunt quibus potissimum acquiritur regna: & ac-
- 19 quisita seruantur. ¶ Domesticas suorum ciuim copias. ne negligat. quinimo qui largiores equo sunt suas quodāmodo opes effundere putet. & quos diligētia atq; industria locupletari viderit: contra suā
- 20 rem augere. ¶ Veritate a iure omnia colat: & vigadeo: vt fidei plus suo verbo q; ceterorum iuramentum do preſetur. ¶ Ciuitates: libere ac tute peregrinis oib; pateant: cōstantesq; sint in pactis: conuēnsq;
- 21 seruandis. ¶ Pluris eos faciat: qui petitori aliquid q; qui ad eum aliquid venerit donatur. nam cum illos honoribus honestabit: vt illorum beniuolentiam ita maximā apud ceteros laudem consequetur.
- 22 ¶ Cauet ne eum terribilem ciues inſontes meruant. nam quali se ostēderit animo: esse tales erga se illos esse redditurus. ¶ Nichil in quēpiam iratus statuatur. ¶ In publicum pdeat cū ei per occupationes
- 23 licuent. in eoq; velit callidus & altutus videri vt nichil eum: que i ciuitate gerunt latere videat. ¶ Ho-
- 24 minum plectens errata: illa nō tam peccati magnitudine q; sua clementia metat. nam regiū ingeniu est: non tam crudeliter & acerbē subditos puniēdo q; eos consilio sapiētiāq; emendando ac saluādo.
- 25 ¶ In bello gerendo: non minus rei militaris cōſidat scientia q; cetero apparatu. ¶ Nichil alienum ap-
- 26 perat. sic enim pax recte seruabitur. ¶ Ea mente in vrbes minores sit: qua potentiores in se esse velit.
- 27 ¶ Certet non de omni re sed de ijs tantū q; viuēt/vtilitatē cedūt. ¶ Animi magnitudinē putet: nō q;
- 28 que ardua difficiatq; suscipiat sed q; ratione cōſilioq; suscepta fortiter cōstanteq; pficiat. ¶ Emulet nō tam eos qui ampla nacti sunt imperia: q; qui vel parua iuste moderateq; gubernant. nam
- 29 nō qui terrarū orbē in suā potestatem redegerit: peniculis metusq; agitatus possidens: felix: sed qui pr-
- 30 senti fortuna cōtētus: ea q; rectissime vitat. ¶ Amicos sibi cōparet: non quicūq; volēt sed quos suapte
- 31 virtute dignos amicitia sua putauerit. nec eos quorum familiaris voluptati tantū cessura sit: sed quorum
- 32 ope res ac negotia publica gerere possit q; optime. ¶ Prius scrutet: quali i quos sibi amicos ac-
- 33 uerit: estimatio: apud alios fuerint. nam tali ingenio esse iudicabit: quasi fuerint illi: quos familiarita-
- 34 te ac amicitia cōiunctis habebit. ¶ Publica negotia: ceteraq; res q; p'ipsum geri nō poterint: alioq;
- 35 cure cōmitate. sed ea expectatio: vt si minus bñ euenerint ille vnum omnis culpa verēda sit. ¶ Re-
- 36 pudiet ſūmopere eos qui quodcūq; duxerit: feceritq; laudant continuo & assentando extollūt. at po-
- 37 tius amet & perhumane eos audiat: qui eum cum errauerit & monere & corrigere auiunt. nā ijs quos
- 38 altius fortuna euexit: nulla pernicioſior adulatorū pestis adhibetur. ¶ Prudētia: fideq; pstantibus vi-
- 39 rijs: liberorem tribuat iſe loquendi potestātē. vt si quādo quicūq; quod ignoret: sibi deliberandum acci-
- 40 derit: habeat qui intrepide consiliū afferant: quos dignis honoribus honestet. & adulatoris affectos
- 41 ignominia: penitus abigat ne plus malorū iprobras q; bonos: virtus & merita: ab ipso capere videat.
- 42 ¶ Si quēpiam cōpareat: competumue habuerit in alios fallas calūnias machinatū eundē quasi fa-
- 43 cinus admittisset: pena mulctet. ¶ Sibilibi non minus q; alijs imperet. nā id in primis regiū si nulli om-
- 44 niū voluptatū turpiter seruet. quinimo sic illas domitas sternat: vt illi magis: q; subdit homines pareāt.
- 45 ¶ Nemine sibi sociam aut familiārē. temere incōſultēue diligit: sed eorū cōſuetudine delectet qui &
- 46 vſui ſint: pante & ornamento. ¶ Laudes nō ex illis rebus expectat: in quibus boni eque atq; improbi
- 47 excellere poſſunt: verum ad gloriā per virtutē ſolem cōtēdat. ¶ In honores ipſum nō efferant quos
- 48 pplis palam metu potius q; iudicio aſſert. sed ciues cū ſoli liberiq; de eo cogitat: virtutē mirent: potius
- 49 q; ſomnam. ¶ Abiectis in rebus: nunq; leticiā declare: sed efficiendū: vt ſolo magnatū rerū ſtudio
- 50 affectus videatur. ¶ Mores ita omni ex parte cōponat. vt ipſum veluti ſpeculum rectiſſimamq; viuē-
- 51 di normam: ciues ſibiſpſi proponant: nam quid indignius q; priuatos homines honeſte ac moderate
- 52 viuere: reges autē ipſos impure atq; turpiter: adde & id exploratiſſimū eſſe: ciuitates oēs principum
- 53 ſuorū vitam imitari ſolere plurimum. ¶ Si ciuiliū opes cū modēſtia: & creniſſe cōſpexerit: hoc illi bñ
- 54 adminiſtrati regni certifiſſimū ſit argumētum. ¶ Liberos ſuos potius virtutis velit q; diuitiarum locu
- 55 pletes: heredes relinquere. he namq; caſu quidē vel leuiſſimo dilabuntur: illa vero immortalis cōſtās
- 56 eternaq; permanet. iſe diuine gloria non aū gloria diuitijs cōparatur. & gloria nunq; niſi virtuti con-
- 57 iuncta eſt: diuitijs vero ſepiſſime comes eſt improbitas. ¶ Veſte ceteroq; corporis cultu ornato vtaſt:
- 58 in reliqua autē vita meliores omnes delitias repellat. vt illi qui eum extinſecus oculis intuent: dignū
- 59 iudicent principatū. qui aut familiarius ſecretuſq; diuerſant: ob ſingularem animi virtutē atq; mode-
- 60 ſtiamq; idipſum quoq; de eo ſentiant. ¶ Si quid illi ſerio dicendū faciēdūue ſit: accurate prius illud
- penſitet. ¶ In declarāda modēſtia: carere q; abundare malit. nam plū ſolet ea virtus in egeſtate q; in
- copia opulentiāq; ſplendere. ¶ Vrbaniū & grauem pro loci & temporis oportunitate ſeipſum expel-
- mar: & ſic vtrāq; amplectatur: v' id quod i vtroq; ineri viciū penitus euitet. nam alterum regiū alterū
- familiari conſuetudini accōmodū & in vtroq; excellere difficiſſimū. quos enī natura grauos effinxit

hi a salubris atq; facietis in tristé quādam frigidamq; recedunt feueritatē. & contra quibus vibanum
est ingenuitatq; festiui paulo humiliores delapsi mores / sue dignitatis fastigiū grauitatēq; amittūt.
¶ Philophia omniū bonarū artium princeps regem omniū rerū quas scire par & vīus est ignarū. do- 61
ctumq; efficiat. hec enī iter / rationemq; mōstrat vīus vero & exercitatio ad res grādes facilitatē prō-
prietudinēq; suppediat. ¶ Quē tyrānias & priuatis hoibus euēnt: ea sepius mente reuoluat. nam 62
prudētius de rebus futuris consulet si quē preterita cognouit / animo repetat. ¶ Statuas hūmōi relin- 63
quāt suarū potius virtutū / animiq; representent imaginē: q̄ posteris lināmēta exprimāt. nam in-
dignum est priuatos q̄ plurimos mortē sponte oppetisse: vt vita functi immortalī laude predicarētur:
reges autē ipsi studijs nullā operam dare: quibus viui nomen suū longe lateq; celebratū valēt illu-
strare. ¶ In primis ciuitatē quam vel maxime incolit: tutissimā seruet. ¶ Si in periculā forte incidērūt:
gloriosē malit pulchre: mori q̄ turpiter ac sede viuere. ¶ Quicquid dicat faciet: cogitet ut semper se 64
regem esse meminerit: vt nichil vnq; agat tanto nomine indignum. ¶ Sic uti animū natura non vna 65
cū corpore interiturū illi tradidit: ita enītas pro viribus vt immortalē ppetuamq; sui memoriā tu- 66
steritati cōmendet. ¶ Assuecat insuper nichil ineptū / nichil nō decoꝝ: nichil non regū dicere: ne tur- 67
pia loqui assuetus: eadē & aio sapere videat. ¶ Quēcūq; illi cogitanti rō optima esse mōstrauerit: ea- 68
dē vt ab eo fiant: operā det. ¶ Clarorū virorū res gestas emulet: vt quorū famā & gloriā admiratione 69
psequat: eosq; quos facta non minus imitet. ¶ Ea dicat: faciatq; quē libris suis vt facerēt: cōfuleret. 70
¶ Nō eos sapientes putes: qui vel minimis de rebus accurate contendunt: sed eos qui de maximis q̄ 71
optime sentiūt. ¶ Non fidē illis pbeat: qui cū ipsi miseria ac egestate laborāt: alijs tū felicitatē nō dubi- 72
tāt polliceri. ¶ Illis credat potius: q̄ qui modeste de se loquētes / seipsos & gratia & vtilitate hoibus cō- 73
mendāt. ¶ Eos aspernet: qui aut secundis elati casibus: aut aduersis depressi nullā ferre fortunā sciūt. 74
admiret autē eos: qui nullo humanorū casu turbine cōcussi: cōstātes / immotiq; oēm fortunā perferūt. 75
¶ Maxime aut hīs aīn adhibeat: qui rēponibus cōsilia sua accōmodent. cōtra autē eos aspernet: qui 76
nulla aut rēponū aut actionū habita ratione: de vniuersis cōfuse & indiscrete dicerant. quo enī pacto
alios sapiētes efficiat: qui sibi nullo vīu fuerit? ¶ Mentatū vīus & rerū vīu cognitionēq; valēt cū 77
nactus fuerit: hūc plurimū faciat: hunc colat: hūc q̄ charissimū sibi seruet nō ignarus eū qui cōsilio ex-
cellat oīm possessionū vtilissimū: regiūq; imprimis esse adeptū. ¶ Regnū suū amplissimū ab eo ma- 78
xime effici speret: qui eū sapientissimū reddere possit. ¶ Ea munera penitus aspernet: quē sibi pluri 79
constant a donantibus accipient: q̄ si eadem a mercatoribus: precio sibi compararet. ¶ Ea vero ma- 80
xime expetat: pendatq; maximū: quibus quo vtatur crebitus: nō vīlo intermiserit tempore eo & mi-
nus trita & longe sibi comodiora preciosa: reddent. & hec siquidem q̄ sola virtus & philophia
donare possit: existimet. Hęc pro institutione regia: de p̄ceptis socratis Atheniensis ¶ Verū & his
p̄ceptis ad regiam institutionem Claudianus adderet. o Monarcha.

Claudianus

Hoc te preterea crebro sermone monebo
Vt te totius medio telluris in orbe
Viuere cognoscas: cunctis tua gentibus esse
Facta palam: nec posse dari regalibus vīq;
Secretum vicis. nam lux altissima fati
Occultum nichil esse fuit: Latebrasq; per omnes.
Intrat & abstrusos explorat fama recessus.
Tu ciuem patremq; geras. tu consule cunctis.
Nec tibi nec tua te moueat: sed publica vota.
Incōmune iubes si quid: censeq; tenendum:
Primus tulla sibi. tunc obseruantiore acqui
Fit populus: nec ferre negat: cum vident ipsam
Adorem parere: sibi componitur orbis
Regis ad exemplum. nec sic inflectere sensus
Humanos edicta valent: vt vita regentis,
Mobile mutatur semper cum principe vulgus.

¶ De speciebus regum: imperatore optimo vīro / optimis legibus vīno multis po-
tentia circa regem. Cap.

XI.

69 R

Egie ergo potestatis tot sunt species. quattuor videlicet numero. vna quidē qualis
erat temporibus herōū. hec aut erat volentium. & apud quosdam: determinatarum
rerū. dux enī belli: & iudex cōtrouersiarū erat rex: & dñs cerimoniarum erga deos

Altera erat barbarica: ex progeie scilicet dominatio scđm leges. tertia erat quā Elymnetiā

h i

vocant: & quā esse diximus electiua tyrānidem. Quarta Laconica. ea autē est (vt simpliciter
dicā) imperium belli secundū genus ppetuum. iste quidem igit per hunc modū inter se disfe
runt. Quinta autē est species reguli. qm vnus omnū habet potestatem. quemadmodū vna
queq; gens & ciuitas vnaqueq; publice ordinata: ad exēplar gubernationis domus. vt enī
gubernatio patrifamilias est regia quēdā potestas domū ita regia potestas & ciuitatis. & gē
tis vnus aut pluriū. quasi domestica quēdā gubernatio est. ¶ Fere autem duo simt (vt sic
dixerim) regni species: de quibus cōsiderationem facere expediet. vna hec de qua dīcimus: al
tera Laconica. nā aliarū ceterē iter has modicē sunt. pauciorum enī dñe q oimoda potestas re
gia. pluriū vero q Laconica. ¶ Itaq; cōsideratio fere circa duo versat. vnum quidē: cōducit
ne ciuitatibus ppetuum belli ducem habere. & hūc. an per genus. an per electionē. Alterū
conducit ne vnū habere potestatem oīm. an non cōducit: de duce igit belli cōsiderare po
tēss ad leges pertinet: q ad aliquā speciem respicere. nā in omni republiā id cadere potest:
quare dimittimus hāc primā partem de regia atq; (qm hec est vna reipublice species) reliqua
inquirendū est particula. quare & par est de ea cōsiderare. & dubitationes (que in eā cadunt)
percurrere. ¶ Inītiū vero huius questionis est: vtrū expediat magis ab optimo hoīe regi. an
ab optimis legibus: ¶ Qui gubernationem hominis pferunt: aut leges solū vniuersalē
pvidere. non autē de singulis (que accidūt) iudicare. quare in quacūq; arte p lras precipere fa
tū est. & in Egypto post tertā diem mouere licet medicis. q si prius: suo periculo id agunt.
Patet ergo prope eādem cām: non esse per litteras & leges optimā gubernationem. attamē &
illā adesse oportet gubernātibz vniuersalē rōnem. ¶ At melius certe: cui nō adest turbatio
aliqua oīm. q cui natura inest. cuiusmodi autē turbatio lex caret. mens vero humana ex ne
cessitate id habet. Sed forsā dicat aliquis: q per hmoī rōnem probabilius deliberabit circa
singula. ¶ Quod igit necesse sit ipsum legis cōditorem esse. ac leges pont. manifestū est:
sed nō dominas esse quatenus trāsgrediunt. nā in ceteris quidē eas dominari oportet. ¶ At
de quibuscūq; lex autem non potest omnino. aut non bene pvidere: vtrum in his vni
viro optimo dāda sit potestas. an multis. ¶ Etenim nunc plures simul cognoscūt de causis.
& deliberāt & iudicāt. sunt autē hmoī cōstituta iudicia de singularibus secundū autē vntiquēq;
(quicūq; etiā fuerit) is cōperiet cōpatus. fortasse deliberādo iudicādoq; deterior. sed & ciui
tates ex multitudine cōstāt: & vt cōuulsi ad qd plures cōferūt melius est. q vna atq; simplex
mēs: sic iudicia multorū sepe meliora sūt. q vniūsalisq;. ¶ Preterea multitudo minus sub
iacet corruptioni. quēadmodū aque magna cōgeries: sic etiā plures q pauci. incorruptibili
res sunt. at cū vnus iudicat: si ita vel alia hmoī pcuratio vincat. necessariū est iudiciū corrū
pi. sed in multitudine: difficile foret oēs irasci. atq; errare. sit vero ea multitudo liberorū ho
minū qui nichil agunt pter legē. nisi in quibus lex ipsa necessario deficit. q si hoc nō facile
in pluribus. si plures sint boni viri & ciues: vtrū incorruptior erit vnus in gubernādo an cū
erūt plures & boni oēs. an paret q plures. ¶ Eniūvero plures iter se factionibus cōtēdūt. vnus
autē nō cōtēdit. ¶ Sed aduersus hoc forsā ponendū est: q studiosi viri bonerq; mentis sint
oēs. vt ille vnus. si ergo pluriū gubernatio. bonorū aut virorū oīm. optimatū dicī. vnus
autē regnū: optabilius fuerit ciuitatibus ab optimis gubernari q a rege. & cū potestate & si
ne potestate principatus nō reperiri queat plures similit. & ob hoc forsā rex ab inīto reptus
est: q difficile erat viros plures excellēti virtute reperiri. pterim q tūc ciuitates parue fuis
sēt. Preterea ob beneficia accepta reges creauere: qd opus est bonorū virorū. sed cū postea cō
tingeret vt plures pari virtute repirent: non amplius tolerauerunt regē. sed cōmune quiddā
querentes. reipublicas constituere. cum vero deteriores facti: lucrum sibi quereēt ex guber
natione reipublice: paucorū hinc potentiā exortam fuisse credendū est. honorabāt enī diuiti
as. ex his vero in tyrannides transire. ex tyrannide rursus ad popularem potentiā. semper
enim ad pauciores redigentes. ppter turpem questus cupiditatem multitudinē corroboraue
runt. vt eādem in surgens multitudo ad popularem statū ciuitates: redegerit. qm autem cōti
git maiores esse ciuitates. nō facile fortasse: aliā q populare speciem re manere. ¶ Si autē quis
ponat optimum esse ciuitatibus a rege gubernari: quomodo fiet in filiis: vtrum p genus erit
successio. At si genitorum qualescūq; perniciosum est. Sed dices: non relinquit regnum
huiusmodi natis rex: cum id sua sit in potestate. At non facile etiā est in hoc fidem habere.
ordinem enim ac maioris virtutis q secundum humanā naturā. ¶ Questio est etiā vtrū

Questio.

Ad partē vni
ratiocinatio.
Egyptus.
Ad partē al
teram.

Dilutio.
Questio
Ad partē vni
primo.

Secundo.

Ad partē al
teram.

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

habere debeat qui regnatus est: circa se potentiam quandam qua possit cōpellere nō parē
res. Alioquin quomodo gubernationem exercebit? Sed enim habeat potestatem a legibus
cōcessam & nichil ex voluntate sua faciat preter leges: tū necessaria sibi erit potētia p qua
leges tueri queat. ¶ Forſan quidē de hōt regē non difficile ē determinare. nā oportet ip
ſum vires habere: ſed tales vt vnoquoq; ſeparatim & ſimul pluribus poteritior ſit: populo ta
men ſit impotentior. vt antiqui ſolebant cuſtodiam ciuitatis tradere: qm̄ aliquem preſicie
bant quem Eſymnetam vocabant vel tyrannum. & Dionyſio poſtulanti circa ſe habere
aliquos cuſtodes cauſa conſuluit quidam Syracuſanis tot eſſe dandos.

¶ VNDECIMI CAP. COMMENTARIVS.

69 **R**efumit eaſdem ſpecies ſed cōmutato ordine quattuor ſcilicet quibus non omnium pote
ſtas curaq; incūbit. primā heroicā. hinc barbaricā: quę ex more patrio & legibus domina
tio quedā eſt. tertiam electiua tyrannidem: quam Athenienſes αἰσχυρικήν appellabant
& quartam Laconicam: q; apud Lacedemonios hec regni ſpecies maxime fuent. ¶ quā
dem ducendi belli perpetuū eſt imperium. & quintam quando vnus oim̄ habet potestatem ceu pa
70 terfamilias in domo. ¶ Adſcit duas eſſe precipue regni ſpecies: eam ſcilicet in qua vnus omnū ha
bet potestatem. de qua paulo ante ſermo habuit eſt: & eam in qua penes vnū ſola belli ad eſt pote
ſtas: q; & Laconica dictū de quibus incumbit determinatio. nam ceterę inter has duas: aut paucior
71 domine q̄ illa quinta: aut pluriū q̄ primā illa & Laconica. ¶ Cōſiderationem de his duabus regni ſpe
ciebus circa duo verſari. Primū quidem ciuitatibus ne cōducatur perpetuum habere imperatōē belli
carumq; rerum ducē: & ſi ſic an p electionem ſecundum. cōducatur ne vt vnus habeat
omniū potestatem: an ſecus: verū de dūce belli ad leges potius q̄ ad aliquā reipublice ſpecie pertinet
cōſideratio. quare primā partem miſſam faciamus: de regia gubernatione qua ſpecies vna eſt reipu
72 blice determinationē ſuſcipiētes. ¶ Incipit rem pſequi primū quę res vtrū magis expediat tempu
73 blicam ab vno optimo homine regi an a legibus optimis. ¶ Rationem adducit eorū: qui optimū ho
minem legibus pponunt. ¶ Q; optime leges optimo ſint preferendę viro arguētur. ¶ Q; queſtio
74 nem aliam moueat in quibus lex non poteſt providere omnino: aut nō bene. puidere: vni viro opti
75 mo danda ſit poteſtas an multis. ¶ Arguētur eo in caſu multis potius dādā eſſe potestatem.
76 ¶ Arguētur ad oppoſitam partem: tutius vni optimo q̄ multis hāc potestatem eſſe tribuendam.
77 ¶ Iterum aggredit: q; id concedi multis melius ſit. ¶ Diſputat nō eſſe optimū ciuitatibus: a rege gu
78 bernari. ¶ Diſputat in ſuper regē circa ſe potentiam quandā habere oportere: qua poſſit cōpellere nō
79 parentes: verū tantū que populo ſit impotentior. quemadmodū Syracuſanis quidam cōſuluit: vt Dio
80 nyſio circa ſe aliquos habere poſtulanti tot videret qui multitudinem ſuperare non valeret daren
tur. & hec ſolum diſſerendi modo ſunt allata: & litera ſatis perua.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. VNDECIMVM.

69 **T**ertia erat quam Eſymnetam vocant. Gręci αἰσχυρικήν καὶ αἰσχυρικήν olim regem: &
αἰσχυρικήν καὶ αἰσχυρικήν reginam & regnum appellauerunt: de quibus hic Ariſtoteles
73 & in ſuperiori capite loquit. ¶ Et in Egipto poſt terrā dicm mouere licet medicis. moue
76 re: carthagiſis exhibere: quam medicinā ſolūtiuā purgatiuāq; dicunt. ¶ Etenim nūc pū
res. apud Herodotū in Thakia Otanes Perſa popularium partes has tuatur: & q; melius ſit multitu
dinē gubernare. Megabyſus partes pauciorū: & q; paucos bonos & eruditos. Darius pres regias: q; q;
vnū oim̄ optimū: pſicipari melius eſt. cuius oratio a Perſis approbata fuit. ita quoq; approbat Ami
tele ſregiā gubernationē oim̄ eſſe: & antiquiſſimā & optimā. Otanes enī dicebat. cū dominaſ multitu
do: iſ primis nomē obtinet: oim̄ pulcherrimū καὶ οὐκ ἴσους equalitatē. deinde nichil eorū agit: q; mo
narchia id eſt vnicus princeps. nā magiſtratus: tū ſorte diligunt: tū ad miniſtratorū rationē reddunt. oia
deniq; cōſilia in cōmune referunt. quare vt mea ſententiā cēſeo nobis qui monarchiā delectamus:
ſtatū multitudinis eſſe optiū. In multitudine enī oia inſunt. At Megabyſus cōtra q; dixit Otanes de
abolēda tyrānidē: ea ſint p dictis a me quoq; ſed quę res horat ſummā deſerri ad multitudinē: hoc
ab optimā aberrauit ſinia. etenī populari multitudine: nichil eſt neq; inſpiciēſ neq; inſolētus. plebi
enī ſuū eſt nichil intelligere. nā quo pacto ſciat: qui neq; edoctus eſt: neq; honeſtus quicq; nouit nec
dom eſt ſic quidem. qui ad res agendas ſine conſilio preceps torrenti flumini ſimiliſſimus ruit. ex quo:
ſi qui male conſulū Perſis cupiunt: iſ ſtatu populari vātur. nos vero qui centū virorum optimorum
delegimus ad hos ſperum deferamus. nā inter eos: & ipſi erimus. & ex optimis viſis credibile eſt op
ma exiſtere conſilia. Tercio vero loco ſuſcepit Darius. Q; ue Megabyſus dixit: quo ad ſtatum popula
rem recte quidē michi videt. quo ad vero ſtatum paucorū non recte. propoſius enim tribus ſtatibus
& iſs omnibus optimis ita vt optime imperet populus optime pauci optime vnus iſter hec multo an
h ij

Primo.
Secundo.
Tertio.

Dionyſius.
Syracuſanus

Ariſtoteles.

Herodotus.
Otanes.
Megabyſus.
Darius.
Otanes.

Megabyſus

Darius.

tecellete vnus imperium sentio.nam vnus viri qui optimus sit imperio: nichil melius esse cōstat. in statu enim paucorum:cū plures virtuti incumbant:in publicum vehementiora priuam odia excitari cōsueuerūt.nā cum quisq; princeps esse optet:& in dicēda sentētia viceret:ad ingētia inter se odia eua dūt.ex quibus seditiones onuntur:et seditionibus cedere cedibus ad vnus imperiū deueniunt.plebe enī imperiāre:malicia exoritur.qua exorta:inter malos nō odia: sed amicitie valide sunt qui aduersus rēpublicam facinorosi:se in muno occultant.idq; tam diu sit:dum aliquis p̄pō p̄pōsus tales hoies cōpescat.la videlicet:quē populus inter ceteros admiretur.qui cum admirationi est: tūc vere monar ches ostendit: declaraturq; vbiq; monarchiam esse prestantissimam.atq; vt omnia furmamur dicam vñ nobis libertas extitit:& a quo data/a p̄pō ne/an a paucorum potētia an a monarcha? Ego sentio: cū sitis p̄ vnum virū liberati vos debere talem rē cōplecti:ne alioqui leges patrias & bene quidem cō ditas/qd nequa q̄ iustus est:dissoluatis.huic sententię Darij: ceteri assensere.

De potestate regia multis vno multitudine apta regio & aliis rebus publicis. Cap. XII.
A Erum de eo rege qui cuncta ex voluntate sua gerit: consideratio est: hunc faciēda. nā ille qui secundū leges dicit rex: nō facit: vt diximus regie gubernationis speciē. quia in cunctis rebus publicis cadere potest: (vt siquidā ducendo exercitū: quociens ciuitas bellū gerit: p̄petuo sit p̄fectus) puta in populari statu & optimarum gubernatione: pluresq; autoritate vni cōmittit bellū gerendi: talis enī quedā est deputatio apud Doraciū & apud Syptinos: licet apud Syptinos paulo cōstētor. ¶ Sed regia ille potestas plenissī ma p̄ quam rex ex voluntate sua gubernat: videt quibuscūq; non esse scdm naturam: vt vnus oim dñs sit ciuium: cū ex similibus ciuitas cōstet. nā similibus natura idem iustum esse ne cessariū est: & eandem dignitatē secūdū naturā. quare vt parem habere ipare alimonā aut velle: nociūū est corporibus: ita & in honoribus se res habet. similē ergo & ineqale equali bus. ex quo nō magis p̄esse q̄ subesse iustum est. & p̄ vicissitudinem eodem mō. & hec tam lex. nā ordo lex est. ¶ Melius est igit: vt lex domineat: q̄ aliquis ciuiū. hac quoq; rōne si quos p̄esse oportet: ita sunt p̄ficiēdi: vt custodes legū atq; nūmstri. necesse enī est aliquos esse magistratus: sed non vñ hūc esse debere: aut nē esset iustum: cū omnes similē se habeant. ¶ Quocumq; vero videt p̄ legem quidem determinari non posse: nec p̄ hoīem agnosci potuisse: prudenter cauens lex instituit: cetera iustissima sententiā iudicari atq; disp̄ari de bere p̄ eos. qui iudicijs p̄sunt: ac insuper emendare p̄mittit. quod videret expertis: vt melius disponant q̄ vt faciant. ¶ Quia igit legem p̄esse iubet: videt iubere deum p̄esse & leges. q̄ aut hoīem iubet p̄esse: adiūgit & bestia. libido quippe talis est: atq; ita obliquos agit etiā viros optimos: qui sunt in potestate. p̄pter quod mens absq; appetitu lex est. ¶ Videret autē de artib; falsum esse exemplū: qd fm lras medicari vanum esset. verum & melius fuerit: si artem possidentes illis vtant. nā illi quidē nichil contra rōnem propter amicitia agunt: sed recipiūt mercedē: cum fanos effecerit. at i ciuilibus magistratibus multa per affectionē & gratiā con sueuerunt delinquere. & cum de fide medici timere: ac suspicio foret: ne suscepto ab inimicis p̄cio necare velit: tunc ex lris curam magis optaremus. atq; egrotantes medici: alios ad se medicos vocant: & magistri palestre: alios magistrōs: quasi neque ar vñ discernere: quid de p̄p̄is iudicāt: & in affectu constituti sunt. quare manifestum est: q̄ iustū querentes: me diū querūt. Lex enī mediū. ¶ Preterea validiores & de validioribus rebus leges: sunt leges ille q̄ ex moribus pueniunt q̄ ex lris. Quare si seculari homo magistratū gerēs q̄ fm lras: non tamen q̄ hi qui secundum moiem. ¶ At vero nec facile est vnū discernere. q̄ hi ergo erit: vt plures sint sub eo magistratū gerentes. quare quid refert hoc: multos in q̄ stat im ab initio esse: vel vñ cōstitutum esse hoc mō? ¶ Insuper quod prius dicebat. siquidē vir stu diosus qm̄ melior sit p̄esse debet: vno aut duo boni meliores sunt. hoc enī est qd̄ Homerus ait: duo similes eunt. & optatio Agamemnonis: vñ tā tales decē michi cōsultores adessent. ¶ Sunt autē etiā nūc magistratus cū potestate iudicādi de quibuscūq; cui iudex de quibus lex de terminare nō potest. tanq̄ nō optime p̄cipere potuerit iudicabit. nā de quibus lex determinare potest: nemo dubitet. sed cum quedā cōphedi legibus possint quedā nō possint: & hec sint illaque dubitationē & questionē faciunt vtrū melius sit ab optima lege an ab optimo viro gubernari: nā q̄ i cōsultationē veniunt: de eis dē ferri legē impossibile est. nō igit aduersus hoc autē q̄ non necessarium sit hoīem in huiusmodi rebus iudicare. sed q̄ nō vñum solum sed plures iudicat enim vnusquisq; in magistratu bene. si sit eruditus a lege. ¶ Foran vero ab

Huius.
61

Doracium.
Syptontini.
Primo.

Secundo.

Tertio.

Quarto.

Quinto.

Sexto.

Primo.

Secundo.
Hoc mō scilicet multos ma gistratus sub se
Homeros.
Agamemnon.
Tertio.

Quarto.

furd. i. videri posset: si melius discernat quis duobus oculis & duabus auribus audiat & duobus pedibus & duabusq; manibus agat: q̄ plures pluribus. cū & nunc quidā reges & tyranni: oculos sibi plures cōparent: & aures & manus: & pedes. nā & eos qui sunt in magistratu & suos amicos vha principatus p̄ticipes efficiūt: curationē reū eis cōmittendo. qui nūti sint amici: nō faciunt scdm illorū intentionem. si vero sint: amici sunt & illorū & principatus: cum amicus par sit & similis. quare si eos censet p̄ficiendo: certe pares & similes gubernationi p̄esse censet oportere. ¶ Que igit̄ cōtendētes cōtra regiā gubernationem aīst: fere ista
 84 Sed hoc fortan in quibusdā ita se hñt: in quibusdā aut nō ita. est enī quiddam natura dominabile. aliud regibile. aliud ciuile. & iustū. & vtile. tyrānicum vero nō est fm naturam nec vlla aliarum gubernationū: que rectā transgrediunt formā. hoc enim fuit p̄ter naturā.
 ¶ Sed ex his que dicta sunt pater: q̄ in similibus & paribus: nec vtile est neq; iustū. vt vnus sit dñs oīm: neq; si nō sint leges: sed tanq̄ ipse sit lex: neq; si sint leges: neq; bonus bonorū: neq; nō bonorū non bonus: neq; si scdm virtutē sit melior nīsi aliquo modo. quis autē
 85 iste sit modus dicendū. dictū est etiā aliquo pacto & prius. ¶ Et primo determinandū est. qd cōgruat regi: qd optimatibus: quid reipublice. Regibus congruit hmoi multitudo: q̄ natura apta sit ferre genus p̄stans vīrtute ad p̄cipatū ciuile: optimatibus vero cōgruens est multitudo liberorū: que nata sit ad ferēdū gubernationē eorū: qui sint scdm virtutem primariū. Ad ciuile aut gubernationē reipublice: cōgruit ea multitudo in qua populus innascit bellis: cui gubernari possit & gubernare scdm leges & dignitatē: in partē istis quibet est opus
 86 honores & magistratus. ¶ Q. si igit̄ aut totū genus: aut inter alios vnū aliquē: scdm virtutē ita p̄cellere cōtingat: vt vnus ipsius virtus maior sit aliorū oīm virtute: tūc iustū est hoc eē regiū genus & oīm dominari: & hunc vnum: esse regē. vt enī dictū est prius: nō solū sic se habet secundū iustū q̄ p̄ferre solent rerū publicarum institutores: & qui optimati: & qui paucorū potēte & qui popularis. oēs enī fm excellentiā cōsent sed excellentiā nō eandē sed secundū qd prius dictū est. neq; iterificere: neq; i exiliū agere: neq; relegare hūc posse decet: neq; dignari: vt per vices gubernet. non enī natura fit: vt pars superet totū. haberi vero tantā excellentiā: hoc accidit. quare restat solū: vt huic suadendi pareat: & potestatem eī habere nō p vices sed simpliciter. De regiā igit̄ gubernatione: & quas differētiās habeat: & vtrum vtilis
 87 sit ciuitatibus an nō: & quibus & quo mō in hūc modum determinatū sit. ¶ Cū vero tres dixerimus esse rectas gubernādī species harū vero necessariū est eam esse optimā que ab optimis gubernetur. talis autem est in qua contingit: aut vnum aliquē omnīnū aut genus totū: aut multos virtute prestante gubernare eos qui gubernari valeant ad eam vitam: que sit maxime expetenda: & in primis ostēsum sit sermonibus necessarium esse: vt sit eadē virtus boni viri & ciuis optime ciuitatis: pater q̄ eodē modo & p eadē fit vir bonus & ciuitatem ita tueret quis ab optimis gubernari vel a rege. itaq; fere eadē disciplina: & idem mores faciē
 88 studiosum vīrum: qui faciunt ciuile & regiū. ¶ His determinatis conandū iam erit de optima reipublica dicere quemadmodum fieri nata sit & quo modo constitutatur. nam necesse est de illa conuenientem considerationem facere.

¶ DVODECIMI CAP. COMMENTARIVS.

89 Esamit de regiā illa potestate: q̄ vnus est: omnium quidem habentis potestātē. ¶ Disputatillam plenissime authoritatis potestātē regiā non esse secundū naturā: neq; debere in ciuitate libera dominari: sed legem potius. quod sex rationibus prosequitur que in littera sunt aperte. ¶ Contendit item quatuor rationibus multos bonos principatū vnus qui
 90 omnium potestatem habeat esse preponendos. & similiter in littera dilucide sunt & aperte. ¶ Dilut primam rationem factam numero 7. vult: quibusdā cōmunitatibus expedire vt vnus omnī potestatem nō habeat esse etiā quibus id vel maxime expediat: nam est quiddā qd natura dominari natura est: quiddā qd natū est regi: quiddā ciuile: & hoc qd iustū & cōducibile neq; p̄ter naturam. sed qd tyrānicū est: nō est secundū naturam: neq; alia: ū transgressionum vlla. Ille enim p̄ter naturam fuit. & id ingente fatemur: q̄ in similibus & equalibus neq; cōducibile neq; iustum est: vt vnus sit oīm dominus: neq; si nō sint leges neq; etiam si leges exiliāt: neq; bonus bonorū: neq; nō bonorū: nō bonus neq; si virtute sit melior nīsi aliquo modo. quis autē si sit modus dicendū est. Dicit autem
 89 est etiam quo pacto & prius: si longe videlicet eniteat p̄fulgens virtute. ¶ Declarat que multitudo
 86 apta sit regē gubernationi: que optimatū: & que reipublice censui: potestati. ¶ Q. d. regimū genus: & quis merito rex si habendus: littera perspicua. ¶ Ostendit eodem modo: & per que fit vir bonus:

Numero,
56

Quas differētiās: quos modos & species.

Huius
29
Huius
16

Numero,
56

quis statuere possit ab optimatibus aut rege gubernari. nam eadem virtus viri boni qui rectam republicam administrat & boni ciuis: vt numero 10 huius visum est. & tres esse rectas gubernationes: regiam optimatium: & reipublicam: ostendit numerus 29 huius. quare eadem disciplina: & idem fere mores faciunt studiosum viri: qui faciunt ciuile & regium. ¶ At sequentis libri materiam transiit: paratq; di 33 cenda: nam in eo consequenter de optima republica differere incipiet.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. DVODECIMVM.

Doracium.
Aristoteles.

Alis enim quedā est deputatio apud Doraciū & apud Syppōnos. Sic Aristoteles habet. 81 talis enī principatus quidā est: & apud epidamnū & apud Opunta quidē secundum partē aliquam minor. *ἐπιδάμνηος καὶ οὔποντας*. ¶ Q si igitur totum genus. Omnis respublica 86 scdm excellentiā aliquam sumitur: sed non eandē. nam absolute regia: scdm heroicā quandam: & beneficā vnius virtutem. Optimatū: scdm excellentiā virtutis plurimū. Cēsupotestas secundum virtutis bellicę: mediocri quidē vita viuētium excellentiā. Immo & transgressionē excellentiā quidā habere vident. vt tyrānis: potētie. paucorū: mobilitatis & opū popularis gubernationis: libertatis viuēdi excellentiam. vey: si excellentiā solū in bonum sonat: potius habere videant q̄ reuera habeāt.

¶ TERTII POLITICORVM
ARISTOTELIS
FINIS.

¶ QVARTVS POLITICORVM ARISTOTELIS.

¶ De optima republica. & pertinentibus ad legislatorem. Cap.

I.

Nam cū sitis artibus & scientiis. que nō circa paucos: sed circa genus aliquod perfecte existunt: vnius est cōsiderare. quid cuiq; conueniat generi. seu exercitatio corpori qualis quali conueniat. & que sit optima: optime enī natura dispositio atq; distributio: optimam conuenire necessarium est. & que plurimis: vna omnibus etenim id ad gymnasiū pertinet. Preterea vero si quis non exactum illū cupiat habitum & scientiam circa certamina: nichilominus magistris gymnasiōrū & exercitatoris est hanc p̄tentā preparare. eodemq; modo i medicina: & in effectiōne nauis: & vestium. & in omni alio artificio videmus contingere. Quare manifestū est: q̄ huius est sciētie videre. que sit optima respublica: & qualis maxime ad votū fuerit. nullo externorū eam impediēte. & que quibus conueniat. nā plures optimā assequi: forsan impossibile est. ¶ Itaq; & ea que sit simpliciter optima: & ea que ex rebus subiectis q̄ntū fieri potest optima latere nō debet: legis conditorē ac vere ciuilem hominem. Ac preterea tertia: que sit ex suppositione. nā oportet datam quorū cōsiderare posse: quēadmodum ab initio constituit. & constituta quodā modo seruetur q̄ plurimo tempore. dico autē: seu si cui ciuitati cōtingerit. neq; optimā gubernationē habere. neq; necessaria illi suppeditare. neq; illis ipsis que adint recte vti. sed aliis deterioribus. Preter hec autē omnia: ea gubernationem que oibus maxime congruat ciuitatibus. nosse oportet. vt tradit plurimū eorum qui de republica tractant. & si de aliis recte dicant: de vtilibus certe aberrant. nō solū enim republicā optimam cōsiderare oportet: sed etiā illā que in vsum cadere possit. & q̄ sit facillima & cōmunitissima omnium. nunc autē alii supremam querunt solū multis sane administraculis indigēte: alii magis comunē aliquā nominātes: tollētēq; eas q̄ in vfu sunt: laconicā vel alia quandā cōmēdant. At enī oportet talem institutionē reipublice inducere. vt suadeant ac possint homines ex iis que sibi adiunt facile eā recipere. nam est nō minus difficile corrigere reipublicam iam institutā q̄ ab initio instituere. quēadmodum & post discere. q̄ ab initio didicisse. Quapropter p̄ter ea q̄ dicta sunt: rebus publicis q̄ nūc existunt: auxiliari posse oportet ciuilem hominem: vt diximus & prius. Hoc autē facere nō potest. si ignoret quot sunt species earū. nā nūc quidā putāt vnā esse populārē & vnā paucorū potentiorē: qd nō est verū quare oportet nō latere differētiās oīm: & quod sint. & quotupliciter cōponant. Leges etiā simul cū hac ipsa: prudenti indagare cōsiderande erūt: que sit optime & que cōueniant vnicuiq; gubernationi. sunt enī leges oēs ad reipublicam accommodandē: aut reipublice ad leges. est namq; reipublica: institutio ciuitatis circa magistratus honoresq; publicos. quēadmodū debent impartiri: & in quo potestas dominandī sūma debeat cōsistere: & quis sit finis cuiusq; societatis. leges autem earum varie sunt: p̄ quas modus reipublice gubernandē significatur. se-

Ad legislatorem
reipublice.

Primum.
Secundum.
Tertium.

Quartum.

Quintum.

Sextum.
Septimum.

Octauum.

cum dñi quas debeant illi qui sunt in potestate imperare & prohibere transgressores. Ex quo patet: q̄ necessarii est differentias & numerū tenere singulari reipublicarū etiam & legum positioes: neq; enim fieri potest: vt eadem leges viles sint paucorū potentie: ac popularibus omnibus: si quidem plures sunt & non vna popularis potestas: neq; vna duntaxat paucorum potentia.

¶ PRIMI CAP. QVARTI POLITICORVM COMMENTARIVS.

1 Stendit politicæ discipline esse cōtemplari que sit optima reipublica: & qualis maxime optē
 2 da: si nulla externa afferent impedimentū. est & eiudē considerare: que reipublica: cuiq;
 eiū multitudinī sit accommoda. nam in omnibus artibus & scientiis q̄ circa aliquod totū
 rei subiecte genus. exacte cōsistunt: vnius eiudē artis ac discipline est cōsiderare: quale cuiq; in suo
 genere cōueniat: quidq; eo in genere sit optimū. ceu gymnastice est cōsiderare: qualis cuiq; corpori
 exercitatio cōpetat: & que sit optima. optime enī natura affecto quodq; distributū est optime: optimā
 cōuenire necesse est. & q̄ id cōsiderat in plurimis: vna in omnibus disciplina est. id enī gymnastice of
 ficiū est. & tametī etiam quīpiā huiusmodi exactū habitū exactāq; circa certamina scientiam nō
 affectet: nichilominus tñ magistri exercitatioū est hanc posse instituire disciplinā. simili quoq; mo
 do & in medicina: & in artificio cōficiendarū nauium: et in arte vestiaria: & in qua; aliā arte: cōtin
 gere videmus. quid mirū igitur si vnius eiūdemq; discipline politicæ inq; sit cōsiderare que optima
 sit reipublica: & qualis cuiq; cōueniat. nam pleriq; societatibus: optimā assequi reipublicā fore ipō
 3 sibile est. ¶ Octo q̄ legislatorē virūq; ciuile latere nō debent. Primū. que sit optima simpliciter: repu
 4 blica. Secundū. que optima ijs q̄ illi subiiciunt. Tertiū. que optima ex suppositione: si videlicet noua
 5 ab initio instauraret: aut lapsa relictū esset. nam oportet legislatorē si id daretur: posse cōsiderare quo
 6 modo ab initio bene constitui: & constituta quonā modo q̄ plurimo seruet ipe. ceu si quedā ciuitas
 7 lapsa cum neq; optimā haberet gubernationē: neq; necessaria illi suppeditaret: neq; si adesset vti sci
 ret: sed deterioribus illis abrogatis legislatori cōmitteret ordināda. Quartū. que gubernatio maxime
 omnibus congruat ciuitatibus queq; omnū & facillima et cōmunissima sit. Quintū. talem reipublice
 statū italemq; ordinationē inducere debet legislator. quā persuasi homines & velint & possint ex his q̄
 illi assunt: facile admittere. Sextū. presentibus rebus publicis politicū ciuilemque hoīem suppetias ferre
 8 posse oportet: vt * prius tertio loco dictū est. Septimū. viri politici est nosse rerū publicarū species:
 & transgressioū earum: alioqui transgressi au viliū ferre non possit. & sunt qui putant popularē gu
 bernationē vnam esse reipublice speciē: & paucorū potentia vnam: quod nequaquā verū est. horū igit
 tur omnū nosse differentias atq; species oportet: & quot modis adinuicē compositionē admittant.
 Octauū. que leges cuiq; reipublice cōueniant. nam leges omnes ad reipublicā: non autē reipublice
 ad leges sunt accommodande. resumitq; hoc in loco diffinitioē reipublice positā in superiori libro: nu
 mero 2. & colligit specialius qd̄ & septimo loco dictū est: oportere politicū hominē nosse species &
 modos rerū publicarū: tam verāq; q̄ transgressā: eorumq; numerū et legem positioes. nam alie sunt
 leges vnius speciē & alterius. neq; enī fieri potest vt modis oībus paucorū potentie: & modis oībus
 popularis status: eedē leges cōducant sunt enim modi speciēq; plures: & non vna solū popularis gu
 bernatio: neq; vna solū paucorū potētie: vt capite 4. et 5 huius: amplius cognoscetur. et hec sūma
 tū sint dicta.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. PRIMUM QVARTI POLITICORVM.

Rgumentum. Hoc in quarto hec discutiuntur. legislator. species rerū publicarū. apta multitudō: vtrāmetā. partes reipublice. De speciebus rerū publicarū: que. diuerfitas. partes: et species popularis gubernatiois: species paucorū. species opti
 1 matum. quid censur potestas. modi mixtionis: modi tyrannidis. optima reipubli
 2 ca. De partibus reipublice: consilia. magistratus. iudicia. De legislatore: a numero
 3 1 ad 3. que species reipublice: a 3 ad 7. de diuerfitate: a 7 ad 10. de populari gu
 4 bernatione: a 10 ad 19. et rursus numero 2. de paucorū potentia a 19 ad 21. et
 5 rursus 23. de optimate a 24. ad 26. de censur potestate quid a 26 ad 33. de mixtioibus eius: a 33 ad
 6 37. de tyrannide: a 37 ad 39. de optima reipublica: a 39 ad 4. de apta multitudine: a 46 ad 49.
 7 de vtrāmetā: a 49 ad 55. de consilijs: a 55 ad 64. de magistratibus: a 64 ad 75. de iudicijs: a 75
 8 ad calcē libri. hinc capitū ratio. ¶ Q uod nō est verū. Cap. quarto: quinto et sexto huius ostendunt
 9 verū non esse vnam solam speciē paucorū potētie: aut gubernatiois popularis. ¶ Leges etiam simul
 10 Leges & populares et paucorū potētie: ex iexto libro. ¶ Ex quo patet: q̄ necessariū est differentias
 et numerū tenere. differentie ille & numerus: ex capite tertio huius habentur.

Socrates.
Politicus.

E Vit et prius quidam: qui isto modo tradidit Socrates i politico isto modo distinxit inquit enim vnus principatū in regnum & tyrannidem distribuimus. dominationē vero: que nō multis cōpetit in speciem vnā que laudāda est: optimatū scilicet gubernationē: alterā que vitupanda est paucorū potentia ad multos: administrationē tunc simplicē posuimus popularem gubernationē denominātes: nūc rursus & hanc duplicē esse dicamus: vel vt leges seruet vel transgrediat. et subiungit vnus igitur dñatio bonis cōiuncta cōscriptiōibus: quas leges vocauimus omnū lex optima est. legū expertis dura est. et subiectis omnū onerosissima. gubernationē vero i qua non multi cōmunicant: quo ad vtrāq; spectat: mediam censere debemus: quemadmodū quod paucū est: inter vnū multaque medium optinet: ceterū multos: administrationē fm omnia debile. vt pote que ad alias cōparata: nichil magnum siue bonū siue malum valeat. quia magistratus ad exigua reducti sunt: in multisq; diuisi. quapropter legitimari omnū rerū publicarū hec determinā est: iniqua nam optima. hec illic Socrates.

¶ De diuersitate partū ciuitatis. de prisca. & p̄pria de rebus publicis sententiā. Cap. III.

- 7 **V** T igitur sint plures rerū publicarū species / illa est causa: q̄ cuiusq; ciuitatis partes sint plures. videmus enim primo ex domibus omnē consistere ciuitatem. deinde rursus ex hac multitudine alios esse diuites alios pauperes / alios medios: diuitumq; et pauperū partem esse bellicam / partem imbellē. & rursus ex plebe partem agrorum culture dedit: videmus partē mercature / partem opificis ac fordidis ministerijs. nobilium quoq; differētie sunt fm opulentia et magnitudine census. sunt enim alii equites. quod minus nemo facile supportare potest: nisi sit diues. Quapropter antiquis tēporibus quęcunq; ciuitatis equestri potētia excelebant: in his paucorū potentia gubernabar: equitatu autē bella cōtra finitimos exercebant: ceu Eretrienſes & Chalcidenſes & Magnēſi: qui sunt sub Meandro. et alie plures Asiaticarum ciuitatū. preterea sunt alie q̄ scdm diuitias nobilium differētie. quosdā enim genus / quosdā virtus extollit: & si quid aliud tale ciuitatis partem esse oportet: dictū est vbi de optimatibus tractauimus. ibi namq; distinximus: quot ex partibus necessariis omnis constet ciuitas. d. hec quidem partes / quādoq; concurrūt omnes ad rempublicā gubernandam: quādoq; pauciores / quādoq; plures. patet igitur q̄ necesse est plures esse respublicas inter se differentes specie. nam & ipse earū partes inter se specie differūt. Res enim publica est institutio gubernationū. hanc vero distribuunt omnes: vel secundū potentia eorum qui participes sunt / vel fm aliquam equabilitatē cōmuni: dico autem: veluti tenuiorū / vel opulētorū / vel cōmunē aliquā amborū. necessariū est ergo respublicas tot esse: quot sunt institutiones circa earum sup̄eminētiās. et secundū differentias partium. ¶ Maxime vero due videntur esse: quemadmodū de ventis dici solet / alios quidē esse boreales alios australes / ceteros autē ventos horum esse excessus. sic etiam respublicas duas esse populārē scilicet & paucorū potentia. nam optimates / speciem esse paucorū potentium posuere: & eam que vocatur respublica dixerunt esse populārē. quemadmodū de ventis Zephyrū quidem borealē: Eurum autē australē. eodemq; modo in harmoniis / vt quiddā tradūt. nam & in illis duas species posuerūt: vnā doricā alterā phrygiā. ceteras oēs vel ad doricā vel ad phrygiā referri. maxime quidē igit̄ consueuerūt de rebus publicis sic exi
- 8 **stimare.** ¶ Sed certe melius ac verius est / vt nos diuisimus: duas vel vnus recte constitute / ceteras transgressionēs esse. & aliquas esse bene cōtempate harmonie: alias vero ipsius optimę respublicę. ad paucos: vero potentia que duriores sunt ac magis violēte: que vero remissę & molles / ad popularem statum.

¶ TERTII CAP. COMMENTARIVS.

- 7 **C** Ausam diuersitatis rerū publicarū ostendit esse diuersitatē partū ciuitatū siue rectę sunt siue lapsę. sed hic precipue de lapsis. Sunt diuites / sunt pauperes / sunt bellici / sunt imbelles / sunt agricolę / sunt nobiles / sunt ignobiles / sunt opifices / & mercatores: et id genus. et que pars obtinet in ciuitate preualētiore: est in ea ciuitate rem efficit publicā. littera clara est. & de partibus ciuitatis exaetius adhuc numero 11 huius et 13. ¶ Ponit p̄ficos: sententiā de rebus publicis: qui duas precipue / populārē & paucos: potentia esse crediderūt: ceteras autem ad eas reduci. vt duos p̄cipuos ponebant ventos: ad quos reliquos reuocabant: boream videlicet & austrū: & duos cā
- 8 **nendi modos: Doricū & Phrygiū.** ¶ Hunc de rebus publicis opinādi modum: refutat Aristoteles: ap probans modū qui capite quinto textij et nūero 3 huius: q̄ de rebus publicis & de transgressionibus la

Socrates.

Eretrienſes.
Chalcidenſes.
Magnēſi.
Menander.
Asia.

bilibusq; carū positus est. et rectorum ferrepublicarū: qualdā esse bene cōspirantis: cōtēperateq; harmonie vt ee que reipublice & cōsupotestates. alias autem esse ipsius optime reipublice: ad optimūq; pertinere gubernatiōis statū: vt sunt regia & optimarū reipublice. et lapariūque duriores sunt et magis violentie: ad paucorū statum pertinere: que vero molliores & licentiosiores ad popularem.

ANNOTATIONES AD CAP. TERTIVM.

Bi de optimatibus tractauimus: allegare videtur aliud opus eius q̄ que passim in manib; habeari. verū partes ciuitatis necessariē: ex numero 11 huius: et ex operibus facile ex numero 18 septimi intelligunt. ¶ Maxime vero due vidētur esse: quemadmodū de ven-
tis dici solet: duodecim esse vētos: quorū duo maximos habēt effectus auster & boreas: ex libris theoreticis est cognitū. Et harmoniarū modos apud musicos sepe esse: Dorii Hypodorii Lydiū Iy-
polydiū Myxolydiū Iypophygiū & Phrygium. ex Nicomacho: Philoxeno: Cironide & alijs musicis cognoscitur. et hec vt hic ostendātur: a presenti cōtemplatione sunt aliena. discitur enī nūquodq; proprio in loco: vel cōmodissime.

Nicomachus.
Philoxenes.
Cleonides.

De populari gubernatiōe partibus ciuitatis speciebus plebis: & speciebus nobilibus & speciebus popularis gubernationis. Cap.

III.

Necq; vero popularis ita simpliciter nunc ponenda est: vt quidā ponunt: vbi multitudo dominat. nam & in paucorū potentis & vbiq; dominari maior pars preu-
let. etenim si essent vnūuersi mille trecenti & horum mille essent opulētī: neq; partem gubernatiōis darent trecentis illis paupib; ingenuis ac in ceteris paribus: nemo certe diceret hanc esse popularē. Eodemq; modo pauci si quidē inopēs in ciuitate potēiores essent q̄ multi opulenti: nec honores illis impartirent: nemo vtiq; diceret hanc esse speciem que appellat paucorū potentū: & omnis itaq; dicendū fuerit popularē quidem esse: cum penes ingenuos homines est gubernatio. Paucorū autem potentū cum penes opulētos. sed cōtin-
git vt alteri multi sint: alteri pauci. pleriq; enim ingenui sunt rari vero diuites. Etenim si magistratus: honoresq; publici sū magnitudinē distribuere: vt in Ethiopia quidam tradit fieri: vel sū pulchritudinē: paucorū esset gubernatio. cum parua sit multitudo magnorū & et formosorū: verū nō in isto modo facti est reipublicas istas determinasse: sed cū plures sint partes & multitudinis & paucorū potentū: adhuc resumendū est: vt neq; ingenui pauci existeret: plures neq; omni multitudo ingenuis dominet. vt in Apollonia: que est in tonio & in Thera: in vtraq; enim istarū vrbium honores: dignitatesq; erant illorū qui nobilitate prestabāt: & eorum qui primi in eas colonias venerant: qui erant pauci: non autē diuitum. licet diuitū multitudine superaret populus: vt & in Coloy bone antiquitas. ibi enim possidebat magna patrimoniu multitudo: ante q̄ bellum gereret aduersus Lydos. Sed est multitudo quedā gubernatio: quādo ingenui homines et inopēs multi existentes gubernant. Quia igitur plures sint rerum publicarū species: & quibus de causis patet. ¶ Quamobrem vero plures sint: q̄ ille quas dictum erat: & quēnam iste sint & ppter quid: deinceps dicemus p̄cipio vnde prius assumpto. Fatemur enim nō vnam partem: sed plures omne habere ciuitatē: vt igitur si animalis vellemus species capere: primo segregāremus id quod necessarii sit omne animal habere: eū quedam sensoriorū: & quod cibum cōficiat atq; recipere: puta os & ventrē: & preterea illas quibus mouent partes. Si itaq; tot species solum harū vero differētie essent: dico autē ceu oris genera plura: et ventris & sensoris: & preterea earū quibus mouet partū: harum cōiugationis nūerus necessario efficeret plura genera animalū: nō enim fieri posset: vt idē animal haberet plures differētias oris: sic etiam neq; aurū itaq; quando suscepere fuerint omnes cōbinationes istorū facient species animalis: & tot quidē species quot cōiugationes sunt partū necessariarū. Eodē modo de dictis rebus publicis. ciuitates enim non ex vna sed ex multis partibus cōstant: vt sepius dictum est. ¶ Vna quedam pars est circa alimenta multitudo: quos agricolas dicimus. ¶ Secūda vero pars ea que vocatur mechanica. hec autem versat circa artes: sine quibus ciuitas habitari non potest. harū vero artium alie sunt necessarie: alie ad delicias pertinent & ad vite cultum. ¶ Tertia pars est forensis multitudo: que circa emendū vendendūq; & circa mercaturā & nūmulariā versat. ¶ Quarta pars mercenarij. ¶ Quinta. ppulsatores belli. que quidē pars non

Ethiopia.

Apollonia.
Ionium.
Thera.
Colophon.
Lydi.

Partes ciuitatis.

1
2
3
4
5

minus necessaria est ciuitati q̄ aliqua superiorū: si velint aduersus inuadentes tueri libertatem. impossibile est enim vt que ciuitas vocari mereatur: sit natura serua. per se enim sufficiens ciuitas. serua autē non per se sufficiens est. Quapropter in libris de republica ornate quidē hoc: sed non sufficiēter dictum est a Socrate: inquit enim ex quattuor maximē necessariis ciuitatē consistere. hos autem esse rextorē / agricolā / coriariū / edificatōrē. rursus vero adiungit. quasi illi non sufficiant. fabriū / ferrariū / et pastōrē necessariariū peculū / & in super negociatōrē & hummiliarū. et hec omnia ciuitatem cōplēt primam. ¶ Quasi vero ciuitas omnis necessariori gratia sit constituta: ac non magis gratia honesti: & quasi eque indigeat coriariis & agricolis. ¶ Propulsatores autem belli non primā facit partem: anteq̄ aucta regione & vicinis coactis ad bellum deueniatur. atqui & in quattuor illis & in quorūcūq; cōmunicatibz necessaria est esse aliquem qui ius dicat & decernat. Siquidem ergo nūm quis ponat animalis esse partē magis q̄ corpus: & ciuitatū magis talia ponenda sunt esse partes. q̄ ea que pertinead necessariū sum. propulsatores bellū videntur esse in sticie iudiciali exhibitores. et preterea cōsultores. qd est ciuilis prudentie opus. & hoc sine separatiū existat quibz dā siue eisdem: nichil refert ad hunc sermonē. nam & in armis esse & agros colere: sepe cōtingit eisdē. Quare si & hec et illa ponēda sunt ciuitatis. esse partes: manifestū est q̄ ppulsatores belli pars necessaria sunt ciuitatis. ¶ Septima pars est cortiq̄ magna patrimonii hñtes republice onera sustinent: quos opulētos vocamus. ¶ Octaua eorum qui publicā operam exhibent. & qui in magistratibus gerendis occupati existunt. ciuitas enim absq; magistratibus esse nō potest. necessariū est igitur esse quosdā qui magistratus gerere valeant: & hoc munus sustinere in ciuitate. vel perpetuo. vel ad tempus. ¶ Reliqua vero sunt illa: de quibus ad integrū determinabimus quod in cōsulendo & ius controuersia habentibus reddendo. versatur. Si igitur hec ciuitatibus adesse oportet. recte fieri & iuste necessaria est esse aliquos qui virtutem habeāt rerum ciuiliū. ¶ Ceteras ergo potentias eisdem adesse posse videtur pluribus. cū eisdem esse propulsatores belli & agricolas & artifices. & preterea cōsultores & iudicantes. arrogant quōq; sibi virtutem cuncti: & multifariā se existimāt idoneos ad gubernandū. verum pauperes & diuites eisdem esse impossibile est. quapropter he partes precipue vidētur esse ciuitatis. inopes scilicet & opulenti. Et preterea ex eo quod vt plurimū alii pauci sunt. alii multi: contrarie partes inter se apparent. quare & respublicas secundū earum prēualentiā constituerūt. ac due vidētur popularis scilicet & paucorū potentia. sed q̄ sint plures respublice et ob hoc quas causas: dictum prius. ¶ Quod vero & popularis ipsius species sint plures & paucorū potentia ostendemus. Patet autem hoc ex iis que dicta sunt. nam & in plebe & in nobilitate plures sunt species. plerūq; quidē vna species agricolae. alia artifices. alia negociatores. qui emēdis vendēdisq; rebus intēdunt. alia circa rem maritimā. & horum alii bellatores. alii mercatores. alii portitores. alii piscatores. multi enim in locis horum turba ingēs. vt piscatores: Tarenti et Byzanti. naualis multitudo: Athenis. mercatores: in Egina. & Chio. portitores: in Tenedo: insuper manuales & paruas facultates habētes: qui ociosi esse non possunt. preterea qui non ex vtroq; parente ciue sunt orti. liberi tamen homines: & si qua huiusmodi plebeorū hominū species altera. ¶ Nobilitatis vero: diuitie. genus. virtus. disciplina: & his similia. que dicuntur secundū eādem differentiā. ¶ Popularis igitur prima species dicitur maxime secundū equalitatē. vult enim lex huiusmodi popularitatis. pares esse diuites & pauperes. nec alteros plus posse. alteros minus: sed vtrosq; esse equales. siquidē maxime libertas est in populari statu: vt putant quidā. & equalitas certe fuerit maxime simili modo omnibus republica participantibus. cum vero populus sit multitudo. & id obineat quod pluribus videatur: necesse est vt hec sit popularis gubernatio. vna igitur species popularis hec est. ¶ Alia vero species: vt magistratus honoresq; in republica secundū censum patrimoniorū: & cum quidē paruū tribuitur. ita vt qui tanta possidet. habilis sit ad honores respublice suscipiendos. qui vero non possidet: inhabilis sit. ¶ Alia species popularis est: vt omnibus omnino ciuibz habitas sit. modo sint obnoxii: domines autem lex. ¶ Alia species popularis est: vt omnes omnino habiles sint ad magistratus gerendos: modo sint ciues. & domines lex. ¶ Alia species eodemq; modomissi q̄ non lex dominat: sed multitudo. Hoc autem fit: quando populi de-

Socrates:

C. ciuilis: 104

6

7

8

9

10

Tarentum.

Byzantium.

Athenae.

Egina.

Chios.

Tenedos.

Spēs popularis

gubernatio

nis. 1

Homerus.

creta preualēt legibus. ¶ Accidit vero istud ob quosdā qui populū ducunt. nam in his rebus publicis in quibus dominat lex: non fit aliquis qui populū ducat. sed optimi ciuium temporali gubernant. at ubi leges non dominant: ibi ductores populi oriūtur. solus enim populus regit: cōpositus vnus ex pluribus. multitudo enim dominādi auctoritatē habet: non vt singuli: sed vt omnes. Homerus autē cum dicit non esse bonū vt plures regant: vtrū de hac dicit vel de alia. cum plures gubernant vt singuli: incertū est. talis ergo populus vt pote abfoluta potestate habens: dominari solus querit. ne c vili legi subesse: efficiaturq; dominator. quare assentatores eius in precio habent. ¶ Et est huiusmodi populus: in gubernatione sua tyranno persimilis. idem nempe mores & vtrobiq; meliores deprīmūt. & decreta huius populi perinde sunt: vt tyrannē precepta. & ductores suos: & huiusmodi populi: sunt velut adulatores illi qui circa tyrannos versant. et maxime vtriusq; apud vtroq; potentia est: adulatori bus in q̄ penes tyrannū ac ductoribus suorum: & populi ad ipsum populū. Hi actores sunt vt decretū populi leges infringant: et ad populū cuncta referūt. cōtingit autem illos fieri potentes: ex eo quia populus dominat omnī: ipsi vero voluntati populi. nam fides a populo eis adhibet. Preterea qui de magistratibus cōquerūt. aiunt ad iudicia populi negotia referri oportere: populus autē audit grātiter eorum puocationes. quare per hunc modū magistratus dissolunt omnes. ¶ Merito igitur reprehendere videntur: qui dicunt huiusmodi popularē esse potētiā. non autem reipublice speciem. vbi enim leges dominari nō preualent: non est reipublica. nam lex dominari omnibus debet: de singularibus autem magistratus & reipublica iudicare. quare si est popularis potētia vna specierū reipublice: clarum est q̄ talis gubernatio in qua decretis populi cuncta efficiunt: non est proprie popularis potētia. nullū enim populū decretū recipit esse vniuersale. De popularis igitur speciebus: in hūc modum determinarum sit.

¶ QVARTI CAP. COMMENTARIUS.

Refutat diffinitionē popularis gubernationis ita simplicē & nudam vt nōnulli eam ponūt refutans pene vniuersa que capite quinto terij dixit: quedā etiam specialiora ad illius intelligentiā adducēs. vt de ethiopiis: qui a corporū elegātia & pulchritudine magistratus dispēlabant. de apolloniatis: Theracensibus: & colophonis: que in littera satis cōstant. ex quibus liquide diffinitiones ille ita nūde tradidit atq; intellectus inualide monstrarent. ¶ Vult plures esse modos & spēs reipublicarū speciatim: q̄ que iam expresse sunt: et cause cognoscunt ex enumeratione partū ciuitatis: a quarū vna quaq; sumi potest species vna gubernādi. et ptes ciuitatis annumerat. vna est: agricolę: qui circa alimētā versant. Secūda opifices: qui versant circa artes: aut necessarias aut ad delicias aut voluptates: aut ad ornatū p̄tinēs. Tertia: cauponaria: venditiū emētiūq; mercatoria: & nūmularia. Quarta mercenarij. Quinta: ppulatores belli. Sexta: ij qui ius dicunt atq; discerūt. Septima: opulenti & diuites qui onera reipublice sustinere valēt. Octaua: publicis magistratibus fungētes. Nonā: ij de quibus alio in loco ex actiuis cōsultores & ius in cōrouersiis assignātes. Interim notat Societātē in diuisione partū ciuitatis: que a Platone ponit in libris de reipublica. ¶ Primas ptes ciuitatis esse inquit opulētōs & inopes: et que maxime inter se cōtrarie vident: q̄ nunq̄ cōtingat eodē simul esse opulētōs et inopes: q̄ vt plurimū hī multi sint illi vero pauci: q̄ vbi opulenti preuolent rem statuāt publicā: vbi vero inopes et illi quoq; sibi gubernādi facultatē arrogāt. Sed alie partes coincidere possunt: vt cōtingit eodē esse et agricolās & artifices & belli ppulatores: insuper & cōsultores & cōrouersiarū iudices et magistratū gerentes. nam cuncti sibi virtutē arrogāt: et multatitā ē idoneos ad reipublice gubernationē existimant. ¶ Species plebis nouē enūerat: ex quibus ceterę facile intelligūt: si que sint. circa terrā agricolās opifices et negociatores qui vīdendis emendisq; rebus intendūt. circa mare: nauales bellatores: vt Athenis. mercatores. vt in Egiptū & Chio. p̄ficatores: vt Tharenti et Byzanti. portitores: vt in Tenedo. insuper manu operarij paruas facultates habentes. et liberi: qui tamen nō ex vtroq; parente ciue sunt orti: et si qua huiusmodi plebeorū hominū est species. ¶ Tangit quattuor nobiliū species. ob insignes diuitias: nobiles genere: virtute: disciplina. ¶ Subiungit popularis gubernationis species quinq;. Prima est fm equalitatē: vbi & pauperes & diuites: equā habent gubernādi potestātē. Secunda: in qua magistratus & honores fm censum & quidē exiguū dispensant: lege posita: vt quā tūla possidet sit habilis ad magistratus ad p̄ficendos. qui vero nō in habilis esto. Tertia: in qua omnes omnino ciues indispēdō: honorū habiles sunt: modo cōpertant id onē: sed lex dominat. Quarta: in qua omnes oīno ciues ad gerendos magistratus habiles

habent/at lex dominat. Quinta. in qua omnes oīno ad magistratū functiones sunt indifferentes/ve-
 16 rum nō lex sed multitudo dominat. Hac est in specie: decreta populi possunt q̄ leges. ¶ Ostēdit
 in hac quinta specie oriri quosdā populi ductores/ quos demagogos quidē greci dicūt/ qui benignolē-
 tia & fauore populū quo volunt ductū/ populo assentātes. in quarta & tertia sp̄e nunq̄ orit̄ hec pestis:
 17 neq; in duabus alijs modo finant leges dīari. littera dīuclida. ¶ Assimilat in quinq; populū quinte &
 deterime gubernatiōis popularis/ tyrāno. primo: quia & populo huic & tyranno iudē sunt mores. se-
 cūdo: q̄ decreta huius populi sunt vt tyrāni precepta. tertio: qd̄ tyrāno sunt adulatores: id sunt apud
 huius populi/ populi ductores atq; suafores. quarto: q̄ adulatores maxime possunt apud tyrannū: et
 hic quoq; populi ductores apud populū. quinto. Insup̄ cum accusant magistratus populi ductores
 aiunt ad populū referri debere: vt & oēs accusationes volunt adulatores deferri ad tyrannos/ sicq; oēs
 18 dissoluiūt atq; pereūt magistratus. ¶ Damnat hāc quintā sp̄em gubernatiōis popularis. neq; dignū
 censet: vt ei vilo modo reipublice nomē tribuat. q̄ in ea neq; lex neq; magistratus authoritatē vllam
 habeant: sine quibus reipublica esse non posse diffinita est. littera conspicua est.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. QVARTVM.

E quibus ad integrū determinabimus. cap. vñdecimo scđduodecimo huius: vbi de
 consilijs/ magistratibus & iudicijs. ¶ Et est huiusmodi populus: in gubernatiōe sua tyrā-
 no p̄similis. de viro populari huius speciei: Socrates in octauo de reipublica. Q uan-
 do inquit iuuenis nutritus ruditer & aride nimīū/ fucosq; mel gustat/ ad heretq; ardē-
 tibus/ vehemētibusq; & calidis aialibus/ potētibus oīformis et varias voluptates/ vn-
 dig; cōparare: hinc oriri existima mutationē qua ex paucor; potentia que in eo est
 transit in popularē/ propter inficitā paterne educationis. qui externas cupiditates & non necessarias
 non reprimi: increpādo: coarguendo vehemētē in paucorū cōditiō/ populari statui cedat. verū ne-
 glecta iuuenilis animi cultura: multe vehemētēsq; fiunt cupiditates/ trahuntq; ad cōsuetudinē. ac dū
 clam serpūt/ magnū excrescūt iu numerū. & tādē iuuenilis animi arcem occupāt/ presentētes vacu-
 am esse doctrinā/ honestorūq; officiorū/ verarūq; rationū: que in priorū hominū mentibus/ optimi
 omnīū cultores/ seruatoresq; extant. succedūtq; false superbe/ petulātesq; rationes et opiniones in ea-
 rum locū: neq; p̄sidiū admittunt/ neq; priuatorū senum monitus excipit. et pudorē/ fatuitatē appel-
 lantes/ turpiter in exilium pellunt. et temerariā nominātes ignauā/ improbantēq; ei ciunt. modestiam
 quoq; in moribus/ & in sumptibus moderationē: tanq̄ rusticitatē & illiberalitatē penitus detestant &
 fugāt. cum multis futilibusq; cupiditatibus viuētes: petulantia/ ingenuū educationē nominant. licen-
 tiam/ libertatē/ prodigalitatē/ magnificentiā/ impudentiā. fortitudinē illas extollūt/ illisq; applaudūt. fle-
 q; transit iuuenis ex infra necessariarū cupiditatū affectū/ in resolutam non necessariarū voluptatū
 licentiā/ illarū gratia erogans pecunias/ laboris/ exercitiarūq; suscipiens. idies ita viuens: vt incidētibus
 presentibusq; cupiditatibus semp obsequat/ dum alias ebrietatē modulari oīb; indulget/ alias aque
 potu cōtēnus est & media. inerdū gymnastice studijs se exercet nōnūq; remissiore aio torpet. quā
 doq; philosophiē studiū attingit. sepe etiam se ad rempublicā cōfert/ proditq; in mediū: quicquid ob-
 tulit/ fors et dicens & faciens. si quādoq; milites admirat/ ad eos fert. sin mercatores: ad hos aduētat.
 neq; ordine vilior/ aut necessitate vitā suam dirigit: sed hanc viuendi licentiā/ iocundā & liberalē/ & bea-
 tam vitā appellans/ assidue colit. ¶ Et de ciuitate populari. Talis popularis ciuitas: in qua neq; cogi-
 ris magistratibus fungietur/ nisi ad id sufficiat/ neq; parere si nolis/ neq; bellū gerere alijs bellū geren-
 tibus/ neq; pacē agere a gētibus alijs nisi id placeat. si qua lex impare vetet/ & sentētiās ferre/ nichilo-
 minus & iperes & sentētiās feras in iudicio/ si tibi visum fuerit: & morte & exilio dānat/ nichilominus
 vrbē incolat & p̄deant in mediū et p̄sepe/ quasi nemo videat/ aut curet/ instat heroi quorūdam p̄ ve-
 bern incedāt. indulgētia maxima et sine vlla obseruatōe nihil curās/ ex gbus studijs se quis ac ciuitas
 cōferat/ sed honorans quiscūq; amet/ a vulgo. in qua nūq; vix p̄clarus euadet/ nisi statim a pueritia huius-
 modii studijs nutriat/ & illa frequētē exerceat/ atq; p̄ditus fit aio. Ceterū cū popularis ciuitas sit ita
 libertatē/ malos picemas p̄sidentes nūciat/ et ea licētiola libertate. p̄fusus q̄ decet sese ingurgitās
 de bacht/ principes causas/ tanq̄ rigidiores et tyrannicos puni/ nisi milites admōdo sint plurimūq; cō-
 cedant licentiē & eos qui principibus parent/ tanq̄ seruiles sint/ & nullius precij homines/ oburgat. pri-
 cipes autē subditis pares: et subditos pares principibus/ priuatim & publice laudat & honorat. haud
 secus ac in domo vbi pater filio fiat filius/ et filius patri sit pater/ neq; vereat/ neq; metuat parentes vt sit
 maxime liber: et inquilinus ciuitet inquilino ciuis equet/ pegrinulq; similiter. vt ea in vrbe p̄ceptor disci-
 pulo/ timet eisq; blanditur/ discipuli p̄ceptores spernūt & similiter pedagogos. et sūmatim iuniores
 senioribus se similes p̄stāt. verbisq; & operibus aduerant. seniores autem iuniorū gerūt vices. tanq̄
 scute facietis eos delectāt/ ne seuen impiofiq; videant. vulgi libertas extrema. empta m̄cipia: nichil

Ex socrate
popularis.

Ex socrate
ciuitas popula-
ris.

homines libera sunt q̄ emptores. maxima mulieribus erga viros & viris erga mulieres equalitas liber-
tasq; et bestie q̄ hac in ciuitate sub hominibus nutriunt q̄ alibi liberiores sunt. nū & catellæ/vt habet pro-
uerbiū. p̄inde ac domine sunt & equi et asini tanta p̄ vias libertate cōfueſcunt vt in obuiū quēq; in-
petū faciū nisi ceſſerit ceteraq; oīa summa agunt licentia. oēs leges tam scriptas q̄ non scriptas spe-
runtne quis illis domineſ. Hec Socrates.

¶ De speciebus paucorum potentie & permixtis gubernatiōibus. Cap.

Spēs paucorū
potentie.

PAucorum vero gubernatiōis species vna est in qua censum hñtes ad gu-
bernatiōē reipublice recipiunt: tantū quidē vt tenues hoies ad eum pue-
nire nō possint. is vero q̄ tanta possidet habilis sit ad rē publicā gerendā.
¶ Alia spēs: cū a paruo cēsu est sumendi magistratus habilitas. atq; cū
eligunt ipsi eos qui defunt. si igit̄ ex oībus hoc faciant: videt hoc potius es-
se optimatū. sin vero ex definitis quibusdā paucorū potentie. ¶ Alia spēs
est: cū p̄ patre succedit filius. ¶ Quarta spēs: cum hoc fit qd mō diximus
& lex non dominat̄ sed id illi qui regūt. ¶ Et hoc est correspondens in paucorū gubernatiōe
vt est tyrānus in monarchia & vt est in populari statu vltima illa species de qua diximus.
et vocat̄ hmoī speciem paucorū potentie gubernatiōis igit̄ paucorū he species sum. ¶ Nec
latere debet nos: quod multis locis accidit reipublicā que fm̄ leges nō sit popularis: cōſue-
tudinē tamen & viuēdi modo particulariter gubernari. similiter autē ecōuerſo apud alios
cōtingit reipublicā fm̄ leges magis esse popularē: moribus tñ & viuēdi modo ad paucorū
gubernatiōē magis primere. Cōtingit hoc autem maxime post mutatiōes reipublicarū.
non enim statim mutant̄: sed cōtēti sunt ab initio hoies parua accessiōe potentie. Qua-
re leges manent vti prius erāt: preualēt tñ qui reipublicā mutauerunt.

¶ QVINTI CAP. COMMENTARIVS.

PAucorū potentie spēs quattuor affert. ¶ Prima est in qua solū a magno censu ad admi-
nistratiōē reipublice admittunt̄: ad quē quidē tenues hoies ne quāq; attingere valent.
¶ Scd̄ in qua a paruo cēsu est sumendi magistratus habilitas iudicant̄ atq; idonei. ¶ Tertia: cū in magistratu pro patre succedit filius. & in
his tribus lex dñatur. ¶ Quarta spēs: cū filius in aliquo superiorū modo magistratus in-
eūt: verū lex nō dñatur sed qui ad administrādi gubernatiōē accipit̄. ¶ Hanc quartā spēm paucorū
potētie: corrūdere dicit tyrāno in principatu vnus: & populo quē & vitine species. quare gubernatiō-
nū paucorū potētie determinata est: & quā reipublice noie sit idigna. ¶ De cōfusis & p̄mixtis guber-
natiōibus. cur aliqui cōtingat mixta & cōfusa gubernatio popularis item & paucorū potētia ostendit̄.
cōfusam & p̄mixtā appello gubernatiōē popularē: cum leges paucorū potētie hñt aut alterius guber-
natiōis: atq; populariter gubernat̄ idē: dē p̄mixtā paucorū potentia: cū leges hñt populares aut alte-
rius reipublice oligarchice tñ & (vt sic dixerim) paucorū potētie vltū. id accidit: p̄pter mutatiōes rerū
publicarū. vt cū paucorū potētia transit in popularē gubernatiōē: aut popularis gubernatio in pauco-
rū potentia. non enim ilico mutant̄ leges. sed cōtēti sunt ab initio hoies parua accessiōe gubernatiōis.
quare leges manēt vt prius erant: preualēt tñ qui prius reipublice statum demutauerunt.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. QVINTVM.

Ex socrate vir
paucorū potē-
tie.

ET hec est correspondens. Ex Socrate vir paucorū potentie. Similis inquit huius reipublice
vix est ei qui patrem ambiciosum habuit: sed qui in reipublicā tanq̄ in scopulū offenderit
subito ex culmine dignitatis plapfus. siue post belli expeditionē: siue post alterius magistra-
tus maximi dignitatē. in iudiciū ad inſidiarioribus trahit̄: a calōniatoribus circūuentus eici: unde pri-
mitur: poliat̄. hec autem intuitus filius atq; p̄pessus: a misso patrimonio: propter formidinē cōfēctum
ex animi throno ambitionē illam: animositate deſicit: & hñior: p̄pter paupertatē factus: se ad que-
stum cōuertit. & angustio ad modū animo: aride nimis: & parce viuens: seq̄ vixit in opere pecunias
cōgregat. et in ea animi sede: avarū/lucrī cupidū collocat affectū: eumq; magnā in se regem efficit: or-
nat̄: regis exornat̄: coronis: balteis: fibulis: fimbrijs: ente p̄ſico: rationale vim: & aſſiduitatis ardorē
humī hinc & illinc subſiciens: & in seruitutē redigens: illam nichil aliud inquirere & cōſiderare p̄mit-
tens: q̄ vnde ex paucioribus pecunijs plurime congregat̄. hunc vero nichil apud mirari & colere q̄
diuitias atq; diuites: & si quid aliud ad id conferat. ¶ Ex Socrate vir & ciuitas. Pecunias multi-
facit maxime: q̄ honorat̄: parcorū est: & ad lucrū anxior. solas necessarias cupiditatis explet: ceteris ve-
ro sumptibus nequa q̄ indulget: sed alias appetitiōes tanq̄ lupacaneas cohibet. aridior itaq; & squali-
dior vult: vndiq; summa p̄cimoniam rem familiarē augens: coactū ad intentus theſauro. neq; discipuli

Ex socrate vir
paucorū potē-
tie & ciuitas.

ne applicuit animū. nō enim cecū sibi ducem. pposuisset. cupiditates habet facia p̄similes. partim mē dicas. p̄tim maleficas. maleficas enim cernes ad orphanos. tutelas. et si quid tale in quo licentiā plurimā ad iniuriā nāscit. in cōmētis prauas cupiditates si cohibet. id v̄necessitatis. ac metu sit circa reliquā substantiā cōtemiscens. nō ratione illas māsuefaciens. in aliens erogādis facia similis. seditio ne intestina nequāq̄ carens. non vnus. sed duplex. et reliqua que subiungit Socrates.

De speciebus popularis & paucorū potentie. et causis earum. Cap. VI.

Vod autē tot sint popularis & paucorū gubernatiōis species: ex dictis patet. necesse est enim aut omnes partes populū. quas supra enumerauimus. et publicę gubernatiōis habere. aut quasdam habere quasdam non habere. cum igitur & agricolę & mediocriā possidentes. rem publicā gubernant. secundū leges est gubernatiō. viciū enim ex opera sua querere habent. nec ociosi esse possunt. quare legem agnoscētes. solūmodo ad necessarias cōciōnes populū cōuocant. aliis autem recipi ad rem publicā licet. cum tanta possidebunt. quāta detēminat lex. omnino enī non licere omnibus paucorū potentie est. ociari autē eum qui nō redditus habeat. impossibile. Hec igitur his de causis. vna est species popularis gubernatiōis. Altera vero species est ob adhibitam electiōem. nam omnibus licet republicā participare. qui phibiti non sunt per genus. potētibz tamē in ocio esse. quapropter in huiusmodi quidē populari administratiōe leges preualēt & gubernant. quia redditus nō est. Tertia species est omnibus oīno licere rem publicā gerere. qui liberi sunt. non tamē licere ob supradictā causam. quare necessariū est in hac quoq̄ legem dominari. Quarta vero species est illa que postremis tēporibus in ciuitatibus esse cepit. maioribus enim multo factis ciuitatibus q̄ ab initio fuerāt. & redditibus facultatibz abūdantibus. participant omnes rei p̄blice propter multitudinis supabundantiā. versanturq̄ in republica gubernāda. ex eo quā possunt ociosi esse. etiam inopes. mercedē capientes. maximeq̄ huiusmodi multitudo ociosa est. nō enim cura rei familiaris proprię eos impedit. que diuites ita occupat. vt sepe a cōciōnibus absint. & a iudiciis. ex quo fit. vt multitudo pauperū dominē in hac republica. non autē leges. Species igitur popularis gubernatiōis totę tales sunt. ob necessitates supradictas. Paucorū autem gubernatiōis prima species est. quādo plures habent patrimonialia. sed non admodū ampla. faciunt enim potēstatē participādi ei qui tāta possidet. & propter multitudinē eorū qui ad rem publicā recipiūt. necesse est nō hōmīnes. sed legem dominari. quāto enim magis distant ab vniū principatū. neq̄ tam amplas habent facultates. vt eas negligendo ociari valeant. neq̄ ita exiguas vt a ciuitate vilitū querāt. necesse est vt legem velint dominari. non autē ipsos. Q̄ si pauciores sint qui patri monia possident. si quidem plura q̄ prius. secūda species fit gubernatiōis paucorū. magis enim potentes. plus habendū se dignos putant. quapropter ipsi sumunt ex aliis. qui ad rem publicam se cōferunt. p̄pterea q̄ uodum ita robusti sunt. vt absq̄ lego gubernari possint. legem huiusmodi posuere. Q̄ si eo deueniāt. vt ipsi pauciores nūero maiores facultates habeant. tertia fit gubernatiōis paucorū accessio. ipsi enim per se magistratus & imperia retinent. secundū legem iubentem. vt parentū defunctorū loco. filii succedant. Q̄ si magis etiam subnixi sint opibus & amicis. prope est talis potentia ad vniū gubernatiōem. & dominātur homiues. non autē lex. & est hec quarta species gubernatiōis paucorū. correspondens vltimę speciei popularis.

SEXTI CAP. COMMENTARIVS.

Pecies quattuor popularis gubernatiōis. aliter q̄ quinq̄ illas capite. liii. nūero 15 dixerit. & rationē reddit. res tñ hic posite coincidunt cū quattuor primis illic positis. & quarta hīc cū quinta q̄ illic est posita. Primā dicit fieri cū agricolę gubernāt. nā gubernāt fm leges. & populū ad sumope ne possidentes. nō valētes oculi agere. rem publicā gubernāt. nā gubernāt fm leges. & populū ad sumope ne cessarias. fm q̄ leges cōtinent. & cōciōnes cōuocant. nō enī licet illis fertari & ociari. & ab eo cēlu quē lex diffinit. ad rem publicā admittit. alioq̄ si nō ex oibus admitteret. paucorū potētiē nō popularis gubernatiōis id esset. Secūda species ob adiectam electiōem. in qua videlicet omnes qui ex genere ciuiū sunt. ad magistratus sunt eligibiles. idū modo vitam in ocio degere possint. neq̄ emolumentū ex gubernatiōe statim accipio. in hac populari gubernatiōe leges preualēt & gubernant. q̄a ex gubernatiōe redditus nō puenit. Tertia species est. cū oibus oīno licet rem publicā gerere qui liberi sunt. nō cū

Aliter spēs popularis gubernatiōis & causę.

Huius

16

Huius

15

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

16

4. Iccirco liceat eos in ocio vivere: & in hac oportet legem dominari. ¶ Quarta: in qua multitudo p- 23
 ualens administrationis functionē participat plebei mercedem capientes: & in hac multitudo paupe-
 rum dominat & non leges. et hec species postremis tribus cepit in ciuitatibus. nā ciuitatibus multo ma-
 ioribus factis q̄ ab initio fuerūt. & auctis facultatibus: participat omnes administratione gubernationis
 ciuitatis: ob multitudinis incrementū etiam inopes: quia mercedē ex administratione capientes: ocio
 si vivere possunt. ¶ Digerit etiam hic paulo aliter paucos: potentie species: q̄ nūmero 19. ¶ Prima spe-
 cies est: cum nō pauci facultates possident: sed non admodū amplas: sitq̄ potestas gubernationē ad
 sumēdi a tātula facultate. & in hac specie necesse est legem dñari: ob multitudinē eorum qui ad rem
 publicā admittunt. ¶ Secunda: cū pauciores sunt qui facultates habent: & quidē ampliores q̄ prima.
 qui quia per se rempublicā administrare non sufficiūt: ius tamē eligendi ex alijs qui pariter ad rempu-
 blicā moderandā recipiant sibi vēdicant: & hanc pariter legē vt ad eos spectet electio eorū qui ex a-
 lijs ad gubernationē assumēt: q̄ nōdum validi satis & potentes & sine lege gubernarēt. ¶ Tertia
 spēs: cum his ad hoc pauciores sunt: & ampliores facultates habētes: qui magistratus & iperā sibi so-
 lis vēdicant: succedūt: filij magistratibus: parentū loco: sū legem quam tulerunt: vt filij defunctorū
 parentū loco succedūt. ¶ Quarta species: cum magis adhuc q̄ nouissimi opibus subnixi sunt & ami-
 citijs: ita vt prope talis potentia ad vnius potentatū monarchiāq̄ accedat: & dominēt homines nō
 lex. et hec quarta species paucorum potentie correspondet vitium: & deterime species gubernationis
 popularis.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. SEXTVM.

- Vod autem tot sint popularis. Quattuor species popularis gubernationis hoc in capite po- 22
 sit: cū quinq; illis coincidēt que numero 15 sunt adducte. nam tres primæ hic posite coin-
 cidēt cum quattuor primis illic positis: & quarta cum quinta. ita & quattuor paucorū po-
 tentie hic: cum quattuor cap. quinto positis.

¶ De diuisione platonis & speciebus optimatū. Cap.

VII.

Sunt insuper alia duo genera rerum publicarū: preter eas in quibus aut multitudo 24
 aut pauci gubernant: quarū alteram aiunt omnes specie esse vnam ex quattuor. q̄
 cūnt autem eas quattuor: monarchiā: paucorū gubernationē: popularem: & qua-
 ram vocat optimatē. est & quinta: quam cōmuni nomine omnīs appellant: rem enim pu-
 blicā vocant. sed quia non sepe fit: latet numerare volentes: & ita suscipiūt quasi sint quatuor
 vocat. vt Plato in libris de republica dicit. ¶ Optimatē igitur recte se habet appellare 25
 illam: de qua tractauimus in primis sermonibus. que enim ab optimis viris simpliciter per
 virtutē est gubernatio reipublice. & non ad suppositionē quādam bonis viris: eam solam su-
 sum est optimatē appellari. In sola enim ista simpliciter idem est vir bonus & ciuis. In alijs
 autem boni sunt ad suam gubernandī speciem. ¶ Sunt tamen quidā que differentia habent
 a paucos gubernatione: & appellantur optimates: & ab ea que vocat reipublica: vbi non so-
 lum respectu diuitiarū sed etiam respectu virtutis: ad gubernationē reipublice sumunt. hec
 reipublica differt ab vtriusq; & naturā optimatis sapere videt. nam & in his ciuitatibus que
 nō faciunt publice curam virtutis: sunt tamen quidam prestatores: qui videntur esse boni
 & equi viri. ¶ Vbi ergo reipublica respicit ad diuitias & ad virtutem: & ad populum: vt est
 apud Carthaginēses: ea naturam optimatem sapere videtur. & vbi ad duo illorum solum: vt
 Lacedemoniorū ad virtutem & ad populum. & est hec mixtura popularis ac virtutis. opti-
 matum igitur preter illam primā optimā reipublice gubernandi formam: he due species
 sunt. ¶ Tertia: quecumq; illius que appellatur reipublica: inclināt ad paucorum guber-
 nationem.

¶ SEPTIMI CAP. COMMENTARIVS.

Quomodo Plato reipublicas in quinq; species digerit in libro de republica: hic ostē- 24
 dit Aristoteles: scilicet in monarchiā que est tyrannia: & in paucorū potentia: popu-
 larem gubernationē optimatē: & rempublicā. sed vt inquit Plato: hec que reipubli-
 ca vocat latet nūmerare volentes. iccirco solū quattuor esse putat. ¶ Quattuor affert
 Aristocratie optimatē: reipublice spēs: dicens id recte se habere: si vocemus opti- 25
 matē rempublicā primarij eius specie: eam de qua supioribus sermonibus fecit mē-
 tionem nūero scilicet 29 tertijs: & alijs quibuscūq; locis. nam reuera eam solum rempublicā: que absolu-
 te ac simpliciter ab optimis viris secundū virtutem gubernat: equum est optimatē appellare: non au-

Plato.
Tertij
29
Species opti-
matū.
1
2
3
Carthaginēses
Lacedemonij
4

tem que a bonis viris ex suppositione quadā atq; adiectione. vt a bonis aut optimis ad popularē gubernationē: aut optimis ad paucorū poteratū. nec ab re quidem. quia in sola opimate republica: idē est vir absolute bonus & bonus ciuis: in alijs autem boni ex suppositione ad sue scilicet gubernationis speciem. ¶ Secūda in qua diuitiarū & virtutis habito respectu ad magistratus assumunt. hoc differens a paucorū potentia: q̄ non solum diuitias respicit. ¶ Tertia in qua ad tria aut duo respicit diuitias scilicet virtutē & populū vt in Carthagine: aut virtutē & populū vt in Laedemone. volunt enī popularior vti: sed illic perfides habere diuites & bonos: hic autē bonos. ¶ Quarta est: que puenit ab ea que respublica appellat: quociesq; ad paucorū potentia inclinā. et hec infima & vltima optimatū est. & minus eo nomine digna.

ANNOTATIONES AD CAP. SEPTIMUM.

- 25 o Primum igitur recte sic habet appellare illam: de qua tractauimus in primis sermonibus. scilicet tertio huius numero 19.

¶ De censurā potestate. de legibus bonis / finibus optimatis / popularis. & paucorum potentie. Cap. VIII

- 16 **R** Elīquum est: vt de ea que appellatur respublica dicamus. & de tyrannide. ordināmus autem sic: cum prius ordinate non essent. neq; hec transgressio. neq; ille de quibus modo diximus optimates. quia reuera omnes aberrant a rectissima gubernandi forma: postmodū cum iis numerant que sunt harum transgressionis et lares: vt in superioribus circa principiū diximus. merito autem postremo loco tyrannidem reseruauimus: propterea q̄ ista minime omnium est respublica. nostra vero materia est de republica tractare. qua igitur de causa sic ordinauimus: dictum est. ¶ Nunc autem est a nobis de illa que cōmuni nomine appellatur respublica: ostendendū. nam clarius eius vis apparere bit post determinationē eorum que ad paucorū gubernationē & ad popularem spectabant: est enim respublica (vt simpliciter dicamus) mixtura paucorū gubernationis ac popularis.
- 18 ¶ Cōsueuerunt autem eas que inclināt ad populare vocare respublicas: eas vero que ad paucorū gubernationē vocare optimates. ex eo quia opulētiore doctrina atq; nobilitas: eas vero que ad paucorū gubernationē vocare optimates. ex eo quia opulētiore doctrina atq; nobilitas magis adesse cōsueuerunt. preterea qui diuitias habent: ea videntur habere. propter que ceteri iniurias faciūt: vnde & honestos & bonos et nobiles istos appellant. cum ergo optimatū gubernatio vellet excellentiā tribuere optimis ciuib; & paucorum gubernationē esse dicant ex bonis & honestis magis: videtur impossibile ciuitatē non bene legibus institui. que ab optimis moderat & non ab improbis. eodemq; modo que leges non habent bonas gubernari ab optimatibus. ¶ Habere autem leges bonas: nō id est si recte sint posite. nec ab eis pareatur. itaq; vna recta legum institutio putanda est. legibus parere. altera: vt recte sint leges posite quibus parere oportet. fieri enim potest: vt pareat ciues male positis legibus: id autem dupliciter accidit. aut enim optimis quātum cōtingit ipsi aut simpliciter optimis. ¶ Videretur autem optimatū esse: maxime honores tribuere secundum virtutem. finis enim optimatū: virtus paucorū vero gubernationis: diuitie. popularis autem: libertas. Quod autē pluribus videtur: cōmune est omnī. nam & in paucorū & in multitudinis gubernatione & in optimorū quod videtur maiori partī eorum qui in republica versantur: id obtinet. in plerisq; igitur ciuitatibus: hec species gubernandi respublica vocatur. sola enim mixtio cōiunctura facit opulentiorū & inopum diuitiarū & libertatis. Fere enim apud plurimos illi qui diuitis polleant: bonorū & honestorū locum obtinere videntur. ¶ Cum vero tria sunt. que circa equalitatē reipublice contendunt. libertas. diuitie. virtus (nam quantum illud que appellatur nobilitas: duobus cōsequens est. nobilitas enim est antiqua diuitie & virtus) manifestum est: quia duorū mixtura diuicū & pauperū est respublica appellata. diuitium vero optimatū gubernatio maxime aliarū. preter illam veram & primā. ¶ Quia igitur alie sint respublice preter monarchiā id est vnus principatū. & populare & paucorū potentū dictum est. & quales istę & in quo differant inter se. & optimatū gubernatio & alie species que ad optimates inclināt. & quomō non longe distant inter se: manifestum.

¶ OCTAVI CAP. COMMENTARIVS.

- 26 p Roponit post assignatas populares gubernationes / paucorū potentie / & optimatis reipublice species: de ea que solet appellari respublica determinare: & vltimo loco de tyrannide. &

fic ipſe ordinauit: cum prius ordinate nō eſſent neq; tyrānis meq; ſpecies optimatis de quibus paulo ſupra ſecūda ſcilicet tertia & quarta. & cauſam cur has optimatis ſpecies poſt populares & paucorū ſuper ordinauit: ſubdit. quia ille labōtur a rectiſſima republiā. ſiccirco nichil mirū videri debet: ſi deinceps eas enūderauit cō populāribus & paucorū gubernatiōibus: que & reſpublicarū ſunt trāſgreſſiōes atq; libes: vt capite ſcdo huius dictū eſt. ſed vtrūq; tyrānidē reſtat determinatiōis locū: ga minime ſi bi reipublice nomen vēdicat. hic autem de hiſce que quoquo pacto reipublice nomen ſibi aſciſcunt: precipuus ſermo. & hic de nūcupata republiā diſcutere locus eſſe videt: cuius cognitio ex cognitōis ne gubernatiōis popularis poteſtatis atq; paucorū potentie agnoſciſ. & cur hunc ſtatuerit ordinem ratio dilucida eſſe poteſt. ¶ Quid ſit reſpublica: quam & cenſu poteſtate nōnūq; dicere ſolent: oſten- 27
dit mixturā & equabile quoddā cōtempamentū eſſe paucorū gubernatiōis ac popularis. ¶ Quid 28
aliq; etiā ſenſerint appetit: vocari etiam reipublicas hūmōi mixturas: tametiſ aliquitō plus inclititū & deuergant ad popularē gubernatiōem non prorsū & ad vngū ſeruata illa equabilitate. at ſi aliquitō amplius deuerſit ad paucorū potentia: illas vocari optimates reſpublicas. quia cēſent diuitias. ppter quas ceteri iniurias afferre ſolent: bonos iuſtos: & nobiles efficere: ſicq; eos qui diuitias habet: appella-
lant. atq; ſiccirco fieri non poſſe: vt ea ciuitas bonis nō inſtituat legibus: vt pote que ab optimis & mi-
nime improbis (vt eorum fert opinio) gubernat. & contra fieri non poſſe: vt ciuitas ab optimis guber-
neſi: que leges nō habeat bonas. ¶ Oſtendit Ariſtoteles: quid ſit ciuitatis leges habere bonas: & ad id 29
duo requiri. Primiū vt legibus pareat. ſcđm: vt bene poſite ſint. itaq; leges habere bonas: & ad id duo recte beneq; poſitas: & illis parere. & leges bonas habere: bi ſarſū dici. aut bonas ex ſuppoſitione: vt q;
cuiſdā dato reipublice ſtatui optime ſint. aut ſimpliciter bonas: vt q; ſimpliciter ſint optime. ¶ Decla- 30
rati ſuper quā aliq; vocent reipublicā: eam ſcilicet mixturā que optimatē: paucorū potentia: & popu-
lo reſultat: in qua hec tria quodāmodo equare cōtendunt libertatē: in qua diuitias & virtutē. quantis
nequa q; appellant nobilitatē: q; diuitias & virtutem cōmitat. eſt enim nobilitas antiquē diuitie & vir-
tus. nam optimatū maxime eſt honores tribuere ſm virtutē: paucorū ſm diuitias: populariū autē ſm
libertatē. eſt enim optimatū ſinis: virtus. paucorū potentie diuitie. popularis autē: libertas. quare cū di-
ſtribuitur ab equalitate virtutis: equalitate cenſus: & equalitate libertatis: id oibus cōmune eſſe vide-
tur: & reipublice. nam in quaq; ſpecie qđ pluribus videt: cōmune eſt in ea gubernādi ſpecie oſiſibus.
vt in paucorū gubernatiōe: q; pluribus eorū videt: & in populari gubernatiōe: ſimiliter. & ſimiliter in
optimorū gubernatiōe. quare & norū trium mixtura: quod pluribus corū videtur: cōmune omnibus
erit: mixture equalitas reſpublica. ¶ Sententiā ſuam adducit eandē quam & nūero 27 reipublici 31
pprie vocari mixturā duorū: diuitiū inq; & pauperū. cum vero reſtudioſi diuites & paupes mixto-
nis equalitatē recipiunt: hanc gubernatiōis ſpeciem eſſe optimatū. & maximā quidē inter ipſes opti-
matū: excepta illa vera & prima: ceu ex numero 25 cognoviſ. ¶ Epilogum ſuperiorū facit: qui ſtatim 32
cognitus. vbi monarchiā pro tyrannide ſecundū ſubiectam materiā ſumpſit. diſciſ tamen & regnum
& tyrannus monarchia: vniſquique principatus. ſed hec lapſus: & omniū deterrimus principatus: illud
vero legitimus atq; omniū optimus.

ANNOTATIONES AD CAP. OCTAVVM.

¶ Eſt enim vt ſimpliciter dicamus. Simpliciter atq; & rudi minerua.

¶ De cōmixtiōe: & modis cōmixtiōis reipublice. Cap.

IX. 27

Quomodo autem fiat preter popularem & paucorum potentia illa que appel- 33
latur reſpublica. & quonam pacto conſtituenda ſit: deinceps dicemus. & ſi
mul apparebit: quibus diſtinctant popularē & paucorū gubernatiōem. ſumē-
da eſt enim horū diſtinctio. poſtea ex hiſ ab vtrāq; tanq; regulam ſumē-
tes componere oportet. ¶ Sunt autem modi tres cōpoſitionis ac mixture. 34
aut enim ambo ſumenda: quorū vtrūq; leges ſonant. ceu circa ludiciā. in
paucorū enim Potentia diſtinctus penam cōſtituunt: niſi iudicando aſſint: pauperibus vero
mercedē nullam. in popularibus autē: pauperibus mercedē: diſtinctus autē penam nullam. cō-
mune ac mediū iſtorū ambo hec. quare & ciuile mixtum eſt enī ex ambobus. vnus iſig mo-
dus hic eſt cōbinationis. ¶ Alius autē: mediū capere corū que ab vtrūq; ſubentur. ceu con-
ſonantiū. hi quidem a nullo cenſu vel exiguo penitus: illi vero a magno cenſu. cōmune cer-
te neutrum: ſed mediū vtrūſq; cenſus. ¶ Tertius vero ex vtrāq; iſtitutiſ: hec quidem
ex populari lege illa vero ex paucorū gubernatiōe. dico autē tale. vt videtur popularē qui-
dem magiſtratus ſortiri: paucorum autem gubernatiōis eligere. & populare non ex cenſu
tribuere: paucorū autem ex cenſu. optimatū igitur ac ciuile ab vtrāq; vtrūq; accipere. ex

Primus mo-
dus mixtionis.

Secundus.

Tertius.

45 paucorū quidē gubernatione electiuos facere magistratus: ex populari autē sumere nō p-
 censum. modus igitur admiscendi talis. ¶ Bene autem admiscuisse popularem & paucorum
 gubernationem finis est: quādo eadem respublica dici potest popularis & paucori gubernati-
 o. manifestum enim hoc accidere dicentibus eas bene esse cōmixtas. accidit hoc etiā me-
 dio. nam apparet in eo vtrumq; extremorum. quod contingit Lacedemoniorum respublice.
 sunt enim permulti. qui aggrediuntur dicere eam esse popularem: propterea q̄ populariter cō-
 plura in illa sunt constituta. ceu primum circa educationem puerorū. par enim modo diuitiū
 filiis educant & pauperum. & eodem erudiuntur modo. quo modo valeat pauperum filiis eru-
 diri. similiterq; in sequenti etate. & cum viri facti sunt eodem modo. in nullo enī magis cō-
 spicius diues: q̄ pauper. cibi quoq; iidem vtriusq; i commestationibus. vestitu etiā tali diui-
 tes vtuntur: qualem & paucorum quisvis habere potest. preterea duorum maximorum magis
 stranū. alterum eligit populus. alterum gerit. senatores enī eligit: q̄ horū autem gerit.
 Alii vero dicunt esse illā paucorum gubernationem. quoniam multa habeat que paucorum
 potentiam afferant. ceu omnes dignitates per electionem conferri per sortem vero nullam.
 & insuper apud paucos potestatem esse necandi. & in exilium pellendi ac cetera huius per-
 multa. ¶ Oportet enī i republica bene temperata vtrumq; videri inesse. & neutrum: & cō-
 seruari per se ipsam. non aliunde. & ipsam non p̄ alios multos extraneos. qui velint. nam
 & prae reipublice hoc potest contingere: sed nec velle quidem gubernationem alterā quo-
 quomodo partium ciuitatis omnino. Quē admodum igitur oportet reipublicā constituo-
 re. & similiter illas. que appellatur optimares. distum nunc est.

¶ NONI CAP. COMMENTARIJS.

33 **E** Visipit hic monstrandum: quo nam pacto ea q̄ respublica appellatur constitutur cōtēta
 periret: ex paucorum potentia & populari iustitiam species & a paucorum potentia & a
 populari. qua in re declaranda: simul patebit: quibus legibus definiant: determinenq; pau-
 corum potentiam & popularem gubernationem. nā quo pacto he leges inter se distingu-
 tur: videndum erit. & subinde illas: quasi regulam quandā. ab huius gubernationum vtrāq; sumen-
 tes: cōponere atq; cōmiscere. ¶ Tres ad huius rei intelligentiam: ostendit cōpositionis cōmixtionisq;
 34 modos. Primus est: miscendo componendoq; ambo illa: que vtrāq; respublica lege statuit. ceu pauco-
 rum potentia: circa iudicia lege statuit: diuitibus damnū nisi pretorij assint: pauperibus vero merce-
 dem nullam. popularis vero potentia: pauperibus mercedem statuit: diuitibus autem damnū nullū.
 cōmune autem ac medium: ambo hec. diuitibus: (quam) nisi assint damnū: pauperibus autē si assint
 merces. & rursus diuitibus si assint damnū nullum: pauperibus vero si absint merces nulla mixtū enim
 id & temperatum. quare & reipublice. ¶ Secundus cōmixtionis modus est: sumendo mediū eorum
 quē in vtrāq; republica iubentur. ceu circa concionem: popularis gubernatio statuit a nullo censu: vel
 pere xiguo esse concionandi facultatem. paucorū vero potentia: illam statuit a magno censu. cōmune
 autem temperatum ac equatum: neutrum horū sed medium vtriusq; a mediocri scilicet censu ad cō-
 cionem admitti: cuiusq; fieri participem. & hoc censu potestatis atq; reipublice. ¶ Tertius mixtionis &
 35 temperature modus: sumendo quedam ex vtriusq; reipublice institutis: quedam vero missa faciēdo.
 vt popularis gubernatio statuit magistratus sortitione creati: & a nullo censu: paucorum vero poten-
 tia: magistratus electione non sorte defumi & ex censu. temperatum autē & reipublice & optimariū est:
 si ab vtrāq; hec defumantur vtrāq; videlicet ex paucorū gubernatione magistratus electione fieri ex
 populari autem non per censum: cetera autē missa sunt. & hic tertius est cōpositionis admixtionisq;
 36 modus. ¶ Quando mixtio popularis & paucorum gubernationis ad finem vsq; atq; cōplementum
 deducta fuerit: cum videlicet eadem nunc paucorum potentia esse videt: nunc popularis: nunc neu-
 tra. ceu si fulcum nigro conferas album apparet. si conhas albo. apparet nigrum. si vtriq; p̄fecto ap-
 paret neutrum. id enim mediū mixtionis natura. declarat de republica Lacedemoniorum: que in multi-
 tudine temperata. & littera se statim capiti perulam monstrat. ¶ Quomodo in republica bene tēpe-
 rata oporteat vtrumq; extremū videri & neutrum: iam licuit se ad iungē de cōseruatione eius: oportere
 p̄ se ipsam & non aliunde: p̄ proprios ciues & nō extraneos etiam si id velint: eam cōseruari in
 sic enim prae reipublice: vt paucorum potentie. exteriorum presidio cōseruantur. neq; velle vllam
 alteram gubernationem quoquo pacto ex alijs partibus ac speciebus reipublice.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. NONVM.

34 ¶ Sunt autem modi tres. Ex subiecta figura: cōmixtionis modi cōmpensationisq; patefunt.

¶ Primus modus vtriusq; sumptis.

Lex paucorum.	diuinitibus nisi pretorij affint: damnum. pauperibus si affint: merces nulla.
Lex popularis.	pauperibus si affint: merces. diuinitibus si affint: damnum nullum.
Lex rei.	diuinitibus nisi affint: damnum. pauperibus si affint: merces.
Publice.	diuinitibus si affint: damnum nullum. pauperibus si affint: merces nulla.
Secundus modus fumendo medium.	
Lex paucorum.	Magistratum a magno censu fumendum.
Lex popularis.	Magistratum a paruo.
Lex reipublice.	Magistratum a medio censu fumendum.
Tertius modus quedam fumendo & quedam non.	
Lex paucorum.	Magistratus omnes electione & censu.
Lex popularis.	Magistratus omnes sorte: a nullo censu.
Lex reipublice.	Magistratus defumendos electione: a nullo censu.

¶ De tyrannide & modis tyrannidis. Cap.

X.

R

Estat nunc: vt de tyrannide dicamus. nō q̄ multis verbis indigeat: sed vt habeat in hoc tractatu locū satī. quādoquidē hanc quoq; posuimus partem esse aliquā publice gubernationis. ¶ De regno igit determinauimus in superioribus libris. vbi ti actum est a nobis de eo quod maxime regnū dicit: nūquid regis gubernatio utilis foret ciuitatibus: an inutilis & quā oportet cōstituere: & vñ cōstituere oportet: & quō. Tyrannidis vero species duas ibidē distinximus: p̄pterea q̄ canum potentia quodā modo alterat ad regiā gubernationem: ex eo quia ambe potestates iste sunt secundū leges. nam & apud barbarorū quosdam eliguntur aliqui ad gubernandum soli: cum absoluta omnimodaq; potestate. Et olim apud vetustos Grecos: eodē modo quidam eligebātur: qui soli gubernarent: quos vocabat Esymnetas. Habent vero he inter se differentias quasdam. erit enim regis: ex eo quia secundum leges: & ex eo quia volentibus imperabant. tyrannice autem: ex eo quia pro suo arbitrio dominationem exercebāt. ¶ Tertia autem species tyrannidis que maxime p̄prie videtur id nomen habere: opposita est regie potestati absolute. hanc necesse est tyrannidem: vnius principatum esse: qui nullis subiaceat legibus: & dominetur equalium: & meliorum omnium: ad propriā utilitatem: non ad utilitatē subditorū. quā p̄pter inuoluntaria est. nullus enim liber: sponte sufferat huiusmodi seruitutem. Species igitur tyrannidis: propter distas causas: tot atq; tales sunt.

¶ DECIMI CAP. COMMENTARIVS.

E tyrannide suscipit hoc in loco determinationē. nam & in tertio libro & capite secūdo huius ipsa posita est publica quedam gubernatio: sed labes & transgressio regni quod quidem legitima reipublica est. ¶ Ad memoriam ferme reuocat: que numero 68 & 69 tertij huius determinauit tres gnodos tyrannidis ponens. ¶ Primus modus atq; p̄ma species est: ea que numero 68 tertij posita est secunda regni species: quā & barbaricam appellat. ¶ Secundus modus est: tertia illic posita regni species: quā Athenienses Esymnetiam appellant. ¶ Tentijs modus est: ac tertia species: que & maxime p̄prie tyrannidis nomen sibi vendicat cum vnus principatur nullis subditis legibus: dominaturq; equalium & meliorum quorūlibet: ad propriā & non ad subditorum utilitatem. & hec: regie potestati illi absolute: atq; optime opposita est. & hec dominatur nō volentibus. nemo enim: sponte sufferet huiusmodi seruitutem.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. DECIMVM.

Tertia autem species tyrannidis: Socrates hanc tyrannidis pestem: ex extrema populari libertate: quae posita est in vltima annotatione capitis quarti: nasci putat. inquit enim: ex hac tyrannis nascitur. Nam excessus omnis: penitus in contrarium verti consuevit: in temporibus: in arboribus: in animalibus: & rebus publicis maxime. Nisi autem libertas:

Ex Socrate
Tyrannis.

maxime feruitus contraria. quare non ab re non ex alia republica q̄ populari tyrannis exurgit/ extrema uidelicet ex libertate/ grauiſſima/ acerrima/ ſenſius/ hoc pacto. nam octoſorum & prodigiorū hominum genus partim fortius & virilius eſt/ partim ignauius. quos homines fucis cōparauimus/ illos fucis aculeos habentibus/ hos vero carētibz aculeis. qui in quacunq; ciuitate fuerint/ eam turbant/ quē admodum pituita aut bilis corpus. quos oportet bonū legum latorem/ non minus q̄ ſolet rem apum calorem/ enimus precare. e. primū ne oriānt in ciuitate/ ac ſi oriuntur/ vt cū ipſis faus excidant. In populari itaq; ciuitate vnum genus hoc innoſcit/ longe acrius q̄ in paucorum potentia/ ppter nimiam licetiam. nam ſenſe id genus in populari gubernatione preſidet/ & qd in eo acerrimum/ & dicit & agit. alius autem luxta tribunalia inherens/ ſuſurra/ nec tolerat ſi quis alia diſent/ ſecundū genus vitit/ ex omnibus queſtū agentibus/ quorum qui natura modeſtiſſimi ſunt/ vt plurimum diſſimi efficiunt. hic molliſ copia/ & vberior/ & facilioſ fucis exprimitur/ ſuntq; diuites/ fucorum herba. tertium genus. populus quocūq; ipſi ſua duntaxat curā nec ſe alienis implicant/ haud multum pecunioſi. quos hoc principaliſſimum in ciuitate/ dū congregatur. neq; quidē id vult/ niſi particeps meliſ efficiatur. eſtq; ſemper particeps. quia qui preſident/ expoliantes diuites/ diſperit/ eſq; ſibi poſſunt plurimū viat pare. atqui ipſolantur/ coguntur repugnare pro viribus/ in populū dicētes/ atq; agentes/ in nouandū rerum ab alijs occaſione ſuſcepta/ etſi id nō caperent. & populo inſidiantes/ ad paucorum imperium animū intendunt/ euaduntq; paucorum potētie ſtudioſi/ nō id vitro cupientes. ſed hoc illis malū ingrit. fucis eos ſtimulans/ ac pungens. hinc accuſationes/ litigia/ contēſionesq; mutue oriunt. quōbrē populus conſuevit vnū aliquem ſui deſenſorem creare/ eumq; nutrire/ & vt magnū efficiat cōſore. & ex hac quoq; radice tuſoria tyrannus pullulat/ & vt habet fabula/ q̄ circa templum Lycei louis/ quilibet humana viſcera/ cū aliarum victimarum incifa viſceribus guſtauerit/ lapum effici. ſic ille cuius imperio vulgus obſepat/ cognato nō abſtinet a ſanguine. ſed falſis cōſilijs/ criminibus/ iudicium illos pertrahit a quibus timet/ & iniuſta ſe cede crūat/ virorum vitā extinguit/ guſtātq; impius lingua & ore polluto/ generis/ proximi ſanguinē/ ac nōnullos expellit/ enecat alios/ es alienum cauſatus rerum poſſeſſiones/ partitioneſq; agrorum. quare neceſſe eſt hūmōi hominē/ ab inimicis iſterfici/ aut tyrannidē exerceſe/ lupumq; ex homine fieri/ aduerſus opulentes homines ſeditioſum/ cui periculum ab inimicorum vt inuinet. hinc cuſtodes aliquos corporis/ vt auxiliatoſ populi ſalutis/ ſolent a plebe requirere. dat plebs illi metuens/ ſibi vero ipſi nimis conſidens. vir vero pecunioſus ob pecunias plebi hoſtis/ iuxta oraculum Creſo datum / ad Hecum lapidoſum fluuium/ auſugit/ nihil moratus neq; timidus dici veritus. quiſquis vero cōprehenſus fuerit/ vitimo afficitur ſupplicio. At populi deſenſor ille magnus/ haud quaſ magnifice ſe gerit. principio quidem omnes ſalutē aridē/ quibzcuq; obulus fuerit & nomē tyranni recuſat. pollicetur multa/ & priuatim & publice/ ere liberat alieno agroſq; diſtribuit/ populoz/ & familiaribus ſuis/ ac deniq; omnibus manuſuerus ac mitis eſſe ſimulat. At cum primum externos hoſtes partim ſibi conciliauit/ partim extinxit/ rebus iam pacatis illico/ quo poſſi duce ſemper egeat/ bellū aliquod excitare nitit. vt qui ſub eo ſunt plurimis exhausti ſumptibus/ ad quōtidianum victū conuerſi cogant. minuiſq; aduerſus tyrannū inſidias mediāt. quineuſ ſi quos agnouerit/ liberali ingenio proditos/ talēq; vt eius imperiū recuſaturi videantur/ hoſtibus obijcit. his de cauſis neceſſe eſt tyrannū ſemper noua bella mouere nullūq; relinquere/ vel amicorum vel hoſtium/ qui alicuius momenti ſit. ac acutē illum inſpicere. quibz ſortis/ quis magnanimus/ quis prudens aut diſes ſit/ ſeu velit/ ſeu nolit his inimicis futurus ſit/ eiſq; inſidietur/ quouſq; ciuitatem purgauerit/ contrarium eorum/ que medicifaciens/ ſiquidem medici a corpore quod deſerunt/ eſt abſtergunt/ quod vero optimū eſt relinquit. ea aſtrictus neceſſitatis lege/ vt cū plurimis improbis vitam agat/ a quibus etiam odio habeatur vel omnino nō viat. nam quo inſenſiores habet/ cūct/ dum hec agit/ pluribus & fidelioribus ſatellitibus indiget. illi vitro adolabūt vndiq; multa mercede pelleſti/ fuci quidē externis & varijs ex gentibus conſuentes/ atq; hunc preclarum exercitum ſuum varium ſemper ac diuerſum. imprimis illi que ſunt ſacre opes in ciuitate. illas diripiēs/ conſumentq; quouſq; illa ſufficiēt que vendūt/ dum leuiora edigit a plebe tributa. q̄ ſi opes iſte deſecerint/ ex paternis aleſt & ipſe & college ipſius contubernaleſq; & ſcorta populūq; qui tyrannum genuit/ ipſum amicosq; eius nutriet. q̄ ſi populus ſuccenſcat/ dicat/ haud equum eſſe vt adultus filius a patre amplius nutriatur/ ſed contra pater a filio neq; ad hoc eum creſce/ vt poſtq̄ adoleuiſſet/ ſenſus eius manuſtraſſet nutiens ipſum ipſius ſeruos & alios omnes vndiq; conſuentes eius aſtipulatores/ veliq; tunc illum e ciuitate vt pater filium e domo vna cum debacantium turba depellere/ ſentiet/ tunc demum populus qualis ipſe & quali beſtia delectatus ſit generatit atq; educatit. nam audebit tyrannus patri vim inferre/ & ſi non obtemperet verberare. arma auferet/ nichil etiam parricidium timens/ atq; vt fertur/ populus ſeruitutis liberorum hominum fugiens ſumum in flammam dominationis ſeruorum incidit/ locoz ingentis il

Ex Socrate vit
tyrannus.
Ironia.
Cretus.
Hermus.

ius & importune libertatis durissimam & acerbissimam seruientem subiens. hec Socrates. & hec proprie videtur tyrannis.

¶ De optima republica. partibus ciuitatis. mediocritate. excessu atq; defectu. Cap. XI.

Ve vero sit optima respublica. & que vita optima plurimis ciuitatibus. 39
plurimis hominibus. neq; p virtutē iudicatā que supra vulgus emergat. neq;
per doctrinā que ingenio indiget & adiumentis externis. neq; per gubernationē
que ad vorū fiat. sed vitam eā pbant. qua plurimi cōsequi possint. &
gubernationē eam. quā plurimę ciuitates valeant recipere. nā quas vocant
optimas de quibus modo diximus. partim exterius cadunt plurimis ciui-
tatibus. partim appropinquant illi. que respublica vocat. quāobrem de ambabus tanq; vna
sit. dicendum est. ¶ Iudicium autem de omnibus istis ex eisdem principiis est. si enim pbe- 40
dictum fuit in ethicis vitam beatā esse secundum virtutē non impediri. virtutem aut ipsā
esse mediocritatē. necesse est median esse vitam optimam ciuis. quam singuli adipisci va-
leat. mediocritatis. & easdē definitiones. necesse est esse circa ciuitatis virtutē & vicium. &
republicā. est enim respublica. vita quedā ciuitatis. ¶ In cunctis autem ciuitatibus partes 41
sunt tres. nam alii diuitiis excellunt admodū. alii paupertate nimia deprimuntur. alii sunt
inter hos medi. cū igitur cōstiti simus mediocritatem. & medium esse optimum. tam q
bonorum fortune mediocri possessio est optima omnium existimāda. hec enim facillima
est ad obediendū rationi. At vero si modū excedunt in alterutram partem. ceu si fortuna. si
viribus. si nobilitate generis. si diuitiis. vel his cōtrariis. ceu si paupertate nimia. si ingenti
imbecillitate. si ignominia multa. difficile est vt rōni obediant. sunt enim istorum alii qui
dem cōtumeliosi & delinquentes magis in rebus magnis. alii occulte prauis. & in rebus exi-
guis fraudatores. iniurie vero inferunt quandoq; per contumeliā. quandoq; per dolum. in-
super hi minime circa gubernationē reipublice afficiunt. minimeq; consulant. hec autem
vtrāq; dānosa sunt ciuitatibus. pterea qui bonis fortune superabundant. ceu opibus. diui-
tiis. amicis. & aliis hmoi. nec imperium cuiusq; pati volunt. neq; sciunt. & hoc statim do-
mi. eorum huiusmodi existit. ppter delicias eni ne in scholis quidem pceptoribus obedire cōsue-
uerunt. qui autem horum sunt in indigentia nimia cōstituti. deiectione nimii animo. vilesq;
existunt. Et quo fit vt hi magistratum gerere nesciant. sed ad parendū seruiliter sint apti. alii
vero imperari sibi nullo modo patiantur. sed ipsi aliis tanq; domini. volunt imperare. effici-
tur ergo seniorū & dominorum ciuitas. non liberorum. & aliorum inuidentium. aliorum sper-
nentium. quod plurimū abest ab amicitia & ciuili societate. nā societas amicabile quiddā est.
cū inimici enī. ne in via quidē cōmunicare homines volunt. ¶ Vult quidē ciuitas ex pa-
ribus ac similibus esse q̄tum fieri potest maxime. hoc autem maxime existit mediis. quare
necessario fit. vt huiusmodi ciuitas optime gubernet. ex quibus dicimus naturā cōstare ci-
uitatem. ¶ Conseruat quoq; in ciuitatibus istu maxime ceterorū ciuiliū. neq; enim aliena cō-
cupiscunt. vt faciūt pauperes. neq; eorū bona cupiunt ab aliis. vt diuitiū a pauperibus. & quia
neq; insidiant aliis. neq; alii ipsi. sine periculo degunt. quapropt̄ bene optauit Phocylides
Phocylides. 42
mediocribus optima multa. mediocrius esse volens in ciuitate. ¶ Patet igit. q ciuili societas
optima est. que per mediocres fit. atq; ciuitates recipere. vt bene gubernet. in quibus me-
diocres plurimi sunt. ac plus possunt maxime quidem ambabus. quod si non. at saltem alte-
ra parte. hec enim addita momentum facit. & phibet cōtrarios excessus fieri. ¶ Quapropt̄
valde optandū est. vt si qui in republica versant. facultates habeat mediocres & sufficientes.
nam vbi alii nimis multa possident. alii nichil. vel plebs infima insurgit. vel paucorum po-
tentia illa extrema. vel tyrannus propt̄ vtrūq; excessum. ex populari enim statu nimis pue-
rit. & ex paucorum potentia. ad tyrannidem deuenit. ex mediocribus autē ac prope paribus
multo. minus. ciuis rei cū postea. vbi de mutationibus tractabim. diceremus. ¶ Quod autē 43
media sit optima manifestū est. Sola enī seditionibus caret. vbi enī permultū est mediocre.
minimū seditiones & discordie cinctum innascent. magnęq; ciuitates ob hanc ipsam cām
minus seditionibus subiacent. quia in his multas est mediocrium hoīm multitudo. paruas
autē ciuitates facile est in duas partes diuidi omnes. ita vt nichil medium relinqat. & fere
cuncti vel inopes sunt vel opulenti. ¶ Populares quoq; gubernationes turiores sunt & diu-
tiores. q paucorū potentie. ppter medios. Plures enim sunt. & magis honoris participat

in populari gubernatione q̄ in paucor. nā quando sine his multitudo inop. plus potest. ma-
le res se habent accitō pereunt. ¶ Signum vero huius putādm est: q̄ qui optime leges con-
diderūt: ex mediocribus ciuibz fuerē. nā & Solon hmoī fuit: vt appareat ex eius carminibz
4 + & Lycurgus (non enim erat rex) & Charondas: & fere plurimi alioy. ¶ Pater autē ex his: &
ppter quid plurime respubli. aut populares sunt: aut paucor. gubernationes. ppter id enī
q̄ frequenter in his pauci sunt mediū. semper qui pualent (sue hi sint qui facultates habent
siue plebs: quia mediū transcendunt per seipfos gubernationem agunt. itaq; aut multitudo
populi surgit: aut paucorum potentia. ¶ Preterea ex eo: quia seditiones fiunt & pugne inter
multitudinē & opulentos: quibzsq; vicere cōtingit: hi neq; communem amplius habent rē
publicam neq; equalē. sed quasi victorie premiū reportant: rēpublicā obtinere: & alteri popu-
larē statū: alteri paucorū potentia faciunt. ¶ Preterea qui principatū Greci habuerūt: hi ad
proprā respicientes rēpublicā: aut popularē statū in ciuitatibz constituerunt: aut paucorum
gubernationem non ad ciuitatū illiarum cōmoda respicientes: sed ad sua. quare per istas cau-
sas effectum est: vt vel nunq̄ mediocrium illa gubernatio extiterit: vel admodū raro & apud
paucos. vnus enim vī consentit solus ex iis qui antiquitus in principatu fuerē: hunc guber-
nādī modum constituere. iamq; in ciuitatibz consuetudo obtinuit non velle equalē: sed aut
+ 5 imperare querere aut vīctos obedire. ¶ Que igit̄ optima sit respubli. & quā ob causam ex
his patet. De aliis autē rebus publicis cum plures populares & plures paucorum gubernatiōes
esse dixerimus: que prima ponēda sit que secunda & que hoc pacto deinceps potior sit aut de-
terior. determinata optima non erit difficile intueri. necesse est enim esse meliorem que pro-
xime huic accedit. deteriorem vero que plurimum distat a medio nisi ad suppositionē quā
iudicet. Dico autem ad suppositionē: quia sepe numero alia respubli. forma eligibiliorē
existente nichil vetat aliam quibzdam magis vtilem esse.

Solon.
Lycurgus.
Charondas.

Grecia.

¶ VVDECIMI CAP. COMMENTARIVS.

39 Vidē de optima respubli. sentiant aliqui. optimā eam vitam: optimamq; rēpublicā
cenfent: eā quam plurimī cōsequi possint: quāq; plurime recipere valeant ciuitates.
neq; p virtutē eam vitam iudicant: q̄ supra vulgus affligat. neq; per doctrinā q̄
nature dexteritate & adminiculis fortune eget. neq; eam optimā putant: q̄ maxime
esset optanda. nā quas vocat optimas: de quibus iam diximus: quedā deficiunt:
extra: cadit plurimis ciuitatibus: quedā vero inclinat ad eam q̄ vocatur respubli.
4 0 ca. quare de ambabus: vt de vna: eademq; sentiunt. ¶ Tertio affert determinationē: non scilicet
ex eisdem elementis atq; principiis iudicare posse: que respubli. sit optima: & que vita sit optima: ciuita-
tibus. nā si probe dictum fuit: in ciuicis vitam beatam esse secundū virtutē non impediri: sed cui cete-
ra & corporis & extraria suppetant bona: & virtutē ipsam mediocritatē esse: necesse pfecto fuerit op-
timam vitā esse mediocrem: sed hac quidē mediocritate quā singuli quiq; adipsi valeant: & metas ter-
minofq; eisdē virtutis & vicij ciuitatis atq; respubli. esse. nā respubli.: quedā vita est ciuitatis. ¶ Di-
4 1 ducit ciuitatem in partes tres: supremā: infimā: mediā. & mediocritatē vt in animi bonis ita & in cete-
ris cōmendat. vt i forma: vīribz: mobilitate generis: diuitijs: amicis: delicijs: & hmoī reliquis. primo nā
hec virtutibus cōparandis sunt accommodatiora. excessus: fastum: superbiam: contemptumq; & paritatis
ipatientiū paritunt defectus vero: ad fraudes: neq; ias iniurias: inuidentialq; & inimicitias ipellunt &
deiectos cōplurculos: ferulesq; reddūt: & ad magistratus gerendos ineptos. ¶ Scdo. quia ciuitas: ma-
xime ex equalibus ac similibz: quoad fieri potest: esse vult. id autem maxime fit: si omnia mediocritā
allint. quare necesse est vt hmoī ciuitas optime gubernetur. vtpote que ex ijs est: ex quibus afferimus
secundū naturam consistere oportere ciuitatem. ¶ Tertio huiusce respubli. ciues: maxime omnī cō-
seruantur nam aliena non concupiscūt: vt pauperes: neq; eorum bona appetunt ab alijs ceu solēt diui-
tū bona pauperibus. & quia neq; alijs molunt insidias: neq; alijs ipsi: in tuto vitā transigunt. quare nō
4 2 ab re videtur optasse Phocylides mediocribz optima multa. ¶ Ex ijs q̄ dicta sunt: inferit ciuile socie-
tatem eam esse optimā: quē ex mediocribz coalita est. proxime autē huic & secundo loco: eas ciuitates
pote gubernari in quibus plurimī sunt mediocres: & plus possunt maxime quidē ambabus alijs par-
tibus. quod si fieri neque: saltem altera parte. nā alteruti adiecti parti: preualebūt: & lapsus cōtrarios
prohibebunt fieri. ¶ Inferit etiā valde esse optandū: vt ijs qui in republica versantur: facultates habeant
mediocres & que illis sufficiant. alioqui respubli.: aut in paucor. potentiam: aut populares licentias:
aut tyrannides ppter vtrūq; excessum aut facultatū aut inopie: misere detrudunt. ex mediocribz: id
4 3 perit accidit. & cū huiusce se dictum pollicet: quod & quinto huius facturus est. ¶ Paulo ante

republicam ex mediocribus optimā esse: ex antecedenibus collegit: hic autem idem ex subsequētibz
 rursus ostendit. primo quia sola vel maxime hec mediocris republica seditionibus vacat. nā vbi est p-
 mulum mediocre: ibi minime seditiones & discordias cuius inuasi necesse est. & hanc quoq; ob cau-
 sam. magnę ciuitates minus seditionibus quatuntur. quia in his complures sunt mediocres. at parue
 ciuitates. facile duas in partes dirimunt: ita vt nichil mediocre relinquant. nam ferme cuncti vel inopes
 sunt vel opulenti. ¶ Secundo. quia populares gubernationes tutiores & diuturniores sunt: q̄ paucoꝝ
 potentie. ppter mediocres. nā & plures sunt & plures honores: sunt participes in popularibus guberna-
 tionibus q̄ in paucoꝝ potentij. quia cum absq; mediocribz inualuerit inopu multumdo: male res ge-
 runtur: atq; disperunt. tutissima igit & diuturnissima mediocris respublica. quare & optima. ¶ Tercio
 q̄ mediocris respublica optima sita iudiciū esse potest. quia qui optime leges condidere: ex medio-
 cribz ciuibz fuere. nam & Solon huiusmodi fuit vt apparet suis ex carminibus. & Lycurgus. nō enī
 erat rex. & Charondas. & ferme q̄ plurimi aliorum. ¶ Tres cause: cur plurime ciuitatum gubernatiōes
 populares sint: aut paucoꝝ potentie. Prima est. ob mediocris hominū paucitatem. Secunda. ob sedi-
 tiones & pugnas inter opulentos & multitudinem: quibus qui vincūt republicam statuunt: quasi victo-
 rie premij. ¶ Tertia. quia respublice principatū tenuerūt: remq; publicam administrarūt ad eam que
 eis cordi respublicam respiciētes: non ad ciuitatē cōmoda sed sua: aut popularē statum: aut paucoꝝ
 rum potentia induxerunt. ceu olim in grecia cōperitur factitatum. littera dūcūda. ¶ Inter species po-
 pulares gubernationis: & species paucoꝝ potētie: quo quq; loco habeat vt aut potior aut deterior di-
 catur: vult statim esse cognoscibile ex accessu aut abcessu a mediocris reipublica: q̄ iam optima cogni-
 ta est. nam quanto illi accedet: tanto illo in genere potior. & quanto abcedet: tanto quoq; deterior. po-
 tior dico aut deterior in illo genere simpliciter. nō quo ad suppositionem. nam ex suppositione: nichil
 proliet deteriorem gubernationem alia simpliciter meliore. eligibilioreq; republica: quibūdam esse
 vtiliorem melioremq;.

44

45

ANNOTATIONES AD CAP. VNDECIMVM.

Senim probe dictum fuit in ethicis. cap. decimo primi ethicorum: vbi virtuti sufficiens for-
 tuna adtingit ne impediat homo a virtutis operatione. vt certe ciuiharedus: cui defuit ciui-
 ra pulsare non potest: harmoniamq; suscitare: neq; cui instrumenta defunt ad agendū vti-
 tam ariam administrare & secundum virtutem operari. At virtutem mediocritatem esse cap. 10 &
 21 secūdi eorūdem moralū sufficienter est monstratū. & que optima vita: & q̄ optima ciuitas si q̄ esset
 ex libris ethicorū facilis a discipulis intelligētia. quibus quidem haud prius intellectis. neq; ij quoq; libri
 intelligantur necesse est. ¶ Nam & Solon huiusmodi fuit. vt apparet ex eius carminibus. Solon carmine scri-
 psit: cuius initium legum ponit Plutarchus fuisse.

40

43

Solon.
Plutarchus.

Legibus his oro primū rex iuppiter assit:
 Fortunamq; ferat felix nomenq; secundet.
 Et multa alia ex eius carminibus inserit in eius vita. ex qua cognoscitur mediocris fuisse: & equatiōē
 adamasse. & in senio philosophia oblectatum fuisse: ipse de se scribit.
 ¶ Quantaq; fat fuerat populo: permissa potestas:
 Nec detractus enim nec datus vllus honor.
 Ast qui diuitijs magnus opibzq; superbi:
 His equum preter munera nulla dedi.
 Sed valida arborum muniui pectora palma:
 Vinceret vt neutrum vincere neue tuli.
 Consului populo: studioq; & legibus apsis.
 Dum propero ad senium discere multa iuor.
 Grataq; sunt nobis: venerisq; & dulcia bacchi
 Quę viris mense manera leta ferunt.
 Hec de carminibus Solonis: auctore Plutarcho.

¶ De multitudinis popularitati apta: & de fallaci & fucaria diuitum bonitate. Cap. XII.
Que autem respublica: quibus: & qualis qualibus conferat: post distas consequens
 est tractare. sed capiendū est prius vniuersaliter de cunctis. oportet enim partē illā
 ciuitatis que respublicam stare vult: potentiozem esse q̄ illa pars que non vult re-
 publicam manere. est autem omnis ciuitas ex quali & quanto. dico autem quale: ceu liberta-
 tem: diuitias: disciplinam nobilitatem. quantum vero: ceu multitudinem excedentem. fieri
 autem potest: vt quale existat vni ciuitatis partī: earum quidem partī: ex quibus coalescit
 ciuitas: aliter vero quantum. ceu maiorem esse numerum ignobilium: q̄ nobilium & paupe-

46

rum q̄ diuitem: neq; tamen tantū superare quantitate q̄m superare qualitate. propter hoc: adinuicem cōferenda sunt. Vbi ergo superat pauperum multitudo eam quam diximus p̄ portionem: hic suapte natura popularis gubernatio exoritur: ac species singule popularis statas. secundum multitudinis exuperantiam: seu si agricolarum multitudo plus possit t̄: prima species si multitudo mechanicorum ac mercenariorum: vltima species. & sic de alijs: que sunt harum medie. Vbi autem ea pars in qua sunt opulenti & nobiles: magis superat qualitate q̄ deficiat quantitate: hic paucorum potentia gubernatioq; exoritur: ac eodem mō similes species secūdum exuperantiam istiusmodi hominum. ¶ Debet autem quilegem possit in republica. semper ad medios respicere. siue enim ad paucorum gubernationem dirigantur leges: de medijs est coniectandum. siue ad popularem statum. & ad medias quoq; leges respicere debent. vbi enim mediocrium superat multitudo: vel vtrumq; extremum vel alterum tantum: his respublica recipit stabilitatem. non enim est metus: ne quādoq; diuites cum pauperibus cōspirent contra mediocres. nunq̄ enim alteri seruile alteris vellent. ¶ Quid si cōmunisorem aliquam querunt nullam aliam q̄ istam reperient. nam per vices gubernare non poterunt: propter diffidentia que inter eos existit. ¶ In cunctis vero locis: arbiter est fidelissimus. arbiter tamen medius. quādoq; melior est gubernatio temperata: tanto durabilior. ¶ Aberrant etiam pleriq; illorum: qui optimates respublicas gubernationes efficere volunt non solum in tribuendo nūmum diuitibus verum etiam in seducendo populum. necesse est enim procedente tempore ex falsis bonis: verum malum euenire. diuitem enim cupiditates plus habendi: magis destruant rempublicam q̄ que multitudinis.

Quibus magis cōuenit popularis status.

Quibus magis paucorum potentia.

¶ DVODECIMI CAP. COMMENTARIVS.

Ve & qualis multitudo apta sit ut suscipiat aut popularem gubernationem aut gubernationem paucos: ex his cognoscere oportet. Primum oportet vniuersim in omnibus rebus publicis: eam partem ciuitatis que rempublicam incolumem esse vult potentem esse eam q̄ illa non vult partium ciuitatis: hec quale continet illa quātum. dico quia: ut libertatem diuitias disciplinā mobilitatem quantum vero: ut copiosiorē multitudinem. fieri autem potest ut quare vni partium ciuitatis alius: ex quibus ipsa coalescit ciuitas: & alteri assit quantum: verū tamen quantum non tanto superare: quanto deficit qualitate. quare & quale & quātum adinuicem sunt conferenda. vbi ergo quantum: modiq; multitudo diuitū p̄portionem vincit id est opposita p̄portionē quale superat: plusq; quantitate superat minusq; simul qualitate deficit q̄ aliorum sit atq; possit qualitas: illic suapte natura popularis gubernatio exoritur. Prima quidē species: si hec agricolarū multitudo est. vltima vero si sordidorum & mercenariorum. & sic de istisq; inter illas sunt medie: q̄ numero 15 huius sunt determinate. vbi vero cōtra pars qualis q̄ opulētos & nobiles cōtinet: magis superat qualitate q̄ deficiat quantitate: hic paucorum potentia exoritur. & secundum exigentia huius hominum vnaqueq; paucosq; potentie ijs erit. ¶ Documentum: quod miri fice debet observare qui leges statuere voluit semper eos resq; eū ad mediocres habito: esse ferēdas. Primo. q̄ ille & q̄ illis moderatur: respublica maxime recipit stabilitatem. ¶ Secundo. q̄ nulla ciuitas vita est: que pluribus conuenire possit q̄ mediocri. ¶ Teritio. q̄ cunctis in locis: maxime fides tribuitur arbitro. arbitri autem medius. littera clara. ¶ Accusat eos: qui omnem tribuendo diuitibus auctoritatem: optimates respublicas efficere volunt. quasi qui diuitias habent optimi sint quia ipsi seducunt populum: nam necesse est procedente tempore: ex falsis bonis: verum malū euenire: quandoquidem diuitem auendi cupiditates: plus rempublicam destruant q̄ ee q̄ populi exultatio.

¶ CANNOTATIONES AD CAP. DVODECIMVM.

Necesse est enim procedente tēpore: ex falsis bonis: verū malū euenire. Homines tanta cecitate mentis feruntur: ut eos putent meliores: & digniores: qui fortunis abundare. quare facile suadentur: ut illis gubernationis summam credant. verū: ut inquit Plato in nono legum Plato. suarum: hec ignorantia diuitiarum: inexplebilem gignit auiditatem. at vero huius ignorantie causa est inquit: q̄ non recte laudantur diuitie. nam t̄i greci q̄ barbari diuitias (cum tertius bonorum teneat locum) in primo ponunt. atq; hac sententia: seipsos simul & posteros perdunt. at nō oportet hominem qui felix futurus sit: diuitias quomodoq; sed cum iustitia & temperantia querere. hec Plato. quare cū huiusmodi diuitibus summam reipublice commisit: persepe (quod hic iquit Aristoteles) ut ex falsis bonis: verum malum euenire conperiatur oportet.

Aristoteles.

¶ De vasis legibus paucorum potentie & popularium: de contemptamento gubernationis. antequam regie gubernationis. Cap.

E Vnt autem (vt exordi gratia dicatur) illa circa que simulant fallaciterq; pte xut +9
ad populum quinq; numero: concio / magistratus / iudicia armatura exercitatio.
¶ Circa concionem quidem licere omnibus adesse: sed pena apposita diuitibus si
nō assint / vel solis / vel multo maior. ¶ Circa magistratus autem nō licere iis qui
censum habent magnum: renūciare magistratui pauperibus autem licere. ¶ Circa iudicia
vero: penam esse diuitibus nisi iudicant pauperibus autem impunitatem: aut illis magnam
his parua penam: vt est Charode legibus. ¶ Quibusdam vero locis: omnibus licet describere
in concionibus / iudicijsq; adesse quod si descripti sint & non exerceant: in penas incidunt
permagis: vt metu pene vitēt descriptionem. & per nō descriptionē: neq; iudicia neq; cō-
ciones exerceant. ¶ Eodē modo circa arma possidenda: & circa gymnasia legibus statuitur.
pauperibus licet non habere arma: diuitibus autē pena constituta est: nisi habeat. & si gym-
nasio se non exerceant pauperes: nulla pena est: diuitibus autem pena est. vt alii metu pene
se exercere cōpellantur: alii quia nullam formidant penam non faciant. Hec igitur in pau-
corum potentie legis positione: sunt machinamenta. ¶ In populari autem statu: cōtra hec
alia excogitant: pauperibus enim salaria statuunt cōcionantibus: atq; iudicantibus: diuiti- 50
bus autem nullam penam imponit. ¶ Itaq; manifestum est: si quis velit iuste hec tempera-
re: q; oportet vtrinq; assumere. Et illis quidem salaria constituere: his autem penam. sic enī
omnes cōmuniarent: nā illo quidem modo: res publica sit alterorum solum. oportet quidē
republicā esse: ex iis solum: qui arma possident: census autē magnitudo definitur simplici-
ter: non potest quāvis sit: sed considerata qualitate: attingit maximū vt qui participant repu-
blica: sint plures q̄ si qui non participant hunc sustinere: volunt enim pauperes & honorū
expertes: quietem agere si neq; contumelia: eos quis afficiat: neq; bona illis auferat: sed hoc
non facile. non enim semper contingit. vt qui republicā gubernāt sint iusti & humani.
conseruent autem quoties bellum est: grauius ferre nisi iuscipi alimēta: cum sint pau-
peres: at vero si quis alimenta porrigat: cupiat bellum. ¶ Apud quosdam gubernatio repu- 52
blicę existit non in iis solum qui ad armaturam sunt habiles: sed in iis qui exercuerūt arma
in Mallensibus quidē gubernatio republicę erat in istis. & magistratum creabant ex iis:
qui militabant: primarq; republica apud Grecos constituta ex iis: qui bellum gerebat post:
ea q; desierunt regna: ab initio quidē ex equitibus: nam robur excellētiaq; belli tunc in equi-
tibus habebatur. peditatus enim nisi ordo ac disciplina affuit: inutlis est. huiusmodi autem
disciplina & ordo: antiq̄s illis temporibus nodum erat: ex quo fiebat: vt in equitatu robur
belli haberetur: sed auctis ciuitatibus que in armia potentiā magis habebant: plures ad com-
munionem republicę recepti sunt: ex quo factum est. vt quas nūc republicas vocamus: itic
popularis status diceretur. ¶ Fuerat enim antiqua ciuitatū gubernatio rationabiliter pauco- 53
rum & regia. propter paucitatem enim hoīm: nō erat magnus numerus mediocrium: itaq;
pauci cū essent multitudine & ordinatione: magis ferebāt ab aliis gubernari. ¶ Quā igitur
ob cām plures sint renumpublicarum forme: & quibrem pter illas que dicunt alie sine (nā
popularis gubernationis nō vna numero est species: neq; aliarū similiter) ac p̄terea que disse-
rentie sint inter eas: & quare accidat: & insuper que optima renumpublicarum: vt plurimū dici
possit & aliarum quoq; renumpublicarum qualis qualibus cōgruat: dictum est.

¶ TERTIODECIMI CAP. COMMENTARIUS.

H

Id adducit leges sex vāse argute subdoleq; excogitatas ad paucorum potētię guberna-
tionem: que circa quos: preterunt populo: concionē / magistratus / pretoria / armaturam +9
& bellica exercitia. ¶ Prima lex. Licere omnibus interesse concionē: sed diuitibus nisi
assint esse penā: pauperibus autē nullā: vel diuitibus nisi assint penā esse magnam: pau-
peribus autem perexiguam. ¶ Secunda. Non licere iis qui censum habent magnum: renūciare magi-
stratui: pauperibus autem licere. ¶ Tertia diuitibus penam nisi pretoriorum iudicijs assint: pau-
peribus autē nullam: aut illis penam multam: his vero penam perexiguam si non assint. vt est in Cha-
ronde legibus. ¶ Quarta. Lex circa eadem que prius: cōcionem scilicet & pretoria: que quibsdam in
locis habetur. omnibus qui descripti fuerint: licere & concionibus & pretorijs adesse qui cum descripti
fuerint: si non assint: permagnū incurrere rerum suarū damnum: quare inopes: metu dāni: vident incipi-
bere p nō descriptionem: neq; concionē: neq; iudicia exerceant. ¶ Quinta. pauperibus licere nō ha-
bere arma: diuitibus autē multā grauē impositū esse si ipsi arma nō habeat. ¶ Sexta. pauperes: etiā si in
bellicis exercitijs se non exerceat: pene immunes esse: diuitibus autē si id nō faciant penā esse pgrauē.

Charondas.
Leges Charo-
de paucorum
potentie.

Mallenses.
Greci.

Hae enim causa/hec lex posita est: vt diuites metu pene se exercere compellantur: pauperes autē ob
 50 pene immunitatem id omittant. & hec sunt paucorū potentie in legis positioe machinamēta. ¶ In
 populari gubernatione alia contra hec ex opposito machinantur. concionem inquam magistratū
 dicia/armaturam ex gymnasticā exercitationē disciplinam. vt lex vna est. Pauperibus qui concio-
 nibus assint mercedem esse: diuitibus autem si non assint penam nullam & ita de magistratu concio-
 51 ne/et reliquis/popularis suo modo leges fiant: ceu factū facile est. ¶ Dat modum temperādi has cō-
 trarias leges: vt numero 3.4. huius monstratū est maxime secundū primū modum. alioqui si leges
 debet contēptaribunt: aliorum solum vt paucorum potentiam/popularium/ erit publica guber-
 natio: oportet autem vbi hec contingunt. rempublicam solum ex ijs esse qui arma possident. & census
 magnitudo in paucorum potentia absolute assignari nequit quibus sit: sed si res eorum publica stare
 debet/considerata qualitate definiri determinariq; debet: vt maximus constitutur. sic tamen: vt qui
 participat rempublicam plures sint q̄ qui non participant. alioqui respublica nō stabit. nam tantisper
 pauperes: & qui ab honoribus sunt exclusi sedati sunt: dum neq; iniuria eos quis afficiat: neq; bona illi
 52 his auferat: quod haudquaquā facile est: nam non semper contingit: vt qui rempublicam administrat mis-
 tes sint & humani quare seditiones oriuntur: & bella. atqui cū bellum est consueuerunt grauius ferre
 si diuitibus non suscipiant alimētum: cū sint pauperes. at vero & quis alius porrigat: volunt etiā cōtra
 diuites/atq; eos qui rempublicā tenent mouere bellum:quare qui rempublicā participat: plures ceteris
 53 esse oportet si illam incolumem atq; permanentē esse velint. ¶ Gubernatores in quibūdā ciuitatib;
 ex ijs solum fuisse qui tē militare tractarent: vt olim apud Malitiēs & apud Grecos vt Lacedemonios
 54 littera conspicua est. ¶ Cur antiqua ciuitatum gubernatio: regia fuerit/ deinde paucorum potentium
 demum popularis. littera patet. ¶ Epilogus eorum: que iam discussa sunt.

ANNOTATIONES AD CAP. TERTIVMDECIMVM.

50 Vnt autem vt exordij gratia dicatur illa circa que simulant fallaciterq; pretextunt. Hec ma-
 chinamenta/vsufamenta q; sophismata hic nuncupat Aristoteles. nam quod nos fraudem
 49 deceptionem/ cautelam dolum/cōmentum/machinamentūq; dicimus greci sophisma di-
 51 cunt. ¶ Itaq; manifestum est: si quis velit iuste hec tēperare. Ex numero 3.4. contēptandi modi suffi-
 cient v. habentur. Et ex his elice regulam preceptorumq; vniuersale: q; in ea respublica/ in qua non
 omnes ad rempublicam admittuntur: plures debent esse potentioresq; qui respublice participes sunt
 q̄ partis alienius.

¶ De partibus respublice/consilijs/magistratibus/iudicijs/de consultandi potestate
 & membris eius. Cap.

XIII.

55 **R** Vsus autem & cōmuniter & separatim de vnaquaq; dicemus earū partium que
 post hec sequunt: cōuenienti sumpto principio. sunt ergo tres partes oīm rerum pu-
 blicarum in singulis: quarum studiosus legis positor cōsiderare debet vtilitatem.
 quibus bene se habētib; necesse est rempublicam bene se habere & gubernandā
 formas inter se differre. in eo q; singule istarum differunt. Harū tritū partium vna est que
 56 vtriusq; in publicis consilijs. Altera in magistratibus: hoc est quos esse oportet: & quā potesta-
 tem habere: & quā modum habeant creare. Tertia pars in iudicijs consistit. ¶ Ea pars que
 cōsultat auctoritatem habet de bello & pace/de societate iueunda ad bellum vel dissoluēda
 de legibus ferendis vel abrogandis. de morte/de exilio/de publicatione bonorum: de ratio-
 57 nibus reposcendis. ¶ Necesse est enim vel oibus ciuitibus hec omnia: decemēda tribuere: vel
 quibūdā ioia ceu vni quidā magistratū: aut pluribus alijs aliā. vel quedā illorū omnibus quedā
 58 vtro quibūdā. ¶ Omnia igit & oibus populare est. talē enim equalitatem affectat populus.
 Sunt aut plures modi eius quod est omnia oibus. Vnus si singularim & non simul oibus: vt
 est in respublica Theleclei Milesii. & in alijs rebus publicis: deliberat magistratus simul colle-
 git: ad magistratū vero vadit oēs singularim ex tribus & partibus etiam minutis: donec
 transeat per oēs. congregatur autē populus: solū modo pro legibus ferendis: & pro iis: que po-
 59 tinent ad respublice statum: & pro iis audiendis que a magistratibus nūnciant. ¶ Alius mo-
 dus est: oēs simul conuenire aut solūmodo ad magistratus creandos & ad ferendas leges: &
 pro bello vel pace: & ad rationes reposcendas: in ceteris vero eos qui magistratum gerunt
 discernere ad singula d; parandos: vel per electionem vel per sortē. ¶ Alius modus est: vt ad
 magistratus creandos & rationes reposcendas cōueniant omnes cives & ad deliberationē bel-
 li suscipiendi vel societatis ad bellum iueunde: cetera vero magistratus exequantur per ele-
 ctionem creati quicūq; fuerint. tales vero sunt: quos cūq; gerere necessarium est: eos q; scilicet.

Sophisma

De prima pte.
Thelecleus

Quartus modus est: vt omnes de omnibus cōuenientes deliberēt: magistratus autē de mul-
to itant: sed tūcū primo loco sententiā dicant. quē admodum sit in extrema illa guber-
natione populari: quā in paucorum gubernatione speciei violente: & in gubernatiōe huius
tyrannidi correspondere diximus. Hi ergo modi populares oēs. ¶ Quibusdā vero oia pau-
corum potentia. Habet autē & hoc differentias plures quādo enī a mediocri censu fiat assum-
ptio: & multi assumunt propter eā censu mediocritatē: & que lex verat non moueat: sed
sequant. & liceat possidenti cōsui habere: paucos: & hmoi gubernatio: sed tamē ciuiliū p-
propter eius mediocritatē. ¶ Quā vero nō omnes participes sunt: sed hi qui eligunt: & secū-
dū leges gubernāt: vt & prius: paucos: potētē est. ¶ Quādo autem ipsi se eligunt qui delibe-
randi authoritatē habent: & quādo filius patri succedit: & dñs sunt legum: necesse est hmoi
gubernationem esse paucorū potētē. ¶ Sed qñ quodā. ceu cū de bello. pace: & reperendis
rationibus vniuersi cognoscunt: de aliis autē magistratus electi: vel sorte assumpti: optima-
tū id est: vel eius que appellat respublica. qñ de quibusdā electi: de quibusdā vero sortiti: &
vel simpliciter sortiti: vel ex plectis vel cōmuniter electi ac sortiti: ptim optimatū est parti
respublice ipsius. ¶ Distinguit ergo ea pars que in cōsultando deliberādoue cōsistit: in hūc
modū: pro natura renum publicarū: & administrat vnaqueq; respublica: secundū hmoi deter-
minationē. ¶ Cōst: autē & gubernationi illi populari: que nunc maxime videt esse populā-
ris: dico autē cū in qua populus dñs est etiam legum in deliberando: ac melius disponendo
hoc idem facere in cōmunibus: qd fit circa iudicia i paucorum potentia. imponit enī penā
illis quos iudicare volunt: vt iudicet. Populares vero mercedem statuit pauperibus: confert
& hoc idem circa conciones agere. melius enim in cōmuni deliberabunt: si omnes cōsilio
interfunt: populus quidē cum nobilitatibus: isti autem cū populo. ¶ Cōst: etiā per electionē
assumit eos: qui deliberaturi sunt: vel per sortem equaliter ex partibus ciuitatis: cōst: etiā
si plurimū excedat multitudo plebis eos qui sunt in gubernandā republica peritores: vel nō
oibus mercedem tribuere: sed quantis correspondet nūero nobilitatis: vel exortiri plures.

¶ In paucorum vero gubernationibus: aut eligere quosdā ex multitudine: aut talē magistra-
tum cōstituere: qualis est in quibusdā ciuitatibus quos appellat precōsultores ac legū cu-
stodes: ac de iis solūmodo rebus ad cōsiliū referre: de quibus ante isti deliberauerit. Per hūc
enī modum populus interueniet in deliberādō: nec tollere quicq; de republica valebit. ¶ In
super aut illa decernere poterit pps: aut nichil cōtrariū illis: que pponet vel cōueniēdi quā-
dē omnes participes facere: deliberandi vero magistratibus potestatem relinquare. ¶ Est op-
positum eius facere: qd fit in populari statu. populi enim decretum in condēnando ratū non
sit: sed ad magistratus rursus referat: qd cōtra fit in popularibus: magistratus enī absolueudi:
domini sunt omnino. condēnandi vero nō: sed ad populum habet recursus. De consulendo
igitur & deliberando: eiusq; potestate: in hunc modum determinatum sit.

¶ QVARTIDECIMI CAP. COMMENTARIVS.

Numerat tres partes: in singulis quibusq; rebus publicis. Prima est qñ consistit circa publica
cōsilia. Secunda circa magistratus. Tertia: circa iudicia. quas in vnaquaq; republica: studiosus
legislator: vt bene sese habeatū pēficulatum curare debet. de quibus: & generali sermone &
particulari se determinaturū pollicet. ¶ Septē circa qñ versatur ea pars qñ cōsultū: quidē partium pri-
ma est: bellū & pax. societas inuenda vel dissoluenda. leges ferende aut abrogande. mors. exilii. publi-
cario bonorū: & repetunde rationes. ¶ Potestatis cōsultandi de septē pēdictis: diuisione tripartitam re-
bus publicis cōm ponit. Hanc videlicet: hōm oim potestātē vel oibus esse tribuat. vel hōm oim quibus-
dā: vt vni cuiusdā magistratui: aut pluribus: alia alijs impartiendo. vel quorundā oibus: quorundā vero
quibusdā hūc esse potestātē. ¶ Primū superioris partitionis mēbrum omnisi scilicet oibus esse cōsū-
lationis potestātē: populari gubernationi conuenit. sed iterū id in quatuor modos diducitur. Primus
est is qui in republica Teclēci mīlēsij cōtinetur: & nōnullis alijs rebus publicis: vbi omnium omnibus
particulatim & nōsimul: est hec potestas. nū cōsultant solū magistratus simul conuenientes: ad ma-
gistratus etiā particulatim ex tribus & partibus autem ascendunt: quousq; euadat per omnes: & so-
lūmodo congregat populus simul: pro legibus ferēdis: pro ijs que pertinent ad totius respublice statū
& pro ijs que magistratus mandant. ¶ Secundus modus: vbi oibus potestas conueniendū atq; cōsul-
tandi ad magistratus creandos: ad ferendas leges pro pace & bello: & ad rationes reposcendas: in ce-
teris vero: eorum qui magistratu fungunt est discernere: quosdam deputato aut electione aut sorte.

Conferētia po-
pulari guber-
nationi.

Cōferētia pou-
corū potētē.

ad reliqua obeunda munera. ¶ Tertius modus est. cū omnibus est cōsultandi potestas/ ad magistratus creandos/ ad rationes reposcendas/ ad bellum suscipiendū/ aut inuendam ad bellū societate/ cetera vero magistratus electione creati quicūq; contigerint/ quoad fieri potest ad ministrant. tales autem magistratus sunt/ quoscūq; gerere oportet non idioas/ sed scientes. ¶ Quartus modus est/ cū omnes oim cōsultandi facultatem habēt. neq; magistratus de vilo statuunt/ sed tantū ea de quibus cōsultandū est/ in medium adducit. & id quoq; fieri solet in extrema populari gubernatione/ q̄ vitime & violēte paucorum potētie/ & vnius tyrannidi correspondere dicta est. Hi itaq; modi cōmunes populares existūt. ¶ Scđ n eiusdem diuisionis mēbrum scilicet/ quorūdam quibūdā esse potestatem/ monstrat paucorū potētie cōgruere/ idq; in tres dīducitur modos. Primus/ cū omnes a mediocri censu/ ad cōsultationē admittunt/ ac reipublice scđm legem gubernationem. iuxta hmoi legum p̄cepta/ q̄ lex mo ueri vetat ne moueāt/ sed sequantur. & qui censum habet/ liceat magistratus esse participem. & id ppter censum est paucorum potētie/ ppter autē mediocritatem reipublice. ¶ Scđus. qñ non omnes ab hmoi censu cōsultandi habent facultatem/ sed qui electi fuerint/ & scđm leges vt in primo modo gubernant. ¶ Tertius modus est/ qñ illi qui cōsultationis retinent authoritatem/ ex seipsis magistratus eligūt/ & filius succedit patri/ & domini sūt legum. ¶ Vltimū membrum/ cum scilicet quorūdam omnibus est potestas/ & quorūdam quibūdā/ coaptat optimatū potestati/ aut ei q̄ appellata est reipublica/ & fortiores reipublice sunt/ quatenus in ea popularis gubernatio est/ contempera/ electiones vero optimatū. littera cōspicua. ¶ Præcedentium epilogus. ¶ Tria que populari gubernationi/ & maxime vitime conferunt circa cōsultandū potestātē. ¶ Prīmū/ vt pena quibuscūq; ad concionē non venientibus imponat/ sic enim melius cōsultabūt & deliberabūt simul/ & nobiles cum p̄p̄lo/ & populus cū nobilibus. ¶ Scđm vt aut per electionem/ aut per sortē ij qui deliberati sunt assumant equaliter ex vtrāq; parte diuītūq; & insignium/ ac populariū. ¶ Ternū. vt multitudo plurimū excedat eos/ qui reipublicam ministrāt/ vel vt nō oibus dent mercedē/ sed tot quot necessarij sunt/ vt numero nobilium respondeant/ vel exortes multos faciant sorte deponā. ¶ Tria identidē q̄ conseruent paucorū potētie circa cōsultationem. ¶ Prīmū. vt eligant quidam de multitudine/ qui cōsultandi habeant potestātē/ aut p̄consultorum legūq; custodū magistratus eligat/ & non liceat cōsultari de quibus ipse non p̄de liberauerit/ sic enī populus cōueniat ad cōsultandū/ neq; moueri quicq; de reipublice statu valebit. ¶ Scđm vt liceat p̄p̄lo de ijs solū cōsultādo decernere/ q̄ p̄posita fuerint/ aut salē nichil cōtrariū. vel vt cōuenienti quidē oēs sint participes/ sed cōsultandi magistratus facultatē habeat. ¶ Ternum. vt decreto/ sententiāq; populus ad cōndēnandū dñs nō sit/ sed ad magistratus rursus referat. Cuius contrariū/ in rebus publicis fieri solet. pauci enī absolūdi domini sunt/ cōdemnādi vero non domini sed semper ad plurimos fit recursus. & hec de cōsultandi potestate.

¶ ANNOATIONES AD CAC. QVARTVM DECIMVM.

¶ Onfert autem & gubernationi illi populari. Hec species popularis/ vbi populus omnium dominus est/ etiam legum deterima est/ conferunt igitur hec que hic adiunguntur/ illi gubernationi/ quē ad modum viro egro/ pharmaca & medicine cito intreat. & ita de ijs que cōseruent paucorum potētie.

¶ De magistratibus/ necessarijs/ p̄p̄ris/ honestis/ & de magistratuum institutionibus. Ca.

XV

¶ Onsequens his est circa magistratus distinguere/ habet enim & hec pars reipublice differentias multas/ quotq; magistratus/ & quārū rerum authoritatem habere/ & pro quo tempore magistratus quoscūq; (nam alij semestres/ alij breuiores/ alij annuos/ alij diuturniores statuunt magistratus) & vtrū oportet esse perpetuos/ an ad longum tempus/ an neutrum/ vtrum frequenter eosdem/ an non eundem bis/ sed tantum semel gerere oporteret. ¶ Preterea circa constituendos magistratus/ ex quibus oportet/ & a quibus/ & quomodo/ de his enim omnibus oportet posse distinguere/ quot modis valeat fieri/ & deinde accommodare/ qui quibus cōferant gubernationis reipublice. ¶ Est autem ne hoc quidem facile determinare/ quales magistratus sunt nuncupandi/ indiget enim ciuilibus societas multis magistratum gerentibus/ quapropter non omnes qui vel eliguntur vel assumuntur sorte/ sunt magistratus existimandi/ vt puta in primis sacerdotes/ hoc enim aliud quiddam ponendum est/ a ciuilibus magistratibus. Preterea festorum pueros & precōes/ & legati qui eligunt. Sunt autē cure ciuiles aut omniū ciuiliū ad vnā actionē/ puta dux eorum qui militat/ aut scđm partē/ vt mulierū/ puerorūq; curatores/ alie dispensatione/ sepe enī eligunt quidā/ ad distribuendā annonam. Alie ministratū/ ad quas si opulenti eligunt substituit feruus/ Maxime vero vt simplicitē dicamus illi sunt magistratus appellandi/ quibus

De secūda parte reipublice.

Quid magi-
stratus.

est deliberare de quibusdam & iudicare & subere & maxime hoc extremū. nam subere im-
periosius est. Verum ista quum ad vsum nichil diff:unt: vti ita dixerim. nodum eni determi-
nata est hmoi de nomine controversia. ¶ Libet enim aliam quandā intellectuā cōsidera-
tionē. sed quales magistratus & quot necessarij sūt ciuitati & quales necessarij quidē: iuri-
les vero ad bonā reipublice gubernationē: magis vtiq; quāpiā dubitabit: & ad oēm tempu-
bitam & pferim ad paruas ciuitates. ¶ Nā in magnis quidem licet: & debent singuli magi-
stratus ad singula opera deputari. sufficit enim multitudo ciuū ad magistratus gerēdos: ppter
ea q̄ multi ciues sunt. quare hos cū intermissione magna rēporis alios se mel duntaxat ge-
rūt. meliusq; singula curant: q̄ si in multis cura nostra distrahatur. sed in paruis ciuitatibus: ne-
cesse est in paucos magistratus plures cōferre. nā cū sit paucitas hoim: nō facile est multos in
magistratibus esse. quāā postea forent successores eorū. Ind: gent quādoq; magistratibus
eisdem & legibus parue magnēq; ciuitates: nisi q̄ he quidē lepe indigent eisdē. illis vero
multo rēpore intermisso id accidit. quāpropter nichil phibet multas simul curas illis demā-
dare. nō enī se impediunt. & ppter hoim paucitatē: necessarij sunt magistratibus quāā
luminaria obeliscis imposita. si ergo dicere possumus: quot necessarij sunt omni ciuitati: &
quot nō necessarij quidē: sed oportuni: facile quis sciens ista: cōiungat. quales cōiungere cō-
gruat in vniū magistratū. ¶ Debet etiā hoc nō latuisse: quales cōueniant in locum magistra-
tus plurū curā habere. & qualis vbiq; vnum magistratū potestatem habere. ceu honestatis.
vtrū in foro pfectum annone. aliū alibi. aut vt q̄ eundē dicemus magistratū. & vtrū scdm
negocia partiendū est: an scdm psonas. dico autē: ceu vtrum cure honestatis alium puerorum
& alium mulierū. & in rebus vbiq; vtrū differat secundū vnamquāq; magistratū genus.
an nichil. ceu in populari statu & paucorum gubernatiōe & optimatū & in monarchia: vtrū
idē sunt magistratus potestates habentes. sed iō ex equalibus aut similibus. sed aliis in aliis.
veluti i optimatibus quidē ex hoibus doctis in paucorū aut potētia ex opulētis. in populari
statu ex ingenijs. an existant magistratū quidā secundū has diff:etiās. est autem vbi iudē
cōueniunt: est & vbi idē dē ferunt. alicubi enī congruit magnos effectū: alicubi paruos cōfide-
magistratus. ¶ Verūtamen vtrū aliqui ptriū: ceu corū qui pconsultant. hec enim potestas
non est populari. cōsiliū vero populari. oportet enī esse aliquid tale: cui cura sit populū cō-
silio peruenire. ne ociosus sit. id autē cum pauci sint numero. paucorū potētie est. est autē
necesse vt pconsultores illi sint pauci numero. quare paucorū id potētie est. sed vbi sūt ambo
hi magistratus: pconsultores cōsiliarij pfectiū. nā cōsiliarij popularis: pconsultor autē
paucorū potētie. ¶ Dissoluūt etiā potestas cōsiliij in hmoi plebes gubernatiōibus: in qui-
bus populus ipse cōueniens de omnibus constituit. hoc autem accide cōsueuit: cū est vtilitas
quedam aut merces constituta iis qui in cōcionem conueniūt. ociosi etiā conueniūt persepe
& de cunctis ijs si statuit. ¶ Qui autē i uiciorū curā habent. & qui mulierū & si quis alter est
q̄ potestate & curā habeat hmoi optimatū id est. & nō popularē: quopasto enī i populari sta-
tu. pauperū mulieres cohibebūt iurās nō pderet. necq; est paucorū potētie. nā mulieres ipso
rūan delicijs viuūt. Sed de his quidē: eat. mus dixisse: nūc fat sūt. ¶ De constitutiōis autē ma-
gistratibus cōnādum est iā trāsire. Cōsiliū autē differetie in tribus terminis: quibus cō-
siliū necesse est oēs modos esse cōprehēfos. vnius ex tribus est: q̄ sint illi q̄ magistratus cō-
stituit. alter ex quibus constituit. Tertius p quem modū. Cuiusq; vero istorū: diff:erentie tres
sunt. aut enim ciues omnes constituint. aut quidā vel ex oibus vel quibusdā determinatis: ceu
per censum. vel per genas. vel per virtutem. vel per quiddā tale aliud quale apud Megarēses
ex iis qui vna cū populo cōiuncti sunt ad bellā gerenda. Et hoc per electionem: aut per sortē.
rursus autem hec simul cōduplicata. dico autē hos quidem quidam illos vero fore. Vnius cuiusq; diff:erentie istorū
modi erūt quatuor. aut enim omnes ab oibus per electionem. aut omnes ab oibus p sortem
& vlex cunctis vel quasi diu. si p tribus & cōuentis & societates: quousq; trāscat per vniuer-
sos ciues. aut semper ab omnibus: & partim sic partim illo modo. Rursus vero si aliqui sunt
qui constituint magistratus: aut ex omnibus per electionem: aut ex omnibus per sortem: aut
ex quibusdā per electionem: aut ex quibz uelā per sortem. vel partim isto modo partim illo. dē
cō autem quidā ex omnibus per electiōē: quēdā per sortem. ita duodecim modi est. cū
tur seorsum: duobus cōduplicatis. ¶ Horum autem due constitutiōes sunt populares: hoc est

Megarēses.

oēs ex oībus electiōe vel forte: vel ex vtriusq; partim sorte partim electiōe fieri magistratus. At vero non oēs simul sed ex omnibus constituere vel ex quibūsdam vel forte vel electiōe vel vtroq; modo aut partim ex omnibus partim ex quibūsdam vtroq; modo: dico autē vtroq; modo partim forte partim electiōe illius speciei est: que appellatur respublica. ¶ Quosdam vero ex oībus constituere partim electiōe partim forte: aut vtroq; modo hos quidem forte illos electiōe: pauciorū potentie est: multo magis si vtroq; modo. sed quosdā ex omnibus quosdā ex quibūsdā: civile optimatū: vel quosdā electiōe quosdam forte: quosdā vero ex quibūsdā pauciorū potentie: etiam si per sortē fiat vel non fiat. & quosdā ex quibūsdam vtroq; modo: quosdam autem ex oībus: & ex quibūsdā omnes per electiōem optimatū.

- 74 ¶ Modi igitur circa magistratus tot sunt: & distinguuntur ita secundū rempublicarū formas. quā autē quibus cōducant: & quomō cōstitutiones eorum faciēde sint vna cū potestatibus magistratū: & qui sint hi: manifestū erit. dico autem potestare magistratus seu circa redditus authoritatē habere: & circa custodiam. alia enim potestatis species: quemadmodū circa bellum & circa cōtractus forentes.

¶ Q VINTIDECIMI CAP. COMMENTARIYS.

- 64 Ic de magistratu secūda scilicet parte reipublice: que nūero 55 adducta est: et prosequitur.
65 h disgregando ea que deinceps sunt discutiēda. ¶ Qui uero magistratus sunt nūcupandi. & excludit quosdā ab hmoi nūcupatione: quīs sint a multitudine aut forte aut electiōe desumpti. ut sacerdotes: coragii: precones: legati. dux belli: pueros: & mulierū institutores: qui pedonarias & gyneconomi appellantur: dispensatores ut sitonette qui frumenta metunt annonamq; di penant administratores ut cum ad administratiōes aliquas rerū etiam si abundat: pauloq; fuerint opulentiores: eliguntur. Diffinitio magistratus: eos videlicet proprie magistratus esse dicendos: quibus in republica deuberandi iudicandi: & iubendi est facultas: & maxime iubendi. nam iubere ceteris impotens est: verū non vult ut de vocabulo qui proprie & qui improprie magistratus dicantur: magnam agitemus cōtentionem: quia hmoi cōtrouersia: parū ad rem nostrā pondus habet: parūq; momentum.
- 66 ¶ Trāsit ad aliam inquisitionē & magis quidē intelligētia dignam: quales & quorū magistratus necesse est ciuitati: quales necessarii: sed ad studiosum reipublice & statum huiusmodi viles: & circa omnē ciuitatē & maxime paruas hec dubitari possunt. ¶ Primū generalitē respōsiōne diuit multos esse oportere: & in magnis ciuitatibus & in paruis magistratus. sed id interest quod in magna ciuitatibus vniūque magistratū vnum opus deputare oportet: & hominem vniūq; genere magistratū: ob multitudinē que ad has obediēdas curas sufficit: sicq; melius singula a singulis curant: q̄ si in multis simul gerendis magistratibus cura distrahēret. in paruis autē opus est: ut vnus & idem plures gerat magistratus: q; plures magistratus in paucos conferant. alioqui si in multis (illis deficientibus) non esset obediētia paucitatē qui illis in magistratibus succederēt. preterea magnis ciuitatibus opus est: sepe eisdē innouare magistratus: paruis autē multo tēpore tranācto. quare nichil prohibet multarū simul curarū eisdem principatū gerere. nō enim ille se cure impediūter ad hominū paucitatē facere oportet magistratus: tanq̄ lichnia rāde iabris inposita. Verūtamen cū vnus plures magistratus gerit non necessarium est optimi quidē: necessarii sunt iugendi. sic enim ille cure se minus impediēt. ¶ Tāgit multa: que cūliē: rerumq; publicarū solentē indagatorē latere minime oportet. que ex determinatis partim: & ad huc ex determinatis dilucidiora euadent. ¶ Predicta respiciēbāt cōs pluribus rebus publicis magistratus: hic autē de propriis magistratibus: & qui vni soli reipublice cōueniunt. & ostendit precōsultorē esse paucorū potentie: cōsiliū autē populare. & illam precōsultandū potestatem expedire paucorū potentie atq; precōsultationē primū locum: imitalq; partes obinere: vbi in republica vtrūq; & cōsiliū & precōsiliū: ut ita dicā: fuerit. ¶ Quāvis cōsiliū populare fit: non tamē omni populari gubernationi cōpetit. nam in vltima populari specie: huiusmodi cōsiliū non creat aut creatū dissoluitur.
- 70 ¶ Denū patefacit: si quis magistratus creat: qui curam honestatis pueroū & mulierū & huiusmodi id esse reipublice optimatū: pprium: neq; id populare neq; paucorū potentie esse. ¶ De institutionibus magistratū artificiose tractat: neq; assignat terminos: scilicet a quibus ex quibus: & quomodo cōstituant. ex quorū cōmixtione atq; cōpositione: omnes magistratū modi cōprehenduntur. et quicq; horū terminorū tres habet differentias. ut aut ab oībus sumunt magistratus: aut ab aliquibus: aut cum cōbinant hec ab oībus quosdā & quosdā vero ex quibūsdā. Preterea aut omnes electiōe: aut oēs forte: aut quosdā electiōe: quosdam vero forte. Et vnaqueq; harū differentiarū: quattuor rursus habet modos: aut ab oībus omnes sumunt magistratus electiōe: aut ab oībus omnes forte: et hec vel ex cunctis

Quid magistratus.

simul. vel quasi particulatim per tribus cōuentus: & societatis: quousq; transeat per vni versos ciues. aut quidam ab oibus electione. quidā forte. aut quidam ab oibus quorū pars quēdā sortitur pars ve ro eligit. Rursus si a quibudā sumātur magistratus. aut a quibudā sumātur ex oñibus per electionē. aut ex oñibus per sortē aut ex quibudā electione: aut ex quibudā sorte. aut vtraq; cōbinando: ceu quodā magistratus electione: & quodā sorte. quare modi duodecim efficiuntur: cum duo seorsim cō binant. ¶ Aptat rebus publicis hos constitutionū magistratū modos. hi duo modi oēs magistratus ex oñibus esse cōstituendos electione: aut ex oibus sorte siue partim electione partim sorte: popula ris potētie sunt. at vero hi modi non oēs simul magistratus: sed ex oibus cōstituere aut ex quibudā siue electione siue sorte siue vtroq; modo: eius sunt que reipublica appellatur. isti vero quodā ex om nibus cōstituere. siue electione siue sorte: siue partim electione partim sorte: aut quodā ex quibudā siue electione siue sorte siue vtroq; modo: paucorū potētie. Hi demum quodā ex oibus & quodā ex quibudā siue electione siue sorte: aut quodā ex omnibus aut quodā ex quibudā sed oēs ele ctione: reipublice optimatū. ¶ Colligit tot esse modos cōstituendi magistratus: quot ex cōbinationi bus superiorū modorum accipiūtur. qui secundū reipublicas differunt. nam aliqui constitutionū mō di sunt popularis gubernationis: aliqui reipublice: aliqui paucorū potētie: aliqui vero optimatis: ceu visum est qui vero modi quibusc; rebus publicis competant: et quomodo faciende erunt cōstitutio nes: pariter cum potestatis magistratū: & quā illi erunt magistratus: in sexto fiet manifestum. Potestatem magistratus voco: ceu circa redditus authoritatem habere: et circa publicam custodiam. alia insuper species potestatis: vt authoritas atq; dominii dūctandi exercitus: & circa contractus re rum venalium.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. QVINTVMDECIMVM.

D Reterea festorū prouisoires. Huiusmodi festorū prouisoires: duces chororū in festis: in nu- 65
pris: in pompis. grece χοροτολάιαι vero choragi dīcuntur: chororū societateq; sint du- 72
ces: tenentq; primariū. ¶ Cōsistunt autem differētie in tribus terminis. Termini magistratuū differētie & modiet cui specie reipublice quisq; modorū conueniat: quid sedecim sunt expressi: ex subiecta descriptione si quis attendat facile deprehendi possint.

Tres teri		A QVIBVS.		EX QVIBVS		QVOMODO.											
Differētie	1	Ab omnibus.	1	Ex omnibus	1	Electione											
	2	Ab quibudam	2	Ex quibudam	2	Sorte											
	3	Ab oibus quidā & quidā ab quibudam	3	Ex oibus quidam & quidā ex quibudam.	3	Partim electione Partim sorte.											
Causarū modi.	1	Ab oibus omēs	5	Ex oibus oēs	9	Ex oibus oēs electioe	13	Ab oibus electioe									
	2	Ab oibus quidā	6	Ex oibus quidā	10	Ex oibus oēs sorte	14	Ab oibus sorte.									
	3	Ab quibudā oēs	7	Ex quibudā oēs	11	Ex oibus parti ele- ctione partim sorte	15	Ab oibus prim ele- ctione partim sorte.									
	4	Ab quibudā quidā	8	Ex quibudā quidā.	12	Ex quibus aut electioe aut sorte	16	Ab quibus aut electioe aut sorte.									
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
		populare.	reipū.	reip.	pau.	pop.	rei.	reip.	pau	opti.	pop.	reipū.	pau.	opti.	popū.	reip.	pau.
			opti.	opti.			opti.	opti.								opti.	

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
populare.	reipu.	reip.	pau.	pop.	reip.	reip.	pau.	opti.	pop.	reipu.	pau.	opti.	popu.	reip.	pau.
opti.	opti.			opti.	opti.									opti.	

¶ De iudiciis iudiciorum speciebus & de modis iudiciorum. Cap.

XVI

R Elīquum ex tribus est de iudiciis dicere. capiendi vero sunt istorum modi per eā- 75
dem viam. eēntim differētia iudiciorum in tribus terminis: ex quibus & de quibus & quomodo. dico autem ex quibus: vtrum ex omnibus vel ex quibudā. De 76
quibus: quot sunt species iudiciorum quomodo: vtrum per sortem vel per electio-
nem. ¶ Primo igit distinguamus quot sunt iudiciorū species. Sunt autē octo numero. vna
ratione: repositere. Altera: si publice cui insuratus sit. Alia: quod ad statū ciuitatis pertinet.
Quarta: ex magistratibus & priuatis hominibus: quēcūq; circa penas versantur. Quinta
de priuatis cōtractibus: habentibus magnitudinem. Ac preterea de homicidiis: & peregris

nſ. Homicidijs rurfus ſpecies ſiue in ipſis iudicijs ſiue in alijs ex puidetſa fecerit vel inu-
tutus & quotcuq; coſitemur quidem facta de ſure controuerſia facimus. & quęcuq; pro ho-
micidio profugis circa redditum ſtatuitur. vt Athenis dicitur. & id quod eſt ad putei mul-
ſtam iudicium. Cōtingunt autem talia in omni tempore pauca & in magnis ciuitatibus. Athene.

- ¶ De peregrinis autem vna pars eſt. ſi peregrinus contra peregrinū agat. altera: ſi peregrinus
contra ciuem. eſt inſuper vltra hec omnia de paruis contractibus cognitio: qui drag-
mas quinq; aut non excedat aut parum. Oportet enim de his ſus dici: nec incidit in iudi-
cium multitudinem. Sed omitramus de hijs & de homicidijs & de peregrinis dicamus autem
de ciuilibus de iſis in quib; ſi non recte iudicetur ſeditiones gignuntur ac rerumpu-
77 blicarū motus. ¶ Neceſſe eſt enim: vel omnes de omnibus ſupradictis iudicare electione
vel ſorte: vel omnes de omnibus partim ſorte partim electione: vel de quibuſdā eorum ali-
quos partim ſorte partim electione aſſumptos. hi ergo modi nūero ſunt quattuor. Totidem
autem alteri: qui ſecūdem partem. rurfus enim ex quibuſdam: & qui iudicant de oibus per
electionē: aut ex quibuſdā de omnibus per ſortē: vel partim ſorte prim electione: vel quedā
78 iudicia de eiſdem ex ſortitis & electis. Iſti ergo (vt dictum eſt) ſunt modi in predictis. ¶ In
ſuper eadem conduplicata. dico autem vt quedam ex omnibus: quedam ex quibuſdā: que-
dam ex vtriſq; ceu ſi euſdem iudicijs eſſent alijs ex omnibus: alijs ex quibuſdā per ſortem vel
per electionem vel ex ambobus. quot igitur modi iudiciorū eſſe poſſunt: dictum eſt. Horū
autem prima: popularia ſunt: quęcuq; ex omnibus vel de omnibus. Secunda vero: pauco-
rum potentie quęcuq; ex quibuſdam de omnibus. Tertia optimatū & ciuilia: quęcuq; partim
ex omnibus partim ex quibuſdam.

¶ SEXTIDECIMI CAP. COMMENTARIVS.

- 75 **M** Vmero ſſ tres partes rerumpublicarū poſuit conſultationē. magiſtratus/iudicia/exacta du-
arū primarū determinatiōe/prime quidē numero ſſ ſecūde 6. 4. hic de tertia agit: ponſ
tres terminos: ex quibus de quibus & quomodo. ad cōprehendendos eodem artificio iu-
diciorū modos: quo & deprehēſi ſunt magiſtratuū modi. terminus ex quibus reſpicit an ex oibus ci-
uilibus ſumant iudicia: an ex quibuſdā. de quibus: reſpicit ea circa que verſant iudicia: que pfecto tot
76 ſunt: quot iudiciorū ſpecies. quo vero vt in magiſtranbus/ſorte ne an electione iudicia ſiant. ¶ Octo
iudiciorū ſpecies. Prima eſt de reperiendis rerumpublicarū adminiſtratiōibus. Secūda de publicis in-
iurijs. Tertia: de ijs que ad rempublicā ptenent. Quarta: de cōtrouerſijs ratione damni & magiſtratuū
& priuatoꝝ. Quinta: de priuatis cōtractibus magnitudinē quidē habentibus. ¶ Sexta: de homicidijs.
Sepeima: de pegrinis. Octaua: de paruis dragmalibus: cōtractibus vt qui quinq; dragmas: aut pau-
lo amplius nō excedant. in quibus quidē non opoſ eſt iudiciū multitudinem. Species iudicij de homi-
cidijſ rurfus diuiditur. nā vna ſpecies eſt: cum iudicat de homicidijs puidencia/electione/ſponte: p
petratis. Alia: de homicidijs que quis fecerit inuitus. Tertia: de homicidijs que facta cōſent: iure ta-
men: an iuria id factum ſit: in cōtrouerſiā venit. Quarta: de pfugis et exulibus ob perpetrātū homi-
cidij: cum reuerſi deprehendūtur. Species iudicijs de peregrinis in duas ſectas. Prima eſt: cum pere-
grinus agit in peregrinū. Secūda: cum peregrinus in ciuem. ſed nunc miſſi faciamus dicere de homi-
cidijſ & de peregrinis: & de illis precipue inſedamur que rempublicā cōcernunt: & quibus non rite
77 diſpoſitis ſeditiones oriuntur: & rerumpublicarū motus. ¶ Ponit octo modos iudiciorū. quattuor vni-
uerſales: quidō omnes iudicāt: & quattuor particulares: quādo quidā iudicant. quattuor vniuerſales
ſunt. nam aut oſ de omnibus ſupradictis iudicāt electione: aut omnes de oibus ſorte. aut oſ de om-
nibus partim electione ptim ſorte. aut omnes de quibuſdā hi quidē electione illi ſorte. Quattuor parti-
culares: aut enim quidā de oibus iudicant electione. aut quidā de omnibus ſorte. aut quidā de oibus
78 partim electione partim ſorte. aut quidam de quibuſdā: aut hoc aut illo modo. ¶ Dat modos cōplica-
tiores ex pcedētib; vt cum quidā in eodem iudicio ſunt ex oibus ſorte: & quidam & quibuſdā ele-
ctione: aut contra aut vtroq; modo pmixtum. & hi totq; ſunt modi: qui ſum poſſunt circa iudicia.
79 ¶ Vult primos modos id eſt vniuerſales eſſe iudiciorū popularis gubernatiōis: ſectidos autē & parti-
culares paucos: potentie. & tertios qui dicti ſunt cōplicatiōes: q; & vniuerſales & particulares clau-
dant: mulceantq; & cōtemperet reipublice eſſe & optimatis. Littera penula ſatis.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. SEXTVMDECIMVM.

¶ Neceſſe eſt enim vel omnes Modos iudiciorū: ex ſubiecta deſcriptione deprehēdere: haud qua-
ſi difficile fuerit.

SIMPLICIORES MODI.		
1	Omnes de omnibus iudicare electione	populare.
2	Omnes de omnibus sorte	populare.
3	Omnes de omnibus partim electione partim sorte.	reipublice opti.
4	Omnes de quibuscumque hi electione hi sorte.	reipublice opti.
5	Quidam de omnibus electione	paucorum.
6	Quidam de omnibus sorte	paucorum.
7	Quidam de omnibus partim electione partim sorte	paucorum.
8	Quidam de quibuscumque hi electione hi sorte	paucorum.
COMPLICATIONES MODI.		
9	Quidam ex omnibus electione & quidam ex omnibus sorte	reipublice & opti.
10	Quidam ex omnibus sorte & quidam ex aliquibus electione	reipub. opti.
11	Quidam ex omnibus & ex quibuscumque partim electione partim sorte	reipub. opti.

Q VARTI POLITICORVM ARISTOTELIS FINIS.

Q VINTVS POLITICORVM ARISTOTELIS.

De causis mutationis rerum publicarum, rebus publicis, inaequalitate, iustitia & stabilitate. Cap.

Tercij.
53

Et alia quidem omnibus de quibus dicere proposuimus fere dictum est. ex quibus autem mutantur reipublice, et quor ea sunt & qualia, & quoniam sint singularium rerum publicarum corruptiones, & ex quibus in quales maxime mutantur. preterea que remedia & generaliter & specialiter cuiusque, & per que maxime conservari possint vnaqueque rerum publicarum: considerandum postea que dicta sunt, deinceps erit. **O**portet autem prius illud principium assumere: resque plures sunt forme rerum publicarum, & consistens quidem omnes iustum: & secundum proportionem equale: sed aberrant ab eo, ut est antea dictum. nam populus constat ex his qui cum sint sine quod equales putant se simpliciter pares esse, paucorum vero potentia ex his qui cum prestet aliquare, sunt. Inequales se in cunctis prestare arbitrantur, inaequalesque esse, opibus enim superantes simpliciter existimant superare, deinde vero alii quasi pares existentes in cunctis dignum putant se parem portionem habere. hi autem qui superiores sunt, maiora sibi competere arbitrantur, maius enim inaequale habent, igitur omnes secundum quid iustum: sed simpliciter aberrant. **E**t ob eam causam quando non pro opinione sua utique reperiunt de re publica: seditiones concitant. Omnium vero iustissime hoc facerent, qui virtute possunt: qui tam minime omnium id faciunt. Nam id simpliciter rationabile est: ut hi soli preferant, habenturque inaequales. Sunt autem quidam qui prestantes genere, plus habere se dignos putant, videntur nobiles esse illi quorum maiores virtute & divitiis predicti fuerunt. hinc principia & fontes (ut ita dixerim) seditionum oriuntur. **Q**uapropter & mutationes merito fiunt: quandoque ex presenti statu ad alium, seu ex populari gubernatione ad paucorum potentiam, vel ad populari rem ex paucis: vel ad reipublicam optimitatem ex illis, vel ad alias ex istis quandoque presentem gubernationem ad alteram non permanentes: sed in ea permanentes per se illam suscipiunt, ut paucorum potentiam vel monarchiam. Insuper circa magis & minus: seu in paucorum potentiam existentem magis extendere vel coercere, vel populari statum ampliare vel restringere, eodem modo de aliis speciebus ampliandis vel restringendis, adhuc autem in parte aliqua reipublice mouenda: seu magistratum quandam de nouo inducere vel remouere, ut apud Lacedaemonios ferunt aliqui. Lysandri tentasse regiam potestatem tollere, & Pausaniam regem, ephoros, & Epidamnios: reipublica est mutata in parte, nam pro tribuni praefectis consiliarios creauerunt. In eo vero magistratu quem Athenienses eliozam vocant, necesse est etiam corum qui in re publica versant magistratus abire: cum quis suffragiis in magistratu creatur. Paucorum autem potentia erat: quod unus in hac re publica erat princeps. **U**biq; enim propter inaequalitatem oritur

Lacedaemonij.
Lysander
Pausanias.
Epidamnij.
Equum numero.

3 2 1

disparibus tamen nō existit proportio. perpetua enim potestas regia iniqua foret: si esset in
 6 paribus. Omnino enim quæretes equum: in seditiones incidit. ¶ At enim duplex est equus.
 vnum numero: alterum dignitate. numero quidē: seu multitudine ac magnitudine idem.
 & equum dignitate autem de cor: id quod est secundū rationē. vt secundū numerū: equali ex
 cedunt tria duo: & duo vnum. sed dico secundū rationē excedere duo: & duo vnum. nam
 7 duo parē equa quaternio: & vnum duorū. ambo enim medietas. ¶ Fatentes autem simpli
 citer esse iustum id quod est secundū dignitatem: cōtendunt. vt dictum est. Alii quia si in
 aliquo sint pares: se penitus pares esse existimant. alii quia si in aliquo prestant: in cūctis se
 superare arbitrant. quōdāmodum que precipue sunt gubernandi forme: popularis scilicet & pau
 corū potentia. nobilitatē enim ac virtutem: in verbis quidem omnes fere vsurpant. etenim
 8 qui reuera nobles ac boni sunt: nusq̃ centū reperitur. diuites autē multi in locis. ¶ Sim
 pliciter vero omnino secundū alterutram statuere equalitatē: improbiū est. Patet autem ex
 eo quod cōtingit. nulla enim huiusmodi rerū publicarū recipit stabilitatē. Causa vero his
 ius: quia impossibile est ex pri^o errore in principio cōmissio non euenire ad extremū ali
 quid mali. quare opus est partim arithmetica equitate vtī. partim ea que est secundū digni
 9 tatem. ¶ Veritatem tutior est ac minus seditioni subiacet popularis gubernatio q̃ pauco
 rū. Nam in paucorū gubernatione due gignitur seditiones. vna inter seipsos: alia ad po
 pulum. in gubernationibus autem populū: vna tantū seditio fit ad paucorū potentia. ipsi se
 quo inter se: quod quidē dignum dictū sit non accidit seditio populū. ¶ Insuper medicorū
 hominū gubernatio propinquior est populari gubernationi: q̃ illi que paucorū: que quidē est
 magis iusta: q̃ aliqua huiusmodi rerū publicarū.

¶ PRIMUS CAP. QVINTI POLITICORVM COMMENTARIVS.

Ve et quot sunt cause mutationū rerū publicarū: et corruptionū earū: et que reme
 dia quibus saluēti continētur: nōdum dictum est. fere autem de cūctis alijs vni
 uersis de quibus determinare proposuerat in precedentibus est dictum. licet non
 ab re de huiusmodi rerū publicarū mutationibus: corruptionibus medelē: ac reme
 1 dia: determinatio est suscipienda. ¶ Ad memoriā reuocandas esse vult species rerū
 publicarū: que generaliter numero 29 tertij specialiter autem numero 15 quard et se
 quētibz et quonam pacto popularis gubernatiōis et paucorū potentie non sit iustum simplicitē
 3 sed secundū quid: numero 15 tertij iam cognitum est. ¶ Inequalitatē priorem esse causam q̃z ori
 ginem mutationū rerū publicarū. quādo enim non vtraq̃ pars et opulētor: & inopula pro opulē
 4 tione sua equalē in republica reponit: seditiones cōcitant: seditione autem reipublice mutant. ¶ Res
 publicas vario modo mutari. aliquādo de specie in oppositam: aut alterius generis speciem: aliquādo
 5 ad eam dumtaxat admitti. Littera de se conspicua. ¶ Quāq̃ ita est q̃ in omni republica propter in
 equalitatē oriri seditionē cōtingat: atamen in equalibus proportio est. nam perpetuū regnum equa
 libus inualeat. fieri tamen potest vt id sit pro dignitate. incidunt enim in seditiones: qui querunt
 6 omnino totaliter equum. ¶ Duplex equum: vnum numero quod quidē medium est arithmetici
 idem atq̃: equalē multitudine aut magnitudine: alterū pro dignitate equum: quod geometricū est in
 rationū proportionū: equalitate consistit. de vtroq̃ oppido q̃ abunde dictum est: in annotatiōibus
 7 circa tertij caput quinti ethicorū & sequentiū capitiū. ¶ Ob has duas equi species due precipue
 fere declarant gubernatiōis forme paucorū potentia & popularis gubernatio. nam equū: iusti vtraq̃ po
 nit. sed pauciores: equū quod pro dignitate & geometricū iustum ponit: illudq̃ sibi falso arrogat.
 quia reuera neq̃ boni neq̃ dignitatem diuites sine: & nobilitatis opinioe pretumidi. populares au
 tem iustū dicunt equū: & nūero & arithmetici qd̃ eque sibi falso ascribunt. nō cū si in aliquo equa
 8 les: licet in vniuersis et omnino equales existant. ¶ Iustum statuerē in republica: aut omnino secū
 dum equalitatē geometricā et pro dignitate vt volunt paucipotes: aut omnino secundū arithme
 ticā et in numero que volunt populares prauū est. Sed partim arithmetica equalitate: partim geome
 9 trica: vtendū est. quia cum iustum ab altera tantū harum equalitatū desumit: res publica stabilitas non
 habet: sed varijs quatitur moribus: ac seditionibus: necesseq̃: tandē est ex huiusmodi errore ab exor
 tio admissorū: tūdem in grandē quandā priciem reipublica deuoluat. ¶ Quāq̃ ita est: stabilior ta
 men popularis gubernatio q̃ paucorū potentia. Primo quia in paucorū potentia: due seditiones oriū
 tur: et paucorū potentia inter se & ad populū. in populari autē gubernatiōe: vna: populū aduersus pau
 cos potentes. inter se enim non oritur seditio. que mēione digna sit. ¶ Secundo. popularis gubernatio
 magis accedit ad gubernatiōē mediocriū hominū: que omnīū stabilissima est q̃ paucorū potētia.

Equū pro di
 gnitate. 4. 2. 1

non sū igitur si popularis & stabilior & securior q̄ paucorū potentia est.

ANNOTATIONES AD CAP. PRIMVM QVINTI POLITICORVM.

N quinto hec mutationes rerū publicarū. medele. durationes. De mutationibus & medelis. inegalitas. seditiones. cause seditionū. medele. mutationes popularis gubernationis. mutationes paucorū potentie. mutationes optimatū. medele. magistratus saluē de reipublice aptus. mutationes regnū. medele regnū & retentio tyrānidia. De inegalitate. ab 1 ad 10 numerū. de seditionibus. a 10 ad 14. de causis seditionū. num: a 14 ad 15. de medelis seditionū. a 15 ad 19. de mutationibus popularis gubernationis. a 19 ad 24. de mutationibus paucorū potentie. a 24 ad 35. de mutationibus optimatū. a 35 ad 42. de medelis mutationū harum rerū publicarū. a 42 ad

62. de magistratu apto. a 62 ad 72. de mutationibus regnū. a 72 ad 92. de medelis & ratione tyrānidia. a 92 ad 128. de durationibus. a 128 ad calcē libri in capite. 12: ratio. ¶ In eo vero magistratū: quē athenienses eliazem vocant greci de eo magistratu ita ελιας το μετα δικαστηριον ητι αττικη και διικας ται κλας ται κλαουητο. κλας βουλη ουκ εσται α ι ανδρων χιλιας. Eliazem magnum pretoriū Atheniense & iudices eliazē vocabantur. Eliaz cōsiliū constitutū ex mille viris. Leonardus habebat. Apud Elienses vero necessariū est illorū etiam qui versant in republica: dignitates vadere: quādo creat magistratus aliquis. & in aliquibus exemplaribus: apud Dienes. sed arbitror vido scriptorū.

Leonardus.

Aristoteles

verum Aristoteles sic εστι δα τιν ηλιας η παναθησις οτι εστι τιν η τω πολιτικω μετα βασιλεως τας αρχας. α ταντι πινυηται αρχι τισ. και ταλοπα. et quia parū intelligibile erat eo modo quo posuit Leonardus. imutatus est hic locus ad littere grece intelligentiā. ¶ Vbiq; enim propter inegalitatē oritur seditio: disparibus tamē non existit proportio. Aliter q̄ hic habeat in numero huius littere respondē: expositū est: ppter ambiguitatem particule ουμνη. quam Leonardus negatiue accepit. ego vero aduersatiue: & non negatiue. nam ex Suda ουμνη αλλαμνη etiam designat αλλαμνη autē nostri: attamē aut quippiam simile exponit. Aristoteles sic habet πανταρχον γαρ δια το ανωστην οτ αμνη ουμνη τας ανισ οισ υπαρχι αναλογη. και δι ος γαρ βουλη και αρχιστ. εα η η η σισ. quod ad verbū. vbiq; enim ppter inegale seditio: attamen inegalibus inest: pportionale. nam ppetua regni potestas: inegalis: si sic in equalibus. et plane dubium esse possit: an id velit quod in littera exposuit. verū vt aduersaria particula. est: rectius quadrare videtur intelligentiē si intelligat particula esse negatiua. regnū enim potestas inegalis est ad equales. (nam regis ad ciues qui inter se sunt equales: sed regni inegales. virtum hoc in illo modo rectus sit alij amplius diuidicent. littera tamen dimissa est vt erat: ppter ambiguitatem: vt dictum est: diuisionis ουμνη. ¶ Verū tamen tutor est ac minus seditioni subiacet. Id summo de primis speciebus popularis gubernationis certū. in vltima enim in qua sunt populi ductores: seditiones crebre exoriantur.

Leonardus.)

De seditionibus paucorum & populariū. pro quibus rebus seditiones oriantur & de causis earum. Cap.

Vm vero cōsideremus quibus de causis seditiones mutationesq; rerū publicarū eueniunt: capiēda sunt primo vniuersaliter principia. & cause eorum. Sunt autem fere (vt ita dicam) tria numero: de quibus primo secūdum se succinte determinandū est. vidēre enim oportet: quoadmodū dispositi ad seditiones deueniunt: & quarū rerum gratia: q̄ tertio que sunt principia ciuiliū turbationū: ac seditionum inter ciues. ¶ Quod quidem igitur disponatur ad res nouas appetendas: illa est potissima causa de qua iam diximus. hi quidē quia pares esse volunt: si quis plus habent: nisi hoc sit seditiones cōcitant. illi vero: quia inegalitate affeāt: & excoisim: si arbitrant nō plus habere cū sint inegales: sed equale aut minus: adeque seditioni sunt. hec autē quandoq; iuste capiuntur: quandoq; iniuste. Inferiores quidē vt pares sint: seditiones molitur. & pares qui sunt: vt prestant. Quoadmodū igitur dispositi sunt: quā res nouas seditionesq; querūt: dictum est. ¶ Res autem pro quibus seditionibus cōtendunt: sunt lucrum & honor. atq; his contraria: dedecus enim & danini vel sפורum vel amicos fugientes: seditiones in ciuitatibus agunt. ¶ Cause vero ac principia motionū vnde ipsi ita disponunt: et prois que diximus: sunt vt septem. sunt etiam vt plura: quorū duo sunt eadem cū illis que dicta sunt: non tamē eodem modo. propter enim lucrum: & propter honorē irascit inuicem: non vt acquirant sibi ipsi (vt dictum est: prius) sed quia vident alios partim iniuste prim iuste plus in ipsis habere. Insuper ppter contumeliā. propter metum. propter potentia. propter contē

Cause.

- 1 Lucrum.
- 2 Honor.
- 3 Inuria.
- 4 Metus.
- 5 Excessus.
- 6 Contēptus
- 7 Incrementū pter pportione
- 8 Verecōdia.
- 9 Negligentia.
- 10 Paritas.
- 11 Dubitatio.
- 12 Extrinsicū.

ptum. propter incrementū excessuum: ppter ea & alio modo propter verecūdiam. propter negligentiam. propter paruitatem. & propter dissimilitudinem.

¶ SECUNDI CAP. COMMENTARIUS.

Ria secundū se & seorsum: primo figura rudiq; discussiōe determināda. primū quo pacto affecti: seditiones mouent. Secundū quarū rerum gratia. illas excitant. Ternū que sunt principia & cause turbationū et seditionum inter ciues. ¶ Hic de primo. affecti sunt. ad seditiones inopes qui diuinis pares esse volunt diuitemq; ac potentes qui cum inaequalitate affectent se semper minus qui debeant habere potius in super quā cum sint equals: ambiūt: prestareq; volūt. omnes enī huiusmodi fiat ad quod mens insatiabilis: et appetitus eos pertrahit: seditiones cōcitant atq; mouent.

¶ De secundo. ea cuius gratia seditiones mouent: sunt lucrum & honor vt illa adipiscantur: et eorum contraria damni scilicet & dedecus vt illa vitent. ¶ De tertio. principia et cause huiusmodi turbationū ac seditionū inter ciues: sunt vt septem: sunt vt plures. septē sunt lucrum. honor. iniuria. metus. cōtemptus: excessus. incrementū debitam proportionē excedens. Addunt alio modo et hec quattuor: verecūdia. negligentia. paruitas. dissimilitudo. ob verecūdiā negligentia et paruitatē pauci illiq; mutationis sensum irreperens: mutant respublice abiq; seditione & motu. Et lucrum & honor: quādo sunt ea pro quibus seditionibus cōtendunt: mouēt animos seditionisq; vt illa adipiscant quādo vero principia & cause seditionū iritant ciues indignatione aut inuidetiā: cum hi vident se inhonoratos: illos autem honoratos. Littera satis aperta est.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. SECUNDVM.

¶ Propter enim Lucrū et propter honorem que hic annumerat: vndecim sunt. verū adiciet postmodū extrinsecam causam: vt nūero 86: que adiecta numerū perficiet 12. ¶ Propter paruitatē. Propter id quod sensim & pariter repit. quando a republica aliquid parum de mitti & toleratur: quia latet aliquod momētū habere ad tollendā respublicam: deinde permittit quāpiā paucillulū de iustis latenter irreperit respublice malum: tandemq; ad id pducitur: vt aut tollatur: aut in magno versetur discrimine.

¶ De causis vndecim seditionum declaratio. Cap.

III.

¶ Orum autem contumelia et lucrum quam habeant vim: et quot seditionū causas: fere est manifestū. contumelia enim & auaricia eorum qui gubernant. homines puocantur ad seditiones contra illos & contra statū respublice que ista fieri patitur. auaricia vero cōg ex priuatis rebus fit: quādoq; ex publicis. ¶ De honore etiam clarum est: et quid valeat & quomodo causa sit cōtendendi: ipsi enim inhonorati & alios honoratos cōtinentes: seditione aggrediuntur. Hec autem iniuste quidē sunt: cum preter dignitatem honorant quidam vel inhonorant. iuste vero cum secundū dignitatem. Propter prepotentiā autem: quando quis maior sit & potentior: vel vnus vel plures: cum secundū ciuitatē & potentiā respublice. consuevit enim ex talibus fieri vnus dominatio vel gubernatio violenta. Quapropter quibuscūq; in locis ostracismo vtiuntur: ceu Argis & Athenis. at qui melius erat ab initio providere: ne in huiusmodi potentiā augeri homines permittētur: q post contra auctos remediū querere. ¶ Propter metum vero ad seditionem deueniunt: qui formidant ob maleficia cōmissa ne penas dent: & hi contra quos paratur violentia preuenire volentes: priusq; malum fiantur. vt apud Rhodum: mobilitas contra plebem insurrexit metu iudiciorum que sibi parabatur. ¶ Propter cōtemptum vero ad seditiones deueniunt: & insurgunt: ceu in pauciori potentia: quando plures sunt illi qui a republica excluduntur. potentiores enim se putant. Et in populari statu opulenti cōtinentes inordinationem & malam administrationē eorum qui respublicā gubernāt. ceu apud Thebanos post pugnam in Onophitis cōmissam: mala gubernatione popularis status interit. Et in Megarenisibus. cum per inordinationē & magistratum negligentiam superati sunt. Et Syracusis autē Gelonis tyrānidem. Et Rhodii populus anteq; contra insurgeretur. ¶ ¶ Sunt etiam propter incrementum excessum mutationes reipublicarū. vt enim corpus ex partibus suis constat: & oportet eas simul pro modo quāq; suo crescere: vt cōsensurionis maneat harmonia: ac nisi hoc fiat corrumpitur (ceu quando pes quattuor cubitorū sit: ceterum vero corpus duorum palmorū longitudinē habeat: interdū etiam in alterius animalis figurā

1. Lucrum.
2. Honor.
3. Iniuria.
4. Metus.
5. Excessus.
6. Contemptus.
7. Incrementū p proportionē.
8. Verecūdia.
9. negligentia.
10. Paruitas.
11. Dissimilitudo.
12. Extrinsecū.

- Prima causa.
- Iniuria.
- Lucrum.
- Honor.
- Hec honorationes & uoluntationes.
- Excessus.
- Argi.
- Atheniensis.
- 5.
- Metus.
- Rhodij.
- 6.
- Contemptus.
- Thebani.
- Onophyti.
- Megarenies.
- Gelon tyrannus.
- Rhodij.
- 7.
- Incrementū p proportionē.

Tarentini.
Iapyges.
Medi.
Grecia.
Argiui.
Hebdorna
Cleonenes.
Athene.
Lacedemonij
8
Verecūdia.
Herea.
9
Negligentiā.
Horem.
Heracleodo-
rus. 10
Paruitas
Ambraciota.
11
Dissimilitudo.
Sybaris.
Trezenij.
Achel.
Thurij
Sybarite.
Bysanti.
Antisiel.
Chior.
Zancle.
Samij.
Apollonate.
Euxinus pon-
tus.
Syracusan.
Seda causa.
Amphipolite.
Tertia.
Chalcidēses
Cleonemij.
Chytus.
Colophonij.
Notij.
Quarta.
Athene.
Pyreum.

transire queat: si non solum quantitate verū etiam qualitate inmoderatū fieret incimen-
tum: ita & ciuitas ex partibus constat: quarū interdum aliqua latenter succrescit: cetero ege-
norū hominū multitudo in popularibus gubernatiōibus & rebus publicis. contingit vero
quandocūq; id per fortunam: velut apud Tarentū cum superati prelio ab Iapigeniis nobi-
litas magnam partē amiserunt: fuit autem id preliū paulo post id tempus: quo Medi Gre-
ciam inuaserūt: ad populārē statum ex republica est facta mutatio. & argiui post cedem suo-
rum in hebdonada a Cleoneme spartata facti: coacti sunt iniquissimos quosdam ad rem-
publicā recipere. Et athenis cum terra male pugnare aduersus Lacedemonios: nobilitas at-
tenuata est: cum ex descripto se submittere ad bellum cogere. contingit autem hoc in po-
pularibus gubernatiōibus: rariū tamen. Pluribus enim diuitibus existitibus vel diuitiis in
pluribus auctis: mutatio fit in paucorū potentia atq; potentatū. ¶ Mutatur etiam res publi-
ce absq; seditione: propter verecūdiā. vt in Herea. cum enim per electionē sumere magi-
stratus solerent: omnes sortiti sunt: ex eo q̄ electiones eorum in homines turpes: pudendos
q; cadebant. ¶ Bist propter negligentia: quando finunt ad summās potestates eos assumi:
qui nō sunt amici status eorum: per quem quidē modum: apud Horem euerfa est paucorū
gubernatio per Heracleodoriū: qui magistratū nactus gubernationē ciuitatis ex paucorum
potentia ad populārē statum traduxit. ¶ Insuper propter pusillum. dico autē pusillum quā-
do latet paulatim succrescens republice mutatio: que ad magnitudinē latenter euadit: si ne-
gligatur id quod pusillum. quemadmodū apud Ambraciotas a paruo censu prius erant ma-
gistratus. Tandem vero a nullo fuerunt: quasi nichil aut prope foret interparum & nichil.
¶ Seditiones etiam cōcitant aduene: donec in eadem simul conspiratione deuentum sit.
vt enī non ex quauis multitudine constimil ciuitas: ita etiam neq; in quouis tēpore. Quia
propter quācumq; iam iniquissimos susceperunt aduenas: omnes fere seditionibus facti sunt.
cū Sybarim: vna cum Trezenis incoluerūt Achei. postea maiorem in numerū crescentes:
Achei Trezenios pepulerunt. vnde ortum odium est Sybaritis: et in Thuris idem fecerūt
Sybarite contra illos qui eos receperant: nam plus habere volentes: quasi de suis agris pul-
si sunt. Et apud Byantium aduene in oppressionē ciuium cōiurati: cognita re prelio et ar-
mis expulsi sunt. Et Antisiel: exules ex chio susceptos tandem armis decicere coacti sunt.
Zancle vero qui Samios receperūt: mox ab eis sunt propria ciuitate deiecti. Apollonate
qui sunt in Euxino ponto: aduenis receptis seditione agitati sunt. Et Syracusan post tyrā-
nos expulsos: cum hospites & cōductos milites fecissent ciues: in seditionem & prelium in-
ciderunt. Et Amphipolite receptis Chalcidentium colonis: pulsi tandem ac illis sunt fere
omnes. Seditionē autem concitant in paucorum quidē potētia multitudo indigne ferēs
quemadmodū dictum est prius: q̄ cum ipsi sunt pares non eque honorātur. In populari ve-
ro statu nobilitas q̄ pars fiat ceteris: cum ipsi sint prestantiores. ¶ Incidunt autē quādoq;
in seditionē ciuitates propter situm: quādo talis est locus: vt nō ad vnā eandēq; gubernati-
onē sit aptus. vt Clazomenis accidit: qui in Chyro habitant: contra eos qui habitant in Is-
sula. Et Colophonis erga Notios. Athenis quoq; non eodem modo: sed multo magis popu-
lares sunt qui in Pyreo habitant q̄ qui in vrbe. vt enim in preliis transitus fossarum etiam si
admodū parue sint: interumpit ordines militum: ita in ciuitate dissimilitudo omnis vide-
tur diffensionem facere. ¶ Maxime forsā dissident virtus & viciū: deinde paupertas &
diuitie: et alia magis q̄ alia: quarum rerum vna est illa de qua diximus.

¶ TERTII CAP. COMMENTARIVS.

14-
Eclat quod pacto hec vnde cum: lucrum. honor. iniuria. metus. excessus. contem-
ptus. incrementum preter proportionē. verecūdia. negligentia. paruitas: et dissimili-
tudo: cause sint seditionum: turbationūq; rerum publicarū. et dissimilitudinē qua-
druplicem assignat. vnā inter incolas et peregrinos. solent enim dissimiles esse: &
habere dissimiles viuēdi modos. Secūda est populū & insigniū. quia populus vult
esse similis diuitibus & nobilibus: cum ipsi sit dissimilis. & contra opulenti volunt
esse in omnibus egenis dissimiles. cum illis in aliquo sint similes. Tertia. ratione situs loci: cuius pars
vna apta est dissimili gubernationi. ¶ Quarta est dissimilitudo virtutis & vicio: et illa est maxima: &
litera aliena luce non eget.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. TERTIVM.

- 14 **h** **Orum autem cōsumelia & lucrū quā habeant vim propter hec duodecim lucrū honorē inuiriā. metū. excessum. cōtemptū. incrementū preter proportionē. verecūdiā. negligētiā. ob id quod latenter & paululū inferpit. dissimuladit. et insuper causam extrinsecam: motus & rerū publicā mutatiōes fieri. Aristoteles ex suis amplissima affert testimonia / verum et ex nostris historijs facile esset consimilia cognoscere. quod quia longū esset hic narrare: & intelligētie nichil p̄iudicat omnium: siccirco alterius solentie relinquimus ex historijs nostris colligendum.**

Aristoteles.

De medijs & documentis circa seditiones. Cap.

III.

- 15 **o** **Riuntur autem seditiōes non p̄ paruis rebus: sed ex paruis ad magna perueniūt. maxime vero etiā parue corroborant quādo in principalibus fiunt. vt continēt Syracusanis antiquitus. muratur est enim ciuitatis status propter duos adolescentes: qui in magistratu constituti simulatē inter se habuerunt ex amatoria causa. altero enim absente alter cū sodalis eius esset p̄uerū quem amabat sibi cōciliatū. at ille reuersus cum id grauitate ferret: vxorem illius habere studuit ex hoc omnes qui versabant in re publica diuerso fauore diuiserunt. Quamobrem ab istis principatibus cauendū est diligenter ac dissoluende statim sunt eorū discordie. quā multū in republica possunt. in principatu enim peccatur. principatus autē dicitur dimidiū esse totius. itaq; parū in principatu erratum: cor respōdens est ad alias partes. om̄ino autē excellentiū viros discordie: totam post se trahūt ciuitatem. vt cōtigit apud Heliātam post populārē statum. duobus enim fratribus de diuisione patrimonij cōtēderibus: vnus eorum qui erat pauperior: quasi non exhibente altero fratre bona omnia. neq; thesaurū quem pater inuenerat profereute. querebas: ac populū in suos fauores p̄traxerat. alter vero qui diuitis pollebat: locupletes sibi acciuerat. Et in delphis ex affinitatis causa cōtēdione exorta: principū seditionū omniū que postea fuerunt in ea ciuitate secute. hic enim cū sibi triste augurium incidisset: vt venisset ad sponfam. suscipere illam noluit. illi vero quasi spreti atq; cōtempti: sacrorū quidā (eo sacrificiū tē) iniiceret: atq; vt sacrilegū accusantes. capite damuari fecerūt. ¶ Mitylene quoq; seditiō ex hereditate coortā: magnorum malorū fuit origo. inde quoq; bellū Atheniēsisbus cōtra Mityleneos susceptū: in quo vtrūq; eorum a Pachere duce capta fuit. Timophane enim quodā opulento homine: vita functo: cum duos filios sup̄stitēs fuissent: Doxandrus quidā daresillas filius in matrimonij cōcupiscit. quod cū assequi non potuisset: alios sibi p̄latos dolens: res nouas moliri aggressus. Atheniēsisbus quibus erat publice hospes. bellum suscipere persuasit. ¶ Et apud Phocenses seditiō exorta est ex hereditate inter Mnaseam Mnemonis patrē & Euthicratē Onomarchi. hec seditiō Phocensibus institi fuit eius bellū: quod facrum appellauerūt. ¶ Mutatus est etiā Epidamnī ciuitatis status ex nuptiis. desponderat enim quis filiā. cum vero pater desponsate magistratū gerens illi damnum irrogasset: quasi despectus / om̄es qui presens ciuitatis status infensi erant: per factionē ad se recepit. ¶ Iūit etiam mutatiōes & in paucorū potentia & in populari statu & in ea que appellat res publica: ex eo q̄ aliquod collegiū vel aliqua pars ciuitatis famā sit vel augmentū maiorem in modū consecuta. Vt apud Atheniēses Ariopagi consiliū per tempora belli Persarū famam consensitū: seuiorē respublice gubernandi formā vidē fecisse. ¶ Et rursus Naualis turba q̄ causa victorie Salaminēsi bello fuisse videbatur: & ob eam victoriā principatū maris acquisit se ciuitati: populārē statum validiorē effecit. ¶ Et apud Argiuos nobilitas q̄ in prelio contra Lacedemonios apud Nantiniā urbem cōmissa: magnam famā consecuta erat: populārem statum delere tentauit. ¶ Et apud Syracusanos multitudo vrbana q̄ causa victorie bellic adversus Atheniēses videbatur fuisse: rempublicā mutauit ad populārē statum. ¶ Et apud Chalchidenes q̄ simul cum nobilitate ad opprimendū Phoxum tyrānum plebs insurrexisset: statim respublice gubernationem suscepit. ¶ Et apud Ambraciam eodem modo: populū cum aggressoribus Pierandō tyranno expulso: in seipsū gubernationē conuertit. Et omnino hoc latere non oportet: q̄ qui potentie causa fuerunt: siue priuatī: siue collegia publica: sine tribus: siue pars aliqua ciuitatis: siue quęcunq; multitudo: seditionem cōmouent. aut enim qui honori eorum inuident: seditionem faciunt: aut ipsi propter preualentiā: par habere cum ceteris non acquiescunt. ¶ Mouetur quoq; res publica: quando partes ille ciuitatis que contrarie videntur esse: parificātur adinuicem: (ocū diuites & plebs)**

Syracusanis

Documentis.

Heliāta.

Delphi.

Mitylene.
Athenienses.
Mityleni.
Pachies.
Timophanes.
Doxandrus.
Athenienses
Phocenses.
Mnasea.
Mnemon.
Euthicrates.
Onomarchus
Epidamnū.
Incrementū.
Ariopagus q̄
& maris vi-
cus.

Perse siue me
di.

Salamin.
Argiū.
Lacedemonij
Mantinia.
Syracusan.
Athenienses
Chalchidēses
Phoxus.
Ambracia.
Pierandē.

modū autem aut parū aut nichil omnino sit. si enim quecūq; pars ita robusta fiat. vt ad id quod predominabat proxime accedat: post hac minime vult discrimina subire. quapropter et qui virtute precellunt: nullam (vt ita dixerim) faciunt seditionē. pauci enim sunt: alij vero permulti. vniuersaliter ergo in cunctis rebus publicis: initia causę mutationis ac seditionis in hunc modū fiunt. ¶ Mutatur autem quodocq; res publica per vim: quandoq; per dolū. Per vim autem: statim ab initio aut postea compellendo. verū enimvero fraus duplex est. nō. 18
nūq; enim decepti ab initio sua demum sponte recipiunt alium gubernandū modum: deinde postea violente cōseruant vt accidit cum quadringenti illi Atheniensij rempublicā suā scepērūt: affirmantes q̄ Perarū rex pecunias ad bellum contra Lacedæmonios submisit. straret: ac in eo mentiti nichilominus postea vī retinere gubernationē conati sunt. Interdū autem ab initio p̄suadentes: ac postea rursū p̄suasīs sponte ac volentibus retinent gubernationē. Simpliciter ergo circa res publicas: ex iis que dicta sunt cōtingit mutationes fieri.

Vis.
Dolus.

Athenienses.
400
Perseus rex co-
dex grecus so-
lū habet rex.
Lacedæmonij

¶ QVARTI CAP. COMMENTARIVS.

Occurrit quatuor pro cōseruatione rerū publicarū. Primum: Statim discordias in 15
inter eos qui in magistratu sunt esse sedandas. alioqui ex paruis rebus oritur discordia: et
ex magnis & magnarū rerū seditiones exurgunt. quod sex exemplis comprobatur.
duorū adolefcentū Syracusis. duorū fratrum de diuisione patrimonij cōtendentū
apud Hestiam. p̄pter sp̄ritū sp̄sām Delphis. Mytilene ob Timophanis filias Do-
xandri filijs in matrimonio negatas. Phocide ob cōtentionē hereditatis inter Mna-
seam & Euthycratē. Epidamni vero ob offensionē susceptam a Patre nurus. Verum hec in superiores
causas reuocant. in primo enim iniuria. in secūdo & quinto lucrū. in tertio: quarto: sexto: cōtemptus.
sed hec vt intelligant & vniuersus litterę cōtextus facillimū est. ¶ Secundū: quando mēbrū aut pars 16
aliqua ciuitatis: ex claro aliquo facinore: famā cōsequitur aut augmentū & omnino qui potētia causa
fuerint: siue privati siue collegia aliqua publica siue tribus siue pars aliqua ciuitatis siue quęcūq; mul-
tudo imminere tunc ciuitati seditionis periculū seu paucorū potētia seu popularis gubernatio: seu ea
que vocat res publica fuerit. Nam aut illi qui honori eorum inuidēt seditionē faciunt. aut ipsi p̄pter
prevalentiā: par habere cum ceteris non acquiescūt. sex declarat exēplis: de Anopagi consilio. de bel-
lo salaminēsi de bello argiuo: apud Mantiniam. de Syracusano aduersus Atheniēses. de oppresso
Phoxo tyranno Chalcidæ auxilio populū. de electo Perandro tyranno ab vrbe ambracia adiutore si
mili modo populo. causa omnīū horū excessus. ¶ Tertium. Item si sit popularis gubernatio sit in 17
tūq; in signū potentia tantū crescat: et equetur populo: aut si paucorū potentia gubernatio sit in 17
scat autē populus: vt opulentis & nobilibus equeatur. sic vt nichil aut perparū interstitij sit atq; disci-
minis: seditionis p̄culum imminet. nam partū quęcūq; proxime accedit ad eam que dominat: quod
reliquū est minime vult pericula subire: sed seditiones molitur. quare ab ijs qui virtute precellunt: nul-
la: quod dictū sit dignum: seditio timēda est. Nam pauci sunt: alij autem p̄q̄ multi. & he causæ non
modo paucorū potētie & popularis gubernatio: sed vniuersaliter causę sunt seditionis: & mutatio-
num omnīū rerū publicarū. ¶ Quartum. Res publicas mutari interdum vi: interdū fraude atq; do- 18
lo et id bifariam: aut retenta gubernatiōe violente ac nolentibus ciuibz: aut ea retenta ipsa quidem
volentibus. et vis & dolus: ad iniuriā pertinent.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. QVARTVM.

N principatu enim peccatur. principatus autē dicitur dimidiū esse totius. Id & ita dici so- 15
let in principio peccatur. principij autem dicitur dimidiū esse totius. et reuera id est: sed cū
pro principio ponitur principatus res est ad latinorū intelligentiā pro re subiecta euestigio
accommodatur. at vero cū nomie principij virtutes est cōuenientior adagio. tamēti latini principia
principatus appellant atq; magistratus: consuetudinē grecorū sequentes. greci enim pro eo quod la-
tini nunc principij: nunc principij nūc magistratū dicunt: semper idem habent vocabulum πρῶτος
ἄρχων. quo et hic Aristoteles vtitur. inquit enim. πρῶτος ἄρχων τὰς ἀρχαίας καὶ ἀρχὴν ἀντιπαι-
σιν εἶναι πάντων. quare sermo apud grecos aprior est ad materiam subiectā: & ad alludendū puerbio.

¶ De mutationibus & modis mutationū popularis gubernationis. Cap.

Popularis gu-
bernatio ipau-
corū potētia.

Ed oportet in vnaquaq; sp̄e resipublicarū hoc idē cōsiderare. Popularis ergo sta 19
tus maxime recipit mutationē p̄pter eorū hominū p̄sidia qui sūt doctores in populo.
hi enī p̄tīm egregios quosq; opulētosq; priuati calūniādo cōspicere eos simul cō-

Cons.
Rhodus.

Megarenſes.

Cume.
Thurſima-
chusPopularis gu-
bernatio in ty-
rannidem.
Rhetorica.

Miletus.

Athene.
Piſiſtratus.
Pediaci.
Megare.
Theagenes
Dionyſius.
Daphneus.
Syracule.Popu. in deter-
rimā popularē

pellunt (cogit enim in vñū cōis metus etiā eos qui prius erāt inimiciffimī) partim quidem publice multitudinī ſugillando. & hoc fere vbiq; in hunc modū fieri videbimus. ¶ Nam & apud Cōum: popularis ſtatus interit: ob prauitatē eorum qui popuſi ducebāt, nobilitas enim cōſpiratione facta regimē ciuitatis arripuit. ¶ Et apud Rhodū: ſtaturus enī ſtipendio rū pecunias: que cōductis militibus ſoluerent: potentes quidā in populo pro ſe retinebant. eratq; id impedimētō quominus ea redderent: que trimeſi debebant pfectiſ. pfectiſ autē claſſi: cum pecunias non haberēt: ac nichilominus nauigare ex lege congerent: veriti pe-
nam iudiciū: cōſpirationē inſerūt ad popularē ſtatum euertendū. ¶ Et apud Heracliā quoq; populus oppreſſus eſt ſilico poſt coloniariū emiſſionem: ob eos qui popuſi erāt duſtores. nā illi: potentes in populo: illatis iniuriis nobilitatē expulerunt. illi vero poſtea cōſpirantes: & in vñū cōuenſentes: in urbem reuerſi: popuſū oppreſſerunt. ¶ Nec multo diſſimiliter apud Megarēſes: popularis ſtatus interſiit. Duſtores enī popuſi quo pecunias per bonorū publica-
tione haberent multos: nobilitate pepulērūt: vt tandē facta ſit p magna exulū multitudine. exules ergo in vñum cōuenſentes: pſio ſuperarūt: oppreſſoq; populo paucorū potentia cō-
ſtituerit. ¶ Contigit hoc idē apud Cūmas: in populari ſtatu: que deſtruxit Thraſymachus.
10 et apud alios fere: quos inſpiciat mutationes eodē modo cōtingiſſe. ¶ Interdū enim vt gra-
tifficent iniuriis: nobilitatē cōſpirare faciūt: vel patrimoniū a eque diuidēt: vel redditus muneribus publicis ſubiſcietes. Interdū vero calūſiantes: vt bona opulentorū publicari fa-
21 ciant. ¶ Vt uſtis quidem tēporibus: quādo idem erat duſtor popuſi ac belli dux: populares reſpublice in tyrannidē mutabātur. & pfecto antiquorū tyrannorū plurimī ex popularibus hominibus facti ſunt. Cauſa vero cur tunc fierent: non autē nunc: illa eſt q; tunc qui popu-
lum maxime ducebant: erant ex ſiſ qui bello gerendo pſeciebant. nōdum enim dicendū peritā habebant. nunc autem Rhetorica arte ſupueniēte: qui dicendū ſaculatē habent: po-
pulos ducunt quidē: ſed quiſ imperiti ſunt rerum bellicarū: tyrannidē ſuadere: nō audent: niſi ſibi parum aliquid tale accidat. ¶ Tyrannides certe ſi equētis ſiebant prius q; nunc: & propter magnas poteſtates: quiſuſdā cōmiſſas. cum Mileti ex preſtura. mulſarū enim ac magna rerum poteſtate habebat pretor. ¶ Ac etiam ob id quā tunc urbes non erant ma-
gne: ſed nunc homines habitabāt: ſeſe negotiis operum exercebant. qui autem preſidebāt in populo: cum viri militares eſſent: tyrannidem inuadebāt. idq; agebant omēs preſtitū ſi-
bi fide a populo: que quidē pueniebat ex inimicitia aduerſus opulētos. vt Athenis: Piſiſtra-
tus per factionē contra Peciacos ſuſceptam: & Megaris: Theagenes armentis opulentorū occiſis: qui ſuxta afluēſ repererat paſcētia. Et Dionyſius acciſis Daphneū & diuites: me-
22 niſt tyrannidem Syracuſis obtinere: propter inimicitia nobilitatis ſibi fide a populo preſti-
ta: quaſi popularis eſſet. ¶ Mutatur etiam reſpublice: ex conſuetā gubernatione in vltimā ſpeciem popularitatis. cum enim per electionē ſunt magiſtratus: non tamen a cenſu: eligūt autē populus qui popuſi ducunt magiſtratu ambicutes: eo rem deducūt vt ſit populus domi-
23 nus etiam legum. ¶ Remodiū uatem ne hoc omnino fiat vel vt minus fiat illud eſt: vt tri-
bus quidem magiſtratū eligant: non populus vniuerſus. Populariū igitur ſtatū mutatiōes fere omnes: per has fiunt cauſas.

¶ QVINTVI. CAP. COMMENTARIVS.

- 19 Athenis gñaliter de mutatiōibus reſpublicarū: hic aut ſpūliter aggredit. & primū de po-
h populari gubernatiōe in paucos: potentiā. hec enim vel maxime hoc pacto mutari ſolet: ob
perſidiā eorū qui applauſu ac fauore popuſi ducunt. qui diuitibus & quibūſq; opulētis
habētibus nūc priuate ſalū crimina impingūt: nunc in multitudine taxant. ideo cogunt eos qui ſa-
cultates habent: in vñū cōſpirare. cogit enim in vñū cōmūis timor: etiā eos qui prius erant inſeſtiſſi
mi: q; quibus monſtrat exēplis de populari ſtatu mutato: Col. Rhodi. Heracle. Megaris. & Cumis. &
hec inſanā & metum reſpicūt. ¶ Duos ponit modos: quibus hmoi factionū adores: duſtores (inſ)
20 aſſentatoreſq; populi iniuria & opulētis & nobiles viros laceſſantes: eos cōſpirare cogunt. Primus
eſt cum vt multitudinī gratificenti: diuitū mobiliūq; bona equaliter diſtribui faciūt: aut eorū redditus /
oneribus publicis ſubiſciant. Secundus. cum illis crimina impingūt: vt eorum bona publicent: appli-
centurq; ſiſco. ¶ De eiūſdē mutatiōe in tyrannidem & quid caue eſt cur olim populares gubernatione
21 in tyrannidē nunc vero in paucorū gubernationē mutantur. Primo id caſe eſt: q; olim idē erat
duſtor popuſi: & qui dux bello gerendo pſeciebat. hac enim gratia popuſi ducebat: non eloquen-

tia arteq; dicendi. quia nondū reperta erat. & iccirco qui huiusmodi erant: audebant tyrannidē inua-
dere. nunc autē populos ductū qui dicendi facultatē habent: sed quia rerum bellicarū sunt imperiū
tyrannidē inuadere nō audent. nisi sibi aliquid parum tale accidat. ¶ Secunda causa est: propter
magnas potestates que illis cōmittebant. ¶ Tertia. quia vrbes olim parue erant: sed ruri habitabant
homines: operi sese exercentes: ductores autē p̄sidebant populo: & viri militares erāt: prestabantq;
illis a populo fides ob inimicitia quam videbant eos contra opulentos exercere. quare audebant autē
tērare tyrannidē. vt Pisistratus Athenis Theagenes Megaris: & Dionysius Syracusis fecere. ¶ De mu- 22
tatione priorū specierū popularis gubernationis: in vltimā deterrimāq; populariū speciem. Id enim
euenit: cum populus magistratus eligit: et populi ductores magistratū ambientes: eo rem ductū quo
magistratū retineant: vt populus etiā sit dominus legū. ¶ Medela remediūq; ne id omnino fiat aut
minus fiat: est. vt magistratus gradatim aliqua tribus eligat: non autē populus vniuersus. Hec de mu- 23
tationibus popularis gubernationis.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. QVINTVM.

Nterdum enim vt gratificēt: iniuriās nobilitatē cōspirare faciunt. vt in sequenti nūero 20
i de Theagene Megarensi: & Dionysio Syracusano. & non est opus in hoc quinto: alia ad-
ducere exempla. quia omnes hībone similibus scātent abunde: prompteq; se exhibent
gere volentibus. ¶ Nunc autem arte rhetorica. Rhetorica: ars dicendi. & rhetor: dicendi peritus. ars 21
profec̄to bona: abusus plurimus. nam ferme qui sibi hanc artem arrogatū: & indies arrogante: in lu-
terarijs ludis: vera quidem spreta philosophia: se solos scire gloriant: ceteros aspernati: sibi solis com-
placent: inuictius & cōuicijs in alios dicendo student: quēcūq; aut laudāt aut vitupant: id extreme
& nichil mediocriter faciunt. si in ciuilibus oia sibi licere putant: non veritatē ipsam non iusticiā colē-
tes: vbiq; apud tyrannos: paucorūq; potentatus: & populares fiducia lingue magistratus ambūt. in qui-
bus qd dici solet: eloquentia sine sapientia ensis acutus in manibus furiosi. virosq; detestatur Plato:
tanq; ciuitatis maxime noxios. at qui probitati & philosophiæ: artem dicendi cōiunxerit: qualis Pe-
ricles & Iſocrates: illos effert Plato: & sunt reuera extollendi atq; probandi.

¶ De mutationibus & modis mutationū gubernationis paucorū potentie. Cap. VI.

Aucorū autem gubernationes mutant: per duos maxime modos manife- 24
stissimas. vnus si iniurijs afficiant multitudinē. quilibet enim preſe suffi-
cit: maxime si ex numero paucorū dux aliquis existat. quēadmodū in Na-
xo Lygdamis: qui tyrannidē postea Naxiorū inuasi. ¶ Habet autem etiā 25
ex alijs: initium seditionis: & differentias. quādoq; enim ab ipſis opulenti-
bus qui non honorā magistratibus: fit dissolutio: cum p̄pauci sint illi qui ho-
norificas dignitates vsurpant. vt in Massaliensibus & Iſtro: & apud Hera-
cliam: & in alijs ciuitatibus accidit. homines enim ab honoribus exclusi: res nouas moliri
nō cessant: quoad ipſi quorū honorem: seniores quidē fratrū: postea vero rursus qui mino-
res sunt natu: quibūsdā enim in locis: nō simul ad rē publicā gubernandā recipiunt filius &
pater: alicubi vero neq; frater senior ac iunior: & vbi paucorū potētia ciuiliū euadebat. In
Iſtro ad popularē statum seditione inter nobilitatē recidit. apud Heracliam vero: ex pauciori-
bus ad sexcētos. Mutata est etiam Gnidi paucorū potentia: seditione. inter nobilitatem ip-
sam coorta: ex eo q; pars eorum ab honoribus excludēbat. siquidē quēadmodū dictum est
pater filiū impediebat: & frater fratrem: nec nisi qui senior foret honorabatur. insurgēs enī po-
pulus per illorū discordiā ac ducē nactus: ex nobilibus Armenis: victoriā obtinuit. imbecillia
enī aduersa pars erat. Et apud Erithrēses in pauciorū gubernatiōe regiariū vrbū: a nitiq;
tibus: licet diti gēter curaret qui in gubernatiōe earū versabant: tñ quā p̄pauci erant: non
tulit populus: sed rē publicā mutauit. ¶ Mutant etiā paucorū gubernatiōes ex se: propter 26
factionē eorū qui populū ducunt. hec autem populi ductio: duplex. vna quidē ex iis qui sunt
circa ipſos paucos: efficitur enim quis populi ductor: quis admodū paruo numero ipſi
ci existant. vt Athenis in triginta illis qui circa Chariclem erāt: poterant autē quod trigin-
ta populi ductores. & in quadringētis qui erant circa phryniā: simili modo. altera autē quā-
do illi qui in populari administratiōe versant: populi ducit. vt apud Larissam nobilitas ple-
bem colebat: ex eo quā per plebē fiebat electio magistratus illius qui custodia rei publice
vocabatur. & in quibuscūq; gubernationibus paucorū: non illi ipſi eligunt ad vsq; magistratus
qui etiam gerere illos possunt: sed ex cēsis magnis tribuitur: vel amicis: vel electio tamē
illorū per ciues fit: vel per plebem. vt Abydi. & vbi iudicia non sunt: ex iis qui rē publicā

1 Paucorū po-
tētie mutatio.
nū modi: pri-
mo in popula-
rem.
Naxos. 2
Lygdamis.
Massalienses.
Iſter.

Heraclia.
Gnidus.

Erythrēses.

Athene.
Chandes.
Phrynichus.
Larissa.

Abydus.

- gubernat. colēdo enī plebem: quō eorū suffragia promereātur. rempublicā mutant: vt apud eā Heracliā cōtingit: que est in pōto. & hoc idem accidit: quādo in gubernatione paucorū quidam existentes. ad pauciores etiā rempublicam trahunt. pares enim ceteris esse querentes: 27 cōpelluntur populū in sui auxilium adhibere. ¶ Funt etiā in gubernatione paucorū mutationes: quādo prodigaliter viuētes. qui gubernāt per luxuriā patrimoniā consumpserint. optant enī res nouas huiusmodi homines: tyrannidemq; vel subipsis. vel alteri afficī. quemadmodū Hipparchus Dionysio Syracusis. & Amphipoli Cleonius Chalcidensīū colonos superinduxit: & cum uenissent. seditionem cum illis contra diuites fecit. & in Egina quī negociū illud Charete Atheniensī confecerat: res nouas molitus est ppter huiusmodi causam. Hi homines ergo quādoq; res nouas cōmouent: quādoq; rempublicā furtis expilant. itaq; seditiones concitantur aut ab ijs: aut ab illis qui eos furta non tolerāt. vt Apollo 28 nie que in ponto est accidit. Concors uero si sit paucorum gubernatio: ex seipsa non facile interit. Huius signum est apud Phariāum urbem reipublice status. pauci siquidē in ea ciuitate gubernatores multorum sunt domini: q; ipsi inter se recte ac debito modo se gerunt. ¶ Euentus etiam: quādo in paucorū gubernatione aliā paucorum gubernationē efficiūt. id est q; eorum ad quos pertinet gubernatio reipublice. quī pauci sunt: & electio quedā fit: neq; habilitas est omnibus ad maximos magistratus dignitaresq; posse assumi. Quod apud 29 Eūdem urbem quādoq; contingit. nā cum paucorum esset gubernatio reipublice: admodum pauci eorum ad senatorium ordinem ppter ea q; erat ppetua dignitas ppetuē poterant atq; ob id q; potentium erat electio: ac persimilis Lacedæmoniorum senatorū. ¶ Fit autē mutationis gubernatio paucorū & in bello & in pace. in bello quidē: q; populo diffidēs cōducto milite uti compellunt. & quī illis preficiuntur: sepe tyrānus euadit. vt Corinti Timophanes: q; si plures preficiunt ipsi sibi potentatū parant. interdū uero ista formidatū qui regūt: 30 populū recipiunt ad cōmunionem reipublice. quoniam necessitas cogit populo uti. ¶ In pace autem ppter diffidentiam. quā inter se habent: conductis militibus custodiam tradunt: pficiuntq; illis aliquem virum. qui ad neutram partem magis inclinare videat. at. iste sepe dominus sit partis utriusq;. Quod accidit in Larissa a Leuadensibus rempublicam tenentibus circa Samum. & apud Abydum: tempore fodistratum: quarū una erat Iphiad. ¶ Oni 31 tur etiā seditiones per exclusionem aliorum ab alijs factā eorum ipsorum qui sunt in paucorum gubernatione: q; de nuptiis. vel de iudicijs concertant. quemadmodū de nuptiis supra diximus. & in Eretria paucorum gubernatio equitum sublata est per Diagoram: qui affectus iniurijs fuerat ex nuptiis. Ex iudicio autem apud Heraciam seditio existit. & Thebis adulterij iudicium. At qui utroq; in loco nō iniusta fuerat accusatio: sed per factionem exposita pena. apud Heraciam quidē aduersus Eutonium. Thebis uero aduersus Archium: quos 32 cōtenderunt inimici foro hāri. ac ceruices eorum annulo ferreo includi. ¶ Sepe etiā paucorum gubernationes dissolute fuerunt ob nimiam in dominationem. nō pbantibus quibusdam ex ipsis. qui gubernabant. huiusmodi excessum: vt accidit illis qui apud Gnidū: & apud 33 Chium p paucorum potentia gubernabant. ¶ Funt autem etiā casu mutationes illius que reipublica vocatur & gubernationum paucorū. ubiq; a censu sumuntur ad deliberandum & iudicandum. & ad ceteros magistratus. sepe enim constitutus est primus census ad p̄sens tempus. ut participant in paucos: quidē gubernatione pauci in republica uero medijs: ab iudicia rerum aliqua superueniente. vel p pacem vel p aliam fortune prosperitatem: contingit ipsas possessiones multo maioris precij fieri. quare omnes efficiuntur habiles: ad cunctos reipublice gradus: dignitatesq; suscipiendas. idq; contingit interdum sensum & latent: interdum celerius. paucorum igit gubernationes mutant: & seditionem recipiunt: propter huiusmodi causas. ¶ Omnis autem & popularis status & paucorum potentia: conuertunt interdum 34 non in contrarias species: sed in eas que sunt proprii generis: seu ex legitimis popularibus & paucorum in ipsas dominantes: & ex istis rursus in illas.

¶ SEXTI CAP. COMMENTARIUS.

E mutationibus paucorum potentie in popularem. huius quē re: duo sunt frequentissimi modi. Vnus. cum populus ab illis qui gubernacula subeunt: iniuria afficitur. sufficit enī sic quicunq; se populo presidem fecerit: & maxime si is fuerit aliquis ex rei militaris ducibus paucorum potentie. quod Naxi fecit Lygdamis qui post modum Naxiorum tyrannidem

Heraclia.
Pontus.
4 Paucorū
potentie in ty-
rannidem.
Hipparchus.
Dionysius.
Amphipolis.
Chalcidenses.
Egina.
Chares.
Apollonia.
Pharfallus.
5 Paucorum
potentie in vl-
timam.
Elis
6 Lacedæ-
monij.
Corinthus.
Timophanes.
7
Larissa.
Leuadenses
Samus
8 Abydus.
Iphiadus.
Eretria.
Diagoras.
Heracia
Thebe.
Eutonium
Archius:
9
Gnidus
Chius.

inuasit. ¶ Secundus modus est quando opulentiorum pauci honorantur magistratibus: & alij ab eis
honoribus dimittunt. tunc seditionem concitant illi qui magistratum non faciunt honoribus pauco
rumque dissoluit potestatem. cui conigit apud Massiliam Istrum Heraciam Gnidum Erihream: & ple
nisque alijs in locis. ¶ Est & alius modus & tertius. quidam aliqui & paucorum potentia numero sunt po
tentes duces per factionem enim eorum ad seditionem paucorum potentia in populari transit guber
nationem. ut Athenis Larice Abydu Heraclee: & ponti factum aliquando comperit. Sunt enim du
plices populi duces. hi scilicet qui dicuntur qui ex numero paucorum colunt plebem; qui suffragia
magistratuum electionis aut similia alij autem sunt populi duces: ex ijs qui in populari gubernatio
ne versantur intelligentie cetera patent. ¶ Quartus modus de mutatione paucos in tyrannidem. qua
do qui paucos potentie rem amittunt: voluptarie molliiter luxuriose delicatque ad prodige viuen
do patrimonium consumunt. huiusmodi enim homines omnibus perigatis noua mollium aut tyrannidem
sibi aut alijs. ut Hipparinus Dionysio Syraculis. Amphipoli Cleotinus sibi ipsi auxilio colonorum
Chalcidienum. Egeine vero Chareti Atheniensis. & quandoque seditio etiam oritur ab ijs qui huiusmo
di hominum sunt. Egeine in Apollonia que est in ponto: accidisse memorie produm est.
alioqui paucorum potentia concors: haud facile ex se interit. ¶ Quintus modus de mutatione prioru
speciem paucorum potentem in vltimam aut deterriam. quando pauci sunt & electio quedam sit
neque omnes ad summos magistratus habiles sunt. quod contigit apud eadem. ¶ Sextus cum tempore
belli populo dissidentes conducto milite ut copellantur: qui sepe tyrannidem inuasit. ut tymopha
nes Corinthi. ¶ Septimas. cum tempore pacis paucipotentem & populares sibi inuicem diffundunt
ideo conductis ad rerum custodiam multis: virum aliquem illis prescienti qui ad neutram partem
inclinare videat. verum ille persepe vniusque partis dominatur inuasitque tyrannidem. quod accidit in
Larissa vberatque Abydo. ¶ Octauus est propter conuentionem aut frustrationem aliquorum eorum
qui in paucorum gubernatione versantur cum contendunt de nuptijs aut de iudicio. ut Eretrie per
Diagoram propter nuptias. Heracle & Thebis ob iudicium. ¶ Nonus ob incrementum preter por
tionem. ut in Gnido & Chio aliquando conigit. ¶ Decimus cum euentu aliquo paucorum potestas
& non solum sed & ea que res publica vocatur mutantur vbi a censu sumunt in popularem gubernatio
nem qui deliberant & iudicant: & ceteri magistratus. nam sepe ut res presens postulat constituitur: ut a
primo censu res publica participant pauci videlicet in paucorum gubernatione & mediocres in publica.
succedente vero res abundantijs aut aliquo alio fortune successu: contingit singulorum ciuium posses
siones augeri preciorumque cunctos habiles fieri ad rempublicam percipiendas dignitates obediendaque gube
ra. & id aliquando sensim & latenter aliquando vero celeriter admodum. & hec de paucorum guberna
tione sunt mutationibus. ¶ Resumit quod dictum est numero 22 huius & 28 popularem gubernatio
nem & paucorum potestatem non semper mutari in contrarias species sed in eas que sunt eiusdem co
gnatig generis ut legitimam in vltimas & que dominorum more gubernant. & non solum id: verum &
vltimas determinatque mutari in alias priores potiores atque legitimas.

ANNOTATIONES AD CAP. SEXTVM.

Vtriusque etiam paucae gubernationes ex se. Quod sequebatur usque ad id loci: ut apud La-
risiam: corruptum erat: accirco ille in loco ad exemplar littere est restituta. & passim 26
alibi: ut id oportuit facitatum est.

¶ De mutationibus & modis mutationum optimatum. Cap.

VII.

Opti. mutationes modi.

Lacedemonij
Panhenice.
Tarentum.
Lyfander.
Cinadon.
Agefilaus:
Spartate,
Lacedemonij
Meffena,
Tyrreus.

Non participatibus autem seditiones sunt: interdum quidem ex eo quod pauci sunt honorum participes, quod in pauciori gubernatione diximus seditionem mouere, propterea quod optimum gubernatio: quod simodo pauciori effici in vitiis: enim pauci gubernant, non tamen propter idem pauci, cum videatur propterea optimum gubernatio esse paucorum, maxime vero id accedere necesse est: cum fuerit multitudo eorum qui prudentes existimas: si fuerint: & quasi similes secundum virtutem, velut apud Lacedaemonios si qui Parthenie nuncupabant (ex similibus enim erant) quos dephedentes in coloniam Taratum misere. ¶ Vel quando aliqui inhonorant: cum sint inferiores virtute illis: qui honores captant: quemadmodum Lyander re de vir fortis & magni animi non sit participes honorum: quemadmodum consuratione facta per Agagel tempora: Si spartiatia opemire tentauit, alii paupertate nimia pumuntur: alii diuitiis abundant: quod maxime i bello fit hoc Lacedaemoniis in Messenensi bello ostendit hoc Tyrtus poeta i illo

carminē: quod inscribitur Eunomia id est lex bona: exhausti enim quidem per id bellum ac
 38 pauperes facti censuerant agros equa portione ciuibus esse diuidendos. ¶ Insuper si quis ma
 gnus & potēs: etiā maior fieri ac solus dominari uelit. ut apud Lacedemonios uidetur Pau
 39 sanias ille fecisse: qui dux belli aduersus Medos fuit: & apud Carthaginēses Ammon. ¶ Dis
 soluntur autem maxime & respublice & optimatū gubernationes ppter transgressionem
 iusticie in seipsis factā. Huius autem origo est: non bene temperatā simul esse ac permixtā:
 in republica quidem popularem gubernationem & paucorum: in optimatibus uero ista si
 mul atq; virtutem: maximeq; illa duo popularem dico atq; paucorum. hec enim & respublice
 ce conant miscere: & multe illarum que optimates uocant. differunt enī optimates ab illis
 que appellant respublice in hoc & ob id sunt alie eaz: minus alie magis durabiles. illas enī
 que magis declināt ad paucorum potētīā: optimates appellāt. illas uero que ad multitudi
 nem. respublicas uocāt. Quapropter tutiores iste sunt. q̄ alie. Fortius enim est id quod plus
 est: ac magis acquirunt equum habentes. qui uero diuisis abundant: si respublica excellē
 tiam eis tribuat: cōtūmelia ceteros afficere pergunt: atq; plus habere uolunt. Penitus enim
 ad quācūq; speciem declinet gubernatio ciuitatis: in eam transmutatur: utrisq; suum augē
 tribus. uelut respublica ad populū: optimates ad paucorum potētīā. uel in cōtrariā: ceu op
 timatum gubernatio in popularem. tanq̄ enim iniuriā patientes: in cōtrariū trahunt: qui
 magis sunt inopes. respublica uero: in paucorum potētīā trāsmutatur. solum enim stabile
 est secundum dignitatem equum: & habere que sua sunt. Contringit uero id quod modo dī
 ximus in Thuriis. q̄ enim a maiore censu erant magistratus: in minore facta est mutatio
 & in plures gubernatores: & quia agros totos possidebat nobilitas cōtra legem. nā gubernā
 tio eius ciuitatis magnis erat paucorum. itaq; plus habere poterāt: at populū bello exercita
 tus: ac potentior effectus q̄ illorum custodes: eos nobiles cōsulit quicūq; contra leges tene
 bāt agros dimittere. Insuper quia omnes optimatum species ad paucorum potētīā decli
 nāt: nobilitas in illis plus habet. uelut apud Lacedemonios: opes & diuitie in paucis sunt: ac
 magnā licentiam habet nobilitas faciedī quodlibet: & cuiusq; uoluerit curā habere. que
 causa fuit: ut Locorum ciuitas interiret. ppter Dionysii auctoritatem. Quod nō cōtingit
 in populari statu: neq; in ea optimatum gubernatione: que optime mixta: temperataq; fuit.
 40 set. ¶ Maxime uero lateat optimatum mutationes: eo q̄ paulatim sese dissoluūt: quod quī
 dem dictum est prius in uersualiter: de omnibus rebus publicis: idq; inter causas mutationis
 minuta paruitas appellatur. quando enim omittunt aliquid ex his: que ad rempublicam per
 tinent: ac deinde aliud paulo maius: facilius mouent: quousq; moueant totā respublice for
 mā. Quod in Thuriis accidit: respublica: cum enim legem haberent: per quā non nisi in
 terminis quoque nūquē nō militum prefecturam gerere licebat: iuniores quidā rei militaris pe
 risti: & apud multitudine pro custodibus probati cum ceteros qui in rebus gerendis ue
 sabantur spernent ac facile se consecuturos arbitrantur: legem illā tollere aggressi sunt:
 primum lata altera lege: ut liceret perpetim eisdem prefectos esse. at cum populū viderēt
 illos propere admittentem: si magistratus qui preerant suffragis: quos appellatur consulto
 res: cōmoti sunt prius ad resistendum: tamen postea destiterunt purātes hac una lege quis
 soluta: ceteras nichilominus esse permāsuras. postea uero phibere volentes: ne alie moue
 rent: nichil perficere valuerunt. sed mutata esse eorum respublica in potentatum eorum qui
 41 res nouas aggrediebantur. ¶ Dissolunt cūctē respublice interdum per seipsas: interdum p
 externam cām quādo cōtraria gubernatio sit uel ppe uel longe quidē: sed admodum po
 tens. quod quidē cōtingit Atheniensibus & Lacedemoniis. Athenienses enim ubiq; pau
 corum potētiam: Lacedemoni ubiq; populari statu cūcterunt. Vnde igitur rerum
 publicarum mutationes seditionesq; exoriantur: fere dictum est.

Lacedemonij
 Paulanias.
 Carthaginēses
 Ammon.

Quanti,
 18

Thurij.

Lacedemonij
 Locri.
 Dionysius.

Thurij.

Externa causa
 Athenienses.
 Lacedemonij.

¶ SEPTIMI CAP. COMMENTARIVS.

35

36

E mutatione optimatum modi septem. Primus modus cū pauci gubernant & mul
 ti alij sunt: quosq; virtutis & prudentie habetur existimatio. tunc enim accidit sedi
 tiones fieri. ut accidit Lacedemone ex pasthenis. ¶ Secundus. quando aliqui in
 honorantur: qui nichilo sunt uirtute inferiores illis: qui honores suscipiunt. aut cum
 vir aliquis fortis ac magnanimus: nō sit honoris parriceps. ut apud Lacedemonios
 Lyfander: nichilo regibus inferior: & Cinadon fortis ac magno animo vir: qui tem

1

2

poribus Agessilai seditionem mouit. ¶ Tertius. cum eorum qui p se ferunt virtutis opinionem. alij diu
 tijs abundantijs paupertate premuntur. quod post bellum Messenē ē accidit Lacedemonijs. exhausti
 enim quidam per id bellū pauperesq; effecti. censabant agros equa portione ciuibz partiti. hicq;
 orta seditio est: de qua rescripsit Tyrtus poeta: in eo carmine: quod ob huiusmodi equā regionis di-
 uisionem eunomiam bonāq; legem appellauit. ¶ Quartus. ppter incrementum preter debitum pro-
 portionem. cū quis magnus ac potens. etiā velit maior fieri ac solus dominari. vt Pausanias apud La-
 cedemonios. & Annon apud Carthagenenses. ¶ Quintus. ppter transgressionem iusticie: que in op-
 timata republica fit: cum hec tria libertas: siue populus diuites & studiosi: nō sint com-
 mixta: contemperata atq; coequata: & maxime hec duo Inopes & diuites: qui popularem & pauco-
 rum gubernationem respiciunt. nā si declinant leges magis ad paucorū potētiā: rem publicam opti-
 matem appellant. & cito hec optimatis species transit in illam gubernationem. quod cōgit in Thu-
 rijs. Lacedemonijs: & Locris. & si in trium paylo supra adductorum mixtione: leges & instituta pau-
 lisper inclinant ad popularem gubernationem. huiusmodi non optimatē sed rēpublicam appellare so-
 lent: que tunc est & minus seditionibus subiacet q̄ vbi inclinat ad paucorum potētiā: tandem
 tamen mutatur in popularem gubernationē populo rē suam semper augente atq; pcurante. vt pauci
 potentes rē suam semper augmentum ad optimatum statum deuergit: ac insecutur. ¶ Sextus est. per
 id quod est paulullum & latēter paulatim irripere: cum primum omnium aliquid parum de ijs que
 ad rem publicam attinent: deinde quispiam aliud paulo maius facilius mouent & id quidē quousq;
 moueant totam rēpublice formam. quod accidit in Thurijs: vt i sublatā vna lege quod perparū esse
 videbatur: ceterę consequo sublatę sunt. ¶ Septimus modus est. cū ab externa causa interit. interitū
 enim in rēpublice interdum per seipias: & quasi internis morbis laborantes. interdum vero ab externa
 causa: quando opposita rēpublica admodū potens: aut prope aut longe studet aliorum viuendi mo-
 dum mutare. vt Athenienses vbi cūq; obtinuerunt paucorum potētiā euerterunt. Lacedemonij
 vero: popularem statum.

ANNOTATIONES AD CAP. SEPTIMUM.

M Ax me vero id accidit enecesse. Quod sequebatur parum intelligibile. immutatum iocis.
 to est ad grecam intelligentiam.

De conseruatione rerūpublicarū: pcepta viginſi. Cap.

VIII

E conseruatione autem earū. & communiter & seorsum de vniuscuiusq;
 consequens est vt dicamus. Illud ergo ante omnia patet. q̄ si sciamus per
 que corruptis rēpublice scimus etiam per que cōseruam. contrariorū
 enim: cōtrarij effectus. corruptionis autem: conseruatio contraria est. ¶ In
 illis igit rebz publicis. que laudabilē pmixte ac temperate sūt: illud est di-
 ligēter obseruandū. neq; quid ex legibus institutisq; moueat. maximēq;
 ab eo cauendū. quod paulatim repit. later enim corruptio: quia nō tota simul fit: decipi-
 turq; mēs ab illis vt sophistica illa rō: si vnūquodq; pusillum: & omnia. hoc autem est vt sic
 & est vt non. totum enim & omnia non pusillum sed compositum ex pusillis. vna igit ca-
 stodia: aduersus hoc principium est opponenda. ¶ Deinde nō considerare illa que conficta
 fraudis alicuius gēa prehendunt ad populū. redarguunt enim ex ipsis operibus. qualia vero
 dicamus rerūpublicarū signimenta superius est ostensum. ¶ Intueri licet quasdam republī-
 cas: durare nō solum ex optimatibus: verum etiā ex paucorum potētijs: non quia p se ipse
 stabiles sint sed quia si quis gubernat: recte se gerunt tā erga eos qui sunt extra rēpublicā:
 q̄ erga eos qui in rēpublice gubernatione versant. Erga eos quidem qui nō participes sūt
 gubernationis: nō afficiendo ipsos iniurijs ac p̄sūriores ipsorum ad participationē republī-
 cę recipiēdo cupiditēq; honoris: nō honoris priuatione: iniuria afficiēdo: neq; multitudine
 suis comodis fraudādo. erga illos veroq; qui socij i gubernāda republica sūt hūane similes
 ac populariter se gerendo equalitas: enim illa que in populari statu affectatur ea in similibz
 non solum est iusta verum etiā vtilis. ¶ Quobrem si plures sint in gubernatione republī-
 cę constituticis p̄mitta podularium institutorū: vtilia sunt. ceu semestres esse magistratus:
 vt omnes qui similes sunt adipisci valeāt. sunt enim tanq̄ populus iam illi: qui inter se pa-
 res ac similes sunt. itaq; in illis fr̄quēter existunt velut duces quidā populi vt prius diximus
 Deinde minus in potentatus incidunt paucorum gubernationes & optimates: non enī simi-
 liter facile est malignari in breui tempore magistratus & in longo. nā ob hoc in paucorum
 gubernationibus & popularibus tyrānidz fiunt: aut enim illi qui maximi sunt in vtrāq; tyrā-

Medellari cō-
 seruationē q. f.
 regule.

De sortis id di-
 cit.

Quart.

4-9

5

37

38

39

40

41

34

42

43

44

45

46

- 47 **n**idem inuadūt (hic ductores populi: sibi potētes) vel qui maximos gerunt magistratus: quā-
 do longo tempore durant. ¶ Conseruantur autem respublice: non solum eo quia pcal sint
 48 ad corruptionum periculis: venum etiā interdum: quia propinqua sunt: homines enim formi-
 dātes: vigilātus intendunt ad respublice custodiam: quare oportet eos qui rempublicā saluā
 49 esse volunt: formidines quāsdā parare: quasi nocturnā quandam custodiā: vt caueant: neq;
 dissoluant respublice obseruationem. & quod longe abest: ppinquum facere. ¶ Etiam nobi-
 lissimū cōtentiones seditiones: ppter leges quoq; oportet conari obseruare: & qui extra con-
 50 tentiones sunt eos preuenire: tanq̃ malum ab initio exorients cognoscere non cuiusuis sit:
 sed ciuiliū viri. ¶ Ad mutationes vero que ppter censum fiunt: ex paucorum potentia atq;
 ex republica quādo cōtingit hoc: manentibus eisdem censibus & pecuniarum copia facta:
 vtile fuerit cōsiderare vniuersum totius ciuitatis censum: ac p̃sens tēpus ad p̃teritum cō-
 51 ferre. in quibusdā autē ciuitatibus census agi annuatim. in maioribus vero per triēnium
 aut quinquennium. & si sit multiplicatus ac multo maior factus: q̃ prius erat ille secundum
 quē statuta fuerat respublice gubernande habilitas: legis erit p̃uidere: vt cōsus vel augeat
 vel relaxet. siquidē excedat: augeat secundum multiplicationem: si vero deficiat: relaxetur
 ac minor fiat cēsus taxatio. & si sit multiplicatus in paucorū enī gubernationibus & i rebus publicis nisi hoc fiat:
 hic paucos gubernatio: sibi potētia illa nimis infurget. illo autē mō ex republica quidē po-
 52 pularis status: ex paucorum vero gubernatione respublica: aut populus. ¶ Cōmune autem
 est & in populari: & paucos gubernatione & in omni republica neq; augere nimium: quēq;
 supra modum: sed magis conari paruos & longi temporis honores p̃bere q̃ cōfestim ma-
 53 gnos. corrumpunt enī: nec cuiusuis est hominis p̃speritatem ferre. ¶ Q̃ si accumulate
 dati sint alicui honores: nō simul oēs postea auferendi sed paulatim. ¶ Maxime vero lege
 ita p̃uidere cōsādum est. vt nemine sit excessiua potentia: neq; amicorum: neq; pecunias
 rū. qd̃ si id cōtingit: peregrine faciente sunt huiusmodi hoīm clientele. ¶ Cum vero ex priuata
 etiā vita res noue oriātur: magistratus cōstituēdus est quidā qui sit quasi in specula ad mo-
 res ciuium intueōdes: ne quis ita viuāt: vt respublice nocere possit. In populari quidē statu
 ne aliene viuāt a popularitate. in paucorum autē potentia: ne aliene a natura eius gubernationis.
 54 Eodemq; mō de aliis quibuscq; speciebus rerum publicarū. ¶ Et si quid exulset: p̃spe-
 ritatis sit elatum i ciuitate: particularim obseruādum est: ppter easdem cās. cuius rei reme-
 dium est: semper cōtrariis partibus: magistratus & res agendas cōmittere. cōtrarias partes
 55 voco: ceu bonos & equos multitudini & diuites pauperibus. ¶ Cōsādumq; est vel admisce-
 re pauperes cū diuitibus: vel medios augere. hoc enī dissoluet se diuites ob inequalitatem
 56 p̃cedentes. ¶ Maximū vero illud est in omni republica & legibus: & cetera omni dilige-
 tia cōstituēdum: ne ex magistratibus lucra proueniāt. id autē maxime in paucos: gubernatione
 est obseruādum. leuitus enī ferūt populi: qui a republica excludunt. quā nimo gaudēt:
 q̃ sua agere nō impediunt. at si existiment eos qui magistratus gerunt ex iis que cōmūta
 sunt: ditari: duplicem capiunt molestiā: & q̃ ab honore excludunt & q̃ a lucro. vno vero mo-
 do cōtingit simul existere popularem statum & optimatum. si ita quis instituat. cōtingeret
 enī: vt & insignes & plebei haberent que vtrūq; vellēt. Līcete enī omnibus rempublicā gere-
 re populare est: magistratus vero ab insignibus teneri optimatum. hoc autē accidet: qn̄ ex
 magistratibus nō proueniūt lucra: pauperes enī magistratus nō volēt: si nīl insit lucri: sed
 potius suis rebus p̃priis intendere. diuites autem: quia nō indigēt ex villa re cōmuni lucrari
 magistratus gerere volebūt. quare hoc pacto cōtinget egenis quidem ditari ob operā rebus
 57 suis impensā: insignibus vero nō subici cuiuscq;. ¶ Ad hoc autē vt nō sumptuosā pecunie pu-
 blice: exhibitio pecuniarum fiat omnibus quidē p̃sentibus ciuibus: & de scripte: per societate
 tes & ordines & tribus deponant. eo vero q̃ magistratus sint absq; lucro: statuendū per legē
 sunt honores iis: qui optime gesserint. ¶ Oportet autē in populari statu: diuitibus parere:
 58 ne non modo possessiones eorum nō eque partiri: sed ne fructus quidem eorū: quod in quib-
 usdā ciuitatibus imprudenter fit. Melius vero etiam est prohibere volentibus: ne munera
 illa subeant: que sint magni sumptus: ac nullius vtilitatis. ceu choros exhibere & ludos &
 59 faces instar chorū & cetera huiusmodi munera. ¶ In paucorum vero gubernatione: cu-
 ra est pauperes suscipienda diligētē: & officia quibus sunt salaria constituta: illis tradenda. Et
 si quis diuitiū eos cōtumelia affecerit: maior pena est cōstituenda: q̃ si ipsi sint se idē fecisset.

19 ¶ Et successio in hereditatibus per cognationem sit: nō per donationem: nec valeat quisq[ue] 60
plures hereditates capere: sed vnam solūmodo: per huncenim modum: magis equales erūt
20 facultates: & egenorum plurimū ad abundantiam traducens. ¶ Vtile est & in populari statu 61
& in paucorum gubernatione: aliorum vel equalitatem vel presidetiam tribuere iis qui mi-
nus participat republica. in populari quidē diuitibus: in paucorum vero gubernatione ege-
nis: exceptis tamen iis magistratibus in quibus vis aut horitasq[ue] reipublice consistit. hi enī
solis iis qui sunt ex republica aut saltem pluribus committi debent.

¶ OCTAVI CAP. COMMENTARIUS.

1 **C**onferuatio rerum publicarū precepta ac regule. Prima ex hijs conseruat respu- 42
blica: ex quorum oppositis corrumpitur: q[ui] quidem iam sunt cognita. nam cōtrariū
2 rum. cōtrarij sunt effectus. ¶ Secunda in rebus publicis: bene: laudabiliterq[ue] contem- 43
peratis: illud summo opere obseruandum: ne quid de legibus institutisue dimoueatur
maximēq[ue] cauendum est id paucillū: & quod latenter & paulatim serpit. nam cor-
ruptio laet: & nō aliter mēs ab illis ac a capidiosa argumentatione decipi solet: quā
tecent nonne si vnūquodq[ue] pusillum & omnia pusilla: atq[ue] totum omnia. totum igit pusillum. verū
totum esse omnia: vno modo est. vt collecti. alio modo: non est. vt diuisi. sed totum & omnia vt idē
sunt: non pusillum: sed quippiam ex pusillis cōpositum. aduersus igit hanc paulatim & ex paruo ire
pentem mutationem: vna pro custodia apponenda est regula: ceu aduersus capitiom ratinatio-
nis hallucinationem. ¶ Tertia regula. minime confidendum est ijs vāse & subdole cōmentis: que allu- 44
cuius fraudis gratia pretenduntur ad populum. q[ui] autem sint huiusmodi cōmenta & ad populū ma-
4 chinationa: numero 49 quanti dictum est. ¶ Quarta. recte se gerendum in magistratu effectu cōtra
eos qui reipublice non sunt participes: tum erga illos qui eius participant muneribus. cum his quidē
humane & quasi perilitur congruendo: illos autē non afficiendo iniurijs: & presertim eorū ad rei-
publice participationem recipiendo & cupidus honoris nō deprimendo: neq[ue] multitudinem suis cō-
5 modis fraudādo. ¶ Quinta. si multi sunt in reipublice administratione cōstituti: prodest paruo tēpo- 45
re durare magistratus. ceu semestres esse. vt oēs qui sunt similes adipisci valeant. nā optimates guber-
nationes & paucorum potenties: minus in potentatū atq[ue] tyrannidē incidenti & minus mali machi-
6 nari possunt magistratus paruo tēpore: q[ui] tempore longo. ¶ Sexta. ab ijs qui rempublicam saluū esse 47
volunt: formidines quedā parandae sunt. & qd longe abest: propinquum fingere: quo vigilārius ciues
7 intendant ad reipublice custodiendā: quoue sint cautiore. ¶ Septima. tentandū esse insignium cōtra 48
ditiones: sed inoneq[ue] p[er] leges cauere: atq[ue] ita preuenire eos legibus qui extra contentiones sunt. tanq[ui]d
id malum cū exoritur cognoscere: nō cuiusvis sit sed eius qui institutendā rerum publicarū habet peri-
8 etiam. ¶ Octaua expedire cū pecunia longe aucta est: aut longe imminuta preiens tempus ad id pre- 49
teritū conferre in quo erant census a quibus reipublice participatio facta est: & secundū proportio-
nem: census a quibus sumis reipublice participatio aut augere si fortune aucte sint aut imminuere si
9 insigniter sunt imminute. alioqui reipublica in altam demutabitur speciem. vt rebus p[er]p[er]ationibus: in
popularem: minus autē secundis in paucorū gubernationem. ¶ Nona est. nullū virum magistratus au- 50
thoritate supra modum augere: sed magis paruos & longi tēporis esse statuendos magistratus q[ui] bre-
uis more magnos. corrumpunt enim qui magnos subeunt: neq[ue] cuiusvis hominis est: vt parū est: pro-
10 speritate ferre. ¶ Decima. Si alicui cumulate dati sunt honores: nō simul auferre sed paulatim. ¶ Vn- 51
decima. lege cauendū esse: vt nemini liceat excessiuam aut facultatū aut amicorum habere potentē. 52
12 quod si adest clientele huiusmodi hominū: alio mittende sunt peregrine. ¶ Duodecima. magistratum 53
creandū esse: qui quasi e specula priuatorum mores attendat ac exploret: ne res noue oriant: & ne q[ui]
ita viuāt: vt reipublice nocere possint. ¶ Tertiadecima. Si quid exiit: p[er]p[er]itateq[ue] in ciuitate sit elu- 54
13 tū: contrarijs partibus magistratus & res agendas cōmittendas esse. vt si elata sit multitudo: equis
14 & bonis res administrāda tribuatur. si inopes diuitibus. ¶ Quartadecima. conandum esse cōtem- 55
rare: comiserereq[ue] debite inopes opulentis: ad reipublice gubernationem: vel medios ipsos augere. nā
15 id seditiones excludit: ob inequalitatem p[er]cedere solitas. ¶ Quintadecima. Summo opere cōstitui dū:
16 ne ex magistratibus lucra pueniant. ¶ Sextadecima. vt publice pecunie nō suffirent: fiat publicarū 56
pecuniarum exhibitio assidentibus cunctis ciuib[us] atq[ue] desinens: descripte vero p[er] societates: cohō- 57
tes: & tribus deponant. & vt magistratus sint abiq[ue] lucro lege statuantur honores: ijs qui eos optime
17 gesserint. ¶ Septimadecima: pro populari gubernatione. diuitibus parcere: neq[ue] eorum possessiones 58
neq[ue] fructus equaliter distribuere: neq[ue] illis onera grauium impensarū imponere: ceu choros exhibe-
18 re: & ludos & faculas. ¶ Octadecima. pro paucorum potentia. pauperum cura suscipienda diligē- 59
ter: & officia quibus sūt salaria constituta: illis tribuenda. & si quis diuitum illos iniuria affecerit: maior

- 60 Illi pena constituenda: si ipsi pauperes id sibi intet se fecissent. ¶ Unde uicesima. Successio in hereditatibus per cognationem fiat: & non per donationem: neque valeat quisque plures hereditates capere (sed unam solummodo). ¶ Vicesima in paucorum potentia conducti equales aut qui presunt magistratus inopibus tribuere: & in populari consimili modo diuisibus. attamen in quibus reipublice momentum consistit: iis solis: aut pluribus: qui magis republica participant. ut in paucorum potentia diuisibus: & in populari: inopibus committendi sunt.

ANNOTATIONES AD CAP. OCTAVVM.

- 42 **S**ophistica illa ratio. In sophisticis elenchis huiusmodi sortita capisulacag: sophisticae: ca litteram a nobis alias adiecta est. & parum hic conferret re petra. sed qui uolet. ex illo loco requirat.

De conditionibus precipuos aduentum magistratus: & preceptis popularitatum: & potentatum saluandorum. Cap. IX.

- 61 **R**is vero debent habere illi: qui principales magistratus sunt suscepturi. Primum: ut aient presentem ciuitatis statum. Deinde ut habeant potentiam maximam: ad ea exequenda: que magistratus requirit. Tertiam ut habeant uirtutem & iusticiam in unaquaque republica: ad ipsam rempublicam. nisi eni id ipsum sit in cunctis rebus publicis: necesse est iusticie esse differentias. ¶ Habet autem dubitationem: quando hec omnia non concurrunt in eodem: quomodo

In eodem
masculinum
est: in eodem
uero.

- magistratus sint partiedi: cum sit quidam aptus ad rem militarem: sit autem ille idem improbus: nec reipublice amator: alter uero iustus & amator sed ad rem militarem non aptus: cuius facienda sit electio. ¶ Videtur respiciendum esse ad duo: cuius magis participant oēs & cuius minus: quapropter in re militari quidem ad peritiam magis quam ad probitatem est respiciendum. Pauciores enim sunt rei militaris periti: plures uero probitatis. Contra uero in custodia & ad ministracione erant: plus enim probitatis requiritur: quam habent multi. scientia uero communis est omnibus. ¶ Dubitari etiam potest: si potentia assistit reipublice & amicitia: quid opus est uirtute: sufficiunt eni illa duo ad reipublice utilitatem. ¶ An quia fieri potest ut duo illa habentes sint incontinentes: quare ut sibi ipsis non obtemperant scientes & amicos se ipsos: sic etiam erga rempublicam: nichil uetat ita habere quosdam. ¶ Simpliciter autem quæstio in legibus professe dicimus rebus publicis: cuncta illa rempublica conferunt. ¶ Et quod sepe iam diximus: maximum fundamentum est: obseruare ut potentior sit ea pars: que rempublicam saluam esse uelit: quam illa que uoluit. ¶ Preter hec autem omnia: latere non oportet: quod molaret eos reipublicas: que transgrediumur modum. multa enim popularia uidentur: que populari statui dissoluit. multa enim que paucorum esse uidentur. dissoluit paucorum gubernacionem: qui uero existimant: hanc esse unam uirtutem: trahunt ad excessum: ignorant: quod admodum natus est excedens rectitudinem laudabilem ad aquilinum: uel simum. sed tamen adhuc pulchritudinem ac gratiam retinet ad aspectum. at si quis adhuc magis trahat ad excessum: primo quidem abiicit congruentem mensuram artis: tandem uero ita disponit: ut non natus appareat: propter excessum ac defectum contrariorum. eodem modo & de aliis partibus contigit aut hoc & circa alias gubernationes. nam paucorum quidem potentiam & populari: sufficienter se habere contingit: et si transgrediantur ab optimo statu: quod si quis intendat magis uitamque earum deteriorem primum efficiet rempublicam: itidem uero neque rempublicam. ¶ Quas res si id non ignorari oportet a legis conditoribus ac cunctis hominibus: quia popularium: seruent populi statum: & qualia corrumpant. & qualia paucorum: idem quidem paucorum gubernacionem: neutra enim istarum: uidetur stare posse absque opulentiis & multitudinibus: necesse quod ad equatio fiat facultatum: alia necesse est esse rempublicam: quare dissoluitur leges que sunt circa excessum dissoluit reipublicas. ¶ Aberrant uero & in populari statu: & in paucorum gubernacione. in populari quidem duces populi: ubi multo legibus dominas. diuisam enim faciunt semper ciuitatem: opulentis aduersantes. ac oportebat contrarij uidentur: semper dicere pro opulentis. in paucorum uero gubernacione pro populo: eos qui rempublicam gubernant. & contraria iurare: quod nunc iurent in paucorum gubernacionibus. in quatuordecim enim ciuitatibus nunc iurare: populum odio habere & consilio annitare: ut male habeat. expedit autem simulare ac fingere contrarium. atque ita iuramentum adnotare non afficiam populum iniuriis. ¶ Maximum autem omnium: que dicta sunt ad reipublice stabilitatem est id quod nunc paucifaciant oēs: erudiri ad reipublice disciplinam. nichil enim profuit

Quant
46
si

utilissime leges que a gubernatoribus decernunt. nisi moribus instituti & disciplina ibi in republica homines fuerint. si leges populares populariter. si paucorum potestatis ad hanc ipsam gubernationem. ¶ Q. uammodum certe in vno viro intemperata est: etiam & in ciuitate. disciplina autem reipublice est: non ea facere per que letent pauci potentes aut populares. sed per que valeant. si quidem gubernatione paucos tenere. hi vero populares. nunc autem in paucorum potentia gubernatorum filii deliciis intendunt: tenuiorum autem filii gymnasiis laboribusq; exercent. quare & volunt magis & possunt res nouas moliri. In populari vero statu. que maxime videtur esse popularis: contra quam vtile sit. constitutum est. huius rei causa est: quod male diffiniunt libertatem. duo sunt enim quibus popularis status diffinit: potestate summa populi ac libertate. iustum autem equum videtur esse. equum vero quodcumq; videatur esse multitudini. id esse precipuum. liberum autem & equum: quodcumq; velit quis facere. itaq; vult unusquisq; ut vult. in huiusmodi populari statu: & ad quod gliscit. ut ait Euripides. Sed hoc est prauum. non enim putandum est esse seruatum vivere ad formam reipublice: sed salutem. Ex quibus igitur mutatur reipublice & corruptur. & seruantur. & permanent: ut simpliciter dicamus: tot & talia sunt.

Euripides.

¶ NONI CAP. COMMENTARIUS.

Talia que debent habere in qui precipuos magistratus gerunt: amor scientis status reipublice. ingens potentia ad exequenda munia reipublice. virtus & iustitia speciei reipublice accommodata. ¶ Q. uestio si hec tria non concurrent in eodem: ut si quis potentiam habeat non amaretur: quidem alter potentiam non habeat: quod magistratus distribuendū. ¶ Diluit magistratus qui magis probitatem quam peritiam efflagitant. probius esse committendos: qui autem magis peritiam quam probitatem: & si minus bonis. ¶ Altera questio. si potentia & amor reipublice assint: quid virtutis & iustitiae opus est? ¶ Diluit opus esse quia sic affectus nichil prohibet incōtinētes esse: qui cognoscētes & amēntes seipos libiis. proprię rationi in iis que sibi cognoscunt bona: non obtemperant. quare nisi virtus & iustitia assint. sic continget: & quodam ad rempublicam esse affectos. ¶ Redde ad precepta documentaq; saluanda rerum publicarum. Primum. quęcumq; in legibus dicunt: vitpote quę profunt rebus publicis: illa vniuersa saluauit reipublicas. ¶ Secundū. maximū fundamentū salutis rerum publicarum est: obseruare diligenter. ut ea pars que rempublicam saluam esse velit: potentior sit ea que noluit. ¶ Tertium cauere semper velle intendere atq; ad augere reipublice statum: neq; remittere. nā qui nimis extendere: aut remittere curant tandem dissolunt. perinde ac si nasum supra mediocritatem extendas: transit ad aquilinum: adhuc retinens gratiam ad aspectum. quod si pergis cōtinuo extendere: efficeret: maiorem quidē nasci formam retineat. & ita si cōprimas: primum limus: deinde si pergas in ea sus quidem appareat. & id ob excessum & defectū contrariorū ipsi medio. ¶ Q. uantum legislatorum volentis cōstituere popularem statū aut paucorum potentiam aut aliam quāuis rempublicam. oporet cognoscere quę popularia saluant popularē & quę corrupturā: quę saluant aut corrumpunt paucos: potentiam aut aliam quā velit legibus instituere rempublicam. nā si leges ferat de equandis facultatibus: & velit aut popularem aut paucorum potentiam inducere statum: pfecto vtramq; hanc rempublicam: dissoluit: cum dissoluat leges que sunt circa excessum & defectum facultatum. Accusat ea: & merito: que in vltimis paucorum potentie popularisq; gubernationis speciebus pleriq; in locis sunt: hic a duobus populorum illic ab opulentis per que se credunt suam rempublicam stabilire. Primo. circa iuramenta in magistratū assumptione. Secundo. circa negligentia eruditionis discipline eorum que ad rem suam publicam spectant. Tertio quod in paucorum & populari gubernatione: contra reipublice disciplinam finunt suas ea maxime facere: per que letentur. & perinde ciuitatem faciunt intemperatam: ac folet homo vnius esse intemperatus: vni eorum reipublice saluande erunt opposita: & circa iuramenta: & disciplinam & voluptatum libertatem licentiosam statuenda. Littera de se satis conspicua.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. NONVM.

¶ Et quod sepe iam diximus. ut numeris 4 & 51 quanti. & infra numero 68 huius adhuc dicturus est. ¶ De mutationibus regni & tyrannide. Cap.

Regni mutatione & tyrannidis.

Restat nunc videre de vniuersis gubernatione: ex quibus corruptur & per que seruari valeat. fere autem similia ac propinqua sunt illis: que diximus supra de ceteris gubernationibus: illa que circa regnum & tyrannidem contingunt. nā regia quidē potestas: optimam gubernationem respondet. ¶ Tyrannidis autem ex paucorum potentia illa extrema & ex populari cōposita. quapropter perniciosissima est ista: qui sub ea sunt vitpote ex duobus cōposita malis & transgressionibus & delictis continens que ex ambabus illis reipublice gubernationibus

- 74 tionibus pronuntiant. ¶ Existitq; generatio statim ex cōtrariis vtriq; istarum (ea que p vnu gerit) administrationi. nam regia potestas. pro tutela pstantibus viris a populo facta est. & fit rex ex prestatibus per excellentiā virtutis. vel rege gestari que sunt a virtute. vel p excellentiā huiusmodi generis. Tyrānis vero originem habet a populo ac multitudine. contra nobilitatem: vt populus ab illis iniuriā non parciat. patet hoc ex his que contingunt fere enī tyranni vt plurimum facti sunt ex ductoribus populorum: si dem adepti ab initio ppter calūnias cōtra nobilitatem iactas. Tyrānides igit in hunc modum cōstitute sunt. ciuitatibus sū aduictis. ¶ Alii prius ex regibus transgrediētibz patriā iura: & affectantibus magis dominiari. ¶ Alii ex electis ad principales magistratus. antiquitus enī populi cōstituebāt diuturniores administrationes & intēdentias. ¶ Alii ex paucorum potentia eligentium vnu aliū quē ad maximos magistratus. ¶ Omnibus istis modis facultas fuit id pferendi. si modo voluissent p potentia sibi pce sistentē: his quiddē ex regia potestate: aliis vero ex honoribus a populo exhibitis. ceu Phidon apud Argos & alii alibi regiam potestatem habētes: tyranni sunt facti. qui vero circa Ioniam & Phalaris: ex honoribus Panetius quoq; in leontinis: & Cypselus Corinthi & Pisistratus Athenis & Dionysius Syracusis. & alii eodē mō ex fauore populorum. apud quos multum poterant. ¶ Vt ergo diximus: regia potestas instituta est secundum optimam gubernationem: enī secundū dignitatem: vel per virtutem priam vel generis vel per beneficia collata. vel p ista simul ac potentia. oēs enim qui maxima beneficia i ciuitates. gētesq; cōtulerunt. vel qui cā facultatem habuerūt. vt conferre valerēt: hoc honore potiti sunt. alii bello cōseruatis populis ne in seruitutem deuenirent. quemadmodum Codrus. Alii a seruitute liberatis. vt Cyrus. Alii q; condidissent vrbem vel regionē nisi grauississent. quemadmodum Lacedæmoniū & Macedonū & Molossorum reges. vult aut rex esse custos: vt qui diuitias habent. nichil insulsum patiant. nec etiam populus afficiat cōtume-
77 liis. ¶ Tyranni autem vt sepe iā diximus ad nullam comunem respiciunt vtilitatem: nisi gratia ppris cōmodi. est aut obiectum tyrāni qd placet regi quod honestū sit. Quāobrem & in ea in quibus plus hūit: sunt tyrāni quidē pecunie. regibus aut honores. Et custodia regi a ciuibz sua est: tyrāno aut a peregrinis. ¶ Quod vero tyrānis cōtineat illa mala que sūt & popularis gubernationis & paucorū potētie manifestū est. ex paucorū quidē potentia: si nō esse diuitias. per has enī solas. necesse est pmanere. vt cōducit oēs retineat custodes. vt supus faciat in educando: eo ipso q; populo suo in nulla parte confidat. Itaq; arma ciuibz sua adimere. ac multitudinem populi cōculcare. ac ex vrbe pellere & vacuam habitatoribus ciuitatē reddere: cōmunia sunt. vtriusq; paucorū scilicet potētie & tyrannidis. Ex populari autē vxare nobilitatē: clā euertere & aperte in exiliū pellere tanq; aduersarios & machinatores cōtra potētiā suā. Ex his enī & insidiis a aduersus eos iniri cōtingit: aliis dominatiōē affectantibus: aliis seruitutē fugiētibz. Vñ peralandi cōsiliū Thraſybulus dat: supereminētes
79 spicas decerpere: tanq; oportum semper sit eminentiores ciuium de medio rollere. ¶ Vt igit fere dictum est: adē principia mutationū sunt existimāda furebus publicis: & in vniū gubernatione. per contumeliā enim: & per merū: & per cōtemptū insurgūt pleriq; subiecto aut aduersus eos: qui in monarchia sunt dominātes. iniurie vero maxime p cōtumeliā: nō nunq; etiā per ablationem priarum res sunt. Sunt aut & fines iidē & silicquales sūt circa tyrānides & regna. opes enī & honores qui in tyrannis & regibus conspiciunt maximī: affectant oēs. insurgūt aut quādoq; in corpus dominiātis: quādoq; in ipsam dominationem.
80 ¶ Quādoq; aut per contumeliā inducunt homines ad insurgendū (dum ipetus sit) in corpus. cūq; sint cōtumelie partes plures: ynaquaq; illarū cōcit ad irā. irascētiū vero fere & pluri mī: vltioniū causa impetu faciūt: nō aut vt excellāt. quale fuit illud filiorū Pisistrati. ob contumeliā mī sorori. Harmodii illatā & ipsū Harmodii iniuriā affectū: ipetus i eos factus est: ab Harmodio quidē propt sororē: ab Aristogitone aut ppter Harmodii. Aduersus Periādrū quoq; Ambracie tyrannū insidie facte sūt: ex eoq; in potū quē amabat puerū interrogauit an nodū se pēgnas factus esset. Philippus vero a Pausania occisus est: quia nō vicisebat cōtumeliā sibi factam ab Attalo. & Amytas parus a Dercas: quia iactaret se eius etate abusi & eumachos ab Euagora cypro. qā enī mulier reuult filiū eius: quasi cōtumeliā affectus: enī
81 necauit. ¶ Plurimē vero inuasiōes facte sunt ex eo. in corpus q; verecundiā intulissent nō nulli eorum qui solerant in principatu. Qualis fuit inuasiō illa Crati aduersus Archelaū

Phidon.
Argos. Ionia
Phalaris.
Panetius.
Cypselus.
Leontini.
Corinthus.
Pisistratus.
Dionysius.
Athenē.
Syracuse.
Codrus.
Cyrus.
Lacedæmoniū
Macedones.
Molossi.

Periander.
Thraſybulus.

Pisistratide.
Harmodius.
Aristogiton.
Periander.
Ambracia.
Philippus.
Pausanias.
Attalos.
Amyntas.
Dercas.
Euagoras.
Cratesus.
Archelaus.

Sitra.
Arrabeus:
Elibia loci no-
men.
Amyntas.
Cleopatra.
Hellenocrates
Paron.
Heraclides.
Cotys.
Adamas.
Exfectus eul-
ratus: factus
eumachus.
Megacles.
Misyene.
Penthali-
des.
Smerdes.
Penthilus.
Archelaus.
Declanichus.
Euripides.
Xerxes.
Artapanes.
Darius.
Sardanapalus
Dion.
Dionysius.
Syraculsi
Cyrus.
Astiages.
Seuthes.
Amadocus.
Ariobarzanes
Mithridates.

Dion.
Dionysius.

Hesiodus.
Lacedemoni
Syraculani.
Gelon.
Thraſybulus
Hieron.

Semper enim moleſta illi fuerat coſuetudo eius. Itaq; parua etiam occaſio ſufficiens fuit: vel quia filiarum nulla ſibi dederat: cu ſe daturum promiſſiſſet: ſed prima aucupatus a bello aduerſus Sitra Artabeu: tradidit regi Elibie. altera filia minore natu filio Amynthe coſugauit: exiſtens per hunc modum minime ſibi fore aduerſaturum ex Cleopatra genitum: ſed indi- gnationis principiu extitit: q grauer ferebat ſe ad libidinis gratia haberi. Fuit vna cu illo ad rem patriadam Hellenocrates laſſeus ob eandem cauſam. qui enim ab uſu etate illius no vt pmiſerat faciebat in patria deducti: ob contumelia id fieri ratus eſt: no ob amorem. Paro vero & Heraclides lenientes: Cotyn peremerunt patri ſupplicium ſumetes. Adamas vero a Coty deſecit: quaſi contumelia affectus: q ab eo in pueritia exfectus eſſet. Multi etia ob verberatu corpus vel interfeceerunt ira perſecti: vel impetu fecerunt quaſi contumelia affecti: & coſtra homines in poteſtate coſtitutos: & coſtra reges. vt Megacles apud Mitylenen Petha- lidas circueuntes: & claua pulſantes: cu amicis aggreſſus interfeceit. & poſtea Smerdes ver- beribus ceſus & a muliere tractus. Penthilon interemit: Archelaus vero inuafionis: dux fuit Decamnichus: ſa eni primus ceteros aggreſſores comouit & exacerbauit. cauſa vero fuit ira rum: q illu Archelaus Euripidi poete verberandu tradidiſſet. Erat vero inſenſus illi Euripi- des: ob maledictu in ipſius maleolentia oris factatum. Et aliſ coſpures tali de cauſa: vel ite- recti ſunt: vel in periculum inſidiari deueniunt. ¶ Si miſit quos propter meru. hec enim vna ex cauſis eſt: vt in republica ſit etiam in vnus gubernatione. cu Xerxem Artapanes metuus ob calumnia de Dario: q cu ſuſpendiſſet Xerxe non ſubente: ſed putabat illi venia eſſe datam ppter cenam quaſi non remiſſente. ¶ Alio vero ppter contempitu. vt videns quida Sardanapalum Regem inter mulieres penſa diuidentem (ſi modo hec fabula vera fuit) & ſi non in illo: attamen hoc in alio veru eſſet. Et Dionyſium poſteriore: Dion inuaſit: q cu contemnebat: conſpiciens ipſum Dionyſium ſemper ebrui: & ciues Syracuſanos ita ſe habe- re. Amicoru etiam quide inſurgunt ppter contempitu. ob ſide enim eis adhibita ſpernit: & q latere poſſint eoru molitiones: & putantes ſe dominationem obtinere poſſe quodammodo per cotempitu inuadunt: tanq enim potetes & contemnent periculum: ppter ſua potentiam facile inſurgunt. vt duces quide exercitu: aduerſus principes ſuos. quoadmodu Cyrus co- tra Aſtiage: cuius & vitam & potentia contemnebat: cernens & copias eius iam coſenſiſſe: & ipſum in deliciis vita agere. Et Seuthes Thracius aduerſus Amadocu: cum eſſet dux ex- ercitus. ¶ Quidam vero: hmoi pluſiu gratia inſurgunt: cu propter contempitu: & lucu: velu ti coſtra Ariobarzanem Mithridates. Maxime vero ppter hanc cam inſurgunt ſi qui ſunt na- tura audaces: & honore habent ex rebus bellicis apud eos: qui ſoli dominantes atq; principes. fortitudo enim potentia habens: audacia eſt. p quas ambas quaſi facile ſuperaturi: eos aggre- diunt. ¶ Eor vero qui ob honoris cupiditate inſurgunt: alius eſt cauſe modus pter iam di- ctos. non enim vt quida tyranni inuadunt ſpe magnor: comodoru: magnorumq; honoru tuducti: quos in ſillis cernunt: ſic & ſi qui ob honoris cupiditate eos aggre diunt. ſed illi qui dem vt ea ſibi arripant: que in tyrannis admirabant: hi autem vt ex re geſta memorabili atq; egregia: fama atq; celebritatem nominis conſequant. tyranni adoriunt: non dominatio- nem ſibi ſolis acquirere volentes ſed gloria: ſunt tñ numero perpauci: qui ob hanc cauſam mo- ueant. conſtituendum eſt enim ſibi viuendu no eſſe niſi rem coſecerint: quibus adeſſe opor- tet Dionis propoſitum. ſed no facile eſt vt id multis coſingat. Ille enim cu paucis militibus coſtra Dionyſium pſectus aſt: quaſi nunciu: progre diſſit: ſatis id ſibi fore. vt ſi vel parum terre illius inuaſiſſet: pulchrum ſibi iam mori exiſtimaret. ¶ Corruptum autem tyrannides vno quide modo: vt vnaqueq; illar rerum publicar: ab extra ſi aliqua ſit coſtraria republica roſuſtor: nam velle quidem aderit: propter contrarietatem voluntatis. que autem volunt omnes: efficiunt modo poſſint. Coſtrarie vero ſunt gubernationes: populus quidem tyranni di ſeuiudum heſiodu vt ſigulo ſigulus. nam gubernatio populi illa poſtrema: tyrannis eſt. Re- gia vero poteſtas & optimatu gubernatio: ppter contrarietatem gubernandi. Quapropter Lacedemoniſ multas cuerterunt tyrannides: & Syracuſani per id tempus quo republice eoru recte gubernabant. ¶ Alio autem modo corruptum: cum in ſeiſis ſeditiones habent quoadmodum circa Gelonem factum eſt: & nunc circa Dionyſium. Gelonis enim filium Thraſybulus Hieronis frater: p ſilicebas & voluptates traducebat ad populi fauorem: vt ipſe dominaretur: domeſtici vero ac neceſſarii conſpirabant: vt non tyrannis omnino diſſolue

82

83

84

85

86

87

Thrasibulus
Dionysius.
Dion.

Pisistratide.

retur sed Thrasibulus. verum alii inter hec conspirantes: ea occasionem nacti ipsos omnes
 88 populerunt. Dionysium aut: Dion cōtra eū copis ductis cū esset affinis suscepto populo illi
 pepulit ipse vero interfectus est. ¶ Cumq; due suar cause ppter quas maxime contra tyran
 nos insurgit. odium scilicet & cōtemptus: odiū quidē existat oportet in tyrannos. Ex cōtē
 ptu autē plurime sunt euersiones. huius vero signū fuerit: q̄ pleriq; eos: qui dominationes
 adepti sunt. eas vsq; ad extremū cōseruauerunt. sed qui ab alijs susceperunt: cōfestim: vt ita di
 xerim perierunt oēs. ¶ In voluptatibus enim viuētes. habent facile contemptus: ac multas
 prebent occasiones opprimendi sui. Particulā vero quidam odii debemus irā existimare.
 nā quodāmodo eorundē causa existit. & est interdū ira efficator q̄ odiū. vehemētius enī in
 surgunt: quia perturbatio illa nō vris ratione. maxime vero cōtingit: vt ita deferant qui con
 tumelia fuerunt affecti. per quā quidem cūm & Pisistratidæ deleta est tyrānis: & multe alia
 rum. odiū vero vris magis. nam ira cū dolore fit. quare nō facile: vt ratione vtatur. odiū ve
 ro sine dolore. Vt autem summam dicamus: quotcūq; causas diximus paucorum potentie
 illius perperae tēperare. atq; postreme. & popularis gubernationis extreme. totidem & ty
 rannidis causas esse ponendi est. nā & he sunt tyrannides quedā: atq; sub tyrannidū diuisio
 90 ne contente. ¶ Regnū autem ab ijs que extra sunt q̄ minime corrumpit. quapropter & diu
 turnius est. Ex se autem ipso: vt plurimum euerti cōtingit. Corruptis autem duobus modis
 vno si seditio oriatur eis: qui participes sunt regni. Alio modo si tyrannice gubernare
 pergant. volentes esse domini plurimum. & cōtra legem. ¶ Nō sunt nūc amplius regna: sed
 si qua sunt. monarchie & tyrannides magis sunt. ob id quia regnum spontanea gubernatio
 est: dominiū vero maiorum est. at plurimi pares sunt: nec vsq; adeo preexcellentes: vt ad ma
 gnitudinē: dignitatēq; huius principatus se possint attollere. atq; ex eo fit: vt sponte illi nō
 91 pareatur. q̄ si deceptioe quis aut vī domine suam apparet hanc esse tyrannidē. ¶ In regnia
 autē illis in quibus succedit per genus ponendū est corruptionis esse causam vltra illas que
 supra sunt diste q̄ plerumq; cōtēnnendi hōmines succedunt in regnum. & q̄ cum non ha
 beant potentia tyrannicam: sed regnū horum prem: conuulsiōse viuūt. est enī facilis delectio
 regis: si enim nolint: statim non erit rex. sed tyrannus etiam nolentium est. corruptum enī
 go gubernationis vniū: per has & huiusmodi alias causas.

¶ DECIMI CAP. COMMENTARIVS.

72 Ila conseruare regiā potestatem pariter & dissoluere: q̄ aut saluati aut euertunt optimatū
 73 gubernationē. ¶ Infamat tyrannidē illam vltimam: q̄ cōposita sit ex duabus pessimis gu
 bernationibus: extremā scilicet paucorū potētia & populari. & vniū: in se vicia continēs.
 74 ¶ Regie gubernationis & tyrānidis ortus ac generationes ex contrarijs/oppositioq; modo fieri. nam
 rex ex prestibus p excellētia. vniū aut re: gestaq; q̄ a virtute proficiunt: aut excellentiam talis
 generis q̄ scilicet huiusmodi parentibus exortus sit. sumitur. nam regia potestas: presidium a populo
 equis bonis. manifestiq; vris factum est. Tyrannis autem ortū habet a populo: contra viros insignes
 vt populo nichil offiant. vt licet ex ijs que iudicis contingunt animaduertere. & huiusmodi tyranni
 des contingunt: ciuitatibus iam adactis. ¶ Tres alios tyrannidum ortus: & tres alias affert tyranni
 75 des que precesserunt eam: que ex populo est tyrannidē. Prima nascitur ex transgressione regni. ¶ Se
 cunda. ex ijs qui in summis presciantur a populo magistratibus. & tertia ex ijs qui cōsimili modo p
 76 ficiuntur in paucorum potentia. ¶ Declarat de regia potestate: quod paulo supra numero 74 pre
 77 statum est. ¶ Tyrannum & regem opposito modo se habere: & in medijs gubernandi & in fine atq;
 78 proposito: & nō solum: vt eodem numero visum est in contrario exortu. ¶ Quod numero 73 in hu
 79 ius capitis principio tetigit: apertum dilucidumq; facit tyrannidem continere mala diuam pessima
 80 rum gubernationem paucorū: scilicet potētie atq; popularis littera se sua luce prodit: reddiditq; perper
 81 tam. ¶ Eadem esse principia mutationis monarchie/regni scilicet aut tyrannidis: que erant principia
 82 & cause mutationum aliarum rerum publicarum. que capite secundo huius numero 13 septem preci
 83 pue: quinq; alijs annexis sunt adducte. Lucrum honor. iniuria metus. excessus. contemptus. incremē
 84 tum preter proportionem. verecūdia. negligētia. paupertas. dissimilitudo. insuper extrinseca causa. de
 85 lucro autem & honore: id declarat hoc numero de cōtumelia iniuriāq; 80 de verecūdia 81 de me
 86 tu. 82 de contemptu 83. de pluribus mixtis vt contemptu & lucro: de contemptu & honore 84. ite
 87 rum de honore 85. de extrinseca causa 86 ex seipsis 87. iterum de contemptu & odio & ira: que ad in
 88 iuriā reuocant: quodq; ira vehementior sit truculētioreq; & minus ratione vtens q̄ odium ad inuadē
 89 dum 88. numero 89 regnum ab extrinsecis causis q̄ paucissime corrupti: sed vt plurimū ab intrinsecis

& ex seipso: vt plurimum duobus modis. ¶ Q: nō appēe sint modo regna: sed que temporibus Ari.
 stotelis immo & hac tempestate regna dicunt: monarchie quedā & tyrannides sunt potius. q̄ regnū
 vitroneū itam eius qui gubernat: q̄ gubernatorum & ob ingentem excellentiam: dominum vero ma-
 iores respiciat: qui dominent: non autē equales. Nunc vero plurimi eorum qui monarchias tenēt pa-
 res sunt: nichilo ijs quibus presunt prestantiores. & si prestant: haud quāq̄ ad tantam magnitudinem:
 dignitatēq̄: pertingunt: vt reges dici mereantur. sunt itaq̄ monarchie ac tyrannides potius q̄ regna:
 aut visio'e quedam dominationes. ¶ Causa corruptionis regni: in quo succeditur per genus: q̄ ple-
 namq̄ contemnendi homines succedunt: q̄ contumeliose viuunt.

ANNOTATIONES AD CAP. DECIMUM.

Socrates.
 Vir tyranno si-
 milis.

Tyrannis autem ex paucorum potētia illa extrema: & ex populari componit: consi-
 tuitur atq̄ surgit. de qua gubernatione Socrates in nono de republica. tyrannis ingit
 & tyranni gubernatio similis est grandiosi filio alicuius: neq̄ oīno parce neq̄ dispo-
 lite viuētis: sed popularem vitā degentis: petracto ad omne flagitium & laiciuen-
 tis vice licentiam. quam qui trahunt: integram nominat libertatē. & amorē in eo ali-
 quē in cantatores qui circūstant quibusdā machinationibus excitant: p̄sidem ocio-
 rum amonui cupiditates alie referte nido: vt vnguetis: coronis. ac meto aculeum addunt: quo p̄si-
 de optinentes: animā: dementia ipsa feruet: frugales & veterundas opiniones atq̄ cupiditates (si quas
 offēderit: extirpans: ac expellens: quousq̄ temperantia omnis eiiciatur: & locum eius forēsis omnia
 & aliena obuiueat infamia. tunc ielunus infans: cupiditatibus ebrius: furiosus: & extra se positus: nō so-
 lum hominibus: sed & dijs imperare contendit: speratq̄ consecuturus. post hec: vipore cuius tyrannicus
 amor: animi penetratia incolens: regit omnia bachanalibus: idulget: confessionibus: scortis ceterisq̄
 huiusmodi. & noue cupiditates. dies noctesq̄: multaq̄: & vehementes: multorum indige pullulant. p̄-
 uenit si qui exierint: cito consumuntur. quos sequuntur fenora: & patrimonij dissipatio. que omnia
 vbi defecerunt: cupiditates frequētis quidē atq̄ ardentes: que in nido animi delitescunt: vociferat atq̄
 cōqueri necesse est. iactaturq̄: tunc ad explorandū: si quis quicq̄ possideat: quod vel fraude: furti: vel
 vi eripi possit. cogitaturq̄: vndeque: vel in gentibus stimulis: & doloribus cruciari. & ob eupi-
 diates nouas: iustum consēbit: vt ipse iuior: plus habeat q̄ parentes. & si portionem suam consumple-
 rit: vt paterna erogat. quod si parentes nequaquā p̄miserint: primum furari: eoq̄ decipere aggredit. sin
 istud non poterit: rapit iam vimq̄ parētibz inferet. ac si pater materq̄: senes resistant. non le cōtine-
 bit: quin tyrannicū aliquid agat. & gratia nuper amate cōcubine non necessarie: aut speciosi cuiuspiā
 nuper amati adolescentis non necessarij: veterem amicā necessariamq̄: matrem & de omē: sed neces-
 sarium senemq̄ patrem & antiquos omniū antiquissimū: verbenbus obijciat illos ijs subijciens quos
 eādem in domum introduxerit. en q̄ beatum: filium tyrannicū genuisse. & cum parentū suppellex nō
 sufficiat: primo parietem alcuius perfodiet vel nocte tarde euntis pallium rapit: deinde etiā tēpū
 aliquod spoliat. & sicut in fornijis pars animi bruta: cū fuerit immoderato repleta potu atq̄ fastu:
 laiciuit: veluti soluta & libera omnibus verecundiē prudētiēq̄: preceptis & nichil est quod nō audeat
 a nulla: quam nominare nefas est: libidine cruenta impletare nulla prorsus voragine nulla infamia vel
 impudentia se tēperans: talis semper erit ille vigilans. q̄ si multi tales in ciuitate fuerint: furabunt: mu-
 ros fodient: marisupia incident: expoliabunt. predabuntur. sacra rapient: captos homines seruire cogēt
 si dicendo facundi erunt: calumniabuntur peruisq̄: decipient homines & muneribus corrumperuntur
 iudicēq̄: a nulla cede impia abstinent: ingluue ac facinore. talis igitur tyrannicus vir talis tyran-
 nidis status tyrannicq̄ gubernatio. Hec ex Socrate.

¶ Per quē regna salu autē: & quibus modis retinent tyrannides. Cap. XI.
 Aluatur autem si simpliciter loquendo ex contrariis singulari autem loquendo
 deductionem cuiusq̄ regno: ad mediocrem modū. quanto enim paucior: est po-
 testas omnis: tanto maiori tempore necesse est eam durare. nā & ipsi qui regnū
 minus ferocium: ceu domini magni moderati sunt: & illi qui regnū inuidet minus. Propē
 hoc enim & apud Molossos longo tempore durauerunt reges: & apud Lacedæmonios: quod
 ab initio statim in duas partes diuisa fuerit regia potestas. Et postea Theopompus ad medio-
 critatem magis illam deducens: et hos supradidit potestate quidem minores: sed tempore
 augens regiam auctoritatem vt faceret eam quoquo modo non minor: em sed maiorem. vt
 ad vxorem suā respondisse ferunt dicētem. an nō erubesceret q̄ filiis minorē potestatē regiā
 relinqueret q̄ a parentibus ipse receperat: nō p̄fecto inquit. relinquo eis multo durabiliorē.
 ¶ Tyrannides vero seruant duobus modis inter se contrariissimis: quorū alter est is quem

Molossi.
 Lacedæmonij
 Theopompus.

Saluatiōes ty-
 rannidū.

per successionē traditū plurimū tyrannos observat. hos autem multa cōstituisse ferūt. Per
andri Corinthiū multa etiā ex gubernatione Persarū est assumere. Sunt autē hec illa pñci
osa que supra retulimus omni conatu a tyrānis fieri. quo diūationē retineat. veluti potēti
94 res decerpe: & sapientes p̄mere. ¶ Et neq; comessatiōes p̄mittere neq; sodalitatē neq; disci
plinā neq; aliud quicq; tale: sed oīa cauere vnde cōsueverunt oriri inter ciues dūo. intelligē
95 tia scilicet & fides. ¶ Et neq; scholas neq; cōuentus alios vacatiōis alicuius fieri concede
re: & oīa facere ex quibus ciues inter se q̄maxime incogniti sunt oēs. cognitio enim fidem
96 magis inter ipsos aggenerat. ¶ Et satellites eius apparere semper ac verari circa fores: quo
minus latere possit. quid quisq; agat. & explorare si assuecant sensim anīmū submittere p
seruitutē continuā. & alia quęcūq; talia Persica & barbarā tyrānidis sunt. cūcta enim idē
97 possunt. ¶ Et anniti ne lateant: quęcūq; quis subiecto: si dixerit aut fecerit. sed esse explora
tores. quemadmodū Syracusis si qui delatores nūcupantur & auriculari: quos submittēbat
98 Hieron vbiq; esset congregatio aliqua. vel cōuersatio. minus enim audent quā talia for
midant. & si audent: minus latere possunt. ¶ Calumniari quoq; inuicē & discordias semina
re: amicisq; amicos cōfligere. & plebem cum nobilitate & diuites inter seipsos & subditos
ad paupertatem redigere. tyrannice est prauitatis. vt neq; sumptus fiat in custodia: & illi quo
tidianis molestiis vacare non possint ad consilia contra tyrānos succunda. Exē
plum hulus sunt Pyramides Egypti. et statue Cypselidarū & Olympi edificatio a Pisistrati
dis facta. & Polycratis opera circa Samum. hec enim omnia fuerūt instituta: ad ocium &
quietem populorū tollendam & ad seducendam paupertatem. & tribunoq; pensio. vt etiam Sy
racusis factum est. Dionysio enim eam ciuitatem tenente: contigit Syracusanos in quinq;
99 annorū tempore cūcta facultates suas in soluendis tributis cōsumpsisse. ¶ Studet etiam
bellū concitare tyrānus: vt negotiis occupentur ciues: & indigentia dūcis continuo deti
100 neā. ¶ Et regnū quidē per amicos seruatur. tyrāni autem est maxime amicis diffidere: qua
si velint omnes. possint autem maxime amicos eum subuere. ¶ Et que sunt circa viti
101 mam popularem gubernationē: tyrannica sunt omnia. vt facultas mulierū vt libet per do
mos euagandi: quoruēnt virorum secreta. ¶ Et manumissio seruorū eadem de causa. nō
102 enī insiditur seruū & mulieres tyranno. & si prospere degant. necesse est vtrosq; beneuolos
fore: et erga tyrānidem & erga popularem statum. nam & populus dominū esse vult.
103 ¶ Ex quo fit: vt adulatores apud vtrosq; in honore habeantur. apud populū quidē populū di
ctor. est enim qui populū colit & ducit populū adulator. Tyrannos vero qui humiliter cō
uersat. quod est opus adulatoris. nā ppter hoc prauos amicos habent tyrāni: quod adulatio
nibus gaudet. Id autem nemo faceret: qui p̄tētem libero homine dignaret. sed amant boni
104 vi: vel non adiūtur. & viles prauū ad prauū. clauus enim clauo: vt dicitur prouērbium.
¶ Nullo quidem honesto nulloq; libero delectant tyrānicū est. se enim solum esse talem:
105 tyrannonem est. quasi illos quidem habeant hostes: hos vero non aduersantes. Hec & huius
modi a tyrānis sunt. pro dominatiōe retinenda: nec quicq; omittunt prauitatis. ¶ Sunt
106 autem (vt ita dixerim) hec omnia tribus speciebus comprehensa. Tria enim cōsecrat ty
rannus. Vnam: vt aulicos imminuat ciuū paucaq; sapiant. nemo enim pusillanimus cum
tra tyrannū insurgit. ¶ Secundū: q; ciues inter se diffidentes reddat. non enim prius cuer
titur tyrannus: nisi ciuium aliqui inter se fidem habeant. quapropter & bonos viros perse
cutatur: quasi pestiferos & aduersarios dominatiōi sue. non solum quia non acquiescunt in
seruitute in viuere: verū etiam quia fides eis & inter se & ab aliis plurima adhibetur. neq; ac
cūsant alios: neq; ipsi inter se accusant. ¶ Tertium: impotētia agendi. nemo enim impos
107 sibilis sibi aggreditur. quare neq; tyrānidem tollere: si potentia desit. Ad quos ergo sine
referantur tyrannos consilia: res isti sunt. Ad has enim suppositiones: tyrannica redigi
possunt vniuersa. Partim ne confidant inter se ciues. Partim vt potentia desit. Partim vt
pusillanimitas efficiatur. Vnus ergo modus quo saluant tyrānidem: talis est. ¶ Alter vero mo
dus ex cōtrario fere is que dicta sunt: curi adhibet. Est autē dephēdere ipm ex regno: cor
ruptione. vt enim regni modus corruptiōis vnus est. qui gubernatione ipsam regis magis

Periander.

1 Peri.

Hulus

77

3

4

5

Syracuss.

Hieron.

Pyramides

Sgypt.

Pyspeli.

Pisistrande.

Olympus.

Polycrates.

Dionysis.

Syracusan

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

reducit ad tyrānicam: ita tyrannidis conseruatio est: ad regiam gubernationē magis eam
referre. vnum dūtaxat obseruando videlicet vt potentia retineant: per quam nō modo vo
lētibz: verū etiam nolentibus dominari possit. nam si hanc abscidat simul abscidat & tyran
num esse. sed hoc tanq̃ suppositiōe quandā manere oportet. cetera vero partim facere. par
tim optime simulare. vt regia gubernatio videatur. ¶ Primum enī videri cōmuniū com
modorū curam habere non effundēt largitiones: tantas: vt ciues moleste ferant: quan
do ab illis capiunt operatibus ac laboratibus in sua tenuitate. donant autem scortis & pere
grinis ex hitionibus effuse. ¶ Racionem reddant eorum que acceperint & expendierint.
quod iam factum est a quibuscūq̃ tyrannis. sic enī ministris non tyrannus videbitur: sed
legitimus gubernator. nec erit ei formidādum: ne quādoq̃ sibi desint pecunie. cum sit do
minus ciuitatis. ac si dispergerent tyranni ex propria domo. Et prodest hoc magis q̃ relin
quere congregatos. miras enī custodes ipsi contra tyrānum ob res ipsas insurgunt. Sunt
autem formidabiliores tyrannorum custodes ipsi tyranni. cum ipsi foras aliquo proficis
cūtur q̃ ciues. nam illi quidem vna proficiscūtur: hi autem manent. ¶ Deinde redditus et
impensas apparare oportet: tum gratia diligentis administratiōis. tum etiā vt si quādo fue
rit opus. illis vti possit ad belli necessitates. omninoq̃ seipsum prebere custodem & dispen
satorē. non vt suarū pecuniarū: sed vt cōmuniū & publicarū. ¶ Et videri velle non asperū:
sed cum grauitate honestū. & talem vt eum non timeāt obuii: sed magis reuerētur. Hoc au
tem nō facile est eum assequi qui facile fuerit cōtēendus. ¶ Quapropter opus est: & si nō
aliorum virtutū. ac saltem ciuiliū eum curam habere. ac talem de seipso opīonem asferre.
¶ Insuper non solū ipsum videri nulli p̃tinus ciuium contumeliā facere. neq̃ iuueni neq̃
iuuēcule: sed etiam nentis eorū qui circa eum sunt. ¶ Eodemq̃ modo se habere mulieres
suarū circa ceteras mulieres. nam & per cōtumelias mulierū. permulte iam tyrānides pere
runt. ¶ Et circa voluptates corporis contrariū facere: q̃ nunc facit quidam tyranni. nō so
lum enī statim ab aurora id agunt. cōiūtiūturq̃ cōtinuo per dies plures: verū etiam ap̃pare
re volunt aliis. q̃ ita faciant: vt eos tanq̃ felices beatorūq̃ admirent. Sed in talibus maxima
erit moderatio adhibēda: vel saltem videri ab aliis illa fugere. nō enim facile iuadi potest.
nec facile cōtēmi qui sobrius sit: sed qui ebrius. neq̃ qui vigilet: sed qui dormiat. ¶ Con
trariūq̃ agendū est supradictū fere omnino. corrobora enī & oranda ciuias est ab eo
tanq̃ a curatore ac nō tyranno. ¶ Videri etiā oportet ipsum semper circa religionem deo
rū affici vehementer. minus enī formidabū populū: ne quid contra legem ab huiusmodi
patiant. si religioni deditum existimabunt principē. ad deorum reuerentiā curamq̃ habe
re. minusq̃ contra ipsum audebunt insurgere. quasi deos habeat virores atq̃ fauētes.
¶ Preterea oportet sine improbitate talem videri: atq̃ eos viros qui aliqua in re laudabili
ter se gesserint. honorare. ita vt non existiment vnq̃ se magis honorari a ciuibz. suis legi
bus viuētibz potuisse. Hos autem honores ipse nēt tribuere debet tyrannus. penas vero
& animaduersiones: per alios infligere. per magistratus videlicet ac iudicia. ¶ Cōmuniū plu
res custodia oīs dīnationis vnus: est neminē vnum pre ceteris magnū facere. sed p̃fecto ve
ro. nā seinuicē obseruabūt. Q̃ si quē extollere oporteat. non tñ enī qui sit moribus iudax.
nam hmoi morū hoies aīssissimi sunt ad inuadendū circa res oēs. ¶ Si vero cuiusq̃ potētia
minuēda est: modice ac non vno simul ipetu oīs potestas est auferēda. ¶ Insup ab oī contu
melia abstinentiū. precipue tñ a duabus ne in corpus flagris. neue in etate libidine insultet.
Maximeq̃ id cauendū in illis hominibus: qui honorē magnū faciunt. nam in pecuniā illa
tam iniuriā auri hoīes grauitē ferunt: in honorē vero illatam & qui boni sunt viri. & qui
honorē magnificiūtur: moleste patiunt: quapropter aut nō hmoi hominū operatendi est.
aut animaduersiones in illo patrio more. ac sine vlla contumelia fieri videātur. ¶ In etate
vero ex amore videat esse cōuersatio. non ex licētia. oīno autē qui quicquid pro dedecore habe
bit: impensione maiorū honorū est redimendū. Eorum vero qui ad vim inferēdam contra
corpus tyranni insurgunt: illi sunt maxime formidandi. & plurima opus est custodia aduer
sus eos qui ita dispositi sunt. vt amplius viuere nō curent. cū occiderint. Quapropter ma
xime cauendū est ab istis: qui vel seipsos vel eos quos habeant charissimos contumelia affe
ctos putant. sine vlla enī cura proprie salutis sruunt: qui per indignationē & iram aggre
diuntur. quēadmodū & Heraclicus inquit. durum esse dicens pugnare. aduersus irā. vīta enī

- 124 idem. ¶ Cum vero ciuitates ex duabus consistant partibus / ex inopibus scilicet & opulentis: maxime quidem vtriusque partis salutem propter principatū existimare oportet: atque alteros ab alteris nulla iniuria affici. Quicquid tamen eorum sunt potentiores: si precipue sunt in gubernatione vendicandi: ac velut proprii efficiendi: nam si hoc extiterit: neque feruus liberos facere compelletur tyrannus: neque arma adimere. altera namque pars tyranni potentie adiuncta: sufficiens erit ad superandos eos: qui contra insurgere vellent. ¶ Superfluum autem singularim dicere de omnibus istis. Intentio enim manifesta est: quod oportet non tyrannicum sed tanquam patrem familias & regem esse putari ab illis qui sub eo sunt: nec pro se capientem sed pro communis utilitatis tutela & cura. Et mediocritatem in vita sequi non excessus. ¶ Preterea egregios viros per familiaritatem sibi coniungere: plebem vero ac multitudinem per fauorem & gratiam in obsequio retinere. Ex his enim necesse est non solum principatum eius esse pulchriorem & optabiliorem ex eo quia melioribus imperet & non abiectis: neque ex eo quod ipse neque odio sit: neque formidetur: verum etiam ex eo quia longiorem ac durabiliorem eius principatum fore contingat. ¶ Insuper moribus talem esse: ut vel recte se habeat ad virtutem vel semibonum quidam sit: & non malus sed semimalus.

¶ VODECIMI CAP. COMMENTARIVS.

- 92 Regna: ut generaliter dicatur saluatur ex contrariis eorumque dicta sunt. specialiter autem
93 loquendo per deductionem eorum ad mediocrem quendam modum. ¶ Duos esse modos: quibus saluatur: retineturque tyrannis: ingens mortalium pestis. Primus est: finestissimus: ex iis partibus que preacta sunt numero 77: & duodecim tyrannos: comprehendit partim machinam
96 tis partim proprietatibus: que patet in litera. & que indigna sunt: ut polluant charta repetita. ¶ Machina
97 namque tyrannos: ad retinendam per primum modum tyrannidem ad tria res: species tresque fines reuocat. ut ciues in re se diffidant. ut potentia eis deficiat. ut pusillanimes fiant. ¶ Secundum modum ponit saluandum tyrannidem atque retinendam: que vno & viginti simulatis obseruationibus machinamque comprehendit. ¶ Primum ut quod proxime potest tyrannus: ad regiam potestatem reuocat tyrannidem: eamque imitetur. ¶ retineat tamen potentiam: qua possit non modo volentibus: verum etiam & nolentibus dominari. ¶ Secundum ut videatur communis commodum curam habere: neque prodige largas donationes sortis: peregrinis histrionibus: & id genus hominibus effundere. ¶ Tertium est ut ratione reddat eorum que accepit a populo: et eorum que expendit. ¶ Quartum: simulat diligentis administrationis: et ad necessitates si ingruant: redditus & impensas apparare oportere: & omnino se prebere custodem & dispensatorem: non ut suarum rerum sed ut communium. ¶ Quintum: quod velit videri non truculentus & asper: sed cum grauitate honestus: ita ut magis reuerentur obuium timeant. ¶ Sextum: quod curam habere videatur ciuium virtutis: atque iusticie. & de se talem efficiat opinionem. ¶ Septimum: quod nullos ciuium miseri modo ad alias mulieres sese habeant. ¶ Nonum: quod videatur in re perantia: crapulasque & ebrietates fugere: & vigilantem in rebus se prebere. ¶ Decimum: quod corroboret & ornent ciuitatem & edificij: & locorum munitionibus: ut curator non ut tyrannus. ¶ Vnde decimum videatur circa rem factam & diuinum cultum affici vehementer: verum oportet talem sine improbitate videri: ac simularione. ¶ Duodecimum: quod talis videatur sine fictione improbitateque vilis: et eos viros qui aliqua in re se strenue gesserint: honorare: ita quod non existimant se magis honorari vniquam potuisse a ciuibus: qui legibus (quas ipsi tulissent) viuere. ¶ Tertium decimum. Quod honores illos ipsemet distribuit: & penas & aduersiones per alios videri vult instigare per magistratos videri: et atque iudicia. ¶ Quartum decimum. cauet quempiam vnum magnum per ceteris extollere: & si quem extollere oportet: non eum tamen qui sit moribus audax. ¶ Quintum decimum. Si cuiusque potentia minuenda est: modice: & non vno impetu potestate auferat. ¶ Sextum decimum. A duabus iniurijs summoque casu: ne in corpora flagella exerceat: & ne in etatem libidine infuset: maxime in illis hominibus qui honorem magnificiunt. ¶ Septimum decimum. Si libidine alicuius etati infusitauerit: ex amore conuersatio esse videtur: & non ex potestate. & omnino quicquid pro dedecore habebitur: maiorum horum impensione redimit. ¶ Octauum decimum. fouet utramque ciuitatis partem: & opulentos & inopes: neque finit alteram ab altera lacessum iri: eos vendicat ad magistratus: qui eius partis sunt: que preualent: potentiorque est. ¶ Nonum decimum. Studet ut a subditis non tyrannus sed paterfamilias & rex esse putetur: nec pro se capere: sed pro communis utilitatis tutela atque cura: & mediocrem sequi vitam non excessum. ¶ Vicesimum. Egregios viros per familiaritatem sibi coniungit: plebem vero ac multitudinem per fauorem & gratiam in obsequio retinet. ¶ Primum

Aristoteles. & vicissimum moribus ta sem se monstrat vt recte se habere videatur ad virtutē vel semibonū quidam & non malus sed semimalus.

ANNOTATIONES AD CAP. VNDECIMVM.

Tyrannides vero seruatur duobus modis sunt qui accusat Aristotelē sed forsita parum in 93
ste. nō enim tyrannidē probat sed vbiq; damnat accusat infamat. neq; hoc scripsisse sen-
diendū est eum eo ingenio vt illis homines vtantur sintue illi tyranni. verū potius vt ipsi ty-
ranni cognoscant ex suis p̄prietatibus q̄ misera q̄ infelix & illycēdum vere simillima
sit eorum vita. quam cognitū ceu infelicissimū & vltimā vite conditionē fugiant exerceat & dam-
nent: & ad meliora respiciant quippe qui homines sunt ad meliora gentiliū nature dotes ad potiora
cōciterent. Et inter duos tyrannidis modos continetur rex mediū: cū vtitur Aristoteles his ver-
bis oportet debet nō precipit sed ostendit dūtaxat quid faciunt qui secūdo modo tyrannidē conser-
uant sunt enī sophistici reges omnia simulacres: & reuera hypocritēs sic fallentes in subditiō: guberna-
tione: ceu sophiste solent in discipulorū institutiōe. nichil tamē probat eos ab imperitiū suble-
videri regibus meliores. vt & sophiste: ad impitis auditoribus & sophistis prestigijs merisq; im-
sturis demētatis ipsis authoribus sapientiores. verū & rex & legitimus authoriora pro veritate & ni-
hil simulacres: cū non sint vt appareant sed apparent quia sunt. sed hec satis. ¶ Nam & per cōtume-
114
lias mulierū multae tam tyrannides pierū: sic per contumeliā illatam a Tarquinio Lucretie: tyrannide
sublata: res publica Rōanā trāsiit ad cōsules. ex vita Publicolae. Et ob cōtumeliā intēratā ab C. Appio
virginis obiecta seruatur quo ad stuprandā virginē illi pateret adiutus (illa autē erat filia Virginij tyri-
nis decurionis quadēdem Rōmē sublata est. & varia alia: ex hystorijs passim se ingerūt exēpla.

¶ De duratione tyrannidis & loco Platonis obscuro & reprobatione Socratis. Cap. XII.

T qui omniū gube: nationū breuissimē durare solent paucorū potentia: 128
& tyranni. Quippe illa que plurimū durauit tēpore. Ortogore & filiorū
eius qui apud Sicyonios tyrannidem habuerat: ad centesimū vīsū annum p-
uenit. Durationis vero causa fuit q̄ mediocritate quadam erga subditos
vtebatur: multaq; legibus seruētēs agebant. Et quia artus rei militariū fuit
Clisthenes: nō facie contēendus habebat. plurimū vero cōuerfatione &
vīu familiarī atq; curas fauorē & gratiam populū acquirerebat. Fertur quidē Clisthenes cō-
ronasse iudicē: qui victorie illius cōtradixerat. Asunt quidā huius iudicis statuū esse illam
quis in foro sedet: Pīstratus quocq; fertur: aliquādo apud consiliū Ariopagi citatus iudiciū
subisse. ¶ Secūda vero apud Corinthiū Cypselidā tyrannidē. nam ea durauit annos tres &
septuaginta & menses sex. Cypselus enim is ē: tyrannidē exerceuit annos triginta. Peria-
dus vero quadraginta quatuor. Pīsammeticus autē Gordiū annos tres. causa vero duratio-
nis eadem fuit: cū enī populū ductor esset Cypselus hac gratia ad multitudinē preualuit:
vt a principio principatus sine vīa corporis custodia in dominatiōe perseueraret. Perian-
dus autē eius filius magis tyrannidē suggessit: sed erat vir bello egregius. ¶ Tertia pī-
stratidarū Athenis. hec autē non fuit cōtinuo: oīs enim ex tyrannide pulsus fuit Pīstratus.
Itaq; ex annis triginta tribus: solos annos septem & decem tyrannidē exerceuit. Filij vero
eius annis decē & octo: atq; ita oēs simul fuerunt quinq; & triginta. ¶ Ex reliquis vero illa
que apud Syracusas fuit: Hieronis & Gelonis. sed non longa fuit. hec annis enī nō am-
plus q̄ duo de virginī durauit. Gelon enī septē annis cum tyrannidē exerceuisset: octauo
defunctus est. Hieron autē decem. Thrasibulus vero mense decimo excidit. ceterorū vero
tyrannidū plerūq; breuī tēpore durauerūt omnes. ¶ Quae igitur sint tam circa gubernatiōe
17
18
35
18
8
10
nes plurimū q̄ circa gubernationis vīus solius per que & cōtinentur & seruentur: fere
de vīu ueris dictum est. ¶ In republica vero Platonis: Socrates de mutatiōibus loquitur. 129
nec tamen recte illius enī republice quae est optima atq; p̄ma mutatio nulla propria as-
signatur. inquit enī causam esse mutatiōis: quia sic natura comparatū sit vt nichil per-
maneat sed in ambitu quodam temporis mutatiōe recipiat. Esse vero principij horū in-
quiens quando numerus diagrammati: huiusmodi eff. ciatur solidus. vt puta natura pro-
ducente prauos: & meliores disciplina: hoc ergo forsā inquit nō male. Fieri autem potest:

Ortogoras.
Sicyoni.

Clisthenes.
Pīstratus.
Anopagus.

Corynthus.
Cypselus.
Periander.
Pīsammeticus.
Gordius.
Cypselus.
Pīstratide.
Athene.
Pīstratus
Syracuse
Hieron
Gelon.
Thrasibulus

Socrates.
Hoc ergo hoc
videtur.

ut sint aliqui quos disciplina instituit ac bonos fieri, utros impossibile est. Sed hec quomodo propria mutatio esset illius reipublice quam optimam esse dicit: magis q̄ aliarum omnium, et vniuersorū que sunt etiam in temporē propter quod inquit omnia mutari. & que nō simul incipiūt: simul quoq; mutantur. ceu si pridē mutationis facta: simul forte mutantur.

¶ Preterea quam ob causam ex illa transit ad Lacedemoniorū rempublicā: plures enim in contrariam trāseunt reipublice omnes: q̄ in ea que sit propinqua. eadem ratio est de aliis quoq; mutatiōibus. Ex Laconica enim inquit mutatio fit ad paucorū potentia: ex ista vero ad populārē statum. ex illo rursus ad tyrānidem. Atqui & conuerso mutant ceu ex populārē in paucorū potentia: & magis quidem q̄ in vniūs gubernationē. ¶ Preterea siue tyrānidis mutatio sit siue non sit non dicit propter quam causam: nec in quam reipublice speciem transit. Huius vero causa est: q̄ non facile dicere valebat. indeterminatū enim. nam se cūdam eum oportebat: in primū & optimam. sic enim vtiq; fieret cōtinuo circulus. sed mutatur in tyrānidē tyrannus: ut ea que apud Sicyonios ex Myronis tyrānidē in Clisthenis.

Et in paucorū potentia: ut illa que in Chalcide fuit Anticleontis. & in populārē statū: ut illa que Gelonis fuit Syracusis. Et in optimates: ut illa que Carilari apud Lacedemonios & carthaginēses. & in tyrānidē fit mutatio ex paucorū potentia: ut in Sicilia plurimē veterū statū. in Leontinis in Paneris tyrānidē. & apud Gelam in Cleadrū. & apud Regium Anaxilā: & in aliis cōpluribus ciuitatibus eodem modo. ¶ Absurdū etiam est putare in paucorū potentia ideo transire: quia homines cupidī & pecuniarū studiosi. in magistratibus versant: ac non quia plurimī diuitis sup̄abundantes. non iustum existimēt par habere in ciuitate eos qui non habent facultates & eos qui habent. In multisq; paucorū potentis non licet cōgere: verum leges posite sunt id prohibētes. apud Carthaginē autem que populariter gubernat: pecuniis student: nec tamen adhuc mutati sunt. ¶ Absurdū etiam dicere: duas esse ciuitates sub paucorum gubernatione opulentorū & inopum. Quid enim aliud huiusq; laconice accidit: vel alteri cuiusq; vbi non omnes equaliter possideant: aut non omnes equaliter sint boni: vni nullo autem pauperiore facto: nichilominus transmutatur ex paucorū gubernatione ad populārē statum. si plures sint inopes. et ex populari in paucorum potentia: si potentiores sunt opulenti q̄ multitudo. & alteri negligant alteri incendunt.

¶ Cūq; plures sint cause ex quibus mutationes fiunt: eas nō dicit sed vnā solam q̄ prodigaliter viuētes vltius cōfēcti pauperes efficiunt. quasi vero fuerint omnes ab initio diuites: vel plurimī eorū. sed hoc falsum. Sed quādo eorum qui duces sunt quādam patrimoniam cōsumperint: res nouas molunt. quādo autem alii: nichil graue accidit. & mutant nequa q̄ magis aliquando in populārē statum. q̄ in aliam speciem gubernationis. Insuper vero & si honores vna cum aliis non capiant: si iniurias inferant: si cōtumeliis afficiant: seditiones oritur & mutationes in reipublica. Et sunt etiam (etsi nulla dissipatio patrimonii intercesserit) ex eo q̄ liceat (quicquid volunt) efficere. cuius rei causam esse ferunt nimiam libertatem. ¶ Cūq; plures sint paucorum. plures etiam populi gubernationes: tanq̄ vtrāq; vna sit. mutationes assignat Socrates.

¶ DVODECIMI CAP. COMMENTARIVS.

118 Erump publicarū regnū scilicet optimatū: censu potestatum tyrānidis/paucorū potentie/ & populans gubernatiōis paucissime durationis sunt paucorū potentia & tyrannus. id ostendit de tyrānidē Sycioniorū: que fuit Orthagore & filiorum eius que longissima fuit. que ad annū solum puenit centesimū. de Corinthia que fuit Cypselidarū: annos: triū & septuaginta. De 100
119 antica que fuit Pisistratidarū: annos: triginta triū nonnullis interruptis. De Syracusanā Hieronis & Gelonis: annos: decem. & octo. & breuiusculo cōcludit epilogō. ¶ Locum numerorū obscurorū in octauo de reipublica Platonis capit: vbi Socrates reipublice sue optime mutationis causam esse dicit. cū epiritū fundū q̄nionī cōiectū: duas prebet harmonias. quādo numerus huiusmodi dragmatīs efficiatur solidus. quasi natura pducēte q̄nō paruos & meliores ad disciplinā. ita certe natura pducere: non forte male afferuerit. Attamē de optime reipublice mutatione: nō recte. ¶ Primo. quia nullā proprie mutationē assignat. quomodo enim ppria mutatio illius reipublice esset magis q̄ aliarū omnium: & vniuersorū etiam qui sunt in tēpore: p quod ait oia mutari. & que nō simul fieri ceperūt: simul mutant. ceu si quedā priore dē mutatiōis facta: vna cū alijs mutant. ¶ Secdo. quia nichil cause est: cur ex illa trāseat ad Lacedemoniorū reipublicā. nam sepius in contrariā trāseunt reipublice oēs: q̄ in eam que sit

Sicyonij.
Myron.
Clisthenes.
Chalcis.
Anticleon.
Gelon.
Syracuse.
Charilaus
Lacedemonij
carthaginēses
Sicilia.
Leontini.
Panetius.
Gela.
Cleander.
Regium.
Anaxilaus.
Carthago.

Socrates.

propinqua eadem quoque ratione de alijs mutationibus erat. inquit enim ex Lacedemonica mutatione fieri in paucorum potentiam. ex qua in populari statum. ex hoc rursus in tyrannidem atque & e contrario mutanteque popularis in paucorum potentiam & magis quidem quā in tyrannidem. Tercio quia an tyrannidis mutatio sit an sit propter quam causam id demum sit non dicitur nec in quam speciem tyrannidis transire quia forsitan non facile dicere valebat indeterminati enim id est sit tamen ipsa oportebat dicere Tyrannidem in optimam illam rempublicam transire. verum & tyrannis in tyrannidem mutat: ut apud Sicyonios ea que fuit Myronis transiit in Clithestis tyrannidem. transit & in paucorum potentiam: ut illa que Chalcide fuit Anacleontis. & in populari statum: ut Syracusa illa que fuit Gelonis. et in optimates: ut Lacedemone illa que fuit Charlatita & que Carthagine fuit. transit etiam paucorum potentia in tyrannidem: ut in Sicilia plurime p̄cis tēporibus. Apud Leontinos transiit in tyrannidem Panetij. apud Gelani in tyrannidem Cleandri. & apud regium anaxilai. & in alijs ciuitatibus eodē mō. ¶ Quarto. quia absurdū est putare ideo transitū fieri in paucorum potentiam quia homines cupidi & pecunijs inuantes in migransibus versant: ac non potius quia cōpures diuitijs abādentur existimant id nō esse iustum: ut ij qui facultates habent & qui nō habent eque republica participēt & rerum administratiōibus. verum in plenisque paucorum potentijs: non licet cumulandis pecunijs inhiarēdē leges possit sunt que id vetant. & apud Carthaginem populariter viuūt ac pecunijs student nec dum res eorum publica mutata est. non igitur id cause est transitus in paucorum potentiam. ¶ Quinto. id etiam nō recte dicitur duas esse ciuitates sub paucorum gubernatione: opulentiorē scilicet & inopiam. Sed quare igitur Laconica erit vna? quid enim huic magis quā Laconice accidit: vel alteri cuiusque vbi non omnes equalia possident: aut vbi non omnes eque boni sunt viri? nullo certe paupiore factum chilominus paucorum potentia in popularem transit gubernationē: si plures potentioresque sint inopes. & contra popularis in paucorum potentiam: si potentiores opulenti & hi reipublice intendant: & illi negligant. vna igitur gubernandi species dicenda non ideo quia due: quia sint opulenti & inopes. ¶ Sexto. quia cum plures cause sint mutationis rerum publicarum: vnam solum dicit Socrates. quod p̄dige victu tes: vltius cōfecti: pauperes efficiuntur. quasi vero omnes vel quā plurimi ab initio fuerint diuites. hoc autem falsum est. sed quādo primores p̄sidesque aliorum facultates cōsumpserint: res nouas moliri aggrediuntur. verum quādo alij suas dissipant: nichil hic reipublice periculi imminet. & si mutant: nichilo magis mutant in popularem statum quā in aliam quolibet gubernationis speciem. Pretereā nō solum ob effusam prodigij vitam seditiones mutationesque rerum publicarum oriuntur. verum etiam si honores vna cum alijs nō capiunt: si alij iniurias inferant: si cōtūmelijs afficiant sunt etiam nullo ad facultates p̄eiorē consumptione: ob nimiam licetiosamque libertatē cum cuique quod vult facere licet. Constat igitur causam illam mutationis non esse sufficientē. ¶ Septimo. quia cum plures sint paucorum potentie species: & plures popularis ut capite quinto & sexto quarti vltimū est: Socrates tanquā paucorum potentie vni ea sit species & popularis vni cum mutationes assignat. Que igitur de mutationibus rerum publicarum in libris de republica Platonis affert Socrates: manca sunt atque insufficientia.

ANNOTATIONES AD CAP. DVODECIMVM.

Marilius.
Leonardus.
Thermacides
Epiton.
Plato.

Eſe vero principij horum inquit: quorum ſequiterij fundum/quinario cōiugatum. grece habet. ἀρχὴ καὶ ἐπὶ τούτων οὐκ ἐπὶ τούτων τὴν αὐτὴν πάλιν πάλιν διὰ τοῦτο καὶ διὰ ἀρμῶν καὶ παρὰ ταύτα. vbi quia τὴν αὐτὴν radicem/propaginē/solidum/fundum ſignificat: aliqui interpretantur dixit ut Marilius: alij propago: alij cubus ut Leonardus: alij fundum ut Thermacides Pythagoreus. Epitonon pythmenia intelligit Plato ſeptenarij: qui quinario copulatus duodenarij reſultat. verū qui ſeptenarij propaginē vocat ſequiterij non abſurde id forſan. nā ſeptenarij propago eſt 4. & 3: in quibus ſequiteria ratio & cōſonantia Diateſaron conſiſtit. & quinarius p̄pagatur ex 3 & 2: in quibus ſeſquialtera ratio & cōſonantia Diapente cōperitur. ſi quis etiā interpretetur ἐπὶ τούτων τὴν αὐτὴν ſequiterij fundū: id accommodate videtur. nam Pythagorici/ quos imitatur Plato/ minimos alicuius rationis numeros ſines appellat: & fundū. fundū quidem: quod ut vas ſuper fundum/ ſic numeri omnes rationis etiam ſuper illos adiungantur. modo ſeptē: minimos n̄meros cōſonantie Diateſaron & ſequiterie rationis cōtinent: ut ſines & fundū omnium ſimiliū rationū. & quinq; minimos cōſonantie Diapente & quōnis ſeſquialtere. quare ſeptenarij: ſequiterij fundum cōuenienter intelligitur/ ſimiliter & ſequiteria radix. nam primus continet limites/ terminos: & radices ſequiterie rationis. cubus autem nullo pacto quadrare poteſt. nam cubus eſt ſi numerus qui ex ductu & reductu alicuius numeri in ſe p̄ creator: ut bis duo bis/ & tertia ter que ſunt 8 & 27/ duo cubi. quod nullo modo ſeptenario cōuenire poteſt. quia ut dictum eſt: Pythmen nunc radicem/ nunc propaginē/ nunc fundū nunc ſolidum ſi gnificet. littera igitur in hoc vocabulo: non ab re eſt caſtigata. verum quia in locum Platonis ſi

meris obfcuris incidimus (de quibus puerbiūcū quid admodū difficile & incōprehēfibile offendit nūeris Platonis obfcurius) vt in pcedēbus annotatiōes cōtraximus ita hic aliquantūlū ppter nūmeros curiosiores extendemus. Et locū illū Platonis ex octauo de republica adijcimus. sic em̄ habet. difficile quidē est ita cōftrūā ciuitatē & ſuo ſtatu moueri. verū cum oē qd genitū eſt corruptioni ſit obnoxio. talis etiā cōſtitutio ſemp manere nō poterit ſed ſoluē. ſolūmo vero hic eſt nō ſolum circa plāras ſed terrena etiā aialia fertilitas & ſterilitas anime corporūq; cōiungit. qñ cōuerſiōes ſingulis circuloꝝ cōiungunt ambitus iis quidē que breuiores ſunt em̄ breuiores contrarij ſvero cōtrarios. illi vero quos ad ciuitatis gubernatiōē educauitſtis quib; ſapiētes fuerint nichilomagis veſtri generis ſecūdam gñatiōē vel ſterilē rōnem vna cum ſenſu cōprehēderēt. ſed latebat eos oportunitas generādi; et plerūq; cum nō oportū fuerit gignēdis filijs operā dabunt. eſt autē ei quod diuinitus generādū eſt circuitus quē nūeris cōtinet pfectus. hūane vero geniture: is vtiq; in quo primo augmētationes ſupantes tres & ſuperate tres diſtātas atq; quattuor terminos accipiētes ſimilantiū & diſſimilantiū et creſcentiū & decreſcentiū cōiunctū & cōreſpōdentia & cōparabilia inuicē effecerūt. quoy ſeq̄luter ita radix quintitati cōiuncta duas harmonias p̄bet autē vnam quidē & quā ē equaliter centū centies alterū vero inegaliter quidē longitudinis ſed ob longiorē centū quidē nūmeros a Diametris cōparabilibus quinq̄tatis ſingulis indigēbus vno duobus vero qui nō ſunt cōparabiles. centū vero cum bonū trinitatis ipſius vniuerſus anī iſte nūeris geometricus talē authoritatē habēs ad potiorē deteriorēq; generatiōē vīm habet. qd ſi ciuitatis veſtre cuſtodes ignorauerint nec oportū in tpe ſponſas ſpōſis cōiūxerint. haud quāq; ingenioli felice ſue pueri inde naſcent. ¶ Propter curiosiores vt diximus pauca ad iūgenus per que aſſurgere ſe putāt ad hōz intelligentiā Ambitus circuli ſq; circuloꝝ ſin Platonico motus ſint orbū celeſtiū et iuxta apoteleſmata loquī aſtologoꝝ & ritum gentiū qui volebāt horas gignendi aſtrog; (precipue ſeptem) obſeruatōib; pſperas. eligi & reueratōis orbium celeſtiū & circuitus illos agnoscere vt ipſius artificis admiremur & potentiā & ſapientiam: non eſt vanū ſed liberale. verū vaticinari ex illis querere & ſunt cōiectura diuinū ſcrutari velle ſecrete tū: vanū. ¶ Volunt Platonem cū dicit. eſt autem ei quod diuinitus generādū eſt circuitus quem nūmerus cōtinet pfectus. de numero pfecto locutū aut ſeculoꝝ annos: eſſū aut dieb; ſolū deo certorē atq; cognitorū alij vero tanq; quippiam impudēs coarguūt: quippe qui diuinis nō interfuerint cōſilijs vt momēta ſeculoꝝ agnoſceret que pater in ſua potestate poſuit. ¶ Argumētationes ſupantes: pportiones cum maior cōparatur ad minus. ſuperare vero contra. vt augmētationes ſuperates: duple ſeq̄luter ſeq̄luter triē. ſuperare ſubduple ſubſeq̄luter ſubſeq̄luter triē. ¶ Diſtante appellat interualla proportionū. termini autē numeri proportionē cōtinentes. vt 2. 7. 18. 12. 8: quattuor ſunt termini et tres diſtante triē interualla. vnum ſeq̄luter interuallum a 2. 7. ad 18. alterum ſeq̄luter ab 18 ad 12. tertium interuallū ab 12. ad 8. idētidē ſeq̄luter. ¶ Sunt numeri pfecti ſunt ſuperates ſunt ſuperati ſunt ſimiles ſunt diſſimiles ſunt diametrales ſunt dimiuiti ſunt equaliter ſunt ineq̄luter ſunt ſolidi ſunt ſperales ſunt diametrales ſunt femine ſunt maſculi. qui ex Nichomaco qui ſunt ſere omnes agnoſci poſſunt exceptis paucis & de quibus infra aliquid dicitur. pfecti ſunt quos ſue partes ex quo teſtiuūt ſuperantes ſunt. qui rationē habent ineq̄litalitatis maioris. ſupati qui minoris ſimilitates ſimiles. quorū latera pportionalia diſſimilantes diſſimiles. quorū latera diſproportionalia ſimilitudinis rationē diſſugunt creſcentes & decreſcentes abundantes & dimiuiti. Abundantes numeros: ſue partes ſimul excedunt. A dimiuitis vero omnes partes ſimul excedūt. equaliter ſunt trigoni tetragoni pentagoni & huiusmodi ſimiles om̄es ineq̄luter. vt altera parte longiores & ante longiores et iſdem ſunt plani numeri. ſolidi ſunt: qui longitudini & latitudini craſſitū addunt. vbi cubi pyramides columnę ſerrapiles & id genus ſperales ſolidi in ſuam radicē finiētes. vt ſolidi quinariorū & ſenariorū. Diametrales poſtea cognolcent. maſculi impares. femine pares. ¶ Similitates numeri ſue ſimiles: etiā dicūtur trigoni trigoni quadrati quadratis et cubi cubis. & ſimiles etiā ineq̄luter. quorū latera ſunt proportionalia. diſſimiliter ineq̄luter: quorum latera non ſunt proportionalia: quare exiguū diaḡramatis ſupra poſitū eſt 2. 7. 18. 12. 8. ſimiliter ſunt. nam vtriq; cubi & me dij diſſimilantes. ſunt enim ineq̄luter: quorū latera non ſunt proportionalia. Sune autem proportio nali: quando vt longitudo ad longitudinem ita latitudo ad latitudinem. vt 6 & 2. 4 ſunt proportionalia. nam ter duo 6. longitudo ſenorum tria: & latitudo duo. longitudo 2. 4 ſex: et latitudo quattuor. ſiquidem ſexes quaternaria 2. 4 ſunt & vt ſex ad tria longitudo ad longitudinē ita quoy 4. ad 2 latitudo ad latitudinē. nam vrobiz ratio dupla proportionalia igitur. ſed 18 et 12 longitudo laterum ſeq̄luter. nam 6 & 4. latitudines autem eedem atq; equalēs. nam 3 & 3. non igitur pportionalia. ſunt igitur numeri 18 et 12 diſſimilantes. ¶ ſeq̄luteria radix ſeq̄luterū fundum ſeptenarius eſt cōniet enim quattuor & tria inter quoy eſt ratio ſeq̄luteria & quinaris fundum & planities ſeq̄luter

Platonis obſcuro.

Ambitus circuloꝝ.

Nugamenta multas. Numerus pfectus.

Augmentatio nes ſupantes. Tres diſtante quattuor termini.

Similantes. Diſſimilantes. Creſcentes. Decreſcentes. ſeq̄luteria radix.

Due harmonie.

Centū centies Potior & deterior gñatio.

[illegible]

nis cubus equalis equaliter equat. ¶ Diametros cōparabiles quintitati dicie: latus primi in numeris

expressi quadratificilicet 2 & diametri 3: qui comparatione rationis 10 sequuntur
quinq; et 5 sequens latus et diameter 7: comparationē non habent in harmonia. Ideo duo prima p
sequentia improporionalia. ¶ Potior generatio aureum genus. Et ex duobus

pomonalia sunt duo frequenter improporionalia: & ex bono & malo neq; oino malum neq;
bonum/vult Plato prolem nati bonam/ex duobus malis mala, ex bono & malo neq; oino malum neq;
bonum. Thales intellexit Platonici & Pythagorici: equaliter quadratos cubos perfectos ipares

oīno bonā, bonos intelligit & p̄magonici equilateri
et id genus, oppositos vero cēlent malos. ¶ Vniuersū hūc geometricū numerū dicit Plato magnam

oblongi solidi laterales geometrales consonantie potiores & deteriores. ¶ Magnū vnum numerū fa-
cili Platoni appellat 1718 solidū duodenarij. qui & totus solidus est. a quo si primā figurā id est

demisiet residuo ad iocis vnitatē fiet nūerus 729 solidus cubusq; nouenarij. & sic ab eode magno nū
mero auferas duas primas figuras 17 & relinquūtur 28. cui nūero detrahe vnitatē superunt 27 cubus

tamarij. vides igitur quopacto hic magnus numerus coëctus est ex radicibus ternaria nouenaria & duo denaria i duodenaria neq; excrefcēs neq; deficiēs i nouenaria: vno deficiēs. in ternaria. vno abbdās.

Numerus fatalis	1723	723	27
Lasera cubica	12	9	3

¶ Estu tres nūeri 3, 9, 11. dignitatē habent ternarius quidē: q̄ prima sit expressio trine monadis. no-

cōtinet harmoniā. nā diapason. quē quia pfectissima cōlōmatūmag. est. ideo vniuersi est. & ab vn
f. nō ē. utrinque. hoc ē. nūmero regit mundus. verū hi numeri 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1

dictorū sunt solidi iuxta rērum statū designant. vitra enim corpus non trāsit magnitudinē potestatis.

1718 vero duodenarij cubus est ac solidus quivniuerſi numerus eſſe iā dictus eſt. eius igitur ſolidus
cōſole nōnūſtratiō in vniuerſorum apud Platonicos ſignificat. verū quā dō ſtatuſ ille adueniēti et qu

d. completi erunt omnes eius numeri & ad suum solidum id est finem processerint: ultra quem non
 procedent sed stabunt oia soli deo cogniti est: hec paucula de Platonis de numeris dialogis

infuſionibus, verum finem ſumus iſta/turi: ſi adhuc pauca adiecerimus de numeris diametralibus c
enofcendis (quia rarior eſt eorū cognitio) & eorū proprietatibus, deinde ſi magnū diagrama Platonis

Id est magnâ numero: descriptionē inceptimus. hinc exordium lumentes.

Quadrati diametronum	49	161	Quadrati dia.	9	180	9801
Dupli quadratorum	50	1681	Dupli quad.	8	188	9500
Quadrati impares.	25	841	Quadra. pares	1	144	4900
Cofte	15	29	Cofte	2	112	70
Diametri	7	41	Diametri	3	17	99

Vnde Coste quadratorum fumantur

1	1	2	5	12	29
1	1	3	7	17	41
1	1	3	7	17	41
1	1	2	5	12	29
1	1	2	5	12	29

Vnde diametri diametralefq; numeri

1	1	2	5	12	29
1	1	2	5	12	29

Vnitat; primus est quadratus. & quia est summa equalitas: iccirco costa/diameter/& quadratū coincidunt: suntq; vnitas. quare illa tria eque potentia. vnitas autē omnipotens/& omnium creatrix numero rum & in nullis aliorum quadratorum: hec tria Costa/diameter/quadratum coincidunt. sed quadrato rum paritū diameter duplo vnitate amplius plus potest q̄ costa. & quadratorum imparium duplo vnita te minus potest. id autē dico in quadratis & diametris numerorū. nā in magnitudinibus. perpetuo dia meter duplū potest ad costā quadrati neq; excrecit quicq̄ neq; deficit vnde fit: vt hac lege coste qua dratorum & eorū diametri habeant accipe costam quadrati & illi iunge diameter imparium duplo vnita tis quadrati. vt quia vnitas fuit costa primi quadrati & vnitas eiusdem quadrati diameter: iccirco si vni tatem vnitati addas: fiet binarius/& costa secūdi quadrati. diameter vero nascitur si precedentis qua drati diameter bis latus suūne costas addas. vt si secūdi quadrati diameter queras: quia pri mi q̄drati diameter est vnitas & costa idē dē vnitas: iccirco si vnitati bis vnitas addatur fiet ternarius secūdi quadrati diameter. & hac lege cetera tum coste tū diametri perueſtigantur. nihil igitur mi nusi diametri potentia dupla firat costae ferme dupla ad coste potentiam. nā & bis in sua cōposiōne co stam recipit non eiusdem tamen sed precedentis quadrati. & hec ex superiore figura facile dinoscunt. Aliter autem: si cōtinua serie desideras costas quadratorum. dupla secūdi quadrati costam scilicet bi narium & illi adſice costam primi quadrati & surget costa tertij quadrati: vide licet quinarium. quem deinceps si duplaueris & illi adieceris costam precedentis scilicet secūdi quadrati emerget latus costaq; quarti quadrati. & hunc in modum deinceps: vt subiecta monstra formula.

1 | 2 | 5 | 12 | 29 | 70 | 169 | 405 | 985 | 1536 | coste quadratorum

¶ Et simili artificio diametros continuabis. si secūdam diametrum duplaueris id est ternarium & illi adieceris diametrum primi quadrati que est vnitas: nascetur quoq; septenarius/diameter scilicet tertij quadrati. quā si duplaueris & illi rurſus adieceris diametru precedentis quadrati scilicet secūdi: nascet quarta diameter: & hoc pacto in infinitum. vt hac ad denariū vlq; diametros deprehendes figura.

1 | 3 | 7 | 17 | 41 | 99 | 239 | 577 | 1491 | 3763 | diametri quadratorum

¶ Quo fit vt costas ex costis & diametris & diametros ex diametris & costis: si velis elicias. & costas ex folis costis: & diametros ex folis diametris. Fit etiam ex coste quadratorū: impares sint atq; pares. & quadrati qui a costis paribus fumuntur. quivero a costis fumuntur in panibus superentur quidem sed vnitate minus q̄ duplo. quadratis igitur costarum continuo ſumpeis in numero pari: quotquot numero sint totidem numero diametrorum quadrati dupli. estq; coniunctarū hoc pacto diametrorū in numeris: po tentia ad totidem cōtinuo lunctas in numero pari costas dupla: in numero autē impari aut vñū excrecit aut vñū deficit a duplo. Omnes diametri sunt impares: & precedentis costa / sui quadrati costā ſupe rantes. Norū & id etiam esse potest omne magnitudinis quadratū vim paris & imparis retinere & nature esse cōposite & minime simplicis totūq; vt impar esse. siquidē ex pari & impari cōpositū. impar. & oēm diametru vim retinere duorū impariū totūq; esse vt parē numerū. Et pleriq; eiusmodi facile intelli ganur. ¶ Ceterorum vero numerorum tum parium tū imparium vbi hac arte coste nō reperiunt: qua drati diametros ſurdas ac irracionales habent nulloq; numero assignabiles. & p̄inde etiam quadratos illarum diametrorum: geometrarum more / ſurdos appellare liceat. q̄ nulla ratioe eorum radices: tetra gonica latera repetantur. vt ex subiecta quoquo pacto agnosci potest descriptionis forma.

As quadrati quorum diametri latera sunt tetragonica & quidem ſurda numerorū Bisecundo loco sup

Quadrati rationales	A	16	16	64	100	196	256
Quadrati ſurdi	B	15	75	129	201	399	513
Dupli quadratorum D.	C	32	72	128	1400	1372	512
Quadrati pares ſurdarum diame.	D	16	36	64	100	196	256
Coste pares quadratorum D.	E	4	6	8	10	14	16

Conſimila in quadratis imparibus & costarum imparium.

Quadrati rudi	E	17	197	161	241	317	449
Dupli quadratorum H.	G	18	98	161	242	318	450
Quadrati impares furdarū dia.	H	9	49	81	121	169	225
Coste impares quadratorū H.	I	3	17	19	11	13	15

¶ Dicitur sunt superiorū decriptionū nūeri Bet F vt verbi causa 33 et 17 quadrati furdū: q̄ nulla ratio-
ne eorū tetragonica latera in numeris assignari possint. Sed dices: tetragonū latūs 33 cadere inter 5
et 61 & latūs 17 inter 4 et 5. et quis inter 5 et 6 item inter 4 et 5 nullus integer quous iueneri nume-
rus: inter tamē 4 & quinq; numerus & minutie intercipiunt. vt 4 & vna secūda. quous simul quadra-
tus est 20 & vna quarta: magis accedēs ad 17 q̄ quadratus lateris 5. item 4 et 5 intercidit 4 & vna
tertia. quous simul quadratus 8 et 7 none magis iterū accedēs ad 17. rursum 4 et 5 intercidunt: vix
bi caula) 4 & vna sexta. quorum quadratus 17 et 13 tricesime sexte id est vna temia & vna tricesima
sexta. quare tandē cū integris & minutijs vna quidē vel plunbus: ad id pueniri poterit: vt radix illa in
se ducta: adeque resituat 17. nō erit in infinitū pcedet accedēdo ad 17: quin tandē pducatur equale.
quare tetragonica latera dictorū nūerorū vidētur in numeris assignari posse. Verū dicimus in infinitū
aut supra aut infra viciniorē quadratum ex huiusmodi radicibus assignari posse: nunq̄ tamen in radi-
cem que in se ducta precise illū id est 17 resituat incidi possibile esse. quod (si hic locutus esset) ex
theorematibus Arithmetices: ne quis ad impossibile conet; monstratu esset per facile. in quare tanq̄
possibili tenēda: iam multi cogniti sū illusi. Quo fit vt in numeris quadratus furdus: minime sit qua-
dratus. sed in magnitudinibus: quadratus furdus est quadratus. fit etiam vt inter quatemariū & qui-
nariū & quolibet proximis diuiduas: tamen monadū: infinita cōtineantur latera tetragonica: quo-
rū nullūvq; quadratū integrorū producere possit. Nunc autē adiecto diagramate precedentū nume-
rorū ad denarium vigi: finem annotationis faciemus: canemusq; receptul.

¶ DIAGRAMMA AD DENARIVM VSQVE.

1	6	10	11	12	1	6	3	2	3	1	1	125	1	3	2
2	28	9	2	18	4	24	6	4	8	1	2	6	1	8	4
3	49	8	2	10	8	54	9	6	12	1	3	10	9	27	6
4	81	7	1	4	1	10	96	12	8	15	5	3	13	16	8
5	125	6	5	10	16	150	115	110	10	5	1	11	25	125	10
6	216	5	6	16	21	210	110	112	2	6	4	18	36	216	12
7	343	4	7	20	25	280	128	126	3	6	5	16	49	343	14
8	512	3	8	24	30	360	144	135	4	7	5	20	64	512	16
9	729	2	9	28	35	420	168	144	5	8	6	24	81	729	18
10	1000	1	10	32	40	480	192	160	6	9	7	28	100	1000	20

Plantae	Quadrati	Solida cubito
Mares	Equilateri Trigoni plant.	
Diametralia	Longitudo	
Numeri speciales	Longitudo	
sphereo	Distancia et ipse oblong	
	& iniquitatem plant.	
	Latitudo	
	Longitudo	
	Sursum in ratione se qua-	
	tera plant oblong	
	Unum	
Abundantia		
Superlati		
Superlati		
Numeri perfecti		

P L A N I C E N T E S I M V S C V B V S .

Et hec pro obscuris numeris Platonis.
CQVINTI POLITICORVM
ARISTOTELIS
FINIS.

CSEXTVS POLITICORVM ARISTOTELIS.

¶ Q^{ue} que rebus publicis paucorum potentis & popularibus gubernationibus conueniant: considerandū sit. Cap.

Quot igitur sint differentie & quales eius quod deliberandi habet facultatem & in quo summa huius rei consistit in republica: et circa magistratum ordinatione & de iudiciis & qualia ad qualem ordinem reipublice cam & preterea de corruptionibus et cōseruationibus rerum publicarum ex quibus pueniāt & quas ob causas dictum est prius. Sed cum plures sint species populares & similiter aliarum gubernationū: de illis quid restat: nō potius fuerit considerare ac simul vnicuique earum proprium & cōuenientem modum reddere. ac preterea considerare cōiunctiones simul ipsorum modorum: nam eorum cōiunctio parit reipublicarum varietatem: vt & optimarū gubernationes ad paucorum declinent potentiam: et reipublice magis populares existant. Dico autem cōiunctiones quas considerare oportet: & nunc vsq; considerare non sunt: ceu si pars illa que in deliberando versatur & illa que circa electiones magistratū consistit: ita instituta sit vt conferat paucorum potentie: aut si circa deliberandum ad paucorum potentiam: circa vero magistratū electiones ad optimarum gubernationem magis declinet: vel per alium quēdam modum: nō omnia instituta sint reipublice cōgruentia. ¶ Q^{ualis} igitur popularis quali congruat ciuitati: similiter autem & qualis paucorum potentia quali multitudini: & aliarum gubernationū que quibus conferat: dictum est prius. Verū tamen oportet fieri manifestum: non solum quoniam istarū gubernationū maxime ciuitatibus competat: sed etiam quomodo constituende sint & iste aliter breuiter est explicandum. Et primo de populari dicemus: nam simul & per hanc etiam de contraria illius gubernatione patebit. hec est autem quam vocant quidē paucorum potentiam. Capienda sunt autem ad hanc disciplinā ciuitas popularis: & que videntur populariū esse sequacia: ex his enim simul positis: resultant species gubernationis popularis. et plures esse eas q̄ vnam & differentes: contingit. ¶ Due sunt cause per quas plures existunt populares. Primacilla que dicta est prius: quia inter populos differentia est: sunt enim alii agricolae alii optifices: alii ministri: quorum primi a secundis & tertiis ab vtrisque: non in eo modo differunt ap̄ melior aut deterior fiat popularis status: versetiam in eo quod nō idem sit. Secunda vero causa est: de qua nunc dicimus: que enim popularem statum sequitur: ac videntur esse propria ipsius: cōiuncta simul faciunt popularis status varietatem: nam aliqui pauciores consequentia sunt: aliqui plura: aliqui omnia. vtile vero horum singula cognoscere: reus ad constituendum quicumq; ipsarum quispiam voluerit: & ad corrigendum. Quoniam enim qui reipublicā instituunt cuncta: que illi propria & cōuenientia sint: in vnu colligere ad ppositum suum: sed aberrant dum hoc faciunt: vt supra dictū est a nobis: vbi de corruptionibus & cōseruatione rerum publicarū tractauimus prius. Nunc autem dignitates & mores: & ea que efficiunt: dicemus.

Quarti
56

Quarti
23
30
31

Quarti
33

CPRIMI CAP. SEXTI POLITICORVM ARISTOTELIS COMMENTARIVS.

Resumuntur nonnulla que prius sunt discussa: vt de consulendi facultate & partibus eius & qui in quaque politia eius rei sunt domini: a numero 56 quarti ad 64. de magistratibus vt veto a numero 64 ad finem vsq; libri. de corruptionibus autem & cōseruationibus rerum publicarū: precedēs liber per vniuersum discussit: et species popularis gubernationis et aliarum note sunt a nōro 15 ad 26 quarti que adeo hic in transitu ad memoriā reuocat: vt quis iterato illa videret quasi recentiter recolligens memoriā: paratior ad ea que dicuntur accedat: ea autē sunt que cuius reipublice propria sunt atq; congruentia: que cōiunctiones: cōbinationesq; eorum. ¶ Que species popularis quali multitudinē congruat: queue sit optima: que paucorum potentia quali ex numeris 22 & 23 quarti: et ea que in eo determinata sunt: dilucida esse possunt: quomodo autem instituende: nunc exequendum proponit. & primo de populari. ¶ Due cause cur plures sint species popularis gubernationis. Primacilla plures sunt species popularis: ceu numero 13 quarti dictum est. Secunda: quia complura sunt: que reipublicā popularē contrariunt: et que illi sunt propria: que cōiuncta

iiij

vel pauciora vel plura vel omnia: variant reipublice specie. que opere precii erit cognoscere: quoniam pacto iungenda cōmandag: erunt et ad quā speciem popularis gubernatiōis cōstituendū: et ad eos qui erant dirigendos. nā qui cōsilia popularia simul colligere ad pōsitum suum querant: et ut rem publicā popularem magis efficiant: et tempore semper: mīdunt: erant: vi numero 69 precedētis iam d. etum est. nūc vero que popularibus gubernatiōibus cōsentanea sūt et quī mores: et que quoque affectus: dicēdum.

ANNOTATIONES AD CAP. PRIMVM SEXTI POLITICORVM.

Argumentū sexti politicorū. In sexto hec discutimur. populares gubernatiōes. paucorum potentie magistratus. De popularibus gubernatiōibus: quibus multitudinibus cōueniant. finis & popularitati peculiaris. equū popularis. que optima popularis: et que leges. precepta De paucorū gubernatiōibus: species. partes multitudinis & documenta. De popularibus: quibus multitudinibus cōueniāt: a numero: ad 4. de fine & peculiaribus huic gubernatiōi: a 4. ad 15. de equo populari: a 15. ad 17. de optima populari & legibus: a 17. ad 27. de preceptis: a 27. ad 36. de speciebus paucorum: a 36. ad 42. de partibus multitudinis & documentis: a 42. ad 48. de magistratibus: a 48. ad finem sex. hinc sectionis: sexti in octo capita: ratio. ¶ Nam simul & per hanc cōtra de contraria illius gubernatiōe patebit. De contraria gubernatiōe: de paucorum potentia. nā plaris & paucorum potentia quodā modo inter se contrarie & vitare: optimam & reipublice. sed inter se ut extremū exitimo et vicium viciō: & id maxime extreme species: optimam autem & reipublice cōsue potestati ut extrema medijs. statuam igitur popularis & paucorum potentia ut extrema et optimam & cōsue potestati reipublice: ut medie: hec popularis vicinior illa vero paucorum potentie: apparebit: popularis: ut defectus et paucorum potentia ut excessus: ille vero medie.

Paucorum potentie.
Optimates.
Reipublica.
popularis guber.

¶ De fine popularis gubernatiōis. & quibusdam populariū gubernatiōis peculiaribus. Cap. II.

Depositum igitur popularis reipublice. est libertas. hoc enim dicere consueverunt quasi in hac solummodo republica libertate habentes. ad hanc enim respicere dicunt omnē popularē statum. libertatis vero vnum in eo consistit: ut per vices imperent & patiant. nam solum popularis: est equum habere secundum numerum non secundum dignitatem. Ex quo fit: ut secundum hoc iustum multitudinem ex necessitate dominetur. & quicquid decreuerint plures: id esse ratum: et id esse iustum. aiunt enim oportere ut unusquisque civium equū habeat. atque ita contingit in popularibus gubernatiōibus inopes plus posse quam opulentos. plures enim sunt: et id obtinet quod pluribus videtur. Vnum igitur libertatis signum hoc est: quod ponitur omnes populares reipublice finem. ¶ Altera vero vitare ut quisque velit: hoc enim aiunt opus esse libertatis. si quid servus esse vivere non ut vult. hic est igitur secundus popularis reipublice finis. ¶ Hinc profectum est nemini potissimum subesse velle. Quod si hoc non datur: at saltem per vices subesse se preesse: idque pertinet ad libertatem: que est secundum equum. His præsuppositis: actuali existente principio: popularia huiusmodi sunt. summi ad magistratus omnes ex omnibus: ac preesse omnes unusquisque & unusquemque civem omnibus. ¶ Per sortem tribuere magistratus: vel omnes per sortem: vel illos saltem qui non per sortem indigent & arte. a nullo sensu esse magistratus vel saltem a minimis. ¶ Non nisi semel eundem magistratū ab aliquo geri posse: vel prout & paucos: exceptis istis qui videntur sancti in bello. ¶ Parus reponis esse magistratus: vel omnes: vel quotquot id recipere possunt. ¶ Iudicare omnes & ex omnibus: & de omnibus: vel de plurimis & maximis & principalissimis. puta de corrigendo & de republica & de privatis contrariis. ¶ Et concionem esse omnium dominā magistratū vero nullus: aut dominā esse concionem rerum maximarū magistratū vero rerum minimarū. ¶ Inter magistratus autem popularissimū est cōsue potestati: ubi non omnibus est mercedis facultas. nam ubi adest hoc mercedis facultas: adiungunt & huius magistratus potentiam. adesse enim reducit iudicia cuncta populus mercede abundans: ut diximus supra: ubi de hac arte tractauimus. ¶ Deinde mercedem capere maxime quidem omnes concionem iudicia magistratus. quod si non: at saltem magistratus & iudicia & consue potestati & conciones principales vel eos magistratus: quos necesse est in eadem simul esse comensatione. ¶ Preterea cum paucorum gubernatio genere & diutius & eruditione diffinit.

Quarti
70

atur: videtur popularitatis contraria horum esse: ignobilitas inquit sordidum officium.
 14 ¶ Preterea magistratum potestatem nullam perpetuam esse. & si relicta sit aliqua ex anti- 10
 qua mutatione illius auferre potentiam: & ex electione ad sortem reducere. Hec igitur omnia
 comunia sunt popularium gubernationum: contingunt autem ex eo iusto: quod fateri esse
 populare: hoc est equum habere omnes secundum numerum: quod maxime videtur esse quod illius
 status & populi equum est enim cum nichilo magis gubernent diuites quam pauperes: nec soli
 potestatem habent: sed omnes ex equo secundum numerum. sic enim demum existimant
 parietatem in republica esse ac libertatem.

SECUNDI CAP. COMMENTARIUS.

4 **I**nis qui in re populari supponitur libertas est. Primo quia id dicere consueverunt quod in so-
 la hac republica libertate participant. hanc enim coniectare aiunt: omnem popularem statum
 libertatis autem unum precipuumque est: ut per vices presint pereantque vicissim. nam iusto po-
 pulare equum est Arithmetica medietate: & secundum numerum: non autem Geometrica &
 secundum dignitatem. quare secundum arithmeticum iustum: ut multitudo dominetur potest. & quod
 quid decreuerint plures: id pro consumato habendum iustumque esse. quo fit: ut in popularibus guber-
 nationibus contingat inopes plus posse quam opulentes. nam plures sunt & id obinet: quod plures videa-
 tur. & hoc est unum libertatis signum: id ipsum omnes populares statore reipublice finem ac terminum
 ¶ Secundo aliter signum est: vivere ut quisque velit. quia hoc aiunt esse libertatis opus. ¶ Tertio, quia
 hoc nemini subesse volum popularis: quod si hoc non omnino datur ac saltem per vices subesse ac pre-
 esse idque pertinere essent ad libertatem: que est secundum equum arithmeticumque iustum. ¶ Colligit po-
 5 pularia 10. Primum est: ad omnes magistratus ex omnibus sumi: ac preesse oēs unicuique & unicuique
 6 vicissim omnibus. ¶ Secundum est: per sortem tribuere magistratus: aut omnino oēs: aut illos saltem qui
 7 experientia non indigent & arte: & a nullo censu esse magistratos: aut saltem ab exiguisimo. ¶ Ter-
 8 tium: non nisi semel eundem ab aliquo geri posse magistratum: aut peritorem & paucos: ipsi quidem exceptis
 9 qui versantur in bello. ¶ Quartum: parui temporis esse magistratus: aut omnes: aut quotquot id recipere
 10 possint. ¶ Quintum est: consulendi iudicandi que facultate esse omnibus: & de omnibus aut de plu-
 11 rimis maximeque precipuis: ut de rationibus repetendis: de republica: & de priuatis contrahibus. ¶ Sex-
 12 tum: concionem omnium esse dominam: & magistratum nullius. aut illam quidem rerum maximam: do-
 13 minam: hunc vero rerum exiguarum. ¶ Septimum: est consilium ubi merces ad concionem venientibus
 non omnibus statuta est: ut dictum est numero 69 quarti. ¶ Octauum: aut omnes mercedem capere: & con-
 14 cionem scilicet iudicia magistratus: aut saltem iudicia magistratus: & conciones principales: aut eos ma-
 gistratus quos necesse est coepulari: atque coessare. ¶ Nonum est: popularem rempublicamque eos qui
 nullius sunt nobilitatis opulentie & eruditionis administrari: ut per ignobiles inopes: & sordidos arti-
 fices. ¶ Decimum: nullum magistratum alicuius authoritate perpetuam esse. quod si qua sit ex antiqua muta-
 tione relicta: populare est aut ea auferre: aut ex electione ad sortem reuocare: & hec omnia ex iusto po-
 pulari: quod secundum equalitatem & numerum est: enasci volunt atque procedere.

ANNOTATIONES AD CAP. SECUNDVM.

4 **P**ropositum igitur popularis reipublice: est libertas. Hec libertas popularis: licentiosa est: vive-
 re ut quisque velit. & in regno optimata: & ea que communi usurpato nomine reipublica nomi-
 natur: ciues omnes liberi sunt & vera quidem libertate. in his enim vivendum est: non ut cuique li-
 bido affert affectus & perturbatio: & ut quisque velit sed ut affert ratio: & ut quisque velit secundum leges
 aut reges: aut optimatum: aut reipublice: & secundum instituta maiorum: tum legibus: tum suis patre-
 dos superioribus. & hec est vera libertas.

De censu partiendo in populari gubernatione. Cap.

III

4 **E**d quentur post hec quemadmodum habebit equum. vtrum oportet partiri in mille
 eos census qui sunt quingentos: & mille equaliter posse quingentis: an non sic po-
 nere oportet secundum id equalitatem: sed partiri quidem sic: deinde ex quingentis
 equales accipere: & ex mille hos potestates habere partitionum & iudiciorum. Vtrum
 igitur reipublica ista iustissima est secundum populare iustum: an magis illa que secundum
 multitudinem: aut enim popularis: id esse iustum quod videtur utique pluribus: potentes ve-
 ro: quod videtur illis que vix possident pro multitudine enim facultatum aiunt esse statuen-
 16 dum. ¶ Sed habent hic vitia: in equalitatem & iniustitiam. si enim quodcumque pauci possint
 tyrannici est: nam si unus habeat plura quam alii opulenti: secundum paucorum iustum: is solus
 n. iiii

Tertij
36

dignus est qui gubernet. si vero plures secundum numerum quodcūq; queant: iniuria afflic-
tū publicātes bona opulentorum & paucorum vt superius dictum est. Q. ue igit sit equali-
tas quam ambo pſentitur: considerandū est ex iis & que vtrinq; diffiniunt iusta. inquant enī
quisquid videatur maiori parti diuitum: id oportere esse ratum. esto quidē hoc: attamen nō pe-
nitur sed cū due partes sint ex quibus ciuitas cōstat diuites scilicet & pauperes: quodcūq; am-
babus videatur: aut pluribus id ratum sit q̄ si contraria videatur: quod pluribus & habētibz
maiores censum. puta si alij decem. alij viginti videatur vtrū diuitū sex: pauperum autem
quindecim. accedant vero pauperibus: quattuor diuitum: diuitibus autem quinq; pauper-
10 quorūcūq; igitur cēsus exuperat cōnumeratis amborum vtriusq; id ratum sit. q̄ si forsan
20 equales esse cōtigerit communem esse hanc ambiguitatē putandū est vt verbi causa nūc
si concio equaliter in duo diuisa fuerit aut iudiciū ita diuisū. nā aut sorte dirimendum est
aut aliud quiddā huiusmodi agendum. Sed de equo & iusto q̄ sit admodum difficile in illis
reperire veritatem tamē facilius est sortiri q̄ persuadere iis qui plus habere possunt. semper enī
qui imbecilliores sunt equum & iustum querunt. sed qui plus possunt. ista non curant.

¶ TERTII CAP. COMMENTARIVS.

Vestio. quopado in populari gubernatione census partiendi sunt: vt senes equale
iustum populare: an si quingenti sunt opulenti & insignes & mille inopetij cēsus q̄
sunt quingentorū sic in mille partiendi sunt. vt & mille eque possint ac quingenti an
non sic partiendi: sed ex quingētia & mille equales accipiendi: qui facultatē habent
distributionis atq; iudiciorū: an hec popularis reipublica iustissima est: idē popu-
lare iustū: in qua singula gerunt secundū q̄ pluribus videt & paucorū potentia ius-
tissima: in qua cuncta geruntur idē ea q̄ vident: plura possidentibus: ¶ Diuit. dicens vtrāq; eorum
& q̄ pauci & q̄ populus vocant iustissime qualitatem continere & iniusticiā: vt etiā numero 35 tertij viliū
est: quia si quodcūq; pauci possunt dōmodo plura possident: tyrannus est. nā fieri potest vt vnus plura
possidat q̄ alij opulenti. quare secundū paucorū iustum: solus gubernare dignus est. & si plures q̄
cūq; quēis mō multitudine excedat: iniuria afflicti publicādo bona opulentiorū & paucorū. vt alias di-
ctum est: iustum scilicet 36 tertij. Sed qui voluerit equalitatē iusti in hisce rebus publicis habere: diffi-
ciliores iple quibus iusta diffiniunt moderāde sunt: at iniquiunt populares: vident: id iustum est
habēdū: qd ciuī maiori parti videatur. esto id quidē mō in omnino: sed cū id recte & intelligat & ap-
plicetur. cū cū sint due ciuitatis partes: diuites scilicet & pauperes: qd cūq; ambabus partibus videat
aut vtriusq; pluribus id ratum sit atq; iustum. q̄ si ex vtrāq; parte contraria vident: id obrineat qd
pluribus & maiorem simul habētibz censum videat. puta si diuitum sunt decē & pauperū viginti: or-
dinati ad quippiā pro republica statuendū & vna ex pte quippiā videat quattuor diuitibus & quindecim
pauperibus esse faciendū: alia autē ex parte: sex diuitibus & quinq; pauperibus non esse faciendū:
quorūcūq; cēsus superat cōnumeratis vtriusq; partibus id stabile sit & ratū. qd si hos & illos qui oppo-
sito modo sentiunt: equalitē censū esse consuevit: id aut sorte dirimendū est: aut aliquid huiusmodi facien-
dum. & ita cum cōcio aut iudiciū in duo equa fuerit diuisum. nā qd de iusto & equo difficile admodū
sit in talibus reperire veritatem. facilius tamen est sortiri q̄ persuadere iis qui plura habere possunt: p-
10 ualentq; viribus. semper enī qui imbecilliores sunt: equū & iustum querunt. qui autem potentiores
14 neq; equū neq; iustum curant. & ex iis ea que superius ad dubitata sunt diuisi possunt.
15
16

¶ ANNOTATIONES AD CAP. TERTIVM

¶ T verbi causa nunc. Non dicit nūc: id est in superiori hypothesi esse diuisam equaliter. id
enim sciri non potest: nisi ex hypothesi q̄ equalis esset cēsus illorum & equalis illorum
dignitas. sed supponatur ita factum esse doctrine causa.

10 diuites	I 10 pauperes
parte ex vna simul sentientes	
+ diuites A	I 113 pauperes B
parte ex altera simul sentientes	
6 diuites C	I 13 pauperes D
Est igitur cēsus A B simul 1500 & cēsus C D simul 1000: nunc quod viliū est A B obinet. At esto cōtra vt cēsus C D sit 1500 & A B 1000: quod viliū fuerit C D simul ratum. vnde fit: vt nō sem- per quod maior parti viliū fuerit ratum haberi debeat: electioq; tenere. Est tertio vt cēsus A B sit 1500 & similiter C D 1500 nunc fortendum est.	

De quattuor speciebus populariū ad quos pertineat de earum legibus atq; vstramē-
tis. Cap.

Vm vero quattuor sint gubernatioes populares: optima est illa quam primo gradū posuimus vt superioribus libris dictū est. eadem quoq; antiquissima omnium. dico autem primā secundum distinctionem populorum. nam opti-
mus populus est ille: qui ex agricolis constat. quare & popularis status facile
est: citur: vbi multitudo vniat ab agricultura vel pascuis. negociosa quidem.
quia nō multū habet. Ex quo fit: agant raro concione. ob id ipsum vero q
laborandū illis sit circa necessaria ad vitū: operibus detinentur suis & aliena

Prima species
popularis.
Quarta.

Mantinia

Oxyus.
Aphyall.

Quartissima
et pessima po-
pularis species

non appetunt. dulciusq; est illis opus facere: q̄ in republica versari ac magistratum gerere nisi
magna in gubernando sint emolumenta suscepiari. pleriq; enim magis lucrū appetunt q̄ ho-
norem. signum huius est: quod tyrannides antiquitas pertulerūt. & nunc paucorū potentiam
perseverant: modo suam rem agere illis permittitur neq; dispiciant que habent. cito nāq; aliis
eorum diuites efficiunt: alii aut egere desistunt. Preterea si qua cupidō honorū eis inest: fa-
cile eius resistendi gentiā adimpletur per potestatem quam in concionibus habent creandi magi-
stratus & corrigendi delicta. nā in quibusdā ciuitatibus & si non eligit populus magistratus:
sed quidam per patres deputati ex omnibus (vt apud Mantiniam) tamen satis esse putant: q̄
consultandi deliberandiq; habent potestatem. Ac putādum est hanc esse tanq̄ formā aliquā po-
pularis gubernationis: vt fuit quondam apud Mantiniam. Quapropter vtile est prius diste-
care omnes. Magistratus autē maximos geri per eos qui electi sunt: & a cētib; maioribus
maiores vel a cētib; nullū sed per eos qui possunt. Necessē est autem cum ita gubernan-
tur res publicae: eas bene gubernari. nā magistratus semper ab optimis gerentur: populo ita vo-
lente neq; prestantionibus inuidente. nobilibus aut ipsi & prestantibus hic gradus sufficit.
non enim suberit aliis deterioribus. is si vero magistratus gerent fuisse: quis penam formida-
bit. quoniam corrigere ad alios pertinet. cōpesci enim ac nō licere facere quicquid quis velit
vtile est. nam licentia agendi quod quisq; velit: custodire non potest in gentiā vniuersū hoim
prauitate. itaq; necesse est illud euenire quod optimū est in rebus publicis: vt magistratus a
prestantioribus gerantur sine populū immīnuta auctoritate. Quia igitur hec populariū guberna-
tionum est optima: patet. & qua de causa: quia ob talem aliquē esse populū. Ad constituē-
dum autē populū agricolā: tum leges quedā antiquitas apud multos laet. vtilissime sunt tū
illud vniuersaliter ne liceat cuiq; habere plus agrī q̄ mensurā certā vel ab aliquo loco ad oppi-
dum & ciuitatem. Erat antiquius in multis ciuitatibus lege cauit: non licere venditionē
facere bonorū pīme hereditatis. Est etiā lex: quā dicunt Oxyli fuisse: ne liceat cuiq; generari
super aliqua fundi parte: quā quis haberet. Dirigere etiā id oportet Aphyallorū lege. est enī
vtilis ad id qd dicimus. Illi enim quanq; sint permulti possideant autē exigua regionē: tamen
omnes agricolae sunt. qm̄ prelia constituūt non rotari possessioni: sed per tales partes diuidē-
tes vt eis pauperes per facile eas pōssa superare possint. Post agricolarū multitudinem opti-
mus populus est: vbi pastores sunt & viuunt ex pecoribus. in multis vero hec cum agricultura
cōuenientia habet. Vtriq; enim corporibus exercitati ad bellicas expeditōes vtilissimi sunt
ac potentes sub diu consistere. Cetero vero multitudines quasi omnes ex quibus alii status
populares consistant: multo deteriores hī sunt. nā opificū quidē ac forensiū & mercenariorū
praua est vita: nullūq; virtutis opus eorū: que tractat multitudo. Et is per quā huiusmodi ge-
nus hoim. circa fortivib; meq; (vt ita dixerim) assidue heret: facile conciones agit. at agrico-
le quia spāsim habitant per agros: neq; in vnum coeunt facili neq; similiter indigent huius-
modi congregatōne. quibus vero in locis conringit situm regionis talem esse: vt longe di-
stent ab vbi: in his facile est popularem statum laudabilē consistuere ac rem publicā ipsa enī
compellitur multitudo quasi colonias per agros efficere. Quia et si forensia turba sit: tamē
cōcōnes in populari statu non faciet absq; multitudine illa: que per agros habitat. quomodo
ergo constituenda sit optima illa ac prima popularis gubernatio dictum est. patet etiā quomo-
do alie subsecquentur enim est descendendum: & deterior semp multitudo separanda. Postre-
mam vero speciem: quia omnis multitudo ad eam recipitur: neq; cuiuscūq; ciuitatis est eam
perferre: neq; facile permanere ea neutiq; legibus & moribus bene stabilitam. a quibus vero labe

Machinamen
ta huius popu
laritatis

factari contingat & hanc & alias respublicas: fere distū est prius in plurimis. ¶ Sed ad consti
tuendam hanc popularē gubernationem & ad populū roborandum: consueverunt si qui pre
sunt ad populū q̄ plurimos recipere ac ciues efficere non solū legitimis verū etiam spuris
et ex quouis ciue id est siue ex patre siue ex matre. hoc enim totum huic populo magis pecu
liare est. consueverunt igitur si qui populos ducunt: ita constituere. Oportet tamen assumere
quoad exuperet nobilitū mediocriq; multitudi neq; ultra progredi. nā si transcendunt: confu
sionem efficiūt rempublicā ac nobilitatē exasperando magis irritant ad ege difficultateq; po
pularē statum ferendum: quae causa seditionis fuit apud Cyrenen. parū enim inconueniē
coniunctio trāstur: magnum vero in oculis heret. ¶ Insuper alta constitutū a vtilitā sunt ad opu
larem statū huiusmodi & ad populū corroborationē: qualia Clisthenes Athenis instituit quo
populū gubernationem auget. & apud Cyrenen si qui populū cōstituerunt. Tribus enī alie
constituende sunt plures: & sodalitates priuatorū sacrorū iudigende sunt ad pauca & publica.
¶ Et cuncta diligenter machināda: quo q̄ maxime omnes simul admisceātur familiaritates
conuersionesq; prime diuisiungantur. ¶ Preterea tyrannica machinamenta omnia videntur
esse popularia. ceu licentia seruorum: hec autem vsq; ad aliqūd conducere potest) & mulierū
et puerorum & q̄ quis vīuat vt velit: nihil cure esse permulti enim huiusmodi ciuitatis statum
amabunt: cum perisq; dulcius sit dissolare viuere q̄ modeste.

¶ QVARTI CAP. COMMENTARIVS.

Vattuor esse species gubernationis popularis: dictum est numero 15 quarti. & primā
speciē ad agricolas pertinere: ex numero 22 eiusdē cognosci potest. quā ponit inter
ter species populares optimā. nec iniuria. quia ex optimo populo est: & qui diuīsi se
cundū naturam & maxime hominibus ad degendā vitam a natura institutis: viuūt:
vt ex numero 11 primi & sequentibus agnoscit per facile. ¶ Popularia huius speciei
sunt. Primū. ratio agere concionem. ¶ Secundū. habere in concionibus facultatē crea
di magistratus: & rationes repetere delictaq; corrigere aut simul oēs: aut quosdā particulariter ab oī
bus delectos. ceu aliquādo Mātiē factū est. ¶ Tertiū. maximos magistratus p eos geniq; delecti fue
rint: & maiores a maioribus censibus: aut a cēsis nulli sed per eos qui possunt idoneiq; sunt. ¶ Cau
sa cur hec popularis respublica bene gubernet & sit reliquum populariū gubernationis optima. litte
ra de se perspicua. ¶ Quattuor ad hanc primā speciē conuenientes leges. Prima. non licere cuiq; plus
agni mensurā certa lege definitā habere: vel a certo loco ad oppidū ipsum ipsamq; ciuitatē. ¶ Secun
da non licere bonorum prime hereditatis venditiōē facere. ¶ Tertia est. Oxylī. Non licere cuiq; super
aliqua fundi parte quā quis habeat: fenerari. ¶ Quarta est Aphylatorū. Si ob multitudinem expedit
precia possessionum cōstare: nemon integrari sed per tales diuidendo partes vt pauperes facile precio
superare possint. ¶ Secūda speciē popularem: vbi ciues ex pascuis: pecoribus: & armētis degunt &
que proximū post agricolas tenet locum. ¶ Tertiū popularis gubernationis locum obtinet opifices &
mercenarij: ac tertiū efficiūt popularitatis speciem. ¶ De quarta popularis gubernationis specieque
omnium determinā est: & que oēm admittit multitudinis coluū: & ceterarū minime duratioris vitpote
que nullis neq; probis legibus vllis neq; moribus fulta sit. ¶ Huius speciei machinamenta popularia
quattuor. Primū est eos qui presūt populisq; ductores q̄ plurimos ad ciuitatē recipere & efficere ciues
non modo legitimis sed & spuris & qui altero tñ parēte siue patre siue matre progeniti sunt quousq;
q; popularis multitudo insigniū & mediocnū multitudinē exuperet. at si progredi ultra pergūt: officiūt
ad sue reipublice suppositionē. ¶ Secundū est. inducere tribus novas plures & sodalitates priuatorum
sacrorū reducere ad pauca sacra & publica. qualia Clisthenes Athenis & iū Cyrene popularē statum
instituerūt: faciatarunt. ¶ Tertiū est. cuncta diligenter machinari: vt oēs ad inuicē conseruiant & prio
res consuetudines dissingantur. ¶ Quartū. licentia seruorū & mulierū & puerorū: sinere quōq; vt ve
lit viuere neq; curā vllā esse: & preterea cetera omnia machinamenta tyrannica: popularia sunt.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. QVARTVM.

Q Primus populus est ille: qui ex agricolis constat. Talē populārē fuisse priscam rempublicam
Romanā: venisimile est: cum ex aratro sumerentur qui diatarum gererent. vt de Quiro
cincinato: Camillo: & curijs fertur. & quem Cato laudat fortissimi (inquit) & milites strenui
simi ex agricolis gignuntur mintneq; male cogitantes. quam laudat & Virgilius.
(¶ O fortunatos nimium: sua si bona norint)
Agricolae. quibus ipsa procul discordibus armis.
Fundi humo faciem victum iustissima tellus.

Quintius.
Camillus.
Curij.
Cato.
Virgilius.

His secura quies; & nescia fallere vitæ
 Dives opum variarum. at latis ocia fundis
 Spelunce/viuiq; lacus ac frigida tempe/
 Mugitusq; boum moleste; sub arbore somni
 Non absint illic saltus ac iustra ferarum:
 Et patiens opum paruq; assueta iuuentus.
 Hec de laude prime speciei popularis gubernationis.

¶ Ad populares institutiones precepta. CAP.

V.

- 17 **E** St autem opera legis posterioris & eorum qui voluit statum aliquem talem con
 sistere: non constituere maximum opus neq; vultu constituere sed magis vt ser
 uetur. vno enim vel duobus vel tribus diebus permanere quomodociq; gubet
 nantibus. haud difficile est. quas propter opus est iis (quas supra retulimus) confer
 uationibus & corruptelis. rem publicam cautelam assumere cauendo illa que corruptela sunt
 ac leges tales ponendo & non scriptas & scriptas que cōseruationis status maxime compre
 hendant. neq; putare id esse populare neq; paucorum potentie quod efficitur ciuitatē maxime
 a multis vel a paucis gubernari: sed quod q̄ plurimo tepore. At nūc iī qui sunt populi ductores
 gratificites multitudini: multa populariter agūt per publicationes bonorū in iudiciis factas.
- 18 ¶ Quare oportet eos qui curā salutis habent rei publice: cōtra moliri leges ponēdo. vt dam
 narorū bona sacra sint: & non in publicū sed in sacrū referantur. nā eos qui alios iniuriis affice
 re volent: non minus verebunt. nam simili dāno plectentur. Populus autē minus cupide dāna
 19 bīt: cum nihil sit vtilitatis ex dānatione suscepturus. ¶ Insuper publicas accusationes q̄ rarif
 simas semper facere. magna pena constituta aduersus eos qm̄ temere accusarint. nō enim po
 20 pulares in iudiciū vocari consueuerunt: sed nobiles. ¶ Oportet ergo in resp̄blice statū quā
 tum fieri potest: omnes ciues reddere beneuolos. q̄ si id fieri nequeat: saltem conari ne hostes
 21 existiment eos qui gubernant. ¶ Cum vero postremo ille species gubernationū populariū in
 multitudine cōsistant hoīm ac difficile sit vt concionibus vacare possint sine diuiciis merce
 dis susceptione: hoc autē vbi redditus non habeat ciuitas maxime in nimiciū est prestābus
 22 vitiis. nā ex tributo & publicatione. bonorū & ex iudiciorū improbitate. necesse est prouenire.
 quod multas iam populariū resp̄blicas subuertit. ¶ Vbi ergo publicis redditus non sunt: face
 23 re oportet conaciones raras & iudicia multorum quidē sed paucis diebus duratura. hoc autē cō
 fert ad illud quod non formidabūt impensas opulenti: tamen si opulenti non capient mercedē
 iudicis sed pauperes. Conferret etiam ad recte iudicandum multo magis. nam qui magna patri
 monia habent: multis diebus abesse nolunt a rebus suis. modicum vero abesse temporis non
 24 moleste ferunt. ¶ Vbi vero sunt redditus publici: non id facere quod nunc ductores quidā cō
 25 populo faciunt. superflua enim diuidunt ac simul capiunt: moxq; rursus indigent eisdem.
 est enim pauperibus: cū vas perforatum huiusmodi emolumentum. Sed oportet eum qui ve
 re popularis sit: videre ne multitudo pauperū nimis prematur. nā egestas: paratim reddit po
 26 puli gubernationem. Conandum est igitur ingeniose: vt abundantia assit diturna. nā id pro
 dest etiam diuitibus. Congregantes vero illa que ex redditibus proueniunt: simul omnia ege
 27 nis tribuere oportet. presertim si quis possit tantū congreget: q̄m sat est ad agelli compara
 tionem. vel sabbem ad facultatem negociandi & agrum colendi. & si non omnibus possibile:
 28 at secundum tribus aut aliam in parte distribuere oportet. ¶ In hac re autē ad necessarios con
 29 uentus: mercedem oportet affertantes distulce conferre inania munera. ¶ Per talem aliquem
 30 modum: Carginēses gubernantes amicum retinent populum. semper enim quosdam e popu
 lo mittentes in aliquas gubernationes: eos diuites faciunt. gratiosorum vero ac meurem ha
 bentium nobilitū id est: suscipere egenos & occasionem prebentes conuertere ad res agen
 31 das. ¶ Recte ergo se habet Arcatorum exēplum imitari. illi enim cum opes efficiunt com
 manes ad pauperum vsum. per hunc modum beneuolam sibi plebē constituunt. magistratus
 32 insuper omnes duplices faciunt: vt sīm alii per electionem alii per sortem. quo enim populus
 capiat per sortem: quo autem melius gubentur per electionem. Est autem hoc facere etiā
 33 am in vno eodemq; magistraturā: ita partientes vt alii sorte alii electione ad eum gerēdum as
 sumantur. Quemadmodum ergo oportet popularium gubernationes instituere: dictum est

8 Carthagi
 nenses.

9 Thacini.

CEQVINTI CAP.COMMENTARIVS

27

Recepta nouem: preferim ad populares institutiones respiciētia. Primum officium
legislatores esse: non ingentem quandam constituere reipublice statum neq; consti-
tuere solum: sed magis officium eius est studere vt conseruetur: leges tales sancien-
do siue scriptas siue non scriptas: que reipulice illius cōseruationes maxime cōpre-
hendant & ea que corrumpere nata sunt deuitent: ad quod faciendum: ex ijs que
de corruptionibus & cōseruationibus in precedenti libro dicta sunt: facile caute
lam qui volent accipiant. ¶ Secundum: leges esse ponendas: vt damnatori bona
facta sint & non in publicū: sed in sacrum referantur: aliter q̄ nunc faciunt populi du-
dores qui multitudini gratificantes: bona in iudicijs damnatoriū publicant in multitudinemq; diuidūt
¶ Tertium: semper q̄ rarissimas possibile est faciendas esse publicas condemnationes atq; sententias:
ingenti multatū aduersus eos constituta: qui temere quēq; accusauerint: nam non populares in iudici-
um vocari consueuerunt: sed insignes. ¶ Quartum: quantum fieri potest ciues omnes ad reipublice sta-
tum reddere bene affectos: q̄ si id fieri nequit: maxime cauendum esse ne suspicent eos: qui tempubli-
cam gubernā: esse reipublice status hostes. ¶ Quintum: in vltimis gubernationibus popularibus vbi
ingens hominum multitudo neq; publici sunt redditus: raras conciones facere & iudicia multarū
dem rerū: sed paruo tempore durantia. ¶ Sextū: vbi redditus assunt: ingenio elaborandum est vt abū-
dantia ex diutino tempore sit cumulata: vbi vero sic cumulata est: simul vniuersa que congregata sūnt
egenis sunt distribuenda. & maxime atē: si quis possit tantum simul congreget vt singulis inopum suf-
ficiat ad agelli comparationem aut saltem ad facultatem negociandi & agrū colendi: & si non possibi-
le est omnibus distribuere: id saltem secundū tribus aut partem aliquam aham fiat. ¶ Septimum: vt id
commodius fiat: oportere eos diuites qui inania munera conferre cupiūt: ad necessarios conuētos at-
q; conciones illa mercede m facere. ¶ Octauum: Egenis occasiones prebere: quod diuites fiant & ad
res se conuertant agendas per quem modū: Carthaginienses gubernantes: populum sibi retinent ami-
cum: na: n̄ fer per quosdam: ad aliquas administrationes mittētes eos diuites efficiūt: ¶ Nonum: eos
qui gubernant: facere possēdēs communes ad vsum pauperum instar Tarentinorū: & duplices ma-
gistratus creare: hoc: quā populus capiat: per fontē illos vero quo melius gubernent per electionem.
fieri etiam potest: vt ad eundem magistratum hi forte illi electione assumantur.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. QVINTVM.

¶ Quas supra reuolui. In quinto libro a numero 19 ad 24. illic enī de mutationibus popularium gu-
bernationum & media vsum est.

¶ De speciebus paucorum ordinatione cēsus qui ex populo assumendi que paucorum guber-
nationes possēs: & que deterissima. Cap. VI.

Et paucorum ergo gubernationibus quomodo agendum sit: patet fere ex eis-
dem: nam per contrarium agendum est in omni paucorum gubernatione:
ad oppositam sibi popularis gubernationis speciem: reputādo optime tem-
peratam illam ceterarum paucorum gubernationum ac primam. ¶ Hec au-
tem est propinqua illi: que respublica nuncupatur: in qua oportet cēsus disti-
dere & alios minores alios maiores facere: minores quidem: a quibus neces-
sarii magistratus capiuntur: maiores vero a quibus capiuntur si magistratus qui sunt princi-
pales. ¶ Et qui tantum adepti fuerint cēsum habiles sint ad rempublicam gerendam: as-
serente populo tāquam multitudinem per ijs sum cēsum: vt cum illa potentiores sint qui gu-
bernant rempublicam quam illi qui non gubernant. ¶ Semper autem ex meliori populo ca-
piendi sunt illi: qui ad societa: em reipublice recipiuntur. ¶ Similiter autem in ea gubernatio-
ne paucorum que sequitur: intendentes statim per est instituendum. ¶ In ea vero que op̄posi-
ta est extreme popularitati: que est inter paucorum potentia: & potentia tyrannidic: simili-
na: quanto deterissima est tā o maiori opus est custodia: vt enim corpora bene disposita ad sa-
nitatem & nauigia bene instructa ad nauigandum: multos fecerunt errores nec ab eis succū-
būt valitudinaria autem corpora & nauigia parum firma nauisq; instructa prauis ne paucos
quidem ferunt errores: ita itē in publicanum ce que deterime sunt: plurima indigent custo-
dia. Populares igitur gubernationes per multitudinem hominum oīno seruantur. Hoc enim
opponitur ad illud iustum: quod est secundum dignitatem: paucorum vero potentium contra
videlicet: per rectam ordinationem oportet assequi firmitatem

¶ SEXTI CAP. COMMENTARIUS.

36 **P**ecies paucorum potentie/ quattuor esse ex nūero 19 quanti cognite sūt. quas si ex aduerso
 quattuor specierum populanū collocamus/ vt primam prime/ secundam secunde/ vult Aris-
 37 toteles ex huiusmodi collatione/ partim ex correspondētia/ & partim ex oppositione faci-
 lem esse cognitionem. ¶ Et in prima paucorum potentie specie/ que paucorū gubernatio-
 38 num optima est/ & maxime contemperata/ & reipublice/ censu/que potestati proxima. Primo/ censui di-
 uidendos esse censui/ & alios facere minores a quibus necessarij magistratus vendicētur/ & alios ma-
 39 iores a quibus desumantur magis precipui. ¶ Secundo. sic census esse ordinandos/ vt tanta populi
 40 multitudo cum censum afferet/ gubernationis reipublice sit particeps/ que vna cum parte insignium
 41 lo census esse intendendos/ & in tertia amplius q̄ in secunda. ¶ Quarta species que ediuertio respon-
 det quartę speciei popularis gubernationis/ omnū deterriima est/ & tyrannidi similima. quę vt corpus
 egrum & nauigium male firmum/ nisi magna obseruatione custodiatur/ & ad hoc ipsum leges habeat
 aptissime conditas ordinat/ q̄ nullam potest assequi firmitatem.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. SEXTVM.

37 Ec autem est propinqua illi que reipublica nuncupatur. de qua scilicet in quarto cap. octa-
 39 uo/ & nono discilurū est. ¶ Semper autem ex meliori populo. quis sit melior populus ex
 precedenti capite cognoscitur. vt meliores agricole/ deinde qui ex animalibus viuunt/ ter-
 tio artifices/ vltimo loco negotiatores. & caupones.

¶ De partibus multitudinis/ quot viles ad bellum/ & precepta ad paucorum poten-
 tias. Cap. VII.

42 **V**m vero sint multitudinis potissimum partes quattuor/ agricole. artifices
 negotiatores. mercenarii. quattuor etiam viles ad bellum/ equites/ pedites
 grauis armature. expediti leues & turba naualis/ vbi contingit regionem esse
 ad equitatum aptā/ vbi locum habet aptissimum/ paucorum potentia illa sum-
 ma. nā conseruatio habitatorum ab equitibus p̄uenit. equos vero nutrire/ &
 43 eorum esse qui magnas habent facultates. Vbi autem regio ad armatū pedī-
 tatum est apta. consequentem speciem affectat paucorū potentie. nā grauis armatura/ diutū
 est/ magis q̄ paupes/ expediti autem leues & nautica turba/ popularis est omnino. Nunc au-
 tem vbi talis turba multa est/ quādo seditio fit. deterius certat. ¶ Sed oportet huiusmodi me-
 44 dicinā capere a belli ducibus/ qui ad equitatū ac grauis armature peditum robur/ expeditos
 leues ceu congruit/ solent cōiungere. hac autem p̄ualent populi in seditionibus opulētis. nā
 45 leues expediti ad equites & ad grauis armature pedites facile pugnāt. insitueie igit ex his
 potentia istam/ ad seipsos esse insituere. ¶ Sed oportet diuisis etatibus cum alij seniores/ alij
 46 iuniores exstant in iuuenili adhuc etate cōstitutos filios suos erudire ad leues/ & expeditas
 47 operationes/ delectos quidem ex pueris/ athletas esse ipsos operationum. ¶ Concessio autem
 reipublice populo faciēda est/ vel cum ad censum peruenierint/ vt prius dictum est/ vel vt fa-
 ciunt Thebani/ cum certum tempus a sordidis opificijs desisterint. vel vt apud Massiliā/ iū-
 48 dicio facto/ qui digni sunt ad rempublicam recipi/ & qui excludi. ¶ Preterea dignitatibus istis
 que sunt principalissime/ quas suscipere oportet eos qui in reipublice gubernatione versam
 tur/ adiungenda sunt onera publica. vt populis sponte sua eas nolūt/ & comparatur illis qui
 huiusmodi magistratus suscipiunt/ vt pote mercedem permagnam pro ea dignitate soluet
 49 bus. ¶ Congruit autem eos qui huiusmodi magistratus ineunt/ & sacra magnificētissime
 50 facere/ & publica quedā edificia ad vsum populi construere. vt populus qui ad comestationes
 admittitur cernens urbem ornari/ tum numeribus erga deos/ tum edibus ad vsum publicū
 libet̄r aspicier̄ persentem statum ciuitatis. Continget etiam prestantibus viris hec esse mo-
 numenta sue largitatis Sed hoc non fit nunc per eos homines/ qui magni sunt in paucorū
 51 potentia/ sed contrarium. Lucrum enim querunt non minus q̄ honorem/ itaq̄ dici potest re-
 ste hos esse populares status paruos. Quomodo igitur insituende sūt/ & paucorum guber-
 nationes/ & multitudinis in hunc modum determinatum sit.

¶ SEPTIMI CAP. COMMENTARIUS.

Quarta spe-
cies paucorum
potentie.

Thebani.
Massia.

Artes multitudinis quattuor precipue: agricole. artifices. negociatores mercenarii. quattuor partes viles ad bellum: equites. pedites. grauis armature. expediti leues/ turba nautalis prima pars vbi regio apta est ad equitatu: conuenit ad primam paucorum potentie instituenda gubernatione & vbi regio apta est ad peditatu/ secundam partem ad secundam paucorum potentie gubernationem requirit. tertio autem & quarta: ex se omnino sunt populares. ¶ Quing: documeta paucoru potentie. Primum. quia cum bellu seditione fuerit deterior certare solent pedites leuis armature/ & nautica turba. ideo a ducibus eorum medicina/ remedijs sumendum: vt ad equitatum peditem grauis armature robur expeditis (ceu cognat) adiungant. hac enim medicina hocq; remedio: populares in bellis/ & seditionibus pstantiores sunt diuibus. nam leues ex pediti ad equites & ad grauis armature pedites deceter adiuncti/ egregie certant. constituere igitur ex his potentiam: ad sumum pssidum est instituere. ¶ Secundum. expediti in paucorum potentia: cum diuise sint etates/ & hi seniores: hi vero iuniores existant/ vt ciuium filij: adhuc in iuuenili etate constituti/ erudiantur ad militares leues: expeditasq; operationes/ vt cu res exequent/ dilecti quidam ex iuuenibus/ athlete sint/ ipsi operibus certaminibzq; pstantes/ se expeditis militibus duces. ¶ Tertium. e populo cum peruenerint ad censum/ participatio reipublice facienda est/ aut statim aut vt faciant Thebanici/ ab opificijs villisq; exercitijs certum tempus abstinerint/ aut vt Massiliensium per pbationem inueniunt idonei fuerint. ¶ Quartum. in paucorum potentia: ijs qui summe precipuos maximosq; subeunt magistratus/ publica onera sunt adiungenda/ quo populus eo minus affectet. ¶ Quintum. Expediti etiam eos qui in huiusmodi magistratibus sunt: facta facere magnificentissime/ & publica que dam edificia ad vsum populi construere. vt populus statum ciuitatis presentem libenter aspiciat: & ipsi monumenta sue liberalitatis postoris relinquunt.

CAANNOTATIONES AD CAP. SEPTIMUM.

Ed oponeit huiusmodi medicinam capere. Leonardus documentum prorsus oppositum ex littera intellexisse visus est: quod minime fecisse arbitror: si aduersisset Aristotelem institueret paucoru potentiam. incarco littera ad authoris intelligentiam restituenda fuit. ¶ Qui ad equitum ac grauis armature. ¶ Equites sunt: qui equis insidentes militant. Pedites q; pedibus no equis inniunt. Expediti milites qui rei domestiche nullam curam habent. Impediti: qui hnt. Leuis armature: qui in hastis/ telasq; ferunt/ qui & velites a voltatio di di sunt. grauis armature qui pter tela: arma etiam circa corpus habent. Et equitum & milium: innumera ferme sunt nomia. sunt eni Tumultuarij. Milites Auxiliares. Solidarij. Desultores. Peltaste. Feretarij. Capitecensi. Geloni. Cataphrati. Cetrati. Pilani. Rorarij. Triarij. Retarij. Excubitores. Procubitores & huiusmodi. Tumultuarij milites qui subditis & impropium bellu ingerunt. Auxiliares: qui exterarum nationu bello adiuuant. Solidarij: pecunia conductu omnem fortunam subeuntes/ & ad vltimum mori deuouentes cu ijs quoq; amicitie se deuouerunt. Desultores: qui de vno equo in alterum se transferunt: plures equos instructos i bello ducentes. Peltaste: Pedites viuentes Pelta. Feretarij: leuis armature milites. fundas. pilis. gladijs. & iaculis viuentes Capitecensi: qui nullo vel paruo ere censentur. Geloni: qui se equosq; cutibus hostiu velant. Cataphrati: ceteri ferro. Cetrati: qui ceteris/ hoc est breuibz scutis utebantur. Pilani: qui pilis Rotarij: leuis armature/ qui primi prelium comitunt q; sicut ros ante imbrem: sic ante grauem arma toram procederent. Triarij qui in acie tertio ordine subsidio ponebantur. Retarij: qui occulum rethe portabant ad implicantu hostiu. Excubitores: qui excubias agunt. Procubitores: qui ante castra excubant cu hostiu vicinitas metus incutit. sed ne videas plus militie q; literis incubuisse: receptui canendum est. qui plura de ijs desiderant: legat/ si illis cordi est. Helianum. Vegeriu. & alios qui de re militari scripserunt. ¶ Et publica quedam edificia. vt olim extructi sunt Colossi ceu R hodi & Rome Theatra. Amphitheatra. Therme. Pyramides. Arces. pretoria. Palatia. & similia edificia. q; vrbes & decorant: & reddiderit ad nostror tempore memoriam insigniores. quorum aliqua adhuc extant aliorum autem momentanea quedam super sunt & insignes quedam ruine.

De magistratibus speciebus magistratuum & quibzdam que expeditur. Cap. VIII.

Consequens est circa magistratus diuidere diligenter quot ii sint: & quales: & quibus de rebus vt supra disti sunt. Sunt enim quidam necessarii magistratus: sine quibus esse no potest. sunt etia quidam ad cultu ornatusq; pertinentes sine quibus bene habitari ciuitas no valet. ¶ Preterea necessarii est in partibus quidem ciuitatis pauciores esse magistratus. in magis aut plures: vt prius ostendimus: quales ergo cognat simul coniungere/ & quales scparare: non debet esse clam. ¶ Primum ergo cura rerum necessarium: vt in foro assint/ vnuquod

Equites.
Pedites.
Expediti milites.
Impediti.
Leuis armature.
Tumultuarij.
Auxiliares.
Solidarij.
Desultores.
Peltaste.
Feretarij.
Capitecensi.
Geloni.
Cataphrati.
Cetrati.
Pilani.
Rorarij.
Triarij.
Retarij.
Excubitores.
Procubitores.

De magistratibus.

Quanti.

64

Quanti.

67

42

43

44

45

46

47

43

47

48

49

- turque super qua quidem cura magistratus quidam est constituendus: cuius officium sit intendere circa contractus: & circa honestatem. nam cum sit fere ciuitatibus necessarium est emptiones venditionesque fieri inuicem pro usu rerum necessariorum. & hec facultas maxime propinqua ad eam sufficientiam consequendam: cuius gratia in vnam videntur conuenisse reipublice societatem. ¶ Altera vero cura huic coniuncta ac vicina est circa urbem de publicis priuatisque rebus de ornatu decenti de labefactionum edificiorum ac vianum conservatione ac directione & de finibus regendis vt sine querela sint & de similibus curis. vocant autem plurimi huiusmodi magistratum: edilatatem partes vero ipsius sunt plures: & in ciuitatibus que hominum frequentiam habent alie super alias incedunt. ceterum mens reficiendis prefecti: & fontium curatores & portuum conseruatores. ¶ Alia vero est cura & quidem necessaria atque huic propinqua (nam de eisdem rebus. at non in vrbe: sed extra urbem in agro versatur) vocant autem huiusmodi magistratum. alii agrorum diffinitores: alii custodes siluarum. he igitur purificationes sunt tres. ¶ Est & alius magistratus: ad quem redditus publici referuntur. qui apud eos conseruati: mox distribuuntur ad singulas opumuitates. Vocant vero istos receptores & questores. ¶ Alter vero magistratus est. apud quem prescribi oportet priuatis contractus & sententias iudicum: apud quos etiam postulationes vocacionesque in ius scribi debent. quibusdam in locis huiusmodi magistratum diuidit in partes plures. sed est vna eademque authoritas istorum omnium: appellantes eos qui hunc magistratum gerunt. tum prefectos. tum memoriales: vel similibus nuncupationibus.
- ¶ Qui vero post hunc sequitur summe necessarius est: atque fere difficilissimus omnium magistratus. versatur autem circa executiones eorum qui damnati sunt & prepositorum secundum inscriptiones atque custodiam corporum. est autem grauis huiusmodi administratio propter multas (que inde proueniunt) ininicitias. itaque si magna emolumenta ex eo capiantur: gerere illum omnes recusant. & si gerant: secundum legem facere non tolerant. Sed est necessaria res. nam nichil proderent de rebus iustis iudicia aut sententie. nisi essent qui eas executioni mandarent quare si hec desint executionesque non fiant communi inter se ciuium permanere non potest. ¶ Propterea melius est non vnum esse hunc magistratum: sed partiri in plures vt alii de aliis iudicia exequantur & circa rescripta prepositorum eodem modo conandum distinguere. ¶ Adhuc etiam magistratus alios alia exequi & noua magis nouos & in iis que instant: cum magistratus vnus eodemque arit: alius exequatur. ceterum pretores vt bani condemnent ediles inscribant & alii sententiam scriptis demandata exequi curent. quanto enim minus ininicitiarum sit illis qui executioni demandant: tanto magis res finem suscipiant. Si sint ergo iidem qui condemnant & condemnationes exequuntur duplex contrahitur odium. de omnibus autem eisdem: cunctis ininicum est. ¶ Multis etiam in locis: separatur ille qui custodit reos. ab illo qui animaduertit in eos. vt Athenis illi: qui vendicium nuncupantur. ¶ Quapropter in eis est hunc quoque diuidere magistratum: & quasi adumbrare & per commenticia requirere. est enim necessarius non minus qui superior. Contingit in eo: viri boni maxime vitent hoc officium. ¶ Prætor autem nequaquam tutum sit ei perficere: cum ipsi potius indigeant custodia & carcere. quam alios debeant custodire. Itaque oportet hoc non vni esse officium: nec continuo ab eisdem fieri: sed ubi est aliqua funtorum ordo aut custodi & magistratum deputandi sunt pro tempore alii: atque alii: qui huius officio suscipiunt curam. Hæc ergo magistratus tanquam summe necessarii. ponendi est esse primos. ¶ Post hos autem alii sunt magistratus: nec sane minus necessarii: & maiora quædæ dignitatis. nam plurima indigent experientia & fide. Tales vero sunt circa custodiam urbium: & circa illa omnia que ordinantur ab bellicis expeditionibus. opus est enim & in pace & in bello: vt potius & mentis ciuitatis tuteat: & disquisitiones descriptionesque ciuitatum fiant. Aliis ubi ergo super his plures sunt magistratus. alii ubi vero pauciores: veluti quidam in parua urbibus vnus super omnibus.
- ¶ appellat vero hos pretores vel consules. ¶ Insuper si sint equites aut pedites aut sagittarii aut turba nauales. super viuosque eorum prefecti quidam statuuntur: appellanturque prefecti equitum: prefecti legionum: prefecti nauales. Et seorsum sub his prefectus miremis: prefectus cohortis: tribunus militum & alia huiusmodi particularia. totum vero vna quedam species est purificationis scilicet rerum bellicarum: & erga huiusmodi magistratum: res hoc modo se habet.

Athenc.

9 Cum vero quidam magistratū (& si non oēs) pertractent multa negotiorum publicorū: 59
 necesse est aliū esse magistratū, qui rationes repetat atq; corrigat. ipse vero nichil aliud tra- 60
 fteret. vocat vero hos alii correctores: alii rationales. alii scrutatores. alii pcuratores. ¶ Preter
 10 hos vero omnes. vnus magistratus est pcurator maxime omnium. Idē enī plerumq; habet fi-
 cogit: summā habere in republica autoritatē. Appellat vero quibūdā in locis pconsulto-
 res ex eo: quia ante deliberat. Vbi vero multitudo est. cōsiliū magis. Ciuitatū igit magi- 61
 stratus fere tot alij sunt. ¶ Alia species curatiōis est. circa rem diuinā. cū sacerdotes: &
 11 editū circa templā. vt conseruent que sunt: & erigant ruinosā edificia: & cetera omnia que
 pertinent ad diuinū cultum. Euenit autē alicubi curā hanc esse vnā: vt in paruis ciuitatibus.
 alibi vero plures separatas a sacerdotio: vt sacrificulos ac ediculos ac custodes sacrarū pecu- 62
 niarum. ¶ Huius consequens est cura illa: que circa vniuersa sacrificia publica: quorūcūq; sa-
 cerdotibus lex non cōmittit. sed ex publico fiunt. Vocant autem eos qui istis presunt alii re- 63
 ges sacrorum. alii pontifices maximos. ¶ Necessaria ergo officia sunt circa hec vt summa
 tum dicamus: circa rem diuinā. circa rem bellicā. circa redditus publicos & impensas.
 circa forum: circa urbem & portus & regionem insuper circa iudicia & cōtractus: descriptio- 64
 nes & executiones & custodias & super rationibus & discriptionibus & super correctionibus
 eorum que quis gesserit in magistratu & finaliter circa consilia rerum communium. ¶ Pecuni-
 38 liare autem est earū ciuitatum que magis in ocio & pace degunt. atq; magis tranquille sūt.
 14 curā insuper facere de mulierū disciplina. De legibus seruandis. de disciplina iuuentutis: de
 15 gymnasiōrum gubernatione: p̄terea de ludis gymnicijs ac musicis: & si qua alia huiusmodi
 17 spectacula cōtinget fieri. Horum vero quedā manifeste sunt nō popularia: velut disciplina
 mulierū & puerorū. nam pauperibus: necesse est vt mulieribus & pueris tanq; ministris. qm̄
 seruos nō habeat. ¶ Cumq; tres sint magistratus: p̄ quos assumunt quidam summas potesta- 65
 tes. cōseruatores legum & pconsultores. & consilium: conseruatores legum optimarū ma-
 gistratus est. pconsultores vero paucos. potentie cōsiliū autem popolare. De magistratu
 bus ergo. vt in figura scire dictum est de omnibus.

¶ OCTAVI CAP. COMMENTARIUS.

N quarto libro a numero 65 ad 75: de magistratibus differuit: nunc alit exactius
 de ipsi determinationem cōplet posita primū ac magistratū diuisione: quod dā
 esse necessarios: & sunt sine quibus ciuitas esse nō potest. alios ad ornatum esse &
 honestatem: & sunt sine quibus ciuitas bene esse non potest. ¶ In paruis ciuitati-
 bus paucioribus opus esse magistratibus: in magnis autem pluribus: qd & quodā
 modo ex hisque numero 67 quartj dicta sunt. satis intelligi potest. & quod magi- 66
 stratus necessarios necessarijs coniungere non expedit sed necessarios ijs quidē qui
 optimi sunt ciuitati: at nō necessarij: ex eodem numero est cognitum. ¶ Magistra- 67
 1 tum species decem & septem. quarū quedam necessarie sunt vt sint respublice: alie vt bene sint. Pri- 68
 ma species est circa res: necessariarū cōtractus. emptiones ac venditiones: vt in illis seruetur decorū. 69
 ¶ Secunda species est is magistratus: quem edilitatem vocare solent: cuius officij est curare circa vt
 2 bē vt publica priuata: edificia: ornatu & cōmoditate sint decenti: labefacta insistenti: publice vie
 conseruentur: dirigant. fines sine querela regantur: & id genus similia. & hec multas species habet: &
 in magnis ciuitatibus vnum ad vnam institunt magistratū: & ad aliā alios. cū alij menibus curan- 70
 dis presunt: alij curandis fontibus & aquarū ductibus: alij conseruationibus portuū: ita de similibus.
 ¶ Tertia est: eorum qui extra urbem similem curam gerūt. & vocat hos aliqui agros: diffinitores: alij 71
 3 vero a silua siluarios. ¶ Quarta species est: eorum quos questores receptorūq; vocant. qui publico- 72
 4 rum redditū curam gerunt: vt apud eos conseruent: mox ad singulas distribuuntur oportunitates.
 ¶ Quinta est: eorum qui quibūdā in locis vocantur hieromoniones: p̄fides imemoree: aut huius- 73
 5 modi nominibus. apud quos rescribi oportet priuatos cōtractus sententias p̄tensionū: & po-
 6 stulationes: vocationesq; in ius. ¶ Sexta species est: is magistratus: qui circa actiones dātorum: & 74
 eorum que paulo ante posita sunt: quorum inscriptiones facere sunt: & circa custodias corporum: sum- 75
 me quidem necessarius magistratus: sed omnium difficillimus: & grauis administratio: p̄pter multi-
 tas que inde proueniunt inimicitias. Quare nisi magna ex eo proueniat emolumenta: magistratum
 gerere reculant. & si gerant: nequaquā secundum leges volunt administrare. aptamen necessaria res est.

- nam nichil prodesse de ijs que in iusticie veniunt examen aut sententie aut iudicia: nisi essent qui illa executioni demandant: quare si actiones executionel quide his rebus nō sūt: communio inter se ciuium nequaquā permanere potest. ¶ Que expedit huius magistratui: quo minus grauis difficultas sit administrationis. expedit primo vt in plures partitur & alij de alijs iudicia: sententias ferat. & idem etiam expedit magistratui: apud quem premisorū priuatorum (scilicet et contrāctuum) sententias: pretorum/condemnationūq; & similia sunt inscriptiones. ¶ Secūdo expedit magistratus alios alla exequi: & que erūt magis recentia/magistratus recentiores. & ea que instantiuntq; ad iudicandum sententia atq; parata: cum magistratus vnus condemnant/alter exequatur. ceu pretores vbiā condemnant/ediles inscribant/ & alij sententiam scriptis demandatā exequi curent. quia quanto minus in mīciturum sit illis qui demandāt executioni: tanto magis res finem assequent. at qui si idem essent qui cōdemnarent: & condemnationē executioni demandarent duplex contraheret odium: & cūctis inimicum esse solet: vt iidem de omnibus potestatem habeant. ¶ Terio expedit vt is magistratus/ cui reorum custodia cura incumbit: ab eo separetur: qui cōdenationem ac sententiam executioni demandat. vt Athenis ij qui vndecimviri appellant. Quare melius est. vt & hic etiam custodie magistratus in partes diuidat: & ad vmbraionem/ machinamentumq; circa hunc magistratum querere. quia non minus q̄ superior necessarius est. verum contingit: vt viri boni/ maxime huius magistratus officii deuitent. & prauos ei perficere: nequaquā sit tutum. cum potius ipsi custodia & carcere indigeat: q̄ debeant alios custodire. Quare eius rei non oportet vnum esse magistratū: neq; continue eisdem custodire. sed vbi est aliquis iuniorum ordo aut custodum aut magistratuum: illorum vno tempore deputandi sunt aliqui/ & alio alij/ ad id custodi peragendum officium. ¶ Septima species est eorum qui strategj & polemarchi id est duces exercitus & militie princeps appellant: qui vrbis custodie presunt. nam & in pace & bello opus est & murorum & portarum ciuitatis custodia. presunt & in ijs que ad bellicas expeditiones requiruntur: curantq; vi ciuim disquisitiones fiant: vnaq; ordinatur ad huiusmodi expeditiones habiles. & in paruis ciuitatibus: vnus: talis sufficit magistratus. in magnis autem: his de rebus requiruntur plures. & hic magistratus maioris dignitatis est: q̄ superiores. nec ab re quidem. nam & plurima indiget rerum perita q̄ fide. ¶ Octaua species est eorum qui appellantur procuratores rerū bellicarum: sub quibus sunt prefecti equitum qui presunt equitibus prefecti legionum qui pedibus leuis armature & sagittarij/ prefecti nauales qui presunt turbe nauali. & particulariter sub ijs sunt: prefectus tiremis/ & prefectus cohortis/ tribunos militum & huiusmodi particularia. ¶ Nona est eorum qui correctores. ratiocinatores. disquirentes. & patrocinatores alibi & alibi appellare solent: quorum officium est publicorum/ que in republica a magistratibus gesta sunt/ rationes persciscere. ¶ Decima species est: eorum qui aliquando preconsoles/ & consules & etiam legū custodes conseruatoresq; ex vltimo numero huius appellant: qui reipublice summā tenent authoritatē primamq; presidentiam. & ijs magistratus maxime omnium summe est precipuus: nam ipse/ pletumq; & principj & finis habet authoritatē. vt consules qui president multitudini in populi gubernatione & in alijs presides. ¶ Vn decima est: eorum qui re sacram curant/ vt sacerdotes/ editui/ quoq; officium est temporum que incolumia sunt edificia conseruantur & que ruinosā erigantur & vniuersorū curam habeant. que ad diuinum pertinent cultū. & in paruis ciuitatibus. vnus magistratus ad has omnes curas sat est. in magnis autē hic magistratus in plures dispescit: & alij sunt sacerdotes qui sacrificia faciūt: & alij editui qui sacrificia edes conseruant: & alij sacra pecuniarū dispensatores/ questoresq; sacri. ¶ Duodecima est: eorum quibus sacrificia publica: que lex non assignat/ sed ex publico sumptu fiunt/ cōmittunt. & hos alij qui reges sacrorū/ alij pontifices maximos appellant. ¶ Recolligit paucis vniuersa: circa que versantur duodecim predictæ magistratuum species vt sufficienter diligētia eas adduxisse magis appareat. quia aut huiusmodi administrationum officia versantur circa rem diuinam: & sumūt magistratū vnde cetna & duodecima species. aut circa re bellicā: & sumuntur septima & octaua. aut circa redditus publicos & impensas circa forum. vrbem. portus. & regionem: & sumunt prima/ secunda. tertia. & quarta species. aut circa iudicia. discretionē. cōtractus. executiones & res/ custodia: & quinta & sexta species ista curant aut circa ratiocinia. disquisitiones. correctionesq; eorū: que in publicis administrationibus gesta sunt: & id cure nonne speciei incumbit. aut circa cōsilia/ preconsultationes. aut legū custodiam: & id ad decimam speciem summēq; authoritatis magistratū p̄tinet. ¶ Tertiadecima: magistratus cui discipulæ mulierū cura cōmittitur. ¶ Quartadecima: cui iuuentutis cōmittit disciplina. ¶ Quintadecima: cui legum custodiam. ¶ Sextadecima: eorum qui presunt gymnasijs. in quibus variarum exercitationum fit institutio. ¶ Septimadecima species eorū: qui ludis: aut gymnicijs in quibus certamine gloria queritur: aut ludicris qualia olim Dionysiaci ludi: & huiusmodi publicis spectaculis p̄ficiuntur. & hi magistratus sunt peculiare earum ciuitatum: que magis ocio fruuntur: ex parte

ce tranquillitatem affecute. neq. hi omnes: omni reipublice cōuenientes: quandoquidem si qui intem-
dunt discipline mulieris: & institutioni iuuentutis: ac pueros: populares non sunt: nām pauperibus ne-
cesse est vii mulieribus: & pueris vt in iustis. quoniam ad seruos alimenta: facultates illi: non suppetunt.
cuiusmodi populares existunt. ¶ Resumit vñ: qd ad decimam illā summā: gubernādī speciem pel-
nat: res eius ponēs species. vñ est: cōseruatoris: legū: secunda est: p̄consulū. & tertia est: cōsiliū. Cō-
seruatoris legū quos nomophylaces appellat: ad optimatū gubernationē attinet. p̄consules: ad pau-
cōs: potentiam. & cōsiliū: ad popularem gubernationem. & hec de magistratibus.

ANNOTATIONES. AD CAP. OCTAVVM.

ET prepositum secundū inscriptiones. id est: versatur etiam circa executiones p̄missorum
paulo ante: quorum m apud p̄sides: & memores facte erant refectiones. vt circa execu-
tiones priuatorū: contractuum postulationum in ius: & similia. ¶ Ceu p̄tores vrbani condē
nenti: ediles inscribant. Hec nomina: pretor: edilis: sunt magistratus fungētis & scdm diuersas res publi-
cas: eadem plerūq. fortijuntur nomina: sed sua mutant officia. Romani suos magistratus habebant. re-
gnū antiquissimū: Senatū: cōsulatū: p̄cōsulatū: dictatū: preturā: censuram: tribunatū: p̄re-
fecturam: questuram: edilitatē & huiusmodi. qui vero magistratus administrabant: appellabant reges
senatores. cōsules. p̄cōsules. dictatores. pretores. cēsores. tribuni p̄fecti questores ediles. Rex perpe-
tuum gerebat magistratū: atq. monarchiam. ¶ Senatores: cētū delecti patres optimatēq. quos pri-
mus Romulus instituit postea ducenti creati sunt: patrum cōscriptorum nomine honorati. horū p̄s-
petua auctoritas. ¶ Cōsules: executioni mandabant: decreta definitaq. senatus: & penes eos erat sa-
cra thoritas condemnandi absolueudiq. illos peribant duodecim lictores faciculos virgarū securibus ali-
gatos portantes. ¶ P̄cōsules vero: cōsulum officium in prouincijs exercebant. illos prebant lictō-
res sex. Dignitas annua. ¶ Dictator summum gerebat magistratū: omnes alios deponens: excepta
tribunitia potestate. Potestas illi erat animaduertendi in cuiusvis ciuis Romani caput: & alios magi-
stratus eligendi. illi adheerebat magister equitum: secundū ab eo locum tenens in equites animadu-
tebat: & in bella sectantes. sex mensium dignitas. ¶ Pretores in priuatis & publicis ius dicebant popu-
lo. illis potestas: nonum ius condēdi: & vetera abrogandi. introducti fuerunt ob impedimenta cōsu-
lū: in tempore bellō. ¶ Cēsores: magistrati morum. illis erat potestas: senatores e senatu amouēdi: &
ciues infamie nota inuendū. Alij erant cēsores: qui ciuium censum agebāt: quicq. enim tūc ius est
mabat: quanti illi censuissent: Erarios constituiebant. erant duo. Auctoritas quinquennis. ¶ Tribuno
rum hi plebei erant: quorū officium erat partes plebis defendere. hi militares: qui ex equo imperatori
pro militibus opponebant. alij vero alijs curis deputabantur. ¶ P̄fecti qui & satrapē: vrbibus legio-
nibusq. & regionibus & huiusmodi p̄ficebant: ne ea que ad victum pertinent: & alia necessaria de-
ficerent atq. vt instauranda instaurarent. ¶ Questores erarum publicū: publicas pecunias redditis &
tributa curabant. ¶ Edilium hi foro venalium rerū preerant: ne qua fraus interueniret. & eorū quidē
preerant annone frumentarie qui ediles cereales dicebantur. quidā annone forēs copieq. cibariorum
quidam seruis iumentis animalibusq. videndis: ne quid morborum: viciorūq. pro integro vendere-
tur. & ad ipsos cura mensuratū: p̄dēderum preciorūq. incūbebat iusq. pro talibus (si fraus interuenisset
aut querela surrexisset) dicebāt. & omnes hos (q. fori venalis lex: penes eos erat) greci vocabant: a rapa
nomina. sunt alij ediles: qui ludos publicos exhiberi curabant: & sacras p̄riuatūq. edes: aut ductus
publica edificia: publica: vias & integra: vt munda essent oia: vrbisq. vniuersa cum omni retineret sa-
lubritatem: iusq. pro talibus reddebant. Et quibus pecuniariis ediū sacrarum cura demandata erat: ne
quidē sedū: aut ruinofum appareret: sed mūde & integre seruarentur: editui appellabant. Verum dil-
gentius de ijs legant apud fenestellā Pomponiū legi peritos aliosq. cōpures. qui peculiares libros de
magistratibus scripserunt. ¶ Appellanturq. p̄fecti equitū: p̄fecti legionū. P̄fecti equitū qui & magi-
stri equitum: de quibus & in p̄cedenti annotatione: quibus summa est potestas in equites. Legionem
a delectu militum dici volunt: & nullo certo numero diffinitur: quidūq. plures delectos milites habēs
quandocūq. pauciores. Vegetius illi tribuit numerū 6666 Varro 3000 fuisse dictitalias 4000 & hec
quadrata legio dicebatur: Marius eam fecit 6200. alij autem diuidunt legionē in 10 cohortes: cohort
tē in 50 manipulos manipulum in 25 milites. vnde fit legio hoc pacto numerum 11500 cōtineat. ex
quibus datur intelligi: legionem certo numero nō diffiniri sed a magno numero delectorum militum
dici: quia infra numerū 1000 esse nō solēt. hinc etiā intelligi possunt: qui p̄fecti legionum dicant Cili-
arche: milibus p̄sunt. cētū. decuriones: decē. quaterniones: quatuor. sed ex p̄p̄tj aucto-
ribus: hec & huiusmodi admonitum esse requirēda. ¶ Alia species curationis est circa rē diuinā. Et
numero 63 (vt simul expeditamus): circa rem diuinā. primo loco vbi interpretatio habet circa rē diui-

Senatores.

Consules.

Proconsules.
Dictator.

Magister.
equitum.
Pretores.
Censores.

Tribuni.

P̄fecti satra-
pe.
Questores.
Elides.

Fenestella.
Pomponius.
P̄fecti equi-
tum.
Legio.

P̄fecti legio-
num.
Ciliarche.
Centuriones.
Decuriones.

65

58

63

nam habet Aristoteles *πρὸς τοὺς βίους* et secūdo *πρὸς τὰς ἀνθρώπων*. Id est circa deos & circa demo-
nia. & numero 64. vbi interpretatio habet p̄terea de ludis gymniciis et musicis: vbi musicis illic Dio-
nyliacis. & erant ludi illi quos in honorē bachisignaria veri dei celebrabat antiquitas. hanc annotatio-
nem adiecit: de re diuina vltra q̄ par sit defendatur Aristoteles. nam his in locis aperte vt vir gen-
tilis loquitur. et sunt qui nimio affectu: hī Platōē illi Aristotelem alij Socratem alij Pythagorā defen-
dunt: cōmendant: approbant. sed in re diuina presertim: piculosum est. nam gentiles fuerunt: & genti-
lium deorū sup̄stitionibus scātent Platonici libri neq; Aristoteles imūis est: sed id longe minus & p̄
paucū est. et nichil vanius ijs que se Pythagoricos nominarūt. nam de Pythagora ipso somniāt: qui
loquitur: cum nichil ipse reliquerit scriptū & carmina illa Pythagore que aurea dicitur.

Primum immortales diuos ceu disposuit lex.

Ac orcum coles & illustres heroes adora

Demonas ac venerans terrestres lege litato

Que vt vides ab impietate incipiūt: non ipse Pythagoras: sed Philolaus Pythagoricus scriptitasse fer-
tur. que Hierocles Alexandrinus idololatricę defensionis amore isanus et ob vnus dei instauratū cul-
tum Christianis insensu cōmentatus est. Et vis primos hostes christiane religionis et cultus vnus &
solus veri dei agnoscere. lege Hirenū: & inuenies illos se nominare Pythagoricos. lege Origenem:
Epiphaniū: Augustinū inuenies secūdos acerrimos hostes se nominare Platonicos: et manifeste nō
tam in Christianos q̄ in christū debachāres: & in vnicū verum deum blasphemos. quorū a sanctis dā
nata nomina: nunc fere: (quia sub melle virus latens non p̄cipiatur: incipiunt illustria denuo ventilari.
et timēdum ne velut noua hydra: multa p̄ndere maleficia noxia: & multis mortifera capita nūmū
permittant. Neq; qui se nomināt Peripateticos: impietatis labe carent. nam Alexander Aphrodisyeus:
de anima cum Epicuro sentire arguit. Auerroes cordubensis et: *μωρος*: de intellectu pro declināda
Epicureorū: impietate: perniciosissimū virus euomit. Hic libet plurisper subsistere: et denarrare fabel-
lam: que his diebus fertur apud Germanū Ganajum virum consularē accidisse. Cum enim plerorūq;
(vt asioles) & Theologos & philosophos: ad suam mēsam vocasset: inter eos affuit et quidā extranee
regionis pariter & lingue/linguā tamen literarū: cōmunē callens: et de studijs multa pre se ferens. &
vbi varia hinc inde de literis sunt iactata. Theologus quidam qui preter literariā & celticam linguā
nullam aliam nouerat: virum percontat: quid de intellectu sentiret et an omnīū hominū vnum eun-
demq; intellectum esse putaret: Quo dicente non eundem se putare. Non crediderim inquit Theolo-
gus: te ad id rationē viliā habere. Immo plurimas inquit subet aliquam afferre. Tunc ille omnibus
qui aderāt incognito sermone: cepit multa profari: profundere multa: quibus quidem sermonibus cū
ctis conuiuiis potius quippiā stridere q̄ loqui videbatur. Cunctis igitur admirantibus & expectantibus
quid id monstri pareret: Theologus ignotos sermones interrūpens: haud te intelligo inquit. Tunc il-
le. et hoc est ait quod dixi non omnīū hominū me putare eundū esse intellectum. quo dicto conu-
ue omnes effusse n̄sere. Et siue hec res & vera siue ficta est: sic plane censeo ridendos eos esse: qui in-
tellectū vnum cōmunemq; omnīū hominū defendunt. Hec dixi non studio in uenēq; inuehēdi: sed
quia omnes in suis studijs cautos esse velim: & ne in offendiculū: maxime in ijs que ad deum totius

Quaterniōes.
Aristoteles

Aristoteles
Plato.

Aristoteles.
Socrates.
Pythagoras.

Pythagoras.
Philolaus.
Hierocles.
Christiani.
Hirenus.
Origenes.
Epiphanius
Augustinus.
Platonici.
In deum blas-
phemi.

62 boni authorem pertinent: forsitan incidant incōsulti. ¶ Alij pontifices maximos. vbi hic pontifices
maximos litera greca habet *ἱερωτάτοι* id est priuātes. sic enim Athenis appellantur illi quibus pu-
blicum sacrificiorū precipua/summāq; administratio cōmissa erat. Et hec de sexto politiorū.

¶ SEXTI POLITICORVM ARISTOTELIS FINIS.

SEPTIMVS POLITICORVM ARISTOTELIS.

De optima republica & ciuitate beata. Cap.

1.

Optima respu-
blica.

E optima republica recte querere volenti: necessarium est prius determina-
re que vita sit maxime exspectanda. nam si id ignotum sit: necesse est ut opti-
mam rem publicam ignorari. optime enim agere cōsentancum est ut qui sub
optima rei publice disciplina regūtur ex his que sibi affiunt: nisi id accidat p-
ter rationē. Quare primum sustinendum est: que vita sit cunctis (vt ita dixe-
rim) maxime optanda. deinde vtium publice & priuati in eadem sit an alia.

Putantes igitur multa sufficienter esse dicta de optima vita: etiam in extremis sermoni-
bus & nunc illis vtendum censemus. nempe aduersus hanc diuisionem nemo vtiq; refraga-
bitur: tria cum sint bonorū genera externa corporis & animi: ista omnia adesse felici ho-
mini oportet. nemo enim felicem diceret eum qui nullam partem fortitudinis habeat neq;
temperantie neq; iusticie neq; prudentie: sed timentem etiam circūuolantes muscas ab-
stinente vero a nulla penitus edendi bēdiciq; extrema cupiditate & gratia quadrantis vni-
us dilectissimos interficientē amicos si mislerit & mente ita stultum atq; ignariū: quasi pue-
rum quēdam vel insanū. Sed ista quidē sic (vt dicta sunt) omnes cōcederent. Discordant
tamē in quanto atq; excessu. nam virtutis quidē satis habere se putant. quātulumcūq; habe-
ant. diuitiarū vero atq; pecuniarū potentieq; & fame & halitusmodi omnium in infinitū ex-
cessum sequitur. At vero nos illis dicemus quia facile est de his etiā per opera ipsam fidem
suscipere: cernētes. quia homies acquirūt & cōseruant non virtutes externis bonis: sed ex-
terna virtutibus. Ipsaq; beata vita siue in gaudio posita est siue in virtute siue ambrosia
magis inexistit moribus & intellectus in excellētia ornatis: mediocritia vero externa possi-
denribus q; iis qui in externis plura possident q; opus sit & in illis deficiunt. Quinetiā ra-
tione cōsiderātibz: licet hoc probe intueri. nam externa quidē bona siuem: terminūq; ha-
bent tanq; instrumentū quoddā. Omne autē vtile tale est: vt eius excessus vel noceat habēt
vel certe non proffit. At bona anime q̄to magis excedunt: tanto magis vtilia sunt. si nō so-
lum honesti verū etiam vtilis appēlationē tribuere illis debet. Omnisq; patet: q; seculū
dicimus dispositionē optimā cuiusq; rei adinuicē secundū excessum distantie illori quo-
rū dicimus eas esse dispositiones. Quare si est anima preciosior corpore & pecuniis: & sim-
pliciter & nobis: necessariū est et dispositionē cuiusq; optimam eodem modo illis cōrespō-
dere. Insuper anime gratia illa expeti nata sunt: & ita recte sentientes expetere oēs opor-
tet: nō autem animā gratia illorū. Q; igitur felicitatis tantū vniciq; cōtingit: q̄tum vī-
tutis atq; prudentie & q̄tum secundū has operatur cōfessum nobis existat: teste deo vīa qui fe-
lix est atq; beatus nō per aliquod externorū: sed per seipsum talis sit secundū naturam. Cū
& bonam fortunā aliud esse q; felicitatē: propter hoc necessariū est. nam externorū quidē bo-
norū causa est fortuna & casus. at iustus & tēperatus nemo a fortuna est: neq; propter fortu-
nam. Consequēs vero est & iisdem rationibus consentaneū: ciuitatem quorū beatam esse
que optima sit & que bene agat. impossibile autē bene agere eos: qui bona non agāt. nul-
la vero bona actio est: neq; viri neq; ciuitatis: siue virtute atq; prudentia. Fortitudo autem &
iusticia & prudentia ciuitatis: eādem habent vim ac formā his fm quarum participationem
vnusquisq; hominū dicitur iustus & prudēs & tēperatus. sed hec habemus proemii loco p-
missa sint: neq; enim non attingere illa possibile fuit: neq; omnino omnes eorum proprias ra-
tiones explicare. nam alterius oculi ista sunt. Nunc autem supponas nobis: q; vita optima
& priuati vniciq; & publice ciuitatis: est cum virtute: anteaū externis facultatibus ad-
iuta: vt actiones studiosas efficere possit. Sed de his nunc quidē pretermisissis dubitatioibus:
postea considerandū erit: si quis forsan dictis non acquiescet.

PRIMI CAP. SEPTIMI POLITICORVM ARISTOTELIS COMMENTARIVS.

E optima republica absolute proponit discutiendū. quare & que absolute optima sit vita:
maximeq; exspectanda prius esse videt discutiendū. hac enim ignota: & que optima sit res
publica ignorare necesse est. & primū cognoscendū esse que optima maximeq; optanda
sit vita. quod ex numero 5 aperiet. deinde an eadem sit publice & priuati: an altera quod referabit
numero 6. Q; ue sit optima maximeq; exspectēda vita: remittit ad alios libros vt ad primū ethicorū

Ethicorū pri-
mi cap.

9

ubi dictū est felicitatē vitamq; optimā esse viuetē secundū virtutē & perfectā quidē et in vita perfecta. vt secundū fortitudinē temperantiā iusticiā prudētiā et reliquas virtutes. ¶ Constat errorē eorum qui putant quantūcūq; virtutis habeatur/sat esse: & virtutū abundantia non esse cuiusdam: sed dū/narū pecuniarū/potentiaq; & fame/ et huiusmodi talium excessum in infinitū esse querendum.

- 3 ¶ Primo. quia homines acquirūt et cōseruant non virtutes diuinijs pecunijs/ & huiusmodi externis bonis. sed externa bona/virtutibus. ¶ Secūdo. quia beata vita siue in gaudio collocata sit siue in virtute siue in amobus: magis inexistit hominibus moribus et intelligentia in excessu ornata: externa quidē mediocritā possidentibus q̄ ijs qui exterorum bonorum habent excessū et in morū et intellectu deficiūt excessu. ¶ Tercio. ratione liquet. quia externa bona: terminū finemq; habent tanq̄ instrumētū quoddā. nā externa. bona dītaxat vtilia sunt. vtile autē omne tale est vt eius excessus vel noceat habenti vel certe nichil prosit. at vero contra: bona anime quanto magis excedūt tanto magis vtilia sunt modo liceat illis vtilis nomen accommodare et non potius solum honesti. quale valentore iure aliter q̄ putant in virtutibus excessus est expetendus: in externis autē nequaq̄. ¶ Quarto. optime rerū quarūcūq; affectiones sequuntur excessum distantie in perfectionē earum rerum quāq; sūt. Quare si anima p̄ciosior est et corpore & externis bonis/ & simpliciter & quo ad nos: necesse est optimam anime affectionē/ dispositionēq; ad optimā et corporis & bonorū externorū dispositionē/ra se habere illāq; excedere. quare bonorū anime excessus: potius expetendus. ¶ Quinto. quia externa bona anime gratia expeti nātū sunt (atq; ita qui te dē sentiūt expetere oportet omnes) non autē anime externorū gratia: quare & anime bona (ijs que ab externis pueniunt sunt meliora/ expetenda magis. quo circa in illis excellere est expetendū/ potius q̄ in externis. ¶ Sexto. tantū cuiq; felicitatis accidit quantum virtutis & prudētiā quantūq; fm illas operatur/ vt ex libris Ethicorū est supponendū) non autē quantum diuinarū/ externorūq; bonorū. quia in te deo vt teste vtamur: qui felix est & beatus/ non p̄ ali quid externorū/ sed per seipsum: et quia fm suam diuinitatis naturā sit talis. ¶ Septimo. quia hanc ob causam necesse est bonam fortunā aliud esse q̄ felicitatem. nā temeritas & fortuna: eorū bonorū/ que anime externa sunt causa est. at iustus & rēperans nemo: neq; a fortuna neq; propter fortunā est. abū dantia/ igitur bonorū anime/ in quibus felicitas collocatur/ querēda: non externorū/ fortuitiorūq; bonorū excessus. ¶ Finit ciuitatē beatam eā esse que optima sit: beneq; agat. bene autē agere fm virtutē et prudētiā agere. & fortitudinē/ temperantiā/ iusticiā/ prudētiāq; ciuitatis: eandem vim formāq; virtutibus ijs habere secundū quarū participationē vnusquisq; hominū fortis/ temperatus/ iustus/ atq; prudens dicit. et de his tanta duxisse latis sit. nam hic oia hec/ fm p̄prias rationes explicare nequaq; possibile: cum alterius ethice videlicet sint institutionis. ¶ Finit vitam beatā/ & priuatū cuiq; et publice ciuitatibus: eam esse que priuatim cuiq; & publice ciuitatibus cum virtute adest/ cui facultatū tanta superpet copia vt actiones studiosas efficere possit.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. PRIMVM SEPTIMI POLITICORVM.

Argumentū. Que in septimo differūt: hec sunt optima res/publica absolute. regio. ciues ciuitas. institutio. natura. De optima republica: ciuitas beata. vita actiua/ & cōtemplatiua. virtus. De regione: quāritas. conditio. cōmunio maris. De ciuibz: ciuitas. ciuitati necessaria/ qui participant/ & quibus. De ciuitate: distributio. vrbis commensuratio loca. De institutione: cognitio finis disciplina imperantiū. discipline cōtemplatiue. De natura: procreatio liberorū/ virtus/ & disciplina puerorū/ beata ciuitas: cap. primo ad numerū 6. vita actiua et cōtemplatiua: a 6 ad 12. virtus: a 12 ad 15. quāritas regionis/ & ciuium multitudo: a 15 ad 18. conditio: a 18 ad 19. cōmunio maris: a 19 ad 21. quales ciues: a 23 ad 26. necessaria ciuitati: a 26 ad 29. qui participant/ & quibus: a 29 ad 36. distributio ciuitatis: a 36 ad 41. vrbis. a 41 ad 46. commensuratio loca: a 46 ad 51. cognitio finis: a 51 ad 59. disciplina imperantiū: a 59 ad 70. discipline cōtemplatiue: a 70 ad 74. procreatio liberorū: a 74 ad 88. virtus & disciplina: ab 88 ad finem septimi. et hinc partitionis (septimi) in cap. 17. ratio iumpta est.

2 ¶ Nemo enī felicem. Hic ordine ponit quatuor virtutes/ fortitudinē/ temperantiā/ iusticiā/ prudētiā quas nostri cardines virtutū. Cicero/ Seneca/ et Stoici fontes officiorū appellāt. et quas Plato enūmerat: in quarto de republica.

3 ¶ Virtutis satis habere putant. quāmultūcūq; habent/ diuinarū vero atq; pecuniarū/ potentiaq; & fame et hmoi omniū in infinitū excessum sequūt. hic error hec opinio/ nis nebula/ & vero nomie desipientia/ ad huc nostra tēpēstate multos nobiles fatigat. quorū alij proboductū/ vt eorū filij norit nomē/ nisi obtoce litteris designare vt littere mōstrū potiusq; scripturā p̄se ferant. non Alexidri Macedonis/ non Cesaris illa erant nobilitatis insignia. alij suos quidē omnigenis disciplinis cōmuni volunt/ sed illas dītaxat/ vt viz primis libris attingant/ delibare/ et olfacere a iō

Cicero/
Seneca.
Stoici.
Plato.

Alexander
Cesar.

ge et id satis esse putant. reliquū vero temporis cōgerendis pecunijs / aucupandis potentijs / & populari / vaneq; fame sine vilo definito fine / sine vilo termino volunt esse p̄nteros. quos iuste eruditores / scola redarguit / haud aliter q̄ Palamedes apud Homerū Agamēnona: improperās illi quot digitos fere aut pedes habere et ignorantia. sic enim luos educari curat: quos fortuna cecos: non quos virtus quos prudentia fecerit oculatos florū. Aristoteles: cecce mentis hic conuellit erroes. et reuera pleriq; in locis qui velina / vt par est / legitime suos liberos institui / perpauci / (ne nulos dixerim) conperiuntur. cōperiuntur tamen aliquisq; p̄t pauci: qui virtutis admiratores & amatores nobilissimas prima illa & antiqua nobilitate / suos filios illius vere nobilitatis student relinquere heredes. In qua re nobilitas Veneta / non parua michi videtur / p̄mereri laudem. que summo studio / summaq; diligentia / tam generose / tamq; liberaliter suos liberos suosq; ab ineunte etate patricios institui curat: vt cum etate maturiores ad magistratus assumuntur: longe ceteris in amplitudine terrarū quibus late dominātur / disciplinarū splendore & administrationis p̄uidencia / p̄fulgeant / longeq; habeant insigniores. et si nulos alios preter Hermolaū Barbarū / Hieronymū donatū / Petrum pascaliū / Vincētiū / Q uirinum nossem: id dicere oporuit. non male in hoc imitari Romanā nobilitatem: dum olim Romanis summa rerū cessisset. nunc autem et ipsi vel in hoc ab exteris summa cum laude imitatione digni. sed de his haecenus. ¶ Nunc autem supponat nobis. Ex cap. nono primi Ethicorum ad ita esse cognoscū. et cap. tertio decimo huius: de ea re adhuc non nichil.

Hermolaus
q̄rbanus.
Hieronymus
donatus.
Petrus pascali
cus.
Vincētiū quī
rinus.

¶ De identitate felicitatis: felicitate actiua & cōtemplatiua / et optima reipublice dispositio ne / placitis aliorum: & officio legislatoris. Cap.

¶ Trum autē eadem sit dicenda felicitas singulorum hominū et ciuitatis / vel non eadem: reliquū est videre. Manifestū vero & hoc. omnes enim facerēt esse eandem. nam quēq; in diuinitis beatam vitam vt in re vna posuerint: hi ciuitatem quoq; totam si opulenta sit. beatam esse fatebuntur. Et quicūq; tyrannicā vitam alijs p̄ferunt. hi ciuitatē late dominātē beatissimā esse dicent. Siue quis id vnum per virtutē recipit: & is ciuitatē beatorem dicet. si sit studiosior. ¶ Sed hec iam duo sunt qui indigent cōfide ratione. vnum nūquid vt illa p̄ferenda sit: que versetur in republica & in cōmuni societate: an potius vita peregrina & a ciuili societate remotas. ¶ Preterea quam si etiā reipublice & quam dispositionē ciuitatis optimam putare debeamus: siue ab omnibus expectanda sit cōmuniō ciuitatis / siue a quibuscūq; non: sed tamen a pluribus. ¶ Cum vero ciuili intelligētie & speculationis hoc sit opus (nō autē quid circa vnum quēq; expectandū) p̄feramus nūc & nos hanc considerationē. nam hoc quidem extra p̄positum esset: illud vero secundū p̄positum huius institutionis: at vero q̄ necessariū sit illam esse optimam reipublicā / per cuius institutionē vnusquisq; optime agat & beate viuat: manifestum est. ¶ Sed dubitatur etiam ab iis qui vitā cum virtute maxime eligenda putant: vtrum vita ciuili & actiua sit p̄ferenda: an potius illa vita que sit ab omnibus externis soluta / cea cōtemplatiua quedā / quam solam putant quidam esse sapientis. fere enim has duas vitas p̄fati sumus ad virtutem homines: anteponeere vident. & antiqui & recētes. Dico autem duas / ciuilem scilicet & philosophicam: sed refert nō parum vtrum hoc aut illo modo veritas se habet. necesse est enim illum qui recte sapit / ad melius propositū disponere & priuatim vnūquemq; hominē & publice ciuitatē. ¶ Putant autem quidam in gubernādīs proximis / si cum dominatu fiat: insulam esse summā: si ciuilem: cessare in iuriā / sed impediti vite tranquillitate. ¶ Alii vero contra hoc omnino putant / ciuilem & actiua vitam solam esse viri. in singulis enim virtutibus / nulli eorum qui priuatā ducunt vitam esse maiore facultate operandi: q̄ iis qui in reipublice gubernatione versantur. sic igitur hi existimant. ¶ Sunt etiam qui aliis dominari tyrannicum reipublice modum / putent solum esse beatum: & in quibusdam ciuitatibus hic est finis legum: vt finitimis dominentur. ita cum plerq; constituta passim (vt ita dixerim) iaceant apud plurimos: tamē si quid vnū leges respiciunt / id cōsecrāt oēs vt ciuitas dominet. Sicut in Lacedemone & Greca: ad bellū fere ordinata est disciplinā iuuentutis / & legum multitudo. Preterea apud gentes oēs / que possunt p̄ualere: huius honoratur potētia / cea apud Scythas / & Persas / & Thraces / & Gallos. Quibusdā em̄ leges sunt ad huiusmodi prouocantes virtutē: vt apud Carthaginēses: fuerunt ornatū annulorū accipere pro numero expeditionū in quibus militauerint. Fuit etiam q̄q; in Lacedemonia lex cum qui nullum hostē interfecisset: capistro cingi. Apud Scythas vero: nō licebat solēnsis epulis patetā

Lacedemon.
Crete.
Scythae.
Persae.
Thraciae.
Cete seu galli.
Carthaginēses

circulatam accipere ei qui nullum occidisset hostem. Apud Híberos quoque pugnacem gē, Lacedemōi-
tem tot obeliscos erigere circa sepulchrū mos est. quorū homines ex numero hostiū necauc- Scyhe.
rit. Et alia apud alios sunt huiusmodi cōplura / legibus aut cōsuetudinibus cōstituta. ¶ At Híberi.

10 lētibz & inuitis. ¶ Q uomodo enī id ciuile aut legitime sanciendū quod ne legitimū q
dem est / neq; enī legitimū non solum iuste / verū etiam iniuste dñari. impare vero est &
non iuste. ¶ Atqui nec in aliis sciētiis id videmus. neq; enī medici neq; gubernatoris
officiū est: vel psuadere egrotis & nautis vel vim asserre. ¶ Sed videns / lenq; existima-
re ciuilem disciplinā esse dominari. & quod in seipso fieri nollent / diceretq; neq; iustum
esse neq; de cens: hoc in alios facere non erubescūt. ipsi pro se iusticiā querunt: pro aliis ve-
ro nulla eis iusticie cura est. ¶ Hoc autem absurdū: nisi tales sint natura / vt alter dominari
debeat / alter non. Q; si est ita non esse conandū omnibus dñari: sed illis dumtaxat qui vt
illis dominef nati sunt. sicut nec venari homines ad vsū cibi vel sacrificiū: sed id qd ve-
nabile est: autē venabile omne animal: quod sit natura / ferū & esū aptum. ¶ Enimvero
fieri potest: vt sit ciuitas vna seorsum per seipsam beata / videlicet si gubernet recte. nam
potest esse sita in loco penitus separato: & legibus vt laudabilibus. cuius reipublice cōstitutio:
non ad bellū neq; ad superādōs hostes sit. quandoquidē illi nichil inexistit tale. Pater igitur
q omnia reibellice studia bona sunt existimanda: sed non vt finis supremus / sed gratia il-
lius. ¶ Studiosi autē legum postoris est cōsiderare vrbem ac naturā hominū. & omnē aliā
cōmunicatiōē vite laudabilis. quo participet quantū fieri potest / felicitatem. differētiā ta-
men erit in quibusdā legum institutis cōstitutiōis. & hoc pñet ad eam disciplinā que est
de legibus ferēdis videre: si qui sunt finitimi populi / qualia ad quales exercēda sint: & quē
admodū cum singulis cōuersandū. Verum de hoc postea suo loco cōsideratiōē faciemus.
ad quem finē debeat optima reipublice cōstitutio tendere.

¶ SECVNDI CAP. COMMENTARIVS.

6 **S**ecundū quod pposuerat in principio dicendū id ē: eandē scilicet eiūsdēq; natura es-
se felicitatē ac optimā vitam singulorū hoīm / & ciuitatis. quia qui in diuitiis / felicitatē bea-
tamq; vitā collocarūt. priuatim in vno: & illi quoq; ciuitatē: si tota opulenta sit. beatam es-
se faterent. & quicunq; vnius tyrannicā vitam ceteris preferūt / opt māq; ducunt: & hī ciuitatem la-
te dñantem beatissimā esse dicent. & si quis admittit vnum per virtutē optimū esse / ac beatū: & is quo-
q; ciuitatē beatiorē dicit que fuerit studiosior. iure igitur singulorū hominū ac ciuitatis / eadem sit feli-
7 citas / optimaq; vita. ¶ Q uestiones due. Prima est. an actiua administratiuaq; vitae que versatur in ci-
uili fortetate preferēda sit: an potius contemplatiua via / peregrina quidem & a ciuibz curis / semota
¶ Secunda. quam specē reipublice & quam ciuitatis optimā dīspōitiōē putare debeamus: siue ab
8 omnibus expetēda sit huiusmodi ciuitatis cōmuniō / siue a quibūdā non / attamē a plurimis. ¶ Diluit
paucis secundā. volens hoc opus intelligēte & speculationis ciuilis esse atq; officiosū / considerare que
reipublica optima sit nō autem quid circa singulos quēq; sit expetendū. Ideo nūc illā cōsideratiōē
huius esse preferēdā. nam hoc cōsiderare quid vnicuiq; expetendū sit: supuacaneū esset. illud autē
que videlicet reipublica reiq; publice dīspōitiō optima est huius discipline accommodatū officiū. & id
hoc in loco manifestū esse oportet: eam optimā esse reipublicā per cuius institutionē vniū / quicq; opti-
9 me agat & bene beateq; degat. ¶ Q uid de actiua vita que ciuilis est: & cōtemplatiua qui philo / opti-
ca / sentent nōnulli: qui optimā vitam viuere cū virtute esse putant / sed in virtutis vīu differētiā. len-
tiant quidā vitam cōtemplatiuā longe preferēdā optimāq; esse. quā in gubernādis proximis concu-
uibz suis si id cū dñari fiat sūma iniuria sit: sin cū illis / cessare quidē iniuriā / sed ipediri vite trāquil-
litatē. ¶ Alij contra solā ciuilem actiuamq; vitā esse cēsent: que virū deceat. quia nulli eorū qui priuate
degun / maior sit fm vnamquāq; virtutē operādi facultas q; ijs qui in reipublice iadministratiōe ver-
sant. & certe vtrum hoc mō aut illo veritas se habet: non parū refert. nā necesse est eū qui apprime fa-
pitiad eam quā norit meliorē: vt ad signū actus suos ordinare / & vniūquemq; priuatim & ciuitatē pu-
blice. ¶ Alij cēsent solam tyrannicā vitam esse beatā: & in plerisq; ciuitatibus & nationibus finitimis &
cōstitutiōnē & legum tyrannicus est. vt scilicet finitimis dominef. vt in Lacedemone & Creta / vt apd
Scythas / Persas / Thracēs / & gallos. & leges ad huiusmodi finē quasi ad bellicā quandā virtutē prouo-
10 cates asserit Carthaginēsum Lacedemoniorū / Scytharum / et huberorū. ¶ Non esse officium eius qui
reipublicā legibus instituit: id prouidere vt ciuitas finitimis dominef / siue volentibus / siue inuitis / vo-

lentibus quidē si persuadere possint inuicis vero & per vim si nequeant persuaderi. ¶ Primo. quia id ci-
uile non est: aut lege sanciendū: quod ne quidē legitimū est. atqui legitimū non est: dominari nō mo-
do iuste sed & iniuste qui autē finitimis ita imperat: contingit & iniuste impare. ¶ Secundo. quia ne-
q; id malis artibus & scientiis esse videmus. nam neq; medici officii est: persuadere egroris vel vim
afferre: neq; gubernatoris persuadere nautis: alioqui vim parare. Igitur neq; id officii est institutoris ci-
uitatis: reiq; publice. ¶ Tercio. quia qui ita facit existimare videtur ciuilem disciplinā esse dominari:
et qđ neq; in seipso fieri vellent: dicerēt: iniustū atq; indecens: hoc in alios facere non erubescunt.
& pro se iusticiā querūt: pro aliis vero nulla iusticie cura est. qđ ius humani federis: iusticieq; & amici-
tie violat. ¶ Quarto. quia absurdū est alios alijs querere dñari: nisi tales sint natura: vt illi domini de-
beant: hi vero nequaquā. quod si ita est: non est conandū omnibus dñari: sed ipsi dñatxat qui natura ta-
les sunt vt eis dominet. sicut neq; venari homines: vt aut edant aut sacrificent: sed qđ venari natū est.
est autē natum venari: omne animal suapte natura ferum: & eius accōmodū. ¶ Quinto. quia fieri po-
test: vt sit ciuitas vna femora ab ijs quibus dominari possit: sitq; p seipsam absq; aliorū dominatu bea-
ta: vt si recte gubernet. nam potest esse sita in loco penitus separato: & legibus vt studiosis: cuius in-
stitutio: neq; ad bellum: neq; ad subigendos hostes ordinata sit. quippe: cui nichil tale alit. manifestū
etiam & id esse debet: qđ omnia rei bellice studia bona sunt: non tamē sunt reipublice sūmus finis:
sed ipsius finis grana. ¶ Officia legislatoris. considerare ciuitatē atq; genus hominū qui legibus for-
mandi institutiōes sunt: & omne aliam probitatis vite cōmunione: quo felicitas quoad fieri potest
ipsi fiant participes. & differentia in quibusdā legum institutis inuenietur. et hoc insuper discipline qđ
de ferendis legibus est: prouidere attinet: si qui sunt finitimi populi: qualia ad quales erunt exercenda:
& quonā pacto cum singulis erit conuersandū. ceterum posterius suo loco cōsideratio suscipiendā:
ad quem finem debeat optima reipublice tendere constituto.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. SECVNDVM.

Pythagoras.
Empedocles.
Eracritus.
Democritus.
Anaxagoras.
Plato.
Tpollonius.
Anacharsis.
Regina faba.
Thrasima-
chus.
Glaucō.

N potius vita peregrina. Vita philosophica & contemplatiua: peregrina dicitur. quia
propter hōiuitam: Pythagoras: Empedocles: Democritus: Anaxagoras diuul-
tūq; peregrinati prarunt. Et Plato ad Egyptios dehinc ad Tarentinos & Syracu-
sios. Apollonius ad gymnosophistas & indos: Anacharsis ex Scythia ad Atticos
Regina faba ad Solymos. & quia peregrini prinū eam vitam induxerūt: & predi-
cauerūt reuerſi. ¶ Sunt etiam qui alijs dñari: tyrannicū reipublice modū putent so-
lum esse beatū. In secūdo de republica: hec pars a Thrasymacho & Glaucō tu-
tur. & qđ iusticia inuolūtaria & contra naturā: iniusticia vero voluntaria: atq; idē prestātor atq; fecū-
dum naturā: & qđ iniustus prestātor iusto. Ferunt ornatū annulo: accipere. Quia frācos: regum li-
tū insignia sunt: putarunt nōnulli: hoc in loco de lilij Aristotelē locutum. & hec insignia: a Canha-
nensibus ad gallos aliquādo transisse. addēbat argumentū qđ ex antiqua traducone habeat eum qđ
strenue se in militia gessisset: ornatum ex lilij accipere. verū id hallucināde accidisse certū est. nā gre-
ci κρινον quod nostri lilium vocāt. & κρινον παρ το κλει καὶ αὐτὸ κρινον a claudo & quasi ciclum: qđ
vndiq; circūcludatur: vocant annulū. habet autem littera greca τὸν κρινον κρινον: veterem traducone
ex annulis ornatū sumit. vnde propter vicinītatē vocabulorū κρινον καὶ κρινον: veterem traducone
ita posuisse verisimile est. solius enim litere & non admodū dissimilis: differentia vocabulorū est. pa-
rum enim v & κ quandoq; in sua protractione differre videntur.

¶ De cōtroversia in vsu virtutis: dominatū & prestātia vite cōtemplatiue. Cp.

III

Resumit ea qđ
dicta sunt nu-
mero 9

Quid bene &
quid male pri-
us sentiant.

D cōsuetū autem vītam cum virtute esse maxime recipiendā. & cōtem-
nēdes de silij vsu: dicendū est nobis ad vtrosq; sunt enim qui despiciant
magistratus ciuitatis: putantes ingenij hominis esse aliam vītam. qđ ci-
uilis hominis & oibus preferendā. Alii vero hanc optimā putant. impossi-
bile enim: nichil agentem bene agere. bene autem agere ac felicem esse:
idem est. ¶ Vtriq; eorum quedā dicunt recte: & quedam nō. nā liberi qui
dem hominis vītam meliōre esse qđ in dominādo occupati: verum est. nō
chil enim egegiū est seruo vti. in qđm seruus. iustus enim: domini in rebus necessariis: ni-
hil habet decorū. ¶ At putare omnē gubernationē esse dominationē: minime est rectum.
non enim nimis distat liberorū gubernatio a dominatiōe seruorū: qđ differat natura liber-
a natura seruo. de quo sufficienter in superioribus libris determinatū fuit. ¶ Sed laudare ma-
gis nihil agere qđ agere: nequaquā verum est. nā felicitas est actio. Preterea multorū & precla-

13 **ro**rū finem habent: iustorū temporūq; actiōes. ¶ **Q**uāto arbitratibz fōrtasse aliqūis
his hoc pāto determinatis: q; omniū dominādī potestātē habere optimū sit. sic enim plu
rimas ac pulcherrimas res agere possit. Itaq; is qui dominus agendi esse potest: hanc facili
tatē dīmittere aliis non debet: sed potius arripere. & neq; filium patris neq; parentē filii ne
q; amicum amici rationē habere: neq; in hac parte curare. nā q; optimū sit: id nobis ipsa ascis
cere debemus. optimū autē est bene agere. ¶ Hoc illi forsā recte dicēt: si modo existeret
aufferētibus atq; vim afferentibus id quod esset omniū maxime expetendū. sed fortasse id il
lis inesse non potest: falsosq; supponunt. ¶ Non em̄ amplius bonas actiones illas esse cōtin
gētis si tantū ipse prestat: quantū vir mulieri & pater filio & dominus seruo. Quare is qui
violaret: nil tantū proficeret postea: quantū iam a virtute ipsa recessit. similibus enim ho
nestū & iustum in parte. hoc enim iustum ac par. non par autē paribus. & non simile simili
bus: preter naturā est. nichil autem honestū: quod sit preter naturā. ¶ Quapropter & si ali
us quidē sit melior secundū virtutem & secundū potentiam actus: in rebus optimis: hunc
sequi honestū est. & huic parere iustum. sed oportet illi non virtutē solum. verū etiam potē
14 **ri**am existere: per quam sit actus. ¶ Quod si hoc vera sunt: & felicitas in bene agendo
est reponēda: & publice totius ciuitatis. & priuati singulorū. vita illa erit optima: quae sit
actiua. Verū tamen actiuam non est necessariū esse ad alios: quemadmodū quidā putant. ne
q; eas meditationes solum esse actiuas: quae gratia eorū sunt: quae ex agendo pueniunt: sed
multo magis (quae in seipsis perfecte sunt: & sui ipsarū gratia sunt) cōtemplationes & me
ditationes. bene enim agere finis est. quare & actio quedam: maxime autem proprie dici
mus agere etiam in externis actionibus: eos qui intelligentia & cogitatione preiungunt: vt ar
chitecti. ¶ Quāto nec sine actione esse necessariū est eas ciuitates: quae possint in solā
tudine. & ita viuere eligentes. fieri enim potest: vt partibus inter se agere contingat. multo
enim cōmunicatiōes: adināce sunt partibus ciuitatis. Similiter autem hoc existit vnicuiq;
hominū. vix enim deus bene se haberet & mundus totus: quibus non sunt actiones exteri
ne preter proprias ipsorū. Quia igitur necessariū sit esse vitam optimā priuatim vnicuiq; ho
minū & publice ciuitatibus & hominibus: manifestum est.

¶ TERTII CAP. COMMENTARIUS.

15 **Vid** recte: quid perperā sentiunt si qui numero 9 sentiūt vitam cum virtute maxi
me esse recipiendā. sed in vīu dissidēt. q; hi perfectissime virtutis vīsum esse putēs
reipublicae administrationē illi vero semotā quādam ac ciuitatē & forensi strepitui in
intimo mentis secessu sedatam tranquillāq; cōtemplationē. & vtriq; quēdā recte di
cunt: & quēdā non recte. primi quidē recte id dicunt: liberi hoīs: & studio sapientie
vacantis: vitam meliōrē esse: q; vīu in dominādō occupati. nam dīari: nihil aliud est
q; seruo vī quatenus seruus est. seruo autē vī quatenus seruus est: nihil est egregiū. iustus enim domi
ni in rebus necessariis: nihil habet decorū. ¶ At id primi non recte dicunt: oēm magistratū functio
nem: esse dīationē. quia non minus distat liberorū hoīm gubernatio a dīatiōe seruorū: q; differat na
tura liber a natura seruo: vt capite quanto primi ostensum est: numeris 27 & 28. ¶ Secundo non re
cte laudant magis: nichil agere q; agere. quia felicitas quēdā actio est. item & quia multos & precla
16 **ro**rū finem habent: iustorūq; temporūq; actiōes. ¶ Secundi non id recte putant: posse dominari: posse dominari
omniū optimū esse: q; sic plurimas ac pulcherrimas res agere possit. quod autem optimū sit: id nobis
& iam a filiis: parentibus: amicis: aut quibuscūq; auferendo (modo valcamus) asciscere debemus. opti
mū autem bene agere. verū id nō recte. ¶ Primo: quia quod optimū est maximeq; expetendū: opor
teret inesse aliorum bona dīspensibus: vīq; dominādī libidine afferentibus. quod nequāq; verum
est: falsosq; supponunt. ¶ Secundo: quia non amplius actiones illas bonas esse contingentiū ille qui has
iustmodi gubernationē attentat: tantū ceteris prestat: quantū vir mulieri: aut pater filio: aut dominus
seruo. quare qui vim alloqui afferet: nihil tantū postea ad virtutē pficeret: quantū iam a virtute dī
scessit. nam si ceteris similis sit: honestū ac iustum vī in parte & per vices: omnes & prestat & substat.
17 **id** enim iustum atq; equale: & equalibus non equale: & similibus nō esse simile preter naturam est. id
recte sentiunt: si quis alijs secundū virtutem melior sit: & secundū potentia ad ea agenda quae optima
sunt: hunc sequi honestum est: & huic parere iustum. verum si virtutē solum prestat: id dicere non pos
sumus: nisi etiā potētia per quā agere & exequi possit: ea quae virtutis sunt: in aliorū administratiōe guber
nationeq; alit. ¶ Diluit quēstionē nūbro 7 adductā. & vult optimā vitam siue publice ciuitatē siue
priuatim cuiusq; esse actiuā: cuiusq; officiū esse bene agere. nō tñ (inquit) voco actiua quod solū ad alios

lia habeat officarum iusticia & politice virtutes vt putari nonnulli neq; eas solas meditationes acti-
uas voco que sunt gratia eorū que ex agendo extra pueniunt. immo multo magis eas cōtemplatio-
nes meditationeq; actiuas appello: que internā habent perfectiōē/ sūq; ipsarū gratia existūt. quod
hoc inditio cognitum esse potest. quia maxime proprie in externis etiam opationibus: eos agere dictū
tūq; qui intelligētia & cogitatione presunt operibus/ vt architecti. quinimo nec sine actione esse ne-
cessarium est eas ciuitates que posite sunt in solitudine & ita eligere viuētes. nam etsi ad externos nihil
agant: cōtingit tamen partibus inter se agere. nā partibus ciuitatis: multe adinuicem cōmunkationes
sunt. similiter nec necessariū est hominē sine actione esse. etsi in secessu/ solitariuq; degat. quandoq;
dem fieri potest vt internas proprias & actiones partes mentis exerceant. nā & vix deus bene sese ha-
beret & mōdus totiusq; vbi nō sunt externe actiones/ nihilq; extra cadere potest/ preter internas p-
priasq; ipsorum opationes. Q; si interne ille cōtēplationes/ meditationeq; & que sui gratia sunt/ ma-
xime sunt actiones/ sicut enim ipsūq; optimū bene agere: quare & actio quedā/ consistit contempla-
tiua/ separatiua atq; cōtemplatiua vitā/ vite ciuili & que ad externas actiones existit/ esse prefe-
rendā. manifestū est igitur eandem naturāq; cōsimilem optimā vitā & publicē & priuatim. seu pu-
blicē & priuatim philosophici degant/ seu solum degant ciuilem: cōtēplatio & publicē & priuatim.
cōtēplationi eadem & similis/ & actio publicē & priuatim actio quoc; eadem atq; similis.

ANNOTATIONES AD CAP. TERTIVM.

Nam felicitas quedam est actio. Actionem extendit ad omniū virtutum/ cum actiue/ tum
cōtēplatiue vite operationē. proprie tamē vite actiue felicitas actio est: & cōtēplatiue
cōtēplatio sic & infra numero 14: agere extendit ad operari/ seu in vita actiua seu con-
templatiua. sic enim illi contra quos agit/ actionem & agere sumebant. & felicem esse/ quēq; ea fuit
ier felicitas/ & bene agere idem esse volebant. ¶ Quinimo/ nec sine actione esse necessariū est eas ci-
uitates que in solitudine posite sunt. Ciuitas quēq; sit in hoc mundo posita/ seu solitariā sit/ due ex-
tra solitudinē posita/ non bene sine vita actiua & ciuili esse potest. nam actiua/ necessitas rationē ha-
bet: cōtēplatiua vero dignitatis. actiua vt tactus inter sensus: cōtēplatiua vt visus. quare fieri posse
nichil absenti videtur: vt ciuitas aliqua v tam ducat actiua ac ciuilem solum/ contra autē/ non/ vt soli
ducat vitam cōtēplatiua. perinde atq; visus nunq; sine tactu reperiat/ contra repere facile est. ad
chil enim phibet aliquā totam ciuitatē philosophicā vitam degere. Vt de Bragmā & Effeis a sed
ptoribus multa dicunt. sed sic vitā illam ducet: vt pariter cum res possubat/ agat. ceu ita videmus:
vt cum oportet tangamus. id enim dum spiramus/ idem actiue vitales ducimus auras: necessariū est.
at dum exuti hoc corpore fuerimus: qui digni meliore vita fuerint/ repert/ cōtēplatiua vita sola/ illos
manebit. neq; enim amplius erit agendi locus: sed tantū cum perenni diuinorū laude & admiratione
cōtēplantes/ perpetuo illo euo fruamur.

De multitudine/ quantitate regionis/ & precipua ciuitatis q̄ritate. Cap.

III

Cum vero ista nunc premissa sint/ ac de aliis rebus publicis fuerit prius a no-
bis consideratū: de reliquis dicendū instium faciamus. quales aliquas suppo-
sitiones esse oportet. pro ea ciuitate que maxime secūdm votum sit consti-
tutionē suscipienda. neq; enim fieri potest: vt optima sit reipublica nisi cum
mēsurata sit abundantia. Ex quo necesse est multa presupponere quasi opti-
tes: esse tamē nullum eorum impossibile. dico autem ceu de multitudine ci-
uili ac de regione. ¶ Vt enim ceteris artificibus/ puta textori & nauiculario/ materiā sub-
esse oportet aptā ad opificiū/ nam quanto melior hec existit: tanto id quod fit ex arte erit
preclarior/ sic & gubernatori reipublice & legum positori/ oportet propriam habere materiā
reipublice se habentē. Est autē in ciuili facultatis primo videre de multitudine hominū: q̄ mul-
tos & quales natura esse oportet. de regione quoq; eodem modo: & quanta & qualis esse de-
beat. ¶ Putant pleriq; magnam esse debere bestiam ciuitatē. id est/ verum esse/ ignorare ta-
men videntur/ qualis magna & qualis parua dicenda sit ciuitas. existimā enim magnam
ex numero habitātium. ¶ Sed oportet non tantū ad numerū: sed magis ad potentiam re-
spicere. est enim ciuitatis opus quoddam. quare que maxime id efficere potest: hanc existi-
mandū est esse maximam ciuitatē. ceu Hippocrate/ non hominē sed medicū quis dicet
esse maiore q̄ alium qui magnitudine corporis eum excedat. ¶ Quinimo si ex multitudine
suspicandū sit: non ex qua/ multitudine id est existimandū. necesse est etiam forsan in ci-
uitatibus esse seruorū & inquilinorū & hospitū grandē numerū: sed ex iis qui sunt pars ciui-

tatis & ex quibus ut propriis partibus ciuitas constat. horū enim preexcellēs multitudo: si-
gnum est magne ciuitatis. ex qua vero ciuitate artifices quidem multi exeunt: bellatores
autē pauci: hanc impossibile est esse magnā. nō enim idem est: magna ciuitas & populosa. quin
etiā re & effectu patet: quia difficile est & forsā impossibile. ut que nimis populosa sit ci-
uitas: optime gubernetur. earum certe que bene gubernari dicuntur: nullā videmus in po- pulo-
sā multitudinē esse distusam. ¶ Patet etiam ex rationis fide. nam lex ordinatio quedā est:
& bonam legis positionem necessariū est esse bonam ordinationē: at multitudine nimis ma-
gna. nō potest recipere ordinationē. diuine enim potentie id opus esset: que & hoc totū con-
tinet. cum & bonum quiddā multitudinē & magnitudine consuetū fieri. quapropter & ciui-
tatem illā: cuius cum magnitudine dictus terminus existit: optimā necesse est esse. ¶ Cete-
rum est quedā mensura magnitudinis ciuitatis: quemadmodū & aliorū omnium animalium
plantarū instrumentorum. nam horum singula: nec parua nimis neque magnitudinē excessi-
ua. suam potentia retinebūt. sed aut destituta erunt oīno a natura: vel male se habebūt. ceu
nauis vnus palmes: non erit nauis penitus. neque duorū stadiorum. sed si pcesserit ad aliquā
magnitudinē: quandoque propter paupertatē male faciet navigationē. quandoque propter excess-
sum. ita & ciuitas: si ex nimis paucis sit. non est per se sufficiens. si ex nimis multis: suffi-
ciens quiddā in necessariis erit ut gens. sed nō ut ciuitas. rempublicā enim: non facile est si-
illis constitui. nam quis dux esset tam excessiue multitudinis: aut quis prece nō stentorius.

Stentor.

17 ¶ Quo circa necesse est primā esse ciuitatē illam que ex ea multitudine constat: que multi-
tudo prima per se ipsam sufficiens sit ad bene viuendum. in ciuili societate. contingit vero:
ut ea que multitudine hanc excedit. sit maior ciuitas. sed hoc nō est (ut diximus) infini-
tum. ¶ Quae vero sit huiusmodi excessus determinatio: ex operibus intelligi facile potest.
sunt enim adus ciuitatis imperantium atque parentium. imperātis quidem opus est subere ac iu-
dicare. ad iudicandū vero secundū iusticiā. & ad magistratus demandādos secundū digni-
tatem: necessariū est ut seinuicem cognoscāt ciues quales sint. quare vbi hoc fieri non con-
tingit: necesse est ut male res pcedant circa magistratus demandādos & circa iudiciā. In vro-
que certe horum: nequaquā est reuere pcedendū. quod in nimia multitudine manifeste cōtin-
git. ¶ Insuper hospitibus & inquilinis facile est ad rempublicā aspirare: cum non sit diffici-
le in tanta hominū multitudine latere. Pater igitur quod hec est optima determinatio ciuita-
tis: ut sit maximus multitudinis excessus. que sit per se sufficiens ad viuendum: & facile inter
se cognosci possit. De magnitudine igitur ciuitatis: determinatū sit in huius modum.

¶ QVARTI CAP. COMMENTARIVS.

15 ¶ Vppositiones faciendās esse: & de multitudine ciuium: & de regione quā sit & que esse de-
beant. Primō. o. nam fieri non potest: ut optima sit respublica: & que maxime ad vñum con-
stitutionē sit succēptura: nisi horum cōmensurata moderatāq; abundantia assit. quare neces-
se est multa supponere & de multitudine ciuium: & de regione: quasi optantes: nullum ta-
men eorū esse impossibile. ¶ Secundo. quia ut textori & nauiculario fabro: ceterisq; artificibus: mate-
riam supponere oportet ad opificiū aptam: que quanto melior est: tanto & id quod ex arte sit: precla-
rius euadit: sic reipublice gubernatori: positionisq; legum propriam subesse oportet materiā aptam atque
accommodam. hec autem est ciuili multitudo & regio. est autē ciuilis facultatis: primū videre de multi-
tudine hominū q̄ multos & equales natura esse oporteat: & de regione eodē modo: & quanta & qua-
lis esse debeat. ¶ Ciuitatem nequaquā ex numero habitantium censendam dicere magnam. ¶ Pri-
mo. quia magis ad potentia respiciendū: quā: que ciuitatem decent: opera sunt: q̄ ad multitudinis
ceruū. est enim ciuitatis aliquod opus. quare que ciuitas id maxime efficere potest: dicenda est ma-
xima ciuitas: non multitudo maxima. ceu Hippocratem alio medico maiore quispā dicere: nō au-
tem maiore hominē: si alius magnitudine excedat Hippocratem: molem non autē dens sed sanandū
potētiā/facultatem: atque atem. ¶ Secundo. quia si ciuitas ex multitudine magna iudicanda esset:
non ex qualis multitudine: ut seruorum/inquilinorū/hospitum: quorum grandem opus est mult-
tudinē. sed ex iis: ex quibus ut ex propriis partibus ciuitas coalescit: atque constituta est. nam horum
precellens: & egregia multitudo: signum est magne ciuitatis: potētiāque habere ad munia ciuitatis
obunda sufficientem. ex qua autem exire sufficiunt opifices numero multis: sed bellatores perpauci:
hanc impossibile est magnam esse ciuitatē: neque enim idem est: magna ciuitas ac populosa. ¶ Tercio:
id re: & ipso euentu patet. quia difficile est: & forsitan impossibile. ut que nimis populosa est: ciuitas/

optime gubernet. neq. certe eas: que bene gubernari dicunt. vllam videmus in nūerosā nimīū multitudinē esse diffusam. ¶ Quanto. id rationū fide constat. quia lex ordinatio quedā est. at multitudo nimīū magna: ordinatiōē recipere non potest. diuine enim potentie id opus est: quē & hoc totū cōtinet: cum & magnitudine & multitudine bonum fieri cōsuevit. & hac quoq. de causa: ciuitatem opti-
mā tam esse oportet: cuius magnitudinis dictus definitio: sit terminus. ¶ Quinto. quia est quedā mensura ciuitatis: ceu aliorum omnīū & animalīū & plantarū & instrumentorū. nam horum singula: neq. nimīū parua: neq. nimia mole excrecentia suam potentia retinebūt. sed aut destituta erunt om-
nino natura: aut prauē se habebūt. vt naui vnius palme nō erit naui penitus: neq. si mole tū ingens vt duorum sit saltidiorū. in id autem magnitudinis incidēs. interdum propter paruitatē prauam efficiet nauigationē: interdum vero. ppter molem excedentē. ita & ciuitas: si ex nimīū paucis non est per se sufficiens. sin ex nimium multis: sufficiens quidem erit in necessarijs vt gens: non autē vt ciuitas. nam
republicā in tanta multitudine haud quāq. cōstinū facile est. quis enim dux esset tam excessiue mul-
titudinis: aut quis preco qui non Stentoris voce boaret? ¶ Prime: precipue: ciuitatis multitudinem
precipua tantam esse debere: que per se sufficiens sit et facile ab ijs qui magistratus gerunt: remorq. gub-
ernant agnoscī possit: & se inuicem cognoscere. Primo. quia actiones ciuitatis sunt imperantū & pa-
sentium. imperantis autem opus est: iudicare ac iudicare. ad iudicandū autem de iustis & ad magistra-
tus pro dignitate distribuēdos: necessariū est vt se inuicem ciues agnoscant quales ipsi sint. quare vbi
hoc fieri non contingit. vt res male se habeant & circa magistratus impartiedos & circa iudicia neces-
se est. in neutro certe horum: nequaquā iustum est remere. pcedere. quod in nimia multitudine manife-
ste cōtingit. in precipua igitur multitudine se facile cognoscant oportet. non tamē ita parua sit: vt que
ad gubernationē non sufficiat. ¶ Secundo. quia vbi multitudo tanta esset: vt se inuicē ciues nō facile
agnoscerent: hospitibus & inquilinis facile est ad rempublicā aspirare: cū non sit difficile in ea hoim
multitudine latere. Exposit igit q. optimus sit multitudinis terminus: vt sit maxima multitudinis abū-
dantia que per se sufficiat ad viuendū: & facile inter se agnoscī possit. & hec de multitudine ciuitatis.

ANNOTATIONES AD CAP. QVARTVM.

MVra texon & nauiculario. nauicularius quam greci ναυκληρ. appellat: nauium factor est. ¶ Necesse enim forsitan in ciuitatibus esse feruorū & inquilinorū & hospitum grandē nu-
merū. Inquilini aduentitij: qui locū incolentes manēt. & hospites: qui non manent: sed p
transitu incolunt. ¶ Difficile est: & fortitan impossibile. Magne vrbes & populose nimīū
qualis Memphis apud Egyptios: vrbs apud vmbros: Mediolanū apud Insubres: Lute-
cia apud Parisios: vrbs aut egre optima regitur polita. ¶ Aut quis preco nō stentorius. Stentor apud
Homērū (si poete fidem habemus) tantū vocis habuit: quantū alij quinquaginta vocalissimū priu. de
quodam alio vocalissimo refert Herodotus: qui erat in exercitu Xerxis.

Memphis.
Roma.
Mediolanū
Lutecia.
Stentor.
Herodotus

¶ Conditiōnes optime regionis & de situ vrbs. Cap.

V.

E regione igitur ciuitatis eadem fere dici possunt. nam qualis esse debeat: clarum est q. sufficētissimā omnes quicūq. fuerint sane laudabunt. ¶ Hic autem necesse est feracē omnīū esse. nam omnia in seipsa habere & nullius indigere: sufficiens est. ¶ Multitudine vero ac magnitudine tantā: vt queant habitatores ociofos nutrire: liberaliter simul temporeq. viuentes. Hoc autem vtrū bene an non bene dicatur: postea diligētius erit considerandū.
quando de possessiōibus & de facultatibus mentionē fieri contingeret: qualiter & quādam-
dum se habere erga vsum ipsū oportet. permulte enim circa considerationē istam dubita-
tiones cadūt: propter trabentes in vtramq. partē vite excessum: alios ad tenuitatē: alios ad
luxum. ¶ Formā vero regionis non est difficile prescribere: credendūq. est in quibusdā rei
militaris peritis asserētibz talem esse oportere: vt ab hostibus quidē non facile inuadi pos-
sit: ciuitas autem facilis sit ad alios egressio. ¶ Preterea vt hominū multitudinē facile in-
ter se cognosci posse diximus oportere: sic etiā regio sit subiecta cōspectui. id est vt cogno-
sci: & ei luccurri facile possit. ¶ Vrbis autem situs: si formāda nobis illa est secundum vo-
cū oportune & ad terrā & ad mare debet iacere. ¶ Vna iam determinatio dista est: oportere
ad auxilia ferenda cōmunem esse locorū omnium aptitudinem. ¶ Altera ad importationē
fructuum. ¶ Preterea ad lignorū materiem: & ad (si quid simile opificium regio in se habet
at) faciliem aduestionem.

¶ QVINTI CAP. COMMENTARIVS.

- 18 Prime regionis: & de vrbis situ & comoditate conditiones nouem. ¶ Prima debet esse saluberrima. ¶ Secunda. omnium ferax. ¶ Tertia. multitudine ac magnitudine tanta: ut queat habitatores ociosos liberaliter simul ac temperate nutrire. ¶ Quarta. forme talis esse debet: ut ab hostibus haud quaquam facile aggredi possit: ciuibz autem ad alios sit facilius aggressio. ¶ Quinta. ut multitudine ciuium facile agnoscere possit oportere diximus: etiam regio in prospectu sit habitatoribus: ut ei facile succurri possit. ¶ Sexta. urbem habeat: & ad terram & ad mare optime iacet. ¶ Septima. sic & in regione sita sit: ut ad presidia ferenda comodum sit omnium locorum aptitudo. & hec de tota regione in quarta conditione: determinatio iam dicta est. ¶ Octaua. sit locorum aptitudo: quo facili fiat in urbem fructuum importatio. ¶ Nona. aptitudo item locorum ad lignorum materiem & ad quam alia res similis possidet operationem, faciliem aduectionem.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. QUINTVM.

- 18 **D**e regione igitur ciuitatis. Et Cato & Vitruuius & Leo baptista florētius: & alij de re rustica & architectura scriptores: de regione vrbis situ forma: & commoditatibus multa vtiliter scripserunt. que hic non recensenda sed ex illis discenda sunt.

¶ De communione maris: nautica turba: naualis potentia: & exclusione nautice turbe a ciuitate. Cap.

- 19 **C**ommunitio autem maris: vtrum vtilis sit his ciuitatibus que bene legibus sunt instituta: an damnoſa magis permulte sunt disceptiones. nam si frequenter aduenas quosdam alienis educatos legibus inutile putant ad rectam ciuitatis disciplinam. ¶ Et turba hominum plurima ex vſu maris: transmittentibus ac recipientibus negotia totum multitudine: contraria esse recte ciuium institutioni. ¶ Quod igitur si ista non coniungantur melius sit: & ad securitatem & ad copiam rerum necessariarum coniunctionem maris habere vrbem & regionem non est obscurum. nam ad facilius ferendum hostes: opportuna facultas succurrere di auxiliandisque suis per vtrumque: & per terram & per mare esse debet: & ad nocendum intra dentibus. si non vtrumque possibile: at saltem altera ex parte magis existet cum ambobus participant. Et que apud eos non existunt importari: & que superabundant exportari ex necessariis sunt. sibi enim ipsi negociolosam non aliis esse ciuitatem oportet. qui autem omnibus mercatu apud se prebent: hec faciunt questus cupiditate. qd si non expedit ciuitati hanc plus habere cupiditate habere: nec mercatu certe huiusmodi debet recipere. ¶ Nam et nunc quidem videmus multis regionibus & ciuitatibus stationes ac portus opportune iacere: vtrique intra urbem sint neque valde distantes: murisq; circudari: & aliis huiusmodi mutationibus. Clarum est enim qd si quid boni pueniet ex tali coniunctione: ciuitas id bonum suscipiet. sin aliquid mali: cauere ab eo facile erit. & per leges suberere ac determinantes quos oportet: & quos non oportet: minui admiscere. ¶ De nauali autem potentia qd melius sit eam habere vsq; ad aliam quam quantitatem: manifestum est. non solum enim sibi ipsis: sed etiam finitimis quibusdam oportet auxiliari posse: et esse terribiles quemadmodum terra sic etiam mari. Magnitudo autem ac multitudo huius potentie: ad mores ciuitatis erit accommodanda. nam si qua fuerit ciuitas: que magnam prestantiam auctoritatem: reipublice habere consueuerit: necessariam hanc potentiam rebus esse conformem. ¶ Turbam vero nauticam & hominum multitudinem non necessariam est ciuitatibus existere. nulla enim ciuitatis pars: huiusmodi homines esse debet. Nam fugatores qui naues coccidunt: ingenui sunt homines. terra quoque militare consuevit: hi presunt nauis turbes: & imperant. Existente vero multitudine tenuis fortune hominum qui circa nos habitant & agriculturali qui in regione rem rusticam exercent: necessariam est abundantiam esse naturarum. videmus etiam nunc istud fieri in quibusdam ciuitatibus: ceu in ciuitate Heracleo: arti. multas enim implent triremes urbem possidentes magis exiguum qd certe est de regione igit & portibus & vrbibus: & mari: et nauali potentia: in hunc modum determinari sit. De multitudine quoque ciuitatis qua determinatione habere decet: prius diximus.

¶ SEXTI CAP. COMMENTARIUS.

- 19 **C**ommunione maris & nautica turba: an ciuitatibus recte legibus institutis expediat an damnoſa sit potius: multis altercationibus contendunt nonnulli. & primo non expedire. quia frequentare urbem quosdam aduenas: alienos educatos moribus inutile ducendum esse ad rectam ciuitatis disciplinam. ¶ Secundo. quia in ciuitate turbam hominum fieri plurimam ex vſu maris: dum transmittunt & recipiunt negotiatorum multitudinem: contrarium est recte ciuium institutioni. ¶ Diluit ciuitati & regionis conducibilis

Cato.
Vitruuius.
Leo.

Eracleo.

mines. Cui pater dicitur fuisse olim apud maiores nostros vis: quēdam magistrū puerorum: qui pueros iustitiam docebat: nō mentiri: & mēiri non decipere & decipere: non calūniari & calūniari: & nō le plus habere: & velle plus habere: & quę horum erga amicos: & quę aduersus inimicos: docebat: iustum amicos fallere: videlicet propter bonum. & furari amicorum bona: propter bonū. exercebatque pueros muicem ad hec faciēda. & reliqua que longiori orationis ambitu Xenophon de Cyro affert & Cambyse. vbi partes iusticie ponit simulare: mēiri: furari: dolos nēdere: decipere: calūniari: plus habere velle: & id genus que negat Aristoteles vñq̃ officia esse boni viri.

¶ De exclusis a partiū ratione: de fine: opibus necessariis: & ciuitatis partibus. Cap. VII.

Vm vero vt aliorum secundum naturam consentientium: non he sunt partes totius consentientes: siue quibus totum esse non potest: palam q̃ nec ciuitatis ponendū est esse partes: que cūq̃ ciuitatibus existere necessario oportet: nec alterius cuiusq̃ cōmunionis ex qua fit vñū aliquod genus. ¶ Vñ enim quid & cōmune esse debet comuniucantibus: siue equalē: siue inēquale suscipiant: ceu siue alimentum id sit: siue agri quātitas: siue aliud tale. sed quando hec gratia huius: hoc autem nō gratia: nichil in his cōmune: sed aut huic quidē facere: huic autem accipere. dico autē velt organo omni: ad illud opus quod fit & opificibus. Domus enim ad edificatorem nichil quod sit cōmune: sed est domus gratia edificatorum ars. Quapropter possessione quidē indiget ciuitas: nulla tamē pars ciuitatis est possessio: multa vero animata: sunt possessionis partes. ¶ Ciuitas autem cōmuniō quedam est similitum gratia vite: vñq̃ maxime fieri potest optime. Cum vero sit felicitas optimū: & si tamen virtutis operatio: & vsus quidem perfectus: contingat autem ita: vt aliqui recipiant illius participationem: alii autem parum aut nichil manifestum est: q̃ hec est causa quare ciuitatis species: differentię: existunt: pluresq̃ rerum publicarum forme. per alium enim modum: & aliis viis: singuli hoc appetentes: & alios viuendi modos fecerunt: & alias rei publicę disciplinas. ¶ Considerandum est: quot sint illa sine quibus ciuitas esse non potest. nam quas dicimus ciuitatis partes: eas necessarium est in istis esse. Capitulus est igitur operum numerus: ex his enim id apparebit. primum igit debent existere alimēta. Deinde artes multis enim instrumentis indiget vita. Tertium arma: nam qui simul in cōmuniōne viuūt: necessarium est ipsis habere arma: quibus & magistratibus parere in obediētijs compellantur & quibus vis propulsetur externa. Preterea pecuniarum habendarum facultas quedam: quo illas habere possint ad proprias indigētiās: & ad bellum. Quintum autem a precipuis: ciuitatem diuinam cultus: quod vocant sacrificium. Sextum quod est omnium summe necessarium. iudicium rerum conducentium & iustiarum adinuicem. Hec igitur sunt opera: quibus indiget ciuitas omnis: est enim ciuitas multitudo non quęcūq̃: sed illa que ad vitā perfecte sufficiens sit: vt diximus. Si vero aliquid horum deficiat: impossibile est simpliciter esse perfecte sufficientem huiusmodi societatem: necessarium ergo est his operibus ciuitatem consistere. Esse igitur oportet multitudinem agricolarum: qui victum conferant. & artifices & bel-latores: & locupletes: & sacerdotes: & iudices necessariorum atq̃ vtilium.

¶ OCTAVI CAP. COMMENTARIVS

¶ Non omnia esse ciuitatis partes sine quibus ciuitas stare non potest. Primo. quia & in alijs totis: q̃ natura constant: compertum est: nō omnia esse eorum partes sine quibus nequaq̃ sua coalēscētia cōpositioq̃ consisteret. ¶ Secūdo. quia sine possessionibus ciuitas esse non potest: atqui possessiones nō sunt ciuitatis pars. nā ciuili & possessionū: nulla cōmuniō q̃ cōmunicatibus: quępiti vñū & cōmune esse oportet: quo cōmunicet: siue equaliter: siue inēqualiter illo cōmunicet: seu alimentis: aut agri quātitas: aut aliquid tale. verū cum aliquā se habet: vt hec huius sint gratia vt instrumenta hoc autem finis & non ad finem: illis nichil commune. cuiusmodi possessiones sūt ad possidentem: & multa animata ad ciuitatem: ceu seruī: armenta: iumenta: sunt enim possessiones. cōstat igitur non omnia illa dicēda esse ciuitatis partes: sine quibus nequaq̃ subsisteret ciuitas. ¶ Er-ror sum mi boni assequendi causa est: cur varie rerum publicarum forme: varięq̃ species inductę sunt. nam ciuitas: cōmuniō quedam est gratia vite: & quidam quoad fieri potest optime: at qui felicitas: optimū est: est autem felicitas operatio & vsus quidam virtutis absolutus atq̃ cōsummarus. Cū igit huiusmodi operationis secundum virtutem: quidam sint participes: quidam partē habeant: alij autē proficiunt nichil: per alium modum & alijs vijs singuli summi boni affectantes: varios viuendi modos

Primū.
8
Tertij.
2

16

17

18

16

17

¶ Diluit fieri non posse: ut in omni republica omnes his omnibus liceat esse participes. sed secundū
 quod licet his openbus vel omnibus participare vel quodā quibusdam ad facit reipublicarum di-
 versitatem. nā in populari gubernatione licet omnes participare. in paucorum autem potentia oppo-
 sito modo non licet omnibus. quia in ea diuites mercaturam arma facer dotia: & iudicia tractant. in-
 opes autem alimēta: & artes. at in optima republica: per quam ciuitas maxime felix est: neque quāli-
 menta parant: neque opifices neque opulenti qui questum mercaturā cum multis opibus in studiis quicquid
 existunt nā felicitatem sine virtute esse impossibile est. at opificum & questuolorū hominū vita: vilis
 est: & virtuti inimica. & agricolārū inquieta vita. at qui ad virtutē comparandā: & reipublicam admini-
 strandā: & quietē & ocio opus est. sed in ciuitate que optime gubernat. & iustos habet simpliciter ci-
 ues: & non ad suppositionem & ex adiunctione ciues arma rem faciā: & iudicia tractant. ¶ Questio an
 in optima ciuitate eisdem ciuibz arma: & iudicia cōmittenda sint. ¶ Diluit quodāmodo ut eisdem
 & quodāmodo ut diuersis. nam quatenus vtrūque opus altero vigore: & hoc quidem prudentia illud
 vero viribus eget. ut alijs. at quatenus imbecilliores defendunt. ne semper premātur subiecti: sint ipsi
 qui vim afferre possunt: ut eisdem. qui enim armorū domini sunt: iudicia etiam aut status aut mune-
 nis reipublice domini sunt. relinquitur igitur cum eisdem sint vtrūque: & arma tenentes & iudicia tractan-
 tes eisdem has reipublice provincias committi non simul quidē: sed vt natura fert. vt cō iuniores sint
 arma: factis autem senibus cōsulationes atque iudicia. vires enim in iunioribus sunt. prudentia vero in
 senibus. & sic inter eos officia diuidi cōmodum: & iustum esse videtur. nā huiusmodi distributio: id ha-
 bebūt quod est secundū dignitatem. ¶ Et ipsi qui arma tractant: & qui iudicia: possessiones adesse opor-
 tet. ¶ Primo quia necesse est ciuibz adesse facultates. hī autem vel soli sunt ciues. nam turba virana
 res. ¶ Secūdo quia felicitatem per virtutē fieri: ceu dictum est: necesse est. & felicem dicere ciuitatem
 debemus: respicientes non ad partem aliquā ciuitatis: sed ad ciues omnes. ciuibz igitur ad obunda-
 virtutis munera facultates adesse necesse est. non quas ipsi parent: sed que ab alijs parentur. nā necesse
 est agricolis: aut seruis ēē: aut barbaris: aut accolas. ¶ Sacerdotiū & sacrorū curam nō agricolis neque
 artifice neque ijs qui vilibus occupationibus detenti fuere cōmittendum esse: sed ijs ciuibz qui pro re-
 pore: & in armis & in cōsulationibus ac iudicijs strenue laborant: & defessi sunt: & par est eos va-
 cationē requirentes suscipere. nā honorē deo a ciuibz est impendēdus. sic enim pro dignitate quod
 fieri potest impenditur. ¶ Paucis colligitur que determinata sunt: & agricolis: & omnes qui ministrant
 & arma tenentes: & iudices separatos distinctosque esse dicit. sed agricolas & ministrantes oēs semper se-
 paratos ab ijs qui arma curant: & a iudicibus. arma vero tractantes & iudices: secundum partē & usum.

ANNOTATIONES AD CAP. NONVM.

C Larum est quod quodāmodo eisdem. nā reipsa iidem: sed eate & qualitate sunt differētes. 32
 De distributione ciuitatis. cōmensationibus. partitione regionis. cultoribus & agric-
 colis. Cap. X

Ad idetur autem nō nunc neque paulo ante hoc notum fuisse ijs qui de republica philo-
 sophantur: quod per genera ciuitas sit distinguenda: & pugnatōrū genus aliud esse
 aliud agricolarum. nā in Egypto vsque ad hoc tempus: & in hunc modū se habet
 Sesostris legem ferente in Creta vero Minos. ¶ Antiqua videtur etiam cōmensationum
 institutio. quod in Creta factum Minos regnante: sed multo prius hoc in Italia quā in Creta
 constitutum fuit. tradunt enim scripti homines illorum locorum fuisse Italum quendam Eno-
 tris regem. a quo mutato nomine pro Enotris Itali sunt vocati. oramque illam maritimam
 Europe que est inter Scyllaricum & Lamericam sinum: distat vero hec loca: inter semidies
 Italic nōmē primo recepit. hunc ergo Italum tradunt agriculturā Enoctros docuisse: cum
 prius essent pastores vagi ac pallantes. Illisq; leges posuisse: & cōmensationes instituisse pri-
 mum. Quapropter etiam nunc quidam illorū populorum: cōmensationibus vtunt: & legi-
 bus quibusdam ab illo positīs. Incolebant autem eā Italic partem que ad Tyrentiam versa
 est opici. qui nunc cognomento Ausoni nominant: alteram vero partem que ad Iapygiam
 & Ioniam pertinet: incolebat Chaones Syrtim appellatam: & ipsi quoque ab Enoctris ori. in-
 uentio igitur cōmensationū: hinc primum extitit. Diuisio autem ciuitatis per genera: apud
 Egyptum incepit. Sesostris enim multis temporibus ante fuit quā Minos in Creta regnaret.
 Et alia forte credendum est eodem modo inuenta fuisse frequenter in longo tempore: immo
 vero infinita. nam & que necessaria sunt ad vsum vite: indigentiam ipsam docuisse ratio-
 nabile est. que autem ad ornatum & affluentiam: illis reperiis additamenta post modum facta

Egyptus.
 Sesostris.
 Creta.
 Minos.
 Italia.
 Italus.
 Enoctria.
 Europa.
 Scyllaricus
 sinus.
 Lamericus
 sinus.
 Enoctri
 Tyrentia.
 Opici.
 Ausoni.
 Iapygia.
 Ionium.
 Chaones.
 Syrtis.
 Egyptus.
 Sesostris
 Minos. Cte

fuisse: ad expolitorem viuendi formam quod eodē modo in constitutione rerum publicarum accedisse credendum est. Eise vero cuncta vetusta signum est: quod Egypti (quorū antiquitas maxima putatur) leges habuerunt. & ciuilem institutionem. Quis propter vrendum est
 38 sis: que sufficienter tradita sunt: & que deficiunt reperire conandū est. ¶ Quod igit agri & possessiones eorū esse debēt: qui arma tenent: quicq; partes sunt ciuitatis: dictū est. & qua
 39 de causa cultores illarum: alios esse oportet: & quanta & qualis regio esse debet. ¶ De distributione vero ipsius regionis: & qui: & quales esse debent cultores: dicendū est primū. Quādoquidem nec cōmunes quidem omnium censemus esse debere possessiones: vt quidā tradiderunt: sed vsu amicabili cōmunes fieri: neq; deesse vili ciuium alimenta. De commensationibus quoq; videtur omnibus vtile esse: vt affint bene institutis ciuitatibus: quam vero ob causam nobis quoq; idem videtur postea dicemus. Oportet autem ciues vniuersos ad earum cōmunionem admitti: at non facile est: vt qui pauperes sunt: contribuere statutam pensionem ex propriis possint: & ceterā domum gubernare. Pieterea in sacrificiis: cultuq; deorum: sumptus cōmunes esse debent totius ciuitatis. Est igitur necessarium in duas partes regionē diuidere. & aliam publicam esse aliam priuatorum: Vtraq; illarū partium rursus diuidēda est: illius namq; pars quam publicā esse debere diximus vna pars deorum cultui deputanda est: altera vero ad commensationum impensam. Rursus vero priuati agri pars vna ad proprias necessitates est deputanda: altera vero ad ciuitatem: vt duabus sortibus vnicuiq; distributis: amborum locorum omnes participes sint. ¶ Equum enī & iustum ita se habent: ad finitima bella concordantius. Vbi enim hic modus non seruatur: alij facile prosiliunt ad finitimorum inimicitias: alij in finium illas refugiunt: & contra dignitatē. Quāobrem apud quosdam lex est: vt qui agros habet vicinas: hi non admittantur ad consiliū belli aduersus illos suscipiendū: quasi ob priuatam sui causā recte consiliū dare non valētes. Agros igit per hunc modum faciēda est partitio ob causas antedictas. ¶ Cultores autem ipsi quidem (si secundum vosti optandū est) serui: esse debēt: neq; omnes vniūs generis: neq; animo elati: ita enim ad faciēdum opus: vtilis fuerint: & nichil noui ab eis metuendū erit in securitate degenitibus. Secūdo autem loco barbari ministrari: natura similes iis quos supradiximus. Horū autem in priuatis quidem agris & ipsi priuatorum dominorum sint: in publicis vero publici. Quā admodū autem seruis vrendum sit: & quare melius est omnibus seruis premiū libertatis esse propositum: postea dicemus.

¶ DECIMI CAP. COMMENTARIUS.

36 Gricolas: genus aliud esse a genere propugnatorū: & ciuitatem sic per genera esse
 37 distribuendū: vt paulo ante dictum est: neq; nunc primum: neq; erenti id notum fuisse ijs qui reipublice institutioni studuerūt: nam & in egypto ex ijs legibus quas tulit Sesostrus: res ita se habent: & in Creta ex legibus Minos. ¶ Commensationes primum fuisse repertas in italia: q̃ a Minos constitutas in Creta. & distributionem ciuitatum per genera: prius in egypto: q̃ minos regnauit in Creta. nam Sesostris multis annis Minos precessit & egyptijs tribuit Aristoteles maximā antiquitatē: & eo
 38 quoq; maiorem: quo mōdi suspicabatur eternitatē. Altera apertam continet narrationē. ¶ Dicta: epilo
 39 logo colligit. ¶ De partitione regionis & cultoribus: regionē duas in partes esse diuidendā: quarū vna pars publica sit: & altera priuata. & publicā in duas: quarum vna diuinorum cultui deputet: altera vero ad commensationum impensam: quia in sacrificiis & cultu diuinorum: sumptus cōmunes esse debēt vniuersis ciuitatis. & conducibile esse videt: vt ciuitatibus bene institutis: commensationes affint. vt dicet in 4. 6. atq; oīs ciues ad earum recipi communionem. quod haud quā facile fuerit si quemlibet ex propriis pensionem certā contribuere oportet. nam pauperibus: graue esset taxationē epulo cōmuni afferre: & reliquam domū gubernare. partem regionis priuatā: itidem partiendam esse. pars vna ad proprias necessitates est deputanda & altera ad publicā ciuitatis onera. sic vt duabus sortibus vnicuiq; distributis: ciues omnes vniūsq; loci sint participes. Primo quidē. quia nec cōmunes omnī cōmunes esse debere possessiones: (quomodo Socrates & Plato tradiderunt) sed vsu amicabili cōmunes fieri: neq; cuiq; cuius debet oportere alimenta. Secundo. quia hec distributio equa & iusta esse videtur: & ad arcenda finitimorum bella accommodatior. nam vbi hic modus nō seruatur: alij facilius ad finitimorum inimicitias proruerunt: & alij magis q̃ par sitillius refugiunt. quā ob causā apud quosdam lex est: vt qui finitimos agros vicinos habent: ad consiliū non admittant: vbi de bello contra finitimos suscipiendo agitur. quasi ob priuatam sui causā: inuolūdi sint dare consiliū. Sic igit regio: &

Egyptij.

Socrates.

Capite.
12Partitio regio
nis.
Primi.
Economicap
cap. 5

agrorum partitio faciunda: & ob causas dictas. ¶ Agricolas terreque cultores primo loco expedire esse seruos non eiusdem tribus atque gentis: neque animo elatos: nam ita viles erunt ad opus: & ciues securi erunt: nichil noui ab eis moliri. Secundo loco: cultores habendi sunt barbari ministri: neque regionis eiusdem neque animosi. & in priuatis quidem agris: cultores sint: aut fenu: aut ministri barbari: priuato rum dominorum: & in publicis sint publici. & bonum est ut omnibus seruis: premium libertatis sit po-
positum: ut postmodum dicetur.

ANNOTATIONES AD CAP. DECIMUM.

N longo tempore Inmo vero infinites. Hoc ex errore perpetuatis mundi. & anni illi quos
ex monumentis Egyptiorum Diodorus siculus allegat: fabulosi sunt. & nouem illa milia an-
notum Platonis in Critia: fabulosa. historia autem sacra: de annis mundi maxime vera.

¶ Ut duabus fortibus vnicuique distributis. Sors: pars que ex primaria regionis distributione: alicui ob-
tigit: ut paulo supra visum est. sic igitur vult duas fortis: vnicuique: ciuium esse distribuendas.

¶ De situ vrbis: locis rebus: publicis accommodatis: priuatis edibus: muris: ornatu ci-
uitatis. Cap. XI.

U Rbs autem ex terre marisque particeps esse debet. & quo ad rotam regionem simili-
ter esse debet cōmūia quantū fieri potest: dictū est prius. ipsius autē ad seipsum:
optādū est positionem fortis: ad quattuor respicientes. Primum ad sanitatem:
quod est necessarium. ad orientē enim solem conuerse vrbes: & ad eos ventos qui inde pe-
fiant: salubriores sunt. Secundo loco que sunt secundū boream sitē. he namque sunt ad hyber-
na potiores. ¶ In reliquis vero: ut ad ciues res & ad bellicas oportune se habeat. ad bellicas
quidem: ut facilis sit ciuibus aliena egressio. hostibus vero difficilis aggressio: ad difficilis
circūdatiō. ¶ Aquarum autē & stagnorum abundantiā habeat: maxime naturalem. quod si na-
turalis deficit: ex aqua plurali cisterne & lacus: qui magnā vim aquarū suscipiunt: compa-
rentur. ita ut inde aqua si quādo obsiderent: nunquā ob bellum deesse possit. ¶ Sed cum opor-
teat de sanitatē inhabitantiū curā habere: hoc autem sit primum in situ & qualitate loci: ut
bene se habeant. secundū in aquarū salubritate vsu. in ea quoque re est diligentia merito adhi-
benda: quibus enim plurimū & frequentissime vtimur ad corpus: ea plurimum conferunt ad
sanitatē. aquarū autem ac ventorum parentia: talē habet naturā. Quapropter in ciuitatibus
que recte sapiunt: distinguenda est aquarū vsus si non omnes sunt pares: nec abundantiā sit
earum aquarum: ut alie fororum aque ad cibum & potum: alie ad aliam indigentiā deputen-
tur. ¶ Loca enim munitionem pariter cunctis ciuitatibus vitilia sunt: vt puta arx ad dominā-
rū vnus: vel paucorū. In populari autem viuendi modo: equalitas loci. In optimatum vero
gubernatione: neutrum istorum: sed magis crebra fortis loca. ¶ Priuatorum autē domorum for-
ma: gratiores est & commodior ad ceteras res existimatur secundū recētorē: & Hippodamii
modum: sed ad securitatem hostiū tutelamque ciuitatis vtilior erat antiquorū edificatio. habe-
bant enim illorum edificia inextricabiles aditus: ex quibus nisi consueui euadere vix possent:
& inscrutabiles latebras si qui aggredierent: quare vtriusque horum participare debent. Potest
enim hoc fieri si quis ita disponat: ut solēt agricole illos: quos vocat quidam vinearū transi-
tes. Et non totā urbem facere perusā. sed portas quasdam & loca. sic enim & ad securitatē & ad
ornatum se bene habebit. ¶ Menia vero qui dicunt nō oportere adesse ciuitatibus illis que
virtutem possideant: nimis prisco loquunt. & hoc vident per experientiā reprobātū. in illis
ciuitatibus: que id sibi ad gloriā iactabant. est enim ad pares ac non multo excedentes multū
tudine: nō satis decore: per menia seruari velle. sed cum aliquando id contingat & fieri possit
ut multo maior hominū multitudo ac maior virtute superueniat: si saluos esse oportet: neque
perire: neque contumelias effici firmissimā munitionem muros putandū est oportuissimā
esse in bello. presertim hoc tempore: in quo tormenta & machine ad obsidiones vrbium: cū
omni subtilitate sunt inuicem. ¶ Simile est enim ciuitatem non circūdandā esse menibus
cētere: & regionem faciliē ad inuadendum querere: & deicere montuosa loca: & priuatis do-
mibus non circūdare parietes quasi viles futuri sint ciuitatis habitatores. ¶ At qui ne id quod
dem latere oportet: quod menibus circūdandū licet eis in vtriusque partē vti vrbibus: & tūc
habentibus muros & tanquā non habentibus. sed etiam qui menia non habent: non licet. Si ergo
per hunc modū se habet. non solum menia circūdanda sint vrbī: verum etiam curandū: ut &
ad ornatum ciuitatis se habeant decēter: & ad bellicas opportunitates: tum ad aliam: tūc ad illas
que nunc sunt replete. Ut enim aggressoribus cura est quibus modis vincant: ita quedā iam

Diodorus.
Plato.

Huius:
18 & 20

Hippodamus

reperita sunt. quedam inuestigare atq; philosophari oportet eos. qui defendunt. a principio enim non aggrediuntur expugnare eos. qui bene se preparauerunt.

¶ VNDECIMI CAP. COMMENTARIVS.

- 41 **D**E situ vrbis. faciat apte & ad terre & ad maris commoditates quoad fieri potest. ceu numero 18 & 20 huius est dictum. & ad eius situm: quattuor sunt respicienda. primū. vt vrbis ad orientē cōuerſa ſit. quia venti qui inde perflant. ſalubriores. Q; ſi cōmode ad orientem conuerti nō poteſt. ſaltem ſitus eius in boream vertatur. Hic namq; ſitus. ſingula ſalubriora miniſtrat. ¶ Sedm. vt ſit facilis ciuibus ad exteros egreſſio. hoſtibus autē difficilis ac cōſilio. vrb; q; circūdatū difficilis. ¶ Tertiū. aquarū & ſtagnorū aſſit naturalis abundātia. q̄ ſi deſit. cōſtante & lacus pluuialis aquei qui magnā vim aquarū cōcipiant. parādī erunt. vt inde ſi quando obſiderent. nunq̄ aqua ob bellū deſicere poſſit. ¶ Quartū. eo loci ſituāda eſt. vt ſalubrī aquarū rō minime negligat. & in ciuitatibus diſtinguendus ac ſecumēdus eſt vſus earū. ſi nō omnes equali ſunt ſalubritate. & q̄ ad vſum corporis & alimentorū accommodatē ſint. & q̄ ad alias deputent indigentias. primū & quantū ſanitatē ſcđm & terrarū rē bellicā reſpiciunt. ¶ Que loca diuerſis rerū publicarū ſpeciebus accommodat. arx. cōuenit principi parui vniūſ. & paucorū poteſt. loci equalitas. populari ſtatui optimatū gubernationi. neutri hoſtēſ. ¶ Plura fortia loca. ¶ Priuatorū domorū forma: dū pacatiora ſunt tēpora. gratioꝝ & rebus accommodatior. ſcđm recentiorē & Hippodamī morē. ad ſecuritātē autē hoſtū belli tēpore & ad ciuitatis tuellā. vtilior erat antiquorū edificatio. habebāt enim eorū edificiā difficiles egreſſus. ex quibus niſi conſueſt vix euadere poſſent. & inſcrutabiles latebras. ſi qui aggredierentur. quare par eſt. vt ciuitas vrbisq; horū edificiorū participet nam id fieri poteſt. ſi quis ita edificiā diſponat. vt ſolent agricolę eos tranſi-tes quos vocant nōnūllī vinearum Syſtadaſ. & nō faciat vrbē totam perulam. ſed ſecundū partes & loca. ſic enim & ad ſecuritātē & ornatum. vrbis cōmode ſe habebit. ¶ Expedit ciuitatē ſimiliſimū matorum habere munitionem. & maxime quidem hoc tempore in quo tela & machinę ad vrbium obſiſiones cum diſigentia ſunt repte & qui dicunt menia ciuitatibus q̄ virtutē poſſideant. nō oportere ad eſſentiam priſcerabioletę loquūtur. nam q̄ q̄ ad pareſt. nō multo excedet multitudinem. nō ſatis decorū ſuper menia ſaluari velle. ſed cū fieri poſſit. vt multo maior hominum multitudo ac virtute ſuperior ſuperuenerit. ſi ciues ſaluos eſſe oportet. neq; contumeliā aſſici. firmiſſimum muros eſſe perſeuerat putandum eſt. ¶ Secūdo. quia ſimile eſt ciuitatem nō eſſe circūdandam menibus cenſere & regionem facilem ad inuadendū querere montuoſaq; deſicere loca. & priuatīs ciuium domibus nō circūdare parietes. quaſi viles futuri eſſent ciuitatis habitatores. ¶ Tercio. quia ciues vrbis poſſunt vrbibus ſue. ſi menibus circūdate ſint in vrbisq; partem & vt habebūt muros & nō habentibus. ſi autem circūdate non ſint non ita licet. ¶ Nō ſolum menia vrbis circūdanda. ſed & ciuitatum diſigentē vt ad ornatum ciuitatis ſe habeant. & ad bellicas oportunitates. & ad eas que pro tempore ſunt repente. nā vt aggreſſoribus cura eſt quibus modis vincāt. ita aduerſus ea q̄ iam reperta ſunt quedam inueſtigare & ſubtiliter machinari eos qui defendunt oportet. nam a principio nō aggre- diuntur eos expugnare. quos ſe bene premuniuiſſe intellexerint.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. VNDECIMVM.

- 41 **A**Quarum autem & stagnorum. Bonarum & ſalubriu aquarum p̄prietates & p̄bationes in octauo Virruuij politionis. qui liber cū ad manus habeat & ſit vbiq; frequens ſatis eſt locū admonuiſſe. quomq; & de eadem re medici & alij authores complures. ¶ Priuatiorū aut domorū forma: gratioꝝ eſt & cōmodior. ſcđm recentiorē & Hippodamī morē. Qui cupit edificiorum gregorū formā. vtilitatēq; noſſe. legat nonū cap. ſexti Virruuij de edificijs gregorum. ¶ Preſertim hoc tēpore. ſit quo tormēta & machinę ad obſidiōes vrbium cū omni ſubtilitate ſunt adin- uenta. He machine erant. Scorpiōnes. Catapultę. Baliste. Arietes. Teſtudines. Arpagones. Obambulator tures. Heliopoles. & id genus machinarū. Nā nemo putet illa tormēta quibus (vt ait quidam.) Non tanto ſertur Niſi caracāta fragore Iremec etherea tam ſtrept arce deus: Imbrifere geſtiant cum ſola tonitrua nubes Aut cum de celo fulminis ira ruit.

Tormenta inquit tonitruaria. nemo putet temporibus Ariſtoteliſ fuiſſe reperta. quandoquidē haud admodum multos ſupra annos 100 fluxiſſe exiſtimant ab huiusmodi inſauſta tantarūq; machinarū inuentione. quarū ſiue belga. ſiue teuto repertor fuerit. (ceu dicunt) dū tentat cōſuſis in vtrum molis venientis & ſtygijs pulueribus metallā cōmutare omnibus in olla grādī cōtrectis. ocluſo fortiter ore & incenſe fornaci ſuperpoſita dum putat medicinā conficere: que viles materias in ſtūa tranſmutet metallā. protinus horrendo tonitru ſeruſtaſta olla diſrumpit. diſuſq; quaſi manibus excuſſa cyclopū.

Vitruuius

De machinis
tonitruarijs.

desiderunt parietes: culmen domus in sublime raptum: quasi demon quidam deferuisset in olla. attonitus repertor: tormenta excogitat fulmine nocentiora: ad vltimam hominū perniciē. & bene mort talibus tunc consilium fuisse: si ceu Sultoneus: vero fulmine tunc conflagrasset. nouo tamen inuenit exultā: pyragmon ille nouus: reges adit tyrānos: scelera: peccoris secreta pādīt. admittit: admittit: superis: & adiutores: multos Cyclops & broontes illi adiungunt: sic omnium animi deterrima: nocent: illi magis: ac nefandissima reperta est: qui si Bussim aut Phalarim adisset: quos antiquas effinxit crudelissimos: inuenit crudelitatem exhorruissent: dedissetque primis: male concepte aris penas: & cum crudeli arie: vt par fuerat: crudelissime perisset.

¶ De edibus sacris: foris: & locis comestationum. Cap.

XII.

QUam vero multitudo ciuium in comestationes distributa esse debeat: mentia vero sunt presidia quibusdam: & turribus per oportuna loca interpositis munienda clama est: q̄ res exigit aliquas comestationum: in illis ipsis presidis collocari. Et hoc quidem per hunc modum itaq̄ videntur constituenda. ¶ Edes vero deorum: ac principisissime magistratū comestationes idoneum locum habere debent: & eundem sacra quot: cūq̄ lex non separat: aut responsum oraculi. esset autem talis locus quissquis supereminentiam haberet ad virtutis positionem sufficienter: & ad vicinas partes ciuitatis excellenter. decet autem sub hoc loco: constructionem fori esse ralem: qualis est in Thessalia eius: quod liberum vocant: ad est q̄ debet esse purum ab omni mercatu: & neq̄ opifices: neq̄ agricolas: neq̄ alios vilos tales illi appropinquare: nisi a magistratibus vocarentur: fuerit vero hic locus gratoris gymnasia seniorum sunt in eo constituta. decet enim secundum etates distribui hūc ornam: & in iunioribus magistratus quosdam versari. seniores autem magistratibus assistere. Presentia enim magistratū ante oculos posita: gignit veram reuerentiam: liberalemq̄ pudorem. ¶ Venalium autē rerum: aliud forum esse debet: & alio loco situm cōgressu facile quo & a terra & a mari facilis sit importatio oim. ¶ Cū vero multitudo ciuiū densa sit in sacerdotes: & magistratus: decens est sacerdotibus circa edes sacras esse comestationes institui. Magistratus autē quicūq̄ de cōtra: huius ius dicunt: & qui de accusationibus cognoscūt: & qui circa vocationes in ius: & aliam hmoi administrationem intendit: & insuper qui edictis: & vrbis rerum: curam gerunt: iuxta forum in loco celebri: cōmuniq̄ sunt comestationes statuende: talis est locus illius fori: in quo necessaria venundant. nā alterum illud forum superiori loco situm debere esse diximus ociosum: hoc autem ad negotia rerum necessarium deputari. ¶ Hunc eundem ordinē in regione imitandū esse dicimus. sunt enim magistratus quidam apud rusticos: quos alii siluag: custodes: alii agrimefores appellānt: quibus & loca ad custodiā regionis: & comestationes sunt tēdem in locis constituede. Tēta quoq̄ per regionem distributa esse debent: partim heroibus. Sed imitari morari circa ista superfluum est: cum sint illa non difficilia cognita: sed magis facta. dicere eni vti est: euenire aut fortune. Quapropter circa talia insistere: ad p̄a omittamus.

¶ DVODECIMI CAP. COMMENTARIUS

Liquas comestationes ciuiū in oportunis quibusdā locis: q̄ & ad vrbis p̄idia & ad comestationū vñs: ornatus: ciuitatis erunt adiuncta: esse celebrandas. ¶ Edes sacras & scenacula pro precipuis comestationibus magistratū in eminenti loco ciuitatis esse locanda: qui quidem locus positione ad virtutem emineat: & ad reliquas ciuitatis partes excellenter gerat: sub quo platea sit foris: liberum: & ab omni metu puri: cui neq̄ opifices: neq̄ agricolas: neq̄ alios hmoi liceat appropinquare: nisi a magistratibus vocatos. Et hic locus grator fuerit: si ormes senio: gymnasijs, atq̄ hic gymnasijs ornatus: debet etatibus accommodari. & inter iuniores magistratus quosdam versari: quibus seniores assistant. nā presentia magistratū ante oculos iuuentū posita: gignit verā reuerentiam: liberalemq̄ pudorē. ¶ De foro reuentalium. ¶ Loca comestationū sacerdotū: circa edes sacras constituenda. & magistratū qui summi nō sunt: iuxta forū reuentaliū. ¶ Per regionem simili proportionē: magistratibus: & comestationes & loca ad comestandum: & templa sunt ordinanda.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. DVODECIMVM.

Veni vero hac loca gratoris gymnasia seniorum sunt in eo constituta. Gymnasia publica locatū quibus variarum disciplinarum & arium: & studioforum officiorum exercitamenta sunt: qualia volebat Socratem: scribis esse ordinata: in q̄ summo mane cōuenire: & docturi: & audire: ea q̄ ad optima vñuū disciplinam pertinerent: qualia dicit Xenophon insti-

50 tudine Cyri. fuisse apud Persas. ¶ Tépla quoq; per regionem distributa esse debent: partim dijs pat-
rim heroibus. Hic ritu gentium: de sacris loquitur Aristoteles. sed quasi non multum illa sibi cure sint
addit immorari circa illa superfluum esse. & reuera nec solum superfluum: sed & stultum: & vanū om-
nino est illis presentiri: qui deum pacis & totius bonitatis dominum agnouerunt.

¶ De recta intentione finis & medijs: de felicitate: & actibus virtutis: de externis: de iis
quibus homines sunt studiosi: & qualitate ciuium. Cap. X I I I.

- 51 **Q**uod autem publica ipsa: ex quibus cōstare debet ciuitas: que beata sit futu-
ra: & recte gubernari: dicendum est. Duo sunt: in quibus omnis cōsumatio
bene agendi: consistit. Vnum: vt propositum: ac finis agendi recte subia-
ceat. Aliud: vt eas: que ad illum finem ferat actiones: inueniamus. fieri enī
potest: vt & concordent hec inter se: & discordent. nā quandoq; id ad quod
intenditur: recte se habet. sed in actionibus per quas illo portiri credimus:
aberrat. quandoq; autē om̄i iura ad finem diriguntur: sed finis ipse est prauē positus. quādoq;
etiam in vtroq; est error: veluti circa medicinam. neq; enim quale aliquid esse oportet [sanū
esse corpus: recte iudicant interdū: neq; ad suppositum sibi finem opera diriguntur. oportet
autem in artibus & scientiis hec vtracq; obineri: finem & eas que sunt ad finem actiones.
- 52 ¶ Quod igitur bene viuere ac felices esse omnes cupiunt: manifestum est. sed alijs potestas est
adipiscendi: alijs non propter fortunam aliquā: vel naturam. opus est enim adiumentis: quib;
busdam ad bene viuendum: minoribus quidem illis: qui melius dispositi sunt maioribus
autem qui peius. alijs vero: statim non recte querunt felicitatem: cum possint. ¶ Cum autem
53 propositum nostrum sit optimam rem publicam videre: ea verō est: per quā ciuitas optime
gubernetur optime autem gubernatur: si felicitatem maxime recipiat: manifestum est: q;
54 quid sit felicitas latere non debet. ¶ Diximus autem in Ethicis: (si modo illorum librorum
utilitas vlla est) operationem esse & vsum: virtutis perfectum: & hunc non ex suppositione:
sed simpliciter: dico autem ex suppositione: que necessaria sunt. simpliciter autem: quod in
seipso cōmendationem habet. veluti circa res iustas iudicare: punire: supplicio afficere: a vir-
tute quidem est: sed necessaria: & necessitate: bene se habent. eligibilis namq; foret nullo
tali indigere nec hominem nec ciuitatem. At vero ad honores & opes: simpliciter sunt op-
time actiones. nam alterum quidem mali alicuius gratia electio est. hec autem contra. pre-
55 paramenta enim bonorū sunt: & generationes. ¶ Studiosus enim vir: & paupertate & mor-
bo & alijs fortune aduersitatibus laudabiliter vitetur: verum tamē felicitas in contrarijs exis-
sit: nam & hoc determinatum fuit in Ethicorum libris: q; talis est studiosus: cui per virtutē
sunt simpliciter bona: patet autem: q; & vsum istos: necessariū est studiosos & bonos esse sim-
56 pliciter. ¶ Quapropter existimant homines externa bona causam esse felicitatis. ceu si q;
bene pulsandi causam putet esse lyram magis q; artem. necessarium est autem ex iis que di-
cta sunt alia subesse: alia parare legis positore. ex quo fm votū optamus ciuitatis constitutio-
nem in iis: quorum domina est fortuna. dominam enim illam posuimus. sed studiosam esse
ciuitatem: non est fortune opus: sed scientie ac electionis. atqui studiosam esse ciuitatem: est
ciues illos qui in republica versantur esse studiosos. Nobis autem omnes participes sunt rei
publice. hoc igitur considerandum est: quomodo vir fiat studiosus. Nam si contingit omnes
57 esse studiosos: non autem iccirco oporteat singulos ciuium. quo pacto foret optabilis. se-
quitur enim ad singulos: & omnes esse. ¶ Atqui boni quidem & studiosi fiunt per tria. sunt
autem hec tria: natura: mos: ratio. etenim nasci oportet primum: ceu hominum: & non aliud
animal. & sic qualem aliquem secūdm corpus & animam. Quedam etiam nasci nulla vti-
litas est. mores enim mutari faciūt. nam aliqua per naturam ad vtracq; apta: per mores ad pe-
tus vel ad melius conuertuntur. cetera igitur animalia maxime viuunt secundum naturam
parum vero aliquid vt secundum mores: homo autem & secūdm rationem. solus enim ra-
tionem habet. Itaq; oportet simul concordare hec: multa enim preter mores etiam preter na-
58 turam agunt homines propter rationem: si persuadeatur melius esse aliter agere. ¶ Natu-
ra igitur quales esse oportet eos qui legum positores sint partituri: determinatum est prius. Re-
liquum opus est iam discipulis. quedam assuescendo discuntur quedam audiendo.

Primi cap.
10

Huius.
23

Educit duo hec: rectam de fine conceptionem rectumq; intentum finem & actiões 51
 mediorum recte assuectas: summam bene agendi continere. & esse quosdam: qui cir-
 ca ipsius mediorum actiones errent. quosdam circa finē. & alios: circa vtrāq;. ¶ Om- 52
 nibus inditum esse bene viuendi desiderium: sed nō omnibus assequendi ad esse fa-
 cultatem: q; aliqui impedimento nature/hac potestate prohibiti sint. alij vero: ob for-
 tunam/aut aliquid aliud/eorum mentes ad deteriora incurant. ¶ Cives itaq; cuius 53
 earem que optime gubernanda sit: minime latere debere quid sit felicitas. Littera peripicua. ¶ Actus 54
 virtutem in ijs qui simpliciter perfecti sunt consistere. & actus virtutum ex suppositione perfectos ap-
 pellat: qui necessarii sunt: vt condēnare/punire/supplicio afficere/ & hmoi. simpliciter autem perfectos:
 qui ex seipsis bñ se habēt: vt liberalitatis & magnificētie officia circa opes/magnitudo animi & mo-
 destia circa honores. & prestaret ciuitatem nō indigere actibus necessarijs: sed solis absolute simplici-
 terq; perfectis illi opus esse. nam actus necessarii quorūdam malorū electiones. siquidē pene & crucia-
 tus mala. at perfecti simpliciter electiones sunt preparationū/acquisitionumq; bonorū. ¶ Quāq; stu- 55
 diosus vir & paupertate/ & morbo/ & alijs fortune pressuris laudabiliter vtatur: nō tñ in vsu talium cō-
 sistit felicitas: sed magis in vsu contrariorū/duictas/ in quā/ incolumitū virium/ & prosperitatū fortune/ 56
 secundū virtutem. nā vsus virtutis circa illa necessarii sunt: circa ista autem simpliciter studiosi/atq; p-
 fecti. atq; studiosus felix est: cui secundū virtutem in sunt simpliciter boni: vt in ethicis dictū est. quā-
 re & actus hos secundū quos felicitas inest: simpliciter studiosos/bonos/perfectosq; esse necessariū
 est. non igitur sunt in vsu paupertatis/morbi/ aduersitatum fortune secundū virtutem: sed potius in vsu
 oppositorum. ¶ Atque eos: qui quia felicitas consistit in vsu fortunarū secundū virtutem/accipio pu- 57
 tant fortunas/externas: quia bonā precipuum esse felicitatis causam. quia id putare simile est: ac si quis be-
 ne pulsandi causam putet esse hyam/potius q̄ artem. necesse itaq; est: ex ijs que numero precedē di-
 cta sunt: alia bona subesse/ & alia legislatores parare ob id quod secundū vtorū optamū ciuitatis
 constitutiōnem/ cum ea assint: quorum fortuna domina est. dominam enim aliquorum ipsam esse po-
 timus. at studiosam esse ciuitatem/ non amplius fortune est opus: sed id legislatoris sciētia. & virtutis
 electione comparatur. quāminimo ciuitas hoc ipso studiosa est: quia ciues qui in ea republica versantur
 sunt studiosi. omnes autem ciues: reipublice volumus esse participes. ad istū studēdum: quomodo ci- 58
 uis quisq; vir eus ad studiosus. nam si contingit omnes simul esse studiosos/ & si non singuli quisq; ci-
 uium sint studiosi: sic autem vt singuli quisq; essent studiosi esset eligibilis. nam sequitur ad singulos
 quosq; esse studiosos/ simul omnes esse studiosos. ¶ Tria per que homines & boni & studiosi bñna- 59
 tura. consuetudo. ratio. natura quidem: quia nasci primum oportet/ ceu hominem/ non aliud animal
 quoddāq; & ita secundū corpus & animam affectum: vt bonitatis/ virtutisq; capax existat. consuetu-
 do: quia quosdam ita nasci/ nulla est utilitas: nam mores ad deteriora mutant faciūt: nisi dexteritati na-
 ture consentaneī assint. aliqui enim per naturam aptiper mores aut ad melius aut ad deterius cōuer-
 tuntur. Ratio vero: quia cetera animala/ maxime natura viuunt pauca autem que dāmicū/ ceu mansueti
 canes consuetudinibus/ homo autem ratione. animalium enim homo solus rationem habet. quare
 oportet hec rationi parere/atq; consentire. multa enim patrant homines/ & preter mores & preter id
 ad quod natura trahit/ propter rationem/ si illis persuasum sit melius esse alterū q̄ id sit ad quod con-
 suetudo seu natura trahit/ agere. ¶ Reuocat ad memoriā: quod numero 23 huius/ dictum est quales 58
 natura esse oporteat ciues qui bene a legislatore instruendi sunt. reliquum autem est discipline effi- cū
 & eorum que sunt discipline: quedam ciues consuetudine/ vsuq; & exercitatione discunt/ quedam ve-
 ro auditu/ aliō quodam proficiente.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. TERTIVM DECIMVM.

Q Vid sit felicitas: latere non debere. Et hoc nota: q̄ vtile est/ & necessarium: ciues summa cu 59
 ra summog; studio morales disciplinas intelligere/ & in illis sua excolere ingenta. ¶ Studio 55
 sus autem vir: paupertate & morbo cap. decimum primi ethicorum facit ad eorumque in
 hoc capite dicuntur intelligentiam. & contra: hec ad perfectius illud intelligendum.

¶ De identitate imperantium & parentum & differentia/ de disciplina virtute parti-
 bus anime errore circa fines & de dominatione. Cap. XIII.

¶ Vm vero omnis societas ciuiliū cōstet ex imperantibus & parentibus: hoc iam cō- 59
 siderandū est: vtrum alios esse oportet qui imperāt/ & alios qui parent: an eosdē p-
 vitar. Patet enī q; & disciplina secundū hāc diuisionē sequi debet. ¶ Si ergo tā- 60
 tum differat alteri ab alijs/ q̄tum dñi & heroes ab hoibus differre putantur/ vt primum sta-
 tīm corpore ac postea animo longe antecellerent/ ac manifeste indubitateq; apparetet cōti-

supereminentia: clarum est qd semper eisdē istos melius foret Imperare: alios parere. sed cū Indi facile nō sit hoc reperire: neq; est (vt apud Indos Scylax esse ait) reges tantū a populis differ-
re: manifestum est: qd ppter multas causas necessarii est vt oēs similiter participes sint vti-
cissimi Imperandi & parandi. equū enim idē similibus: & difficile est stare rem: publicam: que
constituta sit preter iustitiā. cū illis enim qui ab Imperando excluderent cōcurrerent oēs: qui
sunt in regione statum mutare cupientes: & tantā esse multitudinem in reipublice gubernā-

61 tione vt sit potior istis: vnum aliquid impossibilibus est. ¶ At enim qd oporteat eos: qui in
magistratu sunt differre a subditis: indubitabile est. quomodo ergo hec futura sunt: & quo-
modo participant: considerare debet legislator vt prius de hac re diximus. natura enim ostē-
dit hec: quemadmodum distinguenda sunt. fecit enim eosdem genere: alios iuniores: alios
seniores. quorum alteri parere debent gubernantibus: alteri gubernare. indignatur autem
nemo: propter etatem maiori concedere: nec putat illum qui cedit potestorem se esse: prefe-
rim cum & ipse quando ad id etatis puenerit: eundē honorē sit recepturus: est ergo vt eosdē

62 esse dicere: eos qui parent: & Imperant: est etiā vt diuersos. ¶ Itaq; & disciplina: vt eandē di-
cere necesse est: & vt diuersā. qui enī Imperare: vel ita recte oportere aiū ipm prius subiepo
fuisse. iperū vero: vt primis libris dictum fuit: aut gratia Imperatōis est: aut gratia subiecto

63 rum. horum alterum seruus esse diximus: alterū liberorum. ¶ Mandatos: vero quedā inter
se differunt: nō in agendo: sed in cuius gratia. Quapropter multa: que vident esse ministror-
um opera & adolefcentū: liberis hominibus pulchrum est ministrare. ad pulchrum enī & nō

64 pulchrum nō tantū differunt actiones propter seipsas: quantum in fine & gratia cuius. ¶ Cū
vero ciuis & magistratū gerentis eandem virtutē esse dicimus: que est optimi viri: & eun-
dem prius parere debere. postea Imperare: hoc vtiq; erit legum positori inueniendum & laborā-

65 dum: vt viri boni efficiantur: & per que exercitia: & quis finis vite optime. ¶ Diuise autē
sunt due partes anime: quas altera p se rationē habet: altera nō habet quidē p se. verū tū rōnē
obtemperare potest: quāti dicitur esse virtutes illas: per quas vir bonus dicitur quodā modo.
Sed in vtra istarū magis est finis: illis qui ita diuidit vt nos fecimus: ambigū nō est quomō
sit dicendum. semper enim deterius: grā melioris est: parit hoc in istis: que sunt secundū artem

66 & in ista que sunt secundum naturā. melius autem id quod rationem habet. ¶ Diuidit autem
pupliciter: vt nos consueuimus diuidere. est enī ratio illa actiua: alia contemplatiua. Sic igitur
necesse est & hanc partem diuidere: & clarum est qd actiones correspondēt se habere dice-
mus: & oportet eas actiones que sunt meliores secundum naturā: magis expectandas esse ab
istis: qui consequi possunt aut omnes aut duas. semper enim cuiq; id est maxime expectandum:

67 quod consequi est sumū. ¶ Diuisa est autem vita tota in negocium & oeci bellūq; & pa-
cem. Et agibilia quedā sunt necessaria & vtilia: quedā honesta. in quibus necesse est eandem
esse electionem & partibus anime & ipsarū actionibus. bellū quidē gratia pacis negocium au-

68 tē gratia oeci. necessaria & vtilia: grā honestorū. ¶ Ad cūcta legi hec aspicere debet: qui legē
ponit: & ad partes anime & ad illarū actiones: magis vero ad earū meliora sunt & fines:
Eodem modo & circa vitas: & rerum diuisiones: posse enim oportet & in negociis: vt fieri &
in bello: preferenda tamen est pax & oecium. necessaria & vtilia agere posse: preferenda tamē
sunt honesta. Itaq; ad hec tanq; ad signum & quē adhuc existēs & alie etates que indigēt

69 per disciplinam sunt dirigende. ¶ Nam cui nunc grecorum recte gubernari vident: & legi-
latores: qui eas reipublicas instituerunt: neq; ad optimum finem videntur aspexisse cū rebus pu-
blicis instituerent: neq; ad omnes virtutes: disciplinam: & leges direxerit. sed one rose declū-
nauerunt ad illas virtutes: que videntur vtilis ac plus habere faciunt. Similiter quoq; po-
steriorū: quidam scriptores: opinionem suā ostenderunt. laudantes enim Lacedemoniorū rē
publicam: admirant: & commendant legislatoris propositum qd omnia ad potentia & ad bellū
direxerit. que & per rationem refelli possunt: & per facta ipsa nunc reprobatā sunt. vt enī plu-
rimi hominum dominari late cupiunt: quoniam ex inde multa proueniunt fortune conu-
da. Sic Thibron admirari laudareq; videtur Lacedemoniorum legatorem: & quicūq; aliter

Greci.

Thibron
Lacedemoni.

tionē sibi cōpararunt. ¶ Atqui patet: qd cum nō habeat nunc dominationem Lacedemoni:
nec felices amplius sint nec legum ator eorū bonus. ¶ Insuper illud ridiculū: si permānēs
in legibus eius: nullorū impediēte: illis legibus vti: omiserunt bñ viuere. ¶ Non recte vo-

Paulanias.

4

5

6

ro suscipiunt neq; de dominatione: ad quā intendisse legislatores ostendunt. nam imperiū liberorum melius est ac magis ex virtute: q̄ dominari vt senus. ¶ Preterea non propter hoc ciuitas est felix existimanda: neq; legislator laudandus: q̄ vincere docuerit & finitimis dominari. hoc enim magnū continet nocumentum. nam manifestum q̄ aduersus ciues si poterit id aget. & ciuitati sue queret dominari. de quo accusant Lacedemoni Paulanias. gem: licet in ista dignitate constitutum. ¶ Nec sane aliqua huiusmodi ratio: aut lex ciuili nec vtilis nec vera. eadem enim optima priuatim & publice: legumlatorem iducere oportet in animos hominum. Nec exercitatio rerum bellicarum ob id est meditando: vt in seruitutem adigant immuerentes: sed primum ne ipsi seruire aliis compellantur. deinde vt imperiū querant: gratia vtilitatis subiectorum: non autem omnium dominationē. Tertio vt eis dominentur: qui seruire sunt digni. ¶ Q; autem oporteat legislatores studere magis: vt ordinatio sua & circa res bellicas & circa aliam institutionem ad oculū & ad pacem referatur: facta certe sermonibus artestant. nā plerq; alium ciuitatum bellū gerentes conseruantur sed cū dominationem adepti sunt: destruunt. splādores enim: veluti ferrum per pacē amittunt. causa huius est legum positor: qui non ita instituit: vt in ocio stare possint.

¶ QVARTIDECIMI CAP. COMMENTARIUS.

Tertij.
86

Vestio vtrum alios esse oportet eos qui imperant: & eos qui parent: & an oportet eos qui imperant per vitam imperare: eos vero qui parent idē continuo per viā parere. & similimodo de disciplina inquirendū erit. nam hāc diuisionem sequet. si enī eosdem semper imperare & alios semper parere oportet: alia & horū & illorum erit disciplina. si vero eosdem vicissim imperare & parere: eandem sortiti erunt: & qui p̄sunt & qui subiunt. ¶ Diluit cōsentaneē ijs que dicta sunt numero 86 tertij. ¶ In ea ciuitate vbi idem sunt qui per vices parent & p̄sunt magistratus: a subditis q̄ diu magistratu funguntur differe debent. & quomodo id fiat: legislatoris cure est. puidere: & vt seniores iunioribus p̄sint quemadmodū natura p̄scripsisse videtur inter eos qui genere sunt equales. quare sunt vt idē: & sunt vt diuersi: qui imperant & parent: nā iuuenes parēt: & idem senes imperant. ¶ Diluit quēstionē que de disciplina imperantiū & parentiū consimilis fiebat. quia quam discunt iuniores sub alioq; imperio: postea maturiore etate illa videntur alijs imperando. imperando dico nō suis p̄porum gratia: sed gratia subditorum. nam imperium illud seniorum est: hoc autem liberorum: vt alias dictum est. ¶ Vt imperia: sic & mandatorum quedā inter se differunt: non actu ipso sed fine. quare multa que vidētur ministrorum & iuuenum operā honestum est liberis: vt ministrent. nam ad honestum & nō honestū nō tantum differunt actiones ex se quantum ipso fine: & causa cuius gratia. ¶ Eandem esse virtutem ciuis & imperantis: & optimi viri & officium boni ciuis esse prius parere: & imperare atq; p̄esse possent: ex numero 17 & 21 tertij notum est. quare legislatori operam dare incumbit: vt ciues boni efficiantur. & videre per que exercitia: & quis vite optime finis. ¶ Q̄ hic dicit de duabus anime partibus: respondet ijs que determinauit in primo ethicorum cap. vltimo. & vtriusq; partis ponit virtutes: sed precipuas parti rationali attribuit: secundo autem loco sensuali: atq; brute. & hęc illius gratia est: & huius virtutes illius virtutum gratia. ¶ De vt rationali actiua & contemplatiua: sufficienter ex sexto Ethicorum capi. primo cognitum est. in quas: partem rationalem diuidi necesse est. & actiones illis simili p̄portionē respondere dicendum esse: p̄piciū est. vt huius actiones cōtemplationes sint illius vero actiones duntaxat. & oportet eas actiones que sunt suapte natura meliores: magis esse expetendas ab ijs qui aut omnes: aut de duabus aliquas assequi possunt: nam semper id cuiq; maxime est expetendum: quod assequi summum est. ¶ Humana vita diducitur: hęc quidem in ocio que contemplatiua est: sua vero in negotio que dicitur actiua. & negotium diducitur in bellum & pacē. & agilitas quedā sunt necessaria: & vtilitatis habentia rationē: alia vero honesta. & in his: vt in partibus anime suis: & actionibus eandem electionem esse necesse est. nam bellum gratia pacis eligendū: & negotium ocij gratie: necessaria vero & vtilia: gratia honestior. ¶ Legislatoris esse ad omnia supradicta respicere: vt ad partes anime actiua: scilicet & contemplatiua: ad actiones & contemplationes: & actiones ad cōtemplationes vt ad fines dirigere: bellum ad pacē: negotium ad oculū necessaria ad honesta: & semper ad ea que meliora sunt & fines. quare ad ea que meliora sunt: & que sunt illorū fines: & qui adhuc pueri sunt: & qui etate sunt prouehiores: & hac quidem cognitione egerit: per disciplinam dirigendi sunt. ¶ Et ciuitates Gręcicę & legislatores in hoc vti maxime errant: q̄ suas institutio nes ad fines: & optima non dirigerant. sed quidem ad diuitias. alij ad bellicā virtutem: & dominandi potentia: & id genus alia. Errant & posteris scriptores: vt Thibron: & alij illas respublicas p̄conio esse

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

renies vt optimas. & q̄ Thibron non recte admiratus sit Lacedemoniorū legiſſimorū & eorū ſibi publici: ob idipſum q̄ preter exercitationē eorū ad periculū multorū dominationē ſibi comparat: ſex rationibus oſendit. ¶ Primo quia ſi optimū eſſet dominari: Lacedemonij non amplius dominent neq; eorū legiſſimū ſequi: igitur Lacedemonioſ non amplius eſſe felices: neq; eorū legiſſimū bonū. ¶ Secūdo. Ridiculū eſt ſi legiſſimorū leges optimē: & Lacedemonij in illis legibus perſiſterint: multūq; quo minus veniētur interceſſerit impedimētū ſi omiſſerit bene viuere. ¶ Tercio. quia non rectū habent iudiciū: de ea dominationē ad quam intendiſſe legiſſimorū volunt. quia imperiū liberū melius eſt: & magis ex virtute q̄ dominiū imperiūq; ſeruorū. ad illud igitur potius q̄ ad hoc intendiſſe debuiffet legiſſimorū. ¶ Quarto. quia non propter hoc ciuitas eſt felix exiſtimāda: neq; legiſſimorū laudāda: quod puilare poſſe docuerit: & finitimiſ dominari. id enim magnū continet nocumētum. nā maniſeſtū eſt q̄ aduerſus ciues ſi quis valebit: id ager: & ciuitati ſue queret dominari. de qua re accuſant Lacedemonij Pauſaniam regem. licet tūc dignitate eſſet cōſpicuus. ¶ Quinto quia nulla huiusmodi rationū aut legum ciuiliſ eſt: neq; proſcua neq; vera: que mandet dominari: & alioſ in ſeruitutē redigere. que enim optima & priuata & publice: eadem legiſſimorū inducere in animoſ hominū oportet. qualis proſecto bellica exercitatio non eſt. Et rerū bellicarū exercitatio: eiſ gratia eſt meditanda: vt in ſeruitute redigantur immerſet. ſed ob hec tria potius. Primo. ne ipſi ſeruē alijs cogantur. Secūdo. vt imperiū querat: vtilitatis ſubditorū gratia. Tercio loco. vt eiſ dominiſ: qui ſeruire ſunt digni. ¶ Sexto. legiſſimorū negotiū ad oculū: & bellum ad pacem potius ordinare: quod factū rerūq; monſtrare eueniunt. quia plerūq; ita inſtitutū ciuitatū: dum bella gerunt conſeruati: cum vero diſſoluti adepte ſunt deſtruitur. ſplendorē enim velut ſeruum per pacē amittunt. atq; cauſa huius rei eſt legiſſimorū: qui non ciuitatē inſtituit: vt in pace & ocio deſpere poſſit.

ANNOTATIONES AD CAP. QVARTVM DECIMVM.

- 63 **M**andatorū vero quedam inter ſe diſſerūt non in agendo. Eadem plerūq; iubent rex Tyrannū optimates & paucipotentē: et conſimilia opa plerūq; faciunt: que exequūtū mandante rege & mandante tyranno. at imperia illa & mandata ſine diſſerunt q̄ rex ea imperat: at mandata: ad ſubditorū vilitatem. tyrannū autem contra ad propriū cōmodum & propriā pro animi libidine voluptatē ſic animi nequitiā adiuuenit bona ſcepta: maiorē ſacere inſtituta. ¶ Sic igitur neceſſe eſt: & hanc partem diuidere & actiones. vt numero 11. & 14. huius cōtēplationē actionē vocat: & vt greco vtar vocabulo: τὰς ἀπὸ τοῦ διανοῦναι cōtēplatiua mentis operationes: cōtēplationes voce mus: prudētiā vero et virtutū moriſ organōſ peculiariter vocemus actionē exploratū eſt ex cap. 8. decimi ethicorū cōtēplationēſ potiores: maioreſq; eſſe etiam optimis actiōib; preferenti: ee que ad ſapientiā tendūt: quare que ad eam pducunt: meliores ſunt actionib; que perducūt ad ſummū agendōſ bonum. & inſtrumenta cōtēplationiſ: vt rationales diſcipline: meliora inſtrumentis actionū: qualia ſunt opes diuitiē & reliqua fortune adminicula: rationales tamē diſcipline non abiurde quiſpiā ad vtramq; vitam fecerit inſtrumenta: quomodo enim quiſq; prudens & virtutū cognitor qui litteras quas grāmatica donat: priuſ ignorabit: quomodo recte & accommodatē conſulabit: quomodo ad virtutē & virtutū officia perſuadebit: ſi hic diſcipline rethorice delibauerit: quomodo in cōtrouerſiſ falſum effugiet: quomodo verū ratiocinatiōē in agendiſ colliget: quomodo rationē ſubducendo verū attinget: niſi illi alit diſſerendi preſidiū: quod a logicā venditur: oportet. ſed hec eadem inſtrumenta in cōſequenda cōtēplatiōē: nobiliorē fortiorū aſſequūtūq; finem. Verū noſtra tēpeſtate & ante per plurimoſ annos: longe aliter euenit: vt horū inſtrumentorū & mediōrū ad ſapientiā que ſunt naturales & mathematice diſcipline: ſeruiat dignitas. q̄ ad luſuſ fines eaſ non dirigunt: ſed circa ſuperflua occupati: ſterileſcunt. neceſſaria nūq; aſſequūtūſ: ſunt ſectanteſ: & propemodū pueroſq; more: qui vepica venio preſumptiua: immiſſiſ piſiſ rinnabulū ſtreptuſq; facienteſ: maxime omnium gaudenteſ: ita inani ſophiſmarū ſtreptu: & multiplici ex phantaſie deprompta phantaze opiniōē modo aſſine qui clamorionib; applaudant: plurimi abeunt cōtēnti: quos vt ſapientia fugiat neceſſe eſt: que niſi legitime radiciſ inſtrumentū & mediū aſſequitur nūq; ſunt. ſunt tamen in omni ſtudio & Itali & Germani & Galli et Hiſpani & Britanni qui ad meliora diuino indultu affecti: nūtiū generoſe & tantoſ errorib; caliginib; emergere. nam quanq̄ cōtēplatiua vitā tantū parum noſtro euo cognita ſit: non id eiſ iniuria ſit (eſt enim dignitate prima: & iubare ſoliſ ſplendidiſ) ſed oculorū: qui ad eam cōtēndiſ aſpirant: male purgatorū vizio id obigit: prauē enim diſpoſitionē & vetuſtū cōtingentiſ & amplius tam annis cōtractū fermentū: pugnandū eſſet: & a veterano qd tam diu mentē occupauit: andē reſpicēdum. ¶ Diuſa autem vita tota in negotiū & ocium. per ocium cōtēplatiuaſ philoſophicā litterariā: q̄ vitam: ex numero 71. huius intelligit: et per negotiūſ adiuuā: ad inſtitutiōēſq; vitam. ¶ Similit̄ quoq; poſteriorū quidam ſcriptores. vt Xenophon qui

In diſciplinā
lapſaſ.

republicā Lacedemoniorū scripsit illam mirifice predicat & laudabilis efficit & Thybron de quo et hic meminit Anstoteles.

¶ Vt utem contemplanus ad optimam rempublicā pertinere de virtutibus facis & bellū & a quo primū institutio faciendā. Cap. XV

Huius
67
63
69

Vm ergo idem finis videatur publice & priuatim hominibus & eūdem finem necesse esse sit viro optimo & optime reipublice manifestū est oportere virtutes eas que ad ocium spectant illi inexistere. finis est enim vt sepe iam diximus belli pax negotii ocium. ¶ Sunt autem viles ad ocium & quierem virtutes: quarū opus est in ocio & quantum in negotio oportet enim multa necessarii nobis adesse vt liceat in ocio esse. Quapropter temperatā ciuitatem esse oportet ac fortem & patientē. nam vt est in puerbiomallum ocium est seruis. qui vero non possunt fortiter pericula subire serui sunt inuadentium. fortitudine igitur & constantia opus est ad negocium. philosophia vero ad ocium. temperantia & iusticia in vtroq; tempore sed magis in pace & ocio. nam bellū quidē ipsum cogit homines esse iustos & temperatos. fortune autē prospere fruitio & ocium cum pace petulantia magis facit. multa igitur iusticia multaq; temperantia indigent i qui in optimo statu cōstituti vidētur & in fructu omniū rerum que beatos facere putant. veluti si qui sunt (vt poere tradunt) in beatorū insulis. maxime enim ii qui philosophia et temperantia & iusticia indigent: quāro magis ociosi sunt in abundantiā talium bonorū. Quia igitur de causa beatam & studiosam futuram ciuitatē his oportet predictā esse virtutibus: manifestū est. turpe enim est non posse frui bonis. sed in negotiis quidē & bello viros probos videri: in ocio autem & pace seruales. Quāobrem oportet non quemadmodū Lacedemoniorū ciuitas virtutem exercere. illi enim nō eo ab aliis differunt q̄ non putent eadē maxime bona que ceteris: sed eo q̄ prouenire illa existimant magis per aliquam virtutem. Noniā vero maiora sunt hec bona q̄ ea que belli & fruitio eorum q̄ virtutū & quia illius gratia manifestū est ex his. ¶ Quomodo autem & per que id erit: vti p̄ considerandū diximus vtiq; supra diuidentur: natura & more & ratione indigemus: ex his autem quales aliquos natura esse oportet determinauimus. Restat videre: vtrum ratio prius an moribus sit eruditio faciendā. hec enim simul cōcordare debēt optima cōcordatione. cōtingit enim: rationē aberrare ab optima suppositioe & similes per mores duci. ¶ Clarum est hoc primum quidē quēadmodum in aliis: p̄ generatio est a principio et finis a principio aliquo alterius finis ratio autem nobis & mens nature finis. quare ad hec: generationē & mortū institutionē parare oportet. ¶ Deinde vt anima & corpus duo sunt: ita quoq; duas esse videmus anime partes: vnā irrationalē alteram que habet rationem (habitus quoq; earū duos) quarū altera est appetitus altera mens. Vt autem corpus in generatione antecedit animā: sic pars irrationalis antecedit eam partem que rationē habet. Patet id in pueris: quibus statim ira & voluntas & concupiscentia exiit. at ratio & mens pcedente etate in illis fieri nate sunt. Quapropter corporis curam necesse est prius suscipere q̄ anime: deinde appetitus. curam tamen appetitus gratia mentis: cuiam vero corporis anime gratia. ¶ Si ergo ab initio prouidendū est a legis positorē vt optima sint corpora eorum qui educant. p̄mo quidem circa coniugia p̄videre debet: qua etate & ciuitatis modi existentes sunt in matrimonio copulandi.

¶ QVINTIDECIMI CAP. COMMENTARIS.

Prime reipublice: vt ee virtutes que ad ocium spectant in finem necesse est. nam idem finis optimus & cuiusq; priuatim & publice ciuitatibus: & qui finis viro optimo id est optime reipublice. atqui vt etiam numero 67 & sequētibz dictum est finis belli pax et negotii ocium: vt igitur virtutes que ad ocium spectant optime ciuitati reig: publice in finem oportet. ¶ Quibus virtutibus et ad negocium & in bello & in pace & ad ocium opus est. ad negociū tempore belli fortitudine & constantia. quia qui fortiter tunc pericula subire nequeit inuadentū efficiuntur serui. tempore vero pacis: maxime iusticia & temperantia. quia prospere fortune fruitio & ociositas cū paucis hominibus si sint iusticia temperantia & in temperatos. ad ocium vero: maxime opus est philosophia. Est his virtutibus predictā esse oportere ciuitatē. patet. quia turpe est non posse frui bonis: sed in negotiis quidē & bello viros probos videri in pace autē & ocio seruales. quare oportet non quemadmodū Lacedemoniorū ciuitas virtutem exercere. illi enim nō a ceteris differunt: q̄

Appetitū sen
sitiui & rōnalis
et virtutes mo
rales.

Huius
57
Huius
23
58

70

71

72

73

74

- non putent eadē maxima bona que ceteris: sed hoc differunt: q̄ existimant illa puenire magis per vit
tutē bellicam. q̄ autē maiora illa bona sint q̄ ea que belli: & meliorē eorum (que ad octū sunt) fructu
nemq̄ virtutē eorum que sunt ad negotiū: ex dictis est manifestū. ¶ Numero 52 dictum est per tria
72 natura/mores/et rationē fieri studiosos: an primū igitur a ratione: an a moribus sit eruditio faciēda? /
nam hec simul conspirare debent optima concordia. optima dico. nam contingit rationē aberrare ab
73 optima suppositione finis: et per similes mores/ad huiusmodi errorē duci. ¶ Responso. Primo id ma
nifestum esse debet vt in alijs: naturā a principio esse: & finem a principio aliquo alterius finis. nam ra
tio & mens sunt a natura: que vt moribus instituat indita est. est enim nobis ratio & mens: nature si
nis quare primū a natura & moribus institutio faciēda: & generatio ipsaq̄ natura & morū institutio
ad rationē menīq̄ dirigenda. ¶ Secūdo. quia vt anima & corpus duo sunt: ita quoq̄ duas esse vide
mus anime partes: vnā irrationalē. & alteram rationalē. & duos earū habitūs. quāru quidē m par
tū: illa appetitus/hec vero mens. atq̄ vt corpus antecedit animā. sic pars irrationalis antecedit eam
que rationē habet. quod in pueris licet intueri: statim enim vt nati sunt: & ira & appetitus/et concupis
cētia. at cogitatio & intelligentia: procedēte etate fieri nate sunt. ¶ Quare prius corporis q̄ anime: cura
suscipiēda est. quapropter & prius corporis: deinde appetitus. atq̄ appetitus cura suscipiēda est mē
tis gratia: cura vero corporis gratia anime. Primū igitur institutio de ijs que ad naturam p̄tinent. susci
74 pienda est. ¶ Quia primum de natura vt de corpore q̄ de appetitu q̄ de appetitu ad quē cōsuetudo: & de mente
ad quam ratio p̄tinet discutiendū: legislatoris officium est primā institutionis curā circa cōiugia adhibē
re: & qua etate esse debeantq̄ matrimonio copulanti: quo eorū qui educabūt: corpa sint optima.
¶ ANNOTATIONES AD CAP QVINTVM DECIMVM.

- 71 **E**rditudo igitur & constantia opus est. constantia. patientia/ tolerancia: magnanimitatis (pe
73 cies. qua aduersis non frangimur: sed ea toleramus in nullo contra decorū cedentes. ¶ De
musq̄ vt anima & corpus/duo: ita quoq̄ duas esse videmus anime partes. An appetitus sensu
ualis irrationalis atq̄ brutus: & ratio ipsa: duo sint re ipsa? Si appetitus irrationalis pro vi ipsa
a recte lumat: appetitus irrationalis & ratio/pariq̄ anime rationalis re ipsa idem sūt. atq̄ vt appetitus sensu
ualis totū nominat ceu oculus: ceu imaginatio: rationalis appetitus & appetitus sensuualis re ipsa duo sūt.
sed hec a plēni philosophia sunt aliena. ¶ Patet id in pueris qbus statim ira & voluntas: & concupis
cētia inexistit. noie voluntatis pro sensuualis appetitu hoc in loco abusi Aristoteles. quod cū in nobis tam
Aristoteles. volūtas videntibus volūtas est: id in brutis: & ir fātibus sensuualis appetitus et quod in nobis adultis intel
lectus est ad in brutis & infantibus imaginatio. quare inter cū nomina intel lectus et volūtas: transla
cia sunt ad imaginationē & appetitum sensuualē: dicimusq̄ translatiōe vti locutionē canem aut mutem
animali quoduis aliud: velle comedere/aut venari: & intelligere vocantem.

- ¶ De natura & generatione/etate liberorum ad parentes/et tempore nubendū/et tempore pro
creandi: corporis habitudine: regnādis: orbis fertibus: procreandorum multitudīne: max
ime probato: procreandi tēpore/ & alieno concubitu interdicendo. Cap. XVI

- 75 **O**: autem instituire oportet. hanc societate: & legis positionem inspiciēdo ad
H ipsos & ad vite tempus: vt etatibus in idem tēpore cocurrant. nec discrepet gē
gnendi potentia. viro autem generare adhuc potente si mulier ipsa concipere
non possit. vel muliere quidem ad concipiendū apta. si vir ipse non possit: licet ac discorde
inter ipsos oriatur. ¶ Ad filiorū quoq̄ susceptionem est inspiciendū. oportet enim ne m
76 mis discent ab etate parentū. quoniam nec ipsi senioribus gratiā referre vllam possunt: nec
parentes filijs alimenta prestare. ¶ Nec etiam nimis proximi sūt accedere debent filij. habet
77 enim hoc turbationē non parū. nam minor futura est reuerētia huiusmodi filiorū erga ge
nitores: vtpote q̄ quasi sint equales. & circa gubernationē domus: querele ex ista quasi par
tate solent provenire. ¶ Insuper vnde cepimus huc peruenimus: vt corpora maioriū sint secū
78 dum legis positōis voluntatē. fere quidem hec omnia proueniūt per vnā diligentiā. nam
cum sit finis gignendi: vt plurimū viris quidem septuagesimus annus/ mulieribus autem
79 quinquagesimus: ita cōiugandū ab initio sunt vt etatibus ad hanc finem cocurrāt. ¶ Est au
tem adolecētū cōsuetudo improba ad filiorū procreationē. in cunctis enim animalibus iu
ueniles partus imperfecti sunt: et femine crebrius q̄ mares: & parua corporis forma. gignū
tur. quo circa necesse est hoc idem in hominibus prouenire. Huius autem cōiectura fuerit:
q̄ in quibuscūq̄ ciuitatibus cōsuetudo est adolecētes mares/ & uella s̄q̄ cōiugari: in eisdē
inuria & pusilla hominū corpora existant: preterea in partu laborat magis puella ac pereūt

Precepta natu
rā respiciētia.

Anni gignēdi.

70

50

Trezenj.

Anni nubedi.

18

37

Medici.
Physici

Octavi cap.

4

plures. Ex quo responsum oraculi Trezentis datum quidam existimant ob hanc causam. quia
si multis perentibus propter immaturitatem nuptiarum. at non ad fructum collectionem. ¶ Ad
continentiam quoque utile est nuptias fieri seriores in tempore. enim esse videntur cum pu-
elle venerit assuescunt. ac masculorum corpora crescere impediuntur; si adhuc argente corpore
venere rei intendant. nam eius rei quoddam est determinatum tempus: quod non multo ampli-
us excedit. ¶ Quapropter puellas quidem circa etatem decem & octo annorum nuptui tradere 80
congruit: masculos vero circa etatem annorum septem & triginta. aut paulo circa. in hoc esse
tempore: & vigentibus corporibus coniungentur. ac pcedente tempore simul apte desinent pro
creare posse. & filiorum successio partim erit ab initio eis etate vigentibus. si recte pcedat sta-
tim generatio. partim vero dum iam etas vergit ad annum septuagesimum. Quibus igitur
etatibus coniugia sint facienda: dignum sit. ¶ Tempus enim anni ut nunc obseruant multi: 81
recte per hyeme aptius ad nuptias esse. sed consideranda sunt in pcreatione liberorum: que a me-
dicis & que a Physicis traduntur. Medici enim tempora oportuna corporibus sufficienter ostend-
unt: physici autem de spiritibus boreales magis quam australes laudant. ¶ Que autem quibus 82
corporibus nato rum maxime esset utilitas. magis dicendum esset ubi de disciplina puerorum
tractatur: simul in vero facta fuerit nunc dixisse. neque enim Athletarum habitudo vtilis fuerit
ad civilem habitum: neque ad sanitatem & procreationem liberorum. nec rursus humilis & imbe-
cilla nimis: sed media istarum laboriosam enim habitudine habere oportet: exercitatum ve-
ro laboribus non violentis. nec ad vnum laborem solam ut Athletarum habitudo. sed ad libe-
ralia opera. hec autem similiter viris mulieribusque existere debent. ¶ Pregnantes quoque 83
mulieres curam habere corporis oportet. non pigrescentes. neque subitil videntes alimonia.
hoc autem facile est legum positori pldere: si tunc singulis diebus iter quoddam faciant.
corpus in tranquillitate est traducenda. ¶ Que enim sunt: ab ea que continet capere videtur:
quemadmodum illa que nascitur a terra. ¶ Circa expositionem autem vel educationem filio- 84
rum lex sit: nichil orbatum natura fore educandum. ¶ Si vero mores instituatque ciuitatis pro- 85
hibeant natos exponere: determinanda profecto erit procreandorum multitudo. quod si quibuscumque
ad procreandum copulatis preter hec euenerit: ante venire oportet. ne fetus concipiant. nam
postquam concepti sunt. & sensum aut vitam conceperint. nefas est eos attingere. ¶ Cum vero 86
determinatum sit qua etate vir & vxor sint ab initio coniugandi: quanto tempore liberis ope-
ram dare conueniat. determinemus. Seniorum enim fetus. quemadmodum iuniorum imperfecti
sunt & corporibus & intellectibus. & eorum qui senuerunt in robusti. quapropter & secundum
intellectus vigorem: quapropter & illud maxime tempus probandum est in quo maxime in-
telligentia viget in nobis. id autem esset in plurimis. circiter annum quinquagesimum: ut poe-
tarum quidam dixerunt. septenario numero etatem dimittentes. Itaque qui quatuor aut quing-
annis hanc etatem excesserint: relinquere debent in aperto procreandi studium. ac de cetero
vel sanitatis vel huiusmodi alterius causa concubitus facere videri. ¶ Concubitus vero om- 87
nis alterius quam coniugis. penitus sit interdictus. quidquid sit & appelletur maritus. Quod si
quis deprehendat contra facere per tempus pcreationis: dignam p delicto penam reportet.

SEXTEDECIM CAP. COMMENTARIUS.

Recepta ad generationem & naturam pertinentia tredecim. Primum legislator coniugale 75
instituido societate inspicere debet. & ad ipsos qui coniungunt. & ad vite tempus
ut in idem tempore concurrant. & ut virisque sit: huius generandi filius concipiendi
habilitas neque discrepet gignendi potentia. nam viro generare potente si mulier ipsa
concipere non possit. vel muliere ad concipiendum apta si vir generare non possit:
hies & discordia inter eos oritur. ¶ Secundum. sic in matrimonio conueniendum: ut 76
filij qui suscipiunt non nimium distent ab etate parentum. quoniam nec ipsi parentibus
tunc quidem senioribus gratia que viui sit referre queunt. viliam nec parces filius ali-
mentis pcedere. ¶ Tertium. nec nimium filij etati parentum appropinquet. nam id grauem continet mole- 77
stiam. quia minor futura est reuerentia huiusmodi filiorum erga pgenitores: utpote quibus ipsi coeta-
nei videantur & equales. & circa domus gubernationem. ex hac quasi equalitate querere puenire solent.
¶ Quartum. ut corpora nato rum sit secundum legislatoris voluntatem. & viris ut plurimum septuagesimus 78
annus gignendi sit finis. mulieribus autem quinquagesimus. ita ab initio matrimonio sunt copulandi.

- 79 vt etatibus ad hunc finem concurrant: vt cum vir septuagenarius / mulier quinquagenaria fiat. ¶ Quin-
tum. nō adolefcentes cōiungant. Primo. quia adolefcentū coniunctio: improba est ad liberorū pcrea-
tionem. in cunctis em animalibus iuuenū partus imperfecti sunt: & femine crebrius q̄ mares: & par-
ua corporis habitudine gignunt. quare & in hominibus sic euenire par est. et id cause est: ut cō plectiq; in ci-
uitatibus inutilia & pusilla sint hominū corpora. ¶ Secundo. quia in partu magis laborant puellæ: ac
peritū plures. vt Trezenij oraculo est referatū: perire eas ob fructuum imaturitatem nuptiarū: nō au-
tem id collectionē fructuū respiciebat. ¶ Tertio. quia ad temptantiā cōducit nuptias creiores fieri. nā
imperitiores fieri femine videntur: cum iuēculæ veneri assuefunt. & masculorū corpora scelerare impe-
diunt: si adhuc augente corpore veneri intendūt. nam ad rei venerere operā determinatū quoddā est
tempus: quod nō multum absolutū excedit incementū. ¶ Sextum. Tempus aptum puellis ad nubē
dum: circa etatē decem et octo annorū: viris vero: circa etatem annorū septem & triginta aut circiter.
nam si his etatibus iungantur: vigentibus consurgit corporibus: et pcedente tempore: simul apte pcre-
are posse desinent: filiorum erit cōtinuatio: his quidē in etatibus vigore natus li (vt rationi cōsentia-
neū est) statim pcreatio fiat: illis vero dum etas in iuvenū finem deurgit ac terminū. Hec de coniugijs.
- 80 ¶ Septimū Tempus ad nuptias et pcreationem aptius hyems. spiritus autē accommodatior: bore-
ales. vt de tempore medicis de statibus autē naturalibus philosophi credendū est: qui magis boreales
- 81 q̄ australes probant. ¶ Octauū. neq; ad cūllem societate: neq; sanitatē: neq; liberos: procreationē:
athletarū habitudo cōsentanea est. neq; eorum qui curatione egent: & pessime ad laborū tolerantiā
sunt affecti: sed harū media probanda est. nam laboriosam corporis habitudinē habere oportet: et exer-
citatiū laboribus non violentis. neq; ad vnum laborē dōtaxat aptam vt atletarū habitudo: sed ad li-
beralia. et vt de viris: de mulieribus est sentiendū. ¶ Nonum. Mulieres pregnantes: corporis curam
gerant: non pigrescentes: neq; subtile videntes alimonia. quod facile legislator puldebit si lege liciat: sin-
gulis diebus eas que cōcipiendi fortite sunt honorē: et aliquod facere debet ad sacrorū veneratio-
nē aliquā faciendā. sed mens aliter q̄ corpus in tranquillitate deduci debet. nā que in vtero clausa foetū
turcapere ab ea que continet videntur. quemadmodū terre nascētia: a terra. ¶ Decimū. lex sit nihil
- 82 manū multum morbarumq; ad nature functiones organīs in ciuitate educandū. ¶ Vndecimū. mul-
titudine procreandorū est determinanda. si mores institutaq; ciuitatis liberos exponere phibeant. quod
si contra quibuscūq; ad procreandū sociatū: euenerit: ante q̄ sensus & vita insit: abortio pcuranda est.
- 83 sanctum autē sit: quod sensu & vita determinatū fuerit: & attingere nefas est. ¶ Duodecimū illud tē-
pus maxime ad procreationē probetur: in quo maxime in nobis intelligentia viget. id autem in pluri-
mis est circa annū quinquagesimū: vt quidam poetarū dixerat. septenario etates dmetientes. nam
seniorū fetus quemadmodū et iuniorū imperfecti sunt: & corporibus & intelligentiā. eorū autem qui
exfuerint: imbecilles & infirmi. quare & secundū intelligentiē vigore. qui a propter: qui quatuor aut
quinq; annis: annū quinquagesimū excesserint: relinquere debet aperte pcreandi studiū. quod si res
- 84 poscat quod reliquū est sanitatis gratia: aut alia huiusmodi causa cōgrediant. ¶ Tertiumdecimū. Cō-
cubitus oīno alterius mulieris q̄ coniugis: viro sit interdīctus. quidquidē sit & appelles maritus. quod
si quis peritūsus pcreationis fecus facere deprehendat: dignā pro delicto reportet ignominiam.

ANNOTATIONES AD CAP. DECIMUMTERTIUM.

- 8+ **H**ec sit nihil obatum natura fore educandū. Hec decimum preceptū & vndecimū (quod
proxime sequit) de expositione puerorū dura & merito a plerisq; repudiata. & in ijs accu-
sant Aristotelē. & quod adiungit de diluōibus ad ciendā abomionē: coarguit tanq̄ inhu-
manū. neq; sum qui excusare velim ipsū in his paucis: in q̄ plurimis tamen alijs benepositis: eum
esse ipsū iusta cōmendatione non fraudare. quanq̄ de expositione puerorū & mutilate naturā: ipse
non sit actor. sed & Socrates & Plato idem sensisse vidēt in tertio de republica: vbi iubent eos qui
corpore deficiunt nō esse nutriendos. & in quinto vbi lege sancit deterimorū proles non esse nutrien-
das. et rursus cū posterius iterū precipit vt ex deterioribus nati: aut ex quibusvis / sed in aliquo mēbro
captis: in abditiis: vt decet locis abscondantur. Et in hoc forte etiam est Lacedemoniorū leges sequens.
nam prius Lacedemoniorū legibus cautū cōpētur: genitoribus non licere partus educare: sed ipsos
in locū designatū deportare. vbi maximū natū ex cōtribulibus infantes aspiceret: q̄ si effudi pulchre &
robustissime diluōibus educare iubebat. sin ignaui deformes aut multil: exponēdos dimittebat: secus
iugēt locum precipit ac pruripit: quasi vita conum qui statim ab initio ad bonā corporis compo-
sitionē & robustitatē minus apti: producti apparuissent: neq; sibi neq; republice utilis foret. de hac re
lege viam Lycurgi. & aliū inter uacas esse qui hanc de orbiis multil: natura non educandis legē
obseruare: quos neq; imitari iubeam neq; velim. & potius intemperantiā hortaret: vbi generatio nō ef-
flagit: si fieri possit: specius ac cōdam q̄ huiusmodi diluōibus vii. q̄q; & hac de diluōibus videt

esse Socratis in quinto de republica. vbi cōgressum cū alijs tum viris tū mulieribus qui etatē gñationi apti excesserint vetat. inquit em̄ sed si quis partus cōgierit: phibeat in lucem educi. si autē pducatur: ita ponatur vt eius nulla nutritio sit: sed hec & Socratis & Aristotelis missa faciamus: tanq̄ non satis a multis approbata: neq; a nobis quidē approbāda. ¶ Seniori enim fetus: quemadmodū iuniorū im-
perfecti sunt: & corporibus & intellectibus. Rationalis est hoc duodecimi preceptū duobus pre-
cedētibz. nam ita plerūq; euenit: vt eorum qui vtroq; parentū debili & effecto corpore gignuntur: cor-
poris debilitate & perpetua quadā validitūdinis tūctiones suas aboluere libere non possunt: non
q̄ mens intellectūq; simili ac corpus debilitatis necessitate laboret. mens enim vigor indeficiēs: cor-
pus autē opacitas: que sibi interposita facit non potētibz intuari oculis: solum lumine deficiere vide-
ri: qui sem̄ lumine plenissimū est. lumen enī solle: vita est. hac igitur in parte Aristoteles corporis na-
turā nō mentis excellentiā proponit cōtemplandā. artamen vt ostenderet sumus rerum opifex: non
necessariū ex lege corporis circa mentiū dispositiones trahi argumentū. Thare septuagenario nascit̄
to: proles nascitur intelligēs non inferior. huic vero cū sexagenaria etas facta esset: nascitur filius qui
a sublimi vsm̄ētis videns deum dictus est. vbi ex infirmitate corporis: non oportere mentiū suspica-
ri debilitatē: manifeste diuina ostendit historica. regula enim corporis ad mentiū dispositiōes fallax
est. immo potius corporis vigor & animi: opposita respondent analogia. Verū tamen si ita est: tamē
etatis 49 in quam annū aut circa: in quo hebdomas annorū ad suam peruenit quadratū: nullus for-
sitan improbauerit generationi accommodum. vtpote in quo omnia & corporis et anime instrumen-
ta in summa se esse perfectione declarant.

¶ De vīstū & disciplīna puerorum. Cap.

XVII

S Vceptis autē filiis: multum referre putandū est ad corporis robur quasi vīstū nu-
triantur. at̄ parer vero ex ceteris animalibus & ex gētibz: quibus cura est assidua
bellice habitudinīs: nutrimentū lactis maxime propriū est corporibus absq; vno
quidem magis: propter egritudines. ¶ Et preterea motus quoscūq; in ea etate fieri
ri datur: cōseruant. ¶ Ne verō membra ob te nititudinē distorta fiant: vīstū adhuc gentes
alique instrumentis quibuscūq; & machinis: que corū a talibus silefium cōseruant. ¶ Con-
fert etiam statim a pueritia frigori assuescere. hoc enim & ad sanitatē & ad res bellicas vti-
le est. Quapropter apud multos Barbarorū consuetudo est: vel gelido amne natos iniungere
re vel parua veste amictū vt faciūt Galli. ad cuncta enim ad que possibīle est: statim ab ius-
rio melius est assuescere. est autē apta puerorū natura: ob eorum calorem ad frigus exerceri.
circa primā igitur etatē hec & huiusmodi diligentia cōfert adhibita. ¶ Sequenti vero etate
te vsq; ad annos quinq;: qua nōdum ad disciplinā aliquam sunt adiuuēdi: nec labores pre-
ferre cogendi: ne crescere impediant: motus solūmodo quosdam suscipere debent: quo pū-
gritū corporis euitent: qui motus preparēdi sunt illis: & p alios actus & per ludū. ludi vero
ipsi: nec iliberales neq; laboriosi esse debent: neq; remissi. ¶ Quas autem narratiōes & fa-
bulas illa etate pueri audire debeant: cura sit is qui publice p̄ficiunt. cuncta enim talia: ad
cōseruationes postea futuras accommodanda sunt. Itaq; ludi vt plurimū tales esse debēt: vt
sint imitatiōes eorum que postea serio essent faciēda. ¶ Cohibitiōes vero puerorū & in-
temperantes ploratus: qui legibus prohibent non recte faciunt. sunt enim viles ad augmen-
tum: cum sint quodāmodo exercitatiōes corporū. Spiritus enim cōpressio facit robur la-
boratibus: quod coniungit etiam pueris prolatū cohibētibz. ¶ Prouidentum est ab is qui
bus puerorū cura publice cōmissa est: circa huiusmodi educationē: & aliam: vt & q̄minime
cum seruis versent. hec enim etas ac etiā vsq; ad annos septem: necessariū est vt domi ala-
tur: rationabile ergo p̄cipere in hac etate: vt ab auditu & visu seniliū rerū ablit. ¶ Om-
nino igitur obfensas verborum: vt & quicūq; aliud per legislatorē extēminanda est de ciui-
tate: ex turpiter enim loquēdi licētia: sequitur & turpiter facere. Possimū igitur statim a
pueris: nec dicant: nec audiāt quicūq; turpe. ¶ Si quis vero aut dicere aut facere quicūq; probi-
bitorū deprehensus fuerit: is si liber sit: sed nōdum in couētum cōmessatorū dignatus assū-
mi: honore prohibeat & verberibus castigetur. sed si sit maioris etatis: senili infamia affici-
atur: admitti seruili gratia. ¶ Cum vero dicere quicūq; turpe incederimus: clarū est quia
et aspicere aut p̄stare aut actus deformes prohibemus: sit igit cura magistratibus nullam
neq; p̄stam neq; statuā esse talium rerū imitandā: nisi apud deos quosdam tales: qui

Thare.
Abraham.
Isaac.
Iacob.

49
7
7

Ironia. 11
Ironice dicite
plane ridēs de
os gentiliū.

bus etiā lasciuia lex tribuit. apud hos pmitat lex iā factos hoies pro se & filiis & vxoribus
 99 sacra facere. ¶ Iuniores aut neq; Iamboy neq; comediarū spectatores esse sinat legislator;
 nisi cū ad eā puerint etatē vt in comediis actoribus vna cū aliis cōmunicare possint. & ab
 ebrietate & hūmōi labe insontes disciplina oēs effecit. ¶ Nos quidē nunc cursim ista atti
 ginus: postea vero insisteres oportebit determinare magis siue oportet siue nō oportet pri
 mo querere & quomōdō sed in p̄sentī mentionē de his facere necessariū fuit. forsitan enim
 nō male circa hoc cōfēbat Theodorus tragediarū actor: nulli enim vnq; concedere voluit: vt
 ante se ageret neq; ex modestis etiā histrionibus. quasi magis faueant auditores illis: quos
 100 primo audierint. Cōtingit hoc idē cōuersationibus hoim & rerū. oia enī prima nos magis
 delectant. Quapropter oportet a pueris oīa turpia p̄cul remouere & maxime quēcūq; hnt
 in se vel obscenitate vel improbitatē. ¶ Trāfactis vero annis quinq; in duobus ad septē vsq;
 q; oportet iā disciplinas explorare. quas discere eos oportet. Dne aut sunt etates: in quas ne
 cessariū est disciplinas diuidere. vna est post septimū annum vsq; ad p̄bertatē. altera a p̄
 bertatē vsq; ad annum vice simū primū. nā qui Hebdomadibus diuidit etates: vt plurimū
 dicunt nō bene. itaq; sequēda est nature distinctio. omnis enī ars & disciplina implere vult. id
 101 quod deest nature. ¶ Primū igitur videndū est: si facienda sit institutio quedā circa pueros.
 deinde si vtile sit publice curā eos suscipere: an magis priuatim quod nūc fit in plurimis
 ciuitatibus. tertio qualem hanc institutionē esse oportet.

DE DECIMISEPTIMI CAP. COMMENTARIVS.

83 **E** videt institutio: precepta tredecim. Primū. apud eas gentes quibus bellandū a
 fidua cura est: ad bellacē habium vbi filios susceperint nutrimentū lacis maxime
 89 propriū est: accommodatūq; corporibus: sed id quidē magis abq; vino: ad dentitū
 90 egritudines. ¶ Secundū. i; motus qui illis: dū cūm sunt: cōuenire possunt: ad hūmōi
 corporis habitudinē cōferunt. ¶ Tertū. ne eorū mēbra ob reueritudinē oborta fiant:
 faciliū & mechanicis quibuscūq; instrumentis: vt & nūc apud quasdā gentes sit: corpus
 91 defendat iherum. ¶ Quartū. statim a puericia: frigori assuefiat. id enī & ad sanitatē cōfert: & ad belli
 cas actiones vtile est. pueros enī apta natura est: ob eorū calorē ad frigus exerceat. hinc multi barba
 92 rores: gelido anni mox vt nati sunt immergunt: aut vt faciūt Celte: patua veste amictit. & he diligēter
 prima ad modū infanti etatē exhibeant. ¶ Quintū. Sequēte etatula qua & loquiti & per seipsos
 93 motari incipiūt vsq; ad annos quinq;: qua nōdum ad disciplinā aliquā sunt ad mouēdū nec labores
 p̄ferre cogēdūne crescere prepediant. motus solum quosdā suscipiūt ad corporis pigrītē deuītandā.
 94 quī illis per ludos neq; silibales neq; laboriosos neq; remissos & per alios adus p̄parent. ¶ Sextū.
 quī pueris publica ordinatione p̄sunt cūnt quas narratiōes & fabellas (dā ea sunt etatula) audire
 debeant: cūcta ad cōuersationes futuras accommodantes. & ludī vt plurimū tales sint: vt sint imitatio
 95 nes eorū que postea serio faciēda erunt. ¶ Septimū. cōhibeant pueri dum plorāt: coganturq; interū
 pere ploratus. nā hūmōi cōhibitiones ad augmentū viles sunt: cū sint quoquoq; a corporis exerci
 96 tatiōis: si quidē id cōpētū habemus: ip̄is compressiōē ijs qui laborant: robur facere. quod accidit
 etiā pueris: dū plorātes plorare cōhibent. neq; recte faciūt q̄ has cōhibitiōes legibus vetat. ¶ Octauū
 97 id etiā p̄donomū qui publicā pueros: p̄udentiā gerūt: curent vt ciuū liberūq; minime cū seruis ver
 sent: nā id etatis & ad septeniū vsq; expedit vt domi alant. & ad modū rōni consonū: vt & a visu & a
 98 dū liberalitū seruiliūq; rerū arceant. ¶ Nonū. oīno obscenitas verborū: vt & quiduis aliud turpe.
 ciuitate p̄ legislatorē exterminet. & p̄cipue statū cuta sit: vt nec pueri dicāt nec audiat quicq; turpe. nā
 99 ex turpiter loquēdū licētia: sequit & turpiter opati. ¶ Decimū. si quis vero iuniorū aut dicere aut face
 re quicq; eorū que phibita sunt deprehēsus fuerit: si liber: nōdum ad cōmestationē a diuitijs honorē
 illo honore priuetur & verberibus castigetur. si masculus etatis iam cōmestationē particeps: damno
 aliquo seruili afficiat: ob eam quā p̄petrauit: mancipij seruūq; vilitatē. ¶ Vndecimū. Sit cura magistrā
 100 tibus nō modo interdicare & dicere & audire quicq; turpe. verū etiam phibere picturas: actusq; de
 formes aspiciere. neq; sinant p̄icturā aut statuarū illarū rerum imitandū esse. ¶ Duodecimū. Iuniores:
 neq; Iambicos neq; comediarū spectatores esse sinat legislator. nisi cū ad eam puerint etatem: vt
 in cōmestationibus cum alijs sedere questitum tam ab ebrietate & ab huiusmodi labe: disciplina cum
 hos efficere possit insontes. sed de his exactius in sequētī libro. & exēplo Theodori Tragediarū acto
 ris: mōstrant omnia prima magis oblectari. quare prima que tradunt pueris: summoque cauendū est
 vt p̄cedentia cōtinent p̄cepta. ne turpia oblecta improbaue sint: nā & id statim apprimere vey: quo fu
 erit Iambuta recens: seruabit odorē Testa diu. ¶ Tertū decimū. a quinto ad septimū annū: explore

Iambi. 12
 Comedie.
 Sequētis cap.
 5

Theodorus.

13
 Hebdomas &
 nouē septēniū.
 Ex numeris se
 quētibus. Pri
 mū ex 1. Secū
 dum ex 2. Ter
 tium ex 3 & se
 quētibus.

sunt discipline quas eos discere oportet. & etates quibus illis discipline cōmittenti: diuidende sunt. & vna sit a septimo anno ad pubertatē: & altera discipline etas: a pubertate ad annū primū & vicesimū. sic enim natura distinguit. & melius est sic naturā lequi q̄ septenariā etatum partitionē.

¶ Transiit ad ea que in sequenti libro sunt discutienda.

ANNOTATIONES AD CAP. SEPTIMUM DECEMVM.

Nutritumēti lactis maxime propriū est. consilium lac matris dari eriduo aut quaterduo a leuamine partus. nā primis diebus lac collatum sit: & in duriciē coalecit: siumq̄ inde infantes collatrati: cauen etā volunt ne ea que nutriti virum adeat. alioqui lac & sanguinis bonitas ad menses trāsit: infantisq̄ corrūpitur alimenū. mores etā magna pro parte credunt: infantem in posterū a nutricis moribus cōtrahere. quare iubent: & modeste & reperate: & alijs morū donbus ornate puellū educandū cōmittere: & multa huiusmodi precipiūt. ¶ Confert enā statim a pueritia frigori assuefacere. Hoc Aufones obseruabant: de quibus Maro.

Natos ad flumina primum:

Deferimus: senog: gelu duramus: & vndis.

¶ Si quis vero aut dicere: Quoniam vero plurima (vt inquit Satyrus) fama digna sinistra.

Et ntidis maculam: & rugam facientia rebus

Que monstrant ipsi pueris: traduntq̄ parentes.

leucro censurā adhibet Aristoteles: & arcte iubet ne domi male vite exempla finiant: neq̄ audiant

neq̄ dicant: faciantq̄ quicq̄ turpe. ¶ Aspicere aut picturas aut actus deformes phibemus: nisi apud

deos quosdā tales: quibus etiam lasciua lex tribuit. Quod subiūgit nisi apud quosdā deos tales: ironice est intelligendū. hac tamē cautela vitabas Ariopagi. Et deos: nrisq̄ deorū turpes etiam habuissē

se Atheniēses: ex Euterpe Herodoti cognoscere promptū est. Mulieres grece dionysia celebrantes

(dictū & visu sedum) dicendū tamē pro loco est: trōcos siculinos: ingenti & pretes pportionē mētula

deformatos: vt nichil ferme membrorū preter mētula habere viderent: collo dependēs portabant.

Atheniēses Mercuriū in phanis colebāt: ierēta & portēta a virilia tenent: infame sane & impudice dixerit: si

Acacū. hec cine ridere non debuit Aristoteles: & nōne nos ipsi deo liberatori semper

gratias habere debemus: qui in omni puritate sancte castissimeq̄: & illibate illi seruire iubemus. &

neq̄ quales: neq̄ nomina agnoscerent: q̄ ante Homerū & Hesiodum nomina nō habebāt: nisi forte

nomibus quibosdā barbaris appellarenti greci Belzebuti Ashtaroti Belphegori & huiusmodi hor

reūs appellabāt. inquit enim. Vnde singuli deorū existerint: an eūdem semper fuerint: aut qua spe

cie habuerint: est ignoratū: nisi nuper atq̄ hēti vt sic dicam. Nam Hesiodus atq̄ Homerus: quos au

nis quadringētis nō amplius ante me opinor extitisse: fuerit: qui greci deorū prolem introduxerūt: eisq̄ tam & cognomina: q̄ honores: & diuersa artificia & figuras attribuerunt. hec Herodotus. sed de

stulta gentium religione nunc satis.

SEXTI POLITICORVM ARISTOTELIS FINIS.

COCTAVVS POLITICORVM ARISTOTELIS.

¶ Quid faciendū sit institutio circa pueros: & illam publice esse suscipiendā ad respublice formam. Cap.

¶ Quid igitur a legis positorē maxime intēdendū sit circa disciplinā suūctis: nemo vtiq̄ dubitabit. nam id quidem neglectū in ciuitatibus: fuit res publice detrimentū. oportet enim ad singula gubernandū genera disciplinā accommodari. nam mos vnus cuiusq̄ respublice proprius: & consuevit seruari renūciat. & ab initio constituere. eū popularis mos popularis: & paucorū potentie accommodatus mos: eam que consistit in paucorū gubernatione. semp autē melior mos: causa est melioris respublice. ¶ Preterea in cunctis facultatibus & artibus sunt quedā ad que peritū oportet: & assuefieri ad earū opera itaq̄ manifestū est: q̄ & ad virtutis actiones. ¶ Cū vero vnus sit finis totius ciuitatis: clarū est oportere disciplinā quocūq̄ esse vnam & eandē omnium. & huius curā esse publicā & non priuatam: quēmadmodū nūc vnusquisq̄ curā habet suā filiorū: priuatimq̄ & priuatā disciplinā docens putet vidē. sed opus publicū publice exercitatione fieri: & simul nō debet quidē quisq̄ ciuis se sui existare: s; oēs ciuitatis. Particula enī ciuitatis vnusq̄q̄ ē: cura veto singularū particula

Ridiculi genitium ritus.
Herodotus

Herodotus.

respicere nata est ad curam totius. Laudari possunt in hoc Lacedemoniis. nam plurimam eorum pueros diligentia faciunt. & quidem publice. ¶ Quod igitur lege providendum sit circa disciplinam iuventutis. & hoc publice faciendum patet.

¶ PRIMI CAP. OCTAVI POLITICORVM COMMENTARIVS.

Nunc de iis que ad morem. legislatores in qua reipublice specie maxime ad mores. disciplinamque iuventutis oportere intendere. ¶ Primo. quia id neglectum in ciuitatibus reipublice affert detrimentum. oportet enim ad singulos gubernandi modos. mores. disciplinamque accommodari. nam vnicuique reipublice proprius mos. consuevit & tempore conservare. & eam a principio constituit. ut mos popularis. statum popularis. paucorum potentis. paucorum potentiam. & semper meliores. melioris reipublice causa est. ¶ Secundo quia in cunctis facultatibus & artibus. sunt quedam ad que perituri oportet & ad eorum opera assuescere. quare manifestum est. & id oportere in rebus publicis. & maxime in optima ad virtutis actiones. ¶ In optima reipublica. omnium vnam eandem esse disciplinam. & huius curam debere esse publicam. non priuatam. nam totius ciuitatis. & cuiusque ciuium vnus est atque idem finis. neque debet quisque ciuium se suum esse existinare. sed omnes existinare debent se esse ciuitatis. nam quisque ciuitatis particula est. cura vero singulari partium. ad cuius totius respicere natura est. ex eaque pendet. ¶ Quare ut iuuetus ira instituat & assuescat. publica cura esse debet. qua in laudari possunt Lacedemonii. qui id publice curarunt efficiendum.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. PRIMVM OCTAVI POLITICORVM.

Argumentum. hec sunt que octauus discunt. mos disciplina. mens. de more a numero primo ad tertium. de disciplina. a 3 ad 7. de iis que ad mentis grammaticam. rhetorica. gymnastica. musica in generalia. a 7 ad 12. de gymnastica. a 12 ad 15. de musica differendosa. a 15 ad 21. de musica ex propria sententia. a 21 ad huius octavi finem. ¶ Oportet autem ad singula gubernandi genera. disciplinam accommodari. Qui reges & optimates futuri sunt. propemodum eisdem disciplinis sunt instituendi. sed futuri reges. magis heroice. atque diuine. & tertio loco censu potentes. humane magisque diuine. optimates autem inter regem dignitatis summum fastigium tenentes. & censu potentes. dignitatis tenentes. imbreque & diuine & humane sunt instituendi. populares institutiones. & paucorum potentie. parum dignitatis habent. nam & illi magis ostentationis gloriam querunt. quam existentium. quod quidem neutri secundum virtutem. & ut discipline prestanti gubernetur. sui enim raro vitra historias accedunt. illi vero & fabulis & mollioribus poetarum blanditiis intemperantibus. comedias rarenter emergunt. qui hec nugamenta norunt. popularibus placentiis intrans. ut inquit iatrycus. carmina lumbi. Sed tyranni nonne suos liberos volunt liberaliter & optimatum more educari. id ferme tyranni signum est. cum nolint suos filios aliquid capessere litterarum. cum id sue gubernationis inimicum putent. nam discipline predicant iustitiam. pietatem. temperantiam. & ceteras virtutes. ac animi dotes. que tyranno sunt inimice. que ubi ex litteris. cum philosophis tum diuinis discerent. scelerum immanitate deterriti. aut gubernationem relinquerent. aut murmurante conscientia. & somno & vigilia horribili metu quatereretur. & continuo tacta sudarent precordia culpa. felices igitur qui in optimis gubernationibus moribus quidem decetibus. & accommodatis ex laudabili institutione sunt adornati.

¶ Qualis esse debeat institutio puerorum. & necessarii non omnia. & liberalium disciplinarum quantum sit. est. & ad finem liberalem. Cap. II

Venam vero ista sit disciplina. & quomodo tradenda. latere non debet. nunc quidem in ambiguo ex operibus est. non enim eadem omnes censent. iuventuti debere addiscere. neque ad virtutem neque ad vitam optimam. neque conspiciunt. utrum per intelligentiam magis deceat. vel per animi morem. Impedimentorum quoque respectus. consideratione disciplinam conturbat. cum manifestum non sit. utrum accommodanda nostra sit exercitatio ad ea que sunt vitia. ad vitam. an ad ea que tendunt ad virtutem. an ad ea que ad maiorem quendam superfluitatem pertinent apparatus. hec enim omnia patronos quosdam susceperunt. De his quoque que ad virtutem tendunt. nichil confessum existit. etenim virtutem non eandem omnes statim honorant. ex quo fit. ut non ab re discordent circa illius exercitationem. ¶ Quod igitur ex vitibus necessaria sint addiscenda. manifestum est. quod autem non omnia diuisis quidem que liberalia sunt opera. ab illiberalibus parebit illa esse recipienda. que cum vitis sunt. faciunt exercitum non vitis exercitum operatore. vile autem exercitum putandum est. & ars & disciplina

Huius.

3

na. quęcūq; corpus aut animā aut mentem liberi hominis ad vsum & opera virtutis inuti-
lem reddunt: itaq; & artes ille quęcūq; deterius disponūt corpus. & cuncta mercenaria exer-
citiis: sordida nūcupamus. mentem enim occupatā & vilem reddunt. ¶ Sunt etiam quedam
ex liberalibus scientiis: quas vsq; ad aliquid discere honestū sit. penitus vero sese illis trade-
re: ac ad extremū vsq; prosequi velle: nocuentis illis (que supra diximus) obnoxios facit.
¶ Sed refert plurimū: cuius gratia quis agat vel discat. nam si gratia sui vel amicorū: vel p-
ropter virtutē: non est illiberalē: qui vero id ipsum agit propter alios: sepe vtiq; videbitur illi-
beraliter ac sordide agere. disci-pline igitur ille de quibus diximus: ad vtramq; partē se hñt.

SECUNDI CAP. COMMENTARIVS.

Eam disciplinam que iuuentuti tradēda sit: inquirēdam esse: neq; latere: oportere. quia nūc
ex operibus & viuendi hominū modis: nō est cognita neq; vtrum magis per intelligentiā
an per animę mores. impediūt etiam discipline cōsiderationē: ac cōturbant hec: an nostra
exercitatio circa vtilia ad vitam versan debeat: an circa ea que ad virtutem tendūt honestaq; sunt: an
ad fortunatū & honorū cumulationē: superfluisq; apparatus. hec enim omnia patronos habent atq;
defensores. & de iis que ad virtutem tendūt: non cōcordant. nam virtutē non omnes statim eandem
honorāt: sed quod vnus vocat virtutē: alter non appellat. quare non ab re: circa exercitationē eorum
que ad ipsam tendūt: discordant. ¶ Disciplina a dolescentū in optima ciuitate: circa quedā vtilia ne-
cessaria versari debet: sed non omnia. nā exercitiōrū & operū vtilium & necessariorū: quedam sunt li-
beralia liberorū: homine digna: & quedā illiberalia. liberalia quidē que cum vtilia sunt: nequaquā reddūt
eum: qui illis occupatur sordidum ac vilem. illiberalia vero: quęcūq; anes aut discipline: corpus: aut
animā: aut mentē liberorū hominū: ad vsum & opera virtutis reddunt inutilem. quare artes huiusmo-
di omnes: que corpus ad animę mentisq; officia deterius afficiunt: & cuncta mercenaria exercitia: sor-
dida nūcupamus. nam mentē occupatā tenent: abiectamq; reddūt. ¶ Quasdam esse liberaliū scien-
tiarū: quas vsq; ad aliquid addiscere non illiberalē sit. penitus autem se illis mancipare: & ad summū
vsq; perfectionē assequi velle: illiberalē. nā huiusmodi aut inutilibus: aut exquirēdis superfluis deinde
tur occupat: que impedimēta ad veram disciplinā paulo supra sunt posita. ¶ Liberales disciplinas:
ad supmū liberalemq; finem esse exquirēdas. nam plurimū refert cuius gratia quis aut agat aut discat.
nam si gratia sui aut amicorū: aut virtutis gratia: secundū liberalem disciplinā operetur aut discat: nō
est illiberalē. qui vero id agit propter alios: persepe illiberaliter ac sordide videbitur agere. nam id fre-
quenter agunt: mercenariorū more: nummos mercandū: caupondiq; gratia. discipline igitur illę de
quibus nunc locuti sumus: ceu dictum est: & liberaliter & illiberaliter queri possunt: & ad vtramq; par-
tem se habere.

ANNOTATIONES AD CAP. SECVNDVM.

Littere.
Gymnastica.
Musica.
Pictoria.

Vnt etiam de liberalibus scientiis: quas vsq; ad aliquid discere honestum sit. discipline ille
liberales: sunt grammatica: logica: rhetorica: que necessarie magis & vtilis: artes adminicula
quedam & instrumēta ad liberalem degendam vitam preuia: q; honestatis dignitatisue ra-
tionem habentes.

¶ De quattuor que pueri discere solent: q; ocium negotio preferēdum: & discipline illis
us discipline huius: musica ad ocium: litterę indifferentes: gymnastica & figurandis pe-
ritia ad negotium. Cap. III.

Vnt autem fore quattuor que discere iuuenes consueuerunt: litteras: gymnasti-
cam: musicam: addunt vero quartū quidam: figurandis peritiam. Litteras quā-
dem et figuratiōe tanq; vtilēs ac valde expedientes ad vitam: gymnasticam
tanq; pertinentē ad fortitudinē. De musica vero ambigitur iam. nam nunc plu-
rimū quidē voluptarij gratia illam addiscunt. veteres autem inter disciplinas eam collo-
cauerunt: ex eo q; natura querit (vt sepe dictum est) non solum in negotio recte: vniū et iā
in ocio laudabiliter posse versari. ¶ Hoc enim principium est omnū: vt rursus de illo di-
scamus: si enim vtrorū opus est: magis autem expectandum est ocium. Nec id quidem in io-
cō: nam sic necesse foret locum esse finem vite. siquidem id est impossibile. magisq; in ne-
gociis vitandū est ocio. nam qui laborant indigent relaxatione. & huius gratia est ocium.
negotia vero sunt cum labore & conatu: & propterea oportet locum adhibere: qui tanquā
medicīnam: tēporis oportunitate seruata: afferat. nā relaxatio est huiusmodi motus animi
& requies propter voluptatē. ¶ Ocium autē ipsum videtur in se voluptatē habere: & felicit-
atē & vitam beatā. & hoc non in negociosis: sed ociosis existit. nam qui negotiat: alius
gratis negotiat: ceu eius quod sibi deest: felicitas autem finis est: quam nō cum dolore: sed

cum voluptate esse omnes putant. hanc tamen voluptatē non eandem omnes posuerunt: sed secundū se vniūsq; & secundū habitum suū. optimus tamē optimam; & eam que sit ab honestissimis. ¶ Itaq; manifestū est q̄ oportet ad oculū quoc; degēdū addiscere quēdam & erudiri. & has eruditiones & disciplinas suis parū esse gratias illas vero que ad negōdium tanq̄ necessarias & gratias aliorū. ¶ Quapropter & musicā antiqui inter discipli-
 9 nas collocare: non tanq̄ rem necessariā. nichil enī habet tale. neq; tanq̄ vtilem. vt littere ad lucrum & ad rem familiāre & ad ciuiles actiones & plurimas. videtur quoq; figurandi peritiā: vtilis esse ad iudicandū melius artificū opera. neq; vt gymnastica ad sanitatē & robur. nullum enī horū videmus ex musica fieri. restat ergo: q̄ ad degēdū in ocio. ad quod apparent adhiberi. qui eam inducūt. eos enī quos putant vita degēdū esse igenūos hominū in ea institūt. Quapropter Homēius & in poemate suo ita inquit. sed quale est vocari ad mensam opipare paratam. Deinde nominis quosdā alios. subdit. & accersunt cantorē qui omnia demulcat. Et alio in loco ait Vlyxes: optimam esse degēdi
 11 rationē: quando legis hominibus cōsue audiunt cantorē sedentes per ordinem. ¶ Q̄ igit sit disciplina quedā. quam nō vt vtilem neq; vt necessariā docendi sint filii. sed vt liberale & honestū. manifestū est. vtrum autē vna sit. numero an plures. & quē sit & quomodo: posterius dicet. nunc autem id pmissū sit: quod apud antiquos sit. est moniti ex his disciplinis quas diximus. musica enī hoc manifestat. adhuc etiam de vtilibus: q̄ aliqua discere pueros oportet: non modo propter vtilitatem vt litterarū rudimenta: verē etiam propter multas disciplinas alias: que per litteras discuntur. Similiē vero figurādū peritiam: non vt in veniēdā emendāq; supellestiliē non decipiātur: sed potius q̄ cōtēplari facit pulchritudinē corporū. querere vero vtilitatem vbiq; minime congruit. maganūtiis & ingenuis hominibus. Cum vero manifestū sit: vtrum moribus an ratione sit disciplina tradenda. & an circa corpus primō vel circa mentem: patet ex his & adolefcentes gymnastice & litterarū ludo sunt tradendū. nam horū alterum qualem aliquam facit habitudinē corporis: alterum opera.

Homēius.

Cantor.
Vlyxes.Septim.
73

TERTII CAP. COMMENTARIUS.

7 Eijs que ad mētem. quattuor que iuuenes discere debent: grāmatica gymnastica. musica. pictoria. grāmaticam quidem & pictoriam tanq̄ cōducentes ad vitam: & complura cōtinentes cōmoda gymnasticam: tanq̄ pertinentē ad fortitudinē. at de musica ambigitur iam: an expedit iuuenes illam discere. quia nunc q̄ plurimū illam voluptatis & illecebrarū gratia discunt. sed veteres: inter disciplinas que a liberis iuuenibus percipiende essent collocarūt. quia natura poscit: vt non solum in negocio recte: verum etiā & in ocio posse bene laudabiliterq; versari. vt numero 67 septimi & sequēbus sepe dictū est. ¶ Et si vtrūq; (negociū inquit & ocium) expetere oportet: oculū tamen magis est expetendū. non id dico: quod in loco ludicriq; rebus versatur. nam sic necesse est locum esse finem vite. siquidē id impossibile est. & magis in negocijs q̄ ocio vtendū est loco. nam qui laborat indiget rebus. iocus autē requirit gratia. negocia vero: cum labore sunt ac fatione. quare opus est iocum adhibere qui tanq̄ medicinā apto tēpore afferat. nam relaxatio est huiusmodi anime motio: & propter voluptatē requies. ¶ Sed q̄ ocium expetibilis: patet. quia oculū ipsum videtur per se ipsam voluptatem habere & felicitatē vritatēq; beatam. hoc autē in negociosis non existit. sed in ocio agētibz vltimam. nam qui negociū agit: alius finis gratia id agit: tanq̄ qui desit. finis autem felicitas: quam non cum dolore. sed cum voluptate omnes esse putant. tamen hanc voluptatem non omnes eadē posuerūt. sed secundū quod quisq; affectus fuerat. Optimus tamen: optimam eam posuit voluptatē: & que pueniat ab honestissimis. manifestū igitur ocium negotio preferendū: & non in loco: sed rebus
 9 apprimē serijs versari. ¶ Hinc manifestū est ad degēdū ocium quedam esse discenda: & huiusmodi disciplinas sui ipsarū esse gratia. sed que ad negociū spectant: necessarias esse & aliorū gratia. ¶ Exactus quod numero 7 preactū est: declaratur: musicā inter disciplinas & ad ocium magis
 10 posuisse antiquos. grāmaticā vero vtilem magis esse & necessariā: itidem & pictoriam: figurandiue peritiā & gymnasticā. grāmaticen quidem: ad lucrum rem familiāre: ciuiles actiones multas: & ad disciplinam figurādū peritiā: melius iudicandū artificum opera. & ex epilogoad cōtemplandam corporū pulchritudinē. gymnasticā: ad sanitatem & corporis vires atq; robur: quorū nullum ex musica prouenire videmus. relinquatur igitur: q̄ sit ad degēdū in ocio: ad quod quidē & antiqui eam adducere vidētur. quam enim puti liberorū vitam: in musica instituit. Vnde Homēius. Quale

est accessi mensis: epuleq; Thalie. & de alijs quibusdā dicitur: citorem pbesim vocitū: qui mulceat omnes. ex Vlyxe optimā dicit esse vitam: quādo letis hominibus: cōiūne aulculant cantus: serieg; recū bunt. ¶ Epilogus: & ad cetera transitur: & adolescentes gymnastice ad bonam corporis qualitatem: & grāmā ad bonam operum executionem esse tradendos.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. TERTIVM.

Vnt autem fere quattuorque dīcere iuvenes consueverūt: litteras gymnasticā: musicā: 7

addunt autē & quartū quidam figurandi peritiā. Hec quattuor littere gymnasticā: musicā: cā: pictoriā: circa que iuvenū instauratio, quam vim littere habeat: ad omne seu privatam seu ciuilem vitam: siue in pace siue in bello: negotio aut oculo: morū ferme omnes quo minus in earum preconio terenda esse opera: quasi in re ignota intelligat. Xerxes: Alexander: Antigonus: Archelaus: Cato: Cesar: & qui prestāssimi virorū fuerunt: tanti eas fecisse memorant: vt libros & litteras: regiam suppellectilē & precipua ornamenta duxerint: nec imerito. nam cū cetera tēpori cedant: sola litterarū monumēta tēporis diuturnitate perueniunt. Ptolomei bibliothecā: septingentesū milium voluminū: Egyptus habuit. Serenus fāmōicus: sexaginta milia librorū: Gordiano ex testamēto reliquit. ex quo cōiungere possumus: quanti apud maiores nostrōs littere fuerint. Et cum litteris picturā non neglexit: se legōtur. nam fertur Paulus emilius victo Persē: cum tēdiēs transiret Athenis: ab illis petiisse p' instituendo filio philosophū insignem & insignē pictorē. ad quem Atheniēs Metrodorū misere: quā virūq; & philosophū & pictoriā apprime caleret. Alexāder & pictores & plastas: & quicūq; in figurā di peritia excelluissent: miro prosequē bas affectu. quod & hoc indicio probatū. nam cū ob minū pulchritudinē amaret Campaspen: inter ceteras mulieres: iussit Appellem vt nudā depingeret. quam vt nudatā vidit Appelles: ad infans vsq; exarsit amores: corporis vires simul & ars pingēdi: inualecēte morbo: illi desuere. id autē intelligens Alexāder. illi Campaspen donauit: vt ad se rediret Appelles. at pictorem tradit ad priore pingendi grātiā non rediisse. Sed sane nō talia esse decet pingēdi: exēplaria: que & pictores ipsos & picturas: spectatores ad amētiam cōuertant: neq; tales pbauerim figurarū effictores: imitatoresq; neq; huiusmodi pingendarū rerum studia. stulta enim lasciuia & intemperata sunt: et que virtutē ab animo extrudunt: reddūtq; infans. cuius rei periculū in optimo artifice factum est. qua in re licenter & plurimū peccare solent: nostrī tēporis pictores. sed graphice quā ad institutionē pertinere ponit Aristoteles: eam esse crediderim litterarū figuratiōi: geometricarū figurarū designationē: cosmographias: topographias: suis mensuris suarū proportionē: leuata delineationē: ad cosmographos: corographos: & topographos plane intelligendos: quibus non intellectus solum est: etiam pro solidis & planis dimeritiōis: altitudinibus: profunditatibusq; deprehēdendis. quas nunq; sine figurarū intelligentia deprehēdere valeas. & omnino vtilis ad optice: quam inspecitiuā dicitur. vtilis etiam ad orthographicas: & ichnographicas descriptiones: quibus non intellectus solum est: etiam eas disciplinas que de architectura sunt: & que ad edificia ciuitatum: cum priuata tū publica vtilitatem cōtinent: aspirare. Ad herbarū plantarū: florum: foliorū: radicū: mōnūlorūq; animalū: veras & propemodum naturales imitationes: ne simplicium medicinarū vtilitas depereat. qualem me aliquando vidisse puto: figurarū librum Dioscoridis apud Hermolaum barbarum. Ad membra: venas: arterias: ossa: compagine: & id genus: ne apud medicos anatome maneat ignota. in qua re agnouit Iohānem Capellā: michi quidem amicitia perq; charum: in studium admodum. nec id quī dem a sua professione alienum: cum arte esset medicus. Quod si fidelē representationē obseruaretur: non nomina rerum manerent ignota. neq; opus esset tam frequēti minus quidem vili: humani corporis misera dilaniatione in laterū chirurgicorūq; cetū plerūq; cū est facta a quibusvis spectaculū potētib; illis sine reuerentia siue viri siue mulieris sensim nudātur omnia. exteriora iustrantur: interiora secretiora rimantur. ad lanionis manum: cor sepe & multa ex horreficis & multis refugiant oculi. atq; fidelem: consulendo singularum partium cum suis nominibus designatiōem: nematū particulare: tū vniuersalem: nichil accidit non probandum: verum quēcūq; imitationes sunt in tragedijs: comedijs: rhapsodijs quibus heroica facta canūt. & huiusmodi: de quibus in annotationibus vltimi capitis. huius: consimiles pictoria (qua etiam nunc videntur) contēt. nam quedam representationes molles sunt & intemperate. quedam effrate & crudelēs. & he quidem due: ex treme & fugiende. quedam vero doctrinales & morales. & he vt mediciores & equate suscipiende. de figurandi igitur peritiā: hec prodesse fortasse non nichil poterunt. ¶ De gymnastica: Socrates & Plato: qui in hecatonomijs videri poterunt: plura dixerunt. & vt littere: & pictura & musica: que ad mores & doctrinam pertinent: neq; Critolai (vt alunt) stateram vlla ex parte nutare facientes: animam formant: ita gymnastica corpus. quare mollia exercitia vt illiberalia: damnanda erunt. vt in calculis: pygma: alei: item violenta: qualia athletarum. modesta igitur: & ad fortitudinem & alia vit-

Xerxes.
Antigonus.
Alexander
Archelaus.
Cato.
Cesar.
Ptolomeus.
Serenus.
Gordianus
Pictoria.
Paulus emilius.
Persius.
Alexāder.
Pictores.
Plaste.
Campaspen.
Appelles.

Gymnastica.
Critolai.

tutum munia in futurū exequenda/adolescētibz cōmittenda erunt.seu id cursu/seu iactu/seu lucta
fiat:velut olim faciebanturum(vt canit Ouidius)
Cestibus & iaculis/& misso pondere facti
Brachia per lusus experienda dabant:
Et greci circa huiusmodi gymnopædiā institerunt plurimū:nostroz vero qui de ea rescripserint:rara
exant monumenta.¶ & gymnasticā in obseruatione habuere.vt Syllus de indole Scipionis scribit.
Ipse inter medios venture ingentia laudis
Signa dabat:vibrare iudem/transmittere salu
Murales fossas/indolum frangere nando
Indutus lorica vadum.spectacula tanta
Ante aciem virtutis erant.sepe alite planta:
Ilia perfolsum/& campi per aperta volentem
Ipse pedes preuertit equum.sepe arduus idem.

Ouidius:

Syllus
Scipio.

Castrorum spaciū/& saxo transmisit/& hasta.que omnia gymnasticæ discipline insinuant exercitā ē
ta.¶ De musica vero:ampli habet Aristoteles determinationē.& in sequentibus annotationibus: de
ea non nichil.¶ Veteres autē inter disciplinas: eā collocarūt. Musicē etiam nūc omēs schola: vnā libe-
ralium disciplinā vocat.¶ Verū veteres ad māsuefcendos feros hominū mores: quasi pharmacum
quoddā salubris voluptatis/musica premitēbāt sic Amphidisc Orpheus/sic Solon:poemate:& mu-
sica leges ad cōtinendos hominū mores:induxerūt. sic Lycurgus Thaletē poetā ad preparātos/rē
suauī modulamine/tū distamine ad futurā rempublicā ciuī animos/premisit. sic dulseloquo poema-
te & permulcente musica/& pene euocante animos:ritum cerimonialq; deoz Orpheus. Lignus. Eu-
molpus: Silenus. Thamyraz.& qui tales fuere iduxerūt sic & nos musicavtētes:male positīs rebus/pu-
blici mederī liceret/& sicubi feri mores sunt tētare cōposito cantu ferinos emollire mores. sicubi errāt
in cultu diuino blanda musica/& amico carmine studere sincere religionis infundere purgationē & ex-
tirpani erroribus:ideo digne cognitionis augustā infundere lucē. sed viderit i/qui musica nō musice
vni/ ad impudicos choros ad meretricanos gestus ad incentiua libidinum/ ac si cupidinē demonē
quēdam/aut in cytharis/ aut in tympanis vnicū haberēt plectra mouentē. Hic libet enarrare musicū
certamen:qd apud Herodotū recitatur inter cōsedentes pro Agaritia filia Clisthenis. Cā enim in-
ter poculā diu de musica esset certatū. Hippocles longe alios antecēdebat. is enim erat Tylandri fi-
lius. quē Clisthenes magis strenuū esse cui filiam collocaret iudicarat. iussit etiam tūc Hippocles ti-
bicinē eumeliū sedatum quoddā saltationis genus canere.obsequitur. saltat sibi quidē placē. Clisthe-
nes aut rem omnē cernens: dissimulabat. post hec aliquātū interquiescens Hippocles: iussit aliquā
mensam iserni. quā illata: primū super eam/laconicos saltauit modos:mox alios atticos tercio capite
super mensam versificuribus veluti brachijs/modulabaf. Ad primā quidem atq; secundā saltationē
stomachabaf Clisthenes:tam impudicū sibi genē fieri/sefe tamē cōsinebat.at vbi vidit crinibus ve-
luti manibus gesticulantē: iam vltra se cōcinere non valuit. fili Tylandri inquit:desaltasti matrimoniu.
ille vero excipiens ait:nō est istud cure Hippoclide. vnde prouerbiū ortum est: nō est istud cure Hip-
poclide. Sed nescio an tempora nostra talem pariat musicā. vt qui ex legō & canonū aut alijs studijs
reuolūt:nōnulli digni potius sint desaltare matrimonialq; repente.laudabile enim in omnibus medio-
cre & temperatum seruare & fines discquirere rerum ad quas suapte natura sūt ordinate. ¶ Patet ex
his qd adolescētes gymnasticæ & litterarum ludo. ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΝ ΚΑΙ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΝ gymnasticæars exer-
citatiua: ad corporis vires & ad exercitiorum modos victus ministrans. gymnastes autem qui magi-
ster est exercitiorum pedotriua ars exercendi pueros & maxime exercitjs corporis. vnde sit pedo-
triuce vt species sit gymnasticæ. & pedotriues: precor pueros/ in exercitio corporis. transierit tamen
pedotriuce & pedotriua ad exercitium & ludum litterarum.)

Musica.

Amphion.
Orpheus.
Solon.
Lycurgus.
Thales.
Orpheus.
Linos
Eumolpus.
Silenus.
Thamyraz.Certamen mu-
sicum.
Agaritia.
Clisthenes.
Hippocles
Tylander.

¶ De gymnastica & puerorum exercendorum disciplina. Cap.

III

12 **N** Vnc autem que ciuitates curam habere puerorum maxime vident/athletarum
habitudinem inducere student: in quo deforment corpora/& augmentationē
eorum impediunt. Lacones vero in hoc quidem nō errant: sed effertat laboribus
reddunt adolescētes: quasi hoc vtile sit maxime ad fortitudinem. atqui vt iam sepius dixi-
mus: neq; ad vnam virtutem: neq; ad hāc maxime respiciendum est ab eo: qui curam facit
institutionis. ¶ Et si ad hanc nō tamen id consequunt. neq; enim in alijs animalibus: neq;
in gentibus: videmus fortitudinem adesse maxime effertatis/ sed potius mansuetioribus ac
leonijs moribus: multeq; sunt gentes/ que ad cedes hominum & ad eorum commessionē

Lacones.
Secundi:

20

t illi

- cunctis istis similiter vino & potu & musica. in his quoque saltationem posuerunt. ¶ An in
gis putandum est ad virtutem tendere musicam. vt potentē/quēadmodum gymnastica ta-
le aliquod corpus reddit: sic & musicam talē aliquem morē efficere assuefacientē posse recte
6 letari. ¶ An ad degēdi rationē aliquid confert & ad prudentiā hoc enim tertiu ponendum
est: ex his que dicunt. ¶ Quid igitur oporteat pueros: non solati gratia dicere: manifestū est. nō
enim solantur discētes. nam cū labore est disciplina: atque nec ad degēdi rationem: pueris
neq; illi etati congruit attribuerē. nulli enim imperfecto: cōpetit perfectio. Sed forsitan vide-
bitur puerorum studium solati esse gratia. vniis factis ac perfectis. Quod si hoc tale est: cu-
sus gratia oportet eos addiscere: ac non potius (instar Perfarum mediorūq; regum) per alios
idem facientes voluptatis ac discipline participes fieri: etenim necesse est: melius perfici ab
his. qui hoc opus suū fecerūt & artem. q̄ ab his qui tanto solum tempore in eo laborauerūt
q̄to discunt. Quid si oportet in his eos laborare: similiter & circa epularum apparatus oportet.
17 vt itiq; eos addiscere. quod est absurdum. ¶ Eadē quoq; dubitatio cadit: si possit morēs fa-
cere meliores. quid enim opus est eos hoc discere. ac nō ex aliis audientes recte letari. & in-
dicare posse quemadmodum Lacones. illi enim q̄q; non didicerūt: possunt tamen recte ius-
dicta (vt alit̄) que sit bona. vel nō bona melodia. ¶ Eademq; ratio foret ad solatia. & ad ra-
tionem degēdi ocī libero hominē dignam. quid enī oportet eos addiscere ac non aliis vtē-
tibus frui. ¶ Considerare hoc licet ex ea opinione quā habemus de diis. non enim Iuppiter
cantat. at citharam pulsāt secundum poetarū: immo illos qui talia faciunt. appellamus viles.
& opus illud non viri neq; sobrii. sed iocantis. Sed forsitan de his: postea erit considerandū.
18 ¶ Prima vero questio est: vtrum musica sit in loco reponēda an non: & quid bonum trium
que in dubitatione proponuntur potest efficere. vtrum di disciplina an solatium: an rationem
ocī degēdi. Rationabiliter quidem ad omnia instituit. & videtur omnū participes. nam &
locus gratia requietis est: ac requiem necesse est esse iocundam. est enim medicina quēdā
molestie illius: que per laborem suscipitur. & ratio degēdi ocī non solum honestatem ha-
bere debet: verū etiam voluptatem. felicitas enim ex amobus istis est. musicam vero om-
nes fatemur esse ex locūdisimā: siue nuda sit. siue cū modulatione. inquit profecto & Mu-
seus carmen dulcissimū rem esse mortalibus. quapropter & ad cetos familiaris. & ad vitam
in ocio degendam: rationabiliter illam recipiunt: vt potentem leticiam afferre. vnde ex hoc
quis intelligat illā pueris esse perdiscendā. quēcūq; enim iocunda sunt. atq; eadem innocue:
non solum cōgruunt ad finem. verū etiam ad quietē. cum vero contingat hominibus perire
esse in fine. persepe autē cessent: & vrantur iocis. non in excessu quidem sed ob delectatō-
nem: vtile vtiq; fuerit requiescere in his (que ab illa pueniunt) voluptatibus. Contingit autē
hominibus facere iocos finem: cum & habeat fortasse finis voluptatē quādam sed non quā-
cūq; querentes vero illam: accipiunt hanc pro illa. ex eo q̄ cū fine agendi similitudinem ha-
bet. nā finis. gratia nullius futuri expectitur: & tales voluptates nullius futuri gratia sed gra-
tia eorum que antecesserunt. laboris scilicet ac molestiarū. ppter quā igitur cum querūt felici-
tatem fieri per hmoi voluptates: hanc sane ali quis rationabiliter existimet causam. ¶ De
19 participatione autē musicę: nō ppter hāc solū scilicet quia vtilis sit ad cessationes vt videt
vix etiam id querēdū est. ne forte hoc ita cōtingat. preciosior quidē natura eius est q̄ sedm
eū vsum: de quo supra dixi & oportet nō solū ab ipa voluptatē capere: quā percipitur omnes
secundū sensum. habet enim musica naturalē voluptatem: per quā illius vsus cunctis etati-
bus: & cunctis moribus est acceptus. ¶ Sed vidēdū est si quomō ad mores extendi: & ad aim
id aut parerit. si tales aliquid secūdū mores p illā efficiamur. atq; efficiamur Olympi mo-
dulationē manifestū est. ea nāq; abstractiā aiam: & quodā mō rapit. raptus vero & abstractio
anime: circa morem affectio est. ¶ Preterea audientes representationes: omnes efficiunt etiā
sine melodiis & versibus. ¶ Cū vero contingat musicam esse delectabilem. virtutem autē
esse circa letari recte & amare & odisse: oportet profecto addiscere & assuefieri ad nullā rem
ad eo: vt ad iudicandum recte & ad gaudendū mansuetis moribus & laudabilibus operibus.
¶ Sunt autem in rhythmis & melodiis similitudines: maxime penes veras naturas ire & mē-
suetudinis: ac fortitudinis: & temperantie & omnium cōtrariorum his & aliorū que ad mo-
res pertinent. Patet id ab effecta. mutamus enim animū: talia audientes. mos autem dolendū
ac letandū in similibus prope est: vt erga veritatem eodem modo se habeat. cū si quis gaus

Argumenta ad
pariem nega-
tem.Perfe.
Medi.

Lacones.

Cantor.
Citharedus.Ad partē aien-
tem dicens.

Museus.

Olympus.

existinare queat pueris esse discendā: nam quecumq; locunda sunt: atq; eadem innocua: que nō mo-
do ad finem sed & ad quietē & relaxationem cōducit: a pueris discenda sunt. musica autem elu-
di est: discenda igitur: & quod non solū ea querenda sunt: que pertinent ad finem. hoc ideo est: quia per
raro contingit hōibz: vt adepti sint finem. at sepe contingit remittere labores: & vt iocis. quare vti-
le fuit: in non in excessu quidē sed oblectandū gratia in ipis: que a musica proueniūt voluptatibus que
recte quietem. Et q̄ homines iocū finem faciunt: errant sed rationem foras aliquid habent. nam finis
ipsaq; se/citas: voluptatē aliquā habet. & voluptatē iocī: pro illa amplectunt: q̄ cū illa similitudinē
gerat. nā voluptas: que finis affecta est & comes: nullius alterius futuri expetit gratia similiter quoq;
& voluptates que ex loco proueniunt: nullius futuri expetunt gratia: sed ob labores & molestias: q̄
precesserunt. & hec non irrationalis causa videat: cur iocis finem faciunt. ¶ Vide etiam musica non
solum hanc ob causam petenda esse: quia videlicet ipsa utilis est ad quietē: verū etiam considerandū
ne hoc ita sit: sed ipsa potius utilis sit ad mores. ¶ Primo. quia musice prestātor est natura: q̄ utilis sit
ad eum vsum qui ex ea sumitur in susceptione voluptatū: q̄ ex loco proueniunt. atq; oportet nō solū ex
ipsa cōmunem voluptatē capere: quā omnes secundū sensum percipiūt: sed potius et q̄ ad mores atti-
net. nā musica: naturalem habet voluptatē: per quā illius vsus: cunctis etatibus & moribus acceptus:
gratus: atq; amicus est. ¶ Secundo. quia per eā scdm mores: aliqui quales efficiunt: vt per modulationē
nēs: olympicas agnoscit. cōtinent enim illic modulū illis animas abstrahi: & quodāmodo rapi. atq; ad
abstrachō & rapus: anime circa morē affectio: quēdā est. ¶ Tercio. quia qui auscultant imitationes: q̄
in spectaculis representari solite sunt: cōpati solent omnes: sine etiā rhythmis melodijsq; ipsis. quāto ma-
gis igit compatiens: si rhythmi melodieq; assint. ¶ Quarto. quia cū musica disciplina sit delectabiliū
& virtus circa delectatū: & amare: & odisse versē oportet igit discere & assuefieri: ad nullā rem magis
q̄ ad iudicandū recte: & ad gaudendū mansuetis moribus: & honestis actionibus. qd videtur p̄stare
hominibz musica: cū sit quedam gaudēdi delectādiq; scientia. utilis igit est ad mores. Quinto. quia
in rhythmis & melodijs: maxime similitudines: expressionesq; verarū naturarū sunt: ire manifestatū
tēperantē: & oīm his contrariorū atq; aliorū que ad mores p̄tinent: vt rerū experientia monstrat. nā
hōi rhythmos & melodias audientes: anime mutationem sentientes. at cōsuetudo dolendū & letandū
in similibz: propinqua est vt veritatē eodem se habeat modo. ceu si quis gaudet imaginē alcius in-
uens: ob ipsam solū formā: necessariū est & illi aspectū eius esse locundū: cuius imaginē contemplant
¶ Sexto. quia in alijs sensibilibz nulla est similitudo morū vt in ijs q̄ odoratu gustu & tactu percipi-
tur: & in ijs q̄ visu: nisi admodū parū. nā q̄ visu mores representant: figure sunt. sed id admodū parū
& oīs tam qui nō afficiuntq; qui afficiunt visu figurarū cōmunicant. & etiā nō sunt similitudines mo-
rum. sed signa magis: que figure efficiunt: & colores morum & hec signa i corpore a passionibus sit.
Verū tamen q̄tum attinet ad hōi visionē oportet iuuenes inspicere figuras: nō Paulonis: sed poly-
gnoti: & si quis alter p̄dior: vel statuarius est moralis. at in melodijs ipsis: similitudines imitationesq;
morum existunt. nam statim harmoniarū distincta conspiciēt natura. vt qui audiunt vni: vno modo
& qui aliam alio modo afficiant. vt Myxolydia: flebiles luctuosos animosq; cōstrictos reddit. remittit
animo molles atq; effeminatos: Dorica maxime oīm mediocritatē efficiit: cōpositioq; reddat. Phrygia
distrahit: rapitq; animū: & quasi extra ponit: efficitq; furentē. & hec cerē recte dicunt. qui circa hu-
iusmodi disciplinā philosophant. nam ex rebus ipsis: experientiaq; res: verborū sumunt. Et cit
ca rhythmos: eodē modo se habet. nā aliqui stabiliorē efficiunt morem. alij cōcitatiorem. alij graui-
res affeunt motus: alij liberaiores. ex his igit patet: musicam ad mores vim habere: & magis quidem
q̄ picture & alia: que alijs sensibus afferunt voluptates. ¶ Musicam a pueris esse discendā. ¶ Primo.
quia ad mores inducendos (vt visum est) vim efficacitq; habet. ¶ Secundo. quia doctrina musices: na-
ture puerorū (dū tantilla est) est accōmoda. nam pueri: propter etatem nichil ferunt vtro quod in se in-
cunctiatē non habeat. atqui musica ex ijs est: que secundū naturam sunt: iucunda. ¶ Tercio. quia vi-
detur nobis quēdā cognatio esse cum harmonijs & rhythmis. quam ob causam multi dicere sapientibz:
hi quidem animam esse harmoniam alij vero habere harmoniā. Et hec differendo sint dicta.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. QVINTVM

19 **I**qui q̄ efficiuntur per olympi modulationē. Certamen musicū fiebat in olympo:
& Penches in panathēis quinquē celebrare instituit. neq; quidem mirandum:
si musica vim talem habeat ad mouēdos hominū animos: quandoquidē & ferarū
& beluarū sensus mouet. vt de Arione mēthymos: qui feros nauarū animos
tūper placans: dū finito carnioce desiliret i mare: vitam finitūrus: delphicas mouit
qui ipsū desulante exciperent. vt Herodoti cōtinetur historia. ¶ Quapropter multi
sapientū dicere animā esse harmoniā. vt Hippocrates Dinarchus: & qui huius sententię fuerunt.

Pericles

Ariston

De Musica ex sententia quid discendum & quid non & quopacto ca vten
dum. Cap. VI

Atrum autē discere eos oportet canere & manibus pulsare: aut nō quemadmodū
prius dubitātū est: nūc erit dicendū. Non est obscurum inter esse multum ad hoc
ut efficiamur aliquales: si quis operum ipse sit particeps: nempe, impossibile est
vel certe admodū difficile: ut qui opera ipsa nō tractet: perire valeat iudicare. Et simul opus
est: ut pueri habeant exercitationē aliquam & Archite organū recte reperiunt: quod pue
ris dant: ut in eo occipat illa que sunt domi nō frangāt. nescit enim pueritia quiescere. hic
est enim infantibus cōueniens ludus. disciplina vero maioribus: tanq̄ id genus instrumentis
quod igit docendi sint musicam: ita ut in opere ipso versentur ex ipsis patet. ¶ Quid autē
deceat vel non deceat secundū etates: non difficile est determinare: ac respondere vituper
atoribus vile huiusmodi exercitium esse dicentibus. Primiū igitur cum iudicandi causa sine
hec opera ipsa perdiscenda: propterea oportet in pueritia illis operā dare. Et maiori vero eta
te exercitationē eorum dimittere: tantūmodo autem iudicare posse per disciplinam in pue
ritia adeptam & letari recte. Vituperantibus autem qui aiunt ffordos ac viles musicam fa
cere: non difficile est respondere. si consideremus quousq̄ illi opera danda sit ab iis: qui ad
virtutē ciuilem erudiuntur: & melodie quoue rythmi sint addiscendi: & preterea quibus in
strumentis percipiatur. nam id quidem plurimum referre verisimile est: consititq̄ in his ob
fectionis solutio. nichil enim vetat modos quosdam musicē illud quod aiunt efficiere. ¶ Cla
rum est igitur oportere disciplinam eius: neq̄ impedimētum afferre posterioribus operatio
nibus: neq̄ corpus efficere ffordidū & inutile ad bellicas ciuilesq̄ operationes. ad vsus quide
iam: ad disciplinas vero postea. erit autē hoc: si neq̄ in illis laborant: que ad certamen arti
sticis pertinent: neq̄ circa admirabilia quedam & superflua: que in certamina prius & de
certaminibus in disciplinam venire. sed eousq̄ ut gaudere valeant pbabilibus melodis
& rythmis & non communis sensu musicē solum: ut animalia quedā & turba seruorū ac pue
rorū. ¶ Pater etiā ex his: quibus instrumentis sit vrendū. neq̄ enim etiam tibie sint in disci
plina recipiendē: nec aliud artificiosum instrumentū: ut cithara & sic quid aliud tale sed que
cūq̄ faciant auditores bonos vel musicē discipline: vel alterius. Insuper tibia nō est morale
sed potius ad animositate cōcitatiuum. Itaq̄ ad huiusmodi tēpora est vtendum illa: in quib
us spectacula magis purificationem requirūt q̄ disciplinā. ¶ Adiuuamus autē & illud: qd
cōtrarium discipline efficit. Impediēs ratio neq̄ tibiārum sonus. Quapropter bene repro
bauerunt illarum vsus antiqui & ad iuuenes & ad ingenuos: licet prius vsi fuissent. studio
siores enī facti propter diuitias & animosiores ad virtutē & prius & post victoriā contra Me
dos habitam: ac ex rebus gestis magnū de se sapientes discipline omnem arripuerunt. nō
iudicantes sed experientes. quapropter tibiāz quoq̄ vsus tunc receptus est. nam apud Lace
demonios quidā qui ludos exhibebat: ipse met tibiis modos fecit. & Athenis quousq̄ in cō
suetudinem venit: ut fere ingenui omnes discerent. quod patet ex tabula a Thrasippo posita:
cum iam ludos pro tribu sua dedit. Postea vero in desuetudinem abiit & improbari cepit: est
cum iam melius per experientiam iudicari possit: quid ad virtutem pertinet: & quid non.
Eodem quoq̄ modo pernitiā instrumentos antiquorum improba sunt: veluti Pestades &
Barbiti & que ad voluptatem audiētiū intendebant: heptagona: & trigona: & sambuce
& cuncta que indigent peritiā manuum gesticulatione. Rationabiliter quoq̄ se habet illud
quod antiqui de tibiis fabulātur. aiunt enim Mineruam reperciēs: tibiās abieciisse ob defor
mitatem oris. atqui non male habet dicere: fecisse illi deam deformitate oris infensam: sed
& etiam multo magis ob id quia nichil confert tibiāz vsus ad intelligentiam & mentē cū
scientia & ars Minerue sit attributa. ¶ Cum vero instrumentos & operis improbauerimus
artificiosam disciplinam: artificiosam vero illam posuimus: que versatur in certaminibus.
in illis enim qui agit: nō proprie virtutis gratia agit: sed ut audientes delectet: & onerosa qui
dem delectatione. Quapropter non ingenui hominis consensus esse huiusmodi opus: sed
peritiles ac ffordidos conuincit illos fieri. nam finis cuius gratia faciunt improbes est: est ipe
rator onerosus existens modo hoc modo illud exigere consueuerit. ita ut artifices quoq̄
placere studentes: uliusmodi efficiantur & corpora similitur propter motus

¶ SEXTI CAP. COMMENTARIUS.

Architas

Tibia
Cithara.

Medi.

Lacedemonij
Athenienses
Thrasippus.

Pestades
Barbiti
Heptagona.
Trigona.
Tibie.
Minerua.

E musica ex sententia. eam ciuili liberis: vt aliquatenus: & canēdo: & manibus pul-
sando discant: permittendā esse. Primo. quia non pax: refert ad hoc ipsū: vt qua-
les fiant aliquicū quis operum sit particeps. nā aut impossibile est: aut admodum
difficile: vt qui opera ipsa nō tractent probe iudicare valeant. atqui ciues circa mu-
sicam recte iudicare decet: & q̄ probe: & pperam oblectat ad dependam vitā. per-
mittenda igit̄ dum adolescentes sunt: illis musica: ad hoc cognoscendum: iudican-

dum: dum tam cōstitui fuerint in etate adulta. ¶ Secūdo. Quia opus est vt pueri habeant exerci-
tationem aliquā: & Archite instrumentū ad sonore perstrependum bene reperi-
ris dant: vt in eo occupati: non deficiant aliquid vtenisium: que in domo sunt. nā nescit pueritia quā-
escere. hic enim infanti-
bus cōueniens ludus. at vero maiusculis factis: musice disciplina: aut canendo

aut pulsando: pro huiusmodi instrumento erit. ¶ Musica in pueritia: eiusq; opera esse discenda: & tu-
dicandi & recte letādi causa: & ex hoc diluitur tertia ratio numeri 6. que musicam accusabat: & vile
huiusmodi artificium esse: & viles efficere. nam qui duntaxat eam in pueritia discūt quo possit iudica-
re recte. & recte letari. discētes quidē & melodias: & rhythmos: & instrumenta tractantes (vt decet) eos
qui ad virtutē erudiunt ciuilem: in maiori etate exercitationem huiusmodi missam facientes: neq; id
fordidū est: neq; sordidos efficit. & in his: illius obiectionis pēdet dilutio. nam nichil prohibet quosdā

esse musice modos: & qui sordidi sunt: & sordidos efficiunt. ¶ Musica liberis adolecentulis tribu-
dam: talem esse oportere vt que nullum futuris actionibus: afferat impedimentū: neq; corpus vile effi-
ciat ac inutile ad bellicas & ciuiles operationes. sed illis tūc ad vsum profit & ad disciplinas postea. id
autem euerit. si discendo: in ijs non laborabit adolecentes que ad artificiosa certamina contendit
neq; circa admirabilia quedā & superflua: que in certamina prius: & ex certaminibus venerunt in di-
sciplinā. sed eousq; discant: vt gaudere valeant honestis melodijs & rhythmis. & non solum communī

musice oblectatione: vt animalia quedam: & mācipiorum turba ac puerorū. ¶ Neq; tibia: neq; citha-
ra. neq; aliud artificiosum: peritūq; laboris instrumentū: ciuili adolecentibus in musica institutione est
exhibendum. sed ea: que auditores bene afficiunt: tam ad musicam q̄ ad aliam disciplinā. Et q̄ ti-
biarum exercitium: illis non conueniat: patet. Primo. quia tibia non est aptum ad mores instrumentū:
quin potius cōcitatū ire. Quare ijs temporibus tibia potius vtendū est: in quibus spectacula magis
purificationem q̄ disciplinā requirunt. ¶ Secundo. quia contrarium discipline efficit: impeditq; ratio
ne vti: tiliarum sonus. Quare bene reprobauerunt eaq; vsum antiqui: & ad iuuenes: & ad liberos ho-
mines. tamen si prius vti fuissent nam magis studijs vacare valētes ob partes diuitias: & magnanimo

res ad virtutem: cū ante: tum post victoriam de Medis habitam: se ex operibus sapere putantes: ociū
rēbant: disciplinā nō iudicantes: sed indagantes qua de causa: tiliarum vsum: tunc ad disciplinā
receptus est. nā quidam qui Lacedemone choris preerat: ille idem: & Athenis tibijs chorum fecit: &
in regione sic vt ā multi fere liberorum: hanc sibi tiliarum vendicarent disciplinā. vt patet ex tabula:

quam Thralippus apposuit: cū chorum exhibuisset ephantide. at vero postmodū oboleuit huiusmo-
di mos: & reprobari cepta est tibia: cū iam p̄ experientiam: ad melius iudicandū puentum est: quid ad
virtutē p̄tinet: & quid nō. & simili modo permulta vetustorū instrumentorū. ceu pēctades: & barbiti:
& que ad voluptatē audiētiū contendūt: vt heptagona: & trigona: & sambuce reprobata sunt: & cū-
cta que indigent perita manuum gesticatione. Tercio. quia rationabiliter ob oris deformitatem tibiae
reiciende essent: tamen si etiam longe rationabilis refutetur: q̄ nichil ad intelligētiā & mētem con-
ferunt. vt fabula de minerua tiliarum repertrice continet. fabule narratio clara est. ¶ Instrumentore

& ope: musices: artificiosam disciplinā nō decere liberos adolecentes. nam artificiosa: ea posita est:
que versatur in certaminū emulationibus. at quisquis in illis agit. non proprie: q̄ ipsius virtutis gra-
tia agit: sed ad audiētiū plausum: & vt eos delectet: & onerosa quidem & illiberali delectatione.
Quare non liberi hominis censemus esse huiusmodi opus: sed qui id exercent viles admodum & sor-
didos fieri contingit. nec ab re quidem. nam finis ad quem: vt ad signū id faciūt: impulsus est: spectatō
enim onerosus existens: musice varietatem inducere consuevit. Quare & artifices: ad ipsum curam
suam: studiumq; adhibentes: ipse quales quosdā: instabiles & sordidos facit perinde ac corpora. p̄-
pter motus fieri solent.

ANNOTATIONES AD CAP SEXTVM.

T Archite organum recte repperitum est. Id ad Archite organum platagen nōcupant. estq;
vt aīst̄ *αρχιτε οργανον* *αρχον και χορον πατεραιον* etc: quedā species organi: & sonū
& strepitū edentis. ¶ Er̄t autem hoc: si neq; in illa laborabunt: que ad certamen artifi-
ciorum pertinent: neq; circa admirabilia quedam & superflua: que in certamina prius: & de cer-
taminibus in disciplinā venere. Liberales non est ex hoc documento: non modo in musica sed ne

Sypontinus.
Diomedes.
Virgilius.
Mantuanus
Prudentius
Epistola Cice-
ronis.
Epist. plinij
Epist. francisci
philosophi.
Rhetorica.
Ciceronis.
Historia sacre.
Iosephus.
Egeſippus.
Heraclides.
Agiographi.
Aristoteles.
Boetius.
Nicomachus
Euclides.
Ptolomeus
Physica.
Ethica.
Politica.
Economica.
Metaphysica.
Totū vetus or-
ganum.
Euangelia:
Actus
Epistole.
Apocalypſis:
Cyprianus
Hilarius.
Origenes.
Augustinus.
Hieronymus.
Athanasius
Nazarenus.
Damaſce.
Ni. Cusa.
Dionysius.
Hieronymus.

in aliqua quidem disciplina in admirandis quibusdam subtilibus & superfluis generosis adoleſcen-
tes exercere. & ex Aristotele/Platone/ceterisq; qui bonos auctores phamam sunt cōsecuti cogno-
ſcere promptum eſt: huiusmodi admiranda preſentim in doctis: ſed reuera futūta: (ne ſubtilia dicam)
que interdum & in certamē cōtentionis forū veniunt: & in ſtudioſum perniciē: qualia ſunt indigna ſo-
phismata obligationem iēdicula inextricabilia: vane pronuntiata: calculatorum ſycophantia/ ſuper-
ſua circa qualisq; di/ciplinas: non eſſe in di/ciplinam tranſferenda: neq; in illis cogere iuveni animos
depraveſcere. ied faciendū: ceu in preclariſſimis quibusdam locis: etiam nunc facere audio: vnde &
merentur laudem. vt bonorum auctore libri (reſectis abſq; certa auctoris alicuius littera: gloſſemata
& frigidiſſimis phāſiſis) legantur: ipſeq; cū in philoſophicis: tum in ſacris eloquijs primarie littere.
perinde atq; grammatici: qui Virgilium dicunt: nūq; ſe virgilium audiſſe dicant: qui litteram iſtam
& heroicos ipſos vt auctor cōpoſuit: non didicerint. & tunc licet inter legendū auctores ipſos illas in-
terpretationes: & commentarios a pſtinentibus cōmendari qui ſcite ad auctorem intelligētiā faciūt
& litteram iſtam patentem atq; perulam. poterunt igitur qui docendi prouincias ſuſcipiunt ſuos au-
ditores ammonere in grammaticis quo ad precepta prodeſſe & Sypontinum & diomedem legi: & ta-
les: neq; nimis immorandum. ad carmen: Virgilium & Mantuanum alterum: caſtumq; & celibē Pru-
dentium: & ſi qui ſimiles: multitudo tamē confundit in oratione liberiori: & que lege carminis ſoluta
eſt: epiſtolas Ciceronis/ Plinij ſecundi/ Franciſci philoſophi. in rhetoricis: precepta Ciceronis. Si deſecta
ſunt: hiſtorie: poſt ſacram: caſtores ſunt Iosephus & Egeſippus/ religioſiores Heraclides/ & Anographi.
in dialēcticis: logicam Aristotelis ad litteram: non precariam: queſita a Boetio & alijs fideis interpreti-
bus intelligentia. In Arithmetica: Nicomachus Boetij/ In muſica: euſdem muſicam. In Geometria:
Euclidem. In Aſtologia Ptolomei theoreticam que eſt magna cōpoſino. In naturalibus/ Moralibus: re-
bus publicis & re familiari: Acroamaticorum Phyſicorum. Ethicorum. Politicorum. Economicorum/ Ari-
ſtotelis e fonte puri bibantur liquores. ex his enim legitime tranſitur ad leges: non vt dicitur quis/ nō
vt ruſtic coccoſat effuſgeat oſtro: ſed vt ſu ſidos/ icorruptuſq; iuſtitię miniſter. Sed qui volet hec ad
finem deducere ſuperiorem/ felicisq; octum: preparatur in libris Aristotelis: qui tranſmundanoti &
metaphyſicorum ſunt: quicq; de prima ſupramūdanāq; philoſophia nuncupāt. hinc libri ſacri cum
veneratione traſcent. quibus aſſint comies Cyprianus. Hilarius. Origenes. Hieronymus. Auguſtinus
Chryſoſtomus. Athanaſius. Nanzarenus. Damaſcenus/ & ſimiles. in his autem mente purga/ & ſen-
ſibus exercitatio: aſſione vite conſentanea: & morum honeſtate/ calcatis vitijs: ſi mens generioſior: ele-
uatiores contemplationes affectu/ paulatim ex libris Cuſe ſurgat/ & diuini Dionyſij/ & ſi qui ſunt ſi-
miles hanc procul dubio liberalem & ingenuam: putauerim eſſe inſtitutionem. Et facit Hieronymus
(ne omnino ſine teſte loquar) pio roſane cuiuſdam virginis inſtitutione ſenſibiles: diſcat inquit primo
pſalterium. his ſe canonicis/ ſandam vocet. & in prouerbijſ Salomonis: erudiatur ad vitam. i eccleſiaſte
conſueſcat que mundi ſunt calcare. in lob virtutis & patientie exempla ſeſetur. ad euangelia traſſeat.
tamq; ea poſitura de manibus: apoſtolorum acta & epiſtolas toto cordis imbibat voluntate. Cūq; pe-
dons ſui cellarium his opibus locupletauerit: mādēt memorie pphetas/ pentateuchū regū/ & paralipo-
menō libros. Eſdre quoq; & Heſter volumina. ad vitimū ſine piculo diſcat canticū canticorū. quē libris
ſi ex corde legerit: ſub carnalibus vt his ſpiritu alū nupit/ & epiſtalamum non intelligens. periculoſi
eſt ne vulneretur. Caveat omnia apocripha. & ſi qñ ea non ad dogmatū veritatē ſed ad ſignorū reue-
rentiā legere voluerit: ſciat non eorum eſſe: quorum titulus prenotatur: multaq; his admixta vicioſa: &
grādis eſſe prudētie/ auz/ in luto qñere. Ciprianū opuscula ſemp in manu teneat. Athanaſij epiſtola &
Hylarij libris moſſenſo pcurat pede. ille & traſatibus/ illoq; deſe/ & en/ ingenijs: in quorum libris pie-
tas fidei non facillat. ceteros ſic legat: vt magis iudicet q̄ ſequat. Sed de his ſatis.

De harmoniſis/ rythmīs/ melodijs/ moralibus/ actiuis/ abſtraſtiuis/ & que quibus:
etatiſus. Cap. VII

Onſiderandum preterea eſt de harmoniſis & rythmīs: vtrum ad diſciplinam
omnibus vtendum ſit harmoniſis & omnibus rythmīs. an diſtinguendum ¹⁶
Deinde vtrum illis qui eruditionis cauſa laborant: eandem diſſinitionem
tribuamus: an tertium quid aliud. Quoniam videmus muſicam eſſe per me-
lodiam & rythmos: horum vtrūq; latere non debet. quā vīm habeat ad do-
ctrinam & vtrum preferenda magis ſit ea pars: que in melodijs conſiſtit:
an ea que in rythmīs. Putantes igitur multa de his eſſe diſta recte a muſi-
cis quibusdā: qui nūc ſū: & a philoſophis: qui peritiā habent hmoi diſcipline: diſcuſſionem ¹⁷
& examē ſingularum partū illis diſtinctum: qui perquirere volēt. nos aut legitime ſolum

- modo in genere de ipsa dicamus. ¶ Cum illa pōetur a nobis melodiarum diuisio quā fa-
ciunt quidam philosophi: q̄ alie sunt morales alie effectiue: alie abstractiue ponentes natu-
ram earū ad singula istorum propriam. Dicimus autem non vnus vtilitatis gratia oportere
musica vti sed multarum: nā & doctrine gratia & purificationis: quid autem purificationē
intelligamus nunc simpliciter alias vero diligentius in his qui de poetica dicet tertio gra-
tia degendi oculi quietisq; causa & remissionis curarum. ¶ Patet omnibus harmoniis esse
vtendum: sed non eodem modo. verum ad doctrinam quidem moralibus esse vtendum maxi-
me: ad auditionē vero alio pulsante effectiua & abstractiua nam affectio illa que contin-
git circa auidios quorūdam vehementer in cunctis existit. Differt autem secundum magis
& minus: ceu cōmiseratio & metus & preterea abstractio animi. nā per hunc modū deuoti
& supplices quidam fiunt: videmus autem ex sacris melodis ita affici: quando vniū expi-
antibus animā carminibus: quasi medicina freros & purificatione. Hoc idē euenire necessa-
riū est iis: qui cōmiseratione & q̄ metu & qui aliis affectibus detinentur: aliis quantiscūq;
talia contingat fieri: q̄ in omnibus purificationē quandam & allevationem cum voluptate.
Similiter autem carmina purificatiua: letitiam afferunt innocuā hominibus. quapropter ta-
libus harmoniis & talibus carminibus: spectandi sunt illi qui theatralem musicam tractant
certatores. sed cū spectator sit duplex: alter ingenuus & doctus: alter vilis & indoctus ex opo-
ficiis turbis vrbana: his quoq; accommodanda sunt certamina & spectacula ad cessatio-
nem & quietem. vt enim illorum animi distorte sunt a naturali habitudine: sic harmoniæ
& melodiarum distortionēs sunt quedā: & ille sunt vehemente ac rigide. Delectat vero sin-
gulos id quod nature sue sit aptū. q̄ obrem licentia permittenda est iis: qui de arte musica cer-
tant: vt ad huiusmodi spectatiōē tali genere vtant musice. ¶ Ad doctrinam vero (quē admo-
dum dictum est) moralibus melodiis est vtendum & talibus harmoniis: qualis est Dorica: vt
furra diximus. Recipienda est & alia quancūq; nobis suadent: qui in philosophia: musicas
versant. Socrates vero in libris de republica non recte phrygiā adiungit tantummodo ad Do-
ricam: licet improbus tibi ex instrumentis habet enicandē vim Phrygia in harmoniis:
quam habet Tibia in instrumentis. ambe enim concitant animos: & in affectus impellunt.
Ostendit hoc poesis. tota enī bacchatio & tota huiusmodi cōcitatio: maxime omnium instru-
mentorum pre Tibia fit harmonia vero phrygia maxime hunc modum habet: ceu Dithy-
rambus manifeste videt esse Phrygius. cuius quidem rei plura efferunt argumēta: qui circa
hmoī reges intelligētiam vacant. Et inter cetera illud: qd̄ Philoxenus aggressus Dorice facere
dithyrambos in fabulis non potuit: sed ab huius natura tractus fuit ad Phrygiā harmoniā
que maxime illis cōgruebat. Doricam autem fatentur omnes cōstātem esse ac firmam: mo-
remq; summo opere cōtinere virilem. ¶ Preterea cum modum extremorū laudemus: sumen-
dumq; esse dixerimus: Dorica autē hāc habeat naturam ad alias harmonias manifestū est: q̄
Dorica pre ceteris decens est iunioris addiscere. ¶ Sed duo cōsideranda sunt: vñū quid possi-
bile: alterum quid deceat. nā possibilis quisq; aggredi potius & cōuenientia sibi debet. Sū-
t autem hec determinata etatibus. ceu defessa tā tempore nō facile est alti spiritus cantilenas
canere: sed talibus natura subicit remissas. Ex quo Socrate in hoc quoq; merito reprehēdū
quidam ex iis: qui circa Musicam versant: q̄ remissores harmonias improbauit ad doctrinā
quasi vinolentia accipiens: illas non secundū vinolentie naturā (nam vinolētia magis de
bacchari facit) sed defessas quare & ad futuram etatem senio: opus est huiusmodi harmo-
nias attingere & huiusmodi melodias. Preterea si qua est talium harmoniarum: que conue-
niat puerorum etati ex eo quā possit ornatum simul doctrināq; ferre: quod Lydia maxime
nā faciente: sed medium possibile atq; decens.

SEPTIMI CAP. COMMENTARIUS.

- 26 Vestiones tres. Prima. vtrū ad musicā disciplinā oibus vtēdū sit harmoniis & omni-
bus rhythmis: an distinguendū. ¶ Scda. vtrū ijs qui operā discipline discēde nauant:
eandē determinationē ponimus: an quandā alia tertiā. ¶ Tertia. Cū musice vna ps
in melopoeia: melodisq; versati & altera in rhythmis: vtrū ea q̄ probe vti melo prefe-
rēda sit illi: que bñ vti rhythmis. ¶ Ex ista de hūc determinatione nōc inquirēdū
nō esse. nā hec cognitio a musicis & nōnullis philosophis: qui sufficiētē habēt mu-
sicē cognitiōē: si qui desideraret ingrenda esset. nōc autē & iure quidā modi minerarū de hmoī esse di-

Dorica.
Melodia
Socrates.
Phrygia.
Dorica.

Dithyrambus.
Philoxenus

Socrates.

Lydia.

¶ Non vnus vtilitatis gratia sed multarum musica vtendū. nā quidam de hac re philosopha-
 tum: diuidit: melodias in morales tractuas: & abstractus: ponentes quidē harmoniā naturā vni-
 cuiq; istarū accommodatam. non igit ad vniū musicā sed ad multa vtilitatē habet. Habet enim vtilitatē
 & ad eruditionē: & ad purificationē: immo aliq; affectū sedationē: terro ad vitam degendā: & quanto
 & ad curatū remissionē: & per locum quietē relaxationemq; laborē. **¶** Omnibus harmonijs: & mo-
 ralibus: & abstrus: & abstractus esse vtendum: sed non ad eundem vniū. Nam ad disciplinē institu-
 tionē: moralibus vtendum est ad oblationem vero que auditu hauriū: alijs manu operantibus: abstru-
 tis: & abstractus vtendū intendū ad purificationē: & interdum ad quietē remissionemq; laborum
 ad purificationē quidē. quia affectio animi q̄ circa quasdam animas vehementer contingit: illa cūctis
 inextirpā: differenter tamen secundū magis & minus. vt cōmilitariū: metus: raptus animi: hoc enī mo-
 tu quidā occupati sunt. videmus enim cos cū factis melodijs vtiū: si qui a furoribus expiūt animā
 restitutos quasi medicīnā adeptos & purificationē. Et hoc idem necessariū est euentis ex melis: sijs q̄
 prius cōmirationē: & metu: & alijs affectibus detinent: & alijs qui aliquantulū talibus efficiuntur:
 & fieri in omnibus per melodias purificationē: & allevationem cū voluptate. Simili quoq; modome
 lodie q̄ ad purificationē spectant: leticiam afferūt hominibus innocuū. Quare talibus harmonijs talibz
 busq; melodijs spectandi sunt: si qui cōcertantes theatralē musicā tractant. Ad quietē vero & rela-
 xationem laborij: cum duplex sit spectator: vnus liber & eruditus: & alter onerosus & illiberalis: vt qui
 cōfluit ex opificibus & mercenarijs: ad spectatorem genere harmonie est vtendū. liberali quidem &
 moderato ad liberā. & illiberali ac vehemēti ad illiberalē: fordidiq; auditorē: nā vt opificū for-
 didiorq; anime disorte sunt a naturali habitudine sic & harmonia disortiones sunt: & melodiariū
 q̄dam: & igitur & inflexiles: atq; singulos: id quod est nature sue cōsentaneū delectat. Quare potestas
 faciendā est: si qui in musica certamen suscipiūt: vt ad spectatōrē qualis ipse fuerit: & musicā quoq;
 exhibeant talē. **¶** Ad adolescentē liberalem institutionem. Dorica harmonia esse vtendum: & alia
 quāq; in philosophia & musica legitime versati suadēt esse recipiendā. Phrygiā autē non cōuenire.
¶ Primo: quia Dorica maxime harmonia: moralis est: quā omnes faten: ut constantē: firmū: ac viri-
 liter cōtēnere morē ad doctrinā autē: prius dictū est vtendū esse moralibus harmonijs. Phrygia vero:
 vt tibi concitatuā est: magis consentanea dithyrbis: & bacchationibus. Vnde Socrates minime
 approbandus est: qui in republicā eam Doricē ad iuuentutis disciplinā copulauit. huius enim rei argu-
 mento: philoxenus musicus. qui cū tentasset harmonia Doricā dihyrambo facere fabulas haud quāq;
 potuit: sed ad phrygiā tractus est harmoniū: quē illius erat nature: & q̄ maxime congruit dihyrambis.
¶ Secundo: quia medium extremorū laudamus: sumēdūq; esse diximus: atq; Doricā naturā medijs
 ad alias habet harmonias: maxime igit dorici per ceteris decens est iuniorē addicere. **¶** Harmo-
 nie sunt eratibus accommodāde. nam quisq; possibilia sibi: & conuenientia potius aggredi debet.
 hac determinata sunt: etatibus: vt scissū iam etatē: nō facile est alti spiritus cōtēnere: cānentes cānere sed talibus
 natura subiecit remissas. & eas: si que conueniunt puorū etatē: maxime Lydia quia ornati doctrināq;
 simul ferre possit. viros autē: mediocres: & he tres determinationes in disciplinā faciendē: sed medijs
 & possibile & decens. Et Socratem reprehēdunt quidā eorūq; in musica versatū: q̄ remissiores har-
 monias improbauit ad disciplinā: quasi violentas. vērū id non est secundum violentiē potentiam:
 violentia enim impetuosa res est: huiusmodi autem harmonie: languide ac desesse.

ANNOTATIONES AD CAP. SEPTIMUM.

Cum videmus musicam esse per melodiam & rhythmos Melodia: vel parti musice: quae melo-
poesia dicitur subieci. fignis voce: vt cantu. flatu: vt tibie fistule: sambuce. tactu: vt lyre: barbiti.
cithare. Rhythmus subieci rhythimopoie. fignis rhythmi: numeris: aut in quantitate syllaba-
rum & in numero pedum feruatis: vt iambici: trochaici: & id genus lyrici rhythmi. aut in nu-
mero syllabarum solis: simili quadam seruata emelle euphonia: quae sonoris cadētia. quales rhythmi cō-
plures vernaculi sunt Itali vt Dantici Petrarchiaci. Gallici: vt Meduniani. Molinetiani ac similes. cete-
rū carmina vt heroica: magis famulantur musice epopoie. Et hec musica poetice pōt esse qd in sequenti
annotatione plenius. ¶ A verso autem diligenter in istiusq; de poetica dicitur. Poetice scriptis Aristoteli
remotis: vbi ostēdit qd de melicis & epicis agitur: musicē purificādi: serenādi: sedādiq; & perturbationibus
aiois vim habere. Verū quia hic de poetica fermo incidit: parca forsitā de ea pōttingere: non fuerit
illud audire. Tres eius partes faciunt. dēpictiua in fignis: in re: vel actum: narratiua communē.
Actiue partes sunt tragedia. comedia. satyrica. mimica. Narratiue partes: morales historica: doctrina-
lis. Communis partes: epopoia melopoia quē & lyrica: elegiaca. dithyrambica: iābographa. epigra-
marographa. hymnographa. afmatographa. epitalamographa. moneia. bucolica. georgica. ¶ Tra-
gedia: heroum. regū. tyrannorū. in aduersis acta cōprehēdit. hec apud latinos pretextata dicitur: pre-

Melodia
Melopoeia.
Rhythmus.
Rhythmopoeia
Epopoeia
Dramatica
Exergematica.
Coena id est
actua.
Narratiua,
Comunis,
Tragedia,
Protestara

texta genere amictus quo reges & latinorum magistratus utebantur. tragedie scriptores: tragici & tragedi dicitur. seu fuerit Eichylus. Sophocles. Euripides. Arion. Phrynus. Ion. Acheus. Pacuvius. Ennius. Seneca. ¶ Comedia greca: priuata ciuileue vitam comprehendit. cui proprium est conuicia spargere dicenda sermones: & icumilitates continere. sed comedia latina: fere poetis mimica est. que & palatina fabula: & togata: & tabernaria: & atellana: & planipes. qui scribitur: comici & comedi dicuntur. vt Salsarion. Eupolis. Aristophanes. Cratinus. Pherecrates. Menander. Philemon. Philistion. Terentius. Plautus. ¶ Satura greca: res tragicas & graues comprehendebat: satyros rusticos inducens. vt interim iocis lusuibus salubribus: peccator mulceret. huius proprium nomen: icumilitates: cu lusuibus miscere. has fabulas latini Atellanas vocant. Satura latina: aliud poematos genus: aliquid actiuu & mimici continent. Scriptores: satyrici. vt Pratinas. Lucilius. Oratius. Iuuenalis. Persius. ¶ Mimica: est sermonis & actus cuiusq; imitatio citra reuerentiam vili: & factio: cum lasciuia representatio. qui scribunt: poete & Mimi. vt Sophon. mimice apud latinos: ferre fabule palliata. togate. tabernarie. atellane. planipedes. ¶ Palliata fabula: q; a grecis couersa: comedie nomen tenet: & habitu greco representabat. est eni pallium: grecoru amictus. vt ea que Terentij & Plauti. ¶ Togata fabula: in qua habitu Romano fiebat representatio. nam toga romanus amictus: & hec comedie grece respondet. Tabernaria: per humiles personas representabat. ¶ Atellana dictis iocularibus: & satyricis grecis similibus fabulam peragebat. ab Atella vici: vnde dicta. ¶ Planipes: mimica erat: in qua nudis pedibus in scena representato. res veniebant. sed tragicis: cu cothurnis. & cornici cum foecis. Nunc ad secunda partem. Moralis: morum & vite: precepta continet. vt pars magna georgicorum. Hesiodi. Teognides. Phocylides. Menander epistole Oratij. ¶ Historica: genealogias: & priscarum rerum monumenta: vt plurimu ficticia. vt Theogonia. Hesiodi: Metamorphosis Ouidij. Lucanus. Statius. ¶ Doctrinalis: que aliquid docet: vt georgicon Virgilij: de agricultura: haliutica Oppiani de piscibus. Manilius. & Aratus: & vrania Pontani de astris: Macer de herbis. Quintus Terentius de medicina: priscianus de situ orbis: Lucretius de physologia Bonini: contrarius de natura rerum. Faustus de virtutibus: Bigi opuscula christiana & similia. & hos etiam scriptores: epopoeos vocant nonnulli. ¶ Epopoeia heroica continet: que preclara gesta heroum. & fortium viros describit. vt ilias: & odyssa Homeri. Eneis Virgilij. Pharsalia Lucani. scriptores epopoei: & epici dicuntur. ¶ Melopoeia que & melica: adiectio musico instrumento: vt lyra: ciuiliu raz: barbito: & huiusmodi peragi solebat. Scriptores: lyrici poete dicti sunt. ¶ Elegia: hexametro pentametro lamentationes & luctus decantant. Scriptores. Elegiographi. vt Callimachus. Philetus. Ovidius. Propertius. Tibullus. ¶ Dithyrambica: que canit bacchum: & que molisiam carmina inuoluit & implicat: bachicos modos: ebriosq; & ilanos imitata: que & dithyrambopoeia dicitur. Scriptores dithyrambici: & cyclici. vt Arion. Philoxenus. Pindarus. ¶ Iambographa: iambicis carminibus maledicta contorquet. Scriptores: iambici. vt Archilochus. Hipponax. ¶ Epigrammatographi: istas: domos. loca. donaria. vario carmine laudat: aut vituperat. scriptores Epigrammatographi. vt Simonides. Palladius. Agathias. Martialis. Claudianus. Oratius. Hymnographi: dorum hymnos canit: & hec impura: que vero pura: vnius deis sanctorumq; concinit laudes. Scriptores: hymnidici & hymnographi. impuri. vt Orpheus. Homerus. Callimachus. puri vero David: Hierotheus. Prudentius. Chrysostomus. Hilarius. Hieronymus. Ambrosius & pleriq; alij. ¶ Asmatographa: ad lyram: barbyton: citharam & alia musica instrumenta: carmen condit. Scriptores. Asmatographi: & cantores sunt. Demodocus. Phemius. Automedes. & ferre insignes: primo nostro euo fuerunt Bunous. Ogganuis. at vero nunc etiam vite superflites asmatographi posteritati commendabiles (ne tempora nostra tanq; sine musis taceamus) Alexander laspar. Iosephinus: & qui cum Homero Phemio certare possit: Attribas Feunus. ¶ Epithalamio grapha: nuptiarum solennia carmine celebrat. Scriptores: epithalamio graphi. vt Agamemnor. Hesiodus. Theocritus. Catullus. Claudianus. Ausonius. ¶ Moneda: vnicam personam insignem reddit. Scriptores: monede. vt in multis epitaphiographi. ¶ Georgica: agricolationis precepta continet. Scriptores: georgici Hesiodus. Virgilius. ¶ Bucolica: pastorum & agrisium mores imitatur: & sermones. Scriptores: bucolici. vt Bion. Theocritus. Virgilius. ¶ Verum de his omnibus: qui ad optime ciuitatis formidos adolescentes: & ciuium liberos: precipue pueri admittendi. morales: doctrinales: epopoei: & puriores hymnographi. ceteros iubet Plato ab optima ciuitate esse pellendos. quales sunt Tragedici. Comedi. Satyrici. Mimici. Elegiographi. Dithyrambographi: iambographi: & similes. sed sicut hi poemis mollem aut efferam & distrahentem: aut maledicam continent: ita in ciuitatis lapsis (sicut locus talibus sit) tantum permitti debet: quib; etiam musq; debet. sed hec pro annotatione poetices Aristotelis satis. ¶ Cui dithyrambus: manifeste videtur esse 39 Pthyrgius. Dithyrambi hymni erant ad bachum: dithyrambus bacchi nomen a duabus vocibus: quibus: egeus & a poetis fabulatura: cesa Semeles aluo: et a Iouis femore. ¶ Dorica autem hanc habeat na-

Myxolidia.
Phrygia.
Donica
Lydia.
Chroma.
Enarmomici
Diatonicum.

turam Harmoniarum quedam sunt molles & effeminate: vt Myxolydie quedam concitatie: vehementes & furbunde: vt phrygie. quedam vero moderate: & viles. vt Donice: & lydie. ceu fere apud nos harmonie galle: molles. itale: luctuose. germane & britanne: magis viles. Eluetiane: concitatie: veluti & in generibus melorum. apud mulicos: chromaticum molle est. enarmomici cōcitatum. & diatonicum: moderatum. & quāq; ita est cum suam naturam seruant: & inuicē comparant: in diatonico tamen melo: camene quedam sunt molles. sunt efferate sunt molles: sunt luctuose: sunt vinolente bachantes dithyrambici: ei sunt viles: & ita in vnaquaq; gente & natione: secundum habitantium mores. & vbiq; quod concitatum: vehemens: effertum: dissolutum: in excessu est: & id quod superabundantia in vicij. quod. mole fractum. effeminatū: luctuosum: molles cantūs amores: in defectu & quod defectus in vicij: quod vero moderatū: viles: equatū in mediocritate: & quod virtus in moribus. quare huiusmodi moderata: & equabilis harmonia: liberis institutionibus est accommodanda. cetere vero explodande: nisi forte ad aliquā animi languētis explanationem: ceu pharmaca: & vena quandoq; pmissura: aduersē valitudinis amouēde gratia. & vt hec tria: excessus defectus & equabilitas in harmonijs & melis: ita suo modo in Rhythmicis & epicis reperiant: quorum q̄ moderata: moralia & doctrinalia: acceptanda: maxime in adolescentum exercitamentis: reliqua vero fugienda. & hec pro Politicorum dicta sunt satis.

COCTO LIBRORVM POLITICORVM HOC EST DE
REBVS PVBLCIS ARISTOTELIS DEO (QVI
SOLVS OMNIVM OPTIMVS
GVBERNATOR EST)
ADIVTORE.
F I N I S.

LEONARDI ARETINI IN LIBROS ECONOMICORVM ARISTOTELIS PROLOGVS. AD COSMVM MEDICVM.

Tydeus.
Homerus.
Theban.
Staius.

Reciōs sunt interdum parū corporis munuscula: quod lapilli gēnēte stant. Et homines nōnūq; pusilli. grandioribus preualēt: vt de Tydeo scribit Homerus. a quo breui & exiguo: Thebanos omnes certaminibus lōge superatos fuisse tradit. Staius quoq; Homerum: credo: secutus: de eodē inquit. Maior i exiguo regnabat corpore virtus. Tu igit Cosma dulcissime hoc quicquid est libelli. ob pagine breuitatem: nequāq; spernas. pusillū quidem est: at viribus amplum. & precio dignū. quod ego per has ferias e greco interpretatus: non immerito (vt mihi videor) tibi potissimum destinatus. cui enim rectius de gubernatione exercitus precipi foret: q̄ illi qui exercitū habeat: cui rursus de re familiaris administratione: q̄ ei qui rem amplam possidet: & rueri illam cū lau de gliscit: & augere cū dignitate: Licet ergo tu ipse per te multum sapias: & a patre tuo viro sapientissimo quod tūc audire possis: opere precii tamen erit. qui de re familiari tradiderūt: excellentissima philosophos: ingentia cognouisse. Vt enim medicine finis est sanitas: ita rei familiaris diuitias. finem esse cōstat. sunt vero viles diuitie: cum & omniā mēto sint possidētibus: & ad virtutem exercendā suppedirent: fugiuntur: psumunt etiam patris: qui facilius per illas. ad honores: dignitatesq; subleuant. nā quos virtutibus obstat res angusta domi: haud facile emergunt. vt poete nostri dicat sententia. Quare tūc vōstrū: nūm patorū multo magis charitate: illarū amplificationis (quo ad honeste possumus) studendum est. quoniam a philosophis in bonis numerant: & ad felicitatem prīnere credunt. Tu igit harum precepta reuim in hoc libello Aristotelis leges. Ego vero non solum transulsi e greco: vt maxime consonū esse putauī: vñ etiam explanationē quandā obscurorum i verborū adiunxi. quo tibi legenti diuiciōr esset. Primum igit illud pmittendum: duas philosophie esse partes: quarum altera in cognitione rerum: altera in agendo versat. Prima pars fere p̄tinet ad illa: quorum finis est ipsa cognitio. Actiua vero p̄cepta vite continet: que scire parum est: aut deducas in actū. Ea vero p̄cepta diuiduntur in tria: aut enim circa mores: non in finem: aut circa rem familiarem: aut circa rem publicam: harum primam ethicam secundum Economicam: tertiam Politicam greci appellant. nos vt (opinor) nostris vocabulis vti magis decet q̄ alienis. Nūc ad textum Aristotelis veniamus.

Explanatio
hec: circa finē
voluminis ha-
betur.

ECONOMICORVM ARISTOTELIS RECOGNITOR ET EXPLANATOR IACOBO FABRO STAPVLENSI LIBER PRIMVS.

De differentia & conuenientia Politice & Economicæ & ordine earum. Cap.

Reipublice
subiecta
est
legis

Refamiliaris & reipublica inter se differunt: nō solum quānum domus & ciuitas
(hec enim sunt earum subiecta: uerū etiam illo q in re publica quidē plures impe
rant in re familiarī unus dūtaxat est imperator & rector. Quēdam enim artes dī
stinguuntur: nec est eiusdem fecisse & facto uti: quemadmodū lyra & fistulis. sed
reipublice discipline est ciuitatē ab initio cōstituisse & cōstituta bene uti. Itaq; pater etiā
esse reifamiliaris parare domū: & illa uti. ¶ Ciuitas quidē est multitudo domorū: agro &
pecuniis sufficienter abundans ad bene viuendum. Id autem ex eo patet: q si compotes hu
ius esse nequeūt: societas soluitur. Insuper huius gratia in vnum cōueniūt. cuius autem gra
tia vniūquodq; est & fuit: & substantia sua hec existit. Itaq; pater priorē esse generatōe rem
familiārē q reipublicam: nam & opus illius est: particula enim ciuitatis: domus est: cōsi
derandū igitur de re familiarī: & quid illius sit opus.

Ciuitas
quid

Domus subiecta
reipublice
est
legis
subiecta
est
legis
subiecta
est
legis

PRIMI CAP. PRIMI ECONOMICORVM ARISTOTELIS COMMENTARIVS:

Economic id est reifamiliaris ac domestica: & politice id est reipublica inter se differunt
atq; cōueniunt. Differūt quidem: quia rei domesticæ subiectū domus est: rei autem publi
cæ: ciuitas. & non modo tantū differunt: quantū earum subiecta domus & ciuitates: verum
& in hoc quoq; q in re publica multi imperant: ut cap. 8. sexti Politicorum dictum est. at in re famili
ari: vnus solus: ut patrifamiliaris est imperiū. differunt igitur: atq; enā cōueniunt: nam ut reipublice
est ciuitas ab initio cōstituta: & ea cōstituta bene uti: ita quoq; & reifamiliaris domū parare: et il
la parata eodē modo uti. neq; enim simile est uti in quibuscūq; artibus: vbi hec officia parare inq; & vbi
diuiditur: atq; separant. ut non est eiusdem parare: efficeretq; lyram & fistulā: & lyra fistulāq; uti. sed
hoc ad musicū lyricū: aut tibicīneq; illud vero ad fabrum: lyre: fistuleue artifices. ¶ Reifamiliaris
republica gñatione prior: nam ciuitas multitudo domorū est: & regione & possessiōibus ad bene vi
uendū sufficienter abundans. quod quidē & ex hoc perspicuū est. Primo quia si ad bene viuendū suf
ficientiā assequi nequeant: soluitur societas. Secundo: quia gratia huiusmodi sufficientie ad bene vi
uendū in vnum cēsu cōueniūt. re de igitur diffinua est ciuitas: multitudo esse domorū: & regione &
possessiōibus ad bene viuendū per seipsam sufficientiā abundansq; sufficienter. nā cuius gratia vnum
quodq; est & fuit: id ad suam substantiā diffinitionēq; nimirū attinet. quare & domus ciuitate: & re
familiaris reipublica prior est enim illa huius opus. particula siquidē ciuitatis domus est: cōsiderandū
igitur enī de re familiarī: & quodnam eius officium est atq; opus.

ANNOTATIONES AD CAP. PRIMVM PRIMI ECONOMICORVM ARISTOTELIS.

Argumentū primū economicorū Aristotelis. Quē in hoc primo discutiuntur sunt
hec. Primo differentia: cōuenientia: & ordo politice discipline & economicæ. Se
cūdo partes domus: & acquisitio. Tertiū cōiugalīs societas. Quarto leges viri ad
uxorē. Quinto leges domui ad seruos. Sexto economi leges: quæ sex capitulis
cōtinent: quorū maxime quantū quintum: sextū officia reifamiliaris cōtinent: pri
mū autē secundū: & tertiu magis rem familiārē declarat. ¶ Economicē grece:
nostri reifamiliaris disciplinā dicunt. illi economiā nostri patrifamiliaris. est enim
economus qui legem: ut par est: gubernāde domus habet dictus est tōi oikou nati vniūq; id est a do
mo familiāq; & lege. quare non ab re hic libertates: regulas: preceptaq; gubernāde domus continē
re intelligitur: & fere illa sola: vt ex capite quarto ad finem vsq; secundū faciliē intelligitur. quid autem sit
domus: ex numero 6. primi Politicorū cognitum est: quare & quid familiarisq; familiaris. nam sola
voīs differentia est: vt indumentū & vestis: quod vna voce vocatur apud grecos dicitur. & fere primū
Politicoꝝ liber: ad hanc rei disciplinā prius est: & contra hi liberi absoluunt pleraq; quæ in Politicis
ad calcem vsq; deducta non sunt. Et plurius economicorū vt Politicoꝝ: nūcupat Aristoteles: q
economiarū multe sint species: de quibus oibus nonnulla disceptat: nā quedā regia est: quedā pri
uata: quedā ciuili: & quedam priuata ad has etiā quatuor species omnes economicæ & dispensa
tionis species reuocātū iri vult. de priuata in his duobus libris a Leonardo translatis agitur. de regia
vero: pfectiora: & ciuili in eo quem finiopeus vna cum explanatiōe economicorū: Leonardo arcum

ad sciendū referamus. ¶ Hec enim sunt earū subiecta. Subiecta disciplinarū haud latet ea appellari circa quē p̄cipue ipse defūdūt. Politica atq̄ maxime veras negociatūq̄ ac defūdāt circa reipublicas cognoscēdas: & oeconomica circa reifamiliarē & cognoscēdam & ordinandā. nimirū igit̄ res publicas politice: & reifamiliaris oeconomice res subiecte nūcupant̄. perinde atq̄ sermo latinus grammatico/anitas medico/mathesis arithmetico: & geometre magnitudo. Verū quid reipublica: ex numero 25 terrij politicoꝝ. ¶ In republica multi imperant. vt reges: consules: procōsules: censors: tribuni: p̄fecti & h̄mōi: qui varij sunt: & varij magistratus vt in annotatione numeri 56 fecit Politicoꝝ: dīdum est. ¶ Civitas quidē est multitudo domoꝝ. ciuitas numero primi Politicoꝝ: 8. & terrij 1. ¶ Q̄ si cōpotes huius esse nequeat. Omnes vite societates ad bene viuendū sufficientiā quæsiendā recte & legitime ad bene viuendū simpliciter/oblique autē & lapie/ad id quod apparet. nam reipublica regia & optimates & reipublica: s̄m virtutem viuere affectant: & ea querūt que ad eam degendam vitam sufficientiā: pauci vero potentes existimāt esse ad bene viuendū sufficientiā. dūmodo id ad pecūas sufficientiā: & populares dum sufficiat ad viuendū licentiā. he enim vite sunt: regis heroica. optimatū & reipublice: studiosa secundū quidē humanā virtutem: hec inferior illa superior. paucōꝝ potentū: atq̄ ambitiosa. popularis: petulans: dissoluta: & intēperata. & hec officia: ex superioribus libris ḡmā nifestissima. ¶ Est enim illa huius opus. partes totū constitūt: attamen partes omnes ante totius ab̄solutionē imperfecte sunt. vt omnia officia ante virtutis cōsecutionē imperfecta: adepta autem virtutis officia que obiter sequunt̄: perfecta: atq̄ virtutis opus. toto etiam absoluto/completoꝝ: partes perfectæ & vīum habētes perfectū: idq̄ a toto. nimirū igit̄ partes: totius opus quod d̄m iung. quare & merito reipublice opus quoddā domus ipsa dicit̄. sed cū ipsa tam perfectissimū vīum sit cōsecuta.

¶ De partibus domus. & vnde sumenda possessio. Cap.

¶ Omnes quidem partes sunt: homo & possessio. Quoniam vero primū in mīnima natura cuiusq̄ inspicit̄: in domo quoq̄ ita se habet. quare secundū Hesiodum hec adesse cōueniūt: domiciliū in primis mulieremq̄: & bouem aratorē. Alterum enim primū ad vītum est: alterum ad liberos. Itaq̄ oportet ea que ad vxorem spectant recte disposuisse: hoc est prouidisse. vt talis sit qualis esse debeat. ¶ Possessionis autem prima cura est: ea que secundū naturā. secundū naturā vero prior est agricultura. Secundo loco: omnia que sunt a terra. cū metallorū. & si qua alia huiusmodi. Sed agricultura p̄cipue: quoniam iusta. non enim ab hominibus: neq̄ a volentibus vt cauponaria & mercenarie: neq̄ ab inuitis querit̄. quādamo. ¶ Educatio est a matre. quare & hominibus a matre. prodest etiam hec plurimū ad fortitudinem. non enim quemadmodū viles artium corpora enutrit̄: sed talia facit. vt sub diu cōsistere & tolerare laborem valeant. & aduersus hostes pericula capefcere. soli enim hī possessiones suas extra munitiones habent.

¶ SECUNDI CAP. COMMENTARIVS.

¶ Considerationē de re familiari & eius officio aggrediet̄: quod in calce p̄cedētis cap. p̄miserat esse faciendū. primū ponens partes domus: hominē & possessionem & homo diducit in virum & vxorē. possessio autē in seruū agrum: animalia ad eum colēdum necessaria: & reliquam ad vītum necessariā supellectilem. quod Hesiodus quoquo pacto hoc carmine expressit. αἷμα δὲ καὶ παρὶ ταύτην αἷμα βοῶντα καὶ τὰ κτῆνη. domū quidē in primis mulierem & bouē aratorē. hic p̄cipue ad vītum illa vero ad liberos. dans per mulierē etiam virum intelligere: & per bouē seruū & ceterā ad cōparandū vītū necessariā possessionē. Quo fit vt cū mulier vna pars domus sit: & p̄stantior quidē: quippe que sit ad liberos & liberos: gratia: oportet oeconomice discipline studiofius: &te disponere ea que ad ipsam spectant. hoc autem est p̄parare & dilucidum facere: qualē ipsam esse oporteat. at nūc de querēda possessione: quod ad officiū reifamiliaris spectat. ¶ Possessionē hec secundū naturā est: illa vero preter naturā. & de ea que secundū naturam p̄cipua cura oeconomice esse debet. & possessionē que sunt secundū naturā. quedā ex frugibus & agricultura puenit. quedā vero ab alijs: que aut in terra aut ex terra sine cultu. pueniunt: vt metallica: silua cedua: & huiusmodi. sed potissima possessionū primūq̄ locū tenens: agricultura est. primo quā iusta. nō enim querit̄ ab hominibus: neq̄ volentibus quidē: vt nūmularia & mercenarie: neq̄ ab inuitis & nolentibus vt possessiones bellicæ. sc̄cūdo. quia ea possessio que ex agricultura. puenit: s̄m naturā est. nā oibus ita natura cōparatū est: vt a matre vītus suggeratur. quare et hominibus a terra. tertio. quia sibi ex agricultura possessionem comparare: plurimū consent ad fortitudinē & corporis vires. nō enim quemadmodū viles artes con-

pora inutilia reddunt hunc in modum & agricultura factis sed valentia sub diuo consistere & tolerare labores insuper & potentia aduersus hostes pericula subire, nam hi solius possessiones extra mutationes habent.

ANNOTATIONES AD CAP. SECUNDVM.

Omnis partes minime domus partes primo Politicorum numero 4 / enucleate sunt, & eam hic habet sententia quam & illic numero 3 eiusdem habuit. ¶ Possessio autem prima cura est ea que secundum naturam. De possessione secundum naturam sufficienter intelligitur primi Politicorum numeris a 31 ad 34. de ea vero que preter naturam numero 34. ad 40 eiusdem. quare sat esse visum hic est. loca ubi hec ostensa sunt annotasse. ¶ Secundum naturam vero prior est agricultura, de agricultura & eius populo quomodo primas partes obtineat & optimus sit inter populares dictum est numero 17 Item Politicorum & in eius annotatione.

Qualis viri & mulieris economica societas. Cap.

Erum que ad homines spectat diligenter. prima cura circa uxorem existit. Societas est enim maxime secundum naturam: maris & femine. suppositum est a nobis & aliis locis: desiderare naturam in multis efficere talia. veluti vni quodque animam. lū. est autem impossibile feminam sine mare aut mare sine femina hoc adimplere. quare eorum societas ex necessitate constituta est. ¶ Enimvero in ceteris animalibus absque ratione id fit: & in quantum nature capacia sunt & procreandi gratia solum. in cicuribus autem & prudentioribus distinguunt magis. ¶ apparent enim in his magis auxilia mutua & dilectiones & cooperationes. Maximeque in homine cōspicitur. quod non ut sint causa solum: verum etiam bene sint: mas & femina ope mutua coniunguntur. filios quoque procreant: non solum ut nature id tributū ferant verum etiam ut comoda inde percipiant. valentes enim ipsi imbecillos suo labore tuctur & alunt. mox imbecilli ob senium facti valentibus eadem reportant. ¶ Simul autem & natura per hunc circuitum adimplet sempiternitatem. ex quo secundum numerum non potest: secundum speciem. sic enim diuina prudentia vtriusque natura ordinata est: viri scilicet & mulieris ad societatem assumpta enim ea causa non ut eadem omnia vtilem habeat virtutem: sed quod ad contraria in eadem tamen cōtendentia. alterum enim robustior fecit: alterum imbecilliorē. ut hec quidem ob timorem cautiore: ille vero propter fortitudinem pugnacior esset. & alter paratior: altera paratior domi conseruat. ad opem vero effectiōe altera facultate intra limen agit: ad externam vero peruagationē imbecilla. alter ad quietem diligentior: alterius enim nutritio est: alterius crudelitas vero propria. alterius enim nutritio est: alterius crudelitas.

TERTIUM CAP. COMMENTARIVS.

Vod in finetertij numeri relictum est monstrandum: que scilicet ad mulierem spectant: hic exequi ostendens viri & mulieris societatem secundum naturam esse & necessariam & multa continere comoda. ¶ Primo. quia alijs in locis alias suppositum est: naturam multa talia ad societatem relinquere: qualia ipsa sunt. quemadmodum animalis quodque aut mutui aut orbatum non sit. atqui impossibile est feminam sine mare aut mare sine femina id generationis implere opus. quare non modo est secundum naturam sed & necessaria huiusmodi viri & mulieris in domo societas. ¶ Secundo. quia huiusmodi maris femineque necessitudo in ceteris animalibus absque rationis vsum fit: & in tantum quantum nature capacia sunt in prole gratia solum. sed in mansuetis animalibus: & pre se magis prudentie vestigiū ferentibus articulatius id declaratur. nam in talibus magis apparent auxilia mutua & dilectiones & cooperationes inuicem. & maxime omniū in homine cōspicitur. quod non ut sint solum causa sed ut bene sint viri feminaque mutuo operantes existunt. & filios procreant: non solum ut nature inseruiant: verum etiam ut comoda inde percipiant. nam que ipsi potentes ipsi impotentibus exhibuerunt: rursus ipsi ob senectutem impotentes facti eadem ab illis quidē potentibus reportant. est igitur hec societas non modo secundum naturam & necessaria: sed & multa comoda continet. ¶ Tercio. quia natura per hunc generationis circuitum sempiternitatem implet. quidquid id secundum numerum non potest: at saltem secundum speciem id queat. sic enim a deo vtriusque nature pulsum est: viri scilicet & mulieris ad vite comunione disposita enim est vtriusque natura: non ut omnia eadem vtilem habeat potentia sed quod in contrariis in eadem tamen finem cōtendentia. nam illam robustiorē fecit: hanc autem imbecilliorē: ut hec quidem ob timorem ad suauitatem cautiore ac vigilantiorē: ille vero ob fortitudinem vire

dicatior efficit. & ille foris parat: hec autem que foris parata sunt intus afferuat. & ad operum curas ille quidem & potes & firmus est: hec aut ad eas que sunt extra domus confodias debilis & inualida. et ille quidem ad ocla deterior: ad motus aut incolumior hec autem contra non igitur in omnia eadem virisq; natura accomodum habet potentia: sed quedam in contraria. in vnum tamē cōtendunt. nam circa filios generationē cōmūnem habent: sed propriā prebēt vtilitatem. nam huius est nutrire: illius vero erudire. manifestū est igitur viri & mulieris differentia fr̄ natura esse: & necessaria: & vite continue cōmoda: & quōmodo circa eos diuina pudentia illa dispensauit.

ANNOTATIONES AD CAP.TERTIVM.

Vpposium enim est a nobis in alijs locis desiderare naturā. In secundo de anima. *φωτιστάς* τῶν γὰρ τῶν ἐν τοῖς ζῴων ἔργων οὐκ ἔστιν ἡ καὶ κινημάτων τῶν ψυχῶν αὐτῶν καὶ τῶν χεῖρ. *ἡ δὲ φύσις αὐτῶν ἐστὶν ἡ φύσις τοῦ ζῴου καὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ.* In videntibus enim naturalissimum operum est: vt quęquē perfecta: & non mutila: aut quę per se ipsa spontiūq; generationē habent: alterum tale efficiant quale ipsum est. vt animalis animarū: & planta plantā. ¶ Est autē im possibile feminā sine mare aut marē sine femina. Ex mare sine femina prima parens prodijt. & vna sola fuit: de qua ppheticus sermo: ecce virgo concipiet & pariet filium: quę sine mare profudit hoim salutarem. verū id nature potestatem non fuit: sed diuina virtute operante. cui nature impossibilitates possibiles est. & cuius possibiles est nature impossibilitas. quidq; enim potest natura: punctus est caloris ignis infiniti: deus autē infinitus ignis. ¶ Apparent enim in his magis auxilia manua. Ex naturis animalū: horum apertior fides. exēpli causa. columbe iam inde a primo ortu: coniugij non deserūt. nisi celebs nātū vidua. societate alienū concubitus nō admittūt. femine parturiētī mas adest: & cultu omniū officio tangit. sepe etiam feminā pigras ad nidum euntes mas castigat: cogit intrare. exclusā iam pulsat: terram (albuginosa) potissimū premanducat: in eorum os inserit: suum ingerit: & ita: quę ita preparat ad cibum recipiendū incubūt ambo & mas & femina. mare vno cōiēnta tutū: & paup̄es viuūt. author Aristoteles nono de natura animalū. videt igitur exēpla conugalīs honestatis: & motuū subsidiij in animalibus domesticis esse pfigurat. vt homo: qui vel solus ad honestatem genitus est: vestigia honestatis in reliquis inchoat: indies ante oculos cernens in seipso perficit: tace tūc autē tāq; flos nature aliena diffugiat. ¶ Sic enim diuina p̄ouidentia. Sunt qui impietatis Aristotelem accusant: qd diuinam p̄ouidentiam in hec inferiora citra globum lunarem seisdūm negare uoluerit. quorū placita ad ambrosium vīq; & ecclesiasticos viros peruagata sunt. quod si semetip̄ nō nunc perfectio diceret *οὐκ ἔστιν ἡ φύσις ὁμοειδής· ἡ φύσις τοῦ βίου κατὰ τὸν ἐν φύσει τὸν ἐκ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς κακίας πρὸς τὸν βίον καὶ τὸν πόλεμον*

Aristoteles
Ambrosius

¶ Leges viri ad uxorem. Cap.

III

Dicitur igitur leges sint viro ad uxorem: vt *inuria cesset*. sic enim nec ipse inuria patitur. Hoc enim & communis lex inducit. vt Pythagorici dicunt: quemadmodum seruam ab laze ductam: quimime decet videri afficere inuria. ¶ Est autem viri *inuria*: extemali mulieris congressio. De congressio nis vero vsu lex sit in vsu vero vt neq; desit cum pñentes sunt: neq; absen tes impotētes sint abstinere. sed ita assuefaciendi: vt sufficiēter se habeat in pñentia & absentia. ¶ Recte vero se habet & illud Hesiodi. quæll ac cipe oportere: vt gratia moribus imbueres possis. diuersitates enim morū nequa q̄ ad dilectionē sunt apte. ¶ De ornatu vero. quemadmodū neq; mores superbos esse decet. si simul appropinquare debent: sic etiam nam nec corpora. nam illa que per ornatū sunt: nichil differunt ab histriōū vsu. tragedias in scena agentium.

TO VARTI CAP.COMMENTARIVS.

Alud ad vxorem leges quinq. ¶ Prima lex est omne eam iniuria afficiat. sic enim neq. ipse ab ea re portabit iniuria. Id enim cõmunis lex infamitatis. Pythagorei dicunt. quãdã modũ famulũ a focu ductũ minime decet iniuria afficere. ¶ Secunda. Vt ab extremo cõcubitu abstineat. nam viri erga mulierẽ iniuria. externi cõcubitus. ¶ Tertia de rei venere cõmunicatiõẽ. sic id fiane neq. vt pñtes egeant. neq. vt cum abeunt. abstinere nequeat. sed ita affuecitiendũ. & vt pñens & vt abens sciat habere. ¶ Quarta. vt vxorẽ ducat virginẽ. nam Id Hesiodi bene fe habet quo doceas mures (virgo ducatur) honestos. morum enim dissimilitudines. nequaq. res amica est. ¶ Quinta de ornatu viri ad mulierẽ. nequaq. ornatus arrogans sit. sicut & superbus. nam quẽdã modũ arrogans. sicut & superbus moribus minime decet esse. qui inuicẽ proximare debet. sic

nec corpora ornata esse ficta arrogancia & superba. nam que per huiusmodi ornatu consuetudo sit nichil ab ea cōuersatione differre videtur quam tragediarū mimi in cena representant.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. QVARTVM.

6 **U**T pythagorici dicunt. Fuit religio antiqua: vt quicunq; ad larem alculus confugisset: etiā si is esset inimicissimus: cum violare nō liceret. focus enim qui & lar/prisca illa superstio ne. facit Veste habebat. & id faciūisse Themistocle memorie proditiū est: qui cum Athe nis pulsus esset: & cum domū inimici ab se quidē misisset: offensiū introisset: quem vitare non poterat: proinus cōfugit ad larem supplex: vbi etiam apud infensissimū iniulatus remansit. lex enim cōmū nis erat: quēq; qui ad larem alculus supplex confugisset: cōtingere nefas esto. quare Pythagorici dī cebant si seruum que ad larē confugit: fas non est iniuria afficere: neq; vxorem que larem viri consu gisse videtur. ¶ Recte se habet & illud Hesiodi. ex hac lege qua vult virum sponsam virginē ducere: alia intelligat: vt virgo nubat viro. quo si orbetur: decus esse ducat: alterum nō supducere. veteres enī Rhomani: eam feminā corona pudicitie honestabant: que vno contenta matrimonio fuisset. & mu lier cū a viro mores sit acceptura: qui sit: vt viri vnius moribus formata: se alterius viri moribus victu ram credat: verū & id rōnabilius foret: vt vir vnus multas haberet vxores: quas suis moribus forma ret. cum mulieres a viro: non contra: mores accipere debeāt. sic enim appetitus a ratione: nō ratio ab appetitu mores accipit. at neq; laude prosequitur: sed bigamie notam incurrunt. Inter enim turba tes & palumbes: eque mas monogamie seruat honorem vt femina: & torque pudicitie circa collum eque videtur illos natura insinuisse: non fecus ac Romana prudētia corona pudicitie. Sic enim vale ria Messalariū soror: viro defuncto induci non potuit alterum supducere: cui semper diceret virum suum viuere. & bene nostro euo quispiam in eos qui vno non essent contenti thoro: hoc disticho lu dere visus est.

Lar.
Vesta.
Themistocles

Valeria.
Beroakdas su
nior.

¶ Qui semel vxorem duxit: queritq; secundam.

Naufragus menterum naufragium lequitur.

¶ Circa ornatum vero. Si vir non debet esse fictus: & superfluous in habituantē minus mulier. nam & natura videtur mares magis ornasse q̃ feminas. sic enim in turribus pavonibus: & alijs autē spe ciebus: & quadrupedibus: inueni facillimū est. & id admodū impudēs: vt superfluo & fucario ornatu studeat mulier viro suo placere non potius simplicitate modestia: fide: castitate: probis moribus: nō male imitata probitate insignē Pauli Emilij Corneliā. que cuidā campane mulieri lapillos illi aurū: p̃ciosāq; vestem ostendit: & querēti vt eius ipsi ornamenta mōstraret: respondisse fertor: dum e liti cetero ludo filij redirent. quibus euocatis: respice inquit lautam suppellectile meam: cūctāq; ornāmē ta deliciāq; omnes. Et cum leges viri ad mulierem ponūtur: aut domini ad seruum. & hic et vbiq; in sequentibus totidem ex opposito respondentī proportionē intelligerentur. quas quisq; quē non tal it analogie ratio facile deprehendat.

¶ Leges domini ad seruos. Cap.

V

7 **D** Oressionū vero prima quidem ac maxime necessaria est illa que optima & prin cipalissima. id est autē homo. quapropter oportet seruos primo parare studiosos. seruiorū autem species due. prepositus & opifex. ¶ Cum vero cernamus: q̃ disci pline tales aliquos faciunt iuneces: necessariū est post q̃ paueris. ibuere illos: qui bus liberalia opera fuerint cōmittenda. ¶ Cum seruis autem ita veretur: vt neq; superbos esse sinat: neq; ahictos. & liberalioribus quidē honorem: opificibus vero cibū abunde tribuat. ¶ Et quoniam vini potus etiam liberos ad insolentiā impellit. & apud mul tas nationes ingenuū quoq; ab illo se abstinēt: vt Carthaginienses dum militant: patet q̃ vi ni aut nichil aut valde paucum seruis tradendū sit. ¶ Trā vero cum sint opus: cibis et ca stigatione: cibis quidē sine castigatione & opere petulantē reddit: opus vero & castigatio si ne cibo violenta res est: & infirmū facit seruum. restat igitur: vt opus faciendū illi tribuat: & cibum sufficientē. sine mercede enim dominidū non putant. merces autem seruo cibus. ¶ Verum & alii deteriores sunt: quādo nec melioribus tribuitur melius: neq; p̃cemia sunt virtutis & vicis proposita: sic etiam & seruū. quapropter oportet considerationē habere ac indulgere illis: & permittēte singula secundū merita & cibum & vestem & quietem: et ca stigatione verbo & opere medicorū artes imitātes in medicīne rationē p̃spicientes. q̃ ci bus medicīna nō est propter cōtinuationē. ¶ Genera vero seruos ad opus faciendū optima erunt: neq; timida hec: fortia nimis. in vtrūq; enim peccatū est. nam & nimis timidi nō fe runt labore: & ferocibus non cōmode imperat. ¶ Oportet quoq; finem omnibus esse deier

P. Emilij.
Cornelia.

1 p. primo facit
2 seruum alius

3 vni potus
4 carthaginienses. vni

5 p̃cemia serui

6

7

8

1 minatur. est enim iustum simul & utile libertatē propositam esse premiū. libet enim labo-
 9 res subsunt: cum & propositū premiū conspexerint. & tempus definitum. ¶ Sunt etiam
 10 procreatis filiis tanq̃ obsequiis obligandi. ¶ Nec plures habendi eiusdem generis. quēad-
 11 modū in ciuitatibus. ¶ Sacra quoq; & largiores epulas seruorum gratia magis faciēda q̃ li-
 berorum. Plura enim ipsi habent: quorum vtiq; gratia instituta sunt.

¶ QVINTI CAP. COMMENTARIVS.

1 Aristofamilias ad seruos leges vndecim. ¶ Prima cura sit: vt serui diligentes ac stu-
 2 diofi parentur. nam possessionū prima maxime necessaria: optimaq; & principalis
 3 sima: homo. ¶ Secūda. Cum discipline inuenies bonos studiososq; efficiat: sic pa-
 4 terfamilias paratos seruos educet: vt sint quibus liberalia opera cōmittere possit:
 5 nam seruos due species: domus procurator: qui et alijs preficit & quem decent minus liberalia.
 6 ¶ Tertia. Ita versetur & colloquat̃ seruis: vt neq; insolere neq; remissos esse si-
 7 nat. & liberalioribus honorē: operū vero esse dōnbus cibum abunde subministrat.
 8 ¶ Quarta. Seruis: aut nichil aut paratū vini indulgeatur. nā vini potus: etiam liberos homines inso-
 9 lentes inuoluit: reddit. & apud multas gentes: liberi homines a vino: vt Carthaginēses dum in mi-
 10 licia sunt: abstinent. ¶ Quinta. Opera seruis cōmittat: negligentes pontat: & sufficientē cibum tribu-
 11 at. nam cū circa seruos hec tria necessaria sint: opus: castigatio & cibis. cibis quidē sine opere & ca-
 12 stigatiōe vbi defecerint. eos insolentes reddit: & ad inuiciū dum proclines. & opus & castigatio sine
 13 cibores violenta est & impotētes seruos reddit. hec igitur & opus & castigatio & cibis sufficiēs: ser-
 14 uis tribuēda. nam & sine mercede haud quāq; possibīle est: bene seruis p̃cesse ac p̃cipari. seruo au-
 15 tem merces: cibis. ¶ Sexta. cōsiderare oportet: hec illis aut agere aut remittere pro dignitate singu-
 16 larē & cibum & vestē & quietem: & castigatiōes: cum verbo tum factis: medicorū facultatē imitātes: p̃-
 17 spiciētēq; in ratione medicine. qui a seruis cibis medicina non est: p̃pterea q̃ continuo eis exhibe-
 18 tur. nam quemadmodū alij deteriorēs fiunt: quādo neq; melioribus tribuit̃ melius: neq; premia sunt
 19 virtutis & vicij proposita: etiam & serui. ¶ Septima. genera seruorum ad opus faciēdū optima. neq;
 20 fortia nimis sunt. nam vtrāq; iniuria afficiunt. etenim serui nimis timidi: non p̃manent. nimis autē fortes
 21 & animoli: nō bene seruire imperiū. ¶ Octaua. cū seruis libertas vt finis sit proposita & determi-
 22 natū tempus. nam iustus est & vtilis libertatē illis pro premio esse. p̃positam. & tunc enī labores subire
 23 volunt: cum eis premiū propositū est & tempus definitū. ¶ Nona. Obligetur liberorū procuratore.
 24 ¶ Decima. non plures serui eiusdem gēis in domo habeant: quēadmodū neq; in ciuitatibus decet.
 25 ¶ Vndecima. Sacrificia & frutiones magis seruorū gratia q̃ liberorū fiant. nam & ipsi plus iure habe-
 re solent eius rei: quē ipsorum gratia constituta est.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. QVINTVM.

1 Offessionū vero prima. De acquisitionē & possessione cap. quinto & septimo primi politū
 2 corū. que maxime ad economicū pertinet. de seruis autē tertio & quarto cap. eiusdem.
 3 ¶ Cum seruis autem ita versetur. Plerorūq; que hic de seruis Hecatonomiarū tertio nu-
 4 meris 76.77. et nōnullis alijs inuenies Platonis & Aristotelis consiliatiōē. ¶ Et quo-
 5 niā vini potus. Xenophon scribit hanc apud Persas seruorū legem fuisse: vt a vino absti-
 6 nerent. Carthaginēses etiam adducit Aristoteles. Rome non modo serui sed & libera mulier que vi-
 7 nū oluisset pro impudica habebat. Verū nunc & serui & liberi & in Asia & Africa a vino lege absti-
 8 nent: quam tamē minime probare velim. sed quo ad hoc laudabiliorē q̃ licentia illa & seruis et liberis
 9 absq; lege vlla & tēperantie modo indulgēt linens se vino ingurgitare. immo apud nationēs q̃ pluri-
 10 mas: pro maxime egregio habetur viro: qui plures amphoras vini in vno cōsumio hauerit: vt neq;
 11 tres boues aut equi tres: qui triduo abstinuerint: tantū aque absumere quētis: quantū vtr bonus ille vt
 12 nīpota non iugulari meri dignus ipse: si vīptam gētū tēperantia est: vere iugulari. Verū hec ad ho-
 13 nestā domū quā hic Aristoteles instituit: nihil attinent. Et q̃ hic vino interdicit̃ seruis: id etiam in-
 14 tellige: & omni eo quod inebriare potest. nam omnia talia: insolentiū de bacchatiōēq; parit. propter
 15 quam & imodicus vini vsus: & viti & mulicibus & liberis & seruis merito est inhiēdus. ¶ Est enī
 16 iustum simul & vtile. In fine decimi cap. septimi Politicorū: ita habet Aristoteles. quate melius est om-
 17 nibus seruis premiū libertatis esse propositū. postea dicemus quod hoc in loco exequitur. vt intelligā-
 18 tur hi economicorū libris supplementū eorū quēdā sunt de politis esse adiecti. ¶ Sunt etiam p̃-
 19 creatis filiis. vbi enim vernas ex se dominatos habent: ne fugiant serui. filij eorum erūt tanq̃ obsequiis.
 20 ¶ Sacra quoq; & largiores epulas. Littera habet τὰς θυσίας καὶ τὰς ἐπιθυμίας. quod sacrificia: qui-

Hecaton.

76

77

Xenophon.

Perse.

carthaginēses.

Asia.

Africa.

et ceteris fructibus q[uod] sonare videtur. que magis ad relaxationē sermōis & voluptatem inducunt. unde quo vegetiores sint ad labores pariter ipsi & pecora q[uod] gratia liberorū. nam ut scire dicitur. Q[uod] dicitur aeterna requie durabile non est. liberi autē magis in liberali ocio degere dicitur. ¶ Et negotia sic se querenda. Sic Iacob sapiens ille puerile religionē oeconomicis fecisse legit in occurſu fratris sui Esau. ¶ Leges economicas. Cap. VI.

Vatior habere patremfamilias oportet circa pecunias. nam & querere potest conuenit. & querit a tueri. alioquin nulla querendi foret utilitas. nam cribro haurire nichil aliud est. & (quod dicitur) crebro haurire vas esse pretere a talem. ut & ornari p[re]sentibus & frui scia. horum enim gratia habere illas expedit. ¶ Distinguenta quidē sunt singula. & plura habere fructuosa. ¶ Et negotia sic se querenda. ut non omniū simul periculi subeant. ¶ Et circa tuncq[ue] ante querita vitiles sunt Persice & Laconice. vitiles etiam Attica dispensatio. vendentes emunt. ¶ Et penoris institutio non est in exilioribus administratiōibus. ¶ Et autē Persica ipsum omnia habere. omniaq[ue] inspicere. ¶ Et quod de Dionysio inquit. Dion. nullus enim parem habet alienorū & suorum. ita quotcūq[ue] per ipsum geri possunt. circa illa cum diligentia intendat. In quo Perse simul ac Libyci dictum recte se habet. Persa enim rogatus. quid equū maxime pingue faceret. oculus domini respondit. Libycus vero rogatus. quod sterquilinū agro foret optinū. domini inquit vestigia. ¶ Sunt igitur negotia diligenter hec a viro inspicenda. illa vero ab vxore prout inter eos distinxit. administratiōibus sunt cure. et hoc faciendum est. in exilioribus quidem administratiōibus raro. in gradioribus autem. quare curas aliis committitur. sepe. nisi enim quis bonum exemplū de se prebuerit. imitatore diligenter habiturū non existimant. necq[ue] in re familiarī. neq[ue] in ea aliorū cure committuntur. quasi impossibile sit non diligentia domini diligentes esse vicarios. ¶ Quia vero hec & ad virtutem honesta sunt. & ad rem familiarē vitia. expurgata decet prius domini q[uod] seruare. & cubitū sic posterius. nec vnq[ue] incustoditū esse domū. quemadmodū nec urbem. & ea quare cumq[ue] quādo opus est. neq[ue] noctu omittere. ¶ Et ante lucem surgere. quod & ad fanitatem. & ad curam reifamiliaris & ad studiū philosophiē p[ro]dest. plurimū. ¶ In parua igitur administratiōibus attica regula circa fructus utendi. in magnis vero distinctio facienda erit. eos quos in annū. & eos quos in menses singulos cōsumere oportet. ¶ Eodemq[ue] modo et in instrumentis separanda sunt ea. quorū vsus quotidianus est ab illis que raro sunt vsui. hec tradenda sunt illis. quibus negotia committit. ¶ Ac certo tempore inceptio eorum facienda erit. ut non lateat quid saluum sit. quidue perierit. ¶ Domus quoq[ue] ad possessiones attinet. paranda & ad incolumitatis & prosperitatis ipsarū. rerū possessionis dico. ceu fructū & vestium. qualis his conducatur & fructū. qualis ardis. & qualis liquidis. & aliarū rerum. qualis animatis. & qualis inanimatis. seruisq[ue] & liberis. maribus & feminis. ciuib[us] & peregrinis. prosperitatis autē & incolumitatis. ut estate quidem ventorū bonum assiatum. hyeme vero aptum solē recipiat. fuerit vero talis si auctio borea fuerit. nec equaliter lata. ¶ Videtur quoq[ue] in magnis domibus vitiles esse saniores. qui sit ad cetera inhabilis. pro obseruatio ne exportatorū. in importatorūq[ue]. ¶ Ad rectum vero vsum instrumentorū illud Laconicum valet. singula suo loco facere. sic enim parata. non requirunt.

¶ SEXTI CAP. COMMENTARIUS.

Economic leges ac regule quidem. ¶ Prima. Eonomicus quattuor habet circa re pecuniarum. sit potēs acquirere. parā cōseruare. talis ut ea que aderunt ad ornari possideat. sciatis illis ad frugalitē uti. Potens quidē cōseruare. nam si minus nulla acquirendi esset utilitas. acquirere etiā & non cōseruare. nihil aliud est q[uam] cribro haurire. & quod dicitur paulum vas. sciens autē & ad vite ornari & ad frugalē vitam possidere. nō istorū gratia nobis pecuniis est opus. ¶ Secūda. sic ea q[uod] possides distinguat. ut plura possideat fructuosa & instructuosa. ¶ Tertia. Operationū curas sic distribuāt ut non in omnibus simul laborum periculationē. simul sustinere queat. ¶ Quarta. Eonomicus ad rerum cōseruationē vendens emat. ¶ Quinta. Penoris institutio nō sit in minoribus rerū domesticarū administratiōibus. & he due oeconomici domesticorū regule. attice sunt. ¶ Sexta. Eonomicus. paterq[ue] familiis oia iubeat ornariq[ue] inspicere. quod de Dionysio Dion dicit. nullas enī parē curā habet alieni & suorū. quare quotcūq[ue] p[er] ipsum geri possunt. curet diligenter oportet. quod & Perse dictū innot. interrogatus enī Persa. quid equū maxime pingue faceret. oculus dñi inquit. hoc innot & Libyci dictū. qui idemq[ue] interrogatus. quod sterquilinū agro esset optinū. domini inquit vestigia. ¶ Septi

ma. Paterfamilias quibuscumque inter dicitur mulier autē alijs prout inter eos officia economie sunt distincta. Et hoc in minoribus administratiōibus raro faciendum: in maioribus vero que procuratoribus administrantur sequeuntur: nam non arbitrar quēpiam qui bonū de se non habuerit exemplū bene imitari possit: nec in ijs quorū alijs procuratio cōmissa est: nec in alijs in quibus non est cōmissa. quasi impossibile sit: si dominorū diligenter de se diligentes esse vicarios. ¶ Octaua. Domini prius fungantur serui: & posterius domitioni se cōmittant: & nunq̄ domū finant in custodiā haud secus atq̄ ciuitatem: & nihil eorū que & noctū & que interdiu facienda sunt omittant. nam hec & ad virtutē atq̄ honestatē: & ad rei domesticę disciplinā vtilia. ¶ Nona. Idem ante lucē surgit: nam id ad sanitatē: & ad domesticā disciplinā: & ad philosophiā cōfert non parū. & hec persicē sunt economie. ¶ Decima. In modicis facultatū administratiōibus vtatue economus circa fructus modo administrandi: amico in magnis autē separatū qui in annum & in menses singulos sunt expēdendi. & hec paululū addit ad quintā. ¶ Vndecima. Eodē modo separat vtenilia quorū quotidiano vīu eget ab ijs quorū rarus est vīus. hancq̄ harū rerū curam illis seruis quos operi p̄ceperit mandet. ¶ Duodecima. Cetero tēpore vtenilia & operi necessaria instrumenta respiciat: vt non lateat quod icolumē & saluū est: aut qd̄ deest. ¶ Tertiadecima. Domū extruat ad possessiones respiciendā sanitatē & bonam tēpore eorū qui inhabitant ad possessiones dico: ceteri quales fructibus & vitiis cōseruandis cōueniat. & fructibus quidē qualis siccis: & qualis liquidis: alijsq̄ possessionibus: qualis animatis: qualis inanimatis: & seruis & liberis: mulieribus & viris: ceterisq̄ & ciuibz. Ad tēpore autem & sanitatē: domus estate salubē statū thymē vero decore solē admittat. id autē erit: si cōmode ad boreā versamō eque lata fuerit. ¶ Quartaedecima. In ijs domibus in quibus magnę dispensatiōes sunt: sanior pro foribus assideat: ad cetera nullo vīu existens: ea que aut inferiunt aut efferunt dispereant. ¶ Quintadecima. Omnia vtenilia instrumentaq̄ omnia singula suo loco faciant: sic enim parata: cum illis opus est non requirunt. Ea hec pro re familiarū regula Laconica est.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. SEXTVM.

Utilis sunt Pericles & Laconice vtilis etiā & Antica dispensatio. Regule Attice. 4. et 5. Persi 8. c. 67/189. Laconice: 10. et sequētes. ¶ Vendentes etiā emant. vendet illi enim Atheniē sexfructus p̄ceditq̄ suorū integre. & scorum emebat: quēcūq̄ necessaria erant ad vīctum familie. sic neq̄ redditū ratione pecunie ex illis collecta: nec domesticorū sumptus magnitudo habebat: quod Pericles Atheniensem & in re familiarū: & in rebus publicis inter se sepebat: vti vixit: bene in rebus publicis tradunt. Vtū hac vti regula: magis probat Aristoteles in paruis administratiōibus: q̄ in magnis.

¶ PRIMI ECONOMICORVM ARISTOTELIS FINIS.

¶ ECONOMICORVM ARISTOTELIS LIBER SECVNDVS.

¶ Leges probe mulieris. Cap.

I.
Probam mulierem omnibus que sunt itus dñari oportet: curāq̄ habere omnium secundū prescriptas leges. ¶ Non p̄mittentē quēq̄ ingredi sine p̄ce pro viri: veritatem maxime verba que de mulierū corruptela circūferuntur. & si quid inus accidat: vt sibi notum sit soli. & si quid mali ab ingrediētibz cōmittatur: vt penes vīrum culpa sit. ¶ Domina vero impēdari ad festos dies: quos p̄miserit vīr. ¶ Sumptus autem & vestimēta & apparatus minores etiam vīr: q̄ leges p̄miserint ciuitatis: cōsiderans q̄ nec vestimetorū nitor: nec excellentia forme: nec autē magnitudo t̄m̄ valet ad mulieris laudē: q̄ t̄m̄ modestia in rebus ac studiū honeste decoreq̄ viuendū. etenim oīs hmoī ornatu animi optabilis est: multoq̄ firmitior ad senectutē vīq̄ veras laudes sibi natiq̄ asserre. sic igitur ipsa se in his animet mulier virtutibus: p̄garq̄ laudabiliter rebus p̄esse. ¶ Quā vīro quidē inderet vī deret: ea scire que intra edes fiunt: in ceteris vero omnibus parere mulier vīro contendat. ¶ Nec audiens quicq̄ de republica nec tractās quicq̄ eorum que ad cōubiā spectare videntur. sed cum tēpore posset: aut filias tradere nuptiis aut nūus accipere: obediāt penitus in his vīro: atq̄ sic vna deliberet vt sententiā vīri sequat̄: intelligēs nō statim vīro esse quicq̄ eorū que domū sūt facere: sicut mulieri que foris p̄quiret. ¶ Existimare autē debet mulier vere cōposita: morem vīri esse legē: sive vīte ipsū sibi a deo per cōiunctionē mīstruonīs atq̄

confortis. quos si quid equo feret animo: pfacile reget domū. sin contra: difficilior. ¶ Quia 8
propter decet non solum in pspertis rebus. secundaq; fortuna. vnamine sese viro p̄stare &
inseruire velle: verūctam in aduersis. si sit in rebus defectus. vel corpus egrotatio vel alte-
ratio mentis: equo ferat animo & obsequat. nisi forte turpe aliquid sit vel indignum. ¶ Nec 9
si quid p̄turbatione animi vir deliquerit: memoriter seruet sed egritudinis ignorantiaq; afor-
bat. nam quito in his diligētius obsequat: tanto sibi maiorem gratiā habebit. cū ab egrit-
tudine fuerit liberatus. & si subenti aliquid turpe non p̄uenerit: melius recognosceret ad san-
tate reuersus. quapropter ab his cauere mulier debet. in alijs autem multo magis obtempe-
re: q̄ si empta venisset in domū. magno enim p̄cio empta fuit: societate vite & procreatione
liberorū: quibus nec maius nec sanctius esse quicq; p̄t. Preterea si cū fortunaq; vixisset viro
non vix: adeo virtus eius illustrata esset. non est sane parū secundis rebus bene vi. attamen
aduersas moderate p̄ferre: multo maius est existimādum. nam in magnis calamitatibus &
in iuris nichil abieci facere: celsi est animi. ¶ Precādum est igitur: ne quid tale accidat vi-
ro. quod si quid tale acciderit aduersi: putare debet mulier. hinc optimam sibi laudē (si recte se
gesserit) pueniūrā. secum ipsa repetens: quia nec Alceste tantam gloriā sibi compasset nec
Penelope. tantasq; meruissent laudes: si cum fortunatis viris vixissent. Vix Admeti & Vli-
xī aduersitates. pauperunt illis memoriā sempiternā. in aduersitatibus enī virorū suorū: si
dem ac sufficientiam erga illos fuitantes: gloriā sunt non immerito cōsequute. nam p̄spicitarie
quidem facile est respire participes: aduersitatis vero nō optime sint mulieres. p̄cipies esse
renuūt. ob que omnia multo magis decet virum in honore habere. nec illum cōtenere: si
sacra pudicitia & opes ansmositatis filie secundū Orpheum non sequant. mulier igitur huius
modi sese moribus ac legibus custodire debet.

Alceste.
Penelope.
Admetus.
Vlixes.

Orpheus.

¶ PRIMI CA. SECVNDI ECONOMICORVM ARISTOTELIS COMMENTARIVS.

Et proba matrefamilias leges 10. Prima. Proba mulier: omniū que intra priuatos pa-
stetis sunt: domina sit. seu tertio capite p̄cedentis libri: pro lege domesticæ rei dictū
est: curam eorū que intus sunt mulieri assignare: que vero foris p̄stare ad virū. ¶ Se-
cunda. Non p̄mittat quicq; domū ingredi sine viri p̄cepto: summoque verba formidat
q̄ de mulierū corruptione circūferunt solent. vt si qd intus accidat: ipsa sola cognoscant
neq; foris p̄ueniat: & si qd mali ab irom illis cōmittat: culpa penes virum habeat.

¶ Tertia. Dña sit impēsar: ad festos dies: quos vir p̄miserit. ¶ Quarta. Sūptū vestitū & apparatū in-
tori etiā vtrūq; leges ciuitatis p̄miserit. id quidē cōsiderā q̄ nec vestimētū: nec elegitū for-
me: nec auri multitudo tm̄ valet ad mulieris cōmendationē: q̄tm̄ modestia in rebus & studiū honeste
decoris: vix dī. nam hmoi ois animi ornatus: cōmūdus est: et multo ferior ad semetā vīq; sibi
natūq; veras laudes asserre. quapropter se his virtutibus mulier ornare insinmet: pergar: laudabili-
ter domi rebus p̄esse. ¶ Quinta. In omnibus que ad exteriorē curam p̄tinent: obedire viro cōten-
dat. nam viro quidē indecens videtur: explorare que intus sunt: ita quoq; & mulieri ea que foris.

¶ Sexta. ne querat mulier quicq; audire eorū que ad rempublicā spectant: neq; quicq; eorum tractet
que ad cōnubia spectare videtur. verū cū tempus aduenerit aut filias nuptiū tradere: aut filios nu-
tus accipere: tunc penitus in his obediāt viro. aut sic quidē vna deliberet: vt & in hoc viri semetā
preferat obsequaturq; arbitrata nō tam turpe viro quicq; eorum que domi sunt facere: q̄ mulieri que
foris sunt p̄uestigare. ¶ Septima. Mulier probe cōposita: secum cogitare debet: mores viri: legem esse
sue vite sibi a deo per cōfessionē matrimonij & fortunarū confortiū impossibī. quos si equo animo
feret: facile reget domū. sin contra: difficilior. ¶ Octaua. Non solū in prosperis rebus: sed & in aduersis. & si defectum
patiar rerū: paup̄ieq; premat. corporis morbo labore: aut aliqua mentis ipotentia: semp̄ q̄ prima
de viro loquat: obsequaturq; ad decetia: id solū cauens ne quid turpe aut indignū faciat. ¶ Nona.
Nec si animi p̄turbatione vir eius quicq; deliquerit: memoria mādēt: sed egritudinis ignorantie ascri-
bat. nam quanto in his diligētius obsequetur. tanto maiore apud virum gratiā habitura est: cum ab
egritudine fuerit liberatus. & si subenti aliquid illicitum non paruērit: melius agnosceret cum sanitati fu-
erit restitutus. quare in his que illicita essent: cauere debet mulier. in alijs autem magis obtemperare: q̄ si
empta venisset in domū. magno enim p̄cio empta fuit: societate inq; vite et procreatione libero-
rū: quibus nec maius nec sanctius quicq; esse potest. Preterea id mediari debet: si cū fortunato viro
sit viro: nō vix: adeo virtus eius illustrata esset. nā certe secundis rebus bñ vi. non parū est: veritatem

aduersas moderate pferre: multo honoratius est existimādū. q̄quidē in magnis calamitatibus & in-
taris & aduersitatibus nihil abieci perperare magni animi est. ¶ Decima. Precari debet mulier: ne
quid simile viro accidat. q̄ si quid illi accidat aduersū. existimare debet. hinc optimā sibi laudem si re-
cte se gesserit prouenturā. & secum repetere: quia nec Alceste tantam sibi gloriā comparasset: nec Pe-
nelope tot tantāq; pmeruisse laudes. si cum fortunatis viris vixisset. Verū Admeti & Vlyxis aduer-
sitates pepererūt eis gloriam immortalē. nam in aduersitatibus: viri fideles & iuste cōpente: non im-
merito a deo cōsequute sunt honore: prosperitatis enim facile est reperire participes: aduersitatis ve-
ro missi optime sunt mulieres: participes esse renuit. propter que omnia multo magis decet mulierē vi-
rū in honore habere: nec illum erubescere. tamen si in Orphici sacra icolumitas animi & diuite alio-
sitatis filia: nullo non comitens. his legi & hmoi moribus & legibus mulier se custodire studeat.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. PRIMVM SECVNDI ECONOMICORAM.

Rgumentū secundū economicorū. Primū differit leges probe matrisfamilias. Secū-
do: leges probi viri ad cōtingent. Tertio: testimonia ex Homero. Quarto: probi vi-
ri & pbe mulieris leges: que se statim quatuor produnt capitibus. Probā mulierē:
omnibus que sunt intus: dñari oportet. Dominari quidē. nam nimis seruili: ipsa
tractare non debet iuxta Romanā legem: liberam mulierem: nec molere nec cō-
quere. & probe mulieris officiū est: ea que sunt domi curare: domi manere: foris
non euagari: quid enim ei foras egredi conuenit: cū nihil eorū que foris sunt: sue
cure attineat: vt nec rustici intrare literariorū ludum? Mos etiam olim fuit apud Boetios: noua mu-
pta: cum in matrimonio dabat ignem & aquam iubebat attingere: q̄ ignis purgat & aqua lustrat. sic
etiam vxorē puram et castam manere oportet. Et Persi: Arabes: Greci & Itali: hunc morem adhuc
seruāt vt vxores domi cōclusas obseruent. apud Germanos Celtas: Belgas: & id genus nationes: non
minus q̄ Amazones solent viuā plurime tamē fidei & pudicitie rigide obseruatrices. ¶ Obediat ve-
ro in his penitus viro. Lex apud Egyptios ab Iside posita fuisse fertur: vt mutua stipulatione pollice-
retur viri se omnia intra penetralia ad vxorū arbitria facturos. contra: mulieres se extra penetralia vi-
ris similiter facturas. author Diodorus, verū id ita vult fieri Antioches vt virum semp̄ superiorem agno-
scat: ceu caput cereis mēbris: ceu rō appetitiōibus superior est. quod hoc eplegmatē nō insicire tangit.
Inferior matrona suo sit pñce marito.

Non aliter sunt femina: viri: pares. Et hec precepta satis dilucida sunt.

¶ Preterea si cū fortunato vixisset viro. id Ouidius his carminibus eleganter expressit ad vxorem.

Tribi materiam tempore laudis habet:

Si nichil infesti domus vidisset Vlyxes:

Penelope foelix: sed sine laude foret.

¶ Quia nec Alceste. Q̄ Alceste fida fuerit Admeto viro suo: pro quo ne mortē obiret: fata subiit: vi-
rum sua morte redimens: cum id ex oraculo proditū esset aut ipsum: aut aliquē amicorū: pro eo mori
necesse esse: decussatū sepius ab Homero et alijs poetis est auditū. Et de Penelope illa que in intus
penetralibus fallacē telam texens: textamq; retexens: multis premunita labyrinthis: castum viro per
tot annos absenti: & mille periculis obiecto seruauit amorem: inquit Ouidius.

Me pater Icauius viduo discedere lecto.

Cogit & immensas increpat vīq; moras.

Incepit vīq; licet: tua sim: tua dicat oportet

Penelope conlux semper Vlyx ero. Et cui hec etiam non sepius iam sunt audita:

Rara quidem est virtus: noua non fortuna gubernet.

Que maneat stabili cum fugit illa pede.

Ipsa tamen si vīq; est: per secula nulla taceat.

Et loca mirantur: qua patet orbis iter.

Aspicis vt longo teneat laudabilis eno.

Nomen inextinctum penelopea fides.

Cemū vt admeti canteret & Hectoris vxor.

Aufaq; in accensos Hiphias ire rogos.

¶ Leges viri ad vxorem. Cap.

Ir autem vniuersa: leges sibi reperiat ad vxoris vsum. ¶ Q̄ uādo tanq̄ filiorū
teq; socia in viri domū puenit: natos reliquit: genitorū viri suiq; noia habita-
ros: q̄bus quid sanctius esse potest: aut circa que magis studere vit sane mentis:
q̄ ex optima laudabilissimāq; muliere filios procreare senectutis pastores quasi optimos ac

Romana lex.
Boetij id ē boe-
otij.
Persi
Arabes.
Greci.
Itali.
Germani
Cele.
Belge.
Egyptij.
Iliis.
Diodorus.
Ouidius.
Vlyxes.
Penelope.
Alceste.
Admetus.

Penelope
Admetus.
Hector.
Andromacha
Hiphias.

reuerētes patrīs/matrisq; custodes ac totius domi seruatorēs. ¶ Educatī siquidē recte a pa-
 trīb; per sanctos & iustos mores: boni merito euadent. Contra vero si fieri sentient derisū
 mentū. nisi enim parentes exemplū vitē filiis presentent: euidentē excusatiōis causam erga se
 līs relinquant. ac timendū est ne cōtempti a filiis. quasi non bene vixerint: in feneſtre de
 serātur. ¶ Quapropter nichil pretermittendū est. quod ad vxoris pertineat disciplinā: vt
 ex qua q̄maxime fieri potest optima filios generet. nam agricola quidē nichil omittit:
 quo ſemen in optima terra ac maxime exculta ſerat: ſperans ita demū fructus optimos inde
 ſe recepturum. ac ſi qua via imineat: mori preſtādo manu aduerſus hoſtes. q̄ illius vaſtatio
 nem pati. & huiusmodi mors laudatur maxime. cum ergo tanta adhibeat cura pro corporis
 eſca: quid pro liberis & matre et educatrice? nonne potius omne ſtudium ſuit adhibendū.
 hoc enim ſolo: hominū conditio mortalis exiſtens per ſucceſſionē conſequi immortalita-
 tē. omniūq; parentū vota huc tendit. Quamobrē qui iſta negligit: & deos ipſos videtur ne
 gligere. propter deos igitur quibus preſentibus ſacra fecit: & vxorem duxit: ac multo magis
 ſe poſt parentes. vxori tradidit ad honorē. ¶ Maximus autem honor eſt ſoberie mulieris: ſi
 cernat virum ſuum obſeruantē ſibi caſtitatē. nec de vlla muliere magis cogitantē. ſed ſe
 ceteris omnibus hanc & ſuam et fidelem ſibi exiſtimantē. tanto enim magis ſtudebit mu-
 lier. ſe talem preſtare: quanto ſe cognouerit fideliter atq; iuſte a viro diligi. ¶ Ergo pruden-
 tem ignorare non decet: qui parentibus. quique vxori & filiis honores cōueniant. vt tribuēs
 vniuiq; que ſua ſint: iuſtus. & ſanctus habeatur. pergrauiter enim vniuiq;q; ſent honore
 ſuo priuari. nec ſi aliena quis permulta tribuat: contentus eſt. ſi ſibi ſua auferātur. nichil ve-
 ro magis ſuum eſt vxori. nec magis illi a viro preſtādum. q̄ ſancta & intemerata ſocietas.
 Quapropter non decet hominē ſane mentis vbiq;q; contrigerit ſemen exponere de vi-
 libus & iniquis ſimiles liberis legitimis generetur. ex quo & vxor honore ſuo priuatur.
 & filiis iniuria fit: ac ſibi pro his omnibus. dedecus incumbit. ¶ Appropinquādū vero eſt vxori
 ſi cum magna tēperantia atq; modēſtia: ſitq; pudor in verbis. in operibus vero ſas & hone-
 ſtas. in cōuerſatione fides & moderatio. ¶ Parua quidē peccata etiam ſi voluntaria fuerint:
 ſi poſt peccādo. ſi quid vero per ignorantia deliquerit: cōmoneſcēdo. ¶ Nec metu incutiat ſi
 ne verecūdia & pudore. nec enim meretrices ad mechos pati decet. at vero cū verecūdia & pu-
 dore. iuſte diligere & timere: id ingenuē eſt mulieris erga propriū virū. duplex eſt enī timoris
 ſpecies. vna cum reuerētia & pudore: qua vtitur ad patres filii modēſti. & ciues bene moras
 ti. ad beuſuolos gubernatores. altera cum inimicitia & odio. ſicut ſerui ad domini. & ci-
 ues ad tyrannos. & iniquos. ¶ Ex his quoq; omnibus meliora eligens vxorem ſibi
 conciliat. ac fidelem ſibi propriamq; efficiat: vt ſue prēſens ſit vir. ſue abſens. non minus
 vtilis ſit q̄ ſi ſemp adeſſet tanq̄ rerum cōmunū curator. & quando vir abeſt. vt ſentiat vxor
 nullum ſibi neq; meliorem neq; cōmodiorē. neq; magis ſuum eſſe q̄ virum. ¶ Oſtendatq;
 hoc ab ipſo initio ad cōmune bonum ſemper intendens: quia ſuella ſit. ac noua in talibus.
 ſiquidem talia incipiat & ſibi ipſe maxime dominetur: optimus totius vitē reſtor exiſtet.
 & vxorem tali bus vti docebit.

¶ SECUNDI CAP. COMMENTARIUS.

¶ Iri ad vxorē leges vndeſcim. ¶ Prima. Vir alternas leges reperire ſtudeat: que vxoris vſui
 vtilitatiq; cedant. ¶ Secūda. Sudeat ex optima & laudabiliſſima muliere: filios procreare:
 qui eos in ſeneſta paſcant: vt optimi ac reuerentiſſimi patris matrisq; custodes: ac totius
 domus ſeruatorēs. nā cum mulier tanq̄ viſe ſocia & liberorū grata ad domū viri veniat: natos reſtitu-
 ra: genitos viri in quaſi ſuoy nola habituros: quid illis ſanctius eſſe poſſit? ex ſane mentis viro: & opti-
 mi laudabiliſſimāq; muliere: tales filios procreantur in. ¶ Tertia. Liberos ſanctis multiq; eductos mori-
 bus. nā educat recte a patribus: boni nimis euadēt. cōtra vero ſi fiet: bonitatis ſent ex ptes. niſi illi
 parētes vitē exēplis filios formauerint: pure ſue neq̄ie excuſatiōis cauſam: aduerſus parētes habere
 valebūt. at tunc timendū illis eſt: ne cōtempti a filiis. vt quos filij viderint nō bñ vixiſſe: in ſeneſtute
 deſerāt: cedatq; illis liberorū neq̄eſtia diſciplinā in p̄niciē. ¶ Quarta. Nichil vir ipſe ſoberius qd ad
 vxoris pertineat disciplinā: vt ex ea q̄maxime fieri pōt optima filios procreat. nā agricola qdā nihil omi-
 tit: quo ſemē in optima terra optimēq; culta ſerat: ſperā ita demū fructus optimos inde ſe ſuſcepit. &
 ne deſolet. eligit potius cū hoſtibus bellū ſuſtinere. & ſi ita cōiugens moriē pōt oppetere: q̄ vt deſolet.

morisq; huiusmodi honorat maxime. si igitur tanta adhibeat cura pro esca corporis multo magis pro liberis & matre & educatrice (cui semen ad animā suscipiendā cōmittendū) omnis cura omneq; studium adhibendū. hoc enim solo studio: quicquid mortale est semper renouari immortalitatis hic patriceps: & omnia parentū vota & ad deum fuisse preces huc cōtendunt. quare qui hec negligit: videtur deum negligere. nam propter deificam quo sacra fecit vxorem ducens: multo magis videtur (post parentes) vxori se tradidisse obstrictusq; ad honorē. ¶ Quinta. Vir sue vxori fidem castitatēq; seruauit. nam maximus honor est probe mulieri: si videat virum suum sibi seruare castitatē & de nulla alia muliere curā habere: ne quidē vilius sed eam solam pre ceteris alijs ppriam amicam & fidelē putare. & tanto etiam magis studebit se talem prestare viro: quanto se cognouerit fideliter atq; iuste se ab eo diligi & erga virum esse talem qualis ille erga ipsam. ¶ Sexta. Cuiq; vt oportet honores distribuat. nam prudentē virum ignorare non debet: qui paribus: quique vxori & filijs honores cōueniunt. vt cuiq; tribuens que sua sunt iustus sanctusq; habeatur. nam pgrauerit quisq; festi suo honore priuatus: nec magis illi quisq; a viro prestandū: q̄ fidelis & ininterata societas. quare non decet hominē sane mentis: vbi cuiq; contigerit semen exponere: ne de vilibus & iniquis similes liberis legitimis generent. quo ex facto & vxor honore suo priuatur: & filijs iniuria fit: sibi autem pro his oñibus dedecus accreuit. ad hec igitur vtriusq; custodienda: ipsi inuigilandū est. ¶ Septima. Appropinquet vir vxori: magna cum tēperantia atq; modestia: pudorq; in verbis assuetus in operante fas & honestas in cōuersatione vero multa manifestus atq; fidelitas. ¶ Octaua. ea que non ipōte peccauerit: & parua etiā errata tamen si voluit agnoscant. si quid vero per ignorantia peccauerit: cōmonefaciat. ¶ Nona. Ne q̄ metū illi incutiat sine verecundia & pudore: neq; in eam libere seuiat pro voluntate. nam hec meretrices ad mechos pati solent. at vero cum verecundia & pudore: ex quo intelligere & timere: libere mulieris est ad pprium virum. duplex namq; timoris species est. vna cū reuerētia & pudore: qua modesti filij vtriusq; ad parentes: & ciues bene morati ad beniuolos gubernatores. alia vero species: cum inimitia & odio qua vtriusq; serui ad dominos: & ciues ad tyrannos cōtumeliosos & iniquos. ¶ Decima. Ex huiusmodi oñibus potiora deligat: & vxorem sibi conciet: ac fidem sibi: propriā efficiat. vt siue prēnsa sit siue sit absens: nichilominus vtilis sit: ac si semper prēnsa adesset: vt & rerum cōmuni curam susciperet: & vt cum abest: nullus sibi videat: neq; melior: neq; pudicior: nec sibi alius quisq; q̄ vir suus cōmodior: magisq; proprius. ¶ Undecima. Hec inuita vite statim ab ipso societatis exordio vir ostendat: ad cōmune bonum semper intēdens: tamen si puella sit adhuc & in talibus modis ac nouitia. nam si sic incipiat: & sibi ipsi maxime iperetur: optimus profecto totius vite rector eua det: & vxorem talibus vti docebit.

ANNOTATIONES AD CAP. SECVNDVM.

Myrsilus.
Candaules.
Sardes.
Cyges.
Herodotus.
Romana lex

E Ducat siquidē recte: de his dictum est in septimo Politicorū a numero 96 ad finem vsq; libri: & in adiacētib; annotationibus. ¶ Appropinquandū vero est vxori cum magna tēperantia atq; modestia. Quod quia non fecit Myrsilus qui & Candaules Sardium Tyrānus: a Gyge: regina concia iterum est: author Herodotus. Et Romanis lex fuisse traditur: sponse non in luce sed tenebris iungi fas esse q̄ ad ppriam verecunde accedere oportet: q̄q; legitimis ac iustis cōiubijs pudor quidam & verecundia adhiberi debet.

¶ Q. narundā harum legum testimoniā ex Homero. Cap.

III

Homerus.
Helena.
Priamus.
Vlyxes.
Nausica.
Vlyxes.
Penelope.
Agamēnon.
Chryseis.
Clytemnestra.
Vlyxes.
Atas.
Calypso.

Nam neq; amorem neq; timorē absq; verecūdia laudauit Homerus: sed vbiq; a mare precipiti cum modestia & pudore. Eo quidem modo timere Helenā Priamū inquit ita dicentē. O metuende mihi semper: semper tremende chare focer: nichil aliud dicens: q̄ eam cum pudore diligere. Rursus vero Vlyxes ad Nausicam inquit. Te misit valde equidē ammiros & mentio. Censet autem Homerus: virum & vxorem sic inuicem se habere debere. nam nemo deteriore se admittat ac reueretur. sed huiusmodi affectus accidit inuicē melioribus & natura benignis: minoribus etiā sapiētia ad se meliores. Hinc anmū Vlyxes erga Penelopem gerēs: absens licet: nihil deliquit. Agamēnon autem propter Chryseidē erga propriā peccauit vxorem: ausus ducere in corione grecorū captiua mulierē nec natura prestante immo (vt plane dixerim) barbarā: in nullo Clytemnestra deteriore esse: ex qua cum liberis haberet: non recte se gerere vilius est quomodo cni rectusq; anteq; sciret qualis erga se foret: vi ducta sibi illā cōiunxerat. At Vlyxes rogāte Atlantis filia vt secū maneret: ac sempiternitātē pollicēte: ne ob id quidē pdere voluit vxoris affectū.

& amorem & fidem maximum sibi supplicium arbitratu: si malus dñ esset immortali- Circe.
tate haberet. cum Circe etiam manere noluit. q̄q̄ insuper sociorum salutem pollicēter immo re-
spondit nichil sibi dulcius videri q̄ patriam. licet incultam & asperam. magisq̄ optauit mor-
talem vxorem filiumq̄ videre: q̄ fieri ipsum immortalē. sic ille firmam stabilemq̄ vxori fi-
dem seruabat: pro quibus merito ab vxore eadem reportabat. In oratiōe illa quam habuit ad
Nausicam: apparet poetam maxime pbare viri & vxoris pudicam societate. precatus est eni
deos: vt darent illi virum & familiā & vnanimitatem cū viro: non quemlibet sed honestam. Nausica.
Inquit enim: nichil melius esse posse hominibus. q̄ si concordia voluntate vir & vxor domum
gubernet. & hic igit̄ vt patet laudat poetā vnanimitatē mutuā viri & vxoris. non eā quidē
que circa improba obsequia: sed eam que aīo & prudentia iuste cōiuncta est. nā volūtate domū
gubernare hoc designat. Idē etiā inquit: q̄ cum huiusmodi inter virum & vxorē viget con-
cordia: inimici quidem eorū anguntur plurimū: amici vero permagna suscipiunt gaudia. quē
tanq̄ vera dicentē probant. nā viro quidē atq̄ vxore circas optimas cōcordi studio vacā-
tibus: necesse est vt rursus amicos: idē sentire. deinde ppter cōcordiā potentes facti: & inimi-
cis spē auferunt: & amicis profunt. q̄ si ipsi dissideant: amici quoq̄ dissidebunt: & in firmi-
tate ipsi sentient maxime. Itaq̄ precipit manifeste poeta: viri & vxorē in ita: que improba & im-
pudica sunt: sibi inuicē consentire nequa q̄ debere.

¶ TERTII CAP. COMMENTARIUS.

O Stendit Homerum preceptis superioribus de timore & pudore de seruāda fide & vite in-
tegritate: & optima societate: consensisse. de timore quidem & pudore. nam neq̄ amorem
neq̄ timorem absq̄ verecūdia laudauit Homerus. sed vbiq̄ amare p̄cipi cum modestia
& pudore. sic enim Helenam inducit timere Priamum ita dicentem.
Ipse verende nichil metuendeq̄: & vīq̄ tremende
O dilecte focer.

Nichil aliud insinuans q̄ eam cum timore & pudore diligere. nam & tremendum & amēdum dicit. Et
rursus Vlyxes ad Nausicam dicit. O mulier te valde equidem miror: memog. arbitra enim Homerus
se reciprocē adinuenire habere oportere: virum & mulierē: & si ita te habuerint: bene erga se esse affe-
ctos. nam nemo vnq̄ diligit se deteriorem: mirā timetis cum pudore. sed huiusmodi affectus con-
gunt inuicem melioribus: & natura benignis: & inferioribus scientiā: ad se scientiā excellentia maio-
res. hunc animum Vlyxes erga Penelopem gerens: licet diu pererrans & absens: nichil in eam delige-
at: contra Agamemnon: propter Chryseidem in propriā vxorem peccauit: audens in concione dicere
mulierē captiuam nec natura prestantē: immo vt plane dixerim: barbarā: nichilo Cliternestra dete-
riorem. ex qua cum haberet liberos: non recte se gessit ad eam: neq̄ iuste puella Chryseide abusus est.
nam quomodo iuste: qui anteq̄ sciret: qualis erga se foret: nuper vi abductā sibi coniunxit. At Vly-
xes: Calypso Athlantis filia rogante vt secum maneret: & immortalitatem pollicente: beatumq̄ semper
futurum: ne ob id quidem voluit vxoris affectum p̄dere: & amorem & fidē: arbitratu sibi maximum
supplicium: si malus dum esset: immortalitatē mereret. Et cum Circe etiam manere noluit: quanq̄ insu-
per sociorum salutē pollicente: immo respondit nichil sibi dulcius videri posse q̄ patriā: licet incultā: &
asperā. magisq̄ optauit mortalem vxorē filiumq̄ videre: q̄ fieri immortalē. sic ille firmam stabileq̄
fidem vxori seruabat: ob quod & vxor contrā eadem pariāq̄ rependebat. Et in oratione illa quā ha-
buit Vlyxes ad Nausicam: videt poetā maxime probare optimā viri & vxoris societatem. nam pre-
catus est deos: vt darent Nausicē virū & domū: & humanam cū viro & ad votum cōuersationem: nō
quolibet sed optimā: nā inquit nichil melius esse posse: q̄ cum voluntatibus concordēs degunt. ex quo
iterum patet: q̄ non in malis obsequiis: concordiam laudat: sed eam q̄ animo & prudentia iuste con-
spirat. nam id concordia voluntatum designat. atq̄ idem etiam inquit: q̄ cū talis inter virum & mu-
lierem concors amicitia sit: inimici quidē angunt plurimum: amici vero permagna suscipiunt gaudia.
Et poetam tanq̄ vera dicentem probant. nam viro & vxore circa res optimas vacantibus: necesse est
amicos vtriusq̄ vite probitate oblectari. deinde ppter cōcordiam potētes facti: inimici sunt timendi:
& amicis vsui. q̄ si dissidebunt: & eorum quoq̄ amicos dissidentes esse oportet: deinde autem & de-
biles se maxime tū esse sentiant. quare manifestum est: Homerum precipere viri & vxorem in ita q̄
improba sunt & impudica nequaq̄ inuicem consentire debere.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. TERTIUM.

N Vnc animum Vlyxes erga Penelopem gerens. Id Sabinius poeta de Vlyxe ad penelopem ita Sabinius.
scribens sub vlyxis persona generose expressit.

Queq; michi Circe/que sit michi causa Calypso
Iamq; dudum ignoto sollicitate metu.
Vtraq; le nobis mortalia demere fila.
Spondebat stygias vtraq; posse vias;
Te tamen hac etiam spreta mercede petiuit
Passurus terra tot mala totq; mari.

¶ Quedam communes viri & vxoris leges. Cap.

III

In his vero que q̄ maxime fieri pōt pudica sunt & iusta. cōcorditer sibi inuicē in-
setuere studentes. ¶ Primo. quidē curā omnē parētibz exhibere. vir quidē vxoris
parētibz. nō minus q̄ p̄ris: vxor autē viri. ¶ Deinde filioꝝ & amicoꝝ & rerū do-
muscq; totius tanq̄ cōs. curā habeant: seipsoꝝ studio & diligentia supare certāte: vt quisq;
plurimorū bonoꝝ sit auctor & cū melioꝝ existat q̄ iustior. deposita quidē supbia/industria
verō suscepta. cū benignitate & māfuetudine gubernātes. vt cū ad fenestā puenierit deposito
admiuistratōis onere. & cōcupiscētis liberati: possint & sibi ipsi iter se. ac filiis suis rōnem
reddere: vter eorū magis p̄fecerit in familie gubernatione. ac statim scire aut p fortunā. ma-
liū. aut p virtutē bonū. in quibz qui supauerit: maximū premiiū a diis consequi. ¶ Scdm vero a filiis in se-
nectutē feliciter educari. quapropter & priuatim & publice decet eū. qui vitā agit: ad omnes
deos. hominesq; respicere: multū etiam ad vxorem: & filios & parentes.

¶ QVARTI CAP. COMMENTARIVS.

¶ Viri & vxoris cōmunes leges quatuor. Prima. In his (q̄ q̄ maxime fieri potest) pudica sunt &
iustas cōcorditer sibi inuicē inseruire student. ¶ Scda. Sūmopere curā oīm parētibz exhibē:
beati: vix qdē vxoris parētibz nō minus q̄ propriis: vxor autē viri. ¶ Tertia. filioꝝ/amicoꝝ/
num. rerū domuscq; totius tanq̄ cōs. curā habeat: seipsoꝝ studio & diligentia superare certāte. vt quisq;
plurimorū bonoꝝ ad cōm vtilitatē causa sit: & vterq; meritoꝝ ratione melior ac iustior. deposita su-
perbia cū benignitate & māfuetudine donū gubernātes. vt cū ad fenestā puenierint. onere admi-
nistratōis functi: & multa cura absoluti. multisq; molestiis. que plerūq; iuuentute obueniunt. possint
& sibi ipsi inter se. ac filiis rationem reddere: vter eorū plurimum p̄fecerit in familie gubernatione. &
statim agnoscere aut per fortunā malū. aut p virtutem bonū. in quibus qui superauerit: maximū pre-
miiū a diis consequitur: vt inquit Pindarus.

Du'cis eum comitatur spes cor. atq; fenestram

Enutritiens: hominum mentem instabilemque gubernans.

¶ Quarta. Decet eos & specialiter & cōmuniter iuste cogitantes: ad oēs & deos & homines respicere
do viuere: & virū multū ad vxorem: & ad filios & parentes. nam qui ita vixerint: feliciter a filiis in se-
necta educabuntur: quod secundū premiorum a diis concessorum: obtinet locum.

¶ ANNOTATIONES AD CAP. QVARTVM

¶ Vice enī sibi cor. Carminis Pindari: ex primo de republica. is sensus habetur. Quicūq; iu-
ste. iustitiaeque vitā exigit: dulcis eū comitat spes. cor nutrit. fenestratq; fouens: q̄ maxime
hoīm volubē gubernat animū. Studeamus igit virū nostram ita iuste. iustitiaeque transigere
vt melioris vite spes. nūq̄ nos destituat cor nostrū immortalitatis amore pascēs. donec ad id ex terra
na & cinis in labenti oecōnomia perueniamus: vbi iuuētus vt aquile renouata. nūq̄ emarcescit: vbi
a magnō patrefamilias audiamus hoc diuinū eulogiū. Euge serue bone & fidelis: q̄a sup pauca fuisti
fidelis. supra multa te cōstiturū. intra in gaudiū diuini tui. vbi (si liceat. nobis parūper carmen immutare.)

Pena metuscq; aberunt. nec e verba mirantia fixo.

Ere ligabuntur. nec supplex turba pauebit.

Indicis ora sus. sed erunt sine iudice tui.

Vir erit eternū placidusq; repentibus auris

Mulcebunt Zephyri natos sine semine flores.

Flumina iam lactis. iam flumina nectaris ibunt.

Fluagq; de viridi. stillabunt ilice mella.

Et hec de Econōmicis. que passim haberi solent. Nunc autem ad Hecatonomias.

¶ SECVNDI ECONOMICORVM
ARISTOTELIS
FINIS.

CAEQ VISSIMO VIRO IOANNI GANAIO PARLAMENTEI CVRIE
FRANCIE SENATVS PRIMARIO PRESID

I A C O B V S F A B E R.

VI geometricis studiis operam nauat æquissime Preses: ea omnia magna cū voluptate legere solent: que geometrica sunt: sic que ab Archimede Syracusio q sub Marcello Theone Egyptio / Papo Alexandrino: qui sub Theodosio feniore fioruer: scire lucubrata sūt: hac nostra tēpēstatē & latinitate donata fauorabiliter excipiuntur: illarū rerum studiū nouiq; authores indices solertius indagantur: & summi quoq; modo quod ad Arithmetice: Musicē ceteraq; disciplinas attinet: plane sese habere videt. Quapropter cū cūctas philosophiæ partes attigeris: & eam maxime que sanctas sibi vendicat leges: & cū in ceteris tum in hac eminenter excellas: in earq; summus pro virtute & merito adeptus sis honores: summusq; magistratus: haudqua q michi tandem persuadere nō potui: quin Socraticum & Platoniarum legum lēctione delecteris vel plurimū. Igitur cum a Christianissimo / amplissimorū regum LODOVICO huius augusti nominis XII. Francorum plurima cū pace felicia scepra tenēre: Primarius Preses designatus esses: in qua quidē re sacre maiestatis sue celsitudo de regno & vniuersa regni sui re publica q̄optime merita nunq; tacebitur: cogitauī q̄primū ex decem de re publica: & duodecim de legibus: Platoni cis libris leges colligere: septem atq; libellis digestas munusculū suscepti nuper ab te regis muneris gratulatorium: & quasi pro primis cōsultatōibus tibi offerre: quē semper antea magna obseruatione sum veneras. Hosce autē libellos scicrco Hecatonomias inscripsi: q̄ quicq; centum leges complectit. Suerunt etiā fautor & alie causę que me ad hunc suscipiendum laborem impulere: nam cū suscepissēm Politicorū Aristotelis recognitionē: & cōmentarios meditatūs fuissem: occurrebant Socrates & Plato: frequēter in suis ab Aristotele vocati: quos si adducerem: & ad politicen facere visi sum: & ne falso videretur Aristoteles illos pro veritatis defensione insinuassee. adducere autem dispersim: & in singulo quoq; loco: & longum & onerosum visum est: at legentibus multo cōducibilis: si sua serie: pro rei magnitudine in vno volumine collecti pariter eaderentur: sicq; magis insuper posse prodesse: prefertim sis qui prima legum tyrocina aggrediūtur: si post lectam Ethicē & Politicē (quas omnino ante voluminū turis aggressiōem: prelibare eos oportet: qui legitime institunt) ex philosophicis legibus vt ex quibusdam preliudiis: ad illas sacrosanctas: augustas: & imperatorias leges surgeret. Pretereā nō nesciebam me Germano Ganaio fratri tuo: haud parum hac in re gratificatū iri: qui me alias ad id operis artēdandum: & id quidem sepius adhortatus fuerat. Itaq; si vtriq; hoc placeo & studiis non nīchil opis afferro: apprime quēcūq; meis ex laboribus optaueram: iam videor affectus. At nunc ad Hecatonomias: & primum ad eam que est Socratica.

Archimedes
Marcellus.
Theon.
Papus.
Theodosius
senior.

LODOV.
CVS. XII.

Hecatonomia
quid.

Socrates.
Plato.
Aristoteles.

Germanus.

M.D.V.

THEC ATONOMIARVM CENTVM SOCRATICAS LEGES CON-
TINENS LIBER PRIMVS.

Legislatoris studium sit maxime ciuitatem diuidere: sed q̄maxime illam vni-
atq; vnam efficere. id autem summū ciuitatis bonum sit atq; fieri: quidō ciues
omnes ex earūdem rerū accessu vel discessu: pariter gaudent ac dolent: & quidō
plurimi ad idē & secundum idē dicunt meum & non meum: & cum tota
ciuitas est vt vnus homo. si cuius aliquid digitus percussus est: tota corporis

Legislator

Sommo de m
a q̄e & ag
hui afflicto

cōmunio in vna anime consonantiam conueniens: simul afflicta parte cōdoluit: & ita de vo-
luptate: atq; parte alia quocūq; Ita quoq; in ciuitate recte legibus instituta: quoties cuiuspiam
ciuium boni aliquid aut mali continger tota ciuitas suum esse clamabit eū: qui sic afficitur.
quare tota simul letabit vna: vel dolebit: eruntq; voluptates cōes & dolores: & cōmunicabit
maxime inuicem ciues: q̄ meum dicent: & vna causa est cum reliqua ciuitatis constitutione
custodum circa mulieres filiosq; cōmunio. Et ex hoc etiam q̄ ciuitatem non diuidet eorum
more qui propria possidēt: de vno dicit hoc est meū: vt de domo agro. vxore: filio: & alius
de alio dicit illud esse suum cum ipsi custodes nīchil habeant propriū preter corpus: cessat

Nuptie.

bunt iudiciorum controuersie/accusationesq; mutue.quare sine seditione erunt: quantum ad eas lites attinet:que pecuniarum:filios:vel p;pinquorum causa oriri solent. aberunt & adu-
 lationes:quibus aduersus diuites/inopes vti solent.solicitudines indigentium atq; dolores:
 quibus in nutriendis filiis:querendisq; pecuniis ppter necessariam domesticorum:seniorumq;
 nutritionem vexantur: dum & fenoribus dant opera & negant que accepterunt:& quesiit vn
 deciq; fludent. ¶ **LÉGIBVS** festa designent in quibus sponsi sponseq; cōgre gent: sacra q;
 fiant:& hymni a ciuitatis ritu instituti poetis: celebratis nuptiis cōuenientes. numerus au-
 tem nuptiarum: in arbitrio sit principū: vt ad hos: morbos/ ceteraq; huiusmodi respicien-
 tes: eundem q; maxime numerū ciuium seruent: neue populosa ciuitas nimis sit: quoad fieri
 potest: neq; vacua. ¶ **Optimi viri optimis mulieribus non tenentur: aut confectis: sed in**
 etatis flore potius constitutis/ vt plurimum congregiant: deterrimi autē vt & tenelli & con-
 fecti deterrimis. nam nisi hoc pacto generatio deducat: longe etiam deterius fore videmus
 canum/ aulorumq; genus/ & equorū/ reliquorūq; animalium. ¶ **Inter iuuenes qui prestantio-
 res erunt in rebus siue militaribus: siue aliis quibusdā: munus ac p̄mia dens/ alijs p̄multa.**
Quin & vberior mulieribus cōgrediēdi licentia: vt ex hac simul occasione filii plures q̄ ex
alijs: ex his ferant. ¶ **Filios qui ex his oriens suscipiant it: qui magistratibus p̄sunt: seu viri.**
seu mulieres: cōem enim & viris & mulieribus magistratus. ¶ **Accipientes autem p̄stantium**
hominum p̄miorum: ad ouile deportāt ad nutrices quasdam seorum/ in ciuitatis parte aliqua
cōmorantes. ¶ **Mulier a vicelimo etatis anno ad quadragesimum pariat: vti autem vbi an-**
no nos triginta exegerit/ ad quinq; & quinquaginta: iam id moderatum mulieri adulti robo-
ris tēpus: vtro auiem vigoris animi atq; corporis. ¶ **Si his etatibus definita: aut senior aut**
iunior generationē in communē attrigerit: p̄phum & iniquum scelus censeat: vt quod sub
tenebris/ & acri quadam iutēperantiā: sit genitum. ¶ **Et qui in etate generandi est: sed mu-**
lierem infra: extraue generandi tempus attingens generat: pueri spurium: incestum: ac p̄-
phum generasse censeatur. ¶ **Omnes quicūq; nascens decimo mense: vel septimo: ex ea**
die qua quis liberis opera dedit: masculi ab hoc filii filie femine nominabunt: māt autē eum
patrem vocabunt: natosq; similiter filios ille nepotes esse dicet: isti autem superiores: auios &
auias nominabunt. At eos qui eo tempore nascens/ quo patres ipsorum matresq; iunice ge-
 nerabant: fratres atq; sorores. ¶ **Fratribus & sororibus lex cohabitationem concedat: si forā**
dederit/ & Pythia simul per respōsa confirmauerit. ¶ **Nec vltra censum filios generabant**
cauentes & paupertatē & bellum. ¶ **PVERI qui in vrbe decem ānos impleuerint: in agro**
transmittent & agricolarum filios suscipientes: suis legibus ac moribus educabunt. ¶ **Stati**
a primis auijs: pueri honestis in socijs assuefiant: nā si in minus decentibus: nunq; legitimis
p̄bicijs vtri euadere poterint. ¶ **Videāt iuniores quem admodū coram senibus tacere debēt**
cedere illis locum atq; assurgere parentes colere quis tonsure modus seruandusq; cuiusq;
bus vestibus calce sue vtendum & omnino quia corporis ornatus conueniat & cetera id ge-
nus similia que specialiter leges p̄scribenda non sunt. ¶ **Ad adolescentuli & pueri iuuenilem**
disciplinam p̄hilosophi smq; tractent corporumq; curam gerant quatenus adolescant rē-
turoq; ad p̄hilosophie ministeria. p̄cedente vero etate in qua anima iam pficitur: exercitatio-
nes suas angeat: nā cum adolescentuli statim a teneris annis inter res familiaris questuarieq;
negocia difficillimā disserendi peritiā aggrediunt paulo post discedunt etiā qui ap̄prime flu-
diosi philosophie fore existimant. deinde vero si ab alijs id agentibus p̄uocati auditores fieri
patiantur magnū quid cōcipiunt nec sedulo incumbēdi illi putant: in senectute vero multo
magis q̄ sol Heracitius extingunt: cū nūq; itē accēdant sup̄ior: igit discipline studiūq; forma
erit tenenda. ¶ **PVERI: maxime qui custodes futuri sperantur in gymnastica & in vtraq; custos fu-**
mus. Nā disciplina ad corpus gymnastica ad animā vero musica: & in vtraq; custos fu-
turus erudiendus: priusq; in falsa: nam prius fabulis ad pueros q̄ gymnasticis vtriusq; tunc eni
omni operis maximum quid principium est: maxime enim tunc format induturq; figura
quam quis vtriusq; imprimere velit: que in ea etate opinionibus accipit: alius in bere-
re difficillimeq; eradicari consueuerunt. hinc prime fabule quas audient optimefiant ad virtu-
tem institue. ¶ **Sint qui fictoribus fabularum p̄sint & si quas bonas fecerint eligant reli-**
quas abiciant: electe p̄ nutrices & matres pueris narrabuntur: reſciantur atq; quas Hesiodus

Educatio.

selenin

Disciplina.

Hesiodus.

& Homerus reliquos poete effinxerunt. hi namq; falsas fabulas effinxerunt: que quotidie circū
 19 ferunt. damnaui enim oportet: pferim cū quis nō bene mentis. ¶ Lege sanctas poetas: come
 dos: tragicos: rhapsodos id est cārōres heroicos: carminum: histriones: a ciuitate esse pellen
 20 dos. ¶ Non pmittimus cum qui futurus sit custos: quemq; vis: pstantem desideramus: mun
 21 licrem iuuenem: vetulā vīro conuiciatē: vel aduersus deos contendētē: & se iactantem
 felicitate: vel erūnis circūuentū: fientem: ciuitatem: laboratē: amore succensam: dolore par
 22 tus oppressam: seruos: seruas: & ea que seruos sunt: ebriosos: timidos: auaros: prodigos: & id
 genus similia imitari. ¶ Vt poete: rhapsodi: histriones & tragici ab vrbe pellendi. ita quoq;
 23 & Rhetor. Nā quo erit inepior & indoctior: eo plura narrabit: & omnia imitabit: nichilq; se
 indignum existimabit. ¶ Nō sit duplex vir: neq; multiplex apud nos: quādoquidem singuli
 24 singula faciūt. Quare si quis venerit in nostrā vrbe: qui p sapientiā in oēs possit sese ver
 25 tere formas: & imitari: volueritq; sua ipsius poemata ostēdere: venerabitur: vt sacrum ve
 nerabilem: & iocundū: discamusq; nō esse eiusmodi hominem in republica nostra: neq; fas
 26 esse vt in sit: nistremusq; in aliā vrbe: caput eius perungentes: lanay coronātes. ¶ Is poe
 ta eligendus fabularumq; fistor: vtilitatis gratia: qui decori orationē exprimat: & que dici
 27 tur dicat in sis formulis: quas a principio p legibus tulimus. ¶ Harmonie molles: tenuen
 te & relaxe: ionice & Lydie: quare eiusmodi minime sint admittende. ¶ Hec harmonia susci
 plenda: que multas fortiter euntem ad plia: & ad quodlibet darum: negotium: constanter se
 geretē: siue in vulnera: siue in mortē: siue in aliā granem sortē incidentē atq; in his omni
 bus fortunā consistere viriliterq; p pulsanrem: rhythmus enim & harmonia interiora animi de
 28 netrant: pulsantes vehementissime animū: decorā quandā figuram ferentes: p quam deco
 29 rus & pulcher quis recte in musica eruditur. ¶ His melodiis que multis chordis opus habēt
 & cosmilibus instrumentis: vt trigono: pectadi: & artificibus fabrilisq; eorū: neq; tibis: neq;
 30 tibiārum: fabris minime in ciuitate sit locus: sed in ciuitate villis est lyra cythara & sistu
 31 lap: pastoribus in agris accomoda. ¶ Sermonis summo opere vitetur inhonestas. Nā sermonis
 decor: cōsonantia venustas & rhythmi cōgrentia: affectum animi moderatū sequitur. at
 32 exultantia & rhythmi incōcinnitas: dissonantiaq; sermonis: turpis & improbi moris forores
 33 existunt. ¶ Cauendum est ne quid circa musicā & gymnasticā immouetur: neq; admittantur
 nouos poetas: cantilenarum aut modorū laudatores. Cauendū enim est nouam speciem musi
 34 ce: atq; naufragium inducere: nam nūq; musicē modū mutantur: abq; maximā legē mu
 35 sice: vt ait Damon. ¶ Gymnastice medicina non miscetur: nam Herodicus qui hoc pri
 36 mus in se tenuisse fertur iure accusatur: vt qui posteros multos: tedio longo affecti: longam
 enim sibi mortem pstitit: nam dū morbum subsequeretur ad mortē neq; curare se posset: me
 37 de le studio occupatus omisit: reliquis actionibus: vitam in hac corpis indulgētia cōterebat
 38 male quidem affectus si paulo a consueto vītu discederet. ¶ Nullus p omnem vitam val
 tudinarius: in corporis curatiōe versetur: nam tū ridiculum: cū in ciuitate optime guberna
 39 ta cuiq; opus suū assignatum sit quod p fieri necesse est nec vlli superest oculum: si quando eni
 40 faber in morbum incidit: breuem a medio curationem exigit vel p vomitū vel p defluxū vē
 tris vel vīlulationē vel incisionē. si quis autē illi diuturnā vīctus obseruatōe pcepit capitisq;
 41 sufficiationes: ceteraq; huiusmodi: statū obicit nō esse sibi ad egrotandū oculū: neq; presta
 re sibi vitam trahere: continuis curationibus incumbenti summiq; opifici negligenti: de in
 42 de medico hoc dimisso: ad consuetum vītum reuertens: si cōualecīt suum opus exequitur.
 43 si aut corpus morbum sustinere nequit: vita functus a negociis liberatur. ¶ Medici ad vul
 nera sananda duntaxat morbosq; curandos intemperie aeris & casibus contingētes: sunt ne
 44 cessarii. ¶ Diuicibus quādo iam viuendi facultas suppetit: secundū Phocylidem virtutē ex
 45 ercere competit: aut vbi id valitudinarius nō possit: nō aliter illi q artificis: nisi opus illi p
 46 curam pagat viuere possit. Esculapius enim ipsiusq; filii crediderunt pharmaca sufficere
 homines autem & natura & incontinentia morbosos viuere neq; his ipsa neq; alia cōfer
 47 re putabant: neq; circa illos versari artē foreq; curandos: etiam si Mida locupletiores essent.
 48 ¶ Medicina & iudiciaria equitas in ciuitate lege constituantur: que quide eor ciues qui na
 49 tura tam animorum corpore bene sese habent nutriant: qui vero tales non sunt: quotquot
 corpore deficient modū sinant quotquot autem malo ingenio insanabiles sunt morte mul

Homerus.

P
O
E
T
ER
H
E
T
O
RDamon.
Herodicus.Medici
moliPhocylides.
EsculapiusMida.
Medicini
Equitas iudi
ciana

1. **Stent.** **¶** Eadem sint discipline in musica gymnastica & artibus bellicis & virorum & mulierum tam in custodibus & auxiliariis & opificibus. ut eque inter canes custodes feminas ceterum neque femine quidem ut domesticus intus seruant tanquam ad forentis opera impotentes propter ipsos catulorum partum & nutrimentum masculi vero labores subeunt omnemque amorem curam gerunt. **¶** Illa que ad arithmetica & geometria omnemque huiusmodi eruditionem pertinet que dialectice percedere debent pueris tradenda sitque is docendi modus quo minime coacti ad discendum esse videantur sed quasi ludetes enutrantur quo magis ad quod quisque natura sit aptus agnosci queat nam non decet liberum hominem cui seruitur disciplina aliquid discere atque ut ingentes labores vi suscepti corpus male afficiant ita nulla violenta stabili est disciplina qui cum hoc pacto partem erunt persistentiores in aliquo numero se ligant postquam autem biennium seu triennium nichil aliud facientes a necessariis negociis exercitationibusque soluti absoluerint qui inter electos rursus persistentiores erunt etatem viginti annorum assidue maioribus quam ceteri efficiantur honoribus & quas a pueritia didicerunt disciplinas si iterum offerant ad ipsius quod vere est natura conspicienda & quicunque ad cognoscendum est perspicax illi dialectice committatur studium qui vero habes nequequam sola enim cognitio hec quibus cumque traditur stabili pertinet atque hac experientie via cognoscitur quibus habili sit & quibus non ut dialectice euadaturque sine oculorum & altorum sensuum ministerio ad ipsi quod vere existit cum veritate transire possit & triginta annos nati caute admodum dialecticas argumentationes degustent in eaque annos quinque exerceant nam cum primum adolescentuli dispositionis artificum gustant eo primum quasi ludo quodam ad refellendum utantur studioque eos constant qui alios confutant & ipsi alios redarguant & distrahenda lacerantque proximis catulorum more assidue delectant qui cum plures conuenerint pluribus conuersi eo deuenerint ut ex pristina opinionibus firmam habeant nullam atque ex his & ipsi & omnis philosophia apud alios calidius reportant. At viri natu grandior ab hac in fama liber diligentius veritatis gratia disserit potius quam is qui veritatis captiunculis incipit & modestius sese gerit & disputandi studium ex infamia reddit illustre. **¶** Cum ita in discedendo disciplina exerceantur rursus cogant annos quinque ac decem eos magistratus assumere qui ad bellum spectant & si qui sunt iuuenum principatus exarmententur utrum constanter permaneant dum trahunt viderique an uideant nam id pudentium ne etiam visu res ab aliis superentur. **¶** Cum ad quicunque agere munus pueritiam annum quicunque integri inter eos rebusque gestis & scientiis precellentes apparuerint animi radium ad supera dirigentes ipsum quod omnibus lumen prebet suspiciant ipsi sumque bonum nouerint & exemplo illius freti ciuitate priuatos seque ipsos per omnem vitam & singula vicissim exornent ac plurimum in philosophia versentur & cum ad magistratus accenserint in ciuilibus negociis inquisigent sigillatimque gubernent reipublice gratia ita ut non tanquam bonum sed necessarium potius ministerium exequi videantur & alios similiter instruunt & cum hoc de viris sint expressa eadem intelligantur & mulieribus esse communis. **¶** **SENIORFS** presint omnibus iunioribus eosque corrigant & equales equalibus succurrant tutiusque corporibus necessitate imponentes id enim equum sustinere dicimus si neque de villa tamen nusquam contredet. **¶** Vix & si quis irascit iramque explet contemnat nimis in maiores maiorem transibit seditiones. **¶** Iuniores principes mentiantur & seniores recutiantur sic enim & metus & pudor absternebunt ab induria ne iunior in seniore missi iussu principum sentiant vix metus quidem ne ceteri omnes partem ut filii partem ut fratres partem ut patres patietur succerant pudor autem ne parentes violare suspicetur quare omnino his legibus ciues inuicem in pace vitam agent. **¶** Inter amatores & legitime amatos nichil furiosum aut intemperantie proprium interueniat sed sic amator amet amatum tanquam filium honeste causa neque vix per hoc persequi quicquam ab adolescentie requirere videat in contra faciat vituperum subeat & vite non tam tanquam qui nichil omnino sapiat musicum nichil pulchrum. Nam voluptate venerea nulla uehementer nullaue furiosior. **¶** Custos omnes reuerantie inuigilet nam vnicuique magis conceditur quam custodi ut ebrietate grauius ubi terrarum sit nesciat nec ab re nunc ridiculum id perfectorum custode indigere custode. **¶** **SINGVLI** artifices singula traheant opera ab aliis cessantes. **¶** In ciuitate sint agricole fabri lignarii ferrarii ut agricole ligones rastros vomeres & cetera instrumenta habeant aut sint & qui ex aliis locis impotent ea quibus ciuitas indiget item bubulci opiliores pastores quo agricole boues ad arandum archeteci iumenta ad materiam

aluptate venerea nulla uehementer nulla ut furiosior

- conuectandam & textores & coriarii pelles & lana habeant. quare opus erit & mercatoribus. qui autē terra marique exportent & importent mercatores sunt. si autē mercatura erit: opus erit & iis qui mercature & terrestria & maritime periti sint & emendo & vendendo. quare & foro & nummo permutationis gratia. ¶ Ne artifices desistant ab opere. cum quedā inferenda erunt in foro cōmutationis gratia. non ipsi foro assistant: sed deputati quidam homines imbecilles corpore & ad aliud opus inutiles. Quare necessitas: necessarios caupones in vrbe creat. caupones enim eos vocamus: qui in foro ad venditionem emptioneque constitunt. vt mercatores: qui ad alienas vrbes migrāt. ¶ Opus est & mercenariis: qui robur corporis sufficiens habeant ad labores & roboris vsum vendentes pro premio mercedeque vnde & nonien habent. ¶ Si quem deprehenderit in ciuitate mentiente ex eorum genere qui artifices sunt vatem videlicet vel morboque medicum vel lignariū fabrum: eū punito tāq̃ rem inferetem ex qua ciuitatis ipsius veluti noua subuersio sequatur. haud secus ac si quis erga nauis gubernatorem: de naue & nauis. minime vera diceret. ¶ Nullus artifex: mali moris simulachrum aliquod non bene castigatum opus illiberale & indecens siue in figuris animalium siue in edificiis siue in quouis alio artificio efficiat. ¶ Hi querant artifices: qui naturali industria tanq̃ per vestigia possint ipsius pulchri decorique naturam exprimere: vt tanq̃ in loco salubri habitantes: iuniores vndique adiunguntur: cum ex pulchris honestisque operibus siue ad oculos siue ad aures eorum aliquid permanat. veluti suauis quedam aura a locis salubribus difflata sanitatem afferens. ¶ SIC REGIONI: vt matri & nutrici consulas atq̃ succurratur. Regio. sic ciuibus: vt fratribus ab eadē matre natis & eadē nutrice educatis. ¶ Castra in ciuitate ponant: vnde & eos qui intus sunt maxime custodes cohibeant si quis nolit legibus ipsis obtemperare. & eos qui extra sunt repellant: si hostis tanq̃ lupus ad ouile crassatus irrupit.
- ¶ CONFERENTES autē se ad comessationes perinde atq̃ in castris cōmuni vescant cōvictus & necessaria. titulo. ¶ Ciuitatis incolae cibos parabunt vinū vestes calcamenta domos. estate quidē plurimum sine veste & calceis erunt: hyme vestibus & calceis sufficienter ornati. nutrient: ex ordeo & fumento farinā conficientes. partim pinfendo partim congerendo placentes panesque super calamis aut puris frondibus imponētes in lectis ex herbis factis mylace atq̃ myrto discumbētes. comessabunt ipsi & eorum filii: vini pocula sumētes coronati. & deos laudantes: iocunde simul viuunt. Obliuiscit inquit Socrates: 3. q̃ quidē habituri essent obsonium. sal vtiliter & oleas & caseum & pomum. praeerea olera: quasi agroque pulmenta suscipiant. & bellaria ipsis addemus: ficum cicerum & fabarum: & baccas myrti & faginas glandes prunis torrebūt. modeste bibentes. sicque quiete & salubriter viuentes. ad senectū vsq̃ eiusmodi vitam posteris suis relinquent. ¶ Sine thoris accumbent. nā qui thoris discubunt. quique ex mensis vescuntur obsoniisque & bellariis quibus hoc tempore viuuntur: student quomodo non eodem: sed delicioſa ciuitas fiat. & turgida pfecto earum ciuitas est. ¶ In bello cibariis assis
- ¶ que vasa circumferre non requirit vtantur. & a variis cōditimentis abstineant sintque procul Syracusane Siculeque mense & luxus blandientium puellarum attica bellaria condimenta que plurimis delicata videntur. nam vt in muscicis simplicitas animi temperantiam: sic ciborum varietas morbum parit & intemperantiam. & hinc iudicum & medicorum. indigentia plurima. ¶ Custodes & auxiliariorum nemo propriū quicq̃ possideat: nisi quatenus summa cogat necessitas. ¶ Deinde neque domū neque penū habeant: quo non omnibus pateat aditus.
- ¶ Que vero ad victum pertinent: tanta sint apud eos. quantis indigent militares athletee: temperati ac fortes. ¶ Alii autem clues ex instituto mercedis & custodie tantum gratia: illa eis ministrant & tanta vt exacto anno neque desit quicq̃ neque super sit. grauissimum enim & turpissimum id nutritoribus esset: si ita canes gregis futuros custodes nutriti: vt aut ex intemperantia aut fame: aut aliqua alia mala consuetudine canes ipsi pecuaria aggrediantur ledere proque canibus similes lapus euadant. ¶ Custodibus victum solummodo liceat recipere: neque mercedē vitra victum. sic enim vt proficisci priuatim alio velint nō liceat. neque quocumque sortis largiti: aut ad queuis alia pecunias erogare. ¶ BELLICOSI athletee: tanq̃ canes in fontes sint q̃ acutissime videre & audire valentes & multas mutationes in exercitationes in exercitu aquarum ciborum effus & frigoris perpetui vt se a morbis defendat. ¶ Militrē cōster tam mares q̃ femine: ducantque adultos fecerit filios ad plūm. vt quē ad modum opificū filii. & hi patrum suorum opera cernāt. que & cū ad maturitatem peruenerint: effecturi sint. atq̃ insuper vt pa

Militia.

rentibus auxilio sint: ministrentq; omnia: que ad bellū spectant patres matresq; curent. non enim custodes: minus filios suos: q̄ figuli suos erudire debent. & insuper omne animantium genus: presentibus natis ardentius pugnat. ¶ Detur opera: vt pueri qui milites futuri sunt: bellum spectent dūtaxat: & qua ratione tuti sint excogitandum & ad tutiora castra ducenti adhibita illa rectoribus non ignauis: sed rerum vsu & etate idonea ducibus & pedagogia: quare propter plerq; que frequenter hominibus preter opinionem eueniūt: a primis amīs equitare consuecant pueri: & vbi forte periculi ingruerit: equis q̄ velocissimis & facile habentia obsequentibus: non ferocibus: aut nimium bellicosus ad spectaculū belli ducti: ipsi & seniores eorū duces volātes protinus auferant. ¶ Is qui in acie ordinem deseruerit: aut arma abierit: aut tale aliquid propter timiditatem commiserit: ad artificum ordinem vel agrorum cultorum transmittatur. ¶ Qui viuena ab hostibus captus fuerit etiam gratis reddere volentibus: relinquat: vt preda quomodo lubet vtantur. ¶ Nostri exercitus: nullos e grecis seruos faciant: quin potius etiam suadeant: ne alii greci alios grecos efficiant seruos: sed seruitutia iura: transeant ad barbaros: nam hoc pacto: fortius contra barbaros insurgent: si ab se inuicem abstinebūt. ¶ Minime licitū putetur: nostris qui vicerint spoliare mortuos: preter arma: nam rapendi cupiditate: multi iam exercitia perire & cogitationē auare muliebria ac vilis esse videtur: cadauer exfoliare: hostesq; putare mortui corpus: & cum aduersarius ipse abierit in id quod reliquum est seuitiam exercere: factum certe eorū: qui nichilo differre videntur a canibus aduersus iactos lapideas tracentibus eo qui secit relicto. ¶ Arma mortuorum spoliare: nequa q̄ transferant in templū tanq̄ deo sacrandū presertim grecorum nisi qd aliud deus dixerit. ¶ Cum milites nostri aduersus quoscūq; grecorum belligerabūt: minime aduersarius agris depopulenter domusne incēdat: sed fructus annui dūtaxat auferendi nā greci oēs genere propinqui sunt & cognati. & inimicitie inter cognatos & propinquos: seditio dicitur: nō bellum: nam ad extraneos bellum vocatur: modo autē quemadmodū in seditiosa ciuitate: vtriusq; factionis homines: satis factum putāt: si victores aliorum rapiunt fructus: existimātes nō semper se inuicē pugnāturos: sed quandoq; reddituros ad gratia: neq; agros deturbabunt inuicem abuntq; domos: nā si ciuitatem amabunt: nunq̄ audebunt nutrice matremq; vastare: nostri enim omnē greciā sibi conuictam existimant & facia habeant: vt alii inter se cōmunia. ¶ Milites numerorum cognitionem cōputationeq; habeant: quo ad acies ordinandas: rudes nō habeantur: philosophi sint: quo e fluctibus generationis emergentes essentiam veritatemq; attingant: custodes enim nostri: sīdem & milites & philosophi: neq; rudes adhuc inde discedant sed persequantur quo ad ipsa mentis ad numerorum naturam cōtemplandam perueniant nō veridē emēdica gratia tanq̄ mercatores & caupones: sed: ceu dictum est: vt ad bellum instructi sint faciliq; animum a generatione ad essentiam veritatemq; cōuertant. Simili quoq; de causa: secūdo loco milites geometricā discant quatenus ad rem bellicam cōfert ad castra ponēdā regionem occupādā ad colligendū spargēdum ad machinamentā quibua circa acies vel in obsidione vel in itinere vti solent: nam circa hec plurimum interest geometricus ne sit aliquis an nō: attolit preterea ad veritatem animum: vt eum ad supera conuertamus: quinetiam interest omnio ad disciplinas omnes: facilius perdiscēdas: attingit ne quispiam geometriam an secus. Tercio loco stereometrie cura sit: que solidos & cubos & id genus tractat: nam post planum: venit solidum. Quarto loco discenda erit astronomia: que de solido est: quod circumferitur: nam mutationes oportunitateq; temporum presentire: non minus rei militari q̄ agriculturæ ac nauigationi conuenit: & celestium varietate vtendum est: velut exemplo quodam ad supernarum rerum cōtemplationem: vt ex siderum motus inspectione: considerandum quoad in operibus huiusmodi possibile est: q̄ pulcherrime ab ipso celsi conditore & celum ipsum & que in eo sunt fabricata sunt perinde ac si quis videat figurā a Dedalo vel alio artifice vel pistori precipue cōpositas & elaboratas: & bonum gratia precipiāt qui succedent: hec esse discenda: nam ex huiusmodi disciplina: expurgatur animus reuulsusq; quod ex aliis studiis insectū oecacitū fuerat: qui quidem potius seruandus est q̄ oculorum corpora decē milia: solo enim hoc inspicitur veritas. ¶ Quinto loco harmonia ad boni pulchritudinis cognitionem perdiscenda & qui nieri consonantes & qui non: & ob quam causam sint tales: non enim probandi sunt: qui cōcant & tono a qui auribus percipiuntur partiuntur & de minimis que exaudiri queunt contendunt aures

mentis preponetes neque qui chordas iugiter vexant examinantque & claviculis plectrisque quibusdam tum intendendo tum remittendo pulsationes cotorquent. Insuper differendi arte (que dialecticem dicimus) opus erit: possimumque capessenda que quidem cōfert absque sensibus: & ratione dūtaxat ad ipsum quod est quodque iuris & ad ipsum bonū finemque intelligentia perducit. ipsi enim dialectica solasque falsas suppositiones omnibus ad ipsum principium confortant.

1. dum pergit ac reuocata animi oculum ceno barbarico obrutū paulatim sursum euehit ducitque tanquam adiutricibus ac ministris quibusdam utens suis (quas nominauimus) discitque linis. & est ex qua ad interrogandū & respondendū vt scientem docet aptissimum finis doctrinæ omnibus (veluti apex) preposita. quia nulla eminenter vicerius reperitur: doctrinarum omnium finis: quare diligendi erunt viri grauissimi & fortissimi: & non modo generosi & terribiles sed acumen facultatemque ingenii ad doctrinarum perceptionem habentes: inueniendi sunt: gerimique ac toleratissimi. qui aduim doctrinæ meditationemque studium ad finem usque persequantur. nam qui non pro dignitate attentant: philosophiam ipsam committunt adiscitque famam notam neque enim a spuris animis sed legitimis est attendenda. ¶ Cum autem vires ex vetustate defecerint: tunc ciuilibus militariibusque laboribus liberet in quæ emerget & inimunes. Ad votum vsuque multoque certo officio sint adstricti quicquid felicitate victuri sint & post migrationem anime sortem susceperint antea vite conuenientem. ¶ **TEMPLA**

71. & sacrificia constituantur ante omnia diuini cultus sepulchra pietateque & funera defunctorum: & quæcūque ad deum placandū sunt ministeria. ¶ Quæ deus est talis semper est deus benedixit: siue carminibus describatur siue caribus siue etiam tragediana bonus & ipse deus est & ita dicendum & causa est eorum que bene sese habent eorum vero que male nequeque.

72. ¶ Malorum alius deus ipse esse causam neque fas sit audire neque carminibus sperare neque soluta oratione narrare. ¶ Sit lex insuper posita: deum immutabilem siue premissumque esse credendum veracemque & dictis ei factis. ¶ Castriisque ostis sacrificent: & rabennacula fruantur contra hyemes & calores sufficiant non opulenti non mercatoris sed militaria. ¶ Vates & aruoli minime ciuitate admittant: qui ianua diuitum accedentes persuadent vim habere a diis sacrificiis & carminibus accepta purgandi per celebritates & oblectamenta quædā si quælibet ab his aut eorum maioribus perpetratum sit & necesse etiam paruo sumptu casusque velint etiam inimicos & iusto pariter & iniusto. Asserunt enim tū blasphemis quibusdā tū viri

73. culis se deos inducere: vt sibi in his omnibus obsequantur dicentes.

74. Mortales vicissim penitus labunt in omne.

75. Precipites: quoniam si facilis via ducit ad ipsum.

76. Hoc quia vel nobis iam nascenibus heret.

Virtutē ante ipsam: ut apposere laborem.

Difficileque vias cunctis adueniunt illam.

Insuper addit deos faciles ad commiserescendum.

Sunt faciles superi precibus fleitur & fidem.

Sacrorū more pio placatur ab ipsis.

Nimisque votis hominū que si quis in illos errant: veniam rogatus cōcepit in arte.

77. ¶ Libros aut circiferunt Musei & Orphei. ¶ Cū vir bonus se ipso ad bene vstendū cōtentus esse debeat: minime moleste ferendum est liberis fratribus aut diuitiis: reliquisque huiusmodi priuari sed moderatissime ferendum: cum fors aliqua huiusmodi incidit. ¶ **PREMIUM** ponatur utque liberent gubernari sint: seu argenti: siue honor siue pena aut iperum curant. Quæ ex arte quicquid acturus sit: nūquam in suo agit cōmodū secundū ipsius artis imperiū sed ad inferos vel litat em: multa quidem iponenda: neque pecunia neque honore ducti boni homines imperare volunt: non enim imperte pecuniā magistratus premiū accipientes mercenarii appellantur: volunt neque disculum fures neque honoris causa: nā non sunt ambiciose. oportet igitur necessitate & multa illis imponi si meliores sunt: vt velint magistratū accipere. Quia propter videtur per: vt quæ sponte ad imperandum accedat & non necessitate expectet. ¶ Quia magistrati gerere debent probi electique sint. Nam vt oculi propria virtute priuati male vidēt atres priuati male suum opus exercent: ita anima perita virtute destituta male suū opus peragit: suum autem opus imperare curare consilire & huiusmodi: necesse est igitur: malam animam male impere

Dialecticæ appellat sapiētiā rēnali mō ad ipsius boni cognitionē pcedē & quam Aristoteles appellat metaphisicā.

Res sacra.

Homerus;

Museus, Orpheus, Magistratus;

rare atq; curare bonam vero hec omnia bene facere. ¶ Neq; iudices neq; medici in ciuitate
 multiplicentur. Nam male & turpis discipline in ciuitate nulla coniectura maior q̄ iudici- 80
 bus & medicis indigere q̄ plurimis: non modo abiectos homines sordidos & mechanicos
 sed eos etiam qui liberali discipline educatos se esse gloriantur. turpe p̄fecto & male educato-
 ris magnam argumentum: vt cogaris ob p̄prie virtutis inopiam sustinere vt aliena & ab aliis
 tanq̄ seruus iuste operari cōpelli. ¶ Quisquis aliorum patronus esset ita se cōparare studeat 81
 vt nichilo indigeat iudice etiam dormiente. nam quid turpis est: q̄ vt quis non modo om-
 ne vite tempus in iudiciis tum accusandis tum defendendo cōterat. sed & etiam rudi quadam
 elatus facti tanta: in his ipsiis negociis gloriatur quasi sit potens ad iniuriā inferendam: suisq;
 versutis vsq; adeo tergiversari valeat vt nullas iniuriarum soluat penas qui sepe minime
 viliissimarumq; rerū causa tam anxium suble negotium. ¶ Eligantur ex omnibus custodi- 82
 bus si maxime: qui vident per omnem vitā summo studio ea facere que e republica sunt: que
 vero contra cauere: & qui per omnē etatem id p̄ceptum eamq; conseruent opinione: ea so-
 la agenda que e republice sunt optima sint. Igitur senatores: maiores ciuitatis. ¶ Obseruē- 83
 tur statim a pueritia atq; ea illis opera p̄ponantur ex quibus aliquis p̄ceptum illud maxime
 obliuisci possit. qui vero seruat illud neq; surripitur eligendus. ¶ Probenitur etiam iuniores 84
 (quē admodum solent si: qui inspicere cupiunt nunquid pulli pauidi sint necne: ad strepitum
 illos & tumultus ducentes: in terribilia quedam impellendo. item & in oblectamenta: multo
 magis q̄ igni p̄betur aurum. qui autem inuentus fuerit optimus suspensus custos & in sin- 85
 gulis exatibus probatus & immaculatus extiterit: custos & princeps ciuitatis constituitur
 & sibi & patrie futurus vtilissimus. ¶ Et qui optimus princeps custosq; fuerit & viuenti &
 mortuo honores tribuantur sepulchrorumq; & aliorum monumentorū maximā munera sor- 86
 tiatur. ceteri autem suuēnes: custodes auxiliarij defensoresq; institutionum ipsorum p̄cipu
 recte appellabuntur. ¶ Summoq; e caueant custodes qui auxiliarij defensoresq; adhibentur 87
 ne cum valentiores sint aduersus ciues quicq; moliantur: neq; beniuolōrū sociorū loco agre-
 sibus dominis similes se prebeant. ¶ Nullus audeat simulare ciuitatis custodiam: si nō ve- 88
 re custos. sit nam si futores facti deteriores simulantes id esse quod nō sunt graue quid ciuitati
 afferunt. custodes legum & ciuitatis si non sint sed appareant omnem ciuitatem simul per- 89
 dunt. contra vero si vere custodes sunt: beatam vel soli vt eam efficiant oportunitatem ha-
 bent. ¶ Penes autē auxiliarios & custodes authoritas sit cogendi & suadendi que deceat fa- 90
 cere ex quibus q̄ optimi sui operio sint artifices ceteraq; huiusmodi. ¶ Curam insuper ad id
 adhibeant vt nullus ciuiū penuria premat neq; diuitiū abundet. nā figulus diues factus cu- 91
 ra sue artis minus habet p̄griorq; & negligentior redditur. quare deterior figulus. q̄ si indi-
 gētia premat: instrumentis & reliquis quibus ars indiget caret & opera deteriora facit. filiosq;
 ac ceteros quos docet deteriores artifices reddit. & opulētia insuper delicias desidij & rerum
 nouarū studiū parit inopia vero: cū rerum immouatione sibi liberalitatem & maleficia gignit. 92
 ¶ Cū nō ciuitas auro argētoq; careat: si aduersus amplā opulētiamq; ciuitatē arma capere 93
 coget: vbi aliarum ciuitatum requireretur societas missa legatōe ad alias ciuitates vera dicat.
 nos quidē auro & argēto nō vtimur neq; nobis fas est: vos ergo nobis auxiliū ferentes no-
 bisq; bellū gerētes que alii possident habetote. Sic enim fiet: vt his auditis eligant potius
 vna cū causibus contra oues pingues & molles pugnare q̄ cōtra canes duros. Adde diuites &
 pigres minus instructos & bellice facultatis gnaros defatigabiles subterfugiendo scētus fru-
 strando eludendo sepius subita cōuersione cēdēdo diu eos sub sole & estu detinendo: quos
 omnium nostri athlete sint q̄ exercitissimī. ¶ Custodes id p̄uideant ne parua ciuitas neue
 magna esse videatur: sed vna & sufficiens. ¶ Si quis custodiū ignauus nascatur: ad alios agri- 94
 colas inquit aut artifices mittat. siue ex aliis probus: trāsseratur ad custodes & vniūquisq; ad
 id vniū opus dītaxat ad quod natura est aptus: ducatur vt vnus existat & nō multi: & contra- 95
 ciuitas vna fiat & non multe. ¶ De negociis forensibus mutis cōmercijs pactis in mecha-
 nicis artibus iuribus surgandi verberandiq; citationibus in suis constitutionibus iudicū
 dispositiōibus circa forum & portus vestigalibus imponēdis aut exigēdis iuribus forē-
 sibus vrbānis naualibus leges nulle ponantur. nam id minime decet bonis p̄clariisq; viris
 p̄cipere: quales erunt nostri ciues: si superiores leges seruabunt. nam bonam ciuitatē oportet
 & sapientem & fortem temperatam & iustam esse. sed a sapientia que est in principibus

rum. & mortis supplicio damnāt. ¶ Relinquēda prorsus erunt plena versatilis. & subornata
 litigiorum machinamenta. nichil aliud appetentia q̄ opinione. inancm gloriam cōtentia.
 nem tam i iudiciis q̄ in priuatis colloquiis. nam neq; ciuitas vlla. neq; res publica neq; ciuis
 pfectus aliquādo futurus est: prius q̄ philosophi (qui nec mali nec inutiles vt vulgo existimā
 tur) seu velint siue nolint ciuitatis curam suscipiant. aut saltem iis qui dominantur: aut co
 silis diuina quadā inspiratio: vere philosophie verus amor inhererit quibus nulla talia pla
 ceant. sed qui tales sunt: oninem mentis aciem ad ea que vere sunt dirigent: que semp eū
 dem seruant ordinem: que neq; inferunt neq; patiuntur iniuriam: sed omnia ordinate & se
 cundum optimam rationē disposita sunt. & hec illi imitantur. scq; his q̄ simillimos reddūt
 quomodo enī quis non id imitetur: cui cum amore admirandus heret: diuini igit & om
 nis ex parte concinnū. decoriq; philosophi: & veluti p̄ctores qui diuino vtunt exemplo. be
 tam ciuitatē formant: & ciuitatem morefq; hominū quasi tabulam quandā acceperit: in pri
 mis purgant. deinde describunt temperantiā. iustitiā & omne honestū. quod cum i homi
 nibus sit: Homerus dei speciem: imaginēq; nuncupauit. & colorabunt philosophi: quousq;
 hūanos mores q̄ maxime fieri potest: deo in amore cōiungant. ¶ Sūt igit seruatores: ama
 tores ciuitatis. voluptatibus. doloribusq; p̄bati. & ex hoc proposito: neq; laboribus. pe
 riculorum metu dimoueant. & eū qui hoc nequeat: abdicare oportet. qui autē sincerus incor
 ruptusq; euadit tāq; aurum in ignis examine cōprobatū. p̄ficiat. muneribusq; ornet & vi
 uis & mortuis. ¶ Eorum qui legitime student cōdere ciuitatē: officium sit optimas homi
 num naturas impellere ad eam quā supra diximus maximā disciplinam bonūq; cognoscen
 dum. adeo vt & sursum ascendant: & post q̄ ascenderint: satisq; inspexerint ne iis permissa
 mus vt in ea contemplatione p̄maneāt. neq; velint rursus ad homines istos carcere clausor
 buc descendere neq; laborum istorum: honorumq; siue vtiliores fuerint seu preciosiores esse
 participes. nam qui semper in studiis litterarum versati sunt: non sponte ciuilia trahunt:
 existimantes se etiam hac invita a negotiis semotos in beatorum insulis habitare. & monē
 di erunt nō sibi ipsi magis q̄ reliquis ciuibus: tanq̄ in agum examine duces: regesq; se esse
 creatos: ac i ciuitate melius p̄fectiusq; q̄ ceteri eruditos aptioresq; ad vtrāq; curam suscipiē
 dam. quare debent vicissim simul descendere singuli: ad aliorū hominum curam: & ad obse
 ra inspicienda assue fieri. nam cum assueti fuerint: multo acutius illa cernēt q̄ qui quodā
 in eis obseruant. & quilibet simulacra & que & quorum sint agnoscent. quia reuera norint:
 que honesta iusta bonaue sint. sic ciuitas ab ipsis tanq̄ vigilanibus recteq; sententibus co
 letur: non tanq̄ somniantibus quēadmodum nunc plurime habitantur ab iis videlicet q̄ de
 vmbribus inter se decertant deq; principatu tāq̄ maxio bono cōtendūt. nam ea p̄fecto ciuitas
 in qua ciues ad expetendum magistratus minime ambiciosi sunt optime & p̄cul a seditioni
 bus permanet. que autem aliter affectos habet ciues contra. tunc enī ciuitas optime consti
 tuta elucebit cum eorum vitam qui magistratibus p̄fecturi sunt inuenerimus ipsis magistra
 ribus meliorem. tunc vere diuites dominabunt non auri dico sed ciuis: oportet vrum beatū
 diuitem esse vite probe atq; prudentis. sin inopes bonisq; p̄p̄ris vacui ad publica aduentu
 rint bona hic rapere cupiētes ciuitas felix esse non poterit. nam vbi de principatu contend
 tur tum eos qui ita pugnant tum reliquam ciuitatē perdit. quare magistratus dandi sunt ho
 minibus minime cupidis alioqui simulas inter emulos oriet.

PRIMI LIBRI HECATO.

NOMIARVM

FINIS.

HECATONOMIARVM CENTVM PLATONICAS LEGES CONTI NENS LIBR SECVNDVS.

Egislator nō ad particulam virtutis: sed vnīuersam respiciat. ordinēq; huma
 na bona. ad diuinā. diuina autē ad mentem ac pudentiam. ¶ Ne quis iuueni
 L querere audeat recte ne an contra se leges habeant: sed vno omnī ore vnac
 vocet recte tanq̄ a deis posite concedant. senem vero si quid excogitauerit: prin
 cipibus aut suis p̄equalibus (nemine iunenum audiente) liceat referre. ¶ A
 maximis voluptatibus. iocundissimisque ludis cauere Licurgi leges precipiunt: ita & de victu

- dolore & labore & ceteris. cōpotationes & cōiūta publica in agris & vrbibus & bacchana-
 4 lum occasione tollunt. ¶ Conſtituat legiſlator: vt animus puerorū legem ſua ſequatur: vt
 ſiſ: quibus lex & ſenior) doleat atq; gaudeat: non autem cōtrariis. cogatq; eos qui poemata
 ſcribunt: honeſtiſ in verbis. temperatoꝝ & fortium. & omnino bonoꝝ hominū geſta de
 ſcribere. & tam figuras eoꝝ in rhythmis q̄ accentus: in harmoniis effingere p odas. que re-
 uera exode ſid eſt incātationes circa animos ſunt. facientes vt ſi qui homines corpore egro-
 5 tantes curant: aliūmetā conuenſetia ſocundis cōdimentis illinentis. & noxia amaris ſuſfici-
 entes. vt aſciſcere altera & altera reſicere cōſueſcant. non enim teneriores animi: ſeria ſtu-
 dia adhuc admittunt. que apud Athenienſes & Lacedemonioſ obſeruantur. ¶ Pueri vſq;
 ad duodeciſimū annum: vini vſum proſuſ ignorent. deinde vino moderate vtantur: vſ-
 q; ad annum triceſimū. cum ad quadageſimū peruenerint: tunc in conuiuiis diſcumbētes
 liberius eo vtantur. nam non oportet ignem igni addere: & in ſunioribus furioſum ſuūctū-
 6 tiſ habitum efficere. & cum vini effectū ſubire labores incipit: ab ebrietate & vini repletio-
 ne omnino debent abſtinere. ſenibus autem liberior vſus: remediū aduerſus ſenectē duriciē
 elargitur vt reſuuenſcere videatur. & meſtiſte eos capiat obliuiſ & affectio mentis. velu
 7 ti ferrum in igne ex duriciē in molliē dedit: & flexibilior fiat. ¶ Harum legum authores
 atq; cuſtodes: a perturbatiōe & ebrietate remoroſ eſſe oportet. vino lentos: duces. ſine qui-
 bus quidē cuſtodibus: cōtra ebrietatem pugnare durius eſt q̄ ſine ſobriis ducibus cum ho-
 ſtibus dimicare. Quis autem his ducibus ſympoſiorū annos ſupra ſexaginta natis parere
 noluerit: equale aut maius dedecus ferat. q̄ qui ducibus bellū non parerit. Nam he compara-
 tiones. vt noſter habet ſermo. ad ſid induci debent: vt animus quidē impudorē. corpus vero
 ſanitatē & vires adipiſcat. non vt rumor quidam defluxit: bachum a nonerca lunone. ex
 animi ſententiā oliui deturbatū fuiſſe: vinum autem ad vitionem hominibus datum: vt ſi
 8 ſaniant. quin in contrariū ſi recte eo vtantur: remediū ſit & medicina. ¶ Carthagineſiū lex
 fuit: vt nunq̄ in caſtris quiſq; guſtare vinum audeat. ſed toto illo tēpore aqua bibatur. vtrum
 & nunq̄ in ciuitate: ſeruo vel ſerue vini vſus tribuēdus. nec magiſtris totō tēpore quo
 magiſtratu fungitur. gubernatores etiā ac iudices. munus ſuum ſubſturi: a vino penſus
 prohibendi. & qui de rebus non omnino negligendis: ſunt deliberaturi. nec noſte viro vel
 mulieri: gratia liberis gignendis operam ſunt daturi. niſi exercitationis cuſtodiā ad tempe-
 rantiaſ: gratia aut exercitationis corporee. mortuorūq; deuitandōſ: cauſa. hac enim ratione
 fiet: vt haud multis ciuitati vineis opus ſit: & vt vini vſus ferme omnū in moderatiſſimus ſit
 9 ac pareſiſſimus. ¶ Ciuium mediocriſ ſit cenſus. nam in quocūq; hominū cetū. nec inopia
 neq; diuitiſ: illi. iuſtiſſimi mores aderunt. neq; enim illic cōtūmelia neq; inſuria locum ha-
 10 bent: emulatio quoq; & inuidia procul abeſt. ¶ Legiſlator conari debet prudentiā quoad ſie-
 ri poteſt. ciuibz dare: ignorantiaſ q̄ maxime auferre. hec autem maxima inſcitia: quod ho-
 neſtum ſibi aut bonum videat. quā non amet. ſed oderit. quod autē malum & inuſitū: ſid do-
 11 litat atq; amplectat. ¶ Prima dignitatis recta rō: vt pater ac mater & ſimpliciter genitores
 vbiq; natis imperet. Secūda: vt ignobiliſſibus generoſi. Tertia: vt ſunioribus ſeniores. Quat-
 12 ta: domini ſeruiſ. Quinta: vt potentiores dominenſ imbecilliores ſeruiant. Sexta: vt igno-
 rantes ſequant. prudentes vero ducant aut dominenſ. quod quidē dominiſ non preter natu-
 ram. ſed ſecūdm naturā legis: & ſponte ſuſceptum fieri eſt affirmandū. Septima. vt quem
 ſors delegerit. imperet: quem repulerit. pareat. ¶ Magni meritiſ principatus. minime cōſti-
 13 tuant. nam ciuitatem liberam & prudentē & ſibi ipſi amicaſ eſſe oportet. ¶ Ciuitas que pro
 14 hūanīs vrbibus ſaluat: felixq; futura ſit. recte honores & opprobria diſtribuat. recta autem di-
 ſtributio eſt: vt prima. & maxime honorūda cenſenſ animi bona. ſi adūcta ſiſ reſtem-
 15 tia ſit. Secūdo dignitatis gradu: corporis bona. Tercio. externa poſſeſſio & diuitie. ¶ Non
 condas ciuitas: mari proxima. nam cum mercibus & pecuniis cauſonando ciuitas repleat:
 doſoſ animi inſtabiles & inſidoſ mores parit. ¶ Paratibus poſt deū maxime debita: & om-
 niū antiquiſſima perſoluant. nam putare quiſq; debet omnia que poſſidet: eorum eſſe qui ge-
 nuerit & educauerunt: & pro vrbis miniſtrare. primū externa bona deinde corporis. po-
 ſtremo que ad animū pro curis priſciſ illis: in ſenectā curas recentes reddens: quādo maxi-
 me indigent. ¶ In verbis quinetiā per totam vitam parentis venerari maxime docet. leuiſ
 enim volutiſſūq; verboꝝ grauiſſima imminet pena. ſrat ſis autem paratibus. animūq; expiē

Athenienſes.
Lacedemoniſ.

18

30

40

60

tibus: cedendū seu verbis sine rebus id faciant. mortuos decentissimis monumētis: que ne-
 q; consuetudinē excedant neq; infra existant. honorare. ¶ Nemo liberorū gratia pecuniis
 cum aliis inebat. vt distissimos eos relinquat. neq; enī ipsi neq; ciuitati id conducit.
 sed sensus tum adulatione vacuus. tum rerum necessariiū non indigens. omniū decentis-
 simus ac optimus est. ¶ Seniores sint coram iunioribus verecundi: ac summo pe caueant
 ne quis iuuentū eos aut videat aut audiat agentes turpe aliquid vel loquētes. prestans enī
 est iuniorum & seniorū disciplina: non verborū increpatio. sed vt in increpando aut mo-
 nendo quis diceret. eadem ipse in omni vīta facere videatur. ¶ Ad peregrinos sanctissima
 esse federa quisq; cogitet. ferme enī omnia peregrinos & cōtra peregrinos peccata. pre-
 stis que inter ciues cōmittuntur. vtori deo cure sunt. nam cum peregrinus amicus. cogna-
 tiq; careat. maiorem & apud deos & apud homines meretur misericordia. ¶ Eos qui maxi-
 ma peccata perpetrarūt. si insanabiles sint. tanq̃ qui maxime ciuitati noceant. lex omniū
 tollat. ¶ Qui vero ob inopiam victus duces querunt. hisq; sponse se offerunt. securi ex
 egestate aduersus eos qui nō egent. hos tanq̃ morbum ciuitatem labefactantē. honesto co-
 lonie nomine. benigne expellat. ¶ Ciues mediocritatē colant. existimantes paupertatē nō
 in diminutione pecuniarū sed in acquirēdi insatiabili cupiditate consistere. hoc enī ciui-
 tati maximū est salutis initium. ¶ Quinquies mille & quadraginta sint. cōueniētis ciui-
 dem numeri gratia. agrorū participes. distributionisq; defensores. nam tot esse debēt vt in
 iurāres vicinos possint depellere & iniuriā patientibus auxiliari. ager autem vt tot modera-
 tis hominibus sufficiat. neq; maiore opus sit. ¶ Primum. agros domosq; fortiant. nec agros
 cōmuniter colant. sed hac mente ita distribuāt vt putent singuli sortem suam toti ciuitati es-
 se com mune. regionem enī (cum patria sit) magis eam colere debent q̃ filii matrem.
 ¶ Dauid opera vt quot nunc foci numero distributi sunt. totidem semper futuri sint. neq;
 plures vnq̃ neq; pauciores. quod firmiter in omni ciuitate fiet. si quisq; sortem nactus. seu
 per vnum de filiis suis tantū quem malit. domus ipsius heredem relinquat. ac successorem
 curauerint. vt censum mediocrē quem a principio sortium. emendo inuicem & venden-
 do non negligant. ¶ Ex reliquis autem filiis si plures vno sint nati. seminas secundū legem
 que sanctetur collocet. mares autem ciuibz illis quibus filii non sunt adoptione cōmitrat.
 maxime quidem per gratiā. ¶ Si vero gratie quosdā deficiant aut si plures vel mares vel se-
 mine singulis nascant. aut contra si pauciores de omnibus istis maximis. p̃stāntissimisq;
 magistratū consideret. vīamq; inueniat siue ab eodē filiorum sortem. siue deficiat. vt quia
 quies mille & quadraginta habitatiōes solūmodo semper maneant. & multe ad id sunt vīe.
 nam & phiberi gignere. cum nimis affuit. potest. & cōtra: cū opus est vt augeat. curari. &
 vel honore vel dedecore. monitiōibusq; senū ad iuuenes. deniq; hinc omnis defectus oritur
 & inopia. cum quinq; millium & quadraginta domorū numerus non seruatur. ¶ Si vero ob
 nimium in procreandis liberis studium sic aucta sit ciuitas. vt numeri modū excedat atq; ita in
 opia procreat. colonia mittatur cara a caris. quo cōmodius agi posse videbitur. ¶ Sin con-
 tra: morboꝝ lucē bellorumue calamitas. vt illusione quadam ita deuastauerit ciuitatem. vt
 multo pauciores statuto numero superstites sint ciues: adulterina educati disciplina. minis
 me suscipiendū erunt. ¶ Quæstus in hac ciuitate non multus. neq; enī oportet in eaz. neq;
 licet liberali quæstui quēq; incumbere. neq; mechanici illud & infame querere lucrū. quod
 mores generosos inquinat. ¶ Neq; quis priuatus. vel aux. habeat vel argentū. cotidiane tū
 cōmunitatis gratia. nummos p̃mittitur habere tales vī apud eos quidem habeantur in pre-
 cio: ceteris vero gentibus cōtēnantur. ¶ Ciuitas semper communē grece metam pos-
 sideat. cum & sepe bella grandia sint. & peregre proficiscendum nunciū mittantur. ¶ Si
 qua necessitas priuatum peregre proficisci coegerit. magistratum venia proficiscat. reuer-
 sus autem si peregrinus nummis abundet. cum ciuitatis nimis eos commitet ciuitatibz re-
 stituat. ¶ Si quis occultare eos & priuatū vsum conuētere deprehēsus fuerit. publicum fi-
 at quod occultabat. confici vero qui non accusabāt. maledictis atq; opprobriis cum illo sub-
 iaceant. & non minore multa puniant. q̃ delatus peregrinus. ¶ Nemini dare dotes aut ac-
 cipere liceat. neq; pecuniam deponere apud eum cui fidem non habeat. neq; fenerare. ¶ Li-
 ceat si quis ad fenus acceperit. nec vsurā nec sortem reddere. ¶ Quicūq; legi ac deo nō ob-
 tēperat. puniat. ¶ Scribēt in sacris ad posteritatis instructionē legalia monumēta. p̃terea vt

- ista seruentur: eorum custodiā magistratū illi cōmittent qui acutissime videtur inspicere.
- 38 ¶ Quatuor magnitudine differētes census fiant: primus. secundus. tertius. quartus. ¶ Sit
- 39 paupertatis terminus: census sortis. quam stabilem esse oportet. & qua magistratus minorem
- 40 esse non patiar: neque quisque cui virtus cure sit. & duplum ad hanc & triplum & quadruplum
- 41 habere permittet. ¶ Plura vero si quis habeat siue reperta siue donata siue pars. siue quantis
- 42 alia fortuna cōparata: si id omne quod superest ciuitati: & diis ciuitatis tutoribus dederit.
- 43 indētia & laudabilis esto. sin autem legi non obtempauerit: quicquid hoc detulerit. dimidiū
- 44 cōsequatur: dimidiū templis consecratur. ille autem equali suorum bonorum parte mulctetur.
- 45 ¶ Quicumque possident vitra sortem: apud magistratū horum custodē a lege constitutū ap-
- 46 te scribant. vt omnia de pecuniis iudicia faciliā sint & valde clara. ¶ Vbi primū in mediū
- 47 regionis quoad fieri potest condas: in loco qui cetera quoque ciuitatis habeat cōmoda. ¶ In
- 48 partes duodecim partitio fiat: que quidem ita equales fiant. vt agri secundū minores sint: in
- 49 fecidi maiores. ¶ Sortes quinque mille & quadraginta scindant: quarū bipartitio quēlibet
- 50 diuidas. consortiū quoque oportet portiones duas: quarū vtraque remotioris & propinquo-
- 51 ris sit participes. ita vt pars vbi proxima. cum remotissima pars vna fiat: secunda ab
- 52 vrbē cum secunda a remotissima. & ita cetera deinceps. ¶ Danda erit etiam opera vt in gēni-
- 53 nis his partitioibus. similis modo de fecunditate & infecunditate (ceu dictum est) peragatur.
- 54 vt videlicet in eis multitudine & paucitate distributionis equatio fiat. ¶ Quicquid vbi
- 55 in duodecim partes diuidendi sunt: omni prorsus equalitate seruata atque omnia describēda.
- 56 ¶ Duodecim vrbis membra. vt in reliqua regione factum est: sigillatim in habitatiōes du-
- 57 as diuidēda. vt quisque duas habeat. vnam quidem circa mediū. alteram vero circa extremū.
- 58 ¶ Tribus gentes. vt cosque habeant: & ad rem publicā ordines atque ductus. nūmos. preterea &
- 59 mensuras. siccorū & humidorum & pondera similiter. & hec omnia cōmensurata & cōsona
- 60 inter se a legislator ordinata. omniaque vasa & suppellectilia ciuium mensurā habeant suam:
- 61 nullumque sine certa mensura possideat. ¶ Legislatores ciuibz omnibus precipiat: ne a nume-
- 62 ros ordine quo ad possunt discedat. nam nulla alia pueritile disciplina ad reifamiliaris guber-
- 63 nationē ad rem publicā ad artem denique vniuersas: tantam habet vim quantā huiusmodi nu-
- 64 meros cognitio. somnolētos etiam & natura rudes: excitat. & dociles. memores. solertesque
- 65 facit. preter naturā suam diuinā arte p̄ficientes. ¶ Qui magistratus sunt accepturi: primo
- 66 siatis ab adolescentia probati sint. & ipsi atque sui ad ipsam vim electionē. ¶ Qui vbi suffragia
- 67 ferant: legitimis moribus sint educati. vt facile queant admittēdos repellēdosque cognosce-
- 68 re: & erga utrosque se pro dignitate gerere. ¶ Quicumque arma siue equites siue pedites ferre
- 69 possunt. bellisque in etatis sue ordine interfuerūt: suffragium in eant. comitiisque in templo ha-
- 70 beat. quod prestantissimū ciuitas ducat. ¶ Vniuersisque in ara des nomen suū & patris & tri-
- 71 bus & gentis: in tabula scriptum deponat. liceatque cuique si velit. quicumque tabulam non recte
- 72 scriptam suspicabit in loco publico ponere. vbi non minus q̄ triginta dies permaneat: tre-
- 73 cētāsque tabulas sic approbatas vniuersē ciuitati magistratus ostēdant. que quos velis de istis:
- 74 stremū de accipiat & resciat. centūque ita secundo delecti: rursus omibz ostēdant. tertio ve-
- 75 ro nominet de centū viris quilibet. quēcumque voluerit. Septem autē trigintaque viri: eos qui
- 76 pluribus delecti suffragiis sunt. magistratus declarent. ¶ Qui autē in septem & triginta vi-
- 77 rorū numero cōputati fuerint: & nunc & postea semper istas res curent. primo quidem legū
- 78 custodiam habeant. ac etiam tabulas: vbi quisque magnitudinē sui census conscripserit.
- 79 ¶ Sit maximus census: minarū quatuor. secundus: trium. tertius: duarum. & quartus: vnius.
- 80 ¶ Si quis plus q̄ in tabula scriptum dederit. habere deprehendat: quod superest publicum si
- 81 leges inueniat. atque eum quicūque voluerit. turpis lucra nomine apud legum custodes accu-
- 82 set. & qui damnatus fuerit. publicarū possessionum sit expertus. & si qua bonorū in ciuitate
- 83 distributio fiat: nichil preter sortem primā assequi possit. damnatūque ipsū esse q̄d ius iurāt
- 84 sibi senbatur. vbi quicūque voluerit. possit legere. ¶ Custos legum. nō plures q̄ annos vigin-
- 85 ti hunc habeat magistratū: neque pauciores natus q̄ quinquaginta. eum gerat. ¶ Si sexage-
- 86 simū etatis annū agens magistratū hunc nactus est: solum prefit decemviri. hac vbiq̄ ratio
- 87 ne. vt qui septuagesimū annum excoerit: eum (qui tantus sit) magistratū non teneat.
- 88 ¶ Post hec duces exercitus eligendi sunt: eorumque ministri in bello magistri equitum. tri-

Arithmetica.

C42

100
37.

20

30

60

bunū militū pedītūe cōdiatores: quos p̄fecta ordinū n̄scupabimus. ¶ Si custodes le- 66
 gum exercitus duces quospiā futuros ciuitatis ciues proponāt: suffragiū in eant omnes qui
 bellā in eratē cōuenientē interfuerint: quique interfuerint. q̄ si quis aliquem a nullo p̄positū
 p̄positos: aliquo p̄statiōem iudicauerit: dicat ei loco eius illum nominare. si mox pri-
 us quod ita iudicet iureiurando confirmauerit. & nominatus maiore suffragiō nūmerō de- 67
 ligatur. ¶ Tres autem quibus fuerit plurimū: duces exercitus bellicarūq; cura: oēs quē ad
 modū custodes legum comprobētur: qui p̄fectos ordinū duodecim singulos singulis tribu-
 bus nominent. pronominario autem & suffragiū designatioq; & iudiciū ita in his fiat:
 quemadmodū in exercitus ducibus. ¶ Comitia p̄nūq; creet cōsiliū: & p̄fecti cōsiliū 68
 deligāt: custodes legum in sanctissimo sufficientissimorū loco in p̄sentia habēt. ubi se
 orsum pedites & equites sedent: tertioq; deinceps quicūq; in armis versant. ¶ In eligēdis 69
 ductoribus & magistris equitū: omnes suffragiū ineam. in p̄fectia ordinū solimodo
 qui scura ferunt. in tribunis militū: equites omnes. ac leuis armature ac sagittariorūq; cetero- 70
 rumq; huiusmodi: ipsi duces exercitus p̄fectos cōstituant. ¶ Magistratus equitū id no-
 minēt: qui ductores exercitus nominant: suffragiūq; feratur simili modo. similisq; com- 71
 paratio pro nominādo fiat. ferant vero suffragiū p̄sentibus pedibus requirent. ¶ Duo qui
 maiore suffragiō nūmerō delecti fuerint: omnibus p̄sente equitibus pronominatio nō au- 72
 tem his fieri liceat. ¶ Tertio etiam (si quis dubitet) illi suffragio inducet: qui comitiorū mo- 73
 dum in singulis statuere. ¶ Cōsiliū triginta consistet duodenarius. nam distributio huius per 74
 sexaginta trecentosq; viros cōuenit: & in quatuor partes per nomina distribuita ut a
 censibus singulis cōsiliariis nonaginta ferant. ¶ Primum necessario ferant omnes qui rha 74
 ximo cēsu sunt. qui vero ferre superferit: pro arbitrio condēnet. post q̄ vero delati summo 75
 scribant. ¶ Secūdo die a secūdo censu eodem pacto ferant. ¶ Tertia die a tertio censu ferat 76
 quicūq; velit. siq; necesse sit indita triū censuū viros. ¶ Quarta die ex quarto mini 77
 moq; censu omnes ferant. si quis tūc ferre noluerit: a pena sit liber. ¶ Si quis ex tertio vel 78
 quarto cēsu non tulerit: minime dānetur. ac si quispiā primi secūdiue census ferre neglexe-
 rit: condēnet. ita ut qui primi cēsus est: in quadruplo dāni condēnet. secūdi vero in triplo. 79
 ¶ Quinta die magistratus ad oēs ciues descripta efferat noia: de quibus oēs ferant. qui no-
 lue. it̄ primo damno condēnet. ¶ Eorū dimidiū qui ex oibus censibus electi fuerint (hoc est 80
 centū octoginta) sorte ad annū senatus ordinē cōp̄odetur. cū enī in magistratū facti: a
 vniū & populi potestate erit mediū quarū mediū tenere semp̄ oportet rem publicā: & necesse
 se est etiā fortis equalitate vel ad multorū indignationē penitus vitādam. quare deum p̄ces
 bus inuocare oportet: ut fors ad id quod est optimū dirigat. sed in rebus admodū paucis: ea
 equalitate cui p̄cessit fortuna: opus est. ¶ Ex die in noctē & ex nocte in diē succedere sibi 81
 inuicē magistratus & custodes oportet. ut tradentiū suscipientib; custodiā: successio nūq;
 desinat. nam quē admodū naus in medio pelago die noctib; custodibus indiget: ita quoq;
 ciuitas in medio aliarū ciuitatū fūctu posita variis subiecta seditionib; ac semper captiui-
 tatis p̄culo proxima: p̄petua eget custodia. ¶ Plurima cōsiliū pars plurimū tempus p̄mitrat 82
 in priuata suarūq; rerū administratione. duodecima vero pars eius in mēses duodecim
 distributione facta: alia post aliā sigillatim cū aliis magistratibus custodiā. id em̄ oportet:
 ut ea cōsiliū p̄cula vnicuiq; parata sit veniēti: siue a ciuitate siue aliunde: seu nūciare quicū-
 q; seu interrogare quospiam velit. de iis rebus de quib; oporteat ciuitatē ceteris ciuitatibus re-
 spondere: vel ab eis interrogationū responsiones accipere. oportet item & maximā mol- 83
 tissime sentiat ciuitas & remediū afferat. quod petentium ciuitati p̄sidentib; semper fieri o-
 portet. hec q̄dem cūret duodecima cōsiliū pars: quietem in mēses vndecim habitura. ¶ Sit 84
 tota ciuitas & tota regio in partes duodecim diuisa: siq; viciū in ciuitate. habitatorūq; edi-
 ficationū. portū. fori. fontū. sacrorūq; locorū. templorū. ceterorūq; huiusmodi omnium cura il-
 lis demandata qui curatores nominant. ¶ Templis editui & sacris sacerdotes: tam viri q̄ 84
 mulieres p̄ficiant. ¶ Ad viarū edificationēq; exornandā curam: ne aut homines inu-
 riantur aut fere noceant. sed ut tam intra ipsum vrbis ambitum q̄ in suburbiis cōsentanea
 quoq; gerant: ediles cōstituant. ¶ Ad fori vero venditionib; curam rex: vniūq; curatores. 86
 ¶ Sacerdotia que a patribus per successionē seu viis mulieribus tradita sunt: nequa 87

sunt mouēda. ¶ Si vero is qui in noue ciuitatis habitationē conueniūt sacerdotis desunt:
 sacerdotes tam viri q̄ mulieres & editus constituēdi sunt. ¶ Et hec omnis partim electione
 partim sorte fiat: atq; in omni regione ac ciuitate plebs cum illis que extra plebem sunt
 per amicitia coniungat: vt maxima sit in omnibus his cōsensio. ¶ Quē ad sacerdoti cre
 ationem attinent: deo cōmittenda sunt. vt quemadmodū illi placet: ita diuina sorte cui tri
 butum id sit: sortes ferat. ¶ In eorū autem qui sortis suffragiū allecuti sunt examinatione:
 ille cōprobandus est: qui integer sit ac legitimus deinde s domo q̄ maxime munda: expers
 quoq; cedis omniumq; huiusmodi que aduersus diuinā rem cōmittūt: cuius & pater materq;
 similiter vixerint. ¶ Sacerdoti non diuturnius sit q̄ annuū: nec pauciores annos q̄ sexagi
 tantus sit: qui fm sacras leges res diuinas sufficienter est tractaturus. ¶ Quēstiores & s
 seruatores sacre pecunie: in templis singulis nō aliter q̄ duces exercitus eligant & compro
 bent: qui lucos agrorūq; templis dedicatoq; & fructuum conductiōnūq; & locatiōnū do
 minū sint: tres de maximis cēsisbus: pro tēplis maximis: duo pro mediis: pro minimis vnus.
 ¶ Danda opera est: vt quoad fieri potest nichil sine custodia sit: sed ciuitatem curēt: exerci
 tus duces ordinūq; prefecti: magistri equitum: tribuni: consilii principes: ediles atq; censo
 res postq̄ electi suo ordine fuerint. ¶ Vnaqueq; duodecim tribuū: quinq; in annū quasi agros
 rum curatores tribuūq; principes deligat: quorū quisq; sua ex tribu duodecim iuuenes ha
 beat nō minoris etatis q̄ quinq; & viginti annos: neq; maioris q̄ triginta. His singulis sin
 gule regionis partes: per sortem mensuatio tempore tribuant: q̄ totius regionis omnes pe
 rrisam habeat. biennio autem inperidi & custodiendi curam habeant principes & custo
 des. ¶ Qui partes custodiendas sortiti sunt: per menses singulos loca permuet: ad proxi
 mū quemq; locum & ad dexteram primū: eamq; plagam que solem orientem spectat princi
 pes ducant: deinde altero anno ad sinistram cōmurent: vt quid in quolibet tēpore & in qua
 cūq; regionis parte cōtingat agnoscant. ¶ Primū carent: dentesq; operam: vt q̄ maxime ad
 uersus hostium impetū regio munita sit: foueis vbiq; opus sit effossis: turribusq; & clau
 stris pro viribus circumdatis nocere volentes arceant. ¶ Ad hec vero faciēda: sub iugalibus
 seruicq; indigenis vtantur: cum minime in suis operibus occupātur. & nōnullos ipsi pre
 cītes loca omnia ita disponant: vt inimicis difficile perusa sint: amicis vero hominibus
 pecudibusq; ac iugalibus facile perusa. ¶ Procurāt diligenter vt pluuias aque nō solum nō
 noceat verū etiam cōferant ab alacris montibus causis in vallas defluētes: vbi foueis parietib;
 busq; stagnare eas cogant: vt illic alueis pluuias aque cōbibite: inferioribus locis agrisq;
 omnibus scarebras fonteq; quantum efficiant: locaq; siccissimi hac pacto humore multo salu
 briq; irrigent. ¶ Fontes & fluuios: arboribus edificatiōnibusq; exornēt: lucos quinetiā iugi
 strigatione & dedicatos diis agros aquis immisis pinguescere curent: & metallis humore
 scatebrasq; adhibeat: atq; ita & abūdantiā omnia & templa deorū reddant opustiora. ¶ Pas
 sū his in locis iuuenes tam sibi q̄ senibus gymnasia preparēt accōmoda: calidis balneis cō
 stituta: & copiose siccis appositis lignis vt remedium egrotantibus & lenimen labore defes
 sis beniuole afferat: que sane curatio lōge melior est q̄ melici parū deriti medela. ¶ Sexagin
 ta viri singuli ascripti sibi locū custodiāt: non hostiū causa solum sed eorū etiam qui se amicos
 dicūt. ¶ Si quis inter vicinos acciues seu suus siue liber alicui iniuriā inferat: iudicet in par
 tis quidēq; nō principes: in maioribus autē decē & septē viri vna cū duodeci vīq; ad minas
 tres: de quocūq; alter de altero cōquerit. ¶ Nemo aut iudex aut magistratus qui gesti offici
 sui rōnem nō referat: preter eos qui regū instar sinē rebus imponit. ¶ Si agros curatores alii
 quid aduersus eos quorū curā hnt cōmelmose gerant ineq̄ualiter onera inferētes: aut vi ali
 ribus aduariatibusq; capti: opprobrio per vniuersam urbem afficiant. & in aliis iniuriis vī
 q; ad minā sponte sua vicinis: coloniisq; dent multā. ¶ Quod si nolint in maioribus vel
 minoribus iniuriis quod debet persoluere quia sperēt cum de loco ad locum p singulos mē
 ses transiant: iudiciū ac penā effugere: in cōmuni iudicio accusent: & qui damnabitur: du
 plum reddat ei quem iniuriis oppressit.

¶ SECVNDI HECATO
 NOMIARVM
 FINIS.

Anni. 60.

50

30

17

HEGATONOMIARVM / GENTVM ALIAS PLATONICAS LEGES
CONTINENS LIBER TERTIVS.

Ienniu tam principes q̄ ceteri curatores agroꝝ viuunt hoc pacto: primu quide
omnibꝫ comunia singulis in locis haqueant conuiuia. ¶ Quicqꝫ sibi commiſſe
custodie defuerit: etiā si vno die vel vna nocte excubarit: cum nec princeps
ita ordinauerit: neqꝫ necessitas vlla coegerit: si quinqꝫ viri cum damnetur / ſerui
bantꝫ in foro defueriſſe custodia magnis afficiatur opprobriis. vtpote qui quā
tum in se est: reipublicā prodidit. & a quocūqꝫ obuiam facto: volentꝫ cedere: impune ce
datur. ¶ Omnes sexaginta viri obseruent ne de principibus aliquis quicqꝫ tale committat. 3
¶ Qui ſenſit audiuitqꝫ: si non accuſauerit ſimiliter: eademqꝫ lege reus ſit: qua quis peccauit. &
ac: ora iuuenū cenſura punitus: in omnibꝫ iuuenum magiſtratribꝫ cōtenuat. ¶ Custodes
legum: hec oia diligenter prouideat: primo quide ne fiant: deinde vt facta: prout ius poſtulat
puniant. ¶ Totū hoc bienniu custodes agroꝝ: humilimū tenuiſſimūqꝫ victū agant. ¶ Duo
decim viri cum quinqꝫ cōgregati inter ſe conſultent: quaſi alios ſeruos non habituri: agri
colis: coloniſqꝫ non in proprio miſterio: ſed in publico ſolum vtentes: in ceteris ſibi ipſis
ſeruientes viuant. ¶ Eſtare ſtetera atqꝫ hyeme ſemper armati regionem omnē inſtrent: vt
ſtodian diligētꝫ dum hec loca omnia norint. & huius rei gratia: iuuenes alendis canibꝫ &
reliques venationi potiꝫqꝫ voluptatis: alteri ſue vtilitatis operam dare debent. ¶ Quiſqꝫ
a maximo cenſu quem velit: edilē nominet. ¶ De ſex qui ſuffragio ceteros ſupabant: tres
ſorte deligā: ut qui intermiſſa ſuorū cura: ociū habeant: vt viarū vrbis curā gerant: vul
gariūqꝫ itinē: quē a regione in urbem tēdunt: edificationūqꝫ & aquarū quas cuſtodes de
ducti in urbē curant: vt in fontes q̄liquidiſſime ſufficiēt: ſimeqꝫ ducant: cluiatqꝫ: pariter iu
uent & exorment. & huiusmodi publicoꝝ vt ſecūdm leges fiant omnio: cōprobat magi
ſtratus: ſecūdm perſcriptas ſibi leges pagant. ¶ Cenſores: reum venaliū curatores: a pri
mo ſecūdoqꝫ cenſu quinqꝫ deligant: eorūqꝫ electio eodem ferme modo quo edilium tran
ſigat. nam de decem qui ceteros ſuffragio ſuperant: quinqꝫ ſorte deſignetur: & cōproba
ti magiſtratus declarētur. nominet autem quēlibet vnusqꝫqꝫ. ¶ Qui nolle accuſabitur:
dragmīs quinquaginta damnetur: atqꝫ etiā iniquis exiſtimetur. ¶ Comitia cōmunēqꝫ ce
ſum quicūqꝫ velit ingrediatur: atqꝫ ad id priuū ſecūdiqꝫ cenſus omnes cogātur. ¶ Ex iſ
tem qui abſuerit: decem dragmīs damnetur. ¶ Tertii quantꝫ cenſus hoies non cogātur.
& proinde qui nō interfuerit: indemnus eſto. niſi ſorte principes vrgente quadam neceſſita
te adeſſe omnibꝫ edixerint. ¶ Cenſorū eſt officiū ſori ordinem legibus ſtatutū ordinare: &
fontū ac tēporū que in eo loco ſunt curā habere. vt ne quis illic inſuſiſe quicqꝫ agat: quod
ſi quis fecerit: ſeruus quide & peregrinus verberibus & vinculis penas luat. ciuis vero a cō
ſoribus dragmīs centū ſure cenſorio condēnet. ¶ Maiore vero mulcta ad huius duplicem vſu
qꝫ: cenſores: (niſi ediles quozqꝫ aſſint) condēnare non poſſint. ¶ Eadem edilibus in proprio
magiſtratu mulctandi: puniendiqꝫ conditio ſit. nam vſqꝫ ad minā condēnandi habeant po
teſtatē. ad duplicem vero mulctam cenſorū ſimul authoritas regravat. ¶ Muſice & gymnāſti
ce vtriꝫqꝫ quidem facultatis duplices magiſtratus conſtituātur. hi quidem diſcipline: illi ve
ro exercitationis cauſa. ¶ Qui diſcipline p̄erunt: gymnāſioꝝ doctrinarūqꝫ ornatum & di
ſcedi ordinem curēt: operatꝫ dent vt tam mares q̄ femine in adoleſcētia ad iſta proficiſcitur
honeste: ac honeste etiam cōmorētur. ¶ Exercitationis curam habeant in gymnāſtica & mu
ſica ipſi Athlōrete qui munera iponunt atqꝫ declarāt ipſis athletis id eſt certatoribus. ſintqꝫ
aliſ circa muſicā & aliſ circa gymnāſticā. ¶ In gymnāſtica exerceāt ſidem pariter in homi
nū equorūqꝫ certaminibus. ¶ In muſica: ali� in monodia id eſt cātu & ocone ſunebrī & imi
tatione ipſa ſicut rapſodorū: eorum ſcilicet qui decantatorū cōponunt carmen: cythaſiſta
rū: tibicinū: ceterorūqꝫ talium. aliſ vero in chori cantu. ¶ Primū in chori ludō vbi viri pueri
& puellae tripudio: ceteriſqꝫ muſice modis exercētur: vnus ſufficiat princeps: non pauciores
q̄ quadraginta auios natus. ¶ In monodia vnū etiam ſufficere arbitramur. qui triginta an
nos expleuerit. qui & introducat homines in certamen: de eſſiqꝫ ſufficenter agnoſcat & iu
dicet. ¶ Cum princeps chori eligendus fuerit: ſi quis illi rei vacat: in conſiliū proficiſcitur.
multa impoſita niſi acceſſerint: ceteros autem ſi noluit: nemo cogat. & huius rei iudices

sint legū custodes: nomīnētes qui pīti sunt. & in cōprobatiōe vna hec approbatio reproba-
 tioq; habeat q̄ peritus vel iperitus sit: qui designat. ¶ **Q**ui ex designatis decē: ceteros suf-
 fragio sepaauerit & deinde cōprobatus fuerit: vnus annuo tē chore fm legē presit. ¶ **S**im-
 li quoq; mō in monodiā & tibiciniō designatio fiat: electioq; & cōprobatio: & qui assen-
 sus ferit: eodē modo a iudicibus cōprobatus: anno p̄sit. ¶ **C**ui auctores declaratoresq; mu-
 nerū in exercitatioe gymnastica: tā equorū q̄ hoīū cōstituendū erūt: a secūdo tertioq; cēsu
 cōstituant. & comīta ingredi trīum censuū hoīes cōpellent: mīnīmus surē cēsus liber sit.
 et de vīginti qui pre ceteris suffragio designati fuerint: tres aī alios sorte electi: principes
 declarent: quos cōprobātū suffragiū cōfirmat. ¶ **I**n cūscūq; magistratus sorte atq; of-
 ficio si quis reprobatus ac repulsus fuerit: aliis loco eius eodē ordine designet & cōprobe-
 ¶ **V**nus qui totius discipline in ista que narrata sunt tam marū q̄ feminarū curā habēs: pri-
 ceus eligat nō pauciores q̄ quinquaginta natus annos: qui legitimos habeat filios vtriusq;
 sexus maxime. sin mīnus: alterius sexus oīno: eritq; is magistratus summorū magistratuū
 prestāssimus. nā in oībus vīuētibus prima ipsa germina si apte ceperint prestidū habēt si-
 mum ad nature sue debitū finem ssequēdū: cū in plantis & brutis rū in hoībus. homo e mī-
 si cum prestāti quā habet natura restā pariter assecutus fuerit disciplinā: in mansuetissimū
 diuīssimūq; animal solet euadere. sin vero nō satis bene fuerit educatus: ferocissimū om-
 nīū que in terris nascunt: animal redditur. quare magna omniū cūsum diligentia vī opti-
 mus in eo magistratuū p̄ficiēdus: qui q̄ maxime pro vīribus recte educādis iuuenibus & pu-
 eris studiū sit adhibendus. ¶ **C**um sit vero magistratus diligendus erit: omnes magistratus
 preter senatum & questores: in apollinis templū profecti suffragiū (clam legū custodibus)
 ineanz: diligentes singulū q̄ optime fuerorum discipline existimant profuturū. & qui suf-
 fragio superabit a magistratibus qui delegerunt comprobatus (exceptis legum custodibus)
 qui quēniūm presit: & in sexto anno alius princeps similiter statuaf. ¶ **S**i quis in magistra-
 tu publico constitutus: pluribus q̄ triginta diebus anteq̄ munus suum peragat e vita deces-
 serit: illi quibus cura incumbit: alium similiter eligant. ¶ **S**i autem orphanorū tutor mortē
 obierit: cognati atq; affines ex vtrīsq; parentibus: vtrōsq; consobrīnis & patruelis qui pre-
 sentes erūt: alium infra decem dies constituant: alioquē dragma quotidie multētur singu-
 li: quousq; orphanis tutorem p̄ficiat. ¶ **Q**ui litigant: ad vīcinos primū et amicos & ma-
 xime qui eis res de qua queritur apprime gnari sunt: se cōuertant. q̄ si per eos nō fuerit su-
 dicatum sufficiēter: ad aliud proficiant iudiciū. q̄ si per duo hec iudicia reconciliati nō
 fuerint: tertiu finem imponat. ¶ **T**res sint iudices: vīrus quod ab vtrīsq; dicitur declarare
 sufficiat: nā iudex mutus qui nec instar arbitri aliqd plus q̄ litigātes dixerint: in causis disca-
 tiendis p̄cedēs turmū q̄ ad ius declarādū sufficiens erit. nec si multi sint: facile vnq; be-
 ne iudicabunt: nec si pauci & ignari. ¶ **A**ugustissimū iudiciū sit: quod sibi met̄ aliqui pre-
 sentes erūt: cōmuni consensu eligentes. ¶ **R**eliqua iudicia duo sint: alterum quādo prius ius
 iniuriā a priuato pati cōqueritur: eumq; in iudiciū trahit alterum: quādo reipublice iniu-
 riam a ciuī alio fieri arbitratus aliquis cōmunibus rebus atroxisri conatur. ¶ **I**udiciū
 cōmune omnibus priuatis vbi tertio iudicio lis est cōmittenda ita fiat: omnes magistratus
 tam annui q̄ maioris temporis: eo mense quo post solstitium nouis incipit annus: in tem-
 plū vnum cōueniant: vbi iurē iurādo interposito a singulis magistratibus: veluti quasdam
 deo primitias offerētes vnum iudicē deligant: qui optimus esse & optime & firmissime iudi-
 cia illo anno ciuibus reddidurus videat. ac post q̄ iudices designati sunt: ab eisde qui designa-
 rūt singulū cōprobenf. si quis autē reprobatus fuerit alius similiter eligatur. ¶ **C**ōprobatiōis
 qui per p̄cedētia reconciliati non sunt: iudicia ferant: audientibus spectantibusq; necessa-
 rio cōsultoribus: reliquisq; magistratibus: qui eos declarāt: de ceteris autē interfit quisq;
 pro arbitrio. ¶ **S**i quis aliqū iniuriā sponte sententiā tulisse accuset: apud legum custo-
 des id faciat. & qui dānatus fuerit dimidiā damni partem iniuriā passio perfoluat. ¶ **S**i au-
 tem multa dignus maiore videatur: iudices ipsi qui condēsuuerunt quidā parti aut reddere
 debeat reipublice: aut ei qui passus est iniuriā cognoscant. ¶ **I**n publicis cōsolationibus
 necesse est multitudinē iudicū fieri participē: nam cum aduersus ciuitatem peccatur: omni-
 bus infortū iniuriā: quare grauiter pateretur nīsi ea etiam ad iudiciū dimitteret. ¶ **H**uius iu-
 dicii principiu et finis ad populum deferat: examē autē & approbatio ad tres maximos ma-

gistratus de quibus cōueniant litigantes. & si cōuenire nequeant: consiliū ipsū electionē
 vtriusq; cognoscat & iudicet. ¶ Priuatorū iudiciorū omnes pro vrbis participes sint. nā
 qui a iudiciāli potestate omnino excludit: is a ciuitate se prorsus existimet alienum. ¶ Pri-
 uatorū cause: que per vicinos & priuatos dirimi non poterūt: per ipsas tribus id tenet. &
 discesq; forte precibus incorrupti statim iudicent. ¶ Quē neq; per priuatos neq; per con-
 bules terminabunt: iudicium illud cunctā diffiniat. quod intemeratū omnino quoad huma-
 nū in rebus fieri potest esse debere diximus. ¶ Studeat quisq; bonus esse habens virtutem
 animi propriam: aut studio aut vīu aut aliquo genere doctrinā partam: per totam vitam
 omnī studio ad id tendens: cetera vero que huic rei impedimēto sunt: negligens. ¶ Leges
 que id respiciunt: laudentur & amplexent. que autem id nequeunt sed alio rendunt vitio:
 rent. bene enim posite leges: animi bona: et quevere bona sunt respiciunt: vulgaria autem
 spernūt atq; contēnunt. ¶ Quisq; preterea pro patria (si necesse sit) mori paratus sit potius
 q̄ velit aut euerfam videre ciuitatem: iugosq; seruitutis subactā a peioribus gubernari: aut
 fuga ipsam deferere. extrema enim omnia subeunda sunt: potiusq; in eam gubernationē ci-
 uitas cōmūtetur: que peiores solet homines efficere. ¶ In singulis tribus singulo quoq;
 duodecim mēsiū in sacrificiis cōuentus duo fiant. primo diuinorū: colendorū gratia: dei
 de amicitia in cognitionis alterne & omnis deniq; consuetudinis gratia que ad matrimo-
 nia cōficienda summopere necessaria est. vt sublata ignorantia: nemo in iis quod fieri po-
 test decipiat. sed quisq; cui se collocat: & quam et a quibus ducit: agnoscat. ¶ Huius rei
 gra: iudi chorūq; puellorū & puellarū simul fiant: nudatis corporibus quatenus modestus pu-
 dor patit: vt cum ratione in etate cōuenienti cōspiciant alterutrū atq; cōspiciant. que om-
 nia curent ormentq; decori principes: et cum legum custodibus cōditores: vt que etiam di-
 cta non sunt suppleant. ¶ Ad hoc periculum faciendū moderatū tēpus atq; sufficiens: repu-
 tet decēsiū quo ad sacra & choreas: ad oia deniq; singula. His legibus (que legislator scri-
 pserit) emēdatis atq; approbatis vtendū est: neq; quicq; vnq; spōte mouēdū. ¶ Si vero neces-
 sitas aliquā quippiā mouere vrgere videbit: de hoc vna cōsulent magistratus oēs et popu-
 lus vnversus: oraculaq; petant. si horum oim vnus erit cōsensus: moueat: aliter vero nūq;
 ¶ Quicq; aliquis quinq; & viginti annos ita natus adiuuenisse se credit cōuenientē aui
 suo & decētem societatem ad cōmunem generationē liberorū: intra quinq; & triginta an-
 nos vxorem ducat in qua re nec deerit pauperū fugere neq; diuturnā affinitatē precipe se-
 ftari. verum ceteris paribus semper pauperiorē honorare. nam quod moderatū est & medio-
 cre: immoderato & excedente misum in modū ad virtutem prestat. ¶ Quicq; ferocio-
 ris cōcitatiorisq; q̄ oportet ad agendū animi sibi cōscius est: is det operam vt q̄ quiescimo
 rū parentū filiam ducat. ei qui contra est affectus: contrariā sibi assicet affinitatē. ¶ Vna ta-
 men sit cōmunis nuptiarū ratio: vt quisq; nō iocūdisimū sibi sed ciuilitatē vtile ineat matri-
 moniū. nam & si singuli ad sibi simillimū natura feratur: ciuitas tota & diuinitis & moribus
 inaequalis redditur. ex quibus plerisq; ciuitatibus: que nollemus plurima obuēiūt. ¶ Diues
 igitur diuitis aut potens potentis societate non admittat. & animo velociores cum tardio-
 ribus & tardiores cum velocioribus copulēt. nam ciuitas similis esse debet patere: in qua me-
 rū quod primo ifusum est bullit. statim autē aque sobrietate castigat atq; optime temperatū
 bonus & moderatus potus efficitur. adde qd id faciat ad temperatā & equalē filiorū procreatio-
 nē quam multo plurius facere oportet q̄ opulētissime affinitatis equalitatē. atq; eum qui in
 cōnubio pecuniis imbutus: non lege scripta arcere: sed opprobriis & inceptationibus absterre-
 re. ¶ Si quis sponte ad nubēdum non pareat: et alterius ab hoc cōsortio viuat in ciuitate: &
 sine cōnubio quinq; & triginta egerit annos: singulis annis si de maximo cēsu est drag-
 mis centū: sic de secundo septuaginta: de tertio sexaginta. si de quarto triginta multet. que
 pecunia: tēpli sacro erario cōsecret. ¶ Si quis singulis annis nō persoluerit: decupliū debeat.
 cuius pecunie exactor sit: sacri erarii questor. qui nisi exegerit: ipse debeat atq; huius rōnē
 referre quisq; debeat. ¶ Qui vxorē ducere noluerit: vt dictū est pecuniis multetur. sed nec
 villos honores a minoribus consequatur: nec iuuenum villas aliqua in re sponte ipsi obtem-
 peret. vt qui filios non relinquēdo successores: in diuino ministerio noluerit naturam asse-
 bui sempiternā. ¶ Deinde si aliquem cedere ausus fuerit: quilibet aduersus ipsum insurgat
 et ei auxiliū ferat qui accepit iniuriā. qd si quis p̄sens id nō fecerit: timidis malusq; ci-

Semist.

35

100

70

30

60

61

62

- 63 uis a legibus habeat. ¶ De dote: equalis pro equalibus sit. sic mulieribus cōtumeliosus fa-
 64 sus minor erit: et minor uirū humilis illiberalisq; scruius. ¶ Qui vero nō paruerit: sed
 aut dederit aut acceperit quod quinquaginta dragmas excedat: uelimenti gratia: alius mi-
 nam alius tres seminimas: alius minas duas. quartus uero qui supremū censum habet: tan-
 65 tūdem sacro persoluat erario. ¶ Huius pecunie exactores sint questores: sacri erarii q; si ne-
 66 glexerint: de suo persoluant. ¶ Fideiusso: primū patris firmissima sit: deinde aui: tertia fra-
 trem eodem ex parte natorū. si uero illorum nullas superstes sit: tunc ex parte matris simi-
 67 liter fideiusso ualeat. ¶ Si autem insolita contrigerit desolatio: propinquo:res agiati atq;
 68 gentiles: una cum tutoribus fideiubeant. ¶ Si qua sacra imitatio aut diuina alia expiatio
 in iuribus agenda uideatur: diuinoū interpretes cōsulant: putentq; si illis paruerint: mo-
 69 derate singula peregrisse. ¶ Ad nuptiale cōuiuium: non plures q; quinq; amici et amice quib;
 70 q; ex latere paterno uocētur: ex cognatis & propinquis: totidem. ¶ Impensa secūdm diui-
 tias fiat: d. uisum minam impendat: alius semiminam deinceps proportionē senariā: quā
 decreuit census decreuit et impensa: atq; iis qui huiusmodi lege paret: laudetur: ab omni-
 bus: qui uero non obtemperat: dānent custodes legum tanq; a decoro alienum legisq; spon-
 71 salū signarum. ¶ Bibere ad ebrietatem usq; neq; alibi unq; decet: preterq; in solennitatibus
 72 cuius dei qui largitus est uinum. ¶ Maxime in cōtribulo cōmuniū: sponsus & sponsa tunc
 mentis cōpores esse debent. quādoquidē nō paruam inueniunt uite mutationem: tam etiam
 ut ex q; maxime moderatis generatio fiat: nam ferme incertum est: que nox aut dies cum des
 ope ipsam pget. ¶ Quare ut solidus stabilis et quiescens cōceptus fiat: non oportet corporibus
 ebrietate diffusis: dare operā liberis: nā ebrius tanq; mente captus ad ferēdū est ineptus: et ue-
 risimile est: tum fetus inaequales: instabiles & obliquos tam membris q; moribus procreare.
 73 ¶ Sponsus alterā e duabus sorte domibus a parentibus separatus: quasi ad pollorū genera-
 tionē educatus: neq; accipiat: atq; ibi nuptias celebret: ubi sit cum liberis suis habitaturus.
 74 ¶ Parentibus utrisq; affinibusq; relictis: seorsum cuius ad coloniam proficiant: ac uicē
 sui seipsos respiciētes habentē liberos generando & educādo: et uitam quam ab aliis ac-
 75 ceperunt: a se quasi redas adentes alia tradant: deos semper eūdum leges colonas. ¶ Ser-
 uū qui facile seruiri sunt: nec eiusdē patrie sint: & q; maxime fieri possit inter se distanti-
 76 educetq; recte: non solum ipsorū gratia sed domib; multo magis. ¶ Est autem seruorū
 recta educatio: ut nulla ipsa cōtumelia inferat: insuāsq; illis multo minus q; si fieri pos-
 sit: equalibus inferenda: nam hoc pacto cognoscit quis suapte ingenio: et non fide iusticiam
 colit: oditq; reuera iniquitatē: cum canet quis ne iis iusticiā faciat quibus facile potest: & ita de
 77 tyrāno omniq; potentiore aduersus imbecilliores recte dici potest. ¶ Castigādū: cedendūq;
 semper iure sunt seruū: neq; ita monēdi ut liberi: ne molliores fiant: uerū allocutio omnis ad
 seruos quodāmodo imperiū: neq; locus uilis cum ipsis seu feminis seu masculis habeat: alio-
 78 qui domini ipsi difficultore sibi uiam ad ipeandū & illis ad obediendū reddunt. ¶ Qui uisq;
 79 et numero & facultate hoc pacto seruos ad uite ministeria aptos habeat. ¶ Cum noua cō-
 stas cōdenda est: urbs tota in circūlū in locis sublimibus deducat: ut & munitiones sit & mura-
 80 dior. ¶ Tempia circa forum statuātur: & circa hec magistratū iudicūq; palatia: ex quibus
 81 quasi sacra istimū: aulamq; accipiant: et ferent sententiā. ¶ Ibi etiam iudicialia domicilia
 82 in quibus de homicidiis & capitalibus iniuriis iudicabit: statuant. ¶ Spartiat arā more: mu-
 ri in solo iacere facile patiātur: & poetū illud approbet: quo eneos & ferreos magis mu-
 ros q; terreos condere admonerant: nam id ridiculū nā nostra republiā nimirū esset: q; no-
 stri iuuenes quorūq; in agrum emitātur: quē cuncti fones: edificisq; confectis longe ho-
 stes a finibus arceant: & muros nostre urbi circūdemus: que res primū ad sanitatē ciuitati-
 bus nichil cōfert: & que deinde animos ciuiū de molliore & enervare cōsueuit: nā sepe intra
 eos se recipiētes: hostes minime fugant: putātq; se non diurnā nō nocturnā custodia vigi-
 83 lātes: sed muros septo et vallo dormiētes saluos fore: quasi hoies ad desidā nati. ¶ Si mu-
 ri aliquibus municiū homies: sunt: sic ab inītio priuata domus que: condant: ut tota urbs
 equalitate & similitudine unus sit murus: habeantq; domus oēs: sic totū ad uias aditum.
 nam hoc dispositio & intuentibus erit grata: cum domus unius figurā tota ciuitas habeat
 et erit ad custodiē facilitatē longe omniū comodissima. ¶ Hec a principio cōstrui ciues ma-
 84 xime curēt et ediles etiam pūdeant: et qui negligunt multa compellant. ¶ Curent ut urbs
 85

qmūdissima sit nec vnq̄ patiantur a priuatis aut fodiendo aut edificando publicū quicq̄ oc-
 capari. ¶ Aquarū etiam pluuialium (vt facile deficiant) curam habeant: ceteraq̄ ordinent
 in ciuitate & extra doctū vſu legum custodes quocūq̄ defunt et videant ordināda. vt circa
 forum gymnasia & theatra spectantiū & doctū diſcentiūq̄ domicilia & reliqua id ge-
 nus omnia. ¶ Qui ſponſas duxerunt non minus nec aliſq̄ aliis rēponſibus q̄ ante nuptias in
 conuſſationibus viuendum. ¶ Vt vtri conueſſationes publicas cōmuneſq̄ habent: ita quoq̄
 & inter ſe mulieres. ¶ Cupiditate cibī potus & rei venerec: quarū due prime animalibus
 ſtatim natis inſunt & tertia que ingens & acutiſſima ad propagationē generis poſterius i-
 naſcitur ardentiffimo furore: et maxima petulētia homines vrit & agitat. ad id quod ſoci-
 dum dicitur rapientes: timore lege et vera ratione a ſocundo ad id quod optimum eſt ver-
 tant. nam in quibus recte dūcētur virtus: ſin contra viciū innaſcēt. ¶ Sponſus ad ſponſā
 procreationēq̄ liberorum animum vertat: et ſponſa ſimiliter ad ſpōſum atq̄ ad opus in eo
 tēpore precipue quo adhuc non genuerūt. nam cogitare omnino ſponſus & ſponſa debent:
 quo pacto q̄ pulcherrimos & optimos ciuitati liberos poterūt procreare. homines enim qui
 cōmuniter aliquid operantur: quidocūq̄ & ad ſe inuicē & ad opus ipſum intendūt animū
 bene & pulchre conficiūt omnia. ſin ſecus perperam. quapropter idem faciunt: ad cōmune
 generationis opus oportet. ¶ Mulieres quedam prout principibus placuit: eleſte. harū re-
 rum curā habeant. tertia enim hore parte in ede ſacra cōmorantibus aliē nūciant ſi quem vi-
 rum mulierēue illoꝝ qui matrimonioſi copula aſtricti ſunt. gignendū habent facultatē alio in
 tendere animū videant q̄ ad ea que in ſacrificiis nuptiarū ſunt iuſſa. ¶ Hoc obſeruatō pro-
 creationis liberorū decennū non excedat: quando aſſit generandi ſecunditas. ¶ Si que ad id
 tempus inſecūde pſeuerauerint: conſilio cum propinquis & mulieribus harum rerum cura-
 tricibus habito prout cōmodum vtriſq̄ eſt diſtinguant. ¶ Si qua de vtriuſq̄ cōmodis acci-
 derit altercatō: decem de legum custodibus deſecti (quos ipſi voluerint) pognoscant. ¶ Mu-
 lieres iuuenū domos ingreſſe ſi a moeſtia diſcedūt: partim monitiſ partim minis ab inſci-
 tia ipſos & delicto depellant. quod ſi nequeant: legum custodibus nūciant atq̄ id curent. qui
 ſi prohibere non poterint: rem ad populū deferant. et ſcriptis entantiū nominibus ſureturā
 do affirmant ſe illos meliores facere non potuiſſe. ¶ Qui ſcripto delatus fuerit. niſi accuſa-
 tores deiecit: infamī eſto. nec nuptiis liberisq̄ procreandis det operam vltorius: et ſi tenta-
 uerit: liceat cuiſlibet cedere ipſum impune. ¶ Eodem ſunt & mulierū pene. expertes enim
 mulierū degant hononum. nec ad nuptias partuſq̄ liberorū profeſte recipiantur: ſi in iudi-
 cium accerſite damnate fuerint. ¶ Si poſtq̄ ſecūdam leges filios pcrearūt: ſi aliene vir vxori
 conſingarur: vel mulier alieno viro penīs eiſdem ſubiaceant. ¶ Vīrum vero & mulieres
 poſt procreationē liberorū caſte viuentes: in his omnibus ſummope honorētur. qui contra
 vituperētur. ¶ Viſe totius inſtituti primus annus omniſbus eſt: quem in ſacellis patriis & vi-
 uendi inſtitum tam puero q̄ puella ſcriptum eſſe oportet. ſcribatur autem in pariete de albo
 in vnaquaq̄ tribu: vt qui ad magiſtratus idonei ſunt amori numero conſtet. et cuiuſq̄ tri-
 bus viucentes homines proxime ſcribantur ſemper: et nature cedentes ſimiliter deleantur.

CIERTII HECATONO.
MIARVM
FINIS.

THECATONOMIARVM. CENTVM ALIAS PLATONICAS LEGES
CONTINENS LIBER QVARTVS.

- 1 **N** Vptariū tempus puelle sit a sextodecimo in vicesimū: idē sit lōgissimū tempus
2 ad id constitutū. masculo vero a tricesimo ad quinquagesimū & tricesimū. ¶ Magistratus
3 tempus a mulieribus vltra quadragessimū sit annum. in viris vltra tricesimū.
4 ¶ Belli tēpus ab annis viginti ad sexaginta in viris: mulieribus vero post q̄ filios peperint
5 vsq; ad quinquagesimū etatis annum. ¶ Mulier pregnās deambulet. & natus infana quasi
6 cera fingatur: q̄dū tenor est. ac ad biennium vsq; institutis astringatur. ¶ Nutrices (lege
7 alias imposita multa) infantulos. vel ad agros vel ad templa vel alio ad suos. donec per se
8 stare possint. pferant. ac etiam cum stare ceperint. ne pōderis violentia. mēbra propter mol
9 licie distorqueant. gestent adhuc quousq; triennū infantes exegerint. ¶ Sint autem robu
10 ste quoad fieri potest nutrices. nec vna solū sed plures in his singulis penā nūsi fiat legibus
11 sit imposita. ¶ Ad infantū tam animi q̄ corporis cultū perpetua. die nocteq; nutritio agi
12 tatioq; adhibita oib; conferat. & maxime teneris. quare si fieri potest. sic habitent. qua
13 si perpetuo nauigent. nam quādocunq; pueros ad somnū tardiores occupare somno matres
14 cupiunt: id non quiete sed silentio neq; cōtrariis efficiunt. in vniū ea portant. agitantq;
15 semper: & illos vocis modulatione tanq; tibicinio quodā mulcent. quē admodū sit in debac
16 chantū furentiq; remediū. ¶ Puerorū educatio: neq; in metu continuo neq; in volupta
17 te fiat. absq; nimia sensus nimieq; delicie. nam infācia in metu enutrita. magis quous
18 per formidine ferri cōsuecit. et ad timiditatem non ad fortitudinem hec exercitatio fit. & ni
19 mia sensus atq; atrox: cum abiectos & illiberales & humana perosos faciat. eos ad vite cō
20 stuerudinē ineptissimos reddit. voluptas vero & delicie: ad mollitudinē & itempantā viam
21 parāt. cum hoc eodē difficile. moroso. iracūdo. iperioso. et leui de causa irritabūdo
22 efficiens. ¶ Quare quoad fieri potest: in his etiam dum tenelli sunt. mediocritas quēdā cō
23 seetur. ¶ Primo triennio: ex clamore & fletu & sua oppositis cognoscere potest. quid infan
24 tes cupiant ac nō cupiant. amantq; & odiant. nā vt nutrices offendant quod cupiūt & amāt
25 tacent. sin minus. aut aliud: clamantes ploratq; pseuerāt. Quare hoc triennū vt pacatio
26 re tranquillitatemq; sint animo. non id tentandū vt oīnō dolore. metu. tristitiaq; minime affi
27 ciant: sed mediū potius conspectandū. nec omnino voluptates p̄nitende. nec oīnino exclu
28 dendū dolores. hūc enī mediocritatis habitū sequi debet: quī quā hominū diuinus est fu
29 tus. ¶ Graue mulieres maxime omnī illo anno ita regende sunt. vt nec ad voluptates
30 multas furiosasq; ferant. neq; doloribus agitentur: sed tranquillā pacatāq; & mitem degant
31 vitam. ¶ A triennio ad sexennū: sine contumelia in quibus oportebit castigetur. ne iracun
32 dia efferant. neue deliciofi reddantur. ¶ Congregent a triennio ad sex vsq; annos singuli in
33 sue tribus solennitate: quorū dum tantilli sunt. nutrices modestā incōsuetudine obseruet.
34 & cuiq; cetui & nutricibus vna quēdā presit. de mulieribus duodecim. annuo tēpore impat
35 ra put legū custodes ordinauerint. quā deligant mulieres nuptiarū curatrices. in vnaquaq;
36 tribu que ipsis etate sit equalia. ¶ Ad hunc magistratū assumpta in sacorū quorūdie eat. inuis
37 riantq; p̄nisiat: seruū quidē & seruā peregrinū & peregrinā per vrbānos quosdā ministrōs.
38 ciuem vero cuius aduersus in cōtrouersia sit: ad ediliū trahat iudiciū. de quo anē nō sit cō
39 trouersia: p̄nisiat ipsa. ¶ Post sex annos. etatem femine a maribus secernant. pueriq; delin
40 cepti cum equalibus maioribus. & puelle cum feminis equalibus cōuerfent. & ad scientias
41 vtriq; se vertant. mares quidē ad magistrōs equorū. arcuum. telorū. & funde femie quorū
42 ad eadem sit concedat vsq; ad scientiam tantū & maxime ad armorū vsum. ¶ Iuxta scytharū
43 legem non solum sinistra arcu & dextera sagitta vtantur: sed vtriusq; similiter ad vtrumq;
44 ¶ Prīncipes curam habeant. vt mulieres ludos. alimentaq; cōsiderent. vtrū vero disciplinas
45 quibus omnes pedibus manibsq; vtriusq; equae potentes facti per consuetudinē nature nō
46 noceant. & disciplina corpora in saltatioe et luctu. gymnastica dicitur: animi vero musica.
47 ¶ Lustrationem & discētes alteri beniuole largiant. alteri discipulū gratiose. nā
48 que in recta lustratioe: collo. manibus lateriq; motu cū victorie studio honestoq; adhibē
49 tur. & ad sanitatē virefco cōducunt & vtilitatē non modicā habent. ¶ Saltatioes in choreis: Siml

Gentilis.

Gentilis.

tam viris q̄ mulieribus armatis fiant: imiteturq̄ cureraru armatoru ludos & minervae. nam
 minervae ludis choreae delectata: non nudis manibus ludendu censuit: sed armis tota ornata
 saltandi officio est perfuncta. ¶ Pueri & puellae ante q̄ in bellum prodire possint: armis equis
 q̄ oportet in deoru omniu pompis ornatos: modo velociores modo tardiores in chorea &
 stridere supplicatioes fundere: quia haec in pace & bello vitia sunt: ceterae vero corporis exer
 citationes quae horu gratia non fiunt: no sunt liberales. ¶ Inisdem ludis & gestibus fidem ho
 mines quos leges statuerint: eisdeq̄ apparatibus & suppellectile semp vrant: nam cu mura
 tur: suetus occulte mores mutat: facitq̄ id vt priscae vilia: noua vero in honore habeant. sic
 q̄ priscae leges percuti strite: quare nulla ciuitati pestis est perniciosior. ¶ Sumopere cauendu
 est: ne pueritia in cantibus & saltationibus noua vnq̄ audeat imitari: neue viros pueros volu
 ptatu blandimentis allicitat. Sed egyptioru more: tripudioru cantuq̄ genera dis omnia co
 secrent: quod si quis aliter q̄ constitutum sit: hymnis / choreisq̄ vtatur: sacerdotes tam viri q̄
 mulieres eum legum custodibus eum sancte ac legirime arceant. & qui repulsus fuerit: nisi
 libenter obtemperauerit: per totam vita volenti cuiq̄ penas impletatis persoluat. ¶ Nemo
 audeat preter publicos sacrosq̄ cantus aliquid canere: & preter consuetudine iuuentutis choream
 moueri tripudio: qui parit: indolis abeat. qui minus: legum custodes sacerdotescq̄ tam viri
 q̄ mulieres: puniant. ¶ Si querula oratione a ciuibz audire quadoq̄ oporteat: no faultis di
 uinaru solennitatū diebus: sed ne fastis potius coueniant: eantq̄ tunc coducti chori exer
 nitq̄ cantores quemadmodu in fimeribus fieri videmus: vbi quidam mercede coducti: cum
 flebiles mestiq̄ sunt: lugubris quoq̄ vestis Carice gentis instat: misere defunctu ipsum de
 plorat. ¶ Cantuū genus omne in benediceo & felicitate ominando versetur: sitq̄ haec pri
 ma lex secunda: vt cum preces dis quasbus libamus effundat: tertia vt cum poete preces ip
 sas: petitiones hominu a dis esse non ignorent: diligenter aduertant ne mala quasi bona po
 stulent: neq̄ audeat quisq̄ poetaru. verbis aut cantu preter ciuitatis leges & iusta vel honesta
 vel bona fingere quicq̄ nec quae composuerit vlli priuatoru ostendere: ante q̄ constituti hac de
 re iudices legum custodes & viderint & approbauerint. ¶ Hymni laudesq̄ deorum: pre
 cibus mixte canantur: atq̄ si ciues laudibus exornent: qui cesserunt e vita: si corporis vel a
 nimu viribus res arduas preclarasq̄ cesserint & legibus libenter paruerint: nam viuentes ad
 hac laudibus hymnisq̄ honorare tutu non est: priusq̄ vita functus quispā finem viuendi
 preclaru fecerit: & haec tam viris q̄ mulieribus virtute insignibus communia sint. ¶ Cantus
 & tripudia ita constituant: cu multa priscoru sint circa musica antiqua poemata & saltatio
 nu genera: decentia & accommodata constituta ciuitati deligant. delectores autē no pauciores
 q̄ quinquaginta annos sint nati: qui que sufficenter dista esse videant: deligant: quae vero ipso
 be dicta: reiciat: oino: quae vero minus sufficenter: corrigant atq̄ absoluant: & ad legulatoris
 voluntate saltatione cantuq̄ & omne choream prudenter dirigant. ¶ Sit musa ordinata at
 q̄ temperata: nam in quatuor a primis annis ad etatem vsq̄ adultā versatus fuerit aliquis: eam
 secundū arbitratu: oppositam autē odiet sibi liberalēq̄ appellabit. iocunditas enim & suauitas
 musis omnibus communis est: at si vulgare immoderatāq̄ semper audire consueuerit: erudi
 tam castamq̄ ac modestā frigidam & asperā esse ducet. ¶ Quod in musica magnificū est
 & a fortitudine tendit: viris magis: quod autē venustum modestūq̄ magis mulieribus tri
 buendū. ¶ In ludis: oportet quod studio dignum est studioso sectari: nō digna vero nequa
 deus enim omni beato studio dignus: homo vero dei ludo fidus atq̄ id vere ipsius optimū
 est: nosq̄ e una vtrūq̄ studio dignissimū arbitramur: quia homines instituti q̄ longissime ac opti
 me in pace vita agant. ¶ Vt gymnasiu doctrinaruq̄ publica edificia tripartite o in media
 vrbis locata: ita foris eoru gymnasia in suburbis similiter triperto. ¶ Loca insup ampla
 ordinata: vbi iuuetus ad arcu & telu saltu instruat exercetatur: & illorū oim peregrini
 gisti p̄lo conducendi: qui illic habitares & ad rem militare & ad musica venientes: insti
 tuat. & viri oē: quoad fieri potest & pueri nō modo quos patres voluit: necessario discat: vt
 poe: qui magis ciuitatis sunt q̄ genitoru. & quae pueri discunt ac exercent: eadem quoq̄ fe
 mine discant: exercentq̄: nam cum hoc modo in ciuitatibus non fit: omnis ciuitas pro du
 pla dimidia sit ex eisdem laboribus atq̄ tributis: probadaq̄ sunt innumera circa Pontū mu
 llieru militia: quibus nō equoq̄ modo virtutem arcuū: ceteroruq̄ armoru equalis cura cum
 viris & exercitatio est instituta. ¶ Magistratus & ciues suis in locis nocte exurgat: & magi

Semit.

- stratus publicum aliquid exerceat patres vero matresq; familias in domibus propriis rem suam curent nam fomus multus nec corporibus nec animis prodest. & turpe id & illiberale videri debet: si ciuium aliquis totam per noctem dormiat nec primus excitetur ac surgat ita ut id toti famule pateat. & ita quoq; si domina videat ancillas negligenter segnitie desidiosa occupata. id apud senos ancillas pueros & vniuersam deniq; domū turpe. nemo enī dū dormit: aliusq; precii est. nō magis ac si non viueret. quare q̄ longissimo tēpore vigilandi: sola famularis comoditate seruata. ¶ Sole surgente: pueri ad magistrōs p̄fiscantur. quoniam nec pecudes nec alia prorsus vlla sine pastore viuere debēt. nec pueri quocq; sine pedagogis sint. nā cum prudentie fontē nondū perfectum habeant: acerrimū petulētissimiq; sunt omnīu be-
- 34 stiarum. quare multis quasi frenis vinciēdi. ¶ Puer: cum primū a matribus nutritusq; se fungitur. pedagogis ad pueniem lasciuiam regendā committendus. deinde ut libet: precēptoribus doctrinarum potissimum gratia. Deinde quasi seruū castiget quicūq; e liberis si forte qua in te deprehenderit puerū ipsum in pedagogum & preceptorē delinquere. q̄ si p̄sens quis iure non castigauerit: maximo subiciat opprobrio. ¶ Rem hanc ille qui de custodibus legū ad principum puerorū electus fuerit: cognoscat: siue ille q̄ eos deprehenderit nō castigauerit ci oporteret: aut nō mō quo oporteret secundū leges / ad bonum ipsū dirigens
- 36 semper & conuertens. ¶ Primū percipiēda que ad litteras pertinet. deinde ad lyram. p̄tēra que ad cōputationem numeroꝝ spectāt itē que ad diuinoꝝ astrorum solis lunę circuitum perquirendum. ut vniuersa ciuitas nō ignoret ordinem dię in mensem mensiumq; in annum. atq; ita tempora solēntis sacrificia ut docet disposita vīam ciuitatem vigilāteq;
- 38 reddant. ut & diis honores tribuant homines: & ad hec afficiant prudentiores. ¶ Ad litteras decemnes pueri proficiant triemnesq; insistant. & q̄ decē egerint annos. lyre similiter tres annos iuscumbant: nec liceat ante id tēpus discedere. necq; vltra detineri. alioqui honores qui disciplina predictis dant: nō consequantur. ¶ In his annis: litteras donec legere scribereq; possint discat. at nō illis legenda exponēdaq; omnia poetarum monumēta in quibus lyra non vtuntur (qui aut hexametro trimetro. aliisq; metrorū generibus scripserunt) ceu afferit multis: ut ex variorum poetarū peritiā facundī reddant. sed leges ipse atq; ea que ius leges aut mā dant aut phibent sunt consentanea: siue poetice siue soluta oratione scripta sint. siue simplici
- 40 ter dicta. ac primum preceptoris lex cōpellat. hec dicere atq; p̄bare: ut eos qui non probēt repellat. ita vero preceptorum qui probant: erudiendosq; adolēcentes cōmittat.
- 41 ¶ Quis eos in lyra instituēt: illos cantus eligant qui probas animi imitationes habēt. & adolēcentū auribus cōcinant: trabantq; eorū aios imitatione quadā p̄ductos ad virtutis possessiōnem. ¶ Cum is qui pueros in musica gymnasticāq; curabit nunq̄ ocio abundet: lege illi permissat. ut ad eam curam. quos velit ciuū & viroꝝ & mulierū accipiat socios. & gymnasia: omnes etiam exercitationes bellicas nūcupamus: ut peritie luctandi. saltandi. sagittandi iaculandi peltaſtice & omnes armatorum dimicationes. acienū ordinatiōes ductiones exercitiis iustorū positiones & quęcūq; ad equestrem pertinent disciplinā. que omnia sciet publici magistrī a ciuitate conducti: quo ea pueros puellasq; viros & mulieres doceant. nam magno reipublice vicio dandum esset: ita mulieres educari ut ne veluti a ues pro filiis contra feroces audēt bestias pugnare moriq; nolint potius cunctasq; pericula subire q̄ statim ad aras templaq; cōfugere opionioneq; de hominū genere dare omnium ignauissimū esse anī malum. ¶ Deformisq; corporum cogitationumq; motus qui ad risum & comediam verbis cantu salatione omnibsq; huiusmodi imitationibus spectant: senis & peregrinis precio cōducti imitētur. studium vero illis nullū adhibeatur: nec adeo liber sit ciuis seu vir seu mulier qui discere audeat. at itaq; ad risum spectātes ludi qui comedie appellant: lege dispositi sint.
- 43 ¶ Tragedie que res serias tractant: nisi meliora tractent q̄ que ex veteri ordinatione sūt tradita minime admittantur. nam id haud quāq̄ est admittendum ut tragedie res serias in foro constituent & clamoros constituent histriones: qui altius q̄ magistratus exclament ad liberos: ad viros: ad turbam virbis omnem de eis dīcebus non eadē sed contraria concionātes. ¶ Summe cautionis curā gymnasis est adhibēda: ne qui docent: bonarū disciplinarum loco prauis institutionibus adolēcentū anīmos corrūpant & inquinent. nā nō graue admodum quiddā est & durum reꝝ omnium imperitia nec summū malum: sed multo p̄niciosius est male cōparata multarum reꝝ peritiā atq; noticiā. ¶ Astrologia catenus discenda: ut de

celestibus nichil propheta loquamur sed postq̄ didicerimus recte loquamur. nam id verū nō
 est: de sole & luna ceterisq̄ stellis q̄ vnq̄ pererit. nam vnū quoduis: iter vnū nō multa pera
 git quis videatur per multa ferri. ¶ Legis cōditor: leges nō solum cōscribat sed etiā declara
 tionem quandam illis adiungat. quae: quae honesta turpiaue sibi videntur significet. ¶ De ve
 natorū aquatiliū pedestriū nec ferarum solum verum etiā hominū: quae legis
 tor laudabit aut vituperabit ad iuuentutis exercitationem in illis iuvenes parent. vt nec labo
 re nec voluptate reuocati: aliter faciat q̄ legislator consulit: & magis honorent quae cum lau
 de dicta & exhortatione proposita sunt: q̄ quae minaci & vindictae lege sancita. ¶ Quadrupe
 dum venatio: omnium quae corporis viribus agitur optima sit. nam id optandum: vt nunq̄ ma
 rine venationis hamiq̄ cupiditas homines alliceret nec omnino aquatiliū per oculosam ve
 nationem sagena capiendorū: nec pyrate amor vnq̄ homines per maria iniquos atrocisq̄
 hoīm venatores efficeret. neq̄ vnq̄ furti latrocinii cupiditas: vel in vrbe vel in regione in
 mētes hominū veniret. nec volatiliū locunda venatio potius ferulis q̄ libera: nec dormie
 tium quae vicibus quibuscumq̄ interpositis fit: nocturnaq̄ vocatur. & ocioforum est hominū.
 neq̄ quae sit in laboris remissione: & quae rebus laqueisq̄ non cōstitis animi viribus fer
 rarum domat atrocitatem. ¶ Sacros venatores: vbicūq̄ venari velint nemo phibeat. ¶ Ve
 natorē nocturnū rebus & canibus suis sidentem: nemo vspiam venari sinat. Aucep: p̄ in
 cultos agros montesq̄ vagari permittat. ¶ A cultis locis sacrisq̄ incultis: a quocūq̄ pella
 tur. ¶ Piscator: nec in portibus nec in sacris siluis paludibus stagnisq̄ venet. in aliis liceat
 dūmodo sacroq̄ non vtatur permixtione. ¶ Non bellis tempus expectandum: id ipsa pace ci
 ues ad rem bellicā exercendi. & ciuitas: singulis mensibus bellicae vires experiat nō minus
 vno die. sed pluribus etiā si magistratibus visum fuerit: viri simul & mulieres & pueri: nec
 hyeme nec estiuo vitato. & quādoq̄ vniuerso educto populo: pugne quedam solēnes festiueq̄
 fiant bellicae pugnae q̄ maxime imitantes. nam id impudentissimū si non in certame pu
 gillum non p̄ exercitatum descendendū: audere ad maximū certamen vbi pro vita pro libe
 ris pro rebus suis p̄ patria pugnatur: nō exercitatum defendere. ¶ Vistoribus premia & lu
 ris pro victis contra vituperationes fiant: put singuli & incertaminibus & i omni vita se gesse
 rint. ¶ Non pauciores annos q̄ quinquaginta natus sit poeta hāc rerum: neq̄ solum poetica
 musam sufficere possideat sed etiā aliquid preclarum & insigne fecerit. vt optimus q̄q̄
 laudibus effertur: et vituperatione cōtrarius deprimat. ¶ Eorum poemata qui boni viri: ho
 moreq̄ digni in ciuitate sunt & res preclaras gesserunt: etiā si minus musica sunt decantent.
 ¶ Huius rei iudiciū is: qui puerili doctrinae preponit ceterisq̄ legū custodes habeant: & pro
 bis viris hunc honorē tribuant: vt illis solis libertatem in musicis praestent: ceteris autē phi
 beant. neq̄ quisq̄ audeat musam canere (quā Thamyre Orpheiq̄ hymnis suauiore) horū
 iudicio non probatū. ¶ Res musariae quōtidie agat: minori quidē exercitatione sine armis
 chorisq̄ omnisq̄ gymnastica ad hanc incitet. maiori vero exercitatione non rarius q̄ semel
 in mēse vt certent singuli ad capiendā vel retinendā loca. & in iudiciis omnēq̄ rem bellicā
 imitentur: & pila se exerceant vndiq̄ se vertentes ac telis vtant: ad vera & periculosa tela q̄
 pro time accedētibz. nec oīno absq̄ timore ludus huiusmodi inter ciues agatur: sed formi
 dium infernatq̄ ita qui magno sunt animo quodammodo quāue ignauo prodat. ¶ Si autē
 quis cede inuoluntaria in his certaminibus morialis qui interfecit lege expiatur mūdus sit
 in posterū. nā paucis ita mortuis: ceteri non deteriores futuri sunt. & nūl timor in his omnibus
 extindus sit: multo magis ciuitatis malum est q̄ illud. ¶ Nō liceat ob rem priuatā: curam vel
 publicae p̄cipuam. ciuem relinquere. nā cum diuitias cupiditate (ceteris oībz neglectis) ho
 mines solummodo rem priuatā curant: ad id iacubens ciuium animus: nulli prorsus nisi pecu
 niis quōtidie cumulandis dare operam potest. & artes & studia quae ad lucrum conducunt: de
 bentissime complentur omnes: cetera spernunt. & id causa est: ne ciues quicq̄ honestū bo
 nūue officium curent: sed insatiabilis auri & argenti cupiditate & honesta pariter & inhōne
 sta artificia cōpleantur & quoduis agant seu fas siue nefas habeatur vt pecunias cumuler
 quibus subministrantibus veluti pecora ventri ac veneri seruiant. hinc qui natura modesti
 sunt: ad mercatorem nauigationē villasq̄ ministeria conuertunt. qui viriles & generosi ad fur
 ta latrocinia sacrilegia in iudiciis sceleratq̄ tyrannica. qui cū bonis a natura praediti essent docti
 bus infelices tamen hac ipsa consuetudine euaserunt. quo pacto enim infelices non sunt qui

Thamyras.
Orpheus.

- cupiditate vt vehementi quadā & perpetua fame coguntur per oēm vitā animā crucia-
 re. ¶ His certaminibus que ad bellū conducunt. premiā ponantur cetera dimittant. ¶ Eū
 62 qui stadium cursus est. prece premiū vocet ille vero cum armis ingrediat. nam agilitas
 63 corporis altera nianū altera pedum ad bellum cōducit. illa in pugnando luctandog. hec ad
 insequēdum declinandumq. sed neutra absq. armis magno viū est. quare nudo abiq. armis
 64 in stadio certatori. premiā nulla ponantur. ¶ Primus stadium cursus armatus ingrediat.
 deinde qui dialulum. tertius qui equis quartus qui dōlicum quūrus qui leuore armatura orna-
 tus. quē primum sexagintā astadiog. ad aliquod templū peruentūq. inuitemus. Alius grauo
 re armatus armatura. breuius ac planius spaciū cursus. Alius sagittarius omni arcu orna-
 tu munitus ceterū stadia per motes variāq. regionis naturam ad appollinis diameq. templū
 certans perueniat. & certamine cōstituto expectabunt. & victoribus singulis premiā dabit.
 65 ¶ Vnum certamen sit puerorum alterum imberbium. & tertium virog. viri tripartito. im-
 berbes duplo & pueri simplo currāt. & cum sagittariis ceterisq. armatis cōcertent. ¶ Vtra
 66 decimūcentū etatis annum donec nupserint. non lōgius vice simo nec breuius decimo atq.
 67 octauo puelle ad certamē cursus descēdant que quidē cōguo vtant vestitu. ¶ Vnius ad vnu
 viros q. mulieribus ad etatē vsq. nubill. inducaturq. in his armorū certaminibus periti. vt le-
 ge sanciant quid aliquis nō patiens aut facies vincat & vīstū similitur quāvis ordo decer-
 68 nat. ¶ Pelasgica vero vniuersa pugne pancratiace opponat. ceterūq. arcu. pelta lanceis la-
 pidumq. manu & fūde pīctione. & qui oīm optime in his se gesserit. huic lege. honores
 69 victorie tribuantur. ¶ Amati in equis cōcertent. sintq. certaminū iudices magistri equitū
 & tribuni tam de omni cursu equog. q. de iis qui cum armis & ascēdunt & descēdunt. cōtē-
 70 tio cōcertatioq. etiā habeat. ex equo telū imittere. ¶ Eūq. ad hec legibus nō cogant. ve-
 71 rum si prior disciplina cōsuetudog. virgīnū ad hec incitat admittāt. ¶ Certamina iusticie
 72 festog. dies fuentur ciuitati. ¶ Scdm naturam ad procreationem. hoies itidem & mulieres
 73 dītaxat venere vītur. nā qui secus istis vtunt. genus hoim dedita opera interficiunt. in lapi-
 dē semīnites vbi radices agere qd scriptū nunq. poterit. & qui corpus amat eiūsq. formā. qua-
 si fructum quendā efusens is satīari dītaxat querit nullumq. aio amat pbet honorē. sed
 qui minus de corpore curat. & animo cōsiderat potiusq. desiderat. cū ipm (vt decet) animum
 diligit. corporis vīum perulentia & cōtumeliā arbitrat. & cū tēperantia fortitudinem mā-
 gnificentiā & prudentiā reueretur & colat. cū casto amico castus viuere volet. imō vero
 74 constat q̄ plurimos. quīs iniqui sint. bene & diligenter ac sponte a pulchrog. cōiūctiōne se
 se abstinere. cū frater aut soror extima pulchritudie aliquid & a filio & a filia. idq. qd mīsi
 75 hōi fas esse dicitur. sed apud deum odio habet. & ea turpiū oīm esse turpissima. Id quog. in
 causa est. vt ne cupiditas quidē hāc reg. vulgus iussisset. ita publica fama statim ab īneire eta-
 te hos cōtra naturā veneros abusus. nescios esse & maxime oīm apud deū odio haberi p-
 76 dicet. & apud seruos & liberos. masculosq. & feminas & vniuersam ciuitatē quasi sacri qd-
 dā oraculū sufficēter repellat. phibebitq. & manifestum & furtiuū hōi cōcubitum. neq. de
 cet hoies aubus multisq. beluis esse deteriores. ¶ Abstinentium etiā ab agro filio semineo-
 vbi semē germinā nolit pducere. hec stabilita lex ab omni amorē infamia & furore. ab adul-
 teriis & meretricum amoribus. a nīnīlo potus atq. cibi luxu liberabit & vxoribus viros con-
 74 ciliabit plurimāq. alia pariet bona. ¶ Q. si hec nefaria cōsuetudo barbaros aliquos corrupit
 & nō facile sit legislatori q̄primū hāc pestē depellere. laboribus corporis veneris robor in-
 fringat vt alio vires suas cōuertant. & palam fieri prorsus vetet vt nemo generosos liberosq.
 mulieres preter suā vxorē tangere audeat neq. cum emptis vel alio quocūq. modo acquisitis
 75 cōgrediatur nisi simal viros oēs mulieresq. lateat. alioq. infamis lege habeat oribūsq. ci-
 uitatis (ceu pegrinus aliquis) priuatus sit honoribus. ¶ Nemo fines atq. terminos terre mou-
 ueat nec cuius vicini nec finitimi peregrini si agri extrema possideat. qui legi obteperat in-
 76 demis esto. qui desuperet duplices penas luat. primo quidem de vindice. deinde lege que su-
 bet. vt nemo sponte vicini sui terminos moueat. & eum q. mouerit quicūq. voluerit ad agri-
 colas deferat agricolae ad iudiciū. a quo dānatus vtpote terminog. clam viq. turbator red-
 dat. patiatūq. prout iudices iudicauerint. ¶ Quicūq. fines egressus vicini coluerit agros

Sensit.

Sensit.

129

129

129

damnum restituat & impudente atq; illiberalitatis luat penas duplūq; loco mulctē ipsi depo-
 nat cuius agrū cohiet. cognitores vero iudicesq; & cēsores huius rei agroꝝ curatores sunt. in
 maioribus quidē vniuersus duodecime partis ordo. in minoribus vero q; custodis presunt.
 ¶ Si quis pascuis noceat illi (cognitis dānis) iudicet atq; condēnet. ¶ Si quis aliena exami- 78
 na pleguunt atq; era pulsans delectatione apes ad se trahit. damnum restituat. ¶ Si quis ignē 79
 in materia sic immiserit vt vicino nō cauerit. prout magistratibus videt condēnetur. ¶ Si
 militer qui plantando mensurā vicini agrī nō reliquerit. ita plectatur vt a plenisq; legulato- 80
 ribus sufficēter dictū reperitur. ¶ De aquis pisee sunt leges. & ille quoq; bone sint. ¶ Qui
 aquā ad sua voluerit ducere. a publicis fontibus ita deducat vt nullius priuati manifestū fon- 81
 tem perturbet & deducat q; vel pterq; per domos aut sepulchra aut loca sacra nec aliud dā- 82
 num inferat nisi quod ab ipso riuulo efficitur. ¶ Si aque inopia in solo sita in locis aliquibus
 aquas ab ethere defluētes nō retinet. cū quis spā necessitate opprimuntur. in loco suo ad Cretā
 vsq; defodiat. & si hac in pfunditate nihil aq; inuenerit. tñ vicinis aque quantū necessitas
 postulat. ¶ Si vicinis vero pauca sit. aquādā modus quo vtrā quotidie sibi ab agrī curatori 84
 sit statuaf. ¶ Si aque pluuiales abider. & qui inferiores ptes habitāt. ira defluxū phibeant vt 85
 superioribus noceat. aut cōtra si superiores scōsiderate fluere aq; permittēt inferioribus noceat
 & cōuenire nō queat. in vrbe quidē edilis. in agris q; i agris preest. modū iponat. quē si qs nō
 seruauerit. in iudicē. & pmeritisq; penas exsoluat. & vicino dānū in duplo restituat. ¶ Qui
 vinas aut ficus. de rusticis fructibus atriū in demie tēpus. quod arcturo cōcurrat. gustauerit. quin 87
 quasinta dragma. si de suo agro: tēplo dedicidas persoluat. in vicinis acceperit. minā. sin
 ab aliis. duas minae partes. ¶ Vnas ficiusq; cū commodē recōdi nō possunt. quō & qñ voluerit 87
 si sua sunt. colligat. sin aliena. qm lex est vt nemo moueat q; non possit. q; acceperit (nisi per-
 suaferit) multet. ¶ Si seruus qspiam non persuaso agrī dño eas acceperit. p singulis ficibus 88
 vuarūq; acinis. equalia numero verbera patiat. ¶ Inquilinus. fructibus emptis ad repositio- 89
 nem ineptis. si caput vescat. ¶ Peregrinus atit. in ipso itinere. si transeat solus aut cū vno ran- 90
 tūmodo fructus non reponendos si velit. hospitali cūvenia gustet. alios atit gustare (quos nu-
 sticos dicimus) peregrini lege phibeantur. ¶ Si repositiōi aptos inscius tetigerit. si seruus 91
 plectat. si liber dimittatur admonitus. ficius vuarūq; solūmodo ad repositiōem ineptas gustare
 licere. eas vero ex qb; vne passe & vini & carice sunt minime. ¶ Pyra vero & mala tū alia 92
 tum puerica ceteraq; huiusmodi clam aufere turpe non sit. atsi quis deprehensus fuerit pau-
 ciores annos q; triginta natus sine vulneribus verbere. nec pena vlla propter huiusmodi ver- 93
 bera libero sit. ¶ Aduene quoq; perfide. ac de iis quos diximus repositiōi ineptos. carpere li-
 ceat. ¶ Si senior quispiam comederit nec asportauerit. oīm huiusmodi fructū sit particeps. 94
 ¶ Si quis sponte alienam aquam siue scaturientem e fontibus siue collectam veneno aut fo- 95
 uis aut oblatione comperit. ad ediles deferat. vbi si deliquisse conuincitur. dānum restituat
 et fontes aut aquarū vas vt ipsi ad faciendam purgationem iudicauerint ira purget. ¶ In ad 96
 uestione omnium que in agris colliguntur. liceat cuiq; res suas qua velit aduhere modo aut
 nulli damno sit aut sibi triplum proueniat lucrum eius dāni quod vicino inferitur. horum co- 97
 gnitores magistratus sint & ceterorū omnīū que per iniuriā sponte quis aut vi aut clā vel
 per se vel per illa que possidentur aut ab eo in personam aut in rem tulerit. ¶ Horum omnīū 97
 ad magistratus si damnum tres minas non excedit si maius sit ad constituta publice iudicia
 causa deferatur & qui iniuriā intulit punitur. ¶ Si magistratuum aliquis iniuste. de dāno 98
 alicuius duplum ei qui passus est iniuriā debeat & omnino si quid per iniuriā fecerint ma-
 gistratus. causa ipsa a quolibet volente in publico iudicio agitet. ¶ Nullus cuius opificiō illo 99
 detineatur. sed nec seruus quidē cuius aliuscuius. nam arte magna que exercitatio longa mul-
 tūq; doctrinis indiget occupatus est cuius. cū communē ciuitatis ornātū procurat. & duas ar-
 tes aut duo diligenter studia & exercere humana natura non potest. neq; etiā quisq; potest satis
 arti quidem vni vacare. & alterius artis opificiū presidere. ¶ Hinc in ciuitate nemo erarius si 100
 mal & lignarius faber sit. nec lignarius faber fabris erarius magisq; opificio suo presideat. sed
 singuli artifices singulis artibus vacent. & ab eis victum acquirant.

¶ Q VARTI LIBRI HECATONOMIARVM.
 FINIS.

HEC ATONOMIARVM CENTVM ALIAS PLATONICAS LEGES
CONTINENS LIB. Q. VINTVS

1 Ancilem ita ediles obseruari procurent: vt si ciuis aliquis ad artem aliquā
 2 magis q̄ ad virtutis curā declinauerit: opprobrio atq; infamia notatū: ad cur
 3 sum suum conuertant. ¶ Si peregrinus aliquis duabus artibus vacet: vinculis
 4 multa expulsiōe vnam tantū cōplecti cogatur. ¶ De mercede opif. ci: de
 5 operis ipsoꝝ approbatione aut improbatione de iniuria quā patiuntur aut in
 ferunt: ediles vsq; ad dragmas quinquaginta cognoscant maiora vero ad publica iudicia de
 6 lata secundum legem fudicentur. ¶ Vestigal import adarum aut exportandarū rerum: nullū
 7 sit penitus. ¶ Thus vero & cetera huiusmodi que diis incenduntur peregrinag; sunt purpu
 8 ram similiter & colores alios qui a regione non producantur & omnia deniq; peregrina nū
 9 si necessaria sint: nemo adducat: nec rursus q̄ regionī necessarii sint: nemo exportet: ¶ Hec
 10 omnia legum custodes duodecim q̄ reliqui sunt exceptis quinque censoribus: procurēt atq; co
 11 gnoscant. ¶ Arma vero & instrumenta bellica: si ad effectiua arte est opus conuehant: & que
 12 cunq; ad hec idonea sunt: & hos magistri equitū & duces exercitus curam habeant: vt q̄
 13 nitas inuehendi & euehendi facultate cum opus fuerit non fruetur: de quibus legum custo
 14 des: sufficientes decentesq; leges ferant. ¶ Nulla in re colligende pecunie gratia: vel in vbe
 15 vel in vniversa regione: cauponatio fiat. ¶ Anticna que ex agris percipitur: in duodecim par
 16 tes ab oibus distribuatur similiter cōsumenda: & duodecima pars q̄q; vt in stici: ordel ceteraq;
 17 q̄ frugū & fructū venalium quoq; oim aialium tripartito & cōuenienti ratione dispenſetur
 18 et pars vna liberis: altera seruis: & tertia opificibus ac oīno aduenis tribuas: & hec tertia oim
 19 necessariorum pars venalis semper ac necessario sit: de duabus vero partibus: nihil necessa
 20 rio vendatur. ¶ Cum tres partes sint: quoad hoc nemo plus habeat nec diis nec seruis nec ad
 21 uena sed equalis eadēq; similiter sit oibus distributio. ¶ Quilibet autē ciuis cū duas partes
 22 acceperit: seruis ac liberis quot & qualia velit suo arbitratu distribuatur. ¶ Oim animalū q̄bus
 23 vitus a terra prebescit fiat distributio. ¶ In singulis duodecim partibus: duodecim iocis sint
 24 & in singulis duodecim vnus in medio in quo rerū venalium loca & templā cōsecrata sint &
 25 custodiam edes vndiq; mittissimē. ¶ Reliqua regio: opificibus in tredecim partes distribuatur &
 26 pars vna in vbe habitat: per duodecim vrbis partes diuisa alie exteriore vndiq; teneantur
 27 cum: atq; in singulis vicis opifices ad agriculturē cōmoditatē idonee habitare cōſellantur
 28 et horum oim magistratus si quis agris preſunt curam habeat: & quot quibusue singuli opifi
 29 cibus egent & vbi habitantes opifices impedimento agricolis on sint: sed magnam ipis af
 30 ferant vtilitatem: vrbanoꝝ vero opificū: curā ediles habeant. ¶ Res venales: cure censoribus
 31 sint qui primo rem sacra current: deinde ne quis vendendo euēdōue iniuriā faciat vehemen
 32 ter provideant & imoderatos contumeliososq; oēs compescant. ¶ Primo vero mensis cuius
 33 q̄ die: ciues eorūq; ministri duodecimā tritici partē & similiū ad id seruatur: emēda pegrinis
 34 proponant: emantq; peregrini pro totius mensis tēpore triticum & reliq; necessarios: que pri
 35 mo foro venduntur: decimo vero die: venditio emptioq; mensi sufficiens statuatur. ¶ Vice
 36 si moterio: aialium venditio quibus hoies egent supelleſtiliūq; corti acuestum & similiū
 37 fiat: & in his omnibus: nec diis nec seruis cauponariū liceat. ¶ In peregrinoꝝ tamen foro pe
 38 grinoꝝ licet opificibus eorūq; seruis: vniū cibūq; cōmutare ac vendere: carneq; coctas: que
 39 resia pleriq; cauponatio nominatur. ¶ Materā vero ignis vniuersam: quotidie peregrinus
 40 ab iis qui in agris id curant: emere possit ceterisq; peregrinis prout velit & quando velit itera
 41 to vendere. ¶ Ceteraq; rerum oim & supelleſtiliū quibus vtuntur: in cōi foro venditū fiat in lo
 42 cis determinatis vbi legū custodes cōforesq; vna cū edilibus locū designatū & precia venā
 43 libus imposuerunt: & illic nummi rebus cōmurentur & res nummis. ¶ Comuret vnusquisq;
 44 per se ipsum: neminē cōmittens: q̄ si cōmiserit siue receperit siue nō quiescat opo: tet: nā nul
 45 lum talis cōmurationis iudiciū sit. ¶ Si quid venditū emptumq; plurimū non siue est q̄ lex
 46 suſſerit qua rerum venalium mensure & precia constituta sunt: apud legum custodes: plus il
 47 lud conscribatur & contrariū deleatur: & ita de conscriptione bonorū que ab incolis peregr
 48 inisq; possidentur fiat. ¶ Liceat cuius certa conditione ad vrbem migrare: & hoc ita vt artem
 49 aliquam exerceat: nec plures q̄ annos viginti: a die conscriptionis permaneat: quo in tēpo

re nullum inuolendi vestigial solvere cogatur: nisi frugalitatis exemplum. nec emptionis venditionisq; gratia eratio quicq; debeat: cum vero viginti anni exacti fuerint: accipiat rem suam & abeat. ¶ Quid si magnum aliquod beneficium intra viginti annos ciuitati contulerit veliq; pluri tempore aut etiam per vitam in ciuitate manere: fiat illi quod petierit: earumq; habeat si modo consilio concionisq; persuaserit. ¶ Incolarum filii si ipsi quoq; similes opifices sint post quadringentesimum etatis annum ita colonie tempus incipiat: vt viginti postea maneat annos: deinde quo velint proficiantur. & si manere voluerint: maneat postq; similiter persona ferunt: qui vero discedit obliterata descriptione que apud magistratus erat cōscripta: abeat. ¶ Qui deprehensus in sacrilegio erit: si lenius peregrinusue fuerit in facie ac manibus calamitate ipsius litteris inuista: verberatus prout iudicibus videbitur: nudus extra fines pellatur: nam hoc supplicio: continentior forsitan efficiet: euadetq; melior. nullum enim supplicium a lege factum ad mali tēdit: sed ad alterum duorum aut vt melior aut minus prauus qui penas dedit efficiatur. verum cui talis suboritur in animo cogitatio: intelligat id malum a prius atq; inexpectata flagitiis sibi inasci. & ideo ad expiationē scō fugiat: & ad sacrificia supplex & ad consortia bonorum virtutū qui partim audiat partim discat iusta honestaq; ab omnibus esse colenda & malorū consuetudines apprimere fugiat. si cessauerit moribus: bene secum actū est: aliter mori satis arbitratū: optandum illi desinere viuere. ¶ Si ciuis quispiam aliquid tale in deos in parentes aut in patriam perpetrare & ad maximam iniuriam induxisse alium deprehendatur: hunc iudex (quia ex puero bene doctus educatusq; a maximo scelere non abstinuit) sanari non posse existimet: pena hūc mors malorū minimum. vltimatus autē (vt alios exemplo iuuet extra fines perdat. Cum enim insanabiles vicia priuantur id dupliciter ceteris prodest: nam hominum exemplo a pēto ceteri deterrētur & improbis hominibus ciuitas ipsa mundatur. Aliis vero sceleris & generis vniuerso si mores paternos fugerint: quia nati ex malo fortiter virtutem secuti sunt: honore exhibeatū & laus. ¶ Nullus istonum pecunie in fisci redigantur in ea republica in qua sortes easdem semper & equales manere oportet. sed quando quis ea que pecuniasq; muicta luenda sunt: quod supra sortem possidentur id impendat: fors integra maneat: cuius rei exactam veritatem: a descripto sensu legū custodes semper iudicibus deferant ne quis vnq; propter indigentiam pecuniarū sua sorte priuentur. ¶ Qui si quis maiore damno dignus videatur nec fidei sorte liberalitateq; amicorū liberetur: manifestis diuiniq; vinculis & ceteris opprobriis puniatur. ¶ Primum nullum impunitū sit: neq; profugus villus & impunis abeat. sed aut morte plectat: aut vinculis aut verberibus aut ignominiose se dendo standoq; in sacris ad extremitates regionis perductus: aut ea ratione que dicta est: penitus multatus penas luat. ¶ Iudices capitalis criminis sint ipsi legum custodes: & optimi quisq; ex eorū numero delecti qui anno proxime preterito functi magistratibus fuerint. ¶ Coram accusante defendenteq; q̄ proximē seruata ipsorum dignitate iudices sedeat: vbi ciues qui ocio abundanti assint omnes taliaq; iudicia diligēter audiant. in quibus cū prima oratio ab accusatore habita fuerit defensor alterā dicat deinde senior de iudicibus: que dicta sunt (or adhibita diligētia) sufficienter examinet. post eum ceteri oēs considerent: & nihil discutione sua dignū censet: alteri examinationem suam relinquat. que tūc conclusa fuerint: sorte p̄a insertis omniū iudicum signis in sacratio deponantur. sequenti die similiter examinet appositisq; signis deponantur. tertio die vbi simul modo fecerint: sacrum singuli ferentes suffragium iurando affirmet se vere iussitq; pro viribus iudicatos atq; ita hūc iudicio finem imponant. ¶ Qui principatum ad hominis arbitrium religit eiq; leges subigit atq; ita ciuitatem subicit factionibus & vbi adhibita contra leges seditionibus eam replet: hic vniuersē ciuitati hostis omnium maximus iudicetur. ¶ Secundus hostis is reputet: qui non amplissimis fugatur in ea republica magistratibus: eas coniurationes non animaduertit & si animaduertit timiditate quadam patrie non succurnit. ¶ Vni quisq; vlt qui alicuius precti cuius esse studet: eiusmodi republice hostes in iudicium trahat. huius autem sceleris & patricidii fidem sint iudices iudicumq; similiter peragatur: & suffragia que multitudine vincunt morte condemnent. ¶ Peccata patris non luat filii: nisi pater: auus ac proauus deinceps mortis supplicium debeāt. hos autem cum bonis suis (sorte semper excepta) in antiquam ciuitas patriam misertat & de filiis ciuium quibus plures q̄ vnus sunt: non pauciores q̄ decem annos natū eos sorte diligant quos partes aut aut paterni maternue nominauerint. & qui oraculo ap-

- 37 probabitur huic feliciore fortuna / & domus restituta reddatur. ¶ Damnatus quispiam
fuit / si vitra sortem bona sua sufficiunt / duplum reddat. aliter in vinculis detineatur donec
38 illi persuaserit cui debet / aut reddiderit. ¶ Si publicum furtum fuerit: tum demum a carce-
39 re liberetur / cum ciuitati persuaserit vel duplum reddiderit. ¶ Legislatorum: solum de hone-
sto bono iustisq; scribere debent. & cum ab eis leges scripte sunt: ceteris omnibus scriptis /
maxime omnium preferende sunt: ceterorum vero scripta / probati: si illis consona sunt. sin mi-
40 nus: derideri. ¶ Legislatorum patris matrisue personā gerat: scriptaq; charitatis ac prudētie vī-
tutem habeant: potiusq; domini tyranniq; imperium imitant / scribentisq; tantū ratio-
41 nent: nullam assignāris. ¶ Si quis aliquid simile eorum que aut sacrilegi / proditores / aut
legum corruptores cōmittunt ob insaniam vel morbo vel senio pressus / vel in etate pueri
li cōstitutus: ita vt ab istis nichilo differat / admiserit: iudibus declaratus et ipso aut defen-
sore referente / sic affectus id commiserit: damnum quod inuulit simplex omnino restituat
cetera sibi remittatur. nisi forte mundus adhuc s cede non sit / homine prius interfecto. nam
42 tunc alio profectus: annum peregrinet. ¶ Si autem priusq; constituti a lege tempus preter-
serit reuersus fuerit: aut etiam intra fines deprehendatur: in publico carere biennio. a le-
43 gum custodibus detineatur. post hac liber a vinculis esto. ¶ Si quis in certamine publicisq;
gymnasiis non sponte amicum hominē interfecerit / siue confectum siue postea ex vulneri-
bus secuta mors sit / vel in bello similiter vel in exercitatione bellica a magistratibus insti-
tuta / siue nudis corporibus seu ad imitationem veri belli armatis: secundum legem a delphi
44 co apolline latam mundus sit. ¶ Omnes medici qui curantes non sponte occiderint: mun-
45 di sint. ¶ Si manu quispiam non sponte siue nudo corpore siue instramento vel telo / vel
cibo / potuue signis frigoris siue & fluctus adiectione aut priuatione spiritus aliquem interfe-
46 cerit: omnino vt manu propria interfector existimetur atq; ita plectatur. ¶ Si quis alium
seruum interemerit / siuinq; putauerit: domino damnum restituat vel duplum precis reddat.
quanti uero fuerit seruus: a iudicibus statuat. purgationibus pluribus maioribsq; vtatur:
q; qui certo aliquem interfecerit. sin vero seruum suum / interfecerit: purgatus secundum le-
47 gem sit absolutus. ¶ Si liberorum quis non sponte hominē interfecerit / si idem purgationibus
vtatur / quibus qui seruum peremit & interfecit hominis gratia / integro anno exula patria:
omniq; ea regione procul vitam agat. nam ferit vñ interfectū hominē qui bibere vixit: iter
fectori statim post mortē proximo tēpore / irasci ac ppter violentā mortē interfectorē ipm
si inter suos degit / vim ad hoc suppeditante memoris / cunctis viribus terrere atq; turbare.
48 ¶ Si is qui interfecit peregrinus fuerit: patria quocq; peregrini / anno tēpore homicida pels-
larur. his legibus qui obteperant genere proximi interfecit illis vñq; prestent: qui etiā illis
reconsilati & equi omnino erunt. sin minus / cum immūdi sint / templa deorū petere vel sa-
crificare audeant: genere pximi interemptis / id iudicibus deferant: eosq; de cede accusent /
& dupla omnia sumant ab eis supplicia. q; si proximi neglexerint: quasi scelere in ipsos reuo-
49 luto a quolibet volente accusent: & quinque annos patria carere cogantur. ¶ Si peregrinus
non sponte peregrinū in ciuitate occiderit: a volente quocq; iudicibus deferatur / et simi-
50 liter iudicetur. ¶ Si incolā id fecerit: anno exulet vno. ¶ Si peregrinus omnino peregris
51 num siue incolam siue ciuem necauerit: vltra purgationē / tota etiam a regione in qua leges
huiusmodi dominātur / omnē exulet vitam. ac si contra leges redierit: morte a legumlatori
52 bus puniatur. & bona si qua possideat proximo interfecit tradantur. ¶ Si non sponte quis-
piam eorum in eam regionem / delatus fuerit / tempestatis quidem vi & fluctu maris depul-
sus: nauigandi oportunitatē pedibus mare tāgens expectet. vi autem per terram adductus: a
magistratu cui prius res delata fuerit soluendus est / in exilium retrahendus.
53 ¶ Qui per irā sua manu liberū hominē interfecit absq; voluntate inter imēdi: vt verberis-
bus vel quouis modo ita vt confectum post impetum penitenti sequatur: simplex cedes ita
54 facta ponatur. ¶ Qui vero contumelis vel irā lacessitus / in vindictē cupiditate puerans
postea volens interfecit: nec penitet ita fecisse. duplicis cedis per irā facte reus habeatur.
nam maiora supplicia illis decet imponere. qui consulto per irā interfecerint: illis contra.
55 qui repente & inconsulto: leuiora. ¶ Qui manu propria liberum hominem irā concitus
inconsulto occiderit: cetera quidem eadem patiatur mala / que & homicide. qui non per le-
ram occiderit: debentur. sed duobus omnino ad irā suā coerendam exulet annis. q; si

ex insidiis & consulto occiderit: cetera quoque similiter ac primus cogat facere. at non biennium tamen sed triennium exulet: ut ira eius diuturnior, diuturnius puniatur. ¶ Cum restituendorum 56
tempus aduenit: legum custodes duodecim ad fines regionis mittant, qui diligenter considerant
omnes per id tempus exulatum actionibus pudoris eorum receptisque iudices fiant. illi vero: ho-
rum magis stratum iudicio acquiescant. ¶ Si post resurrectionem alteruter horum ira commotus simili- 57
liter peccauerit: perpetuo exulet. & si rursus redierit: non aliter quam peregrinus rediens puniatur.
¶ Si seruus ira cœctus domini suum necauerit: nisi hois cognatus quomodo velit ipsum 58
interficiat: multumque a crimine sint dummodo viuum non cœserauerit. & ita si seruus alium li-
berum per iram interemerit: traditus a domino interempti cognatus quomodo voluerit ipsum
interficiat. ¶ Si pater aut mater filium vel filiam quouismodi verberibus interficiat: pinde ac 59
ceteri homicide purgetur & triennium exulet. & post ipsam restitutionem maritus ab vxore vxor
que a viro separentur: nec simul amplius liberis precandis operam dent. ¶ Nullus habitet cum eo: 60
cuius filius vel frater occidit: nec vna cum eo sacris communice. & qui his legibus non paruerit:
impietatis reus a quolibet accusetur. ¶ Si vir vxorem aut vxor virum per iram necauerit: purgetur si- 61
militer & triennium exulet: cumque redierit: nec sacris cum liberis suis communice. nec vna me-
sa vtatur. alioquin vtrique a quocunque volente impietatis accusent. ¶ Frater si fratrem aut sororem 62
aut contra iram occiderit: non aliter quam parentes qui liberos interfecerunt purgetur & exulet. nec
post reditum: sacris & mensa cum illis communice: quos fratribus aut sororibus filiusve prius
uit. hanc autem legem transgressus: ut impietatis reus cœdemne. ¶ Cum quis adeo victus ab 63
ira fuerit: ut insano iracundie furore parentem interemerit: si parentis autem morte obiret: spon-
te interfecit suum a cede liberauit: purgatus sicut qui non sponte cœdem commiserunt mun-
dus sit. sin vero non liberauit: multumque legibus reus sit qui necauit. nam vltimis supplicis ce- 64
dis impietatis sacrilegi subiectus erit. qui a sacrilegio genitoris animam abstrulit. quare si possi-
bile esset sepius aliquem mortuissimum esset sepius parricida interfici. ¶ Si filius a parentibus 64
interfici tentabit: nulla lege illi cœditur: ut pro defensione sua parentes a quibus in lucem
editus est interimat. sed omnia potius sustinere precipitur. quicquid huiusmodi committere. quod
si fecerit: parricidii morte pletur. ¶ Si orta contentione vel quouismodo frater fratrem in se 65
impetum facientem & in defensione sua interimat: quasi hoste pempto purus sit. aut si ciuis ci-
uem aut peregrinum peregrinum: aut peregrinum ciuem: aut contra aut seruus seruū: similiter mu-
tus sit. ¶ Si seruus liberum se defendens interimat: vltimis legibus quibus & parricida sit sub 66
iectus. ¶ Attamen quicunque anteque mortis sponte interfectori dimiserit: seu frater fratri seu 67
dominus seruo & ita de ceteris omnibus: quasi non sponte cede commissi purgetur qui interfecit.
& annum exulet vnum. ¶ Qui consulto cœctum suum per iniuriam manu propria inter- 68
fecerit: primum a templis a foro a portibus & ab omni cœtu communi: ne presentia sua hec ma-
culat procul ab sit. siue quis adesse interdixerit siue nullus. nam lex ipsa interdicit atque ita id
vetat: ut pro vniuersa ciuitate interdicere semper & interdictura esse videat. Deinde qui eum
non persequitur ut decet de interfecti cognatione usque ad patruales & consobrinos: primum sce- 69
lus deorum odia in ipsum vertatur. deinde reus cuiusque sit: interfectorum vicisci volenti. qui au-
tem persequi volet que vel de luendi criminis obseruatione: vel de aliis quibuscumque deus
instituit: pergat homicidii secundum legem penas dare cogat. ¶ Iudices harum rerum illi 69
sint: quibus sacrilegi puniendi data est auctoritas: qui autem condemnatus fuerit: morte pe-
nas luat. et quoniam non impie solum sed & impudenter fecit: in regione interfecti sepeliri non
debet. quod si fugerit neque iudicium sustinuerit: perpetuo exulet. ¶ Si vnaqueque ultra fines fue- 70
rit comprehensus: qui prius illi obuius erit cognatorum interfecti: vel ciuium impune interi-
mat: aut vincum magistratibus tradat huius rei iudicibus occidendum. ¶ Si quis hunc 71
defensus accesserit: pro eo fidelubeat quem tutatur: tresque si fideiussores quos iudices sus-
ficientes putauerint: adducat: qui iudicio illum se datum promittant. si id facere noluerit:
aut non potuerit: vitus a magistratibus iudicio reseruetur. ¶ Si non propria manu sed vo- 72
luntate consilio insidiusque hominem interfecerit: cum ipse causa cœctus sit: animoque impu-
rus: si in ciuitate habitat: cœdemnatus similiter puniatur. non tamen fideiussores prebebit:
et condemnatus ipse non carebit sepultura. ¶ Hec eadem peregrinus aduersus peregrinos & 73
seruis aduersus seruos: si consilio & insidiis non propria manu cœdem committat aut efficiantur.
¶ Si seruus liberum sponte siue propria manu siue consilio interemerit: cœdemnatusque fuerit: 74

trahat a publico licitore atq; vindice ad interfecit monumentū vel vnde illud cernere queat.

75 verberatusq; prout iudicio eum conuicti. si ita cessus adhuc vigeat: ad necem vsq; cedatur.

76 ¶ Si quis senum nichil inuolantē timens nē turpe quid a se factum iudicet: vel alia huius-

modi causa inductus mortē tradat: quasi cūm iecauerit sic punitur. ¶ Si quis in tam misce-

ram calamitatē incidit: vt patrem matrē fratrem filiosq; sponte atq; consulto vita priua-

82 nerit: a publicis sacrificiis arceatur & vades requirant. et qui huiusmodi cedis condēna-

tus fuerit: tam a iudicū ministris q̄ a magistratibus occidatur. trahaturq; extra urbem in-

80 statuti riuum nudus: vbi singuli magistratus pro vniuersa ciuitate in mortui caput lapsi-

dem mictant: ita ciuitatē omnē purificent. deinde vltra regionis fines portati: in seque-

77 rum efficiant. ¶ Et qui sibi mortē cōstituerit: sepultura solitaria fiat vbi alius nemo condatur.

78 et in his locis sepeliatur: que de duodecim regionis partibus vltima deserti innotatq; sunt.

79 animal hominē interficiat nisi in publico certamine interfecit hominē: proquinq; ad iudi-

cibus deferant. & damnati extra regionis fines interficiant. ¶ Si quid inanime preter ful-

minē aut aliud relictū diuisum missum aia hominē priuauerit: genere p̄pinqus interfecit o-

80 ximū in viciis ad hoc constituat iudicē: & quod damnati fuerit (vt de aialbus dictum est)

exterminet. ¶ Si quis ipsa vita priuatus reperitur & ignotus homicida sit: nec diligentī in-

81 quisiōne reperiatur in foro publico preconio predicet. vt qui hunc vel hunc necauit quia ce-

dis reus sit: sacra loca non ingrediat & vniuersam deserat regionē. alioqui deprehensus occi-

82 detur & isopolitus extra regionis fines efficiet. ¶ Qui non iurem domū suam ingressum

83 interfuerit: mundus sit. ¶ Qui spoliatorē in defensione sua vita prouat: similiter mundus

84 sit. Qui mulierem liberam aut puerū ad rem venerat: impune: non ab eo so-

85 lo cū visitata est: veniet tam a patre: fratribus: filiis vita priuet. ¶ Si maritus eū qui vīm

86 vxoris in se ipso peruenit: lege mūdos sit. ¶ Si quis voluerit cogitaueritq; anq; cū hominē ex his

87 quos lex prohibet interficere: vulnerauerit autē nec interficere poterit: in viciis ciuitatis p̄to

88 tam vitā exilet: nullo rerū suarū omnium fructu carens: dāno cuius reliquū si quid obfuit vul-

89 nerato quod a iudicio eius rei fuerit cōstitutū. ¶ Indices sint: qui cedis essent si vulneratus

89 obisset. ¶ Si pariter filius aut seruus dñm consulto vulnerauerit: ita fecisse cōuictus morte

90 scelus luat. ¶ Si frater fratrem aut sororē aut cōtra vir vxorē vxorē viciū interficiendū cōsilio

91 vulneret: p̄petuo exulet. ¶ Si filii filieque fuerint: adhuc exulanti rē eius frangant: tutores

92 administrēt qui eos orbos tuteant. sin adulti: res ipsas habere permittant. alere cū exulem non

93 cogant. ¶ Si quis vero liberis carēs in huiusmodi calamitates incidit: cognati eius vsq; ad sobri-

94 nos cōsobrinosq; tam ex virosq; q̄ ex mulierū pte cōueniant: & vna cū legū custodibus sacer-

95 dotibusq; cōsilio habito: in exulatis domū vñquidē de quinq; milibus & quadraginta do-

96 nibus ciuitatis heredē cōstituunt. oportet enim vt ciuitas q̄ sanctissimas & sanctissimas pro-

97 viribus domos possideat. Ideo: primo domus fm legem expietur: & ex p̄sentissimo for-

98 tunatq; gñe in quo plures adolecētes sint quos: vñ quasi filiū adoptent. deiq; precati se-

99 licioribus patrifamilias auspiciis: prolis p̄agatorē successorē domus: heredēq; fm legem

100 cōstituāt. eū vero qui peccat: sine nole sine liberis: siue sorte vlla facere partant. ¶ Vulneris

101 irafacti qui condēnabiles: si sanabile fuisse vulnus cūctis ipse mōstrabit: duplū damni restitui-

102 at. sin vero isanabile: quadruplū. quod si sanabile et si fuerit: at vulnerato ingentē afferat de-

103 formitatē: quadruplū soluat. ¶ Si quis non solū obfuit vulnerato: vtrūq; patrie nocuit qd

104 militē ipsam aduersus hostes priuauerit: similiter punitur: ac preterea damni ciuitatis resti-

105 tuat. & vltra eam quā debet militiā pro vulnerato etiā militet. & quicqd illi gerendū erat in

106 bello ipse agat: alioquin reus sit cuiuslibet volenti eum accusare neglegē militi: & triplū qua-

107 druplū prout visum fuerit iudicibus restituat. ¶ Si germanus germanū similiter vulne-

108 rauerit: contritibiles & cognati vsq; ad sobrinos cōsobrinosq; ex viciis simul & mulieribus

109 cōuenientes: tam viri q̄ femine iudicent: genitoribusq; ipsum tradant vt ipsi secūdum na-

110 turā puniant. q̄ si summo ambigua fuerit: p̄pinq; ex parte viri deteri minent. si ipsi eādem

111 non possint: ad custodes legum causam deferant. ¶ Si nati nepotē tale quid genitoribus

112 intulerit: solum: si iudicent qui annū sexage simū transegerit: quibus verū non adoptiui li-

113 beri sint. & condēnatus: aut mortē aut grauiore: aut non multo minore supplicio puniatur.

114 nec quisq; de genere suo: etiā si etatem a lege p̄scriptā trāfigerit: iudicet. ¶ Si seruus libe-

rd ira cōcitus vulnerauerit: a domino tradat vulnerato: vt arbitratu suo infirmā vicifcaf nī
 si malit damnuū recuperare. ¶ Si id ferui vulneratq; malicia p compositionē factū fuisse quis
 ambigat: ad iudices deferat. qd si id non cōuiderit ita esse: triplicē damni restituat. sin vero cō
 uiderit: feruiculus reum habeat eū qui dolose cū seruo egit. ¶ Qui non spēre aliqū vulne
 rante: simplicitē damni p soluat. nā nullus legislator impare fortune potest. & iudices sint:
 a quibus q̄tum damni fuit: declarē. ¶ Qui liber seniore & re & verbo colat. nam existi
 mandū cum suis semp est: seniore non paruo intervallo iunioribus preponendū & apud deos
 et apud hoies qui feliciter victuri sint. ¶ Si viginti annis minor est: quasi patrē si vir fuerit
 aut matrē si mulier reuerat. ¶ Peregrinū audentē ciuē cedere: si qui cedif puniendū censet
 ad tribunos plebis pducatur. nec ipse verberet vt eo magis a cedendis ciuibz abstinentū ef
 se demōstret: quādo etiam a pegrinis se cōdoet. tribuni autē diligenter inquirāt. & si pegrī
 nus iniuria ciuem percussit: verbera totidē illi publico flagello reddat: ne quid tale amplius
 impudenter audeat. sin vērō innocens peregrinus videbitur: minis eo castigato qui perdu
 xit: ambo dimittant.

¶ Q VINTI LIBRI HECA.
 TONOMIARVM
 FINIS.

¶ HECA TONOMIARVM. CENTVM ALIAS PLATONICAS LEGES
 CONTINENS LIBER SEXTVS.

Elequalis equalem vel paulo maiore qui nodum pater sit: neq; vtriq; senes sint ver
 beribus cedant: sin natus nudis manibus se defendant. ¶ Si quis annos vitra qua
 draginta natus: siue alii inuadēdo siue resistendo cedere quēq; audeat: senilis ru
 sticitq; habitus hoc opprobrio satis punitus videat. ¶ Qui viginti annis vel pluri
 bus natus maiore pulsauit: qui forte interfuerit si nec minor nec equalis sit pubeat. & si nō p
 huerit: sin leges improbus habeat. & qui monitis obtemperauerit: modestus atq; mansuetus
 sit: equalis aut minor verberato sit: cum vi fratre aut patrē defendat. ¶ Iudicio subiectus
 sit: qui seniore verberauit. & si dānabit: non minore q; annuo spēre vinciat. imo etiā maio
 re modo id iudicibus videat. ¶ Si pegrinus velicola viginti annis vel pluribus seniore pul
 set: p̄sentes mo lo cōsimili opitulent. & qui cōdēnatus fuerit si pegrinus est: nō vrbis inco
 la biennii vinciat. si autē incolat: vt q; legibus non obtemperat triennii nisi iudices iudicane
 rint: diutius detinēdum. qui vero p̄sens fuerit nō opitulatus: de primo cōsensu mīna dānet. de
 scōdo dragmī. anquagita. de tertio. xxx. de quarto vero: viginti. & hōi iudices sine dūctores
 eorūq; supiores pulsare auit. primū dēq; qui p̄sentes erunt opē ferāt: & incolat vel pegrinus
 si opitulabit: si publicis certaminibus tanq; p̄ses preponat. sin minus a regione vniuersa
 exterminet. sin autē incolat nō sit auxiliatus quidē laudē non auxiliatus vero vtrupertū cō
 sequat. seruus opitulatus liberetur. nō opitulatus: centies publico cedat flagello. & si in foro
 id cōtingeret: ibidē a venaliū rerū curatoribus punit. in aliis autē vrbis partibus: ab edilibus
 qui p̄sentes fuerint. extra vero urbem si id factū fuerit: ab iis qui curandis agris tunc p̄si
 dent. & si quis ciuiū seu vir seu mulier adolefcens aut senior affuerit: defendat: protinus ille
 lus proclamans: q; si auxiliari noluerit: malorum imprecatione secūq; legem prematur.
 ¶ Cum vero pulsasse parētes condēnabitur: primū p̄peruo exulet & a sacris omnibus arceat
 tur. a quibus si minus abstinere: a principibus agri: verberibus: & omnino vicumq; voluerit
 pleat. & si ab exilio reuertatur: morte peccata luat. ¶ Qui cumq; liber cum huiusmodi ho
 mine comedit aut bibit: aut aliquo pacto vna quicq; geret aut tanget: aut sponte loquatur:
 is neq; tēplum ingrediatur: neq; in forum nec omnino per ciuitatem proficiscat: anteq; mun
 detur. nam putare debet sceleratē se cōmercio contaminatū. ¶ Qui si non obtemperauerit:
 om̄iumq; magistratus id senserit: si non cōfessim punierit: maximā iniuriā reus habeat
 ¶ Si seruus liberum hominē siue ciuem siue p̄grinū pulset: p̄sentes quilibet auxiliū
 afferant: pulsatoq; succurrat: vinctusq; pulsent. vicium tradant illi cui fecit iniuriā: qm
 cōpedibus teneat: eūq; vt volet verberibus pulset. ita tamen vt nullū inferat damnuū: deinde

Verbera

- domino secundum legem reddat. si seruus ipse pulsato suaserit solutione se dignum iam er-
 11 se. presentes autē si non opem tulerint. predicta secundū census multa puniunt. ¶ Qui su-
 periorū indignationē non timet nec inferiorū supplicia verec. quasi sciens que nescit dicta
 a priscis despiciebat. vltimo vt auctat expectatur. indiget supplicio. nam legi alie ad bo-
 norū hominū doctrinā ponunt. vt per eas intelligat quo pacto inter se amice versent. alie
 ad cōspēdendū illos. pertinaciāq. indomiti natura spretaq. omni disciplina. nulla ratione
 mouent quin ad omne riant improbitatē. & hī vltimo ad eorū expiationē indigent suppli-
 cio. mors tamē vltimū non est. sed extrema magis sunt inferiorū supplicia. que licet venissi-
 me narrent. auertere tamē huiusmodi sceleratos. animos nequit. quoniam si auerterēt. mul-
 12 ti qui parētē scelerate pulsarent vnq. reperirent. ¶ Nemo ferat asportetq. rem alienam aut
 vicini re vlla vtatur. nisi possidenti anteā persuasuerit. hinc enim mala oia que narrata sunt
 dependunt. pendentes iam ac in posterū dependebūt. & horū quinque sunt genera. Primum.
 quando publica sacra sanctaq. collunt. Secundū. quādo sacra priuata atq. sepulchra violant.
 Tertiū. in res parentū. Quartū. quando contemptus magistratibus rem illos abduci. illane
 vtitur anteq. illis psuasuerit. Quintū. cū ciuis alicuius ciuili dignitas. que lesso omnino vl-
 13 tionē poscit. ¶ Si quis impie quicq. agit loquaturue in deos qui preens fuerit defendat. ma-
 gistratibsq. significat qui ad harum rerū iudices deferat. qui autem audiēs non significa-
 uerit aut significatū non detulerit. impietatis reus habet. & qui velis pro vltione legū pro-
 sequat. impiis igitur condēnati. pro singulis quisq. impie cōmissis. singulis afficiant sup-
 plicia. a deo enim nullus vnq. seu bonus siue malus sit negligitur. nec si ita paruus sit vt in
 terre pfundum ingreditur. nec si vsq. adeo sublimis fiat vt pennis eleuatus in celū volat.
 sed si quis cōuenientia supplicia dabit. siue hic manēs siue ad inferos pfectus siue ad remotio-
 rē aliquē inaccessibilēq. locū trāslatus. ¶ Qui igitur ex paruīs in magnos viros p magna sce-
 lera euasisse cernuntur. nec id deum negligere putent. imo cum felices esse credāt. cū reue-
 14 ra sint miseri. dabant acerbas siue miserie penas. ¶ Tres sint carceres. vno in foro rerum vo-
 nalū. vbi multi ne fugiant custodiuntur. Secundus vbi cetus eorū sit. qui nocte congregat ap-
 pelleretq. correctionis carcer. Tertius. in media regione vbi q. maxime desertus syue in scq. p
 locus est. appellaturq. supplicii carcer. ¶ Impios qui non malis moribus sed amentia quadā
 15 tales facti sunt. in correctionis carcerē non minus q. quinquēnsi permāsus iudex contici
 at. quo in tēpore nullus cū ipsi ciuili colloquat. preter eos qui nocturni cetus picipes sunt.
 illi vero admonētes ad salutem aie eorū colloquatur. & cum vinculoz tēpus exactum fuerit.
 qui modestior factus fuerit cū modestis habiter. q. si rursus impietatis crimine dānabit. mor-
 te plectatur. Sunt em̄ hī impij qui deum diuināq. esse nō credunt. tamē propter iustū aliquē
 nature affectū malos oderūt. et odio quodam aduersus iniusticiā moti ab iniuriis abstinēt.
 Iniquos fugiūt. iustos vero homines diligunt. at id mali habent. q. aduersus deos aduersus
 sacrificia & iusiurandū plane obloquuntur. fieriq. potest vt ita alios deridendo multos sibi si
 6 miles impij osq. reddant nisi puniātur. ¶ Impiī qui pariter sceleratis sunt moribus. in carce-
 rem supplicii cōficiantur. ¶ Qui igitur hoc impietatis genere maculantur. a carceri vincu-
 lis nunq. eximantur. nec vllus liber vnq. ad eos accedat. sed statum ipsi a legumlatoribus
 cibum serui afferant. & vita sancti. extra regionis fines insepulticiantur. si quis liber scpe
 licet. impietatis crimine accusetur. Sunt enim illi qui deorū presentia destituta credunt om-
 nia. eorūq. nūq. esse. quicq. ad dolores fugiendos voluptateq. prosequendā promouēs sunt.
 & ingenti acumine & memoria pollentes. nam hī dolis & insidiis pleni sunt. & ex his mul-
 ti sortilegi sunt. omnia temeritati & fortune tribuentes. ad omne veneficiū maleficiūq. ge-
 nus prompti. nōnunq. ex his tyranni fiunt exercituum duces. nōnunq. cōsolationes. & qui
 per solemnitates priuatis insidiātur. homines sospitārū more captiuiculis decipientes. &
 hac dissimulatione scelera pariunt. & hī non vna tantum morte sed pluribus digni sunt.
 17 ¶ Similiter qui deos esse credunt. sed aut negligere hominū facta putant. & nullam illis cu-
 ram esse providere. aut si curant faciles iustis & oblationibus suarum iniuriarū placabiles.
 mediterraneorū carcerum vinculis condēnent. vt & si qui dei presentia destituta omnia cre-
 18 dunt. & Consimili multē damnationiq. subaceant. qui quomodocūq. deos credūt. sed de
 funtis se trahere consuleretq. diuin. quicq. profitentur se ipsos canthius sacrificiis. voti
 q. mulcere. & hoc lenocinio conantur domos & ciuitates vniuersas. pecuniarū gratia per-

Vides hic Pla-
to alludere ad
versū palmi si
alcēdero in ce-
lum tu illic es
quasi ipsi ipm
aliqui aut lege-
rit aut audierit

I
M
P
I
N
O
T
A
E

dere. ¶ Sacella nemo in priuata domo sed ad publica sacrificaturus accedat: & sacerdotibus
 hostiam prebeat qui curam harū castissime gerunt. quibuscū & ipse oret: & quicūq; cum eo
 simul orare uelint. Sic enim non erunt passim domus & uicta: mulierculis & imbecillioribus
 aris. sacellis. statuisq; repleti. solent enī ubi indigent & in periculis & ubi remedia sin
 gulis afferre conant: semper consecrare hostias. sibi uouere & statuas polliceri. preterea impi
 orū causa id faciendū ne putent. cum in infinitū insusticiam augeant: sacella & aras suis in
 domibus statuētes. ydeos clam uotis sacrificiisq; placare. ¶ Quid si quis priuate sacra habuisse
 sacrificasseq; alibi q̄ in publicis deprehendat: qui senserit. ad legum custodes deferat. qui seu
 vir seu mulier. nichil ultra magni sceleris admisisse deprehendat: iubeatur priuata sacra ad
 publica deferre. si uero non deferat. multetur donec deferat. ¶ Si quis nefariam impietate
 seu priuata seu publice sacrificādo cōmiserit. & non puerile errorem: morte. ut impure sacri
 ficans multetur. an uero error puerilis sit an nefaria impietas: custodes legū iudicent. ¶ Nec
 tua quisq; pro uiribus tangat. nec moueat tuorum quicq; etiam minimū: nisi tibi persuaserit.
 atq; idem cū mentis cōpos fueris. alienis in rebus efficias. ¶ Thebanū quem quicūq; & sibi
 & suis deposuerit qui tuorū paritū non erat. nec reperire unq; optaris. nec si reperis. moue.
 as. nec aniole depositi accipere cōsulentibus. credas. & ut uno pede uerbo dicat: que non de
 posuisti ne tollas. nam que immobilia sunt. mouet. ut publice fame credēdū est. nec unq; gna
 tionū liberorū prodest. ¶ Quid si quis eorū que nō deposuit tollat: qui primus uiderit. iudicibus
 iudicet. editibus quidem in ciuitate. in agro agroq; curatoribus. in foro curatoribus uenaliū
 rerum. & quid ex oraculo tam de pecunia q̄ de eo qui sustulit dictum fuerit: ciuitas cōsuet
 ¶ Qui indicauit si liber fuerit. in uirtute ueniat opationē. si sciens celauerit: in opinio
 nem uicti. si seruus indicauerit: ciuitas eum precio eius domino dato. liberet. si sciens cela
 uerit. morte plectat. ¶ Si quis rem suā alii cui uolens aut etiam nolens relinqueret. non tangat
 qui forte reperit. q̄ si quis in domū suam asportauerit: si seruus fuerit. a quolibet obtusū fa
 cto. annos ultra triginta nato. uerbis multis pulset. si liber. a liberalis preuaricatorq; ha
 beat. & decupli rei quā mouit ei qui reliquit. restituat. ¶ Cum quis aliquid rerum suarū
 altero teneri cōscripserit. secundū legem uoce is qui tenet magistratus. atq; ex confecti
 prione patefacta. si alterius de aduersariis res esse deprehendat. ille habeat. si uero neutrius
 sed absentis cuiusdā si suff. cientē fidei iussione non dederit qui tenet absenti rem traditurū
 dare cogatur. ¶ Si apud magistratus res de qua agit cōscripta non sit: apud tres inter magi
 stratus seniores usq; ad latā sententiā deponat. & si animal est de quo ambigitur: si e cau
 sa exciderit. lata sententiā a magistratibus ipsis impendū alimentorū restituat & tribus diebus
 rus. ducat etiā & amicos quos uelit. ut fugitiuū recipiat ad gratiā. ¶ Si quis aliquē ut seruū
 ductū ad libertatē uendiderit: dimittat quidē q̄ sustulit. qui uero ita ductus est si tres fidei iussu
 res. fidei d. gnos. p. uerit si. u. e. ut si. creptus. aliter si abduxerit. vim intulisse uideat. damna
 tusq; dupli damni ei restituat a quo abstulit. ¶ Suū quisq; libertū ducere possit: si ab eo nō co
 litur. aut nō suff. ciētē colitur. ¶ Cultus est. primū ut ter domini domū mēsum singulis ue
 niat. parutūq; se ostēdat facere. qui quid honestū possibileq; sibi est. deinde ut de matrimo
 nio faciat quicq; domino uisū fuerit: nec sibi liceat maiores diuitias cōparare q̄ ille possi
 deat qui liberauit. quicquid autē plus habuerit. domino def. ¶ Libertus sicut & peregrini ul
 tra uiginti annos in ciuitate nō maneat. sed post id rēporis. bonis suis acceptis recedat. nec
 mino quondā suo & magistratibus persuasent. ¶ Si liberti aut peregrini alicuius bona. ter
 tiū cēsum excesserint. tricesimo die post id deprehensum sit rebus suis acceptis recedat. nec
 illa illi uiterius manendi facultas a magistratibus cōcedat. qui huic legi non obtempera
 rit. morte plectat. & bona sua in publicū redigant. ¶ Hec tribus iudices cognoscant. nisi pri
 us p. uicinos & arbitros litigantes conciliant sint. ¶ Si quis animal aut rem aliam suam esse
 dicat: qui id habet ad eum referat qui uēdidit. aut qui legitime suff. ciētēq; donauit. aut a
 lio modo iure tradidit. & si is ad quem retulit. ciuis sit aut uis incola. ueritas intra trigin
 ta dies inueniatur. sin extraneus sit: intra menses quinque. ¶ Quid uenūq; emendo uendēdoq;
 cōmutantur: in statuto fori loco permittent dādo accipiendoq; vitro citroq; rem & rei pre
 ciū illico. & alicubi alibi. nullaq; emptio aut uēditio ad terminū fiat. ¶ Si aliter aut in aliis

Thoran
 rum de
 positione

- locis permixtio facta fuerit: nullum sit secundū legem de ipsa iudiciū. ¶ Nec de collatione: cum nonnulli ad aliquid inter se agendum pecuniam vel quoduis aliud conferūt iudiciū red datur. ¶ Venditor qui precium rei vendite non minus q̄ triginta dragmas accepit: decē dies in ciuitate necessario expectet nec diuersorū eius emptor ignoret. ¶ Si quis seruum vendidit phrenesi vel calculo vel stranguria aut alia quauis pluribus occultā & longa & insanabili corporis aut animi egritudine laborantem: si medicus emit aut gymnasticus reddere non liceat sed nec etiā quando venditor emptori cuius: veritatē predixerit. at si artifex aliquis huiusmo di rerum peritus: ignarus ac rudi cuiuspiam tale aliquid vendidit. qui emit citra sex menses aut annum vbi morbus ad annum haberet paroxysmū. reddere possit. iudicium vero harum rerū apud iudices agatur/ quos communi cōsensu litigantes elegerint. & qui cōdēnnatus fuerit: duplum precium quo vendidit. emptori persoluat. ¶ Si imperitus inperito vendiderit: reddi tio iudiciū fiat. & qui cōuictus fuerit: simplex precium deferat. ¶ Cum quis homicidā ven didit: si sciens quidem sciēti non reddatur. si nesciēti: tunc reddatur cū sciuerit emptor. & id funiores de legum custodibus/ quinq; cognoscant. q̄ si non ignorasse inueniet: emptoris do mum primo secundum legem interpreti a placitis vēditor pūget. deinde precii triplū illi de ponat. ¶ Qui nummū pro nūmis aut queuis alia quecumq; comutat: nec afferat aut accipiat adulterum quicq̄ legēq̄ istam diligenter obseruet. ¶ Nemo diis inuocatis. mendacium de N OT A
cat aut decipiat aut adulterare verbo vel re q̄cūq; audeat. nisi deo velit odio esse. deo enim primū odio est: qui falso iurat. nā ipsum parū pendit. scdo: qui corā maioribus se mētē. maiores aut sunt seniores. parētes. & reipublice principes. qui id enim facit: nec deum veretur nec homi nes colit. ¶ Qui vendit in foro aliquid: nunq̄ sue rei venalis. duo precia dicat. & laus rei ve nalis & iuramentū longe absit. & cum simplex precii imposuerit: si nō vendiderit referat ite rum & eadem die nec maius nec minus precii petat. ¶ Eum vero qui hanc legē transgredit: quilibet ciuis non pauciores q̄ triginta natus annos. cum iurantē audierit impune verberibus cedat. qd̄ si non fecerit: legū p̄ditor habeatur. ¶ Qui legi non obtemperauerit remq; adultera tam vendiderit: quicumq; aduerit ac potest arguat: & si seruus aut iquilinus coram magistra ribus redderit rem adulteratā aut re aut verbo mendacio iuramento secum alportaret: ciuis vero qui accusare neglexerit: improbus habeatur. Sin accusauerit cōfiteritq;: sacre edi de dicet. venditor autem non solū re ipsa priuetur: verū etiā re verberibus publice cedatur. quot dragmas vendebat: pre conum voce/ causa cur verberet. declarata. ¶ Venditum oēm ma liciam adulterationeq; rerum venaliū: curatores custodēq; legum ab hominibus harū rerum peritis diligenter inquirant. & in columna conscriptas in foro proponant: vt plane ex his pa teat quid oportet & quid non vendentes facere. sic & in columna prime editum constitutio nes & que ipsi ediles cum legū custodibus habito concilio suppleuerint cōscribantur. ¶ Dan da opera vt q̄ miuimo cautionum genere in ciuitate vtamur: atq; his hominibus cautionēdū arta committende sunt quibus corruptis non magnum ciuitatis detrimentum incurrat. arta m. n. quorum animi nō facile impudentia atq; illiberalitate repleantur. ¶ Nullus eorū qui de 51 quadraginta & quinq; milibus domoꝝ sunt: caupo mercatorq; nec spōte nec inuitus fiat. nec priuati cuiusq̄ fiat m. n. iustit: qui non ex equo in eadem sorte sibi respondeat nisi patris ac ma tris aliorumq; maiorū ceterorumq; seniorū qui liberi sunt & libere viuit. ¶ Liberum & non 52 liberum discernatur ab optimatibus. ¶ Eum qui illiberali cautionatione in aliqua arte opēā dederit: volens quilibet ad optimates virtutesq; primos quasi generi suo dedecori sit accuset. et si paternū domum indigno studio maculasse deprehendat: ab opere. vinculisq; vnius anni at ceatur. & si iterum lapsus fuerit: biennii vinciat. ac deinceps quoties peccasse deprehēdetur: 53 duplo tempore semper detineat. ¶ Peregrini dūtāt & aduene cautionarias artes sequantur CAV
vt rerum adequatio fiat. nam cautionatio in ciuitate: non nocēdū gratia. sed cōtra omnino na PO
turaliter adinuētā est. nūmularius enī mercator mercenarius & hospitalis diuersorū magister NES
rem pecuniariam immoderatā & inaequalē ad equalitatē modū redigūt & indigētā supple TA
re rebusq; equalitatē p̄bere conant. modo mediocritatem excessus anteponant. verum vulgus BER
contra omnino facit. immoderata enim cupit: & cum mediocriter lucrari liceat iexplebīlī lu NA
cri cupiditate vexatur. & nunc in desertis locis. ad que multe longeq; ducunt vie: cautionandū 54
gratia domoꝝ edificat. optatoꝝ diuersorio. vie erroribus fessos ant tempestas pulsos susci piunt. & cautionibus pressos recreant vt amicos. deinde non tanq̄ amicos. hospitalibus mune y lili

ribus donatos remittunt: sed ut inimicos atq; captiuos. crudeliter eos se redimere cogūt. 10
 buq; omnibus spoliāt: hec turpiter facientes: ut huiusmodi studia q̄ indigentibus opem fe-
 rant calūnie sint subiecta. quocirca oīa hoīm genera q̄ in cautionatione. mercatura. diuerso-
 riq; versant: calumnie & opprobrio subiacent. ¶ Peregrini illi vel aduene: aut q̄ optimi aut 55
 q̄ minime mali sint. nam in his artibus versantur: quibus ad improbitatē facilis impellitur.
 quos scarco custodes legū obseruare oportet: ne a probitate dimoueant. ¶ Cum cautionatio 56
 multiplex sit atq; varia: custodes legū cum peritis singulas rerū conuiciāt. & ciuitatis neces-
 saria videbuntur: ea fieri primo constituūt. deinde impendio & emolumentū diligenter exami-
 nato: quid mediocriter cautioni lucrū sit videant. & tā impendium q̄ emolumentū cōscribāt. sic
 enim ferme: cautionandi artes singulis pderint & minime oberint. ¶ Si quis nō videatur pa- 57
 sta seruasse: vbi vicini aut arbitri non prius recōciliauerit tribuū iudicis cognoscāt. nisi lex
 aut decretū p̄bebeat aut necessitas & vis illata coegerit aut inoprius casus inuitū detinue-
 rit. ¶ Si artificium aliquis in tēpore statuto opus per maliciā nō absoluerit: primo. deo. penas 58
 dabit. quē minime veteri videtur & reus factus operis qd̄ in tēpore non fecit mercedem per-
 soluat ac ab initio rursus ab eodem spacio temporis opus gratis efficiat. ¶ Quod venditori 59
 de rerum venalium precio lex mandat: id ipsum & opifici ne pluriū q̄ equum est: ipse suum li-
 ceatur opus sed q̄ simplicissime & ut dignum est licitatio fiat. nō enim ignorat artificis: quo pre-
 cio opus suum dignum sit. nec decet in ciuitate artificē: ante sua rudis decipere. ¶ Qui ope 60
 ris accipit mercedē & quo tēpore pactus est non obtulerit: duplum reddat. & si annus p̄terierit
 (q̄us pecunie acceptē mutuo: sine vsura reddi debeat) hīc rē p̄ singulis dragmis singulas sex-
 tas dragmę: p̄ sex mētib; singulas det. & hāc rerū causas tribuū iudicis cognoscāt. ¶ Qui nī 61
 liberos habet & testamentum cōdit: primo heredē de filiis vnū quē dignum putauerit consti-
 tuat. deinde quēcumq; aliorū adoptādum aliis dederit: cōscribat. ¶ Si filioq; aliq; superest nul- 62
 la hereditate munitus quem scdm legē in coloniā p̄fecturum sperat: huic liceat patri de alia
 pecunia quācumq; velit legare paterna sorte semper excepta & oībus q̄ ad illam pertinent: q̄ si
 plures sint: eis q̄cumq; vltra sortem sunt ut velit distribuāt. ¶ Si alicui iam donus est: si 63
 pecunias non tribuat neq; filie similiter q̄ viro sit desponsata. si autem desponsata nō fuerit
 tribuat. ¶ Si filioq; filiarumue alicui fors aliqua in regione. post conditum testamentū adue- 64
 nerit: ipsius testoris heredi relinquat. ¶ Si aut non filios sed filias habet qui testat: siue si
 līe velit vtrum heredē sibi ac filium fore cōsenbat. ¶ Si alicuius filius seu naturalis siue ado- 65
 ptius ante q̄ togā virilem assumat decesserit: has etiā fortunas suas restor significet. & quem
 vult: loco illius. melioribus auspiciis filium sibi fore declarat. ¶ Si q̄ absq; liberis oīno testi- 66
 mentum condidit: decimā partem fundi vltra sortē acq̄sirit. legat cuiusq; voluerit. cetera oīa
 futuro per adoptionem filio. benigne sine querela & secundum legem tribuat. neq; liceat ta- 67
 met si id antiqua lex scripserit: cuiq; vtiq; velit cum mortuo se suspicatur simpliciter suā
 disponere. nam nos resq; familiaris oīs: non tā nostra q̄ generis nostri preteriti atq; futuri &
 multo magis vniuersę ciuitatis. q̄ cum ita sint: si quis assentat iunculis in morbo & senio quē
 piam agere: sius propter honestum testamentū cōdere persuaserit nunq̄ id fieri lex permittat.
 ¶ Si cui liberi tutoribus indigent & idem moriēs testamento tutores quoscunq; & quotcunq;
 velit constituerit qui tutandi officiū suscipere velint: ita fiat sicut descripserit. ¶ Si vero in 68
 testatus nature concesserit vellutiores non cōscripserit: qui genere proximi sunt duo ex par- 69
 tre patris duosq; ex parte matris atq; vnus ex mortui amicis tutelam suscipiāt. ¶ Si vnde- 70
 ceteris seniores ex legum custodibus: orphanorum oīm quinqueannis curam sic habere volu-
 mus ut terni pro dignitate singulis annis curēt. & exacto quēnis oī similiter quēdecim alios
 atq; id pro viribus nunq̄ deficiat. ¶ Si quis nihil testatus decesserit filioq; tutela egentes reli-
 querit: si idem legibus ac superiorum cōsimilibus filiis eius prouideatur. ¶ Qui iopinat for- 71
 tuna ex intestato decesserit filiaq; reliquerit: frater eius. ex patre aut matre si absq; sorte sit- 72
 mortui filiā & sortē suscipiat. q̄ si frater non extat: eius filius. nisi estas obster: suscipiat. post
 hoc: sororis filius. post patris frater. quito loco: eius filius. sexto: paterne sororis filius. & simi-
 liter per fratres/consobrinosq; generis semper propinquitate seruata ita procedatur & in eo
 dem genere: maris feminis anteponantur. ¶ Si ad fratrum vsq; ad auorūq; filios. cognatorū 73
 penuria sit: quicunq; ciuium sponte puella cum tutorū consilio dūlget: si si voluerit eam vxorē
 rem atq; insuper hereditatem accipiat. ¶ Si in magna eorum penuria quī urbem habitant. 74

- aliquem in colonia missum puella heredem facere sui patris optauerit: si si ex eodem genere fuerit: hereditatem secundum legem adeat. sin vero cius sed non ex eodē genere: ducar eam si voluerit: secundum tutorum puellae electionem & hereditatem domum reuerfus adeat.
- 75 ¶ Si quis absq; liberis omnino ex intestato decesserit: mas & femina ex eodem genere defer tam domum ingrediantur: quibus fors proprie comperat. prima: soror: deinde: fratris filia: altera: sororis filia: quarta: paterna soror: quinta: paterni patris filia: sexta: paterne sororis filia. q̄
- 76 ut fas est: cum iis qui genere proximi sunt: vitam agant. ¶ Si qui testamenti nuptiarum: alicuiusue aliorum gratia: de legibus querantur: afferantq; legislatores si videret: minime impulsurum hanc decere vel huic nubere: ad quindecim illos de legū custodibus qui orphanis tutandis relictī sunt: confugiant: eorumq; iudiciis pareāt. nam cū lex genere propinquū aut propinquam matrimonio ducere precipiat: fieri potest vt multa impedimenta referre queant & potius quidvis perperī velint q̄ dicant illius nubant cui corpus egrotum manciue sit
- 77 aut infans animus. ¶ Si ad maiora legū custodes vrgere videantur: rem ad electissimum iudiciū deferant expectentq; sententiam: & qui damnatus fuerit infamia notetur. quod pecuniarum multarum multa apud eum qui sapit: longe maius supplicium est. ¶ Legum custodes orphanis quasi alteri parentes: primis quidem non deteriores: per singulos annos tanq̄ suis provideant. iunendani debet: vt priuati parentibus: q̄ minime miserabili calamitate premantur. nam id ignorare non debet: lesionis foris animas vixi quāda habere: qua de rebus humanis curam habet. & precipue a eorum cura tenent: qui ab eis genitī sunt. & eas deumq; illis in
- 78 sensum offes: qui orphanorum desolationem procurat. ¶ Qui aliquem patre aut matre orbatum iniuriis afficit: dānum duplū restituat ac si quem parēs ambos habentē leserit. ¶ Qui feminae maritum tutatur: & qui de legū custodibus: tutore observare constitutus est: non minus orphanos q̄ si genuissent: neq; res illorum peius q̄ suas gubernent: immo etiam affectu melius. & qui huic legi derogauerit: condemnatus duplo damno afficiatur. id autē damni
- 79 sententia iudiciū est: imetur. ¶ Si tutor negligere aut maliciose agere propinquos aut ceterorū ciuium alicui videbitur: in idem iudiciū adductus: quadruplum damni restituat. cuius pars
- 80 altera puero: accusatori altera deferatur. ¶ Post q̄ ad pubertatem orphanus veniet: si male secū egisse tutorem excusauerit ad quinquennium vsq; ab exacta tutela: in tutorem sibi agere liceat. si tutor condēnabitur quid pati dareue debeat: a iudicibus decernatur. & ita si magistratus aliquis: ob negligentiam orphanō offuisse videatur: quid ipsi restituendum sit: iudices statuant: & si per iniuriam: non solum dānum restituat: veretiam magistratu custodie legum
- 81 priuatur. & alias pro eo: ciuitati regioniq; a populo creetur. Liceat patri si velit: publico precario filium abdicare ne amplius secundū legem filius sit: priuatus autem hoc pacto patri: alio abire cogatur. nam cum ad quadragesimū & quinq; annum domū nullam accedere possit: nō
- 82 a patre solum sed a genere vnuerſo depelli necesse est. ¶ Cum quispiam infelicis indignatione comotus cupit eū a cognatione eicere quem genuit educauit: non liceat leuiter subito q̄ id efficere. sed primū genere sibi propinquos vsq; ad patruos: propinquos item cōsūm
- 83 liter matri cōuocet apud quos accuset filii ostendatq; dignum esse qui a propinquis suis omnibus depellatur. deinde filio causam suam dicendi potestatem concedat quod videlicet talis nō sit vt reſici debeat: detrahe exclusis parentibus & filio propinquū vtriusq; sexus omnes suffragia conferant nisi etas impedimento sit. & si plura q̄ dimidie partis suffragia patri suffragetur: liceat ei filium abdicare alias minime. ¶ Si quis citiū abdicatum adoptare voluerit: nulla
- 84 id lege vetetur. nā iuuenum mores: indies variegat: multatur. si autē citra decennium nemo adoptare curet: curatores proliſ modum adauſte provideant vt conſeſe particeps efficiatur. ¶ Liceat filiis parentes moribus vel senio turpiter a fideos: amentie accusare. ¶ Si quis morbo aut senio aut mori a cēritate aut his omnibus exagitatus demencia incidat: arearq; id omne preter domesticos ille vero tanq̄ dominus rem familiarem diſſipet & filius demencia patrem accusare formidet: primo filius ad seniores legum custodes profectus calamitatem patris enarret: qui (reſatis cōſpecta) accusandus nec ne pater sit conſulari: si accusandū decreuerint testes simul & adiutores sint: accusanti: si pater accusabilis: nec minimum quidē de rebus suis in posterum disponere queat. ne tanq̄ paterfamiliās amplius: sed quasi filius ac puer habitet. ¶ Si vir & vxor propter morum a cēritatem inuicē non conueniant: decem viri de legū custodibus qui mediū sint & decem mulieres de conubiorum curatricibus provideant: quo

Deſideriū aie

cum sententiam: si ita conciliati fuerint: valida & stabili habeatur. ¶ Si autem illorum animi vehemētius etiam iracundia fluctuent: factio diuortio: illos pro viribus querant qui vtrifque conueniant. & acerbioribus ingentis: maturiora mitioraq; ingentia deo commoventur. ¶ Quis sine filiis sunt aut paucos procreauerunt dissentiantq; procreandorum liberorum causa: con fugium rursus querere compellantur. ¶ Si filios non paucos habeant atq; dissentiant: senectutis curande gratia diuortio factio aliud consugium inueniant. ¶ Si mulier liberis maribus feminisq; relictis mortua est: lex virum non cogat quidem: sed suadeat filios suos educare: ad ducta nouerca. ¶ Si defuncta vxoris filios nō reliquerit: duci alteram cogat: ex qua: tum fami lie sue: tum ciuitatis quantum satis est: prolem procreet. ¶ Si vir sufficientes reliquerit filios mater ipsos vidua educet. ¶ At si iunior esse videatur: q̄ vt sana sine viro viuere possit: pro pinquē eius / cum mulieribus concubionum caratricibus cōsilio habito: quod sibi illisq; videbitur: id exequantur. ¶ Si liberis egeant: liberorum quoq; gratia ducant nubuntur libero rum autem sufficiens numerus secundum legem: mas & femina. ¶ Serua si seruo aut libero aut liberto coniuncta peperit: serue domino: natus detur: si autem ex seruo libera peperit: ser ui dominus: nati similiter dominus esto. ¶ Si quispiā ex serua sua natum suscepit aut quepiam ex seruo peperit proprio idq; pateat: natum quidem ex serua & libero mulieres in ali am regionem cum patre similemittant: natum vero ex libera & seruo: legum custodes vna cum matre extraneis expellant. ¶ Quorum pater & mater aut hominē parentes: senio con fecti: quasi thesaurus quidā domi iacent: si putent tanq̄ aliud sibi tale simulachrum magisq; efficax domui sue futurum: nam nullam apud deos magis honorandū simulachrum nos habere possumus q̄ patres & auos senisq; confectos matresq; similiter: quibus honoratis: deus gaudet: probisq; viris: seniores parentes pro magno questu habentur: si ad senio vīsq; eue nerint. sin iuniores decesserint: valde desiderantur: mirabilis enim parentum simulachrum q̄ inanimēs imagines: nam que animam habent: quando coluntur a nobis: pro nobis orant: fouentq; quorū dico: quando vero despiciuntur: contra: & immanifestum non est: parentū ora tiones multis sepe profuisse: imprecatus etiam complurimis obfuisse: istis quidē a deo exau ditis. ¶ Si quis minus q̄ decet parentes colat nec magis eos q̄ filios nepotesq; ac seipsum diligit: pre ceteris eorum voluntati in omnibus obsequens qui ita negligitur per se vel per alie rum ad tres de legum cōsilio: libus seniores reuē deferat & ad tres similiter de concubionis pro caratricibus: qui re inuestigata: in eos qui iniuriā intulerunt animaduertat: in viros quidē si tricesimum aunum non excederint: & in mulieres si quadragensimum: vinculis atq; verberibus: prouectiores vero: iudicent ciues qui omnium etate sunt seniores: & condemnatus: sol uat patiturq; qd iudicio statuerit ita vt nihil pretermittat quod soluerit aliquis patire possit.

¶ SEXTI LIBRI HECATONOMIARVM.
EINIS.

¶ HECATONOMIARVM CENTVM ALIAS PLATONICAS LEGES CONTINENS LIBES SEPTIMVS

I qui e progenitoribus cum afflictus sit deferre non potest: quicūq; liber audierit magistratibus nunciet aut improbus habeatur & a voleute quocūq; damni illati accusetur. si autem seruus detulerit: liber esto: qui si affligētis vel affligit seruus sit in libertatem a magistratibus vendicetur. sin autem alterius cuius seruus: pecuniam domino publice persoluat. & cure magistratibus sit: ne quis ei qui detulerit noceat. ¶ Quis non ad mortem hominis sed pecorum aut examinum veneno vitur siue etiam vt aliter q̄ morte bestis noceat: si medicus sit & venefici reus fuerit iudicatus morte supplicium luat. sin vero medicine ignarus iudicium quid pati darene ipsum oportet constituat. ¶ Quando quis nodis inductionibus cantibus similibusq; veneficiis ad nocendum paratus deprehensus fuerit: si ruspeus aut prodigiorum interpretes sit occidatur. sin vero non: iudicium de ipso statuat. ¶ Quis clam aut vi nocuit magnam reddat si in magnis nocuit maiora si in minimis: et in omnibus tantum reddat: vt damnum exequatur. & in singulis iniuriis (vt putius moderatior efficiatur) multa afficiatur: leuiore quidem si propter iuuentutis imprudentiam elie na malicia fuit impulsus: grauiore si dementia sua immoderatis voluptatibus & doloribus

- 5 timore iniuria aut iracundia insanabilis. ¶ Nemo furiosus palam in vrbe cernatur: sed furio-
sum propinqui donū quomodocūq; possunt custodiant: quod nisi fecerint: mulctetur. qui ma-
ximū census sunt: dragmis centum siue seruū siue liberū minus diligenter custodiant. si
6 secundi: quattuor de quinq; mine partibus. qui tertijs: tribus. & qui quarti: duobus. ¶ Nemo
in aliquem conuulsetur: nam qui sibi iniuriam verbis in pibis maledicunt: muliebres habent
tur & in primis ex verbis que certe leuissima res est: odia grauissima & inimicitie perfec-
scitur. & is qui per disciplinam antea ex cultus fuerat: tantūdem per iracundiā animi partem
7 suscipiens. ¶ Eum qui in hoc deliquit: aut in templo aut vbi publica sacrificia vel certami-
na peraguntur: aut in rerū venalium foro aut iudicio aut alio quouis ceterū communis magistra-
tus harum rerum presens: libere puniat: quod si nō fecerit: quasi legū proditor nunq; ad pupi-
8 ci cuiusq; muneris certamen quasi de virtute certaturus: ascendat. ¶ Si quis alijs in locis inia-
ledictio vel prouocando vel respondendo vtatur: quicūq; senior presens fuerit pro legū defen-
sione hunc verberet. & eos qui ita alieno malo concitati sunt: comprimat: alioqui puniatur.
9 ¶ In loco: conuicij salubus: dicacitatibusq; vti liceat: vt ridiculi absq; ira dicat. concitato vero
10 perfram alio: nemini aliquid tale liceat. ¶ Poete comico vel iabice musiceue melodie actori:
nequaquā verbo imagine: aut persona cuiq; cuius detrahere liceat: eū qui secus fecerit: premio-
rum presides eode die exterminet: alioqui minus tribus mulctetur: deo in cuius honorē cer-
11 tatum fuerat consecrandis. ¶ Huius rei cognitio cōmunis huius discipline curatori cōmit-
tatur. & quod probauerit: proferre in medium liceat: quod reprobauerit: hoc neq; ipse vili vnq;
12 ostendat neq; alium quenq; doceat. si cōtra fecerit: prauis legūq; contēptor habeatur. ¶ Nai-
lus in ciuitate nostra mendicis sit: sed quicūq; id tentauerit victūq; inexplēbilibus collige-
re ceperit: a rerum venalium citatoribus & foro pellatur: ab edilib; vero magistratu ex vrbe elicia-
tur ex tota deniq; regione ab agrī magistratu exterminetur. vt ab huiusmodi animāli: omni-
no vniuersa regio munda sit. nam mirū profecto esset: eū qui temperas esset & virtute alia vel
virtutis parte preditus: in extremam paupertatē deuenire: vt fame vel re alia cōsimili preme-
reor & ita neglectū esse siue liber siue seruus in ciuitate moderate gubernata. talis profecto
si calamitate vel sorte aliqua vexatur misericordia dignus existimādus est: non qui fame vel
13 re cōsimili pressus: precibus victum queritat. ¶ Si seruus seruicie aliene rei offererit siue im-
peritia seu immoderato aliquo vsu nec qui dānum passus esset causam tribuerit: domūq; eius in-
14 tiffaciat: aut seruū seruamq; illi qui dānum passus est tradat. ¶ Si communi quadā nocentia
patientisq; astutia: vt seruus sibi auferretur dominus contendat: de malicie crimine agat ad-
uersus eum qui de seruo conquerit. si conuicerit: precij serui a iudicio constitutū a damnato
15 duplicatū accipiat. conuictus autē dānum restituat & seruū in super tradat. ¶ Si iumentum
equus: canis: aut domesticū aliud animal: proximi rem attraherit: animalis dominus similiter
16 rem restituat. ¶ Si quis sponte testimoniū ferre noluerit: citet ab iudigente citatusq; tēpore
idoneo affit & testimoniū prout sciuerit afferat: si nescire dixerit: iureiurando se nescire affir-
17 met ac abeat. ¶ Quod ad ferendū testimoniū: citatus non veniet: dānum ei qui citauit: secū-
18 dum legem deponat. ¶ Si iudex aliquis in testimoniū citatus fuerit: testimonio allato nullam
in eadem causa sententiam ferat. ¶ Mulieri libere: si quadraginta annos excefferit: ad tes-
19 standū qd ad dicendum interesse iudicio liceat. imo etiā & ad agēdū: si sub viro nō sit. viuen-
te vero marito testimoniū perhibere solūmodo liceat. ¶ Seruo: serue & pueris: de homici-
dio solū dicere testariq; liceat: si idoneum fidei iussore dederint se ad latā sententiā perman-
20 ros: si forte falsi testimoniū fuerint accusati. ¶ Si quis falsum testimonium bis dixisse inue-
niatur: mox cogatur tertio testari. si tertio modo postea testimoniū dicere liceat. qd si testari
viterius ausus fuerit: volente quolibet: ad magistratum deferatur & a magistratu tradat in-
21 dicio. si conuictus fuerit: moriatur. ¶ Quod quando in lite: falsa testimonia intercesserit: per que
aduersarium superasse videri quis potuit: si plures qd medietas testium cōdemnati fuerint in
22 dicio: secundum illa nullum procedat: quod si secundum illa: quodcūq; iudicatum fuerit
23 ritum habeatur & iustum hoc pacto lis consequatur finem. ¶ Si quis iusticie vires: in animis
iudicum in contrarium vertere conatur ac preter oportunitatē multa litigā mouet aut mo-
uentibus adest: agat in eum quicūq; voluerit male agendū aut inique defendendū crimine tu-
diciumq; huiusmodi apud electos iudices agitur: nam in talibus peruersa: calumnia: bonum

artis subit nomen. que artificii in libris inuenisse asseritur: quo agēda & dicēda siue hone-
 sta siue turpis sit causa. supare facile quis possit. viroresq; eos facere quibus ipsa circūuen-
 tionis siue rationibus fauet si pro artis ipsius beneficio pecunia dabitur. verū danda opera est
 hec siue ars siue artis exerceat exercitatio sit ne in ciuitate aditum habeat. ¶ Si quis aut dicēdi
 aut defendēdi calūniā dānari fuerit: si cōtētiōis studio factū sit. certū illi iudicēscipius pferi
 bant in quo neq; pro se neq; pro alio agat dicatue causam. si auaricia: peregrinus a regione
 numq; rediturus abito. & si redierit: moriturus. si ciuis id auaricia fecisse deprehēdatur: qm pe-
 cuniā tāti fecit oīno moriatur. quot si ambitiosa cōtētiōe bis tale quid fecisse iudicatus fue-
 rit: id ipsum supplicii subeat. ¶ Si legatus aut preco falso q sibi cōmissa sunt nunciauerit dicē-
 daue tacerit vel q ab hostibus amicis siue accepit. ea rediens aliter q accepit retulerit: in iudi-
 cium deferatur. & iudices pro magnitudine rei qd pati darene ipsum oportet. si condēnatus
 fuerit statuāt. ¶ Si q aliquid publicū furatus fuerit siue parū siue magnū id sit: pari suppli-
 cio puniatur. nā qui re parū sustulit: & si minori vi q qui magnā rapuit. equa tñ cupiditate ra-
 puit. q si lex atq; minus puniendū cēset: id nō est furti parulitate sed eo forsitā q alterū sana-
 bilem alterū insanabilem putat. ¶ Si seruus aut peregrinus publice furti accusatus & damnatus
 sit: tanq q sanari quodimodo posse videatur quid pati quidue dare debeat iudicio statuatur
 uis vero ita deprehensus: tanq insanabilis mortis supplicio condēnatur. ¶ In itq q pertinent
 ad militiā: neq; mas neq; femina sine magistro ac principe quicq agāt. sed ad principē magi-
 stratiq; semper spiciāt: & eū quocūq; sequatur. atq; ita ad eius nutū suā vitā itūnt: vt nullus
 oīno ciuis siue serio siue loco quicq; facere solus & suo arbitratu consuecat. sed vel minima
 queq; a magistratu gubernatus faciat. stet iussus: rursus iussus psciscatur. exerceatur. lauetur
 comedat. surgat nocte. custodiāt agat. det signa. & vicissim accipiat in ipso prelio. nec in se-
 quat vnq; nec cedat nisi principes & magistratus significauerint. nemoq; penitus cognoscat
 quas sit securum ab aliis agere: sed simul semper cōmunisq; oibus vita sit. nā nihil hac re me-
 lius: nihilq; prestantius artificiosiusq; ad salutē & victoriā bello parandū. ¶ In pace quoq; idē
 ab ipsa pueritia obseruetur: & soluta licētia & vita penitus expellatur. nō hoim solum sed etiā
 bestiarū que sub hoibus sunt. Omnes chore: ita vt bene geratur bellum celebrētur. oīsq;
 dexteritas. facilitas. & promptitudo eius rei causa comparanda. eius rei causa: consuecant a
 cibo & potu abstinere. frigus estusq; & cubilis duritiā pati. & in primis capitis pediq; virtutē
 alienis tegmentis non corrumpere: neq; pileorum calceosq; a generatione doto. naturam
 perdere. nam extremitates iste cum naturā cōseruant suam: maximas toti corpori vires pre-
 bent. contra vero: contrarium. ¶ Militet quisq; conscriptus est: aut parti alicui deputatus.
 ¶ Si quis vero propter ignauā ab ipso imperatoris permisso desit: oī redierit ad sue fortis bel-
 li principes accusetur. iudicet autē: qui militauerunt omnes. pedite: pedites. & equitem: equites.
 Condēnatus vero: in certamen quodcūq; postea descendere phibeatur. & alium liceat negle-
 ste militie accusare: & quid dare patrie ipsum oporteat iudices statuāt. ¶ Simile iudiciū fe-
 rat is qui militiam secutus: anteq principes dimiserint abiierit. ¶ Is qui preclare certasse depre-
 henderur primo secundo & tertio loco coronis ex frontibus arboris perpetuo virentis donē-
 tur: quas consecuti: in sacris vtiq; placuerit cum in scriptione tituloq; suspendat vt testimo-
 nium virtutis sit diuturnū. ¶ Si quis ab hostibus circūuentus cum armatus esset nō defendit
 se. sed arma sponte dimisit aut abiecit turpem q vitam fuge celeritate cōparare sibi maluit
 q fortitudine honestam feliceq; mortem: de huiusmodi armorum protectione iudicii habea-
 tur. eius autem qui se defendēs arma perdidit: iudicium non habeatur. nam mali ignauisq;
 semper puniendi: vt meliores fortioresq; semper euadant: infornati vero minime. ¶ Qui
 arma sponte prolecerit vsq; adeo viuendi cupidus: deinceps nullum periculū subeat. sed reli-
 quā vitā & equidē longissimū improbus & cū dedecore viuat. neq; eo iperator aut prelectus alī
 quis p milite vti: nec in acie recipiat. alioq; repetūdārū iudex: id cognoscat & maximū cēsus
 prefectus minis decē. secūdi quinq; tertis tribus & quarti vna condēnet. prosector aut ob na-
 ture eius ignauā nō solū a viribus periculis arceatur sed primū cēsus minis decē. secūdi
 quinq; tertis tribus. quarti vna condēnatur. ¶ Singulis ānis post equisale sollicitū ad locū sacrū
 ciuitas vnūuersa cōueniat: vt tres eligant viri: eligatq; vnusquisq; preter se quē iudicabit opti-
 mū: q non pauciores q quinqueq; annos sit natus. Elector: si in numero pars electi fuerit:
 dimidia pars eorum q a pluribus prelati fuerit preferatur. si vero in impari numero: vnus cū

par. Legas

Pilea et calcei
a generatione
dari sunt capli
& callus pila
te.

pauciora suffragia contigerunt relinquantur. & reliquorum dimidia (vt prius) preferat partem.
 Q; si in ea parte media sint equalia habentes suffragia: iuniores postponantur. & residuorum rur-
 sus per noua suffragia tres inaequales obtineant. & qui primo loco qui secundo. qui tertio loco
 declaratus fuerit: corona ex semp virentis arboris si unde contexta coronetur. et precor: lo
 declaret magneficijs ciuitas: deo duce tres ciuium se hastarii optimos viros. qui quotannis do-
 nec singulis septuagesimis quinque exactus sit annus: duodecim repetidat: rationu exami-
 natores constituant. ¶ Hi omni libera exa minatione iudicantur: habentem te ore quo ratios
 sibi redduntur in loco vbi electi fuerint. & tu per se solum quislibet tu comuniter omnibus di-
 ligenter pquisitis: de singulis magistratibus publice pferant quid pati dareue ex repeti-
 daru iudicium sententia debeat. ¶ Si quis magistratus hoi iudicio no recte damnatu esse
 querit: ad electu iudicium repetundaru iudices deferat. si absoluitur: accuset eos si velit. sin
 autem ibi quos damnet. atq; qui antea ab ipsis repetundar iudicibus morte fuerit codem
 natus: quemadmodu necessit as exigit. moriatur. sin alia multa: quadrupla hie perfoluat si
 in bonis habeat. sin minus dupli soluat. ¶ Is qui totius ciuitatis consensu pprop ti sunt: do-
 nec vixerint. primi confessus semp in omnibus solennitatibus prebeantur. et quodocunq; ad
 comunia grecoru spectacula. sacrificiaq; ac iudices ac presides aliquos a ciuitate mitti necesse
 est ex istis nutrant. & hi soli in ciuitate corona aurea coronent & sacerdotio fungant
 & singulis annis potifex etiam fumus ille sit qui superiore anno ceteris excelluisse sacer-
 40 dotibus iudicabit. ¶ Horum nominibus: quousq; ciuitas habet. tempora distinguant.
 41 ¶ Defunctis sacerdotibus funera & sepulchra excellentius qui ceteris ciuibus indumenta que
 libet in funera alba sint. luctus ploratusq; absit. chori quoq; vnus pcellat. alter totidem i u-
 erorum pheretro vndiq; circudato. vicissim defunctu sacerdoti carminibus laudent. felici-
 tatemq; eius per totum diem decantent. Mane vero ad monumetu feretum iuniores fe-
 rant. qui gymnasticas operam impediunt. quos defuncti hominis propinquiores delegerint.
 primis celibes quasi ad pugnam armati precedat: cum equis equites & cum leuibz arma
 pedites ceterosq; similiter. pueri vero ante pheretri patris ctm cociant: post quoque pue-
 le ac mulieres iam effete sequantur. postremo vtriusq; generis antistites qui ab aliis mo-
 42 numentis arceantur. ¶ Monumetu huic sub terra sit fornix quedam longior. ex durissi-
 mis pulchrisq; lapidibus: vbi lapidei lectuli vtrinq; sint. illic beatum illum sepeliant. arbo-
 resq; in circuitu placent. vna excepta solum parte: vt sepulchru augeri possit. deinde singu-
 lis armis. musico. gymnico. equestriq; certamine hos viros vira funtor honorent. quo-
 43 ru de relatis ratioibus iudicia damnata non sunt. ¶ At vero si quis honorum iudicio abu-
 tens nature humane fragiliem coditione secutus. lapsus videlicet in enorem postq egress-
 us habitas est: a volente quolibet accuset. et primo custodes legi assint: deinde accusari ipsi
 us college. pterea electi iudicis iudices. si danabif. magistratu sepulchro ceterisq; magistra-
 44 tui ptinetibus premis careat. ¶ Si accusator quinta suffragioru parte non habuerit: primi ce-
 45 sus duodeci. scq; octo. tertis sex. & quarti duas minas pfoluat. ¶ Index iudicaturus furet: &
 si quis magistratus reipublice suffragijs constituet. Chores quoq; index & omnis musice gym-
 46 nicor; etiā equestriūq; muneru in certamine presides atq; dutores. & sumati in quibuscuq;
 fin hominu opinione nulli emolumento pluri sit. ¶ In iudicio executione iussuradum p-
 hibeat. & a accusatoris intentio q defensoris depcario sine iure iurado in iudicis conscribat
 nam nuc ali dei esse negat: ali res humanas curare no putat. ali vero & pessimi vilibus ho-
 stius malicijs hādicis ita cociliari sibi dei existimant vt ipse liceat grade pecunia extor-
 quere. itaq; si iuradi licetia in ciuitate dabif. vbi plura quotidie ad iudices deferunt: oēs pe-
 ne pluri erunt. presertim cu frequētibz consilijs aliaq; consuetudine ac priuata necessitudine
 47 consuncti erant. ¶ Qui iudicaturus sunt. nullo modo litigantes pmittant aut iurare psuade
 di causa aut sibi generis suo iprecari. aut turpiter supplicare aut commiseratione muliebiter
 48 vti. sed vt quod iusti putant. mansuete doceat & docetem audiat. ¶ Peregrinis inter se litig-
 atibus: si velint liceat iurare. nam cu in ciuitate cōsenserere non debeant. formidandū nō
 49 est ne alios contumant. ¶ Si quis liberoz hominu ad choreā vel ad pōram celebrandam non
 venit. vel aliam hmoi rem comune. vt si ad ministeriū sacrificij pacifica. sacra. vel belli tri-
 butū non contrahit: in his omnibus qprimū damnu restituat. aut pignus ei cui ciuitas lexq;
 commiserit deferatur. ex actioz tēpore pignore vendito: pecunia in erariū confertur. q si maior

Leges Platonis & Magnae
 sijs.

De iure iurado

re multa opus est. magistratus singuli p̄tinaces homines in iudiciū vocent: et docta mul-
 ta imposita legibus parere cōpellant. ¶ Et qui pauciores annos q̄ quadraginta natus est. mi-
 lo modo pegrinari liceat. priuato quoq; nemini liceat. publice autem p̄conibus legatis ar-
 q; exploratoribus liceat. ¶ Spectatores quoq; qui ocio abūdantes aliorū res hominū consi-
 derare cupiunt: ex legū custodiū instituto lex nulla pegrinari phibeat. nam ciuitas bonorū
 malorū hominū igna ē. et externe cōsuetudinis expert. nunq̄ satis humana perfectaq; ef-
 se potest. existuntq; vel in vulgo & multitudine hominū quidā diuini. quī paucitati amen
 digni. cum quibus cōsuetudine habeat. et hi nō magis in bene gubernatis ciuitatibus q̄ in
 aliis oriunt. ¶ Eorum qui in ciuitate bene gubernata in corrupti erunt: patriā profectus ve-
 stigia mari terraq; sequatur. vt tandē reuersi legum patriarū alias p̄bent alias si qua in re
 deficient corrigāt. nam sine hac inspectione inuestigationeq; nunq̄ optime ciuitas perma-
 nebit. neq; etiam si male inuestiget. ¶ Qui spectandi gratia peregrinatur. natus sit annos
 plures q̄ quinquaginta. in bello ceterisq; probatus. vt exempli alius ciuitatibus relinquit. is
 vitra sexagesimū annum nō amplius vagetur. ¶ Cōstet cetus quo mane quotidie donec sol
 oriat. cōuentiant sacerdotes decē de legū custodibus seniores. qui censor disciplinē vniuersę
 magistratū gerit. quicq; gesserint ouisq; cū iunior aliquo quem delegerit a tricesimo ad qua-
 dragesimū annum nato: hinc de legibus semp̄ et de republica differant. cōferantq; inuicē si
 quid de his excellens audierint. & de disciplinis ad id cōducantibus collocant. & ad hūc ce-
 tum qui aliorū mores & leges inspicit. proficiscat et si quid deferēdis legibus aut disciplina-
 aut educatione apud alios repperit exponat. et si quid etiā ipse inuenit. cetui vniuerso decia-
 ret. ¶ Si nec peior nec melior reuertisse videbit. laudetur. quia qd̄ potuit libet efficit. si mul-
 to melior. & virtus magnis honoribus & defunctus ab oi cetu decorē. sin corruptus redie-
 rit: priuatus absq; honore viuat. & cū nemine neq; iunior neq; seniore audeat se imiscere.
 quod si ausit de legibus & disciplina disputare. cōnēmnatus. iudiciū contempti mortis sup-
 plicio luat. ¶ In eorū cetu qui leges inspicit. que seniores pbauerint. magno studio iun-
 nes p̄discat. et qui se recte in his gesserint: tota ciuitas honoret atq; obseruet. qui vero peio-
 res aliis se reddidit. maiori q̄ alii dedecore afficiant. q̄ si adductus videbitur iunioribus indi-
 gnus: totus cetus exprobet ei qui adduxit. ¶ Aduene: benignę suspiciantur apud quos ciues
 et probi sint & probi esse videantur. nam nullos recipere aduenas nec alio proficiscant. im
 possibile. tum crudele atq; superbū ceteris hoib; videri necesse est. qui ciuitatē turpi voca-
 bulo notent: peregrinorū hostem. difficile atq; inhumanā appellātes. neq; oportet vnq̄ parui
 facere. vtrum pbus an improbus aliis videaris. q̄ si quidem multi (tamen si improbi sint) qui
 tamē probi & qui improbi iudicant. nam fraudis quoq; hoib; diuina vis quēdā cōficiendi in
 est. per quā multi vel pessimi recte tū opinione tū verbis a melioribus deterioribus distinguāt.
 quocirca vtiliter ciuitatibus receptū est: vt boni apud multos existimationē non parumpen-
 dant. ¶ Aduene qui sempestiales sunt. & quasi aues per mare vt plurimū pecunie acquirē.
 de gratia. estatis tēpore ad alias deuolant vrbes: hos foro. portub; publicisq; domib; ex-
 tra vrbe in ijs suburbis illorum locorū prefesti suscipiāt. obseruātes ne quis eorū noui
 quippiā molliat. iudicia etiā eis illic iuste reddātur: ita vt in nullo plusq̄ necessitas cogat. cū
 illis familiaritas habeat. & id est primū aduenarū genus. ¶ Qui spectaturi venturi ciuita-
 tis disciplinā audiri: omnes diuersoria iuxta tēpla habeant. que suscipiēdis hospitibus cō-
 modissima sint. quorū curā gerant sacerdotes & edimū quo quātū sufficere tēpore pmanere.
 & videre audireq; illa quorū gratia venere. & tandē sine detrimento & suo & aliorū pedē ad
 suos reuocare. & hoc secundū aduenarū genus. ¶ Si quis eorum iniuriā cuiq̄ intulerit. aut
 contra iniuriā affectus sit: vsq; ad dragmas quinquaginta sacerdotes cognoscāt. crimina ve-
 ro grauiora ad curatores rerum venalū deferant. ¶ Cum aliunde quippiā publica causā mis-
 sus aduenierit: hunc impatores magistrū equitū. tribuni militū. soli suscipiant. & is apud quē
 diuerit: cum principibus consiliū curam huius habeant. id tertiū genus. ¶ Si aliunde aliquis
 spectatoribus nostris recipiendus aduenierit si quinquaginta annos impleuerit. si a mente ve-
 nerit vt vel consideret que apud alios preclara habent vel sua doceat. recipiāt. et diuini sapi-
 entisq; semas insussum adeat cum ipse huiusmodi sit. & quasi hospes disciplinē prefesti do-
 mū recte petat. nō dubitā hospitalē eam ppter virtutis cōiunctionē sibi futurā. cuiq; ab aliis
 didicerit atq; docuerit que discēda docendaq; sunt aut: bonore sibi cōgruo munerib; affect-

aduenas Genera-
 ra

aduenas iudiciū
 causa

professores

etus vt ab amicis amicus abeat. & id quantum aduenarū genus. ¶ Fideiussor quilibet palam
 63 fideiubeat: totūq; negotium cōscriptū coram tribus nec paucioribus testibus fateatur. Si cō-
 64 tra mille dragmas fideiussio fiat. sin vltra mille: quinq; testes ad minus adhibeāt. ¶ Fideiussor
 sit qui primus vēdidi eius de quo an iure possit vendere dubitat. atq; eius qui videt minus
 ad pmissa sufficere. si iure tam qui pvenit q̄ qui vēdit: tanq; obnoxius iudicio subiacet.
 ¶ Si quis in domo alterius quere re quippiā tanq; summi vēdit: primo iuretur ando affirmet
 sperare quod querit ibi se inuenturū. deinde nudus aut interula indatus: ingrediat precin-
 ctus. prebeatq; sibi domus. et supellectilia signata simul & nō signata. aliq; phibitus p̄
 66 cio amisse rei statuto accuset eū qui depulit. & ille si dānatus fuerit duplici restituat. ¶ Si do-
 minus domus abfuerit: non signata solummodo a p̄sentibus prebeant. signata vero ipse quo
 q; obsignet & custodem ad quinq; dies relinquat. quo in tēpore si patronus non venerit: ed-
 libus secum acceptis obsignata resignet. et cum ante oculos domesticorū & edictum quēse
 67 rit: rursus obsignet. ¶ In domibus & agris proscriptio locū habere non videtur: cum in illis p
 68 serptionis tēpus determinandū sit rebus que ambigue existunt. ¶ Alia rē si qua a quo
 q; habet. si p̄ in vrbe foro sacris aperte anno integro re illa vsus fuerit. atq; hunc non oc-
 culuisse cōstet. nec quisq; interea quis querēs eam exegerit. nemini liceat deinde rem illam
 69 quasi suā reposcere. ¶ Si nō in vrbe sed in agris manifeste vras. nec in annis quinq; rei dñs
 70 cōpertus sit: quinquē nō ex actō repeti nequeat. ¶ Si in vrbe domus vras: ad tricenā vsq; apprehē-
 dere possit qui amittit. si in agris occulte: vsq; ad decemū. si extra regionē: semper quādoctū
 71 q; inuenerit apprehendat. ¶ Cum aliquis vi eum qui litigat. aut testes venire in iudicium
 phibuerit. si senius ille sit. siue suus siue alterius. nullius momēti sententiā lata sit. sin liber:
 sententiā sit irrita & anno vno vinctatur. qui prohibuit et si quis latrocinis eū accusare volue-
 72 rit. et si quis alique secū in certamē muscū. gymnicūve aliud quodcūq; facultas
 tis alterius vi descendere prohibuerit: quisquis voluerit. numerū declaratoribus id signifi-
 cet. qui p̄parent: vt quilibet liber certare possit. alioquin si prohibitor vincet: victorie munera
 prohibito dentur. & ipsius tanq; victoris nomen in quibuscūq; velis templis subscribatur.
 73 prohibētī vero nec nomen inscribere nec victorie offerre insignia liceat. ¶ Si quis rem fur-
 74 tū sublatam sciens receperit: in eadem culpa sit qua ille qui furatus est. ¶ Qui exulem sen-
 quenuis huiusmodi fugiētem susceperit: moriatur. nam quem cluistas amicum sibi vel ho-
 75 stem decreuerit: eundem sibi quisq; existimare debet. ¶ Si quis consilio suo absq; authori-
 76 tate cōmunis pacem inuit aut bellum mouit: ultimo supplicio condemnet. ¶ Si pars aliqua
 ciuitatis id tentauit: huius rei autores a militib; impatoribus tracti in iudicium. & damnati
 77 morte plectantur. ¶ Qui patris in aliqua re ministrant: nullo modo munera recipiant. neq;
 sibi suadeant: in rebus bonis suscipienda esse. in aliis vero non. nam nec cognoscere facile
 78 est. nec vbi cognoueris continere. ¶ Si quis minus obtēperasse damnatus fuerit: moriatur.
 79 ¶ Rerum omnium calculusq; census habetur. ¶ Tribus annuū fructus ad agri ma-
 80 gistratus deferant: vt cum duo tributa sint. res publica possit vti. scilicet vel vniuersi census.
 81 vel annui fructus parte. nam. que ad alimenta tribuantur: semper excipiantur. ¶ Donaria
 82 & in templis inuidiosa possessio est. ¶ Arbitri iudices. quo litigantes elegerint locum ha-
 83 beant: qui consultores cōmodosq; iudices appellari possunt. ¶ Apud hos si reconsultati nō
 fuerint: maiori dāno apud vicinos & cōtribules sibi partem duodecimā distributos litigent.
 84 vbi si debitor sternerum cōdemnabit: quintā debiti partem p̄soluat. ¶ Qui ab hoc quoq; iudi-
 cio p̄uocat ac terro certare vult: electos iudices petat. & si ab his cōdemnet. quantū debiti
 85 ipsūmet & dimidiā supra debiti partē afferat. ¶ Si accusator a priō iudicio repulsus nō ac-
 cūerit sed in secūdo iudicio sterū certare voluerit. si vicerit quintā partē accipiat. victus ve-
 86 ro tantūdem amittat. ¶ Si tercio petit iudices: debitor victus debiti & debiti partē mediam
 87 victori deponat. accusator vero victus: partem dimidiā. ¶ Equus futurus iudex. legum cōst-
 tutiones ante omnia discat & mente firmiter teneat. nam ad efficiendū eum vnum qui didi-
 cit boni: scripta legū pre ceteris doctrinis (si recte se habent) maxime cōferunt. idcirco lex:
 menti nomen praximū possidet. *mor* enī mentē *mor* legē significat. & remediū ac medelā
 aduersus alias orationū venenābus iudex semp tenebit. q̄bus seipm ciuitatēq; emicabit.
 bonos cōfirmabit atq; extollet. prauos ex ignorantia incōtinerētia timiditate et (vt sumati de)

catur ex iniusticia vulnera si sanabiles erunt) reuocabit. sin insanabiles: qui eos morte afficiunt apud omnes laude digni iudices iudicij: principes non insula sepius dici posse videtur. ¶ Magistratus qui in iudicio exercet: debitoris damnata pecunia petitori omne tradat: 88
necessarius tñ ad vsum relictus. idq; statim post lata suffragia fiat: municiate precone & iudicibus audientibus. ¶ Si secundus a lata sententia aderit: minus: neq; victori victus spote sustineat: 89
perfoluerit: iudices qui sententia tulerunt cum illa debitoris pecunia victori tradant. ¶ Quis si presentia non sufficiunt: nec minus q; dragma deficit vna non liceat debitori prius altum que 90
q; in iudicio trahere q; debitor creditori totum restituat: trahi vero ab alijs possit. ¶ Si quis in iudicio damnatus iudices ipsos leserit aut quicq; eorū iniuste abstulerit: si idem ipsi iudices ad custodes legum deferat. a quibus si criminis illius damnabit: quasi ciuitatem omnē legesq; 91
euerterit: moriat. ¶ Nulli in loco secundo & agro ad culturam apto sepulchri fiat: sed in locis corpora defunctos recipiat qui ad cetera inutilis est: & ad id tantū cōmodus viuētes minime ledit. ¶ Agger sepulture non altior sit illo cumulo: quē viri quinq; diebus quinq; cōstruere possint. & lapides supstruant: non maiores q; vt possint defuncti laudes quatuor solū 92
herolicis versibus editas cōprehendere. ¶ Elationes nō breui aut longiori tēpore ab introfiant: q; vere mortuus significari cognoscere possit. & tridua elatio ad sepulchrū: mediocritas videt. ¶ Qui maximi cēsus: ad finus & sepulchrū non plus q; minas quinq; impēdat: qui se 93
canditiles: tertius: duas: quartus: vna. ¶ In cuiusq; decessu viuis custodi legum: qui mortui hominibus cōiuncti elegerint: sumus torū obseruet: pūdeatq; vt bene moderatēq; oia non contra gerant. & hoc illi decori: secus autē dedecori sit. ¶ Lachrimis mortuos decorare: aut non 94
legulator non phibeat: plangere vero & extra domū vociferare phibeat. ¶ Cadaver: manus sepe p vias vrbis si equiores efferre & palam etulare: aut ante diem extra urbē se affūtare nō liceat. ¶ Legislator virtutem precipuā habeat: ad quā omnia dirigant. nā nunc mīrū nō 95
est: si ciuitatū leges lōge aberrent. in qualibet em ciuitate: alia ad aliud & alia ad aliud respiciat. & alia iustiori finis esse videt: vt aliquid siue meliores: illi quidē siue peiores: in republica 96
dominēt. alia vt dīcent: siue seruiant siue non. alioq; studium vertit: ad libertatem. Alia leges ad duo cōdunt vt & ipsi liberi sint: & alias vrbes subigant. qui vero sapientissimos se putant: ad huius omnia simul vnum vero principij ad quod omnia dirigant nō habent. verum virtus vnica est: ad quod semp respiciendum. ¶ Sancti legislator que discenda erūt. nā que 100
discenda sunt: ea nec discere facile & inuētoris discipulum fieri arduū & quādo. non emi possunt qui discūt: cognoscere. quid & quādo opportune discat. id namq; officij est eorum in quos iam annuo rei ipsius scientia est. ¶ Igit his legibus qui paret: non modo in dēnis sed & laudabilis esto. qui vero non paret ab omnibus vt cōmuniter videbitur: puniatur.

REIECTIORVM CAPVT FINI HECATONOMIARVM ADIECTVM.

Dicunt medici corpus humanū quattuor humores cōtinere necessarios: pituitam: sanguinem: bilis duas: flauam atq; atrā. pituita que & flegma digeritur in sanguinē. sanguis autem: nutritia: flaua bilis: quod habes est & obusum acutū: & densum subellat: atra vero bilis: egerendis subministrat ac subferuit. nos itaq; arte bilis: virulentisq; fellis: aut excrementis: loco: hęc reiectitia Socratis Platonis & Aristotelis in fine collocamus vt in ignobiliori extremo. quo cetera intelligant digniora: & potiora deterioribus fecerint. Primo igitur reiectitia lex Socratis hec esto.

SO ¶ Fas esto magistratū gerētibus mentiri. ¶ Liceat nudas cū vetulas tum iuuenes cū viris
CRA ad palestre certamē descendere. vt solent viri in gymnasiis: cū vna exercent: licet rugosi
TRI temosq; sint. & ita circa armaturā equestrēq; facultatē se habeat. cū em iōne id iudicium sue
CE rit optimi: oculus rīdīculū minime videbit. Sed sane inanis is hō est: qui deridendū quicq;
LE preterit quod malū est existimat. ¶ Custodi mulieribus nudādum erit corpus. quādoquidē
GES pro vestibus virtutē induent cōmunicandisq; in bello. & alia omni ciuitatis custodia atq;
AB tutela neq; aliud agēdum. horum tamen officiorum. leuora: propter generis imbecillitatē
SVR mulieribus tribuenda. ¶ Mulieres he. horum virorum omnes omniū cōmunes sint: mul-
DE laq; priuatiū alicui adherent. ac rursus filii cōmunes: neq; patris filium noscat neq; filius patrem.
¶ Cōmunes habent edes cōmestationes communes: nichil habentes proprium.
¶ Vbi vero ex cōi habitatiōe cōgressionē in gymnasiis ac reliquo consuetū ex in iana ne-

cessitate ad mutuā trahent cōmixtionē: se sine ordine denudari inter se, aliudue quippiam
 7 tale facere, neq; sanctū sit in beatorū ciuitate neq; iudices permittāt. ¶ Optimiorū proles nu-
 tritur: deteriores vero minime. & dum hec agunt omnes ignorent, preter participes, sic
 8 enim armentū custodiū seditione carebit, et deteriores illi formā non principes culpabunt.
 ¶ Quare necessarii fore videtur: vt frequentī mendacio & deceptione vrantur principes
 ad subditorū vtilitatem. huiusmodi enim omnia pharmaci medicīneq; loco necessaria sūt.
 9 ¶ Qui nascens ex deterioribus aut ex quibusuis sed membro aliquo māci: in abditis vt de-
 10 cet locis abscondant, nam purū decet esse custodiū genus. ¶ Cum mulieres & viri etatē ge-
 nerationis aptam egressi fuerint liceat viris cuiusq; voluerint, preterq; filie atq; matri & fili-
 11 arum natīs, matriq; maioribus cōmisceri, sed & mulieribus liceat copulari preterq; filio aut
 patri ac superioribus atq; inferioribus eorūdem, sed partus si quis cōtulerit: prohibeat in lu-
 bernū educi, si autem pdatū: ita ponat vt eius nulla nutritio sit. ¶ Qui autem egregie sese
 exercens excelluerit: primo quidē in ipsa expeditione ab iis qui vna militant adoleſcētibus
 ac pueris sigillatī a quolibet coronet. & illi dexterę iungant & a quolibet accipiat atq; det,
 vt quoad in expeditione fuerit: nemini renuere liceat, quēctūq; osculari ipse desiderau-
 12 rit, vt si alicuius amore captus fuerit, aut maris aut femine acior sit ad victoriam, cōsequen-
 dam, & huiusmodi bonos viros maxime honorari fas habeat, quo magis excelluerint: hymnis &
 ut modo diximus honestent, sedibus item & carnibus plenisq; pateris, vt vna viros pre-
 12 ter mulieresq; exerceamus. ¶ Qui cum in militia strenue gesserint obierint: primi au-
 res generis esse dicant, deinde qui ex hoc genere decedunt et vire: demones effici, sancti ite-
 restes optimi expulsores malorū custodesq; mortaliū, & cōsulendū erit oculū quo pacto
 beatos diuinorūq; viros condire debeat, & quibus in signibus precipue decorare, atq; ita cō-
 dantur vt oraculum iusserit, reliquū tempus eorum sepulchra velatī demoni colentes at-
 q; adorātes, & modus idem circa eos qui cum precipua bonitate in vitā polleere iudicati fue-
 rint, senio aut alio quouis modo e vita ceſſerint obseruetur.

¶ He duodecim ex republica Platonis: que ideo attribuitur Socraticę illi respublica Socratica di-
 citur, sequentes autē in 6: ex libris Platonis de legibus sumpte sunt.

1 ¶ Ludi choriq; puellorū & puellarū simul fiant, nudatis corporibus quatenus modestus su-
 dor patitur: vt cum ratione in etate cōuenienti conspiciāt alterutri atq; conspiciant, que om-
 2 nia cunctis ornamentisq; chori principes: & cum legum custodibus cōditores, vt que etiam diſta-
 non sunt suppleant. ¶ Dilus diuinit, aut potens potentis societate non admittat, & animio
 velociores cū tardioribus & tardiores cū velocioribus copulent, nam ciuitas si similis esse de-
 bet pateri: in qua merū quod primo infusum est bullit, statim autem aque sobrietate castiga-
 3 tum, atq; optimē temperatū bonus & moderatus oorus efficitur, adde q; id faciat ad temperatā
 & equalē filiorū procreationē: quā multo pluri facere oportet q; opulentissime affinitatis
 4 equalitate: atq; eum qui in cōubio pecunias inhīat non lege scripta arcere sed opprobriis &
 increpationibus abſtinerē. ¶ Bibere ad ebrietatē vsq; neq; alibi vnq; decet preterq; in solē
 5 tatibus eius dei qui lagitus est vinum. ¶ Vt viri comesſationes publicas cōmunefq; habēt,
 ita quoq; & inter se mulieres. ¶ Belli tempus ab annis signati ad sexaginta in viris, mulio-
 6 ribus vero postq; filios pepererint vsq; ad quinquagesimū etatis annum. ¶ Post sex annorū
 etatē: femine a maribus secernāt, fueriq; deinceps cū equalibus maioribus & puelle cum fe-
 7 minis & qualibus cōuerſent, & ad ſcientias vtiſq; se vertant: mares quidem ad magistros e-
 quorū arq; eloq; & funde: femine quoq; adeadē si cōcordat vsq; ad ſcientiā tammū: & maxi-
 8 me ad armorū vsum. ¶ Saltationes in choreis tam viris q; mulieribus armatis fiant: imiten-
 turq; cūretarū armatorū ludos, & minerue, nam minerva ludis choree deſectata: non nudā
 9 manibus ludendū cenſuit, sed armis tota armata saltandi off, cio eſt perſuſa. ¶ Qui ut pue-
 ri diſcit ac exercent: eadē quoq; femine diſcant exerceātq; nam cū hoc modo in ciuitatibus
 nō fit omnis ciuitas pro duplo diuidia fit ex eiſdem laboribus atq; tributis, probādāq; ſine
 10 innumera circa ponti mulierū milia: quibus non equorū modo verterit arcum ceterorūq;
 9 armorū equalis cura cum viris & exercitatio eſt inſtituta. ¶ Cum his qui pueros in muſica
 gymnasticāq; curabit, nunq; ocio abſudet, lege illi permittat, vt ad eam curā quos velit ciuiū
 & viroꝝ & mulierū accipiat focos, & gymnasia omnes etiā exercitationes bollicas mun-
 11 eupamus: vt peritiē luſtandi, saltandi, ſagittandi, ſaculandi, peliſtico, & oēs armorū dīmē,

PLA
TO
NI
CE
LB
GES
AB
SVR
DE,

cationes / acierū ordinationes / ductiones exercitus / castrorū positiones & quecūq; ad eque-
 strem pertinet disciplinam. que omnia sciant publici magistrī a ciuitate conducti: quo a pue-
 ros puellatq; viros & mulieres doceant. nam magno reipublice vicio dandum esset: ut ma-
 gister educari: vt ne veluti aues pro filioliis contra feroces audeant bestias pugnare: moniq;
 nolint potius cum istaq; pericula subire q̄ statim ad aras templaq; cōfugere / opinionemq; de
 hominū genere dare omnīū ignauissimū esse animalū. ¶ Vltra decimū tertiū etatis annū¹⁰
 donec nupserint non longius viceſimo nec breuius decimo atq; octauo puellae ad certamen
 cursus descēdant. que quidem congruo vtrūq; vestitu. ¶ Vnus ad vnum duorum ad duos /
 & vsq; decem ad decē armis pugna fiat ad robur augendū: & id cōmune sit tam viris q̄ mu-
 lieribus / ad etatem vsq; nubilem. Inducaturq; in his armorū certaminibus periti: vt lege san-
 ctant quid aliquis non pariens aut faciens vincat. & vīctum similiter quīnā ordo decernat.
 ¶ Pyra & mala tum alia tum pūnica ceteraq; huiusmodi clam auferret turpe nō sit: at si quis
 deprehensus fuerit pauciores annos q̄ triginta natus sine vulnētibus verberet: nec pena vl-
 la propter huiusmodi verbera libero sit. ¶ Liceat filiis parentes morbis vel senio rursūq; af-
 fectos: amentie accusare. ¶ Qui sine filiis sunt aut paucos pcreauerint / dissentitūq; pcre-
 andoq; liberorum causa: coniugū rursus querere compellant. ¶ Si filios non paucos habet
 aut dissentiat: senectutis curāde gratia (diuortio facto) aliud coniugium ineant. ¶ Nullus in
 ciuitate nostra mendicūs sit: sed quicūq; id tētauerit / vīctumq; in explebilibus precibus col-
 ligere ceperit / a renum venialium curatoribus e foro pellatur / ab edibitū vero magistratu ex
 urbe eſciatur. ex tota deniq; regione ab agrī magistratu exterminetur.

¶ Sequentes due ab Aristotele septimo pollicorū possit sunt.
 ¶ Nichil orbis tum natura fore educandū. ¶ Si mores instituatq; ciuitatis phibeāt natos ex
 ponere: detrimētūda profecto erit procreandorū multitudo. q̄ si quisbusdā ad procreandū co-
 pulatis preter hec euenierit: priusq; sensus vitāq; insit abortionem pcreare oportere.

¶ SEPTIMI LIBRORVM HECATONOMIARVM ET RA-
 RVN LEGVM Q. VE MAXIMOPERE REICI
 ENDE SVNT. FINIS.

¶ PREFACI VNCVLA IN SEQVENTES LIBROS.

Dicitur in vita Aristotelis Economicorū duos distaxat libros illi ascribit. Quare cum
 duo credatū a Leonardi traditi: qui supra recogniti sunt: nolui hunc quasi tertium illis ad-
 ſicere: quils etiam in codice greco: hic secūdi locum obtineat. verū malui calci operis illius
 reservare: q̄ minorē reliquis dignitatē / maxime vbi subintrat historia / retinere viliū est.
 neq; opus esse cōmentario etiam viliū est: at q̄ satis ex se pateat: tum q̄ machinamēta
 & ad nūmorū aucupia tyrānicos altus plurimos cōtineat. Quapropter / vt in principio admonet Ari-
 stoteles / qui hanc publicā dispensandū suscipit provincia: oportet natura ingeniosum esse laborū pa-
 tientē atq; iustum. nam quecūq; harum partū / vt recte inquit / defuerit: cōpiura peccabit. Titulus pu-
 blicarum oeconomiarū id est dispensationū / quo vocabulo hic frequēter vtitur Aristoteles / libro pre-
 fixus est: ne vt dictum est / tres economicorū libri videant. Quā igitur legentē id faciant ingenio: vt
 bona sequant & probent: tyrannica vero & que his erunt similia: cantus deuiter & damnetur cogni-
 ta. & has publicas oeconomias: explanatio Leonardi in superiores economicorū libros proxime ad-
 sequitur.

¶ ECONOMIARVM PVBLICARVM ARISTOTELIS LIBER VNVS.

Vm quispiam debet aliqua debito modo dispensare: locoq; circa que nego-
 cia & minime debet in expertus esse: sed suapte naturā ingeniosus & sponte
 laborū patiens atq; iustus. quecūq; enim harū defuerit: partium cōpiura pec-
 cabit. circa id quod sibi parat negotiū. ¶ Dispensationes autem sunt quartū
 or vt est rudī mineria diuidere (nam alias cum his coincidere cōperimus)
 Regia. Satrapica que & prefectoria: ciuiliū & priuata. Harum autē maxima
 & simplicissima: regia est. maxime euariata & facillima: ciuiliū. minima au-
 tem fīdē & admodū varia: priuata. promiscua quidē illis multa esse necessariū est. at que-
 cūq; maxime per se vnicuiq; earum accidunt: illa non considerare opere precium est.
 ¶ Primitus igitur consideremus regiam. est autem ipsa potens omnino: species habēs qua
 tuor circa munimū. circa ea que exportanda sunt: circa ea que sunt inferenda. & circa sum-

- ptus. Horum autē vñquodq; vt circa munū dico: qualis & quādo multo precio / aut vñ fa-
 cien- sus. Circa autē inferenda efferendaq; quando & qualia a prefectis in regno vt rex ipse vt
 litatē suscipiar disponenda sunt. Circa autem sumptus: quales dispensanda & quādo. & vñ
 erogandi nūmī ad ipsos sumptus parādos aut ea potius q̄ nūmo cōparant. ¶ Secundo aut lo-
 co: pretoria consideremus: Eius vero species sunt sex: puenitus a terra ab iis que in regione
 peculiaria nascunt. ab emporiis. a tributis. a pascuis. & a ceteris aliis. ¶ Hæc autē specierum pri-
 ma & optima ea est. que a terra suscipit prouentum. hæc autē est quā quidē oblationem / illi
 vero diuinam appellant. Secunda autē est q̄ ab iis que regioni peculiaria sunt prouenit. aliquo
 enim in loco peculiarare est aurū / alibi argentū / alibi es / alibi autem quodcumq; fieri cōtingat.
 ¶ Tertia vero est q̄ ab emporiis & mercatu res puenit. ¶ Quarta que fit a tributis earū rerū
 que terra profert. aliquo precio cōparandaq;. ¶ Quinta vero que a pecoribus & frugibus: q̄
 & decima vocatur. ¶ Sexta porro que est ab aliis a capite & manu nūcupata q̄ capitātū aut
 pro dignitate manuatim exigat. ¶ Tercio vero loco ciuile dispensationē discutiāmus. huius
 autē optimus prouentus est is / qui est a peculiaribus earū res que in regione proueniūt. dein-
 de is qui ab emporiis. & mercibus que in limitibus regionis & circūcirca habitantibus affe-
 runtur. ¶ Quarto autē & vltimo loco: ea inspicieda est. que est priuata cure. hæc autem est is-
 regularis: ob id dispū q̄ non decet eā ad vñā intentionē dispensare. minima vero ppter id est
 quia prouentus & impense in ea modice fiunt. huius autē optimus prouentus. qui a terra pue-
 nit. secundus autē is: qui ex iis que aliorū culpa negliguntur suscipitur. Tertius autē is qui a nū-
 mo. ¶ Preter autē hec quod oib; cōter curādum est dispensationibus / & quod pquirere par-
 est: id minime superuacaneū putes. Maxime autē hoc pacto: si sumptus nō maiores ipsiſ ſuen-
 tius fiant. ¶ At vero qm̄ diuisiones attulimus: post hoc rursus intelligendū vtrum pōssin-
 cia aut ciuitas: circa quā negociāmur: habet ea que diuisimus / aut plurima horū afferre possit
 atq; his vtendū. ¶ Hec igitur circa Economias id est dispensationes atq; ptes earū diximus.
 Quæcumq; vero nonnulli prius fecerint: facultate rerū potius q̄ arte aliqua illa profecti sunt
 quoniam q̄ enarratu digna esse censemus: colligimus neq; enim hanc historiam inuultū arbitra-
 mur futurū. fieri enī potest: vt quispian is accōmodat: qualiacumq; ipse efficiēda suscepit.
 ¶ Cypsellus Corinthiū vult ioui: si diis ciuitatis fieret: q̄ Corinthiōs essent: oīa se oblatu-
 rim: potius autem dominiū: precepit eos describi. cum autē descripti fuissent: decimam par-
 tem a singulo quoq; suscepit: at vero ex reliquis partibus precepit vt operaretur. ex alto subin-
 de anno: idem quoq; fecit. Quare euenit vt in decem annis ille cuncta habuerit: quæcumq; sa-
 crificaturū se vouerat. Corinthiis autē reliqua possederint. ¶ Lygdamis Naxius expellēs pro-
 fugos: quia nullus eorū res nisi vili mercari voluit: eisdem profugis vendidit & sacra & reliq̄
 ipsorū quæcumq; in officiniis imperfecta reliqua erant etiam vendidit eisdem & aliorū cuiſlibet
 volenti: ita tamen vt describeretur emenis nomen. ¶ Porro Byzantii indigentes pecuniis
 templa publica vēdidit: et fructifera aliquo tempore. in fructifera vero perpetua & ea que
 ad societates & ad patriam pertinebant & quæcumq; in his locis priuatis facebant. quorū hoc
 quidē multitudinis. illud autem alterius erat possessio. & aliarum rerū quæcumq; erant socie-
 tatibus publice aut circa gymnasium aut forum aut portum aut vbi cumq; quis quispian ven-
 debat & capture maris & venditionis salinarum & admirandionis rerū artificumq; & vatum
 & pharmaca venditum & aliorum consimiliū modorū. tertiam qdem partem contribuere
 ordinarunt. & nummorum cōmutationem vñ camporie mense commiserunt: & penes
 nullum alterq; potestas erat aut dare aut accipere. sin minus rerum suarum priuatione multa
 batur. ¶ Cum lex ipsiſ esset: ne quis admitteret ciuis qui nō esset ex ipſorū vtroq; cluc. ipsi pe-
 cuniarum indigētiā sanxerunt. cum quis ex vno ipſorū esset soluendo libras triginta fore ci-
 uem. ¶ In rei frumentariæ inopia. facti inopes pecuniarum: reduxerunt naues ex pōto: tempo-
 re autē facto mercatoribus moleste ferentibus: tributum dederunt illis senus selsus decimum
 videntibus etiam statuerunt vltra precium dare totius partem decimam. at vero cum nonnulli
 li incolarum fenerati fuissent super possessionibus suis: decreto statuerunt vt quicumq; tertia
 debiti partem afferre vellet: libere possessionem suam haberet. ¶ Hippias Atheniensis emul-
 nentias superiorū tabulatorum in viis publicis & ascensus & preclausuras & portas que apie-
 bantur foris: vendebat. comparabant igit ii quorū possessiones erant. sicq; collecte sumptū
 nie multe. Nummum insuper qui Atheniensibus in vſu erat: fecit improbum. & precium po-
 3 lū

Economia
pretoria.Economia
ciuile.Economia
priuata.HISTORIA
Cypsellus.

Lygdamis.

Byzantii.

Hippias

nens fuffit ad fe ferri. cū autem conueniffent ad fignādam pecuniā nouo caractere: dedit idē
 argentum. ¶ Quicumq; etiam nauis prefecturam habere vel tributū vel impenfas fuppedi- 17
 tare aut aliquā alia publicā curā gerere deberent: precii ponēs moderatum: precipiebat ut is q
 uellet id precii perfoluere: deferiberet inter publicos adminiftratores. ¶ Sacerdoti pretereā 18
 palladis q̄ debebat Acropolis: precepit pro quolibet mortuo menfuram afferre ordet: & alterā
 mēfuram tritici: & obolū vni. atq; fimili modo pro quolibet puero nato illud idem fieri iu- 19
 bebat. ¶ Athenienfes in Potidea habitantes: cum pecuniis ad parandū bellū indigerēt: infti-
 tuerūt vt oim facultates deferiberent q̄ apud vniūquemq; in populo cōfue inordinatēq; erāt
 fed: & quo in loco vnaqueq; poffeffio erat: vt pauperes poffenu erogare, cū autē poffeffio decet 20
 corpus condēbatur. Itaq; ab illis quod defcriptum fuerat: vnūquifq; ciuitati foluum afferre
 bat. ¶ Antiffeus etiā cum ciuitas indigeret pecuniis & ciues confueuiffent fplēdide celebra- 21
 re dionysia in quibus variq; & multa cōfumebant quotannis atq; preparabāt: appropinquā-
 te hac feftiuitate perfuafit illis: vt haccho vouerent duplicia iis q̄ nuper collegerant: fequenti
 anno fe daturus illa autem cōgregantes vicinis viribus venderet: q̄ cum ita feciffent: ipfis col- 22
 lecte funt pecunie ad eorū vsum nō modice. ¶ Lāfaceni cū expectarent trimeses multas ad
 fe venturas: & modū fame quattuor dragmis veniret: preceperunt vt emptoribus venderēt
 modium fex dragmis: & olei choe menfurā dragmis quattuor ac tribus obolis: & vini & alia
 rum rerum precia fimiliter pofuerunt: antiqui autē precium priuati recipiebant: at quod plus 23
 erat vt traq; precium: ciuitas. quare pecuniis abidant. ¶ Herac eote nauticentes nauis quadra-
 ginta tyrannis q̄ erant in bosphoro non habentes pecuniā: copiam: cōparauerunt a mercato-
 ribus vniuerfum triticū & oleum & vinum & alias merces & tempus definierunt in quo ipfi
 pecuniam effent pfoluturi. mercatoribus autē probe vifum est q̄ nō ad menfurā diffribuerent: 24
 fed fimul onera expedirent: illis autē q̄vbi femel dediffent nihil amplius de mercede effet pre-
 ftandum. verum confiderauerunt empta & virum vnū difpenfatore: in vnaqueq; nauī con-
 ftituerūt. cū autē puerunt ad locum hofium: milites sb eis cōparabant oia. cū vero prius ag-
 gregatū fuiffet argentum: dederunt ducibus nauū: duces autē rursus mercedē foluerunt. quo
 factum est vt argentū eis nō deficeret: quoufq; ad ppria remeaffent. ¶ Lacedemoni Samis 25
 rogātibus pecuniā eis ad regreffum dari: cōfilio decreuerunt vnā diem & fe & fenos &
 alia ifa fe iunare & quantum expendiffet quifq; tñ dare Samis. ¶ Carthaginenses frequēti- 26
 bus in ciuitate apud ipfos factis peregrinis mercedē debentes quam diffoluiere non poterāt:
 proclamari fecerunt: fi quis ciuū vel inquilinorū predā habet ex ciuitate aut ex priuato aut ha-
 bere vult: deferibatur: defcriptis autē cōpluribus miferunt vauas que ad nauigabant pontum ta-
 tionabili pretexu ad predandum ftatuerant: tempus in quo rationem pro ipfis dicebāt fe fa-
 cturos collectis aut complufculis pecuniis milites dimiffuerunt: & pro predas exigentia diui- 27
 ferunt. & fi qua erant ex iniufta predā: ciuitas ex puentibus reftituit. ¶ Cyzicenis etiā ad inui-
 cem diffidentibus: obtinuit populus. & diuinibus capris. qui debebāt pecuniā militibus ftatue-
 runt non interimere capros. fed vbi pecuniā dediffent expellere. ¶ Chii etiā cū illis effet 28
 lex: deferibi debita in publico & pecunia indigerent: ftatuerunt vt debitores quidem ciuitati
 debita assignarent. ciuitas vero de redditibus vifus fenerationibus diffolueret quoufq; ad an-
 tiqū difceret morē. ¶ Mausolus Carie tyrannus mittente rege ad eum: pro tributo con- 29
 gregans diffimulos regionis dicebat: regem pfcere tributum: fe autē non effe foluendo. pre-
 parati autē ex induftria viri pollicebant ei quā dā summā quam quifq; allaturus effet. his autē
 hoc agentibus: ditiores partim verecundia mortis partim vero timores multo pūra q̄ fibi pro-
 miferunt atq; obtulerunt. ¶ Itē pecuniarum egens: in concione vocatis Myiaenfibus in
 quib. metropolis cum fua effet ciuitas inuris innumitā effe: regem autem aduersus eum
 bellum decernere. qua de caufa iubebat vniūquemq; Nylafenfium in modicam afferre pecu-
 niam: afferens fe: & eos qui attuliffent & reliqua eorum bona fe uatunum. quēvbi obfta fue-
 re: multam fibi coaceruauit pecuniā. at inquit deo non videri prefenti: meliā edifianda 30
 effe. ¶ Condam Mausoli prefectus: quando ei per regionem proficifcenti offerebat quifpi-
 am aut ouem aut porcum aut vitulum deferibebat dantem & tempus precipiebat: vt in do-
 mum reduceret nutritiq; quoufq; reuerteretur. vt vero cum tempus fatis illi affuiffet videre
 tur: computans & quod nutriendum dederat & quicquid fructus inde prouenerat: repetebat.
 ¶ Arborum autē quęcumq; portigeretur aut deciderent in publicas regiasq; vias vsum fructū

- vendebat. ¶ Militum si quis moriebatur elationem corporis dragma vendebat: & hinc quo
 q; simul argenti preciebatur simulq; neq; cum fallere duces poterant cum quissiam militum
 2 e vita demigraret. ¶ Intuens etiam Lycios amantes cesarem ferre dixit epistolas bucveniss
 se a rege qui iuberet mittendas esse comas ad procomis: igit sibi insulsum esse a Mausolo
 vt dedunderet eos. veritatem si vellet capitulum taxam aliquā dare. se et grecia comas trans
 3 missurum. qui libeter dederunt. siq; plurimas pecunia a numerosa turba collecta est. ¶ Aristoteles
 Rhodius Phorce princeps pecuniam indigens: videt duas esse factioes Phorce: altera p
 tem seditionis secreto allocutus dixit: alios sibi velle pecuniam dare vt illis negocia ciuita
 tis committeret. ipse autem malle ab ipsis accipere atq; eis ciuitatis administracionē trade
 re. que audientes: illico pecuniam quantam precepit in promptu dedere. At vero ille rursus aliis
 ostendit que ab his acciperet: q; dixerūt se non minus daturos. sumens ab vtriusq; conciliauit
 4 eos inuicem. ¶ Conspiciet etia ciues multas inter se agitare causas magnasq; longo ex tem
 pore iniurias: que per bellū illis obtigerant: iudiciū statuens edixit. quicunq; definito tempo
 re non essent sententiam affecut: legem posuisse non videri fore pretorium delictorū: in
 iusticiam multis etiam multam offerentibus vt prolongaret tempus: a singulis suscipiens
 5 inmodicam congestit pecuniam. ¶ Clazomenis in frumenti penuria pecunia indigentes. sta
 tuerunt vt si qui priuatoq; haberent oleum mutuarent ciuitati ad fenus. nasci enim hic fru
 ctus: multis in regione. quibus mutuauitibus: cōducetes nauigia. miserūt ab emporia vnde
 6 ipsi veniret triticum habito pacto de precio olei. ¶ Insuper debentes militibus stipendiū vl
 ginti talenta. & dare non valentes pendebant fenus duobus annue quatuor talenta. Cum aut
 de antiquo debito nihil deducere sed semper frustra consumerent: percussit numerū fer
 reum. quod argenti haberet rationem viginti talentorū. deinde dātes ditissimis ciuitatis cui
 libet suo ordine. argentum ab illis receperunt equale. quare priuati habuerūt ad quotidianos
 vsum impensas: & ciuitas a debito liberata. secundū vero ex prouentibus illis fenus restitue
 runt. semper diuidentes vnicuiq; in parte dabant. illi aut ferreos nummos reportabant. ¶ Se
 7 libiani pecunie laborantes indigentia (lege apud eos posita cum in fame constituti fuissent
 non educendū esse triticū) apud eos aut vetus triticum abundaret: statuerūt priuatos ciuitati
 dare triticum determinato precio vnoquoq; retinente ad annui victus sufficientiam. deinde
 sitientes precium quod illis recte se habere videbat. vnicuiq; educere volenti vendiderunt.
 8 ¶ Abideni propter seditionem regione facta vacua & accolis nihil eis porrigentibus quia ad
 huc deberent: statuerunt vt quicunq; vellent fenerarent agricolis. quo terram coleret sic ipsis
 9 primis allatio ex frugibus fieret. alii aut ex reliquis. ¶ Ephesi cum pecuniis egerent: legem
 posuere vt mulieres aurum non gestarent. quantū vero impresentiarū haberent mutuarent
 10 ciuitati. ¶ Pro colinis etiam que erant in templo statuerūt argenti eis solvendum eius aut
 qui soluisset nomen esse scribendum perinde ac si obtulisset. ¶ Dionysius Syracusanus volēs
 pecunias congreare concionem faciens dixit: apparuisse sibi cererem iussisseq; vt mulierum
 ornatum in templum deferret. se vero mulierū que apud ipsum sunt. ornatum obtulisse: itq;
 hoc idem facere ceteros hortabatur ne qua forte indignatio a dea exsuscitaret. qui autem ne
 gligeret: reū forte sacrilegi. afferentibus autem cunctis que habebant quisq; propter deam &
 11 propter illum sacrificans: deo ornatum abstulit: tanq; a dea mutans. ¶ Elapso insuper tempore
 cum mulieres rursus ornatum ferrent precepit vt ea que vellet aurum ferre. ordinata quedam
 12 in tēplo offerret. ¶ Debēt etia tresemes extruere agnoscens sibi opus esse pecunia cōcionem
 vocis in q; quandoq; sibi ciuitatē tradi ad quā opus erat pecunias precariq; ciues vt quisq; sibi
 duos stateres mitteret. intermittere aut duos aut tres dies tanq; i tradēda ciuitate error cotigis
 set: ciues laudās reddidit vnicuiq; quod miserat. id aut agēs: ciues in gratia fuit. postea vero
 13 arbitres q; ea accepturus esset: rursus miserūt ille vero suscipiēs ad nauis extruccionē apu
 tit. ¶ Cū rursus non habuideret argēto. numū percussit et stāno & cōcionē vocis multa super
 laudato numo dixit. illi vero decreuerūt quis etia nollet vt q;q; haberet tanq; argenti nō aut
 14 tanq; stannū. ¶ Cū rursus pecuniam egeret: rogabat ciues vt ei cōtribuerēt. illi aut respondērunt
 se non habere. extrahēs igit Dionysius vasa q; apud ipsum erāt: videbat quasi id ob indigētia
 faciens. Syracusis aut emētibus: describebat qd vnicuiq;q; cōparasset. postq; autē precia su
 15 scepit: iussit vnūquēq; vas afferre quod emisset. ¶ Cum etia ciues ppter tributū pecora non
 16

Aristoteles
Rhodius.

Clazomeni.

Sclibiani.

Abideni.

Ephesi.

Dionysius
Syracusanus.

nutrissent: dixit q̄ ei tanta sufficerent: volentes autem nunc acquirere: immunes fore a tribu-
to: multa autem cito multa cōparantibus armata: tanq̄ habituri ea essent absq̄ tributo: q̄o-
runt id esse ratus: estimare precepit: imposuitq̄ tributū. hac igitur deceptione indignari ei
uca: illa sugillata vendebat. ille vero contra id statuit: quod in die occidi oporteret: at illi itaq̄
in sacrificiis immolabant: ille vero vetuit. ne femina sacris immolaret. ¶ Rursus pecuniis
egens: iussit apud se deseri: pecunias: quotquot essent familie: orphanorum. descriptis autē
cunctis: illorū bonis abutebatur: quousq̄ ad eratē quisq̄ pervenisset. ¶ Cum cepisset Rhegissi
convocato populo dixit: quā ob causam ab eo iuste capti essent. nunc tñ impet̄a quas in bel-
li vsum cōsumpsisset percipiens. & insuper abvnoquoq̄ minas treas absolueret eos. Rhegien-
ses vero quencūq̄ absconderāt in apertū eduxerūt & egeni a ditioribus & peregrinis mutuo
accipientes: constitūt summa. quam preceperat: quam ab ipsis accipiens: nihilominus omniū
corpora vendidit: & cunctam supellestem vniuersaq̄ bona siue occulta siue aperta: diripuit
¶ A ciuibus etiam accipiens pecunias ea lege vt illas restitueret: cum ab eo repeterent iussit
ad se afferri quantū quisq̄ possideret argenti: alioqui morte multam indixit. delato autē argē-
to: nūmum permissit nono caractere deditq̄: dragmā duarum dragmarū valore. sicq̄ debuit
penes ipsum remitti. ¶ In tyrenisā autem cētum naubus ad nauigaria: accepit e facello Leu-
cothee id est albe decauri quosq̄ & argenti multum altumq̄ apparatus immodicum. ¶ Cogno-
scens etiā q̄ naute plurima haberent: pclamationem fieri fecit vt quisq̄ dimidium eorū q̄
haberet deferret ad ipsum: aliud dimidium habiturus. nō afferenti autem statuit pro multa
mortem. arbitrantes igitur naute si ferrent dimidia reliqua se habituros: secute attulere. post
eaq̄ vero illa accepit: precepit rursus vt alia afferrent dimidia. ¶ Mnedisa que a portubus &
alijs veditgibus pueniebant: vtbebant ad gubernationem ciuitatis: ex tributis autem que
ex terra & familiis pronuebant: nihil operabatur. sed obseruabant eos qui illa haberēt: & cū
necessitas pecuniarū ingrueret reddebant si qui deberent. lucrabantur igitur ex preterito tem-
pore: pecunias absq̄ fenore vtentea. ¶ Bellum itē suscipientes aduersus Olynthios cum illis
pecunie deessent ad adessent mancipia: statuerunt vt reliq̄ta cassibet ciuū mare & femina ce-
tera ad vsum ciuitatis venderent tanq̄ in priuato: exhibitione pecunias commodarent. ¶ Cal-
listratus in macedonia cum proventus portus vti plurimum viginti talentis estimaretur. mo-
dum inuenit vt duplum conficeret. nam conspiciens eos qui emebāt semper euadere ditiores
cui oportet eos dare fideles forea viginti talentorum. proclamare fecit quicūq̄ emerere vellet
constitueret fideles forea tertie partis solueret autē quisq̄: quātum se posse sibi suaderet. ¶ Ti-
motheus Atheniensis bellum gerēs aduersus Olynthios argento egens: signauit es & dedit
militibus. illis autem egre ferentibus dixit: q̄ illo eque venderent emerēt: omnia eis dā nisi
vendunt atq̄ emunt. ipsi autem mercatoribus ante indicantē: vt quisq̄ es illud accepisset
illo rursus emeret ea que in regione venderetur & spolia q̄ afferrentur. q̄ si apud eos es rema-
neret: portent ad ipsum recepturi densq̄ eis loco argentū. ¶ Circa etiā Corcyra bellum exer-
cena existeret satisfaciēna militibus petentibus quide stipendium inobedientibus & ad infini-
ta de ficiere se velle afferentibus: ceterum congregauit ac dixit non posse propter hyemē ad se
peruenire argentum cum tanta esset illi copia. quā propter solutionē tūm mēsum quam pri-
us soluerat se illis dono dare. at vero illi suspicantes nūq̄ Timothei tāta munera eis dare nisi
reuera ab eo expectarentur pecunies: quicūque a petendo stipendio donec voto potitus est.
¶ Obsidens itē Samū: fustus & ea q̄ in agris erant vedit Samis. quare pecunia satis abun-
dauit ad stipendia militum. ¶ Cum cōmēatus necessariorūq̄ ad vistum in exercitu esset ra-
ritas ob adueniētes: prohibuit ne venderent triticum farina cōminutum neq̄ minorē mensurā
modo neq̄ quispiā liquidorū minas q̄ metrete mensura. principē itaq̄ ordinum & manipula-
res cōparantes oia simul dederūt militibus: adueniētes autē vimebant vistui necessaria. cum
autē discederent si quid residuū fuisset principibus ordinū: manipulatorūq̄ vendebat atq̄ ita eue-
nit ipsos milites abundare vistum copia sufficientiq̄ cōmēatu. ¶ Didales persa milites ha-
bens: ex iis q̄ indies ex bello cōquirere poterat illā dabat. nō habens autē nummos quos elar-
gires illis stipēdia poscentibus: vbi aduenit rēpna q̄ illi vsum est accōmodum: tale quippiā
machinatus est: cōmōcis ceti: ne credatia inquis ne pecunias: penuria laborare imo in quo
dampredio mihi sufficiens copia est & pariter locū indicauit atq̄ discedens illuc profectus est.
cum vero locovicius esset: precepit. & quēcūq̄ in templis erant argentea vasa: diripuit: pte

Maedei.

Calistratus.

Timotheus.

Corcyra que et
Cercyra insula
que ex pleiadea
erat olimpia
cum patria.

Didales.

- paratisq; mulos tanq; argentum onasti deferrent & vasa illa illis ostendēs sbat. At qui vidē
 tes milites rati cuncta que ferebant esse argentum: confidebant se stipendium percepturos.
 Ille vero dixit oportere eos vsq; ad Amifon peruenire: illicq; se stipēdia percipere. erat autem
 plurimum dierū iter ad Amifon & tempus hyemis: sicq; illo tēpore exercitū abulius est: solū
 illis commeatū prebens: cum exercitū & artifices & cauponarios & cōmutātes haberet / quo
 rum opera aut nihil aut parū indigeret. ¶ Chabrias: Atheniensis: Thagayptioꝝ regi q̄
 renti bellū & pecuniis indigenti consuluī: vt aliquis diceret sacerdotibus / oportere & viroꝝ
 & mulierum multitudinem sacris initiatorū submouere propter impensam. audiētes autem
 facildores & sacerdotium penes se manere volentes: singuli propriā dedere pecuniam. post
 q̄ autem a cunctis accepti: iussit illis precepti decimā partem expensarū quas prius in templo
 faciebāt & reliquos regi mutare: quousq; finem bello imposuisset. ¶ Ab vna quaq; colonia
 precepit omnes quippiam determinatum afferre: & ab vnoquoq; copore similiter ex fumen
 to etiam quod vendebatur: videntē & emente preter precii pro modio precipiebat obolum
 ab vnaquaq; naue & officina & vnoquoq; opus aliquod exercitū: decimam partem operis
 ¶ Illis autem qui ex regione debebant sub eo militare: precepit afferre / si quis aut auri aut
 argēti quippiam non signati haberet. cum vero plurimū attulissent: illo ipse vtebatur. mutuan
 tes autem prefectis classium cōmisit: vt de iis que abundarent apud eos: illis redderēt. ¶ Iphi
 crates Atheniensis: Coty parante exercitū: efficit hoc pacto vt cōpararet pecuniam. precepit
 hominibus quibus preerat: seminare sibi tres modos tritici. quo facto: collegit tritici Ingen
 tem multitudinē: quam ad emporia mittens vendidit obtinuitq; pecuniam. ¶ Cotys Thrac
 petebat a Pirinthiis sibi mutuo dari pecunias quo suum congregaret exercitū: Pirinthij ve
 ro illi dare recusant: tunc eos rogauit vt viros e ciuibz illi darent: ad custodiam quorūdam
 castrorum: quatenus militum opera qui nunc illa custodiunt: vti possent. illi vero sicut id fece
 runt: arbitratis se futuro locorum dominos. missos autem: Cotys in custodia tenuit: precepit
 ¶ eam pecuniam dari quam ab illis mutuo perierat. ¶ Mentor filius: Hermuā capiens & pre
 dia eius obtinens: dimisit eosdem curatores in regione qui fuerāt ab Hermia constituti. cum
 vero securi iam essent: quecumq; absconderant secum accipere. Mentor vero omnes capiens
 diripuit vniuersa que habebant. ¶ Memnon Rhodius qui lampfaci dominabatur pecuniis egēs
 scripsit ditissimis Lampacenorum vt aliqui magnā argenti summā ei cōficerent: quam re
 cepturi essent: ab aliis ciuibz quibus cōmissum erat illam afferre. atqui cum illis alii ciues af
 renti iussit eandem sibi mutuo dari vsq; ad certum tempus in quo eam illis redderēt. ¶ Rut
 sus pecuniis indigens: precatus est eos vt illi darent quas ex prouentibus eius mox recepturi
 essent. illi autem attulerunt: quia cito prouentuum receptio futura erat. at vbi ea tūc prouen
 tum erāt missa sunt: sibi illis opus esse dixit se vero postea costatum esse dissolutum ire cū vsu
 ¶ ris. ¶ A militantisbus etiam auferbat solutiones & stipendia sex dierum in anno: quos dice
 bat exemptos. dicens his diebus neq; custodiam illis vllam esse neq; stineris expeditionē: ne
 q; ipse impensas faceret. ¶ Ante id tempus dabat militibus stipendia secunda die a nono mē
 se: a primo quidem mense pretebant dies tres a sequenti quinq; & ita vsq; ad tricesimū diē.
 sicq; in āno mēsem vniū a militibus iterū auferbat. ¶ Charidemus orites habēs q̄dam predia
 in Eolide (cū aduersus eū militaret Artabazus) pecuniis indigebat ad militares. primū quidē
 exhibuerit illi: postmodū vero se nō amplius habere quod exhiberent dixerunt. Charidemus
 autem conficiens predium esse opulentissimum: precepit si quid haberēt pecunie aut supelle
 stilem preciosam mitterent in aliud predium & daret eis conductum costodum: simul autē &
 ipse hoc facere videbat: suūq; in prediū aliud mittere. obsequētibz sigis illi hoibus: post q̄ hand
 admodū ab vrbe absuerunt scrutatus est q̄ habebant & cepit quibuscq; indigebat. illos au
 tem rursus in urbem remisit. ¶ Proclamari etiā fecit in ciuitatibus quibus dominabatur: nemi
 nem domi arma tenere. alioqui militari argento: quod per preconem indicebatur: quod sub
 inde negligere visus est / & nullam eius rei curam gerere homines autem arbitantes pro
 clamatoriem illam sibi vane fuisse factam: habebant singuli per regionem arma / que pri
 us possederant. at ille repente explorationem domorum faciens: apud quos arma suū re
 perta: indigne pene multam dederunt. ¶ Philoxenus quidam macedo prefectus Carie pe
 cuniis indigens: se debere diomysia celebrare dicebat. scribebatq; ad eos qui maxime fructi
 bus abundabant / vt festi essent apparatores: eis precipiens que essent apparanda. videns

Chabrias.

Iphicrates.

Cotys.

Mentor.

Memnon.

Charidemus.

Philoxenus.

autem eos graniter ferre: misit aliquos interrogas: quid dare vellent & absolverent ab huius
modi ministerio. at illi multo plura q̄ se cēsebant exposituros: velle dare dixerunt: vt non ve
xerit & a propriis abesse non cogantur. ab his igitur capiens quod dederūt: ad alios rursus
scribebat: donec percepit quod ipse volebat ex his: que apud illos erant. ¶ Euaſes Syrus Egi. 73
piorum prefectus sentiens nomarchas qui sub ipso erant debere rebellare: vocauit eos ad tri
bunalia & omnes suspēdere fecit: precepitq; vt familiaribus eorum diceretur: eos in carcere
detineri. vniuersiq; igitur affinitum pro vnoquoq; sollicitus erat: vt captiuos pecuniis redē
meret. ille vero pro vnoquoq; pacifice & que pacta erant accipiens: singulis mortuum reddi
dit. ¶ Cleomenes Alexandrinus prefectus Egypti in genti fame alitis in locis facta: in Egi. 74
pro autem re mediocriter se habē: vetuit educationem tritici. nomarchis autē causantibus
se non posse tributa soluere nisi educerēt: educere peruiſit sed per multum tritico imposuit
tributum: ita vt pauco educto tritico: multum illi contigerit recipere tributū. quo factum est
vt nomarche a suo destiterint proposito. ¶ Transſetās autem Nomon vbi crocodilus pro 75
deo habetur: vnus puerorū suorum raptus est. aduocās igitur sacerdotes dixit se qui prior in
iuria affectus esset: vitum iri in Crocodilos: itaq; precepit venari eos: & ab aquis extrahi Cro
codilum. Sacerdotes vero vt deos eorum non haberetur contēptū: congregarunt quantum
auri poterunt & illi dederunt. sicq; ab incepto destitit. ¶ Alexandro rege mādante Cleome. 76
ni vt sibi constitueret vrbē ad pharō. emporium quod prius erat in canopo illic constituit.
ipse nauigauit in canopum ad sacerdotes & eos qui illic diuitias habent: & se ad hoc venis
se dixit: vt eos deduceret colonos. Sacerdotes autem & accole afferentes pecuniam: dederūt
illi vt eos & emporiū illis in regione relinquat. accipiens autē: tunc quoq; discessit: porro trās
fretans cum essent sibi parata quedāq; erant necessaria ad edificationē: petiit ab eis pecuniam
que longe multitudine excedebat. tanti autem interesse sibi emporium illic esse & non hic.
cum autem dicerent se dare non posse: trāsmigrare eos fecit. ¶ Quodam etiā ad merces cō 77
parandas mittens & sentiens eos bene emisse at conuenisse vt ei deberent rationis precium
supplare. ille ad notos ementium dicebat: se audiuisse eos merces supra precium compar
se quod preceperat. & simul eorum cum simulata iracundiā arguebat inſcitiam. illi autem bec
audientes: dicebant non decere eum credere quippiam obloquentibus in eos priuq; ipsi veni
ant & rationem ei reddant. atq; cum emptores venissent illi recitauerunt eis q̄ audierant a Cleo
mene. si vero volentes illi & Cleomeni rem ostendere: precia retulerunt quibus emerāt. ¶ Cum 78
triticum in regione venisset decem dragmis: vocans operatores interrogauit. quomodo vo
lunt ipsi laborasse: inquit: si velle illi etiam minori q̄ quanti mercatoribus vendere. illud
autem fuisse vt tanti ipsi darent quanti alii vendebāt: atq; mox statim precium tritici trigin
ta & duas dragmas atq; ita vendebat. ¶ Accersens etiā sacerdotes dixit enormē impensam in
79
lere. porro sacerdotes & quisq; priuate & communiter sacras pecunias dedere: arbitrans ip
sum id reuera facere velle & optabat: quisq; sacrificium apud se fieri & regionis esse sacros
Antimonides. ¶ Antimonides rhodius princeps factus ab Alexandro super vie dimidium circa Babylonem 80
hoc pacto pecunias conſlauit. cum antiquitus in Babylonia lex fuisset omnium que inferebāt
tur decimam soluere & nullis illa lege vteretur: obseruauit prefedus omnes approbatos & mi
lites non paucos & senes & alios artifices accersitos inferentes bona propria peregrinos &
multa illis illata dona: & secundum legem positam decimam exegit. ¶ Rursus mācipia que 81
erant in exercitu prebens: iussit eum qui vellet describere quot vellet debere autem pro anno
octo dragmas deponere. q̄ si deficeret seruus: reportat et precium quod descriptum fuerat. de
scriptis igitur compluribus mācipiis: non paucum argentum utilitati fuit. si autem aliquid
mācipiorum defecisset: iussit prefedum sub cuius prefectura fuisset exercitum consensado
precium domino eius restituere. ¶ Ophelas olympiū cōstitū curatorem super pascuis 82
thriditem: cū accessissent ad eum nomarche loci illius dixerunt se velle illi multo plura dare.
precabantur autē: vt mutaret curatorem quem cōstituerat. interrogauit eos si cōtribnere pos
sente que pollicebantur: affirmantibus ipsis curatorem in officio dimisit. que autem ipsi promi
serant tributa: exigi precepit. ergo nec curato. em quem instituerat spernere viſus est: nec illos
Pythocles. ad maiora tributa q̄ ipsi statuerāt soluenda coegisse. ¶ Pythocles Archeniensis cōsultuit Athe 83
niensibus: plumbum ex Tyrīs accipere qui in ciuitate priuati essent eo quo vendebant pre.

- 84 cloduarū dragmarū. deinde statuit illis precium sex dragmarū. sicq; vendebat. ¶ Chabrias, Chabrias,
as cum electi sufficerent ad implendas naues centum & viginti: esset autem ei opus solum 120
sexaginta nauibus: precepit is qui ex sexaginta nauibus eius que remanebant nauigaturi
erant: ad bimestre annonā ministrare: aut ipsos nauigare. ipsi vero malentes propriis rebus
85 incumbere: dederunt ea que precepit. ¶ Antimenes thesauros qui per vias regias contine- Antimenes.
bant: iussit perfectos implere secundum legem regionis. cum vero exercitus aut turba alia
86 absq; rege indiguisset: vendebat ea que erant ex thesauris: aliquem ad eos mitrens. ¶ Cleo- Cleomenes.
menes appropinquante noue limationis tēpore cum ingrueret necessitas stipendia militibus
perfoluere: inuigauit ex industria. procedete autem mense stipendia perfoluit: ac resumpsit
nauigationē. postea vero incepto mense solutionem differebat vsq; ad lunam silentem: mi-
lites autem quia nuper receperant stipendia: quiesce se habebant. ille vero in anno mensem
87 vnum prorogis: semper mensis mercedē auferrebat. ¶ Stabelbius Mison militibus stipēdia Stabelbius.
debens: cōuocans duces dixit illis. nullo pacto se priuatis indigere militibus sed ducibus: cū
vero sibi opus esset: mitteret eo: dāns eorum cuiusbet argentū ad colligendos externos. sti-
pendia autem que illis debebat: ducibus ipsis pollicebat se dare. precepit igitur vnumquēq;
dimittere extraneos e regione. duces itaq; arbitantes pecuniā illam suam fore: remiserunt
militēs vt preceperat: paruo autem exacto tēpore: cum mercedem poscerent: eos cōuocans
88 dixit: neq; tibi cōt sine chorea neq; duces sine militibus ad quicūq; vtilēs esse. quare precise
bat: vt e regione discederent. ¶ Dionysius facella circuibat: sicuti videret positam boni de- Dionysius,
monis mensam auream: aut argenteā & auferre precipiebat. & quecūq; statue quicūq; pre-
tendere videbantur: auferri iubebat. dicens quodcuq; accipio: tollere precipiunt. vestimen-
ta etiam aurea & coronas aureas statuārū tollebat: dicens se & leuiora & accommodatiora da-
turū. & subinde illis albulcos amictus: albiculasq; circūponebat coronas.

¶ ECONOMIARVM PV-
BLICARVM
FINIS.

¶ LEONARDI ARETINI VIRI CLARISSIMI EXPLANATIO IN LIBRVM PRI-
MVM ECONOMICORVM ARISTOTELIS AD COSMVM SVVM.

Es familiaris & reipublica inter se differūt. diximus supra in proemio: quā greci Po-
liticam vocant nos appellare rempublicā. nunc sunt M. T. de re publica libri. Item quā
illi economici: nostri remfamiliārē dixere. hinc patet familiaris nomen venire: qd domū
R gubernat ac moderatur. de re igitur familiaris dicturus Aristoteles: premitte differen-
tiam inter illam & rempublicā: dicens non solum esse tantam differentiam: quanta est inter domum &
ciuitatem que sunt subiecta earum verū etiam in illo differre: qd in re publica plures quidem imperāt:
in re vero familiaris vnus dūtaxat est imperator & rector. qd dicit domū esse lūctum remfamiliaris:
non hic pro parientibus & tecto domus sumitur: sed pro familia. ciuitas quoq; non menia & tecta: sed
concilia cuiusq; hominū significat. rei igitur familiaris disciplina: circa domū. reipublica vero circa ci-
uitatem verifatur. que prima est differentia. Secunda vero differentia est. quia in re publica plures im-
perant: vt Rome senatus: consules: tribuni: militares: adiles: curules: pretores: vrbani: tribuni plebis. nū
imperare dicūtur quicūq; magistratū in re publica gerunt: quorum dicto pariter necesse est. sunt etiā
superiores: vnde illud nascitur legitimū par in parem non habet imperiū. in re publica igitur plures im-
perant: in re autem familiaris solus paterfamilias. hic enim lubendi & animaduertēdi in familiam pos-
testatem habet: cuiusq; dicto parere necesse est. itaq; vt illic publice: sic illic priuatum magistratū geritū
imp. nūq; exercet. Quedam enim artes distinguūt. Post assignatam differentia remfamiliarem & rei
publice genus eaz cōmune attingit. Sunt enim he artes quedam. Artium vero distinctio fit. quarū
dam enim est fecisse at non vti facto. quod patet in lyra & fistula. lyram enim facit artifex & fistulam
cauat: vtiur autem postea non ipse qui facit: sed musicus. sunt igitur quedam artes: quarū est ferisse &
nō vti facto. Alie cōtra: parant enim quod vtiūm est: & parato vtiur. huius generis est remfamili-
aris disciplina: & reipublice. est enim reipublice constituere ciuitatē: ab initio: & cōstituta bñ vti. eodēq;
modo remfamiliaris parare domū ab initio. & postq; parata illa fuerit: illa vti. ¶ Ciuitas qui idē est mul-
& j

id familie partes sunt homo & possessio. quasi dicat hec duo complectitur domus: homines scilicet & possessiones. & de homine quod sit nemo dubitat. ¶ Possessio autē quid in hoc loco significet: declaratione indiget. Videtur autem hoc nomen possessio etiam duo significare. nam & res omnes quas possidemus puta fundos pecus naues & cetera huiusmodi que nostri domini sunt. hec enim habentes possidere dicimur. significat etiam non illa que iam possidemus: sed que acquirimus. & in hac secunda significatione possessio idem significat quod questus. idemque videtur magis proprium in hoc loco nam & verbum grecum κτήνω quod est hic positū: vtrumque significat: sed hoc magis primum. Vt etiam Xenophon in Economico suo ostēdit. & Aristoteles in Ethicis inquit: liberales videntur qui non questuerunt ipsi: sed ab alijs acceptant. & huius rationem assignat. sed quod ibi dicit questuerēt eodē verbo videtur scilicet κτήνω a quo κτήνω id est cūctis est. Significat ergo nō res possessas solum: sed etiam questum. & circa primum diligentia patrisfamilias est in conservando. circa secundum diligētia est in acquirendo. quō in genere agriculturam paulo post preferet: omnibus alijs questibus anteponebat illam. Nec tamen iste due significationes multum distāt: si recte perpendantur. ¶ Quoniam vero primum in minimis cuiusque natura inspicitur. Sic etiam in libris de republica facit Plato: ut a minimis inchoet civitatem. si igitur in minimis cuiusque natura inspicitur: in domo certe sic se habebit scilicet & ut eius naturam in minimis & primis: ut ita dixerim elementis inspicere ac discerni possit. vnde statim illa minima subiicit ex Hesiodi sententia. ¶ Quare secundum Hesiodum. Hesiodus poeta fuit. Homero traditur aliquo posterior. hic in eo libro cuius titulus est opera & dies: quem ad Perseum fratrem scripsit: docēs que facere: que habere patremfamilias oportet hanc versum posuit: quasi elementa domus continere quem nunc Aristoteles ad propositum suum inducit. ¶ Domicilium in primis mulieremque & bonam aratorem. Significat enim dum dicit mulierem deinde possessionē id est questum cum de agricultura dicit: ad quam bos arator est utilis. hec sunt veluti prima elementa familie et reddit rationem. quia alterum est primum in liberis scilicet mulier: alterum in vicijs scilicet opus rusticum: quod in arando consistit. de domicilio autē tanq̃ de re nota omittit. sed postea in fine quale esse debeat tradit. Vel ea que sequuntur distribuitur ponit: quasi dicit domicilium in primis id est mulierem & bonam aratorem: ut hec sint partes illis quod supra dicit domicilium vel domum: nam ut diximus: hec hominem & possessionē significat. In que duo: tota domus dividitur. ¶ Itaq; oportet ea que ad vxorem spectant recte disposuisse. post assignatas duas partes scilicet hominem & possessionem: incipit ita ab hominialitate dicere: ut postea veniat ad questū. dicit ergo cū mulier sit primum in liberis & quasi quoddam elementum familie: necessarium est ea que ad vxorem pertinet recte disposuisse: hoc est prouidisse ut talis sit: qualis esse debet. Et quod dicit prouidisse est ante omnia illud prouidisse oportuit: ut vxor sit disposita: & talis qualis esse debet. Sciendum tamen est q̃ hic dicitur de vxore. vixio fuit mulierem ita subiicit in sequenti versu non coniugio acceptam sed precio partem. que & si opus fuerit boues iequatur. patet ergo de ancilla eū sentire: sed Aristoteles sanius & melius interpretatur: nā ancilla non est primum in liberis: sed vxor. ¶ Possessionis autem prima cura est. Perinde est dicere possessionis prima cura est: ac si diceret in acquirendo precipua & maxime laudabilis cura est: quasi dicat in nulla re tam laudabiliter acquirimus q̃ in opere rustico: id est in agricultura. probauit enī Hesiodus distāt in vxore & opere rustico: quoniam alterū primum est in liberis alterum in vicijs: & de vxore que dam dicit: nunc vero de opere rustico: refertur: laudans illud & preferens alijs questibus. Rationes quare agriculturam ceteris questibus anteponebat multum sunt: sed precipue que est secundum naturam: & quia iusta: & quia virilis ad fortitudinem. ¶ Ceu metallorum ut auri & argenti fodiendi & quod de Calybe scripsit Virgilius. Insula in exhaustis chalybum generosa metallis. ¶ Et si qua alia huiusmodi ut Lapidicini: silua cedua: sed hec non ita humaniter fiunt: ut agricultura. cum in metallis fodiendis terra veluti parenti afferantur manus eius viscera fodiendo. In agricultura vero fodiat benignē. Itaq; non stre quoddam humanitatis institutum esse a maioribus scribit Plinius secundus: ne in Italia metalla foderentur. Gōbern subdit. ¶ Sed agricultura precipue: quoniam iusta: id est non iniuriōsa non violenta sed mitis & pia. quoniam non inhumaniter neq; ab inultis extorquet. ¶ Natura enim omnis educatio est a matre. quare & hominibus a terra. hic terra dicitur parēre: quia non educat. ¶ Prodest enī hoc plurimum ad fortitudinem. fortitudo est virtus animi: vires autem & robur sunt corporis. ad virtutē prodest agricultura. nam & corpora facit robusta per tolerantiam laborum: & animum firmat cōtra pericula per exercitationē tuēdi res suas q̃ vtpurimum sunt extra munitiones & periculis subiacti. ¶ Non enim quēdam modum viles artium. de opificijs dicit: ut constringat & sutinat & figuraria & argentaria & alia huiusmodi: in quibus sedulitas est muliebris & nullus virilis labor. ¶ Sub diuo consistere id est sub aperto celo ad estum & frigus: sine camenis & fenestris pannatis. que oīa intelligenda sunt nō de his.

Xenophon.

Hesiodus;
Homerus.
Petes.Mos grecorū
verus fuit:
picio cōparare
vxores. ut scđj
Pol. numero:
nā qd nō ad
uertit Leonar
dus.
Virgilius.

Xenophon.

III

Memores a
butur voca
bulo.

Generatio p-
pria est Ari-
stoteles habet
oppositū τῆς
γενεσις. καὶ
τῆς ἀφαιρέσεως
ἐναντίον.

lum qui manibus suis opus rusticū faciunt. sed de ijs quoq; qui curant faciēdum icu dominus predijs intentus. quod in œconomico profequitur Xenophō. ¶ Sed eiusdiligētie que est circa homines. Quo-
niam de cura & diligentia que est circa quēstū dixi in quo preposui agriculturā nūc de ea que est cir-
ca homines adhibenda. dixi in qua presertim maxime vxorem. & rationes duas assignat. sed videbatur
supra dixisse de vxore. Respondeo: ita in genere. dixit enim prouidendum vt sit talis qualis esse debet.
sed hoc parum erat: itaq; nunc magis trite. & particulatim discutit. ¶ Premissum est enī a nobis & alijs
locis desiderare naturā multa efficere talia. Ratio quare mari & femine sit cōmunio maxima secundū
naturā. premiūm est inquit id est presuppositū alibi vbi de generatiōe tractauit naturam desiderare
multa efficere talia: vt homo hoies/leo leones/tequus equos. Natura enim desiderat omne animal sibi
simile producere. hoc autem non potest mas sine femina: aut femina sine mare desiderij adimplere:
sed ambo simul concurrāt necesse est. Itaq; eorum societas est secundū naturam: & quidem ex neces-
sitate constituta. ¶ Enumero in ceteris animalibus absq; ratione id sit desiderij procreandi. cōmune
quidem est oibus animalibus: sed distinguitur in ipsis prout alia magis alia minus ab immanitate remo-
ta sunt capaciūq; prudentie. nam alia quidē indistincte congregiuntur sine aliquo respectu: sed quan-
to naturalī mouentur desiderio. Alia vero se coniungūt non tantū procreandi gratia: verūetiam vt ope
mutua se coadiuuent: quod in cicuribus & prudentioribus bestijs videmus. dicuntur enī cicures ille be-
stie: que remote sunt a beluina feritate. prudentiores autem vocat: quęcumq; prouidentia habent circa
victum vt formicas/apes: & ceteras que futuri memores: cibū colligunt & conseruant. In his igitur mu-
tua quedam auxilia consuetudinis apparent: nec tantū conuenire societatem vt procreent: sed vt mutua
sefe ope tuteant. Sed in homine maxime omnī id conspicit. patet enim in hominibus consuetudinem
fieri inter marem & feminam non solū vt sint: hoc est non solū vt procreent ac perpetuent genus suum
verūetiam vt bene sint. principij ergo consuetudinis in hominibus est a natura: forma vero est a lege &
ratione: quod matrimonij appellamus. ¶ Tribus ferē. Translatio est ab eo quod quis superiōribus
soluere attingitur: vt enim tributū pendit regi ex indictione: sic a natura a nobis indictum est vt alios
procreemus. ¶ Valentes enim ipsi: scilicet vir & vxor. ¶ Imbecillos id est inuāidos paruos filios. Mox
imbecilli & ob senium facti: scilicet vir & vxor. A valentibus: scilicet filijs. ¶ Eadem respondent: scilicet
alimonia & tuitionem. hinc est. qd filio patrem abdicare nō licet. quia iure nature obligatus est. ¶ Et
simul natura per hūc circuitū. Quod dicit & simul duo implicat: quod & gratia cōmodi facit qui pro-
creat: & gratia perpetuati. & hoc in hominibus. Quod aut inquit per hūc circuitū scilicet de patre
in filio & de filio in parentem. ¶ Ad implet sempiternitatē. id est ad implet desiderij suū: videlicet vt
homines semper sint secundū speciem: ex quo secundū numeri esse non possunt. ¶ Tendūt enim eo-
rum omnia in idem vtilitatis. Sic enī ordinati sunt diuinitus vir & vxor ad societate: vt omnia eorū ten-
dant in idem vtilitatis: sicut quedā videant contraria. quomodo autē contraria & quomodo in idem
tendentia: explicat inquis alterū quidē robustissimū & que sequuntur. Dic ergo alterū scilicet vxorē
ē vitur neutro genere quod non est inconueniens: cū homo sit animal. Quod vero dicit: fecit: dicit illi
cet natura: vel diuina prouidentia. Item quod dicit ob timorem cautius: scilicet ad custodiā rerū suarū
¶ Alterum ad sedulitatem: deterius. Vir enim ad quietē intra limen agendū ineptus est. ¶ Generatio
propria est: id est precipua mulieris. & expone generatio id est effectio siue parus. ¶ Vtilitas autē com-
mune quantum ad filiū. Non enim hic loquit de vtilitate parentis: sed de ea quā parentes conferūt in fi-
lium. Itaq; subdit alterius nutritie est: alienius erudire. educatio enim est a matre vt supra dixi: eruditio
vero a patre. & sicutitas communis est omborum. ¶ Primum igitur leges sunt viro ad vxorē & iniuria
cesset: cum sit ope mutua inter virum & vxorem ad bene viuendū contracta societas: primum hoc pre-
cipiendū est vt sint leges viro ad vxorem. Sed quid est quod dicitur sint leges viro ad vxorē. an forte ad
alios non sunt leges? Respondeo. Vir est paterfamilias: idonius sue (vt ita dixerim) rex hoc pro ab initio
familiā gubemat: castigat: punit: potestatemq; habet in seruis & filiis & res posseditas nec vlla lege vetu-
sta prohibetur: quo minus hūc potestatem in seruos & filios exerceat. Non puter ergo vir inqt Aristoteles
eodē modo habere imperij in vxorē: sed sint leges quę dī viro ad vxorē quę seruare debeat. & quas
si transgreditur iniuriā facit: nec in arbitrio suo posuit existimare: vt totū sibi liceat. sed cognoscat se lege te-
neri: & iniuriā facit: que propter iniurias viri: aut infida sit aut adultera nonnunq; etiam venefica: &
turbat vxorem videlicet: que propter iniurias viri: aut infida sit aut adultera nonnunq; etiam venefica: &
expone exempla in Clitemnestra & Penelope. quarum altera: propter iniurias viri: adultera & cōdis-
concia fuit. Altera propter fidem coniugis: castitatem seruauit. ¶ Hoc enim communis lex. Pytha-
goricę censęsanctiōne quidem & bene: cōmuni quodam humanitatis iure abstinendum esse
ab iniuria etiam erga seruos: nam & si seruus: homo tamē est. qui cum in tuam domum peruenerit: qua-
si in familiā confugisse videtur ne iniuriā patiar. fuit nāq; religio antiqua: vt quicunq; ad larē ali-

culis confugisset; etiam si is inimicissimus esset; violare eum non liceret. quod Themistocle fecisse scribunt; cum athenis pulsus domum inimici & a se quidem magnifice offensus quem vitare non poterat; introisset; fugiens enim ad larem supplex etiam apud infestissimū inuolutus permansit. est autē Larveste sacri; & quens domus id sacrum habet; sedes autē eius sacri est; ubi principatiter ignis fit. Pythagorici ergo dicebant oportere nos estimare seruos nostros esse ab iare. id est ab illo loco ad quem confugientes violare non est fas. quoniam ipsi serui cum in domum tuam venerint; ad larem familiarē tuum confugisse videntur. si ergo seruis id humanitatis tribuatur; multo magis id tribuendum est vxori; & iniuria cesset; ex communi lege & ratione domestici sacri. est enim communis lex; vt confugientibus ad larem; iniuriari fas non est. Mulier autem est ex ijs qui in domum tuam veniunt; & ad larem confugisse videntur. non solum ergo priuata lege; que est viro ad vxorem; verū etiam communi lege que est ad omnes confugientes ad larem abstinendū est ab iniuria vxoris. & hoc est quod iquit; etiam communis lex; Inducit; vt Pythagorici tradit. ¶ Est autē viri iniuria. Inter ceteras leges que sunt viro ad vxorem illa; quocūq; numerat; vt sua contentus esse debeat; nec cū alijs consuetudinem ineat; quam si transgrediat; iniuriam facit. ¶ Itaq; dicit; iniuria viri est externarū mulierū concubitus. Sunt enim externe; oēs; preter vxorem. illa est enim eius; & domestica; alię externe & aliene. ¶ In viuere vt negd esse. hoc preceptū commune est viro & vxori. & sententia est hec; id est est supra proximē virū vxore sua contentū esse; debere. & illam viro; ynde nascit dubitatio quomodo facient isti in absentia si non possunt cū alio concubitus habere. Respondet. ita assuecendū est vt neq; quando sunt presentes de eis concubitus; neq; quando sunt absentes impotentes sint acquiescere & abstinere. sic ergo est assuecendū vt sufficiens inter se habeant in presentia & absentia. ¶ Recte vero se habet illud Hesiodi puellā accipere debere. Quod in masculo dicitur pueri in femina dicitur puellā; & in vtroq; eadem significat ab ingressu pubertatis; vīq; ad finem annorum crescentium. hoc est quod inquit Ouidius.

Hesiodus,

Ouidius,

Seu caperis primis & adhuc crescentibus annis,

Ante oculos veniet vera puella tuos.

¶ Vt gratis moribus imbuiere possis; gratis scilicet sibi. Nam grandiore feminarū si dūces; non facile in tuos mores illam traduxeris; presertim si aliū habuerit virum. erit ergo dissimilitudo morum qua stant; nec pax tibi domestica fuerit; nec amor conjugalis. nam morum diuersitates; amorem impediunt. ¶ Circa ornatiū vero. Aliud preceptum salutare circa ornatum vxoris quod Xenophon in economico suo profequitur latius. Sed quicquid ibi proluxa illa interrogandi respondendiq; festiuitas habet; hic breui precepto comprehenditur. Summa enim totius precepti est; quē admodum in moribus fictio esse non debet; fictio etiam nec in corpore debet esse fictio per fucos; & alia que ad apparētiā pertinent; et non ad veritatem; nam talis ostentatio inquit. nihil differt ab histriionum viā; qui prodeunt ex aula tanq; reges ornati. sunt autem reuera viles homines; non reges vt apparēbant. intelligendū est duplicem esse fictionem; ynam in plusq; reuera sit; & dicit ostentatio. Alteram in minus; & dicitur itronia. hic ergo de prima loquitur. que est ostentatio. hec enim vt in moribus cessare debet; sic etiam in corpore. Plato quoq; de hac ipsa fictione ornatuę in Gorgia loquit; quem totum refert in adulatione & fictione ingenerosū & fallacem esse permutationem veri decoris. ¶ Si appropinquare debeant scilicet vir & vxor. & dic appropinquare id est conuenire simul. q; autem inquit. ¶ Tragedias in scena agētiū ideo posuit tragedias & non comedias; quia in tragedia reges & tyranni fingunt; in comedia autem Lenones & parasyti qui sunt viles persone. plus igitur interest in tragedijs inter personam veram & fictam; quod magis facit ad propositum suum ornamentū mulierum. nam vt inquit Iuuenalis. Quale de ideo rerum; si coniugis auctio fiat Baltheus & crispe; & reliqua que prosequitur. tandem concludit; ex qua pars est ipsa puella sui. nec tamen ferebant penas vt nunc ferre ceperunt. ¶ Possessionum autem prima quidem ac maxime necessaria est illa q; optima. Admirabitur quis non immerito ordinē huius progressus; cum videatur nunc idē omittere; nūc reassumere; & interponere quedam vt nūc de vxore; nunc de agricultura; nunc de seruis. Sed omnia sunt plana & optima ratione ab Aristotele digesta. Primo enim dixit domus esse partes hominem & possessionem. mox inducta Hesiodi sententia; pretulit vxorem tanq; primum in liberis; & rē rusticā tanq; primum in vicijs. dixitq; in primis curā nos habere debere; vt vxor sit qualis esse debeat; & rē rusticā alijs questibus esse preferendā. hoc perfectū vīq; ad eū locum vbi dicit. de eius diligētia. ubi refumēs diuisionem primo factā; incipit tractare de homine; apēdiens precepta circa vxorē magis trite q; supra fecerat; vīq; ad hūc locū possessionū. vbi incipit tractare de seruis. sed queritur; serui sint hominū possessionis. Cum enim sint partes domus; in altera istarū sunt cōputandī. dubitationē autē facit id quod inquit; possessionū prima qdē & reliqua; vbi sexū numerat in possessionibus. Postea dicit esse hominem. Ad hoc respondet; videri quoddā genus mixtū. nam et homo est seruus; & tamen acquiritur dñō nostro. Aristoteles quoq; alio loco inquit seruus est aīatū

Xenophon.

Iuuenalis

V

Instrumentum. instrumentū vero inanimatum est seruus ergo nec tritum quiddā esse videtur: sed certe hominis est a nobiliori parte. Si igitur diligentia nostra in acquirēdo attendit: potissima est circa agriculturam inq[ue] seruorum op[er]a maxime vitur si autē dignitas rei que acquiritur & dño nostro subiect[us] preciosissimus est seruus, quia homo est. ¶ Itaq[ue] oportet primo parare seruos studiosos: parēdū est acquirere: itū diolos: id est frugi & diligentes. ¶ Seruorū autē ī species due curator & opifex. Curatorem vocat seruū qui negocijs prefigitur: & curam eorum habere iubetur. Opificem vero: qui suis manibus opus facit: vt fodere, arare, ferere & alia op[er]a. nā maxime de opere rustico sentire videt. ¶ Discipuli ne tales aliquos faciūt iuuenes: id est docere & erudire illos qbus liberalia negocia fuerint cōmītēda est acquisiueris. seruus imbuere: id est docere & erudire illos qbus liberalia negocia fuerint cōmītēda. Cum seruīs autē ita conuerſet, scilicet dñs. neq[ue] enim pati debet eos superbiere: neq[ue] rursus ita deprimere vt nullū efficiantur. ¶ Et liberalioribus honorem: id est curatoribus qbus negocia liberalia committuntur: qui proprie dicūt vicarij quoniam vices domini in curando sollicitandoq[ue] exercēt. isti ergo honorē tribuere debet. illis vero qui opus suis manibus faciunt: non tā honorē qbus tribuēdus est. vt & Cato inquit: familiam bene pascere. ¶ Et quoniam vini potus. ponit vtilitatem que est in abstinendo: & possibilitatē precepti. non est enim putandū nimis durū preceptū vt vino interdicit[ur] seruīs: cum apud multas nationes ingenui quoq[ue] abstinēat. Vt de persis scribit Xenophon in libris de Cyri infantia Cardamum & aquā ad penā adiungere. Aristoteles tamen Carthaginiensium vti ex ep[ist]olā: quibus militie abstinere vino mos fuit. vide igitur aurea verba de vini potui & a nobis quoq[ue] obseruāda. verū ministri germani qui nobis seruiunt: ab hac Aristotelis sentētia longe aberrauerunt. quod autē dicit aut nihil aus raro: expone aut nunq[ue] aus raro vt sic ad tempus totū referatur. ¶ Tria vero cum sint. Tria maxime attendunt in cura seruorū op[er]a: castigatio & cib[us]. opus ad commoditatem domini pertinet: cib[us] ad victum seruī: castigatio ad correctionem. Cum ergo sint tria: cib[us] sine castigatione & opere petulantem facit. de quo Terentius. Viden ocium & cibū quid facit alienus: castigatio rursus & op[er]a sine cibo est re violenta. & infirmum facit seruū. id est enervat & robur aufert. firmum est robustum. in firmum sine robore. hec si ita sunt inquit: restat vt opus illi tribuatur & cibū sufficientem. quādoquidē nec opus fieri potest sine cibo deficientibus vinibus: nec rursus sine opere cib[us] prodest: cum petulantiam gignat. Castigatio quoq[ue] inter hec fortitur locum. Nam sine cibi exhibitione: castigare non debet seruus. & sine opere attributo: se castigare nō permittit: cum petulis fiat per cibum & ocio: nec iam domini imperium ferre velit. verum vt alias dicit supra: liberalioribus seruīs prestādum est honorē: parata vestem & laudem aliq[ui]d verborum & cubiculum non omnino vileris vero seruī qui in opere faciēdo laborant cibum esse prestādū sufficientem: nūc de vtroq[ue] genere seruorū simul transigēdū dices melioribus esse plus tribuendū & deterioribus minus. Nam si premia tollantur virtutum & victoriorū deterioribus efficiuntur. quod & in alijs conigit. ¶ Indulgere illis & permittere. quasi dicat oportet relaxare aliquid de feueriori disciplina. nam indulgere est ignoscere & concedere aliquid: quod iure negari queat. Genera vero seruorum. Duo genera seruorū probat ad opus faciendū apta: videlicet non nimis fortes: neq[ue] timidos. & rationem vtriusq[ue] reddit: quia timidi propter imbecillitatem nature neque vult laborem perfere. & nimis fortibus non commode imperatur. quod igitur dicit fortia nimis: excessum significat in fortitudine que est ferocitas: ideo subiicit postea ferocibus: quod idem significat qd nimis fortibus non commode imperatur. sunt enim contemptores quia audaces: vt inquit in Ethicis de magnanimo. contemptor est quoniam audax: audax vero ideo contemptor. contemptor autem & contumax idem est. nam vterq[ue] dicitur a contemnendo id est spernendo superioris imperium. hoc est quod ait non commode imperatur. ¶ Oportet quoq[ue] finem. Aliud preceptum continens vtilitatem et equitatem: nam & equum est remunerare bene agentē: & vtile est premio proposito ad beneficium allicere. ¶ Si propositum premiū scilicet libertatis & tēpus definitū. Puta si decēnio mihi fidei seruietis vt in Andria dicit. Fecit ex seruo vt esset liber. propterea qd mihi serueras liberaliter: quod habui summum precium perfolui tibi. ¶ Sunt etiam procreatis filius. Aliud preceptum in seruīs: quo ad fidem stabilitatemq[ue] disponuntur. Serui enim nō nunq[ue] fugam arripere solent. Vnde & iura plena sunt seruorum fugitiuorum. superiora igitur precepta: tum ad alia multa tum ad hoc vtilia sunt videlicet si bene pascas si premium constituas. est & aliud preceptum vtile ad prohibendū fugam: id est si filios habere pararis. illis enim filiis perinde obligatos habebis seruos: quasi obfidibus quibuscum. Solent enim domini si plures habeant seruos: pati vt contubernia fiant marium & feminarum: quod enim in liberis matrimonium vocamus: in seruīs contubernium dicimus. Inquit ergo Aristoteles: serui sunt obligandi. interdum id est ligandi per filios. Si enim filios ex illis natos apud te habueris: non pigrescent. quia filij erūt tanq[ue] obfides. ¶ Nec plures habēdi sunt eiusdē generis. nō enī expedit haberi plures eiusdē generis vt Charys vel dalmatas vel thetones: si galectas facit in familia & diuisione idus

Cato.

Perſe

Terentius.

et sua lingua colloquuntur alijs non intelligētibz et maiorū inter se conficij coniurant. ¶ Sacra quoq. & largiores epulas. Sacra faciebant gentiles per mactationē ouīū vel iuuencoꝝ. & simul postea vnt seebant. hoc ex poetis intelligi potest. qui cerum vetustarū fidi relatores sunt. vt apud Terentiū qui inuitā vicinū inquit dionysia sunt hodie apud me id est baceho sacra facio. & Virgilius in aduentu. Virgilius. Eneē Euandru fingit sacra faciemē Herculi. & sacris dapibus eneam accipit. Largiores quoq. epule preter facta sunt. vt cōiuiū & exhilarationes cum aliqua p̄fussori copia ciborum. Hec igitur inquit Aristoteles faciendū sunt. nō tam gratia liberōꝝ q̄ seruorū. Nam licet principiū videatur vel ob honorem deorū vel hospitū. tamen finis est ad cōmodū seruorū qui plura habent ex illa copia ciborū q̄ habent liberi. parū est enim quod mensis cōsumit. multum quod remanet seruū. itaq. illorū gratia cōficiū magis videtur. vt hec talia cū largitate fiant. ¶ Quattuor habere patrēfamilias oportet circa pecunias. Dicitur est quomodo circa hominē in vxore & seruū. patrīfamilias diligētia versari debet nunc vero quomodo circa possessionē id est qualis in acquirēdo & cōseruando erogandorū esse debet adiūgit. dicit ergo quattuor habere patrēfamilias circa pecunias oportet. Primū vt sit questitor. Secundū vt questiorē cōseruator. Tertiū vt ornari per illa sciat. Quartū vt fruatur. Quod autem dicit circa pecunias appellatōne pecuniarū omnia veniūt que estimantur nummo vt ipse inquit in quarto Ethicorū. sed quod primo loco dicit vt si questitor necessariū est. nam quanti est nisi hoc agatur. Debet igitur esse questuosus patrēfamilias. id est prompte ac solerter questū facere. quo in genere pretius sit agriculturā omnibus alijs questibus. quoniam iusta est et non ab inuitis extorquetur ac eius exercitatio prodest ad virtutem. Eodem modo accipiendū est de alijs questibus. qui cum honestate sine iniuria fieri possunt. nam amplificatio patrimonij nemini nocens. iure laudanda est. hoc igitur an omnia habere debet patrēfamilias. vt acquirat in fructibus prediorū. & alijs rebus. Secundū vt sit questorū cōseruator. hoc etiā necessariū est. nam quid prodest acquirere nisi cōseruet. illud etiā sciendum non vidē quibuscūq. minoris diligentie seruare q̄ acquirere. De quo preclare Ouidius. Non minor est virtus q̄ querere parua tueri.

Casus inest illis hic erit artis opus.

¶ Nam erubro haurire scilicet quod faciunt illi qui tales sunt vt acquirat quidem sed non cōseruent. Id enim nichil prodest. nec aliud est q̄ perforatū illud vas de quo solent poete loqui q̄ forores ille frustra implere nitunt. ¶ Est preterea talem. ponit reliqua duo que habere debet patrēfamilias scilicet vt ornari per diuitias & vt frui sciat. Ad hec enim duo vtilis sunt diuitie. nec vt multi pueri faciunt illarū seruos esse deceat. sed eas in nostrum seruitiū vertere. Erūt autem diuitie nobis ornamento & honoris. id enim est quod Aristoteles inquit vt ornari per illa sciat. si sumptuos oportune cum de core faciamus huius partes sunt edes parare diuites cōgruentes familiam honestā habere. supelle. & item abundātem. equorū & vestium decentē apparatus. huius quoq. est beneficētia in amicis. & in publicis rebus magnificētia vt ludī circēses vt munus gladiatorū vt epulum publicū. que tamen omnia faciendū sunt pro qualitate diuitiarū et decētia hominis. Fruemur autem diuitijs in ea que pertinent ad victum & ad cōmoditatem nostram inde suscepimus. non enim ita parcēdum est rebus questis. vt in abundantiā egeamus. puta qui vinum bibi acerbum. vt maturū venūdēt. ac edibz inhabitat sordidis. vt splendidis locet. & cetera que sunt huiusmodi. Ex quattuor ergo que patrēfamilias habere oportet. duo ad reifamiliaris amplificationē ptinent querere scilicet & seruare. duo natus ad vsum scilicet vt in ornātū nostrum diuitias cōuertamus. & vt illis fruamur. Sed videtur contraria & inter se pugnantiā precipere. Si quidem querere & erogare item seruare & frui contraria sunt. Respondeo quistum facere oportet & seruare questita. vt habeas quid eroges decenter et decenter fruaris. Qui tñm non querit neq. cōseruat. erogare non potest. Itaq. in his cōsistunt liberalitas & exteriorū eius fundamenta. ¶ Distinguenda quidem sunt singula. Dixit quattuor habere oportere patrēfamilias. quorum primū fuit vt sit questitor. ad hoc igitur sunt ista precepta. vt non tales res in cōfusione sed distinguat singula et inspiciat diligenter. prouidentia adhibita vt semper plura habeat fructuosa q̄ infructuosa. nam si octo milia habeat non debet habere edes quinq. milia neq. predia suburbana que maximi precij & exigui sunt fructus. nec vestem magnā patrimonij partem occupantē. sed negocia scilicet rustica vel negocia vt mercaturā et societates. ista sunt diuidēda. ne omnia vni periculo subiacent. vt si mercator in eadem nauis totum patrimonij imponat. hec sunt que dicunt de questu faciendū in genere. In specie tamen laudant agriculturā. cuius & particularia precepta in libro de rustica legantur. nec huius sunt discipline. sed rei rustice. ¶ Circa tuendū autem esse dicit Persicas & Laconicas administratiōes. vitem etiā atticā. sunt autem hi administratiōes quodam modū certis in locis consueti. quos refert ad imitationē faciendam. Nos vero de singulis

Dion.

Pericles.

dicamus. Sed unū de antica. Pericles Atheniensis vir & in rebus bellicis et in cura reipublice ornatum erat: sue excellentissimus: in re quoque familiari solers ac frugi fuisse perhibetur. In eius domo hoc obseruasse traditur: ut quotannis fructus prediorum suorum integre vendideret. Ipse vero quæcumque necessarii ad victum familie erant seorsum emeret. Ita & redditis prediorum extabat ratio ex illis redacta pecunia: et sumptus domesticorum magnitudo non latebat: que maxime ad diligentiam & frugalitatem pertinere videbatur. nec solum Pericles: sed & ceteri Athenienses hoc faciebant. hic itaque est anticus administrandi modus: quem dicit Aristoteles esse utilem ad cōseruationem. et hoc est quod inquit: vendentes emunt. hic ergo vendentes fructus collectos ex prediis: emunt scilicet ea que pertinent ad victum familie. Si enim vendas fructus: nullus per annum illos tibi surripit: nullus fraudatus nullus furatur. Nec tam facile absumitur quod emptum est: quod provenit ex prediis nostris.

¶ Et penoris institutio non est in exilioribus administrandis. Quod dicit in exilioribus administrationibus non esse institutionem penoris: idem est quod in magnis. Nam attici nec in magnis nec in exilioribus: penus habere cōseuerunt. ¶ Sed hoc quod de exilioribus & maioribus dicitur ad distinctionem Aristotelis refertur: quam postea faciet. est autem penus vinum & triticum & cetera omnia que ad victum pertinent: ut caseus & perna et oleum. cum enim viderentur hec omnia: non instituebatur penus: sed dictum erant. ¶ Est autem Persica. Quid sit modus atticus diximus: nunc quid sit Persicus aperit. Est enim Persicus administrandi modus: ut dominus ipse omnia videat: omniaque inspiciat. quod paulo post per exempla ostendit. ¶ Ipsum omnia videre: scilicet et dominum. ¶ Et quod de dionysio inquit Dion. Dion syracusanus Platonis auditor fuit: hic de Dionysio similia fere dicit. nullum enim parem diligentiam habere alienorum et suorum. ¶ Itaque quocumque ex quo nullus parem diligentiam prestat rebus alienis et suis: sed multo magis suis: debet ergo paterfamilias quocumque per ipsum geri possunt circa illa cum diligentia inspicere. ¶ In quo Persicum simul & Lybicum. vide singulorum dictum de oculo domini: & de vestigio. Persa enim. Persa nomen est a provincia: veluti si quis dicat Italus: vel Gallus. nam Persa regio est: ut gallia & italia. Eodem modo Lybicus & Italicus. ¶ Inspicienda igitur. cōcludit secundum premissa. Si enim oculus domini multum valet in rebus: multum & vestigium: per eius si accedat ad rem. Sed hec ita inspicienda. Sūt igitur negotia diligenter a viro inspicienda: etiam ab vxore: prout inter eos distincte sunt cure. Nam alia sunt que vir curare debet: alia que vxor. Mulier enim pannos supellestem & alia que intra limen sunt: curare debet. vir autem circa agrorum culturam & alia que viliis sunt officia: cum frugalitate intendat. ¶ Et hoc faciendum est. vir debet inspicere negotia diligenter: presentium in magnis administrandis quarum cura alteri committitur. Nam in exilioribus non tanta diligentia inspectionis flagitatur. Et hoc est quod ait in gradioribus (sepe in exilioribus) raro. ¶ Nisi enim quis. Ratio quare sepe inspiciendum est a domino in grandioribus administrandis: quia illorum cura alijs committitur. itaque: nisi dominus bonum exempli de se id est de propria diligentia prebuerit: non habebit imitatores. ¶ Habitum non extiment: scilicet sapientes homines vel ipsi qui curant. ¶ Quasi impossibile sit non diligenter dominum diligentes esse vicarios. vicarius namque qui vices alicuius gerunt. Cum ergo curatores gerant vices domini: impossibile est nisi ipse si diligens habere diligentes vicarios. ¶ Cum vero hec ad virtutem. Hec est cohortatio & preceptum ad diligentiam. debet inquit primo deus surgere qui seruus & cubitum ire posterius. cum hec ad vilitatem honestam & ad rem familiarem vilia sint. nec vni dimittere domum incustoditam. & ante lucem surgere: quod prodest ad salutem & ad refamiliarē & ad studia philosophie. ¶ In paruis igitur administrationibus: antea regula. Retulit supra duos administrandi modos: Atticum & Persicum: et de Persico hucusque transegit: hoc est ut domum inspiciat & vigilet: ac omnia cum diligentia discutiat. postquam hoc dixit: reuertitur ad atticum & illum distinguit: probans eum in exilioribus administrandis: sed in magnis putat non videri omnem fructum esse faciendam. sed sequestrationem eorum que in annum & eorum que in menses singulos consumere oportet. que enim in presentia cōsumenda sunt: ponitur ad manus. que non in presentia: ad tempus deponuntur. sic idem fere exitus effectus: ut in attica: & penoris institutio cessabit. ¶ Eodem modo instrumentis. Instrumenta sunt quibus fundus instruitur: ut ligones & arculi & falces & dolabre & securi. hec etiam sequestranda esse dicit: ut supra de fructibus. & que quotidianum in vsum versantur: ad manus ponenda illorum quibus opus commiseris. que vero ad tempus expediunt: seponenda sunt. ¶ Horum quoque scilicet instrumentorum vel horum quoque: scilicet quorum rarus est vsum: & ad tempus seponuntur. ¶ E des quoque. Nunc de edibus dicit: quarum Hesiodus quoque non fecerat. Dicit ergo ad propria nos debere respicere in edibus parandis: ut sint utiles: ut sint salubres: ut sint commodi. vtilitatis respectus habebitur: considerata qualitate rerum in illis reponendarum: ut utiles ad frumentum: pannos: ad fructus cōseruandos: ad personas quoque: que in illis versari debent. Commoditatis rursus & salubritatis habetur respectus: providendo ut estare quidem affabiles ven-

to: hyeme vero solē recipiant. Et tunc autēquit hūmōdī auctō borea fuerint nec equaliter late. auctō borea nō significat contra boreā sed fm boreā id est ad eas ptes versus ad quas boreas pstant sic ad meridiū estē versē. Sic enī solē habebūt hyemū et vmbra estate: & vētū pluriū p rēps estātis inde pstat. ¶ Nec equaliter late. nā si essent equaliter late. versē essent ad oēs ptes. sed si erunt obliq̄ge edes & ad meridiū spectantes: sic habebūt suprascriptas cōmoditates solis & ventī: et vmbre. nā sol in estate altius incedēs domos ad meridiū versas nō urat. hyeme vero lōgius vadens: totas per fenestras infundit. ita estate vmbra hyeme solum habebūt. potēta estate statum ventosus: hyeme a vētis quietem. ¶ Videtur quoq̄ ianitor esse ponendus in magnis edibus pro obtemperācie importūdoꝝ & exportādoꝝ. debet vero esse inutilis ad cetera: seu claudis vel mācus. in hoc enim & minor iactura fit: quā si minus laborare posset: et erit magis sedulus propter importūciā corporis. ¶ Ad rectum vero vsum instrumentorū. Q̄ ue sint instrumenta supra didimus. ¶ Illud laconicum valet. Nunc ex laconico modo vel regula cuius supra mentionē feci: dum inquit persicē & Laconicē et aricā edat nichil de eo modo tunc explicuit. Hic ponit singula suo loco iacere oportere: quod vtile est ad vsum instrumētōꝝ. quoniam parata non requirunt. sed hoc laconicū nō ad hoc solum sed ad cetera quoq̄: vt se parationē fructū & aliā: recte putā vestrum virgilia mulieribus & ceteris hūmōdī dīctum valet.

LEONARDI ARETINI EXPLANATIO SECVNDI ECONOMICORVM.

Robam mulierē omnibus in re familiari disciplinā consideratio habetur per sonas. & rerum. persone sunt ex quibus constat domus vtr & vxor: parentes et filij dominus & seruus. hec potissima est pars magis: oportet patrē familias curam p sonas habere: q̄ rerū. nam ille personarū gratia comparat. res igitur acquirimus: vel per agriculturā: vel per alios naturales modos ad familie indigentia. permittimus etiam & miscemus exercitiis suppletis defectum. Et huiusmodi vere sunt diuitie: ceterę & terminate. supra vero has nullus est terminus diuitiarū: cū ille tam nō in supplenda negligentia sed in patrimonio augēdo versetur. Placet tamen sapientibus hanc patrimoniū amplificationē si nemini noceat non esse vituperandā. nam ad magnificētiā & libertatē opus profumū iteq̄ publicē cōducunt. Acquirēdā igitur preterea rerum supra de ditēde seruus etiam & dominis expedit. nunc autē in hoc sine libro siue libri patre de viro & vxore Aristoteles tractat. quēdā etiam intemiscimus de filijs. oportet ergo mulierē probam dōminari omnibus que sunt intra edes: curamq̄ habere omnium secundum prescriptas leges. ¶ Prescriptas leges. Dicit quia supra dictū est: ita naturā instituisse vt vir queat fortis: vxor parā domi cōseruare. ¶ Non permittentē quēq̄ ingredi sine precepto viri. Huius preceptis subijci rationes. Eritia: vt videntur obloquia. Secundamē effertur secreta domus. Tertiā: ne sibi imputari queat si quid mali per ingredi entē cōmittatur: sed imputetur viro qui precepit. ¶ Sumptus autē & vestitu. Optimo precepto domestica ratio subijciunt. Duplex est ornatus corporis & animi. corporis. vestes (aurū) & forma. Animi vero robor et castitas et decus quibus virtutes continent. Hic animi ornatus ad senectū vq̄ perdurat: imo tunc etiam magis floret: ille vero alter cito deficit. ¶ Consortij. quia que fortuna est vni & alteri. Sors enim fortuna. ¶ Si sit in rebus defectus: scilicet et externis vel corporis egrotatio vel alienatio mentis. quia sic sunt tria bonorū genera: externa animi & corporis. ¶ Precandū est igitur. Nam fortuna non est in nostra potestate. ideo dicit precandū non autem puidendū. ¶ Vir autem de muliere superius: ¶ Quando filiorum viteq̄ socia. Et sic duplex est cura viri circa vxorem: vna pro filiorū bonitate: altera pro viue cōmoditate. hoc enim solo pcreatione filiorum. ¶ Ergo prudētē ignorare non decet. hoc est quasi caput huius doctrine: nō ignorare quid cuiq̄ debeat. ¶ Iustus & sanctus. Iusticia est que vnicuiq̄ tribuit ius suū. Nihil vero magis suū est vxoris. hec est minor ppositio: ad illam superiorē vnicuiq̄ tribuendū esse ius suū. ¶ Nec robor in curat sine verecūdia & pudore. Duplex est timoris species vt subijci: vna cum verecūdia & pudore: altera que est sine verecūdia. quam nō inferat vir vxori: quia non cōuenit. ¶ Et si ipse sibi maxime domine. vt inquit Tullius sic incipiat alij Imperare: cum ipse turpissimē dominis: idē decori ac turpitudini seruire deficiat. ¶ Nam Vlyxes. Agamēnon. Chryseis. Agamēnonis ancilla fuit. propter quā orta est discordia inter Achillem & Agamēnonem. Nam cum Achilles sua daret reddendū esse patri Chryside qui erat sacerdos apollinis: Agamēnon iratus in maledicta prorupit. atq̄ in concione precorū dixit se nunq̄ dimissurū: quoniam etiam Clytemnestre vxori illam preferbat. nec ceterā illam esse villā in re inferiorē clytemnestra. non corpore nō ingenio non opera. ob hoc reprehendit ab Aristotele: quia parum cogitauit de vxoris honore: ex qua liberōs habebat. ¶ Quomodo enim recte. Resumptio est oratoria. ¶ Q̄ualis et

Tullius.

III

Vlyxes.

Agamēnon.

Chryseis.

Clytemnestra.

Expla.

Vlyxes,

III

Pindarus.

ga se foret Chryseis, quasi dicat: non se excuset agamēon, quia sit proba, ideo illam habere. nā prius sibi illam cōiunxit, q̄ sciret qualis esset erga se, dum enim esset bello capta, et per vim, non potuit ante scire qualis esset. ¶ At Vlyxes. Ad contrariū exemplū reuertitur. ¶ Maximum sibi supplicii arbitrat. Sapientissimū dictum. Maximum enim detrimentū esse putandū est male agentī: ut viuat duntaxat. Cum circe. Fabula circes nota est etiam pueris. ¶ In oratione quoq; sententia: contra vituperatores huius sanctissimi vinculi, nam sine bono coniugali: nec domus nec ciuitas nec vita quidem humana stare potest. ¶ Nam voluntate domum gubernare, voluntas est boni. Malus autē facit que sibi videntur: non tamen que vult. nichil enim vult nisi bonum. ¶ Ac statim scire. Duo inquit sunt premiā parentibus: si recte se gesserint. Vnum statim ex ipsa cōscientia recte factorum. et hoc est maximum premiū a deo nobis datum: alterum postea a filiis nobis exhibetur in senectute: alendo atq; colendo. ¶ Dic ergo ac statim scire: id est hoc ipso quod sciti & sibi ipsi conscius est recte factorū: maximum premiū a dijs consequitur. & hoc probat ex Pindari autoritate: cuius est illud carmen. Dulce sibi cor & cetera: id est cor sibi ipsi placens: et in se gaudens. nam vt qui male agit: stimulat cōscientia & meruit. sic qui bene facit: gaudet animo & bene sperat. Secū dum vero a filiis hoc est alterū premium. & dicit secundū. quia supra, in primo cum statim scire dixit pro primo: et ideo dicit nunc secundū: referendo ad illud statim scire: quod antecessit in littera.

EXPLANATIONIS LEONARDI
ARSTINI IN DVOS ECONO
MICORVM LIBROS.
F I N I S.

a b c d e f g h i k l m n o p q r s t v x y z & omnes temli
Recognitionibus in officina accuratissime Petro Porta & Beato Rhenano.

BEATVS RHENANVS.

Prospera sit cunctis lux: terq; quaterq; beata
Qua modo Politicus prodit Aristoteles.
Prodit & oeconomis per tempora longa probandus
Cum sene quem sequitur legifer ipse Plato.
Ergo quibus ciues ac iura facerrima cure
Hos legitote animo candore libros.

V A L E T E.
M D XV.

